4° Acad. 140 9p / 83,4

<36636173080015 S
<36636173080015
Bayer. Staatsbibliothek

4° Acad. 140 9P (83,14
W6

LXXXIII [,4]

КРУГЪ ЦЕРКОВНАГО ДРЕВНЯГО ЗНАМЕННАГО ПѢНІЯ.

ВЪ ШЕСТИ ЧАСТЯХЪ.

ИЖДИВЕНІЕМЪ ПОТОМСТВЕННАГО ПОЧЕТНАГО ГРАЖДАНИНА
АРСЕНІЯ ИВАНОВИЧА МОРОЗОВА.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.
Типографія В. С. Балашева, Набережная Екатеринин. кан., № 78.
1885.

101

[Izdanija. Imp. Obšč. Ljubitelej Drevnej Pis'mennosti. 83,4.]

Fg 184/98091

Bayerische
Staatsbibliothek
München

4° Acad. 140 ЯР (83,4

ЧАСТЬ ЧЕТВЕРТАѦ

ПРАЗДНИКИ ДВУНАДЕСѦТЫЕ.

ЧАСТЬ ЧЕТВЕРТАѦ

ПРАЗДНИКИ

ТВОРЕНІЕ.

ПРЕПОДО́БНАГО ІѠА́ННА ДАМАСКИНА̀

И҆ ПРОЧИХЪ

Часть д҃-ѧ Праздники. ві-е

Рж҃тв҃ꙋ бц҃ы	сми	въ лѣто	≠зрнг
Воздви҃ кр҃та гд҃нѧ	сд҃		зрнг
Въ веде́нию богоро҃	сок		зрнд
Рж҃тв҃ꙋ хв҃ꙋ	сп҃е		зрнг
Бг҃оѧвле́нию гд҃ню	счи		зрнк
Сре́тению гд҃ню	т.о.		зрнд
Бл҃говѣщению бц҃ы	т.о.і		зрнг
Вл҃ю цвѣтнꙋю	та		зрнѕ
Вознесе́нию гд҃ню	тма		зрнѕ
Въ нл҃ю н҃-ю	тна		зрнѕ
Преѡбраже́нию гд҃ню	тд҃а		зрнд
ѹспе́нию пр бц҃ы.	ток		зрнд

Мца сентября въ а҃ день

На малей вечерни на Гд҃и воззвах

Слава и нн҃е глас д҃.

Все чест но е ѿко е
го же стко, пре сва та а
дѣ ко ни ста а
ан гелъ мно же стко на не
бе си и че ло вѣ че скій
родъ на зем ли оу бла жа емъ,
ꙗ ко ма ти бысть ѿкор ца

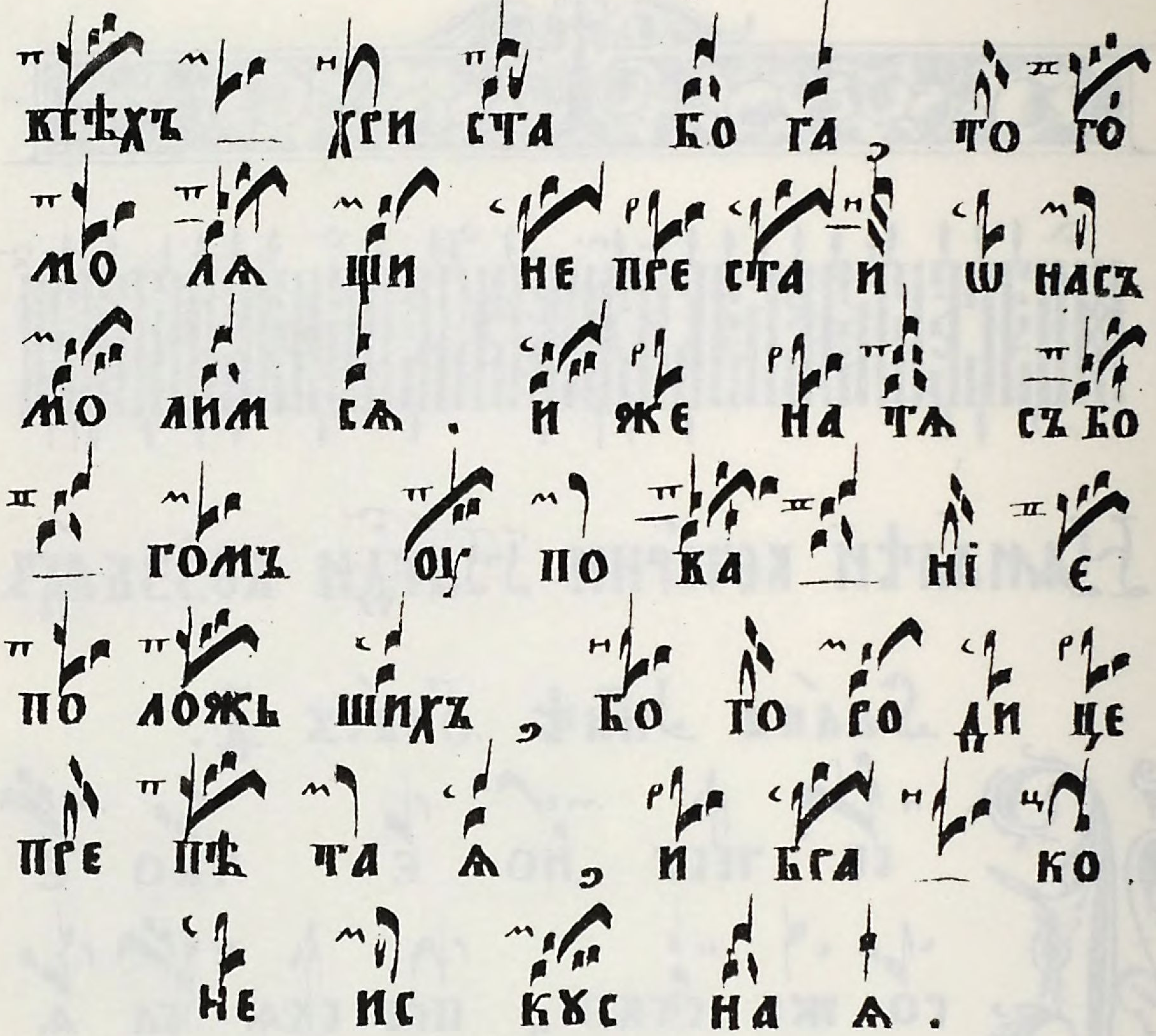

Настиховнѣ Гласъ в.

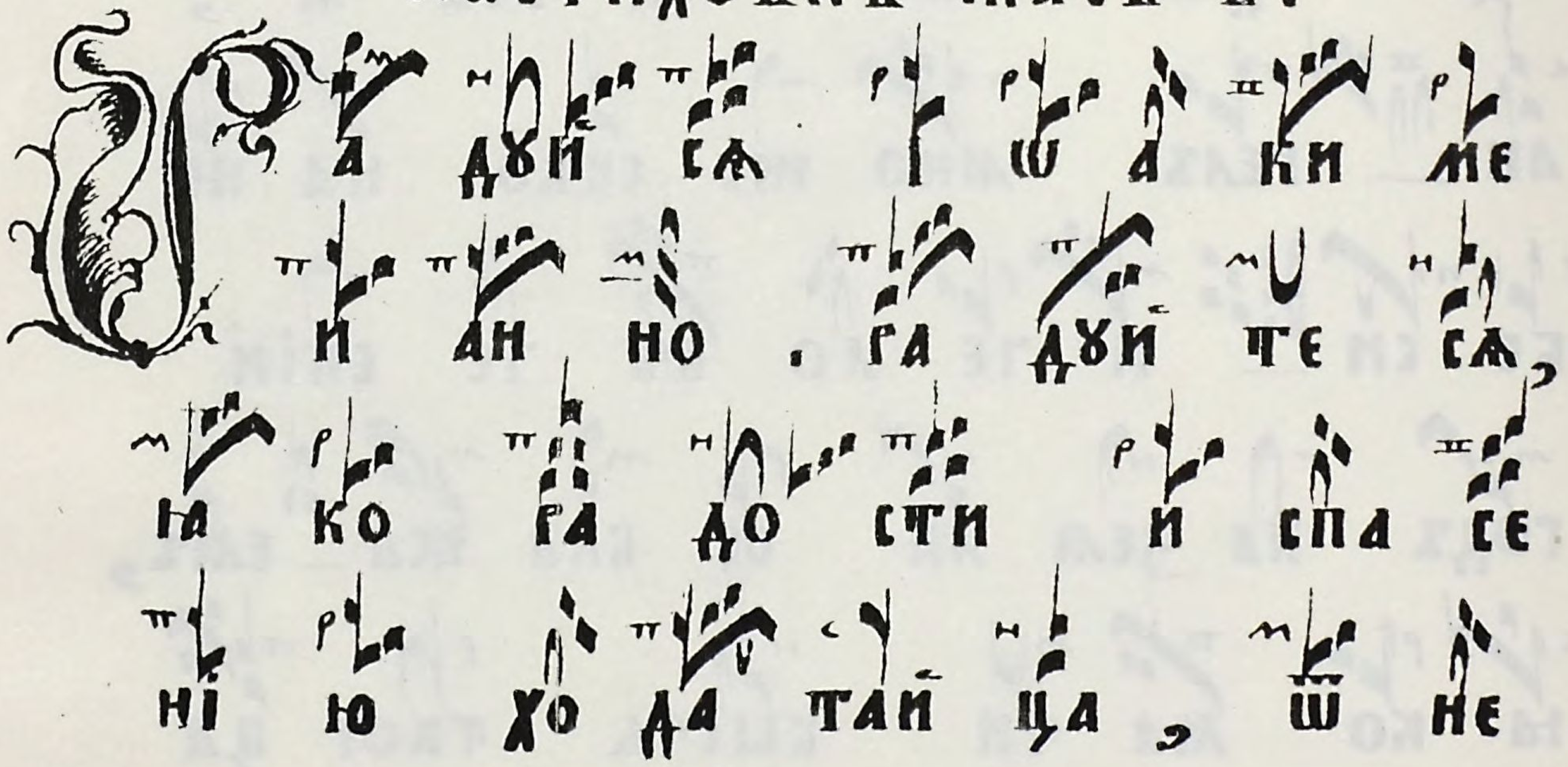

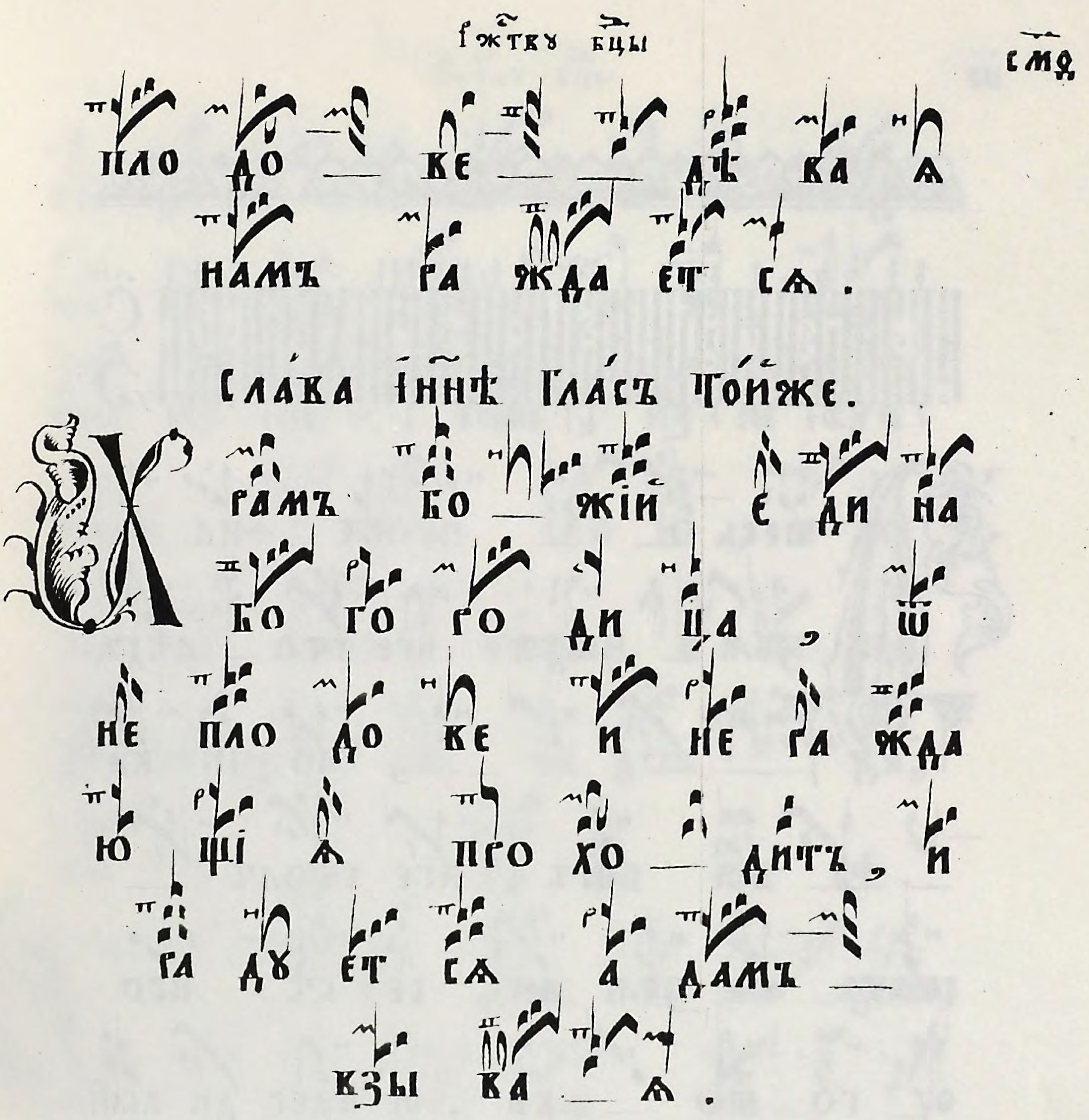
Рожтву Бцы
смо
пло до ке дѣ ка а
намъ га жда ет ся.
Слава ін҃нѣ. Гласъ тойже.
Храмъ бо жій е ди на
бо го ро ди ца, ѿ
не пло до ке и не га жда
ю щі я про хо дитъ, и
га дѹ ет ся а дамъ
взы ка а.

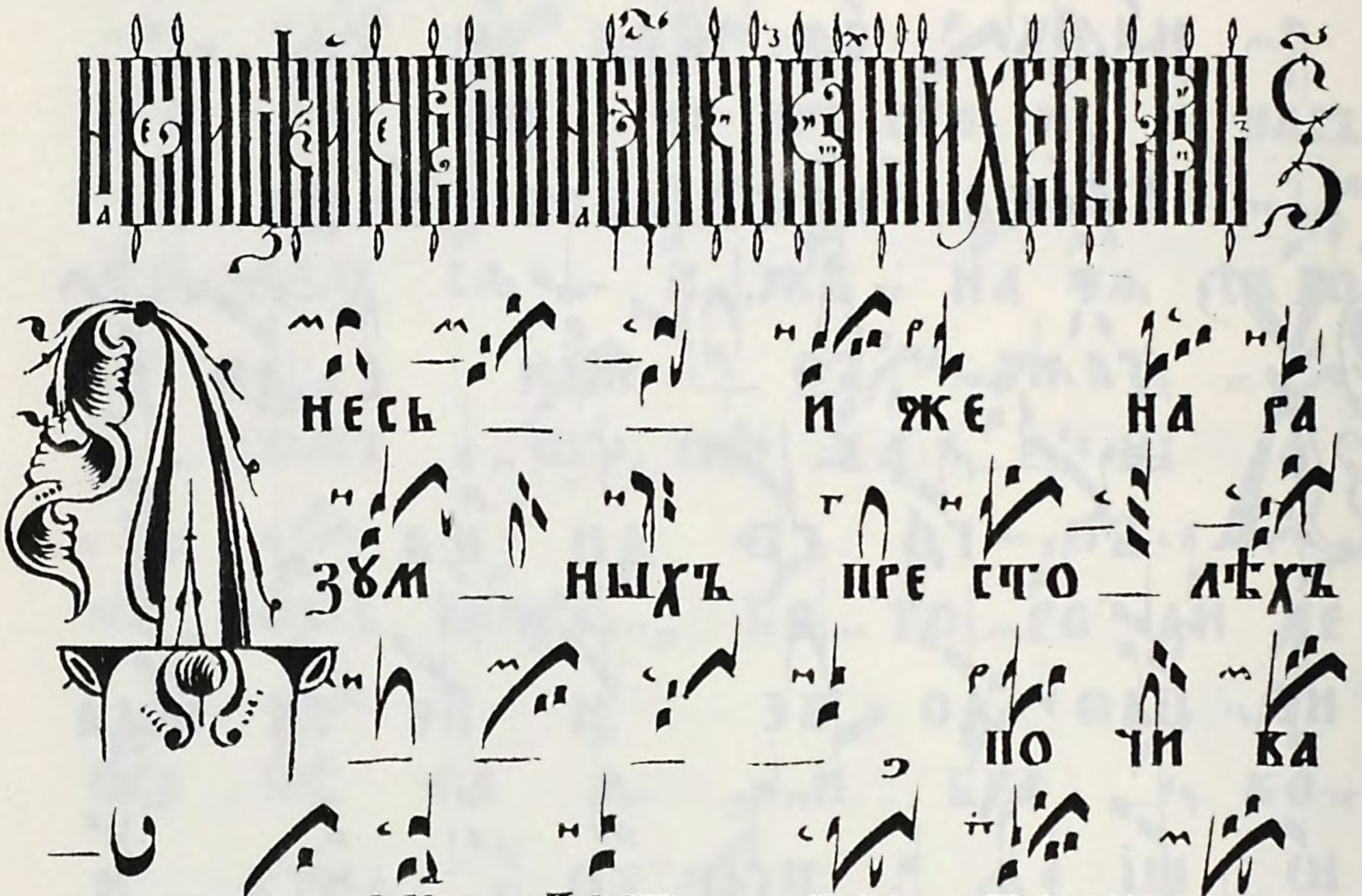
НЕСЬ И ЖЕ НА РА
ЗУМ НЫХЪ ПРЕ СТО ЛѢХЪ
ПО ЧИ ВА
ѦЙ БОГЪ, ПРЕ СТОЛЪ
СКѦТЪ НА ЗЕМ ЛИ СЕ БѢ ПРО
ОУ ГО ТО КА. ОУ ТВЕР ДИ ВЫЙ
МУД ГО СТІ Ю НЕ БЕ СА,
НЕ БО Ш ДУ ШЕ ВЛЕ НО
ТѢ ЛО ВѢ КО ЛЮ БІ ЕМЪ

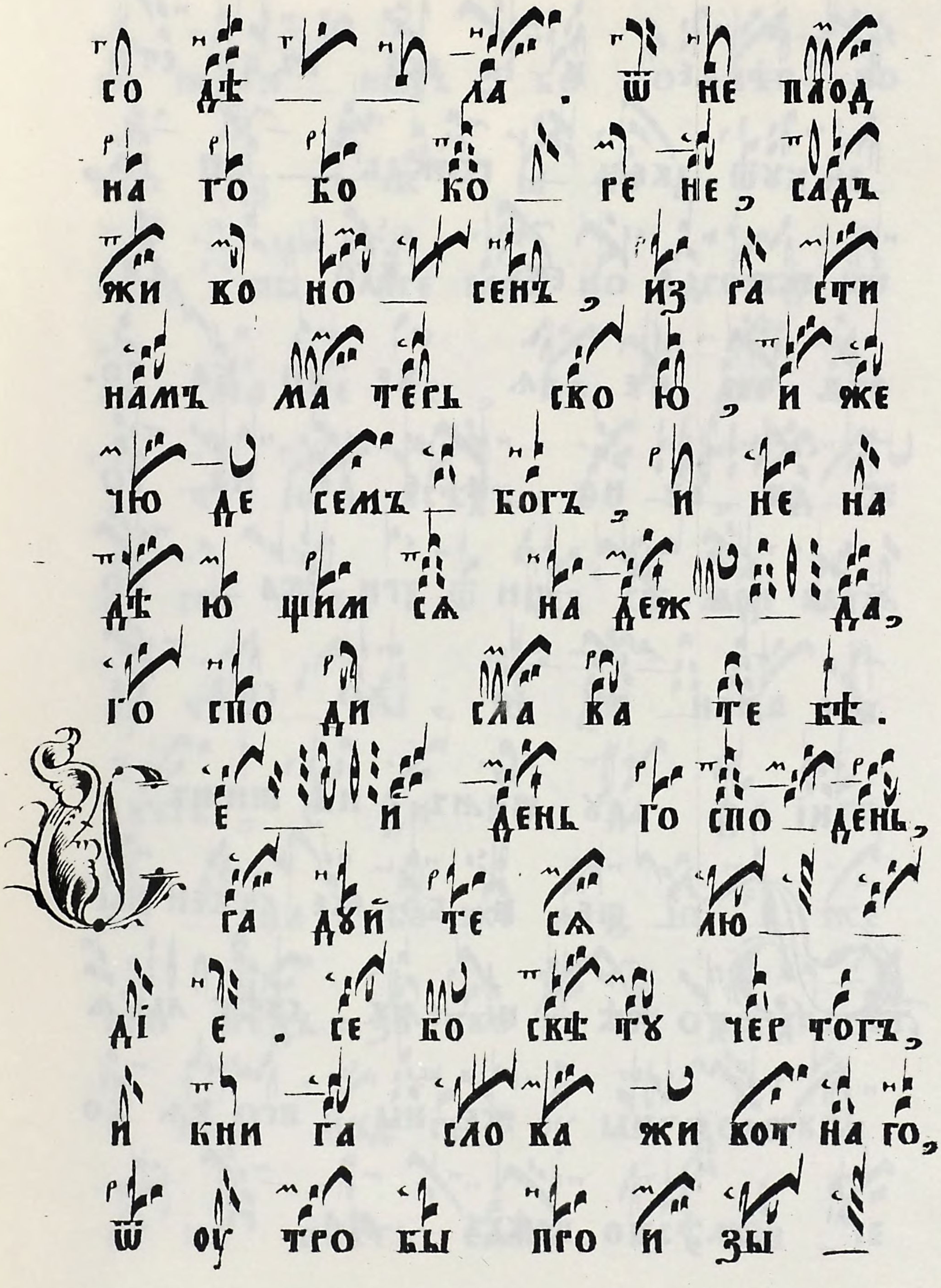
со дѣ ла. ѿ не плод
на го ко ко ре не, садъ
жи ко но сенъ, из га сти
намъ ма терь ско ю, и же
чю де семъ богъ, и не на
дѣ ю щим ся на деж да,
го спо ди сла ва те бѣ.
Се и день го спо день,
ра дуй те ся лю
дi е. се бо свѣ тꙋ чер тогъ,
и кни га сло ва жи вот на го,
ѿ оу тро бы про и зы

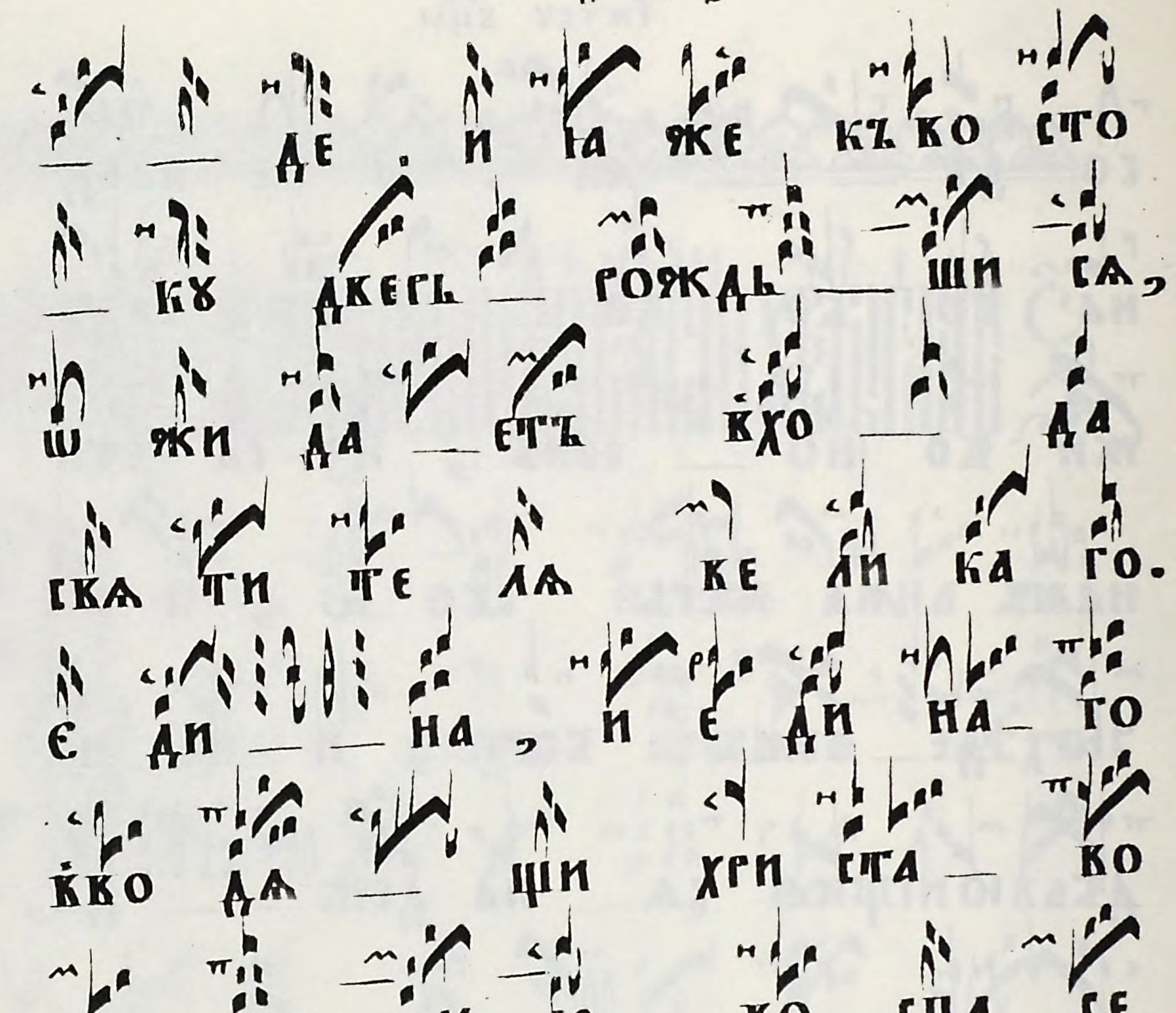
де и на же къ ко сто
кꙋ дкерь рождь ши са,
ѡ жи да етъ кхо да
ска ти те ля ке ли ка го.
є ди на, и є ди на го
ꙗко да щи хри ста ко
все лен нꙋ ю, ко спа се
ні є дꙋ шамъ на шимъ.
ще и бо же стꙁен ны
хо тѣ ні емъ, свѣт лы я
не плод ны же ны про за бо
ша, но всѣхъ ма рі а

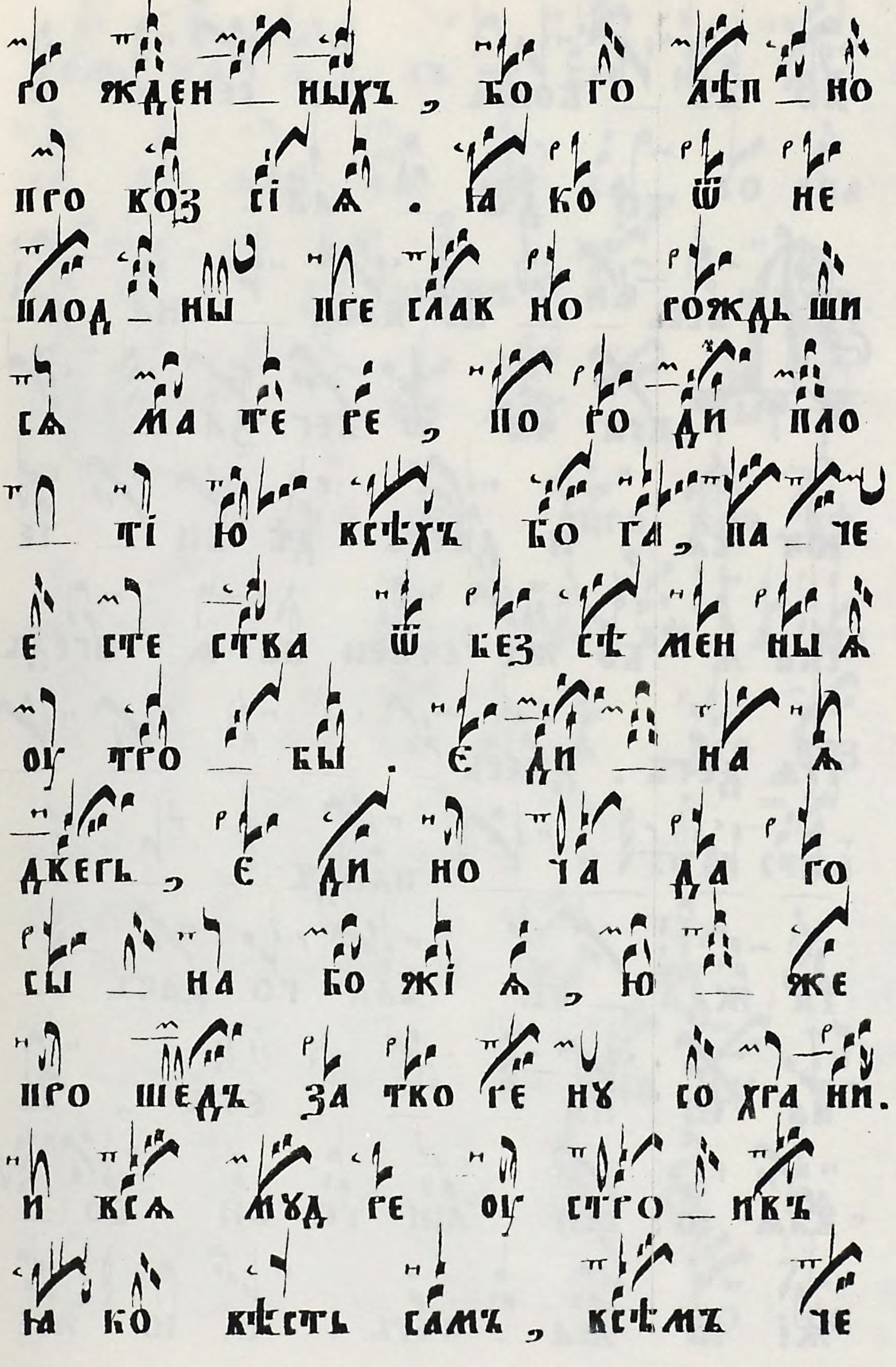
ро ждєн — ныхъ, бо го лѣп — но
про коз сі ѧ. ꙗ ко ѿ не
плод — ны пре слав но рождь ши
сѧ ма те ре, по ро ди пло
— ті ю всѣхъ бо га, па — че
є сте ства ѿ без сѣ мен ны ѧ
оу тро — бы. є ди — на ѧ
двєрь, є ди но ча да го
сы — на бо жі ѧ, ю — же
про шедъ за тво ре нѹ со хра ни.
и вся муд ре оу стро — ивъ
ꙗ ко вѣсть самъ, всѣмъ че

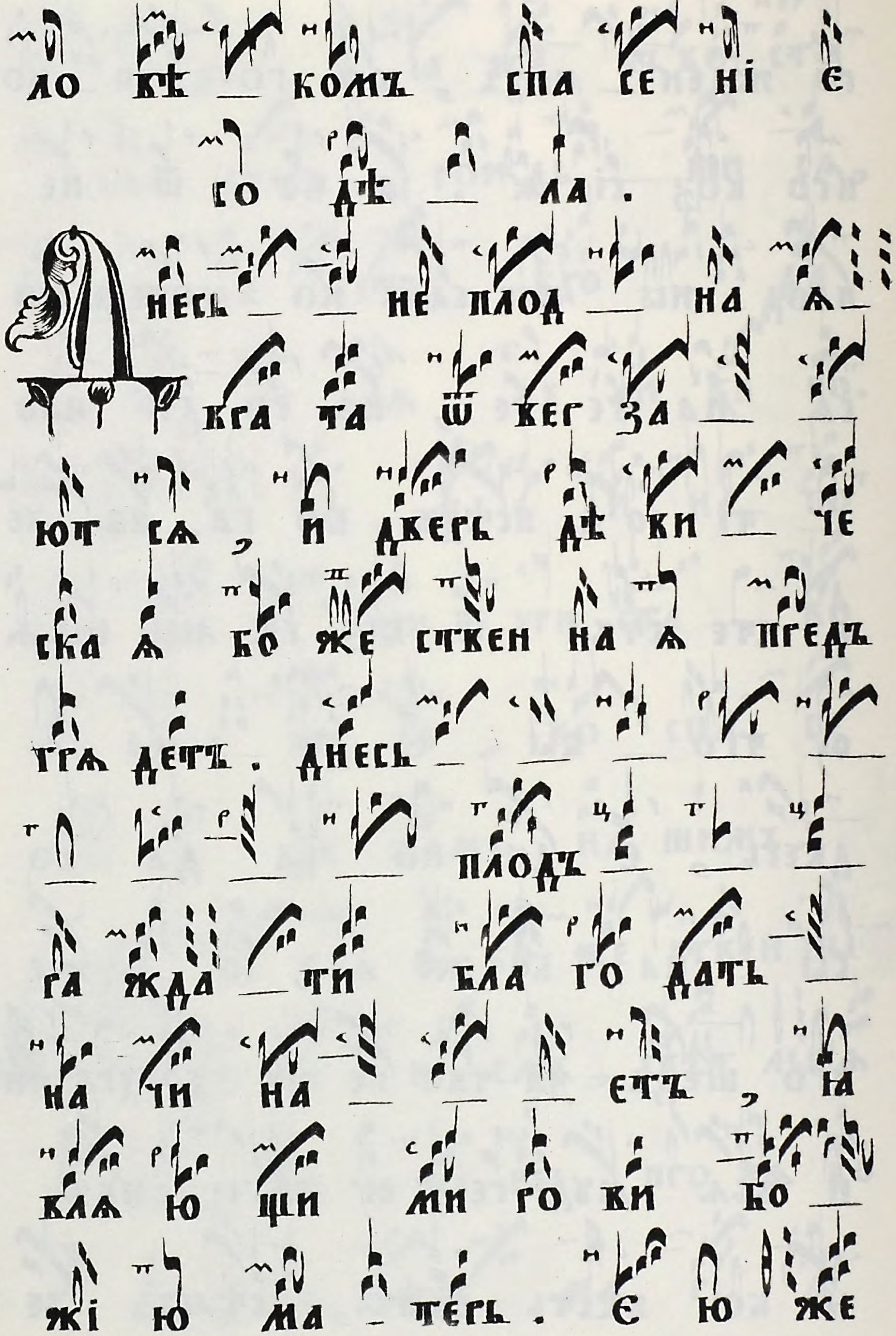
ло бѣ комъ спа се ні є
го дѣ ла.
Днесь не плод на ѧ
вра та ѿ вег за
ют сѧ, и дверь дѣ ви че
ска ѧ бо же ствен на ѧ предъ
грѧ детъ. днесь
плодъ
га жда ти бла го дать
на чи на етъ, іа
влѧ ю щи ми ро ви бо
жі ю ма терь. є ю же

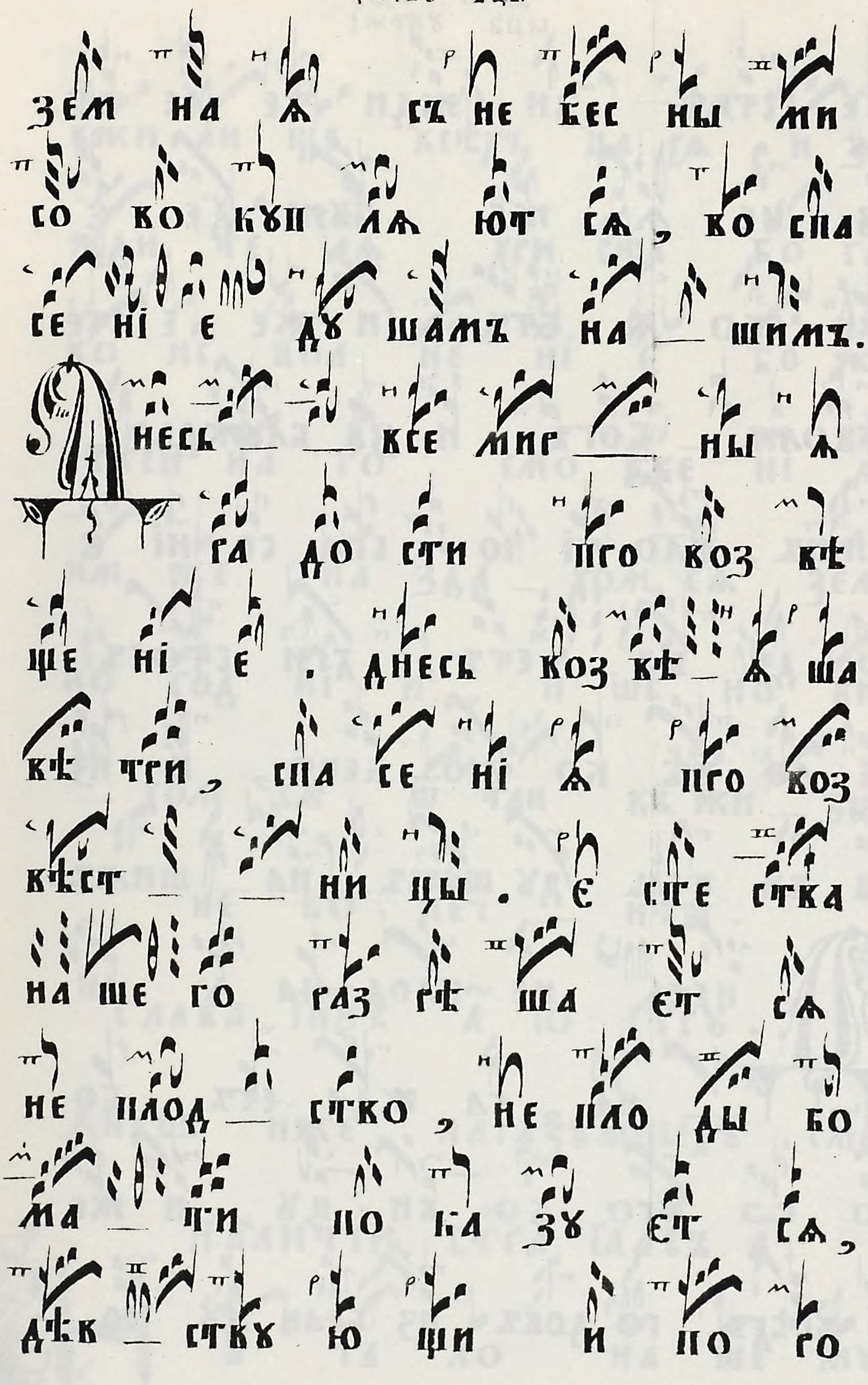
зем на ѧ съ не бес ны ми
со во куп лѧ ют сѧ, во спа
се ні е ду шамъ на — шимъ.
Днесь — — все мир — ны ѧ
ра до сти про воз вѣ
ще ні е. днесь воз вѣ — ѧ ша
вѣ три, спа се ні ѧ про воз
вѣст — — ни цы. е сте ства
на ше го раз рѣ ша ет сѧ
не плод — ство, не пло ды бо
ма — ти по ка зу ет сѧ,
дѣв — ству ю щи и по го

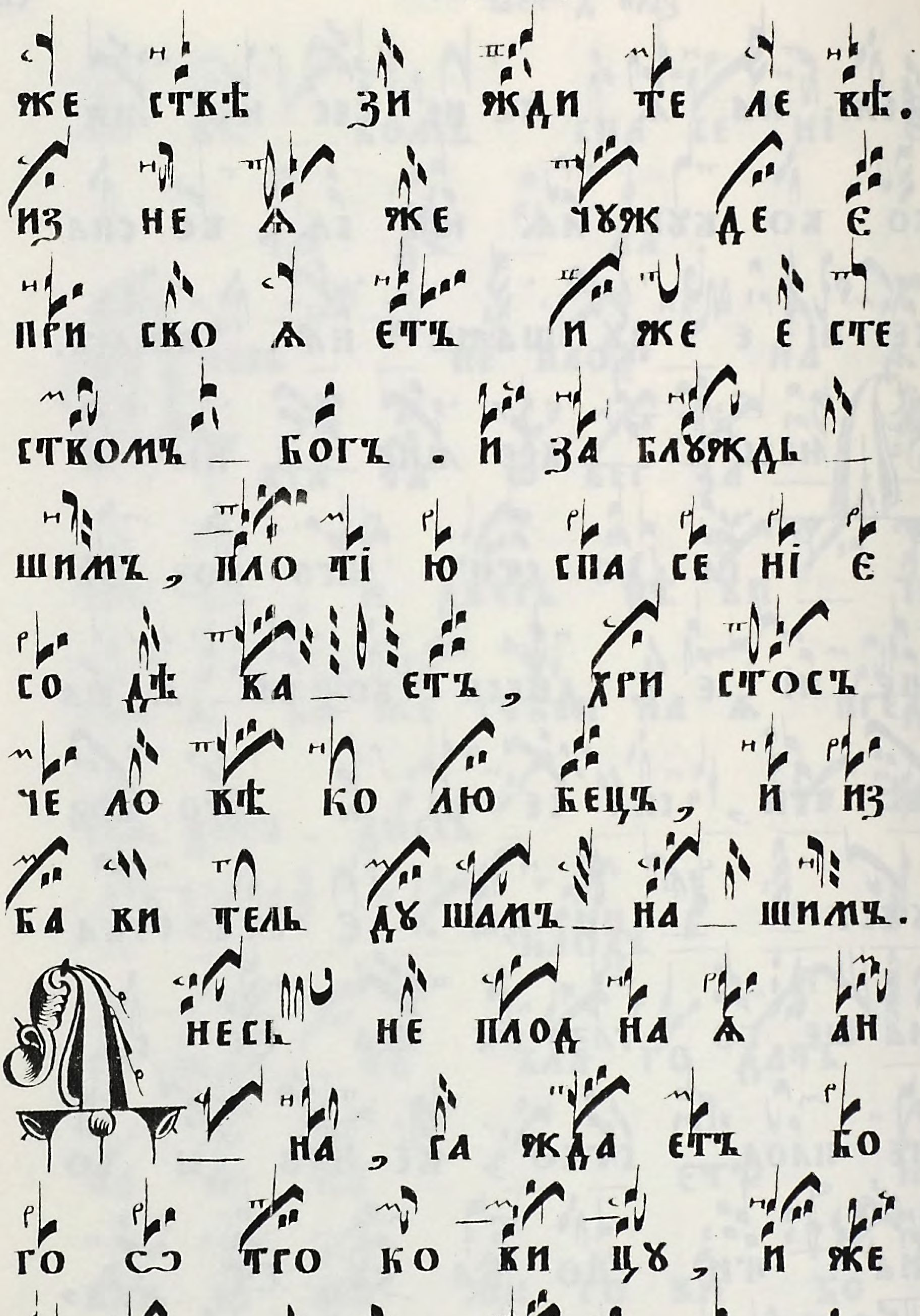
же свѣ зи жди те ле вѣ.
из не д же чюж де є
при ско д етъ и же є сте
ствомъ — богъ . и за блꙋждь —
шимъ, пло ті ю спа се ні є
со дѣ ка — етъ, хри стосъ
че ло вѣ ко лю бецъ, и из
ба ви тель дꙋ шамъ — на — шимъ.
несь не плод на д ан
— на, га жда етъ бо
го сѡ тго ко ви цꙋ, и же
ѿ всѣхъ ро докъ из бран нꙋ ю,

вмѣсти ли ще всѣхъ ца ря и зи

жди те ля хри ста бо га,

бо ис пол не ні е бо же

ствен на го смо тре ні я.

им же на зда хом ся зем

но род ні и, и ѡб но ви

хом ся ѿ тли къ жи зни

не ко неч ней.

Слава, и нынѣ а҃ ю стрꙋ.

Днесь иже неразꙋмныхъ. смо.

На литіи стра гласъ а҃.

На ча ло на ше мꙋ

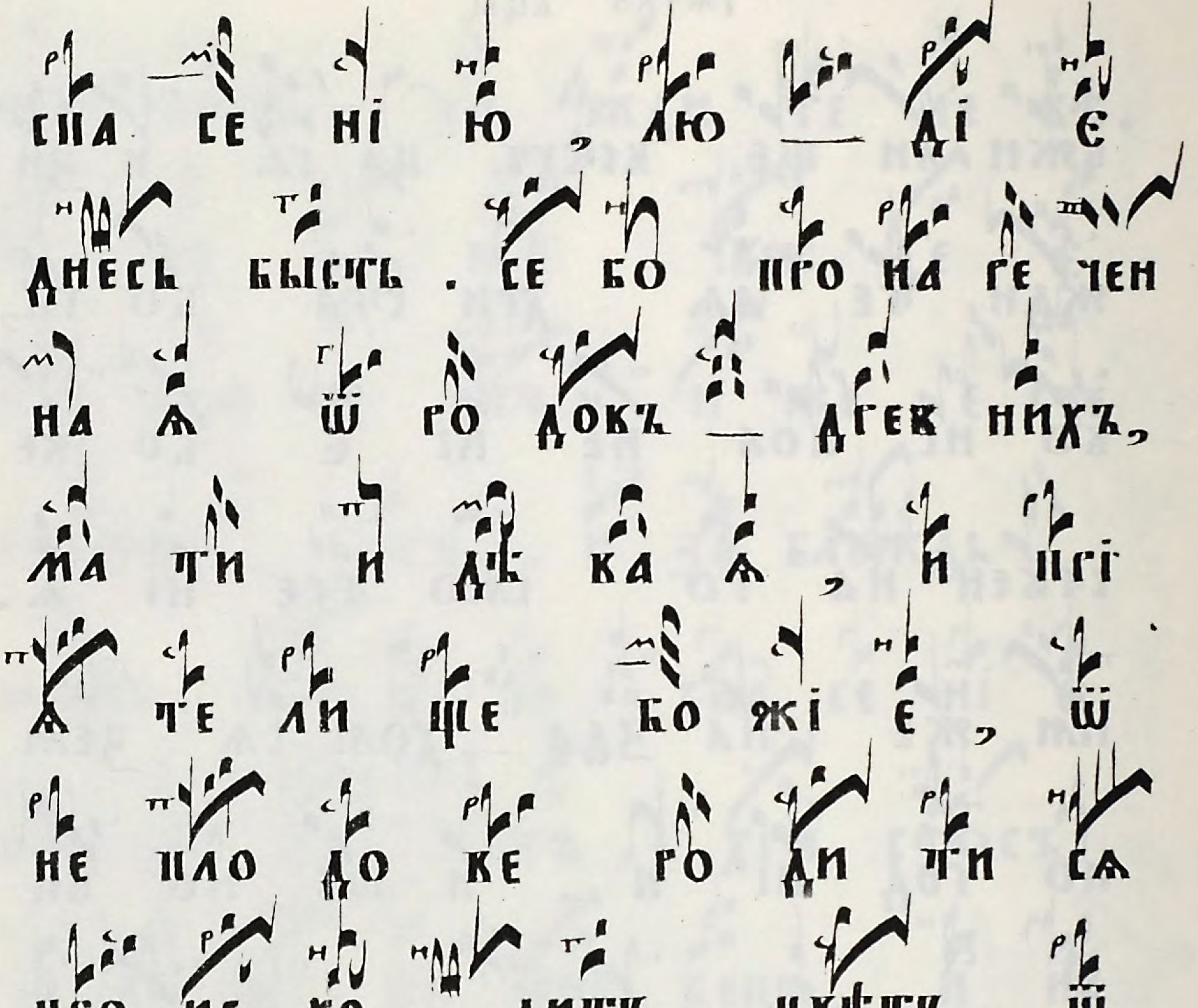
спа се ні ю, лю — ді є
днесь бысть. се бо про на ре чен
на а ѿ ро докъ — дгев нихъ,
ма ти и дѣ ка а, и про
а те ли ще бо жі е, ѿ
не пло до ве ро ди ти са
про ис хо — дитъ, цвѣтъ ѿ
і ес се а, и ѿ ко ре не
е го жезлъ про за бе. да
ра дѹ ет са а дамъ пра
ѿ тецъ, и ев ка да ве се
лит са ра до сті ю. се бо

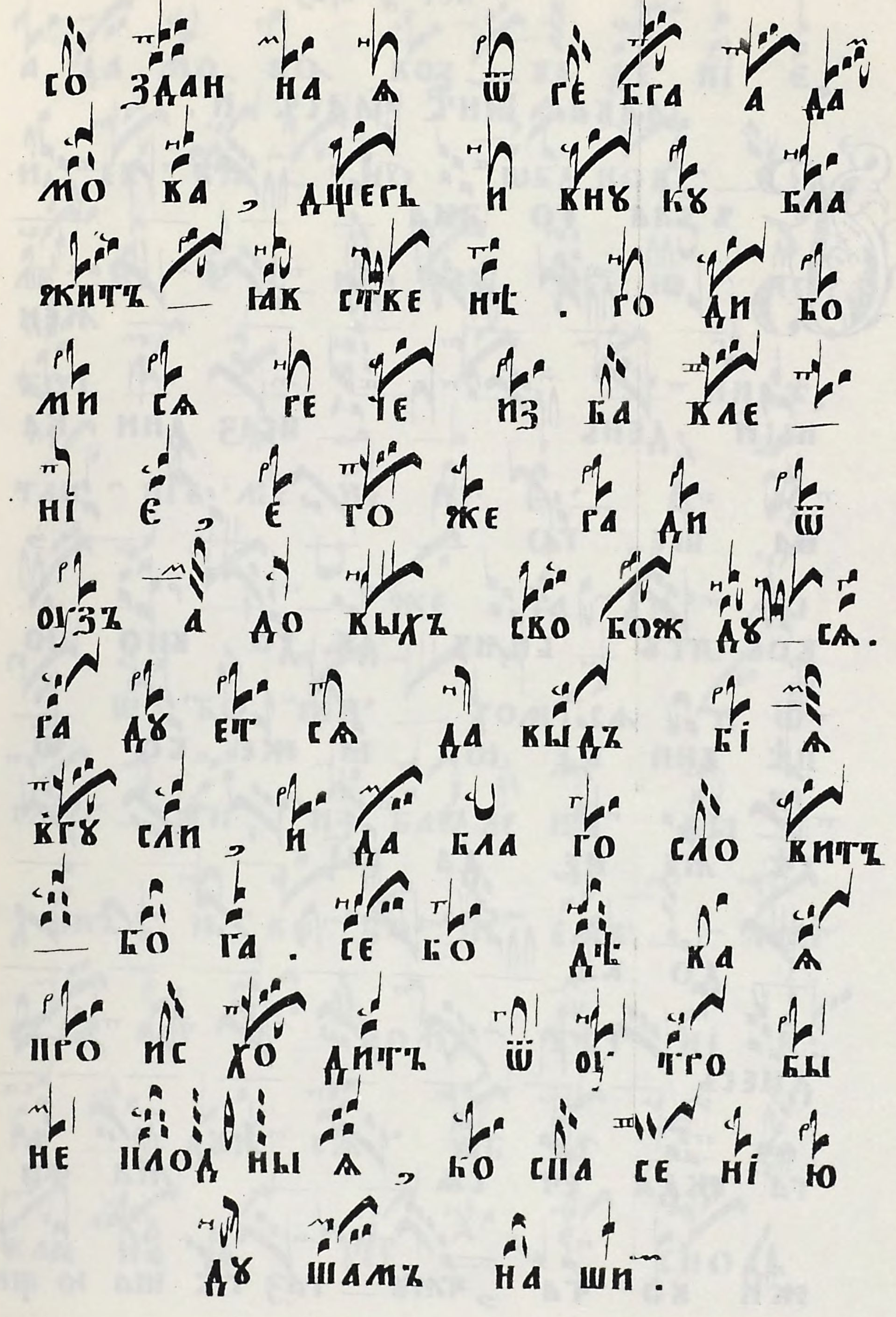
со здан на ѧ ѿ ге бга а да
мо ка дщерь и кнѹ кѹ бла
ржитъ ѩк стке нї . го ди бо
ми сѧ ге те из ба кле
нї е е го же га ди ѿ
оузъ а до кыхъ ско бож дѹ сѧ.
га дѹ ет сѧ да кыдъ бї ѧ
бгѹ сли и да бла го сло китъ
бо га . се бо дѣ ка ѧ
про ис хо дитъ ѿ оу тго бы
не плод ны ѧ ко спа се нї ю
дѹ шамъ на ши .

Сла́ва ин҃нѣ гла́съ и҃.

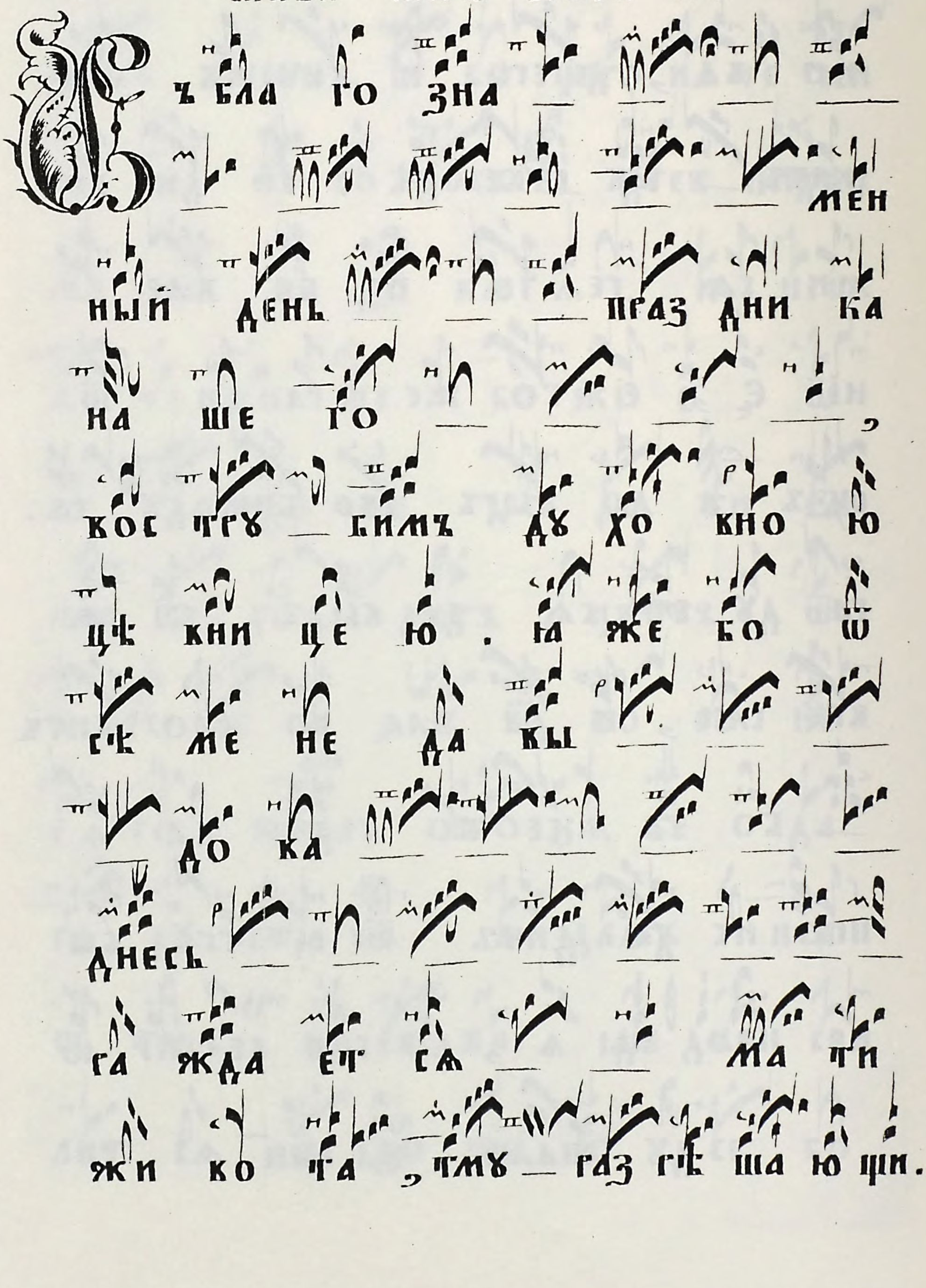

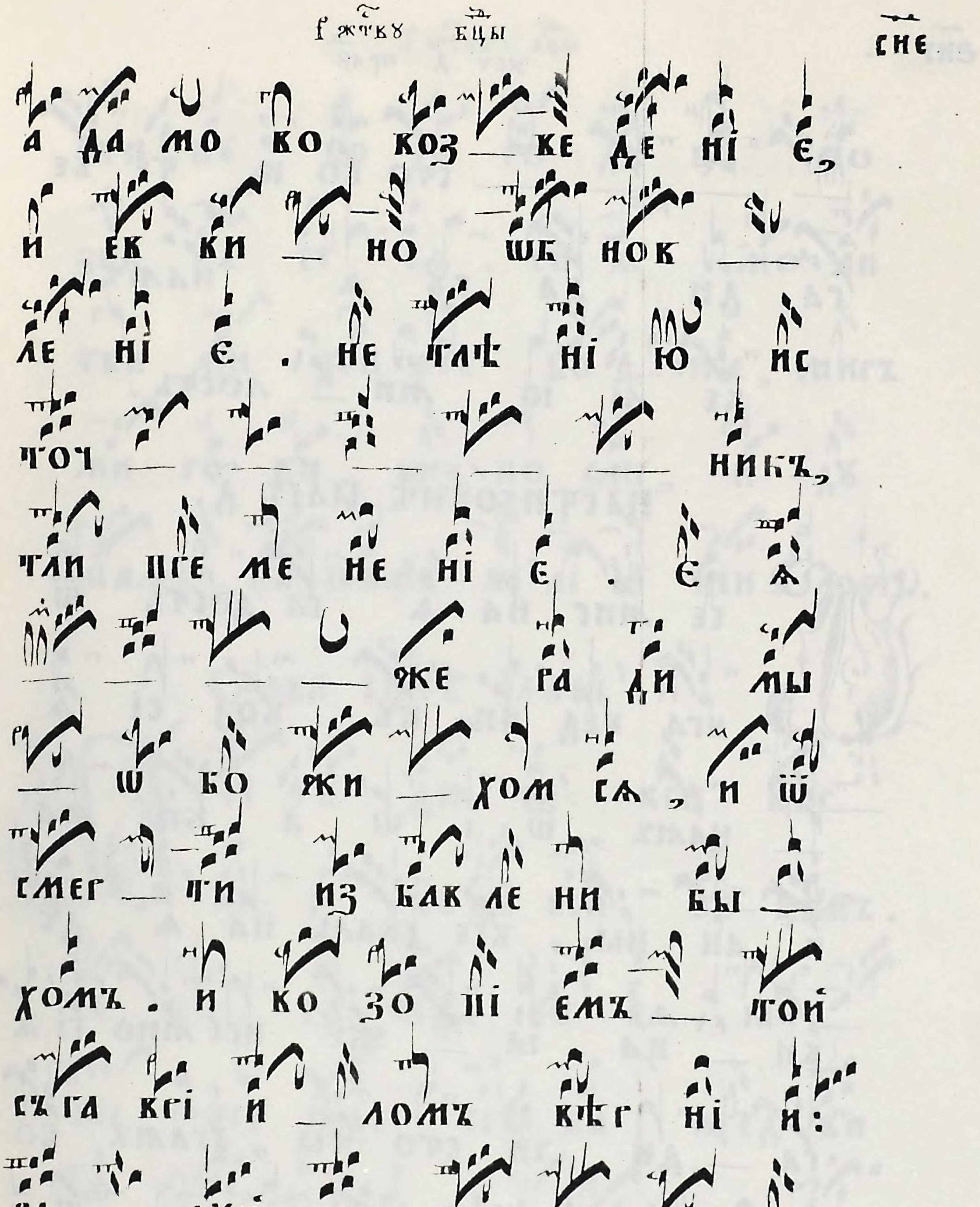
г҃ жтку бцы сне
а да мо ко коз — ке де ні є,
и ек ки — но шв нок —
ле ні є . не тлѣ ні ю ис
точ — — — — — никъ,
тли пге ме не ні є . є ѧ
— — — — же га ди мы
— ш бо жи — хом сѧ, и ш
смер — ти из бак ле ни бы —
хомъ . и ко зо пі емъ — той
съ га кгі и — ломъ кѣг ні и:
га — дуи сѧ шв ра — до
кан на ѧ то — — сподь

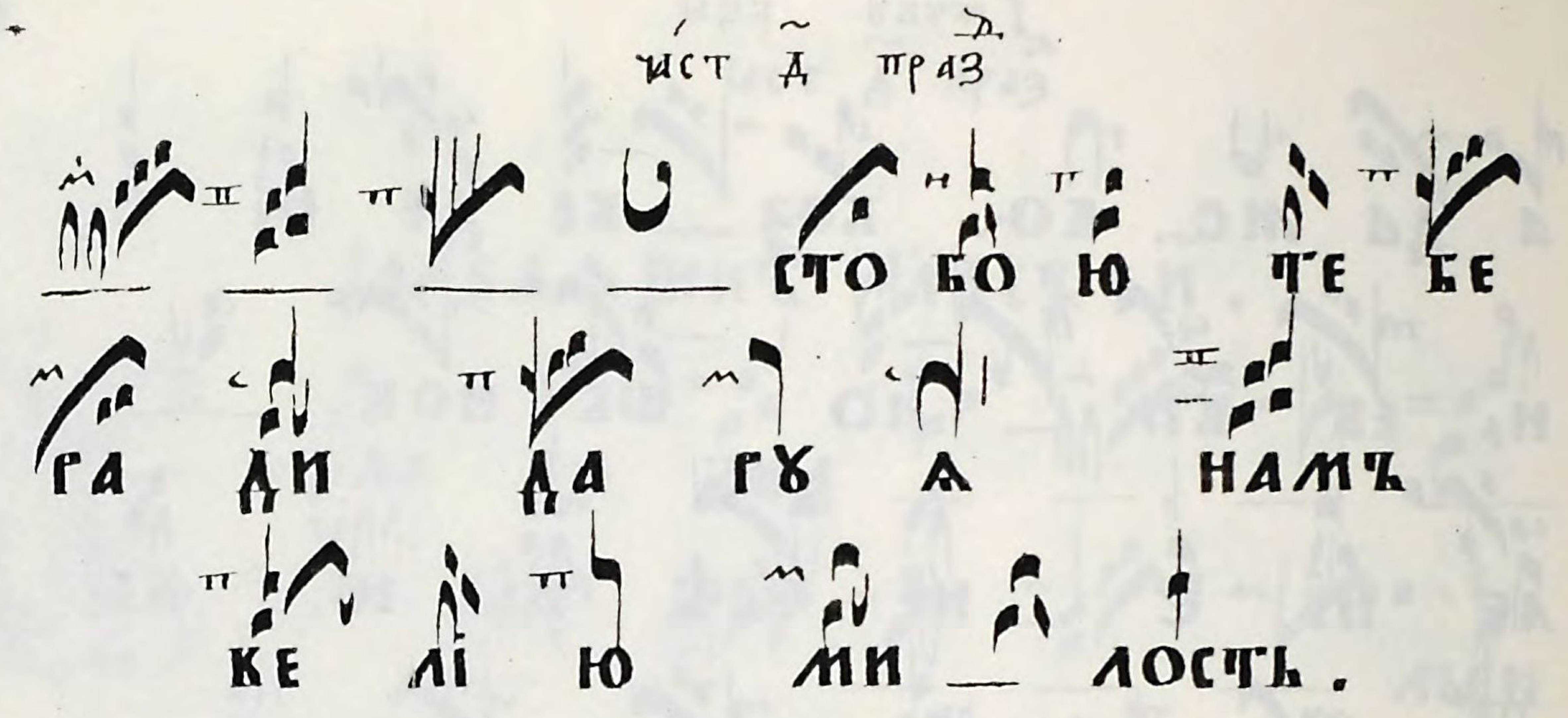

На стиховнѣ гласъ д.

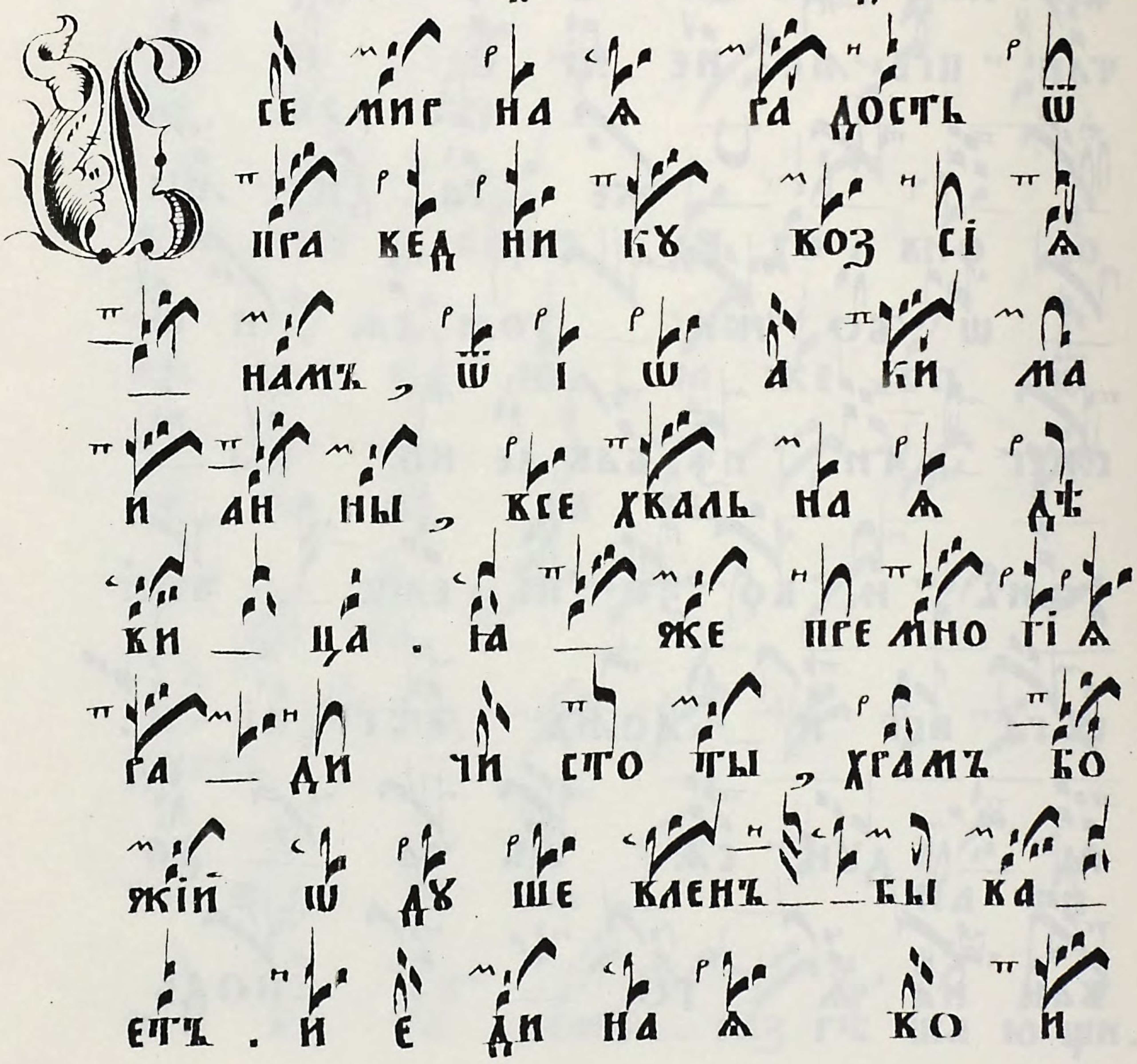

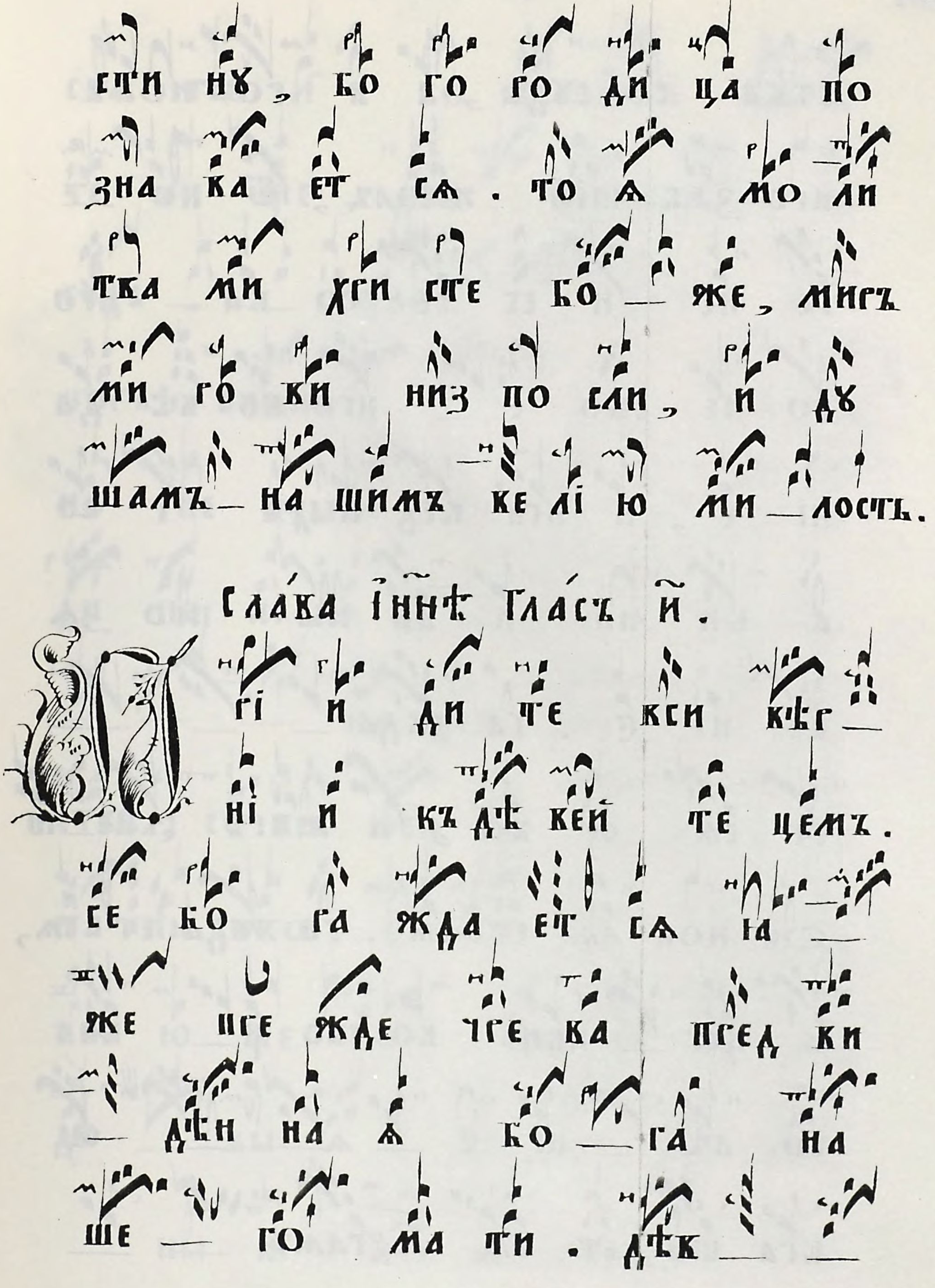
сти ну, бо го ро ди ца по
зна ка ет ся. то я мо ли
тка ми хри сте бо — же, мир
ми го ки низ по сли, и ду
шам — на шим ке лї ю ми — лость.
Сла́ва і҆ны́нѣ гла́съ и҃.
рі и ди те вси вѣр —
ні и къ дѣ вей те цемъ.
се бо га жда ет ся на —
же нге жде чге ка пред ки
— дѣн на я бо — га на
ше — го ма ти. дѣв — —

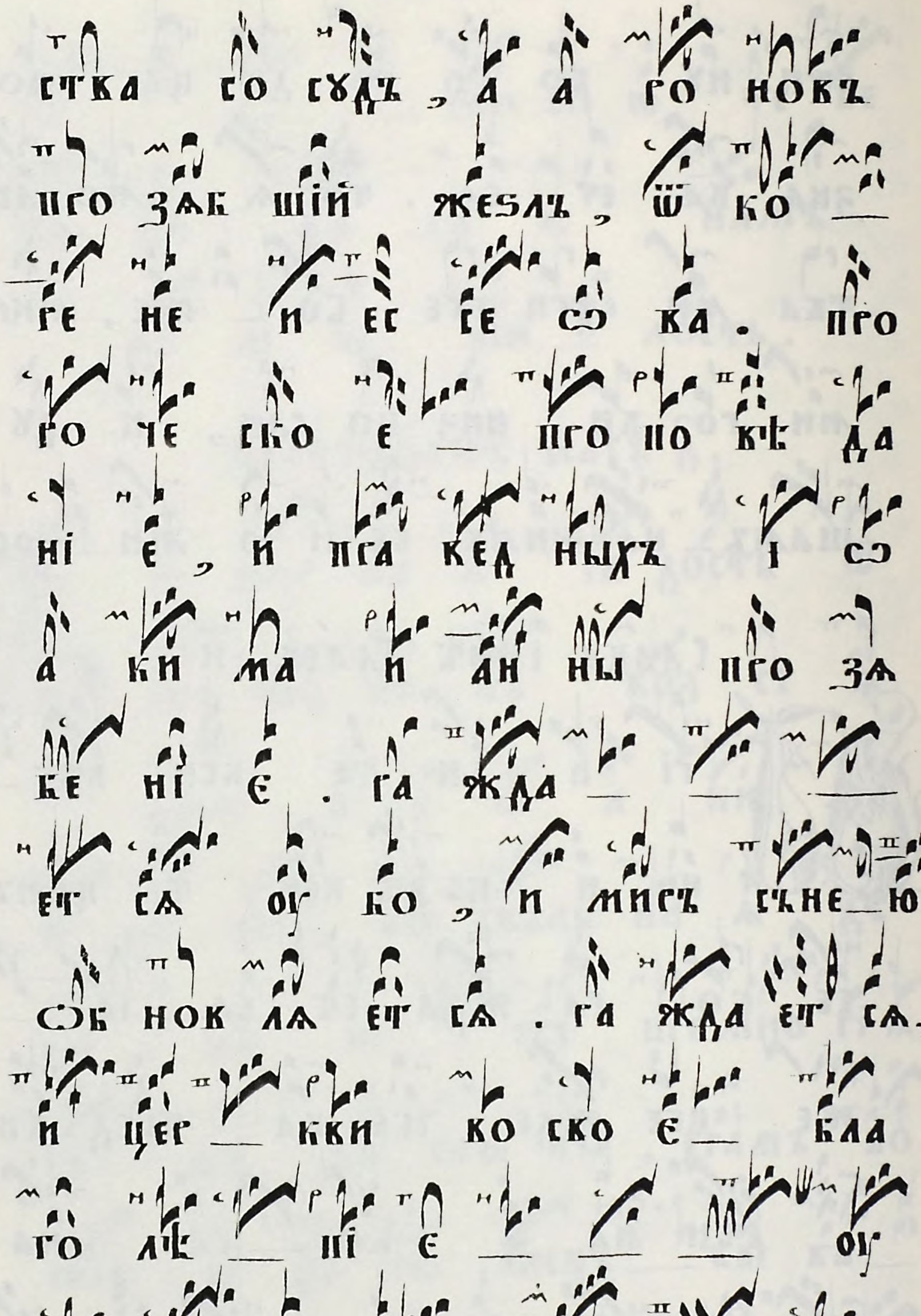
стка со сꙋдъ, а а го новъ
про зак шїй жезлъ, ѿ ко —
ге не и ес се сѡ ка. про
го че ско е — про по вѣ да
нї е, и пра вед ныхъ і сѡ
а ки ма и ан ны про за
ве нї е. га жда — — —
ет са оу ко, и миръ съне—ю
сѡб нок ла ет са. га жда ет са,
и цер — кви ко ско е— бла
го лѣ — пї е — — — оу
кра ша ет са храмъ — —

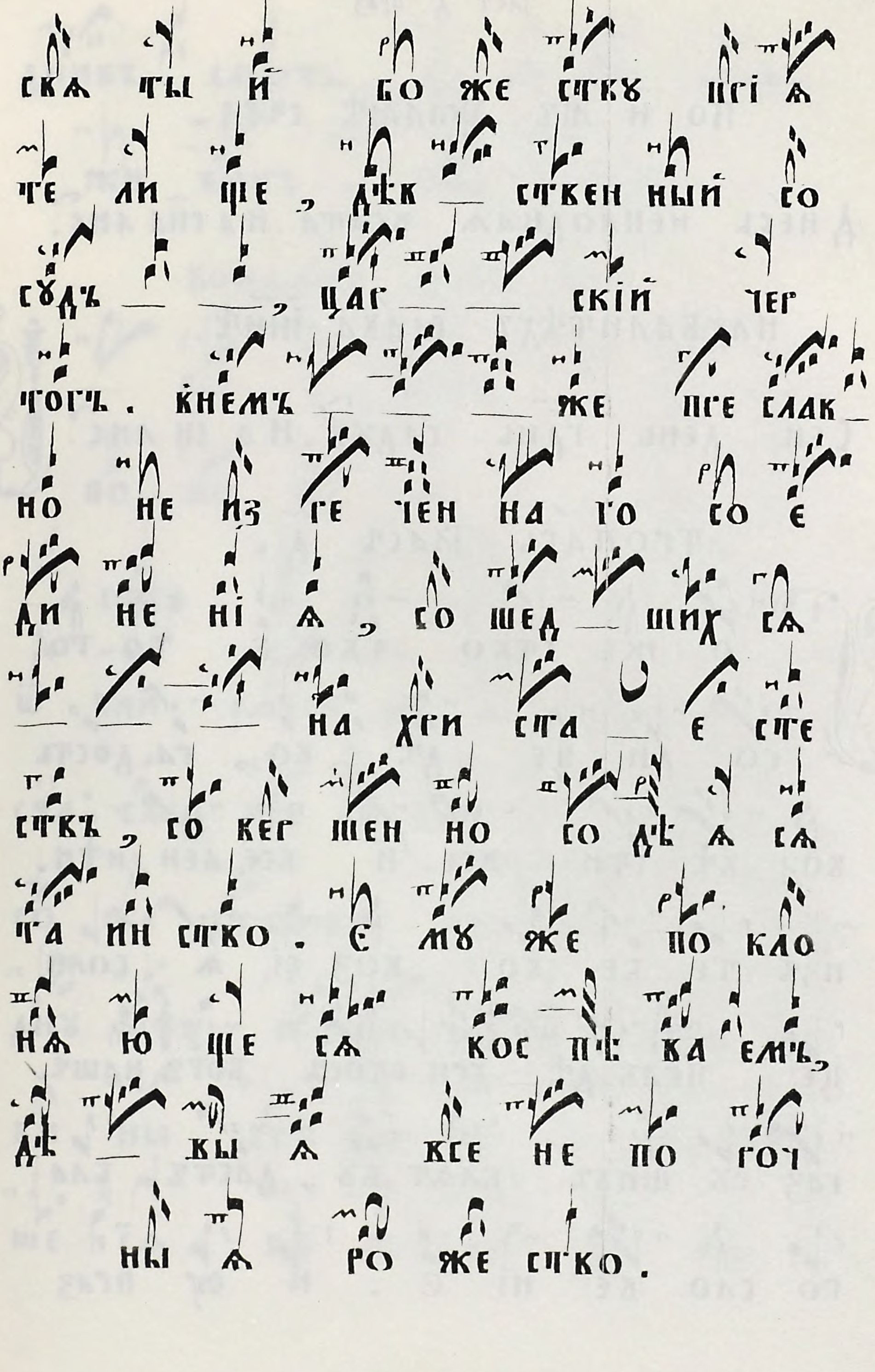
ска ты и бо же ствꙋ прі ѧ
те ли ще, дѣв — ствен ный со
сꙋдъ — —, цар — — скій чер
тогъ. внемъ — — — же пре слав —
но не из ре чен на го со е
ди не ні ѧ, со шед — ших сѧ
— — — на хри ста — е сте
ствъ, со вер шен но со дѣ ѧ сѧ
та ин ство. е мꙋ же по кло
нѧ ю ще сѧ вос пѣ ва емъ,
дѣ — вы ѧ все не по ро
ны ѧ ро же ство.

По н҃ мъ ѱалмѣ сти҃ра.

Днесь неплодная врата. Насна лис.

Нахвалитѣхъ слава і҆нн҃ѣ.

Сей день гд҃нь радуй. На і҆н лис.

Тропарь гласъ д҃.

Ро же ство тво е бо го
го ди це дѣ — во, ра дость
воз вѣ сти все й все лен нѣи.
изъ те бе бо воз сі а солн
це прав дѣ — хри стосъ богъ нашъ.
раз ру шивъ клят ву, давъ бла
го сло ве ні е. и оу праз

рж̃твꙋ бцы сии
дникъ смерть, да го ка намъ
жи котъ — вѣ — ный.
Кондакъ гласъ д.
о а кимъ и ан на,
по но ще ні ѧ без чад
ства. и а дамъ и ев ка,
ѿ тли смерт ны ѧ ско бо ди
ста сѧ пре чи ста ѧ ска тымъ
ро жде ствомъ твоимъ. то праз
днꙋ ютъ и лю ді е тво и,
ви ны грѣ хов ны ѧ из бавль
ше сѧ во пі ю ще ти:

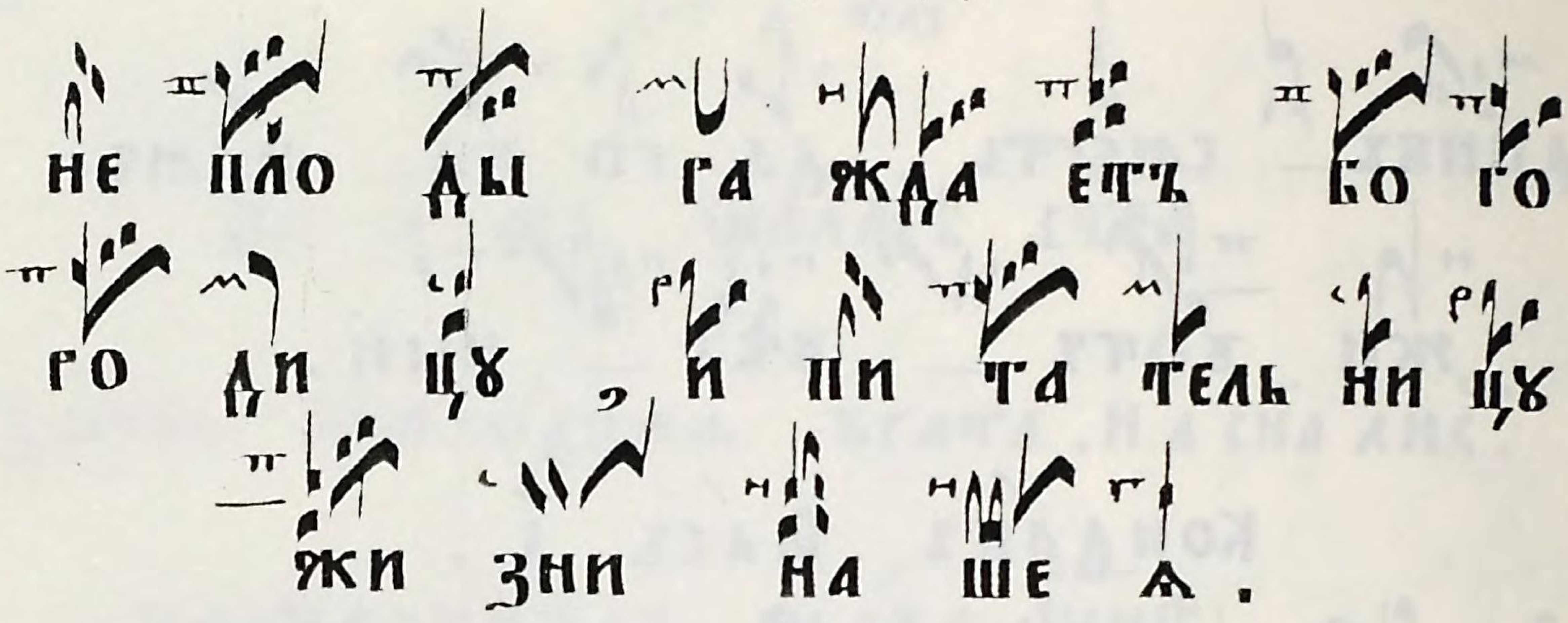
не пло ды ра жда етъ бо го
ро ди цу, и пи та тель ни цу
жи зни на ше ѧ.

Свѣтиленъ.

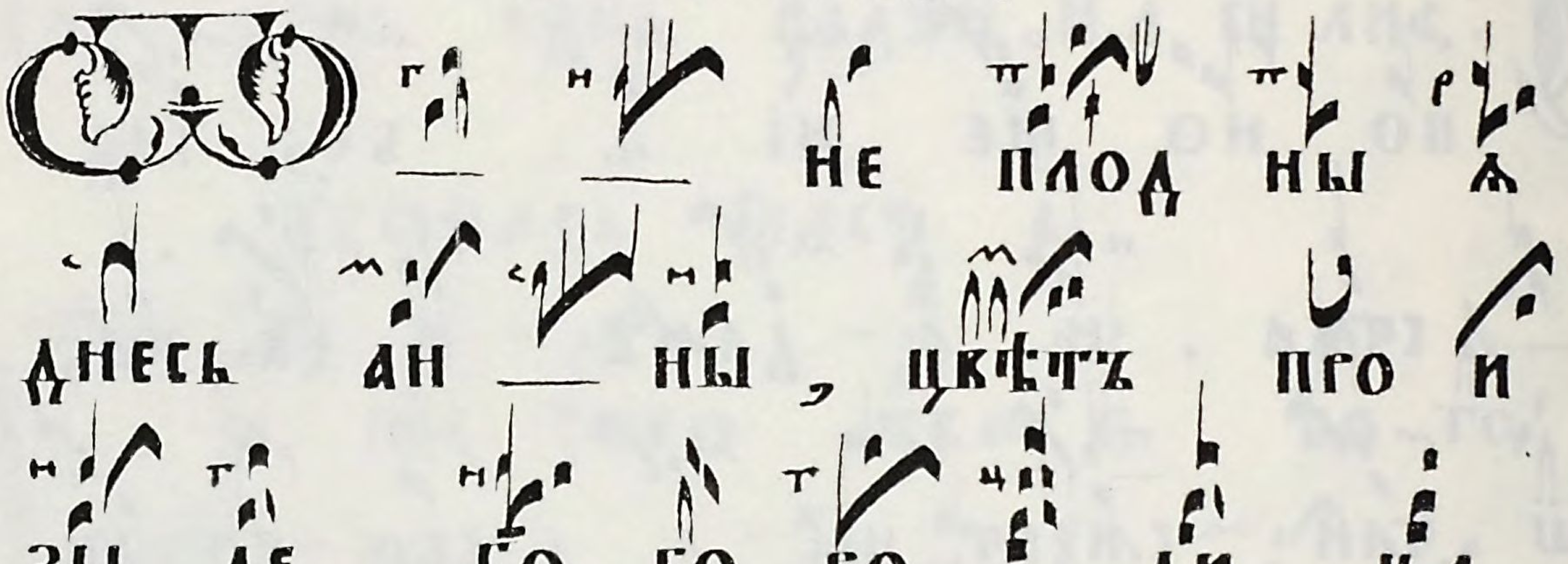
Не плод ны ѧ
днесь ан ны, цвѣтъ про и
зы де бо го ро ди ца.
всѧ бла го оу ха ні ѧ бо
же ствен на го, ис пол на ю щи
кон цы ми ра. и ра до сти
всю ис пол на ю щи ѿвсюдꙋ.
ю же по ю ще до стой но

ржтву бцы снд

кос хка ла — емъ, ıа ко

су щу зем но род ныхъ

пре кыш шу.

Мц҃а тогоже въ ді҃ де́нь,

Воздвиже́ніе че́стнаго креста́.

На малѣ́й вече́рни на г҃ди воззва́хъ.

Сла́ва и ны́нѣ гла́съ ѕ҃.

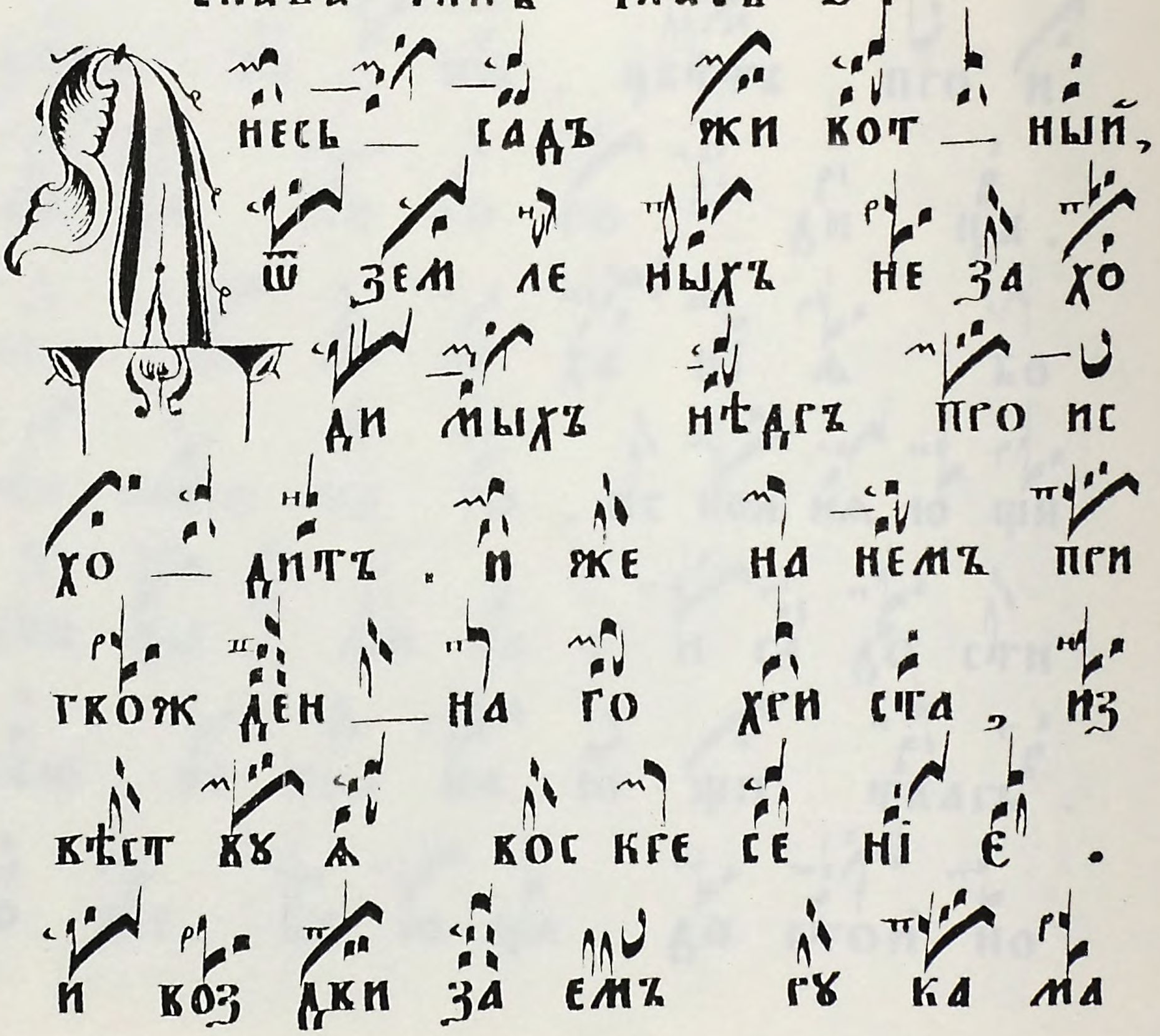

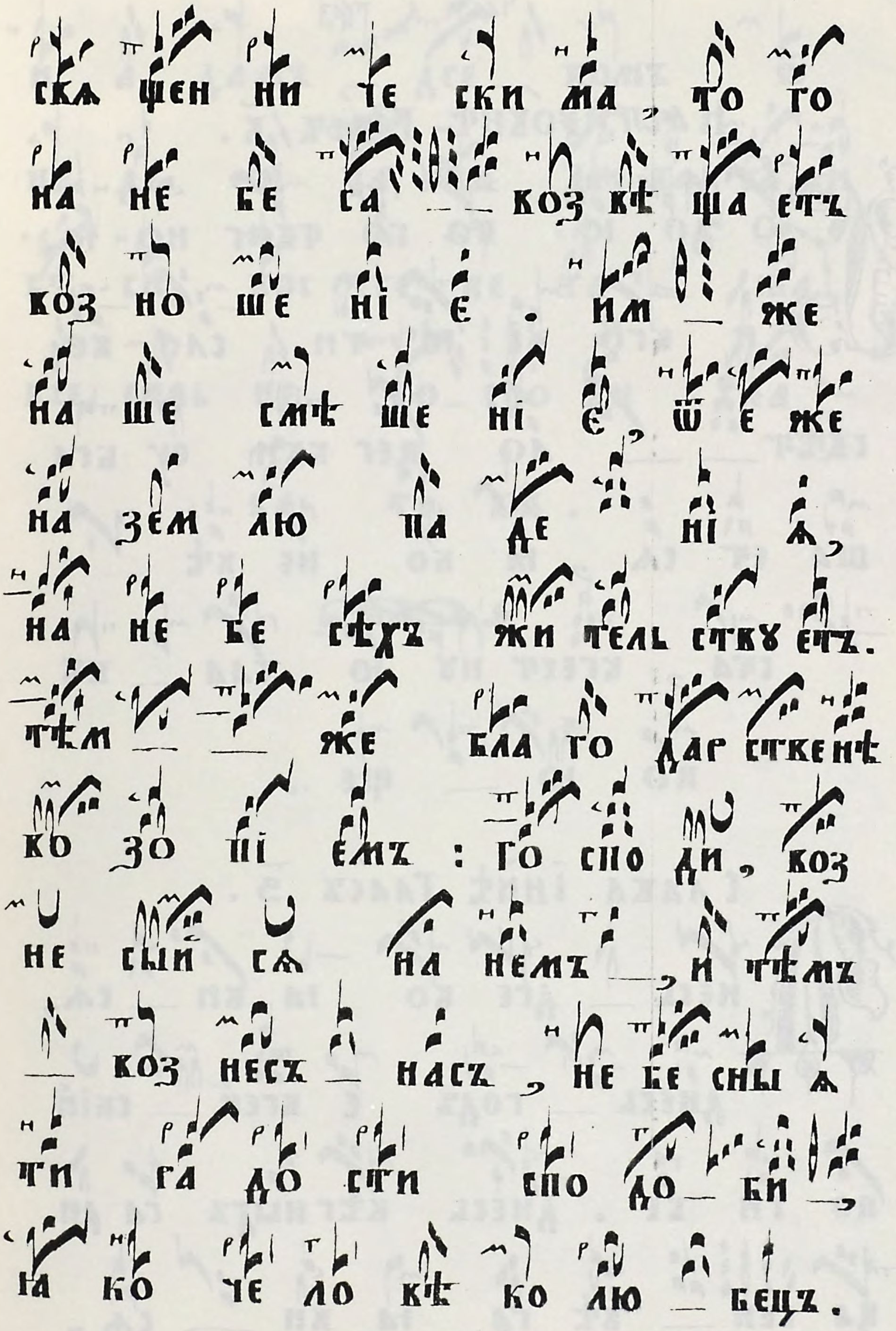
ска щен ни че ски ма, то го
на не бе са — воз ве ща етъ
воз но ше ні е. им — же
на ше спсе ше ні е, ѿ е же
на зем лю па де ні а,
на не бе сехъ жи тель ство ветъ.
тем — — же бла го дар ственѣ
во зо пі емъ: го спо ди, воз
не сый ся на немъ —, и темъ
— воз несъ — насъ, не бе сны а
чи га до сти спо до — би —,
ıа ко че ло ве ко лю — бецъ.

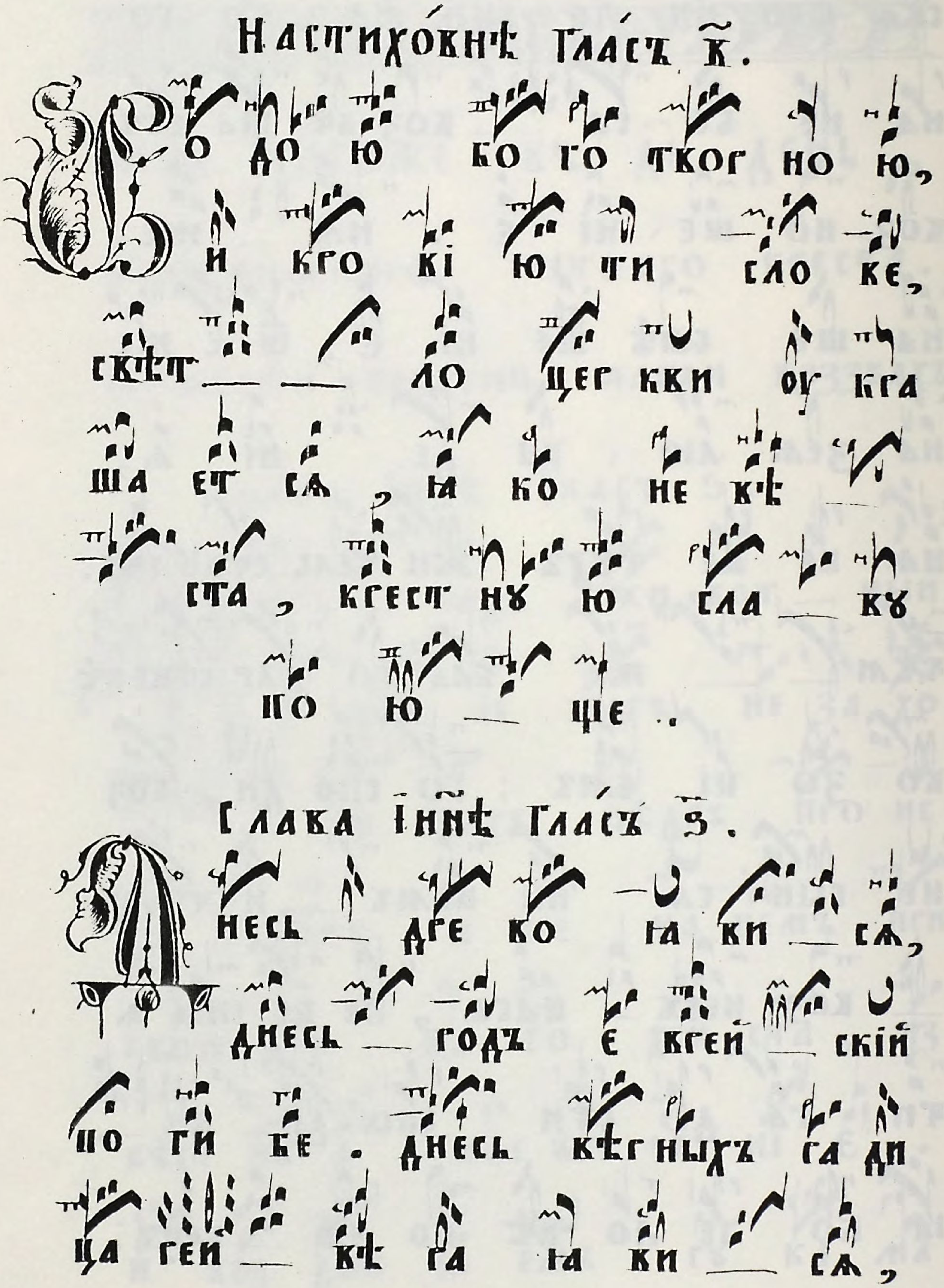
На стиховнѣ глас в.
о до ю во го твог но ю,
и кро ві ю чи сло ве,
свѣт — — ло цер вви оу вра
ша ет ся, ія ко не вѣ
ста, врест ну ю сла — ву
по ю — ще.
Слава инне глас s.
несь — дре во ія ви — ся,
днесь — родъ е врей — скій
по ги бе. днесь вѣрныхъ са ди
ца рей — вѣ ра ія ви — ся,

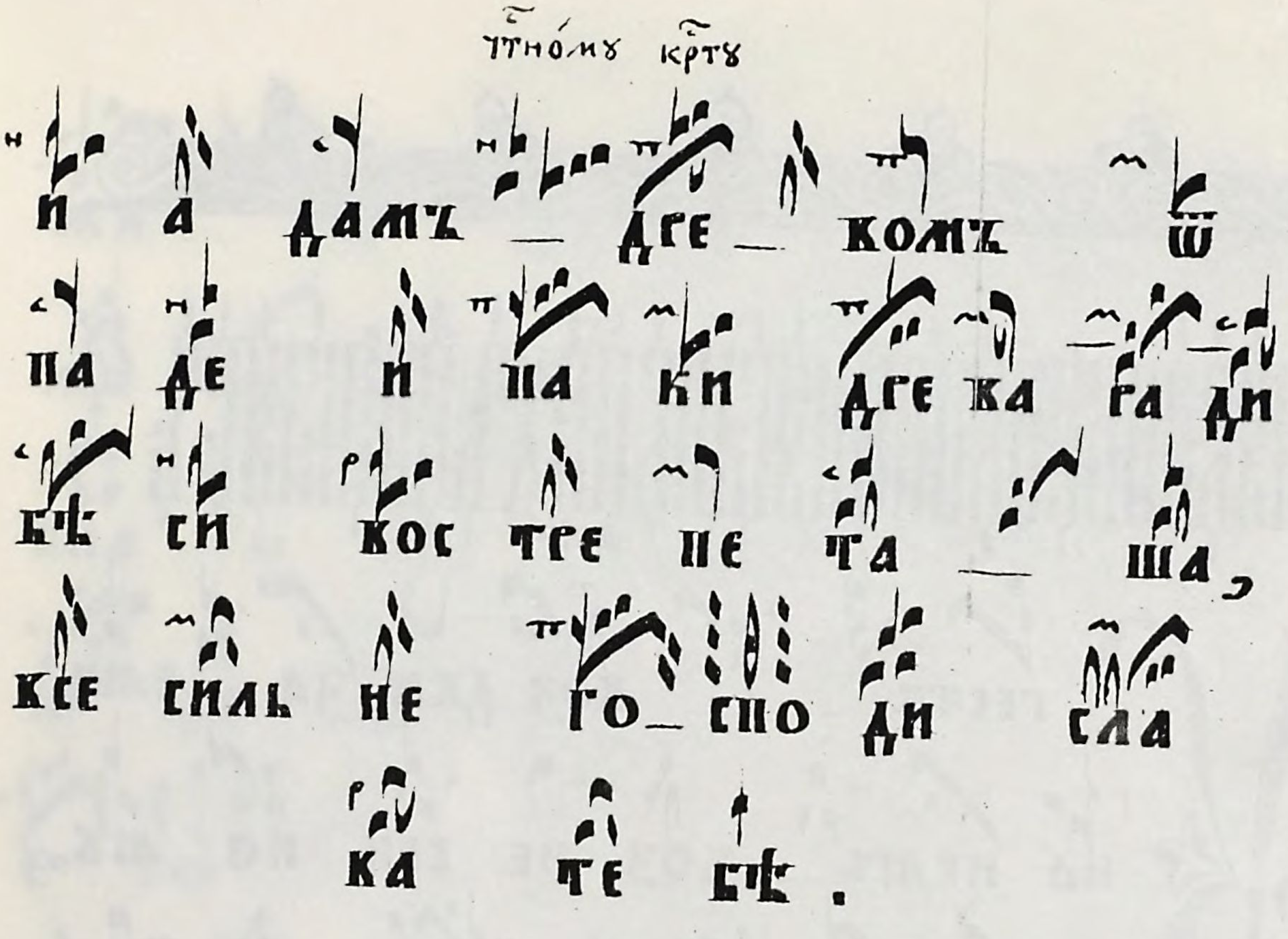
тному крту
И а дамъ дре комъ ѿ
па де и па ки дре ка га ди
бѣ си кос тре пе та ша,
ксе силь не го спо ди сла
ка те бѣ.

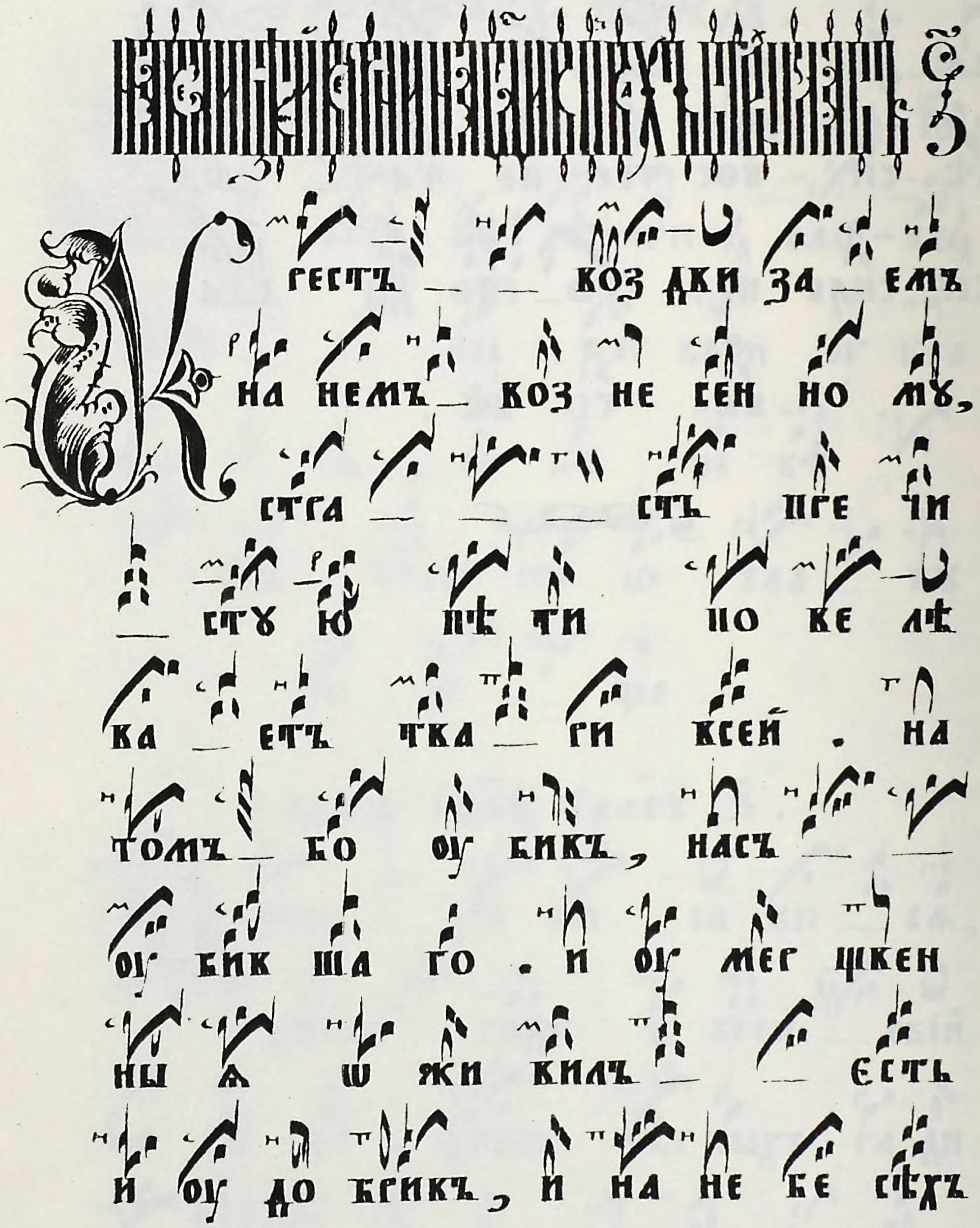
Крестъ — — коз дки за — емъ
на немъ — коз не сен но мꙋ,
стра — — — стъ пре чи
— стꙋ ю пѣ ти по ке лѣ
ка — етъ тка — ри ксей . на
томъ — бо оу бикъ, насъ — —
оу бик ша го . и оу мер щкен
ны а ш жи килъ — — есть
и оу до брикъ, и на не бе сѣхъ

жи — ти спо до — би, ꙗ — ко
ми ло сердъ, пре мно — же стко
бла го сти. тѣмъ — — га ду
ю ще ся коз не семъ и мя
е го —, и то го коз
ке ли — чимъ, ке ли —
ко е схож де нї е.
Мо и се — и про ѡ бра
зу — а та, ру цѣ про
стеръ — на вы со ту — — —,
по бѣж да — — — ше ам
ма ли — ка му чи те ля,

Част д праз

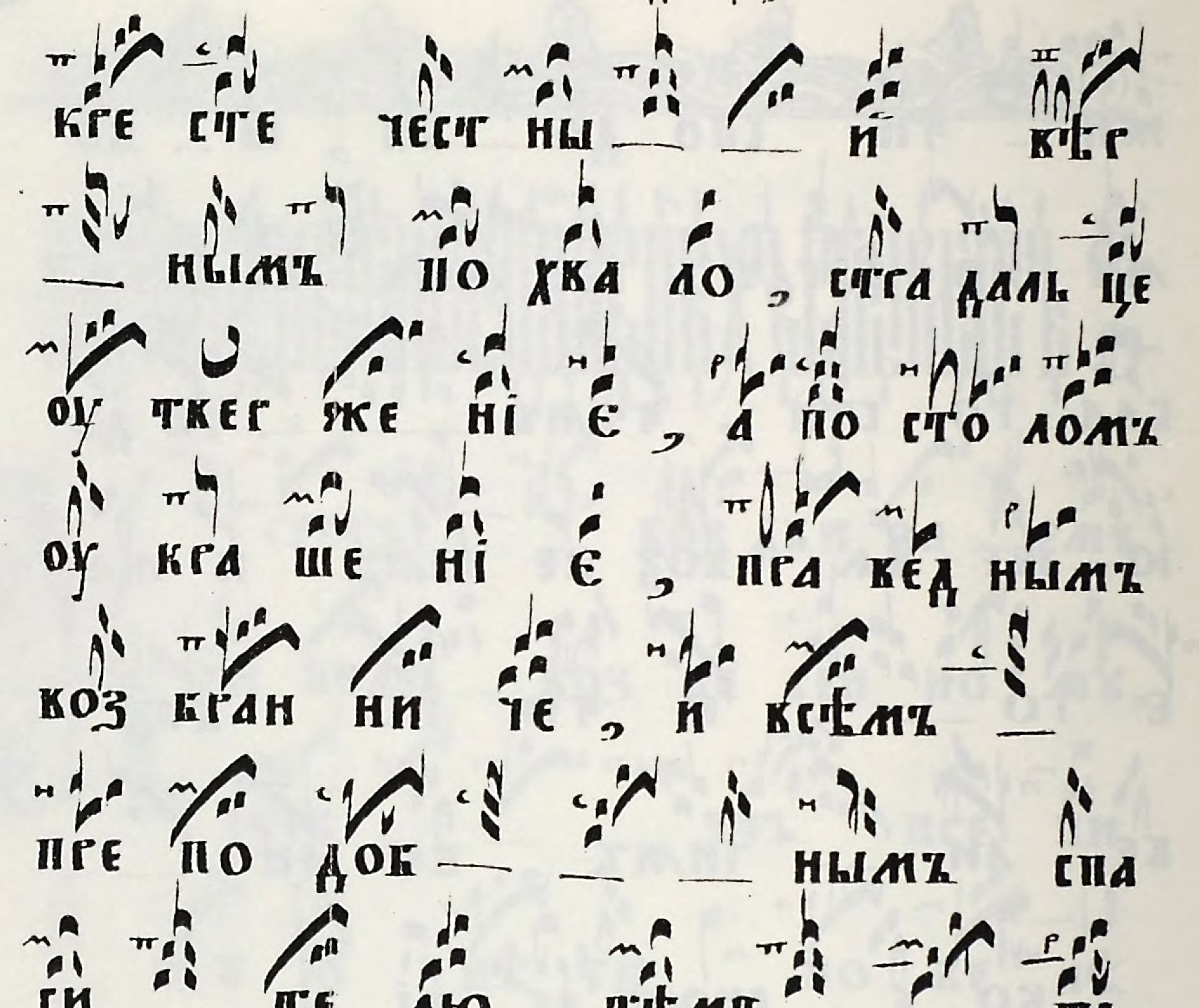
кре сте чест ны и вѣ
ным по хва ло стра даль це
оу твер же ні е, а по сто лом
оу кра ше ні е, пра вед ным
воз бран ни те, и всѣм
пре по доб ным спа
си те лю, тѣм та
воз дви за е ма зря щи твар
ве се лит ся, и тор
же ству ет сла вя ще хри ста
и же то бо ю га сто я
ща я со вра вша го,

кон цемъ бла го да ті ю.
К ге сте пре чест ны и
ге бе ше сто атъ чи но ке
ан гель сті и ке се лѧ ще сѧ.
днесь коз дки за емъ
бо же ствен нымъ ма но ке
ні емъ коз но си ши вся,
о кга де ні емъ снѣ ди ѿ
гнан ны ѧ, и къ смерть по полз
ші ѧ сѧ. тѣм же ча серд цы,
и оуст на ми, кѣг ні и
ло бы за ю ще, скѧ ще

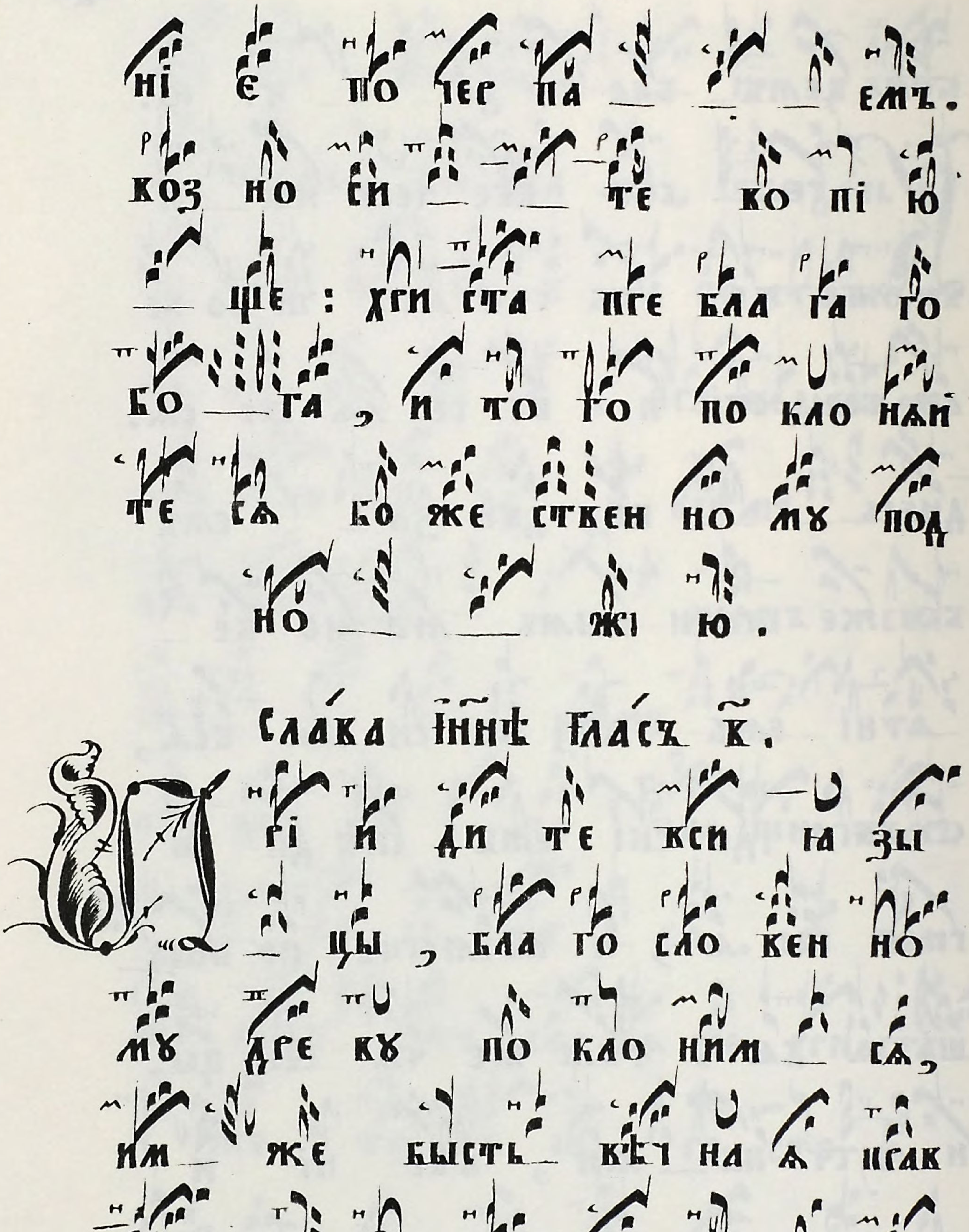
ні е по чер па емъ.
коз но си те ко пі ю
ще: хри ста пре бла га го
бо та, и то го по кло нѧй
те сѧ бо же ствен но мꙋ под
но жі ю.
Слава ины гласъ в.
П рі и ди те вси ѧ зы
ці, бла го сло вен но
мꙋ дре вꙋ по кло ним сѧ,
им же бысть вѣч на ѧ прав
да. пра ѿ ца бо а да ма

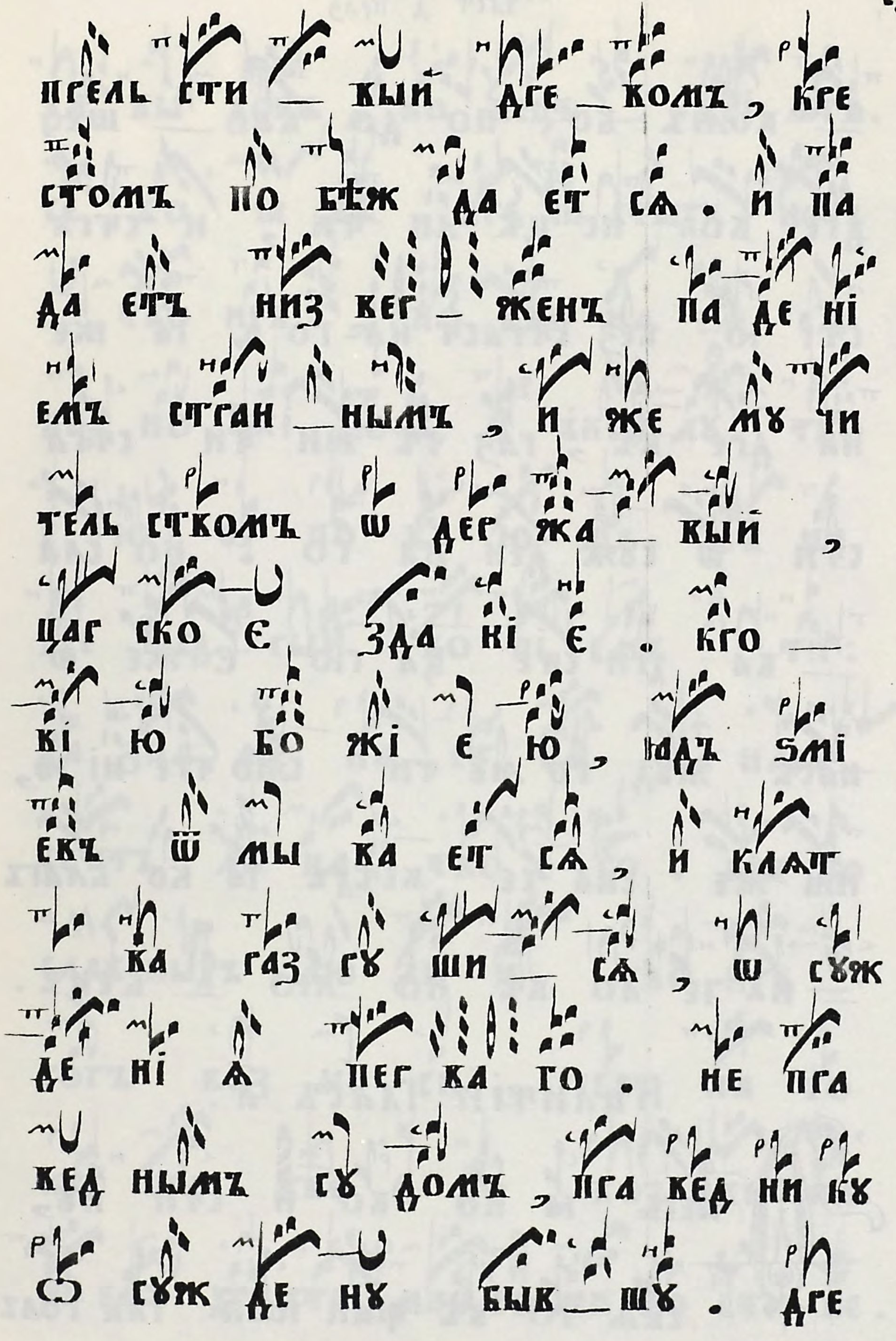
прель сти — вый дре — вомъ, кре
стомъ по беж да ет ся. и па
да етъ низ вер — женъ па де нї
емъ стран — нымъ, и же му чи
тель сткомъ ѿ дер жа — вый,
цар ско е зда нї е. вро —
нї ю бо жї е ю, над ъ ѕмї
екъ ѿ мы ва ет ся, и влад
— ка раз ру ши — ся, ѿ суж
де нї а пер ва го. не пра
вед нымъ су домъ, пра вед ни ку
ѡ суж де ну быв — шу. дре

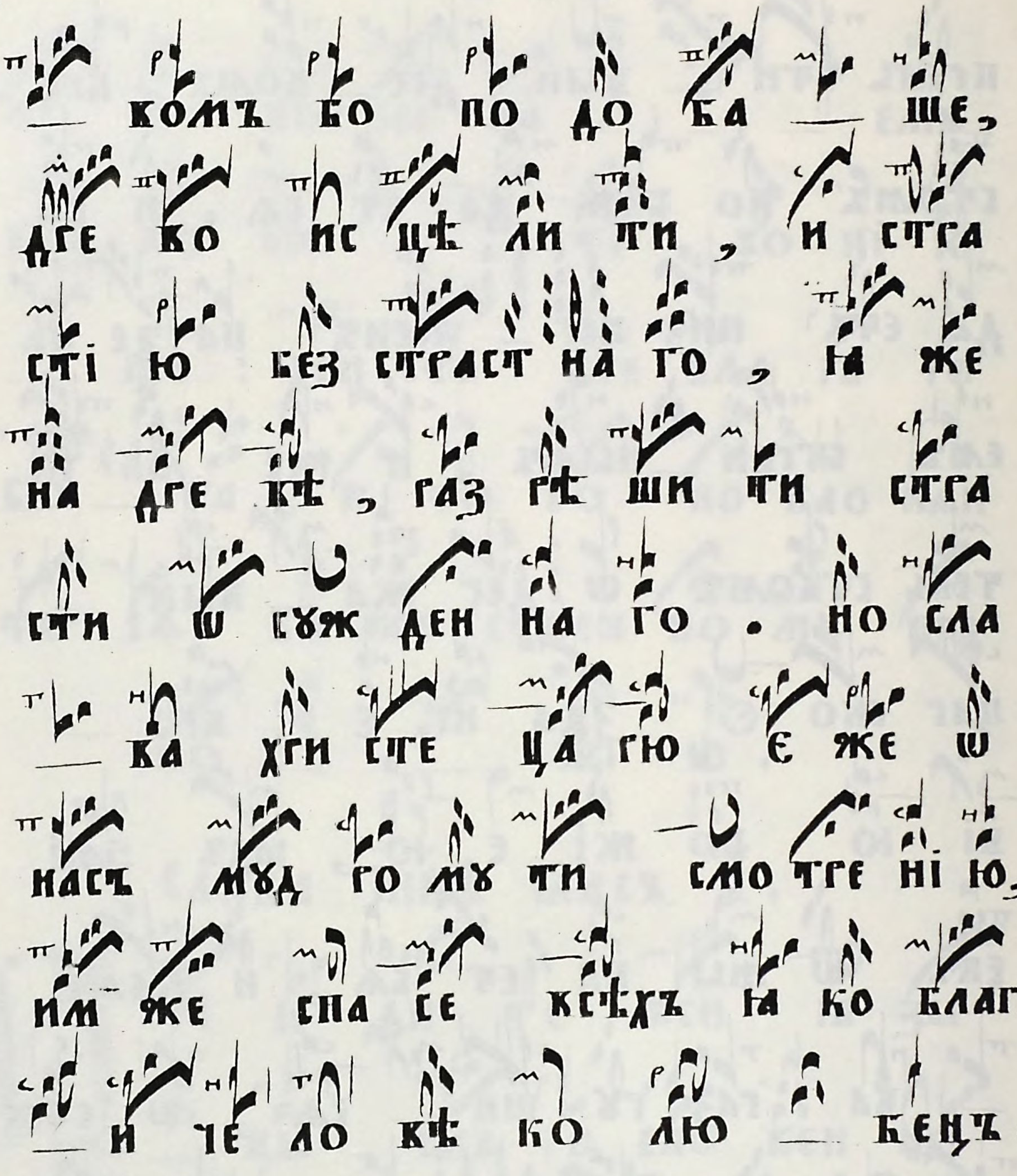

На литїи гласъ а҃.

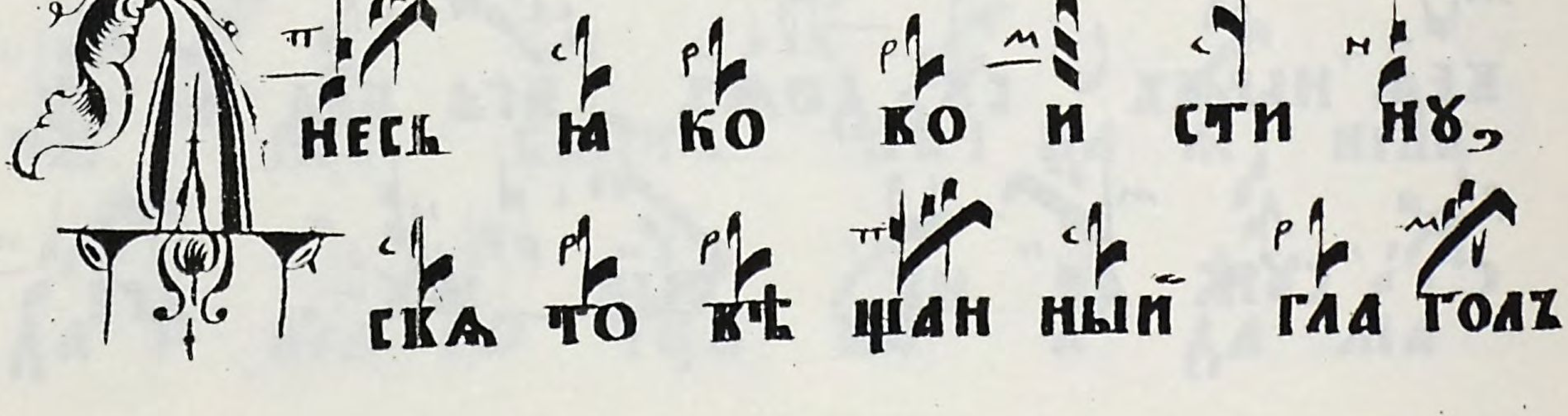

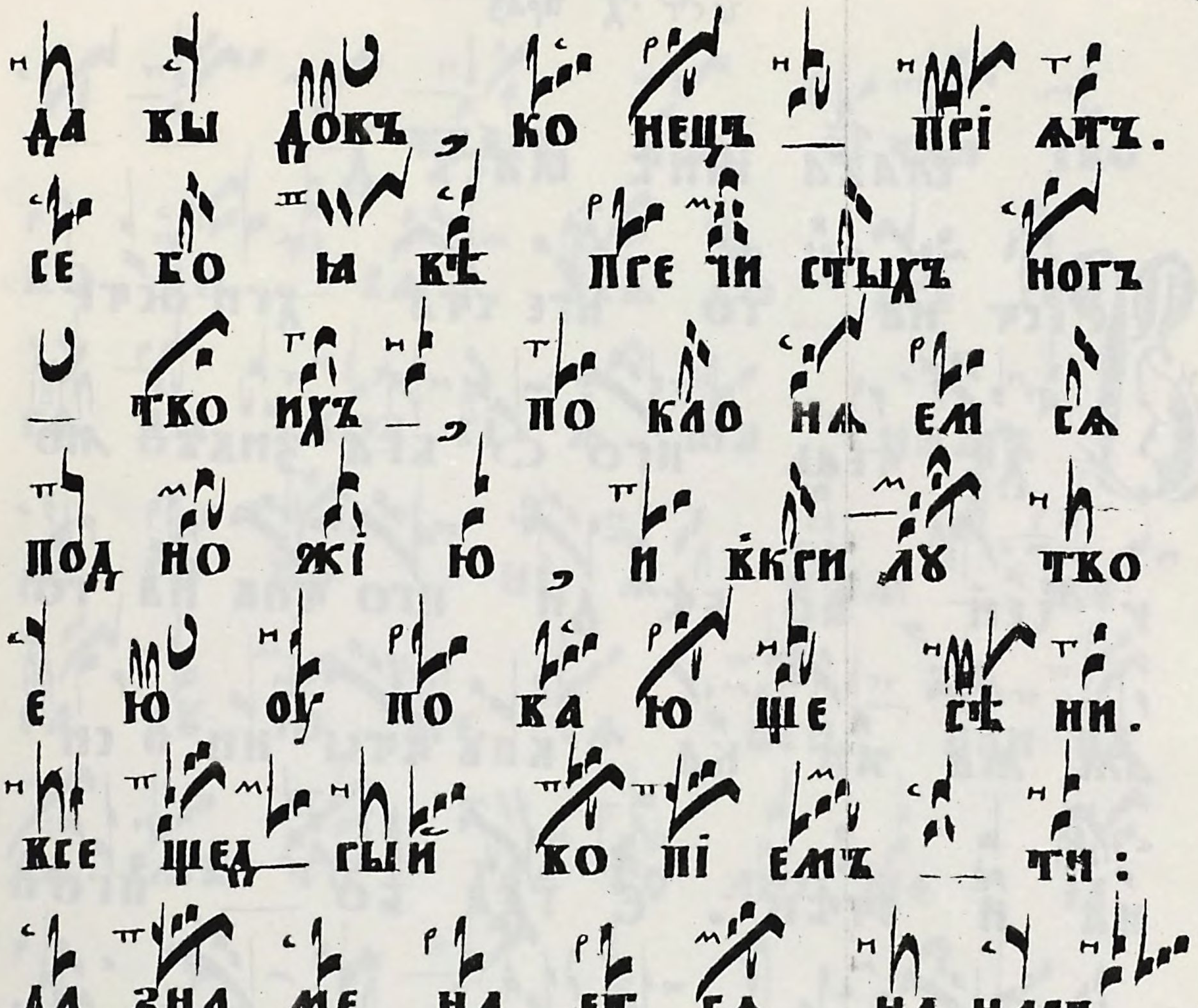
да вы дохъ, ко нецъ прі атъ.
се во и въ пре чи стыхъ ногъ
твоихъ, по кло на ем са
под но жі ю, и вкри лꙋ тво
е ю оу по ка ю ще сѣ ни.
все щед рый во пі емъ ти:
да зна ме на ет са на насъ
свѣтъ ли ца тво е го. пра во
слав ныхъ лю де и тво ихъ
рогъ воз не си, чест на го
кре ста тво е го воз дви же
ні емъ хри сте, мно го ми ло сти ве.

Сла́ва и҆нн҃ѣ Гла́съ д҃.

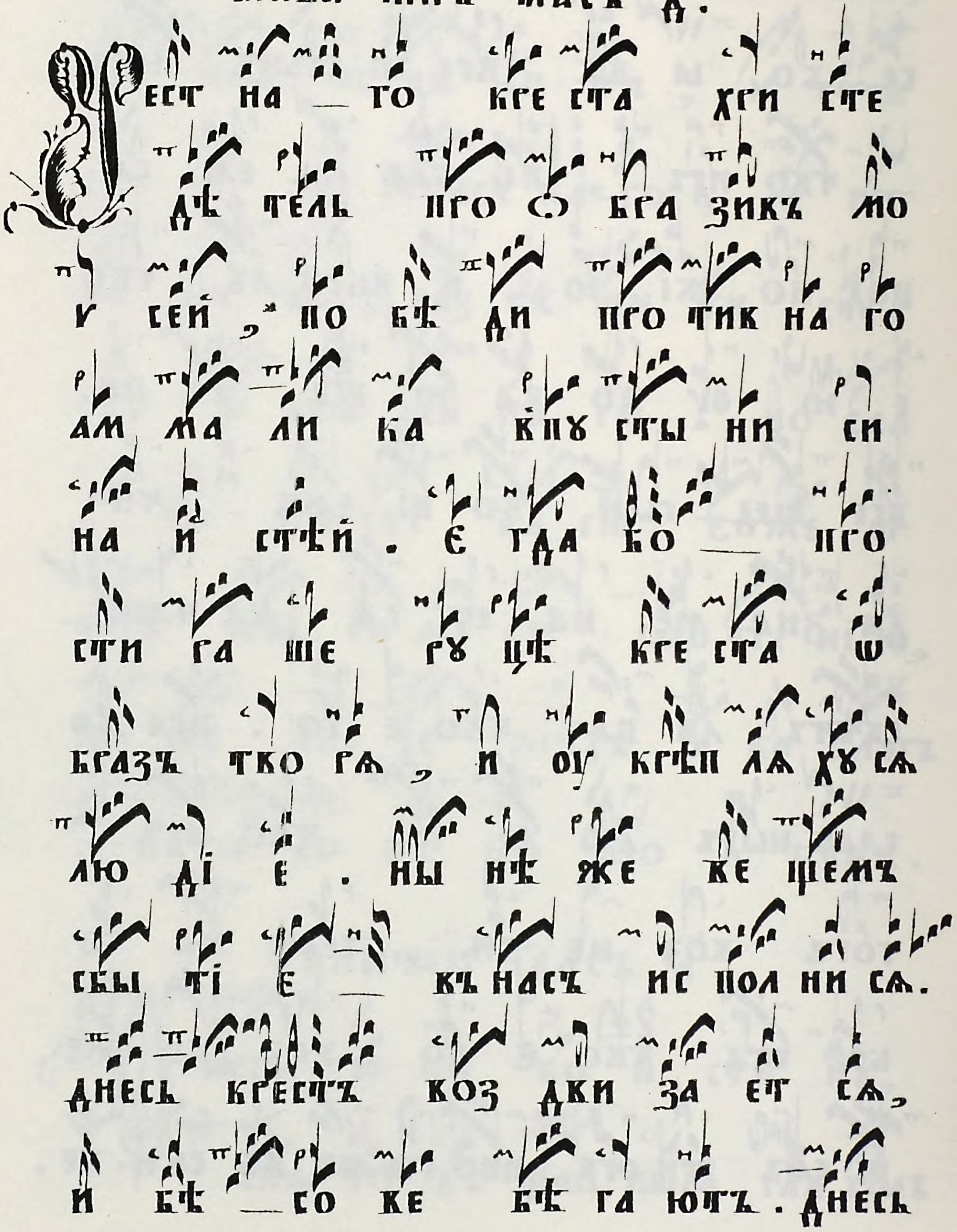

— — — тварь вса ѿ тли ско
бо ди — са. вса бо кре ста
га ди воз сі а ша намъ —
да го ва — ні а. тѣм — же
ра д8 ю ще са вси, при па
да емъ ти гла го лю ще: ра
ко воз ве ли чи ша са —
дѣ — ла тво а го — спо
ди сла ва те бѣ.

На стихо́внѣ Гла́съ е҃.

Ра д8й са жи во нос ный
вре сте, бла го вѣ — рі а

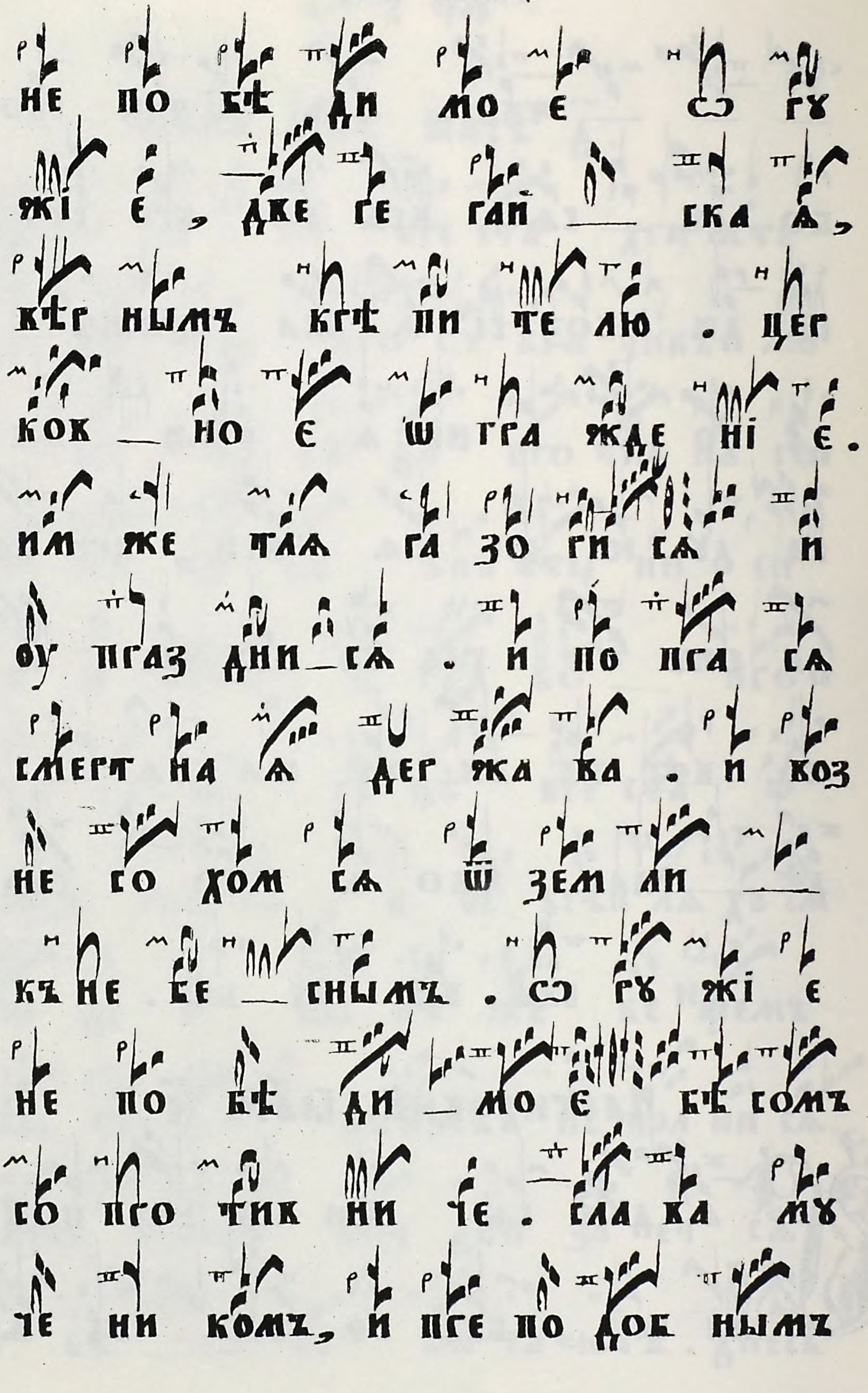
НЕ ПО БѢ ДИ МО Е Ѿ ГУ
ЖІ Е, ДКЕ ГЕ ГАИ — СКА А,
ВѢР НЫМЪ ВГѢ ПИ ТЕ ЛЮ. ЦЕР
КОВ — НО Е Ѿ ГРА ЖДЕ НІ Е.
ИМ ЖЕ ТАЛ ГА ЗО ГИ СА И
ОУ ПРАЗ ДНИ — СА. И ПО ПРА СА
СМЕРТ НА А ДЕР ЖА ВА. И ВОЗ
НЕ СО ХОМ СА Ѿ ЗЕМ ЛИ —
ВЪ НЕ БЕ — СНЫМЪ. Ѿ ГУ ЖІ Е
НЕ ПО БѢ ДИ — МО Е БѢ СОМЪ
СО ПРО ТИВ НИ ЧЕ. СЛА ВА МУ
ЧЕ НИ КОМЪ, И ПРЕ ПО ДОБ НЫМЪ

ꙗ ко ко и сти ну оу кга
ше нї е. при ста ни ще спа
се нї ѧ, по да ай ми
го ки ке лї ю ми лость

СЛАВА ИНЪ ГЛАСЪ Й.

Е го же дре вле мо и сей
про ѡ бра зо ка со бо
ю, ам ма ли ка
низ ло жикъ му чи те лѧ и
да выдъ пѣ вецъ, под но жї ю
тко е му ко пї ѧ
, кла нѧ ти сѧ по ве лѣ

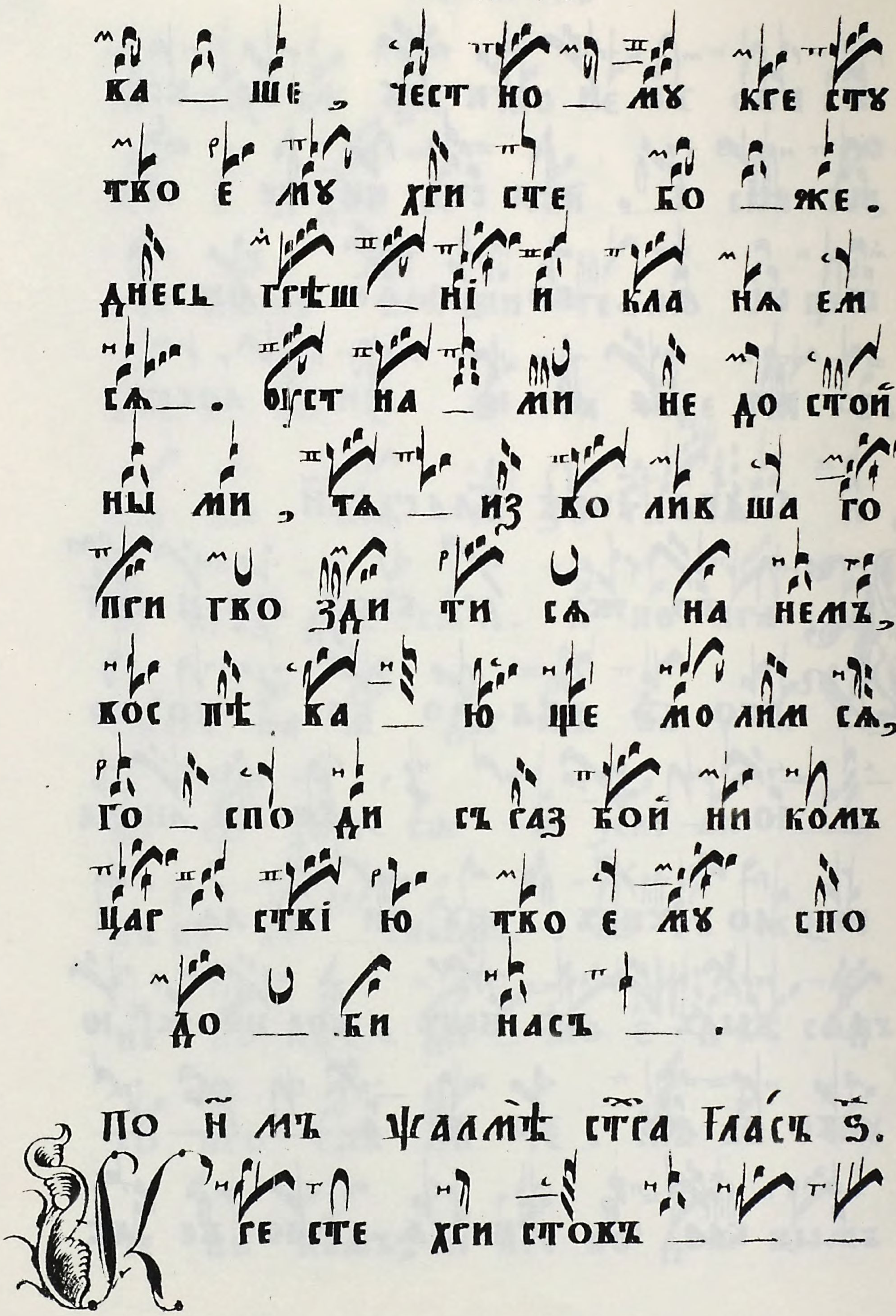
ка — ше, чест но — му кре сту
ꙗко е му хри сте бо — же.
днесь грѣш — ні и кла ня ем
ся —. ꙋст на — ми не до стой
ны ми, тя — из ко лик ша го
при ꙗко зди ти ся на немъ,
вос пѣ ва — ю ще мо лим ся,
Го — спо ди съ раз бой ни комъ
цар — ст ві ю ꙗко е му спо
до — би насъ —.
По н̃ мъ ѱалмѣ стра гласъ ѕ̃.
К ре сте хри стокъ — — —

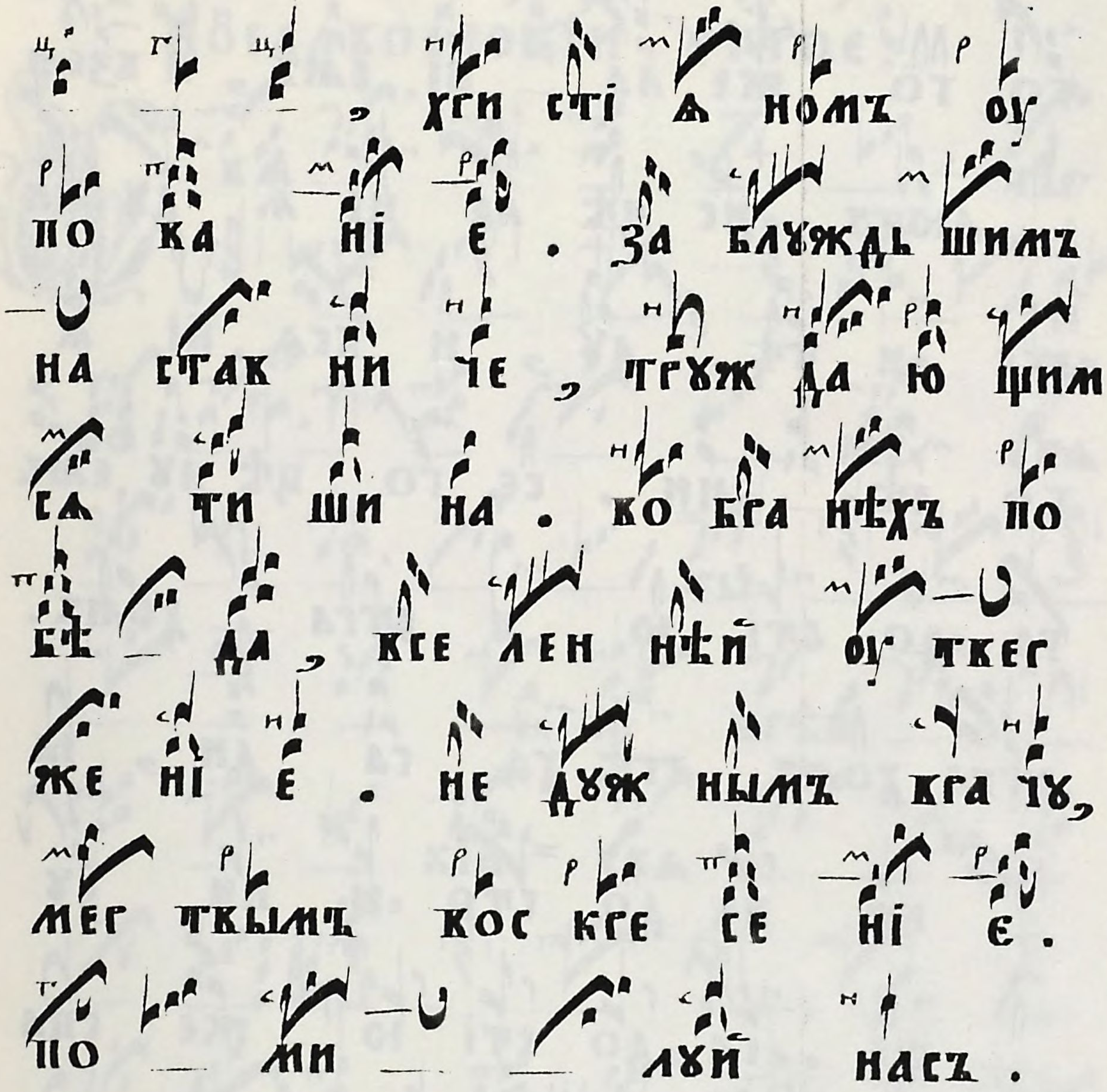

На хвалитех слава и ныне. Глас ѕ.

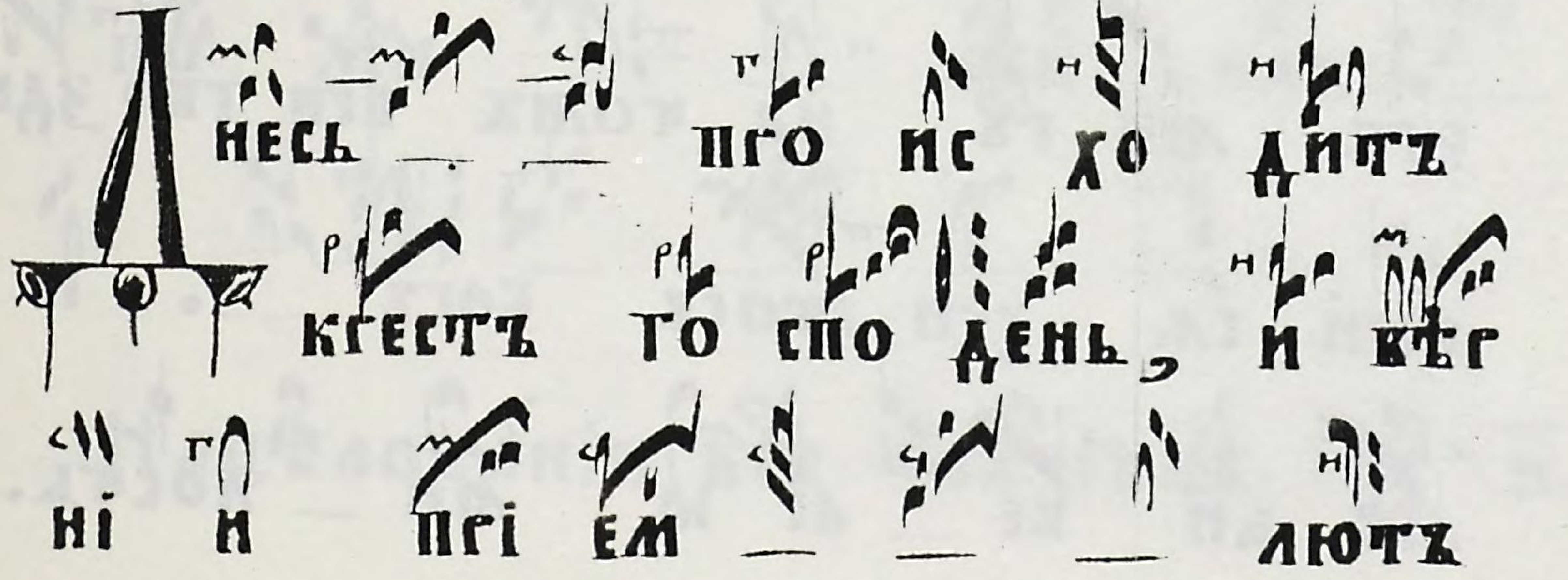

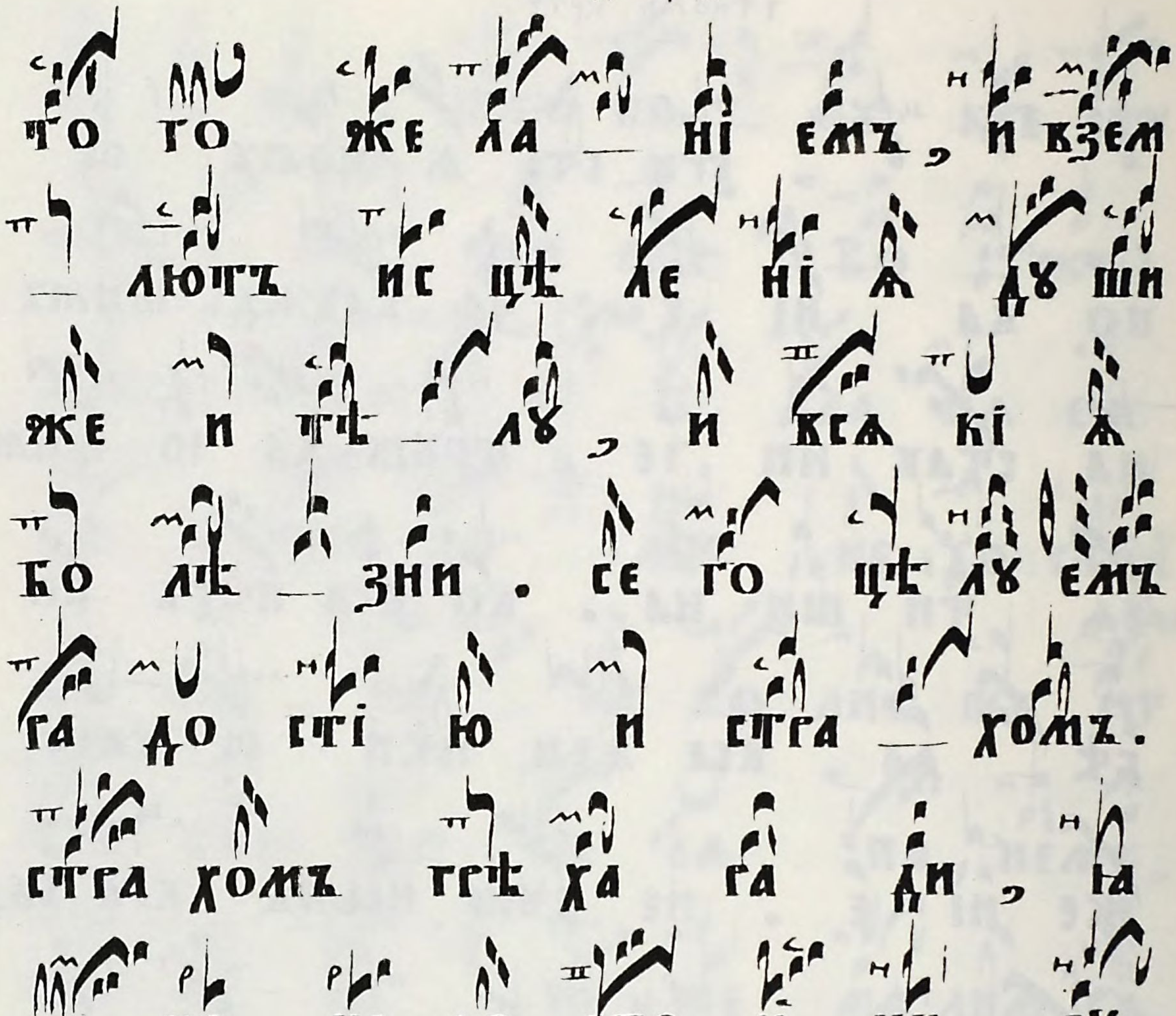
чо го же ла — ні ем҄, и взем
— лютъ ис цѣ ле ні ѧ дꙋ ши
же и тѣ — лꙋ, и вса кі ѧ
бо лѣ — зни. се го цѣ лꙋ емъ
га до сті ю и стра — хомъ.
стра хомъ тре ха га ди, ıа
— ко не до сто и ни сꙋ
— ще. га до сті ю — же спа
се ні ѧ га — ди, е же да
етъ ми рꙋ на томъ пги гко зди
кый сѧ хри стосъ богъ —. и
мѣ ѧй ке — лі ю ми — лость.

Посла кослокіи тр҃тое.

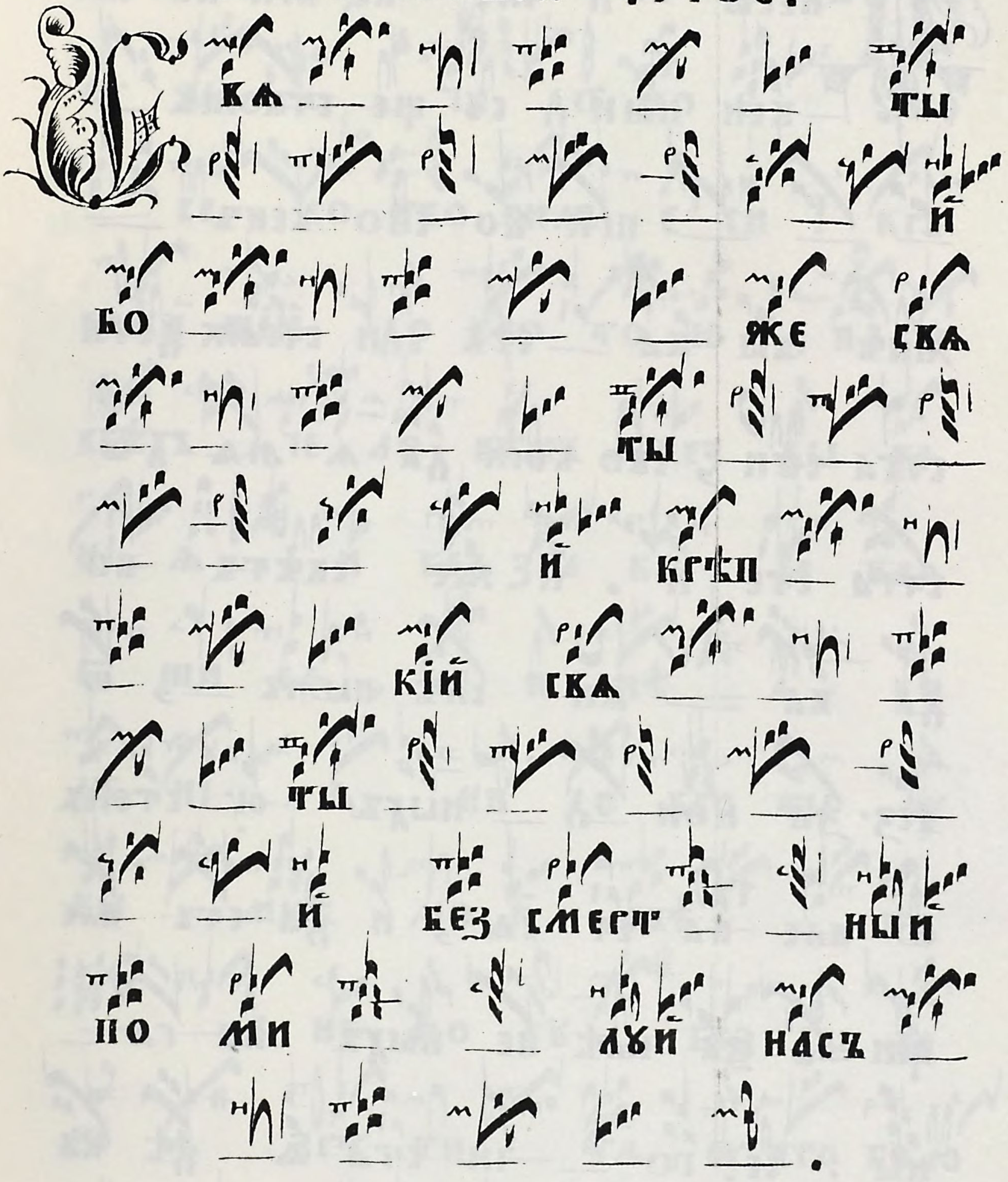

На цѣлова́ніи кр҃а сла і нн҃ѣ гла҃ и.

Чѧст д҃ праз

Днесь и же не при ко сно
вен ный сꙋ ще ствомъ —
— — — при ко сно венъ —
мнѣ бы ва — етъ. и страж детъ
стра сти, ѣко бож да ѧ ма ѿ
стра сте й. и же свѣтъ по
да ва — ай слѣ пымъ —, ѿ
без за кон — — ныхъ оу стенъ
о пле ва ет сѧ, и да етъ пле
щи — за пле не ныхъ на га —
ны. се го — чи стаѧ дѣ ва
ѧ ма ти, на кре стѣ зрѧ щи,

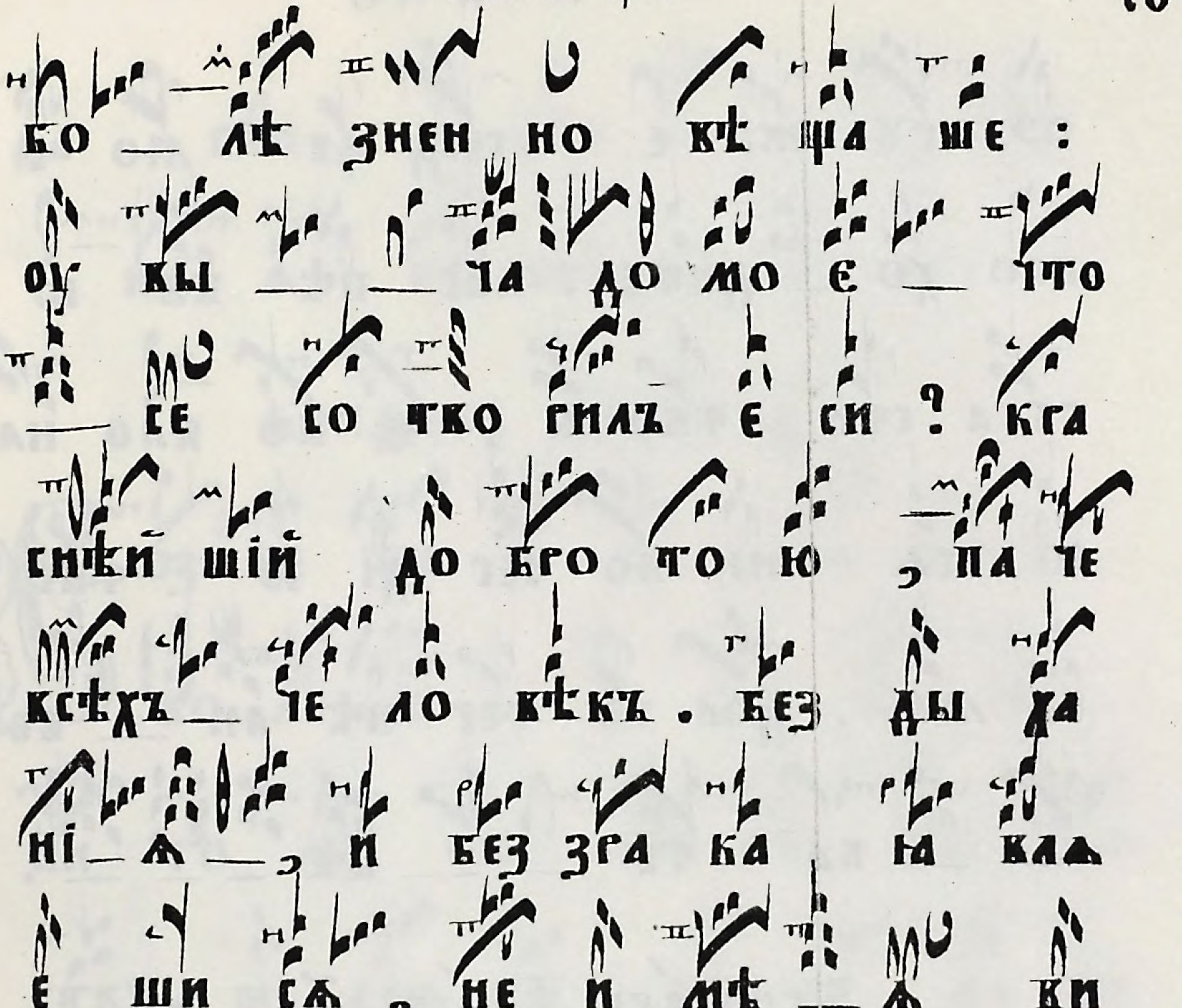
бо — лѣ знен но вѣ ща ше :
оу вы — — ча до мо є — что
— се со тво рилъ е си ? вга
сиѣвший до бро то ю , па че
всѣхъ — че ло вѣкъ . без ды ха
ні — я — , и без зра ка я вла
е ши ся , не и мѣ — я ви
дѣ ні — я ни до бро ты . оу
вы — мнѣ мо й свѣ — — те
— — : не мо гꙋ — без ды ха
ні я зрѣ ти — тя . оу тро бою
оу язвля ю ся , и лю — то

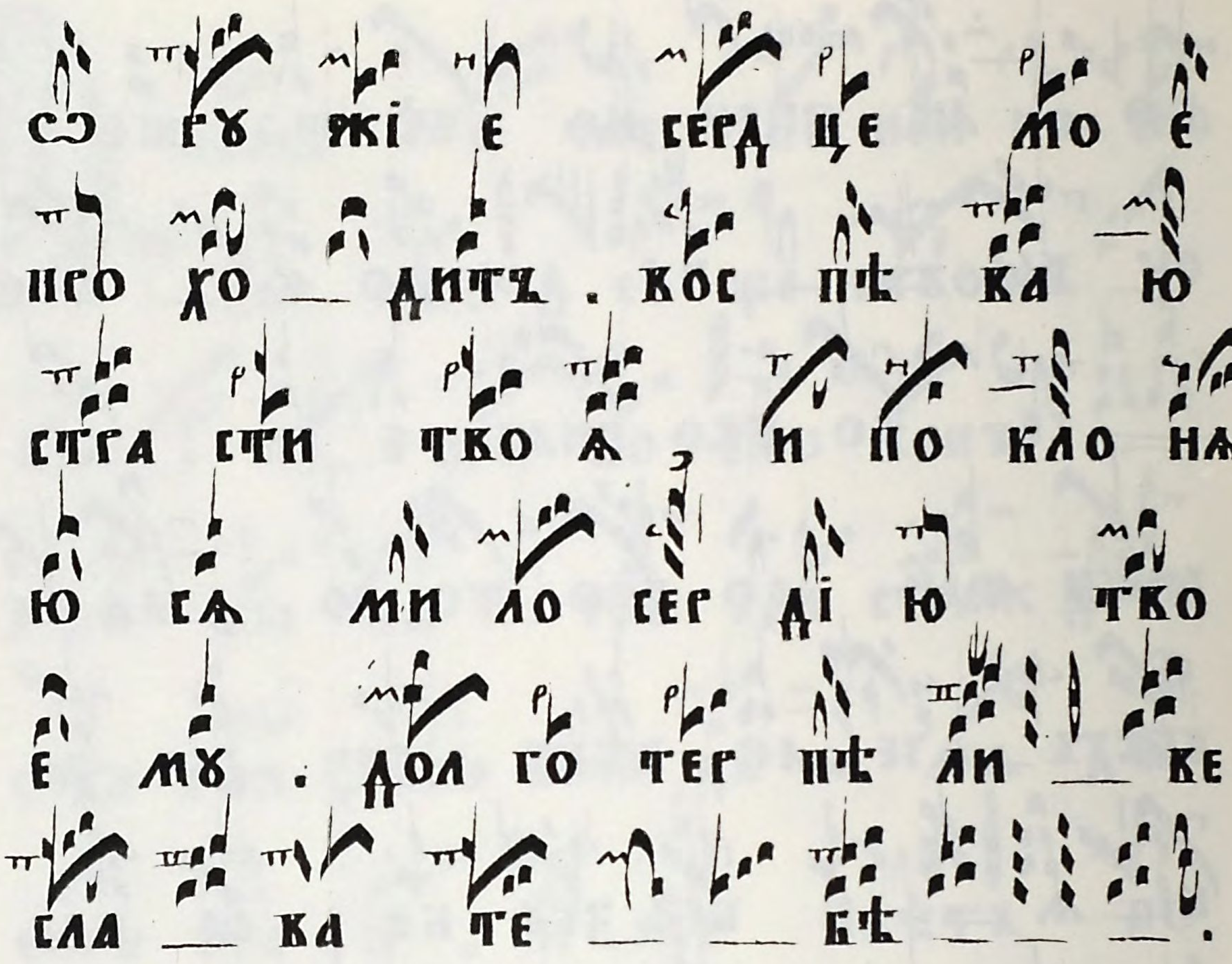

Тропарь гласъ а҃.

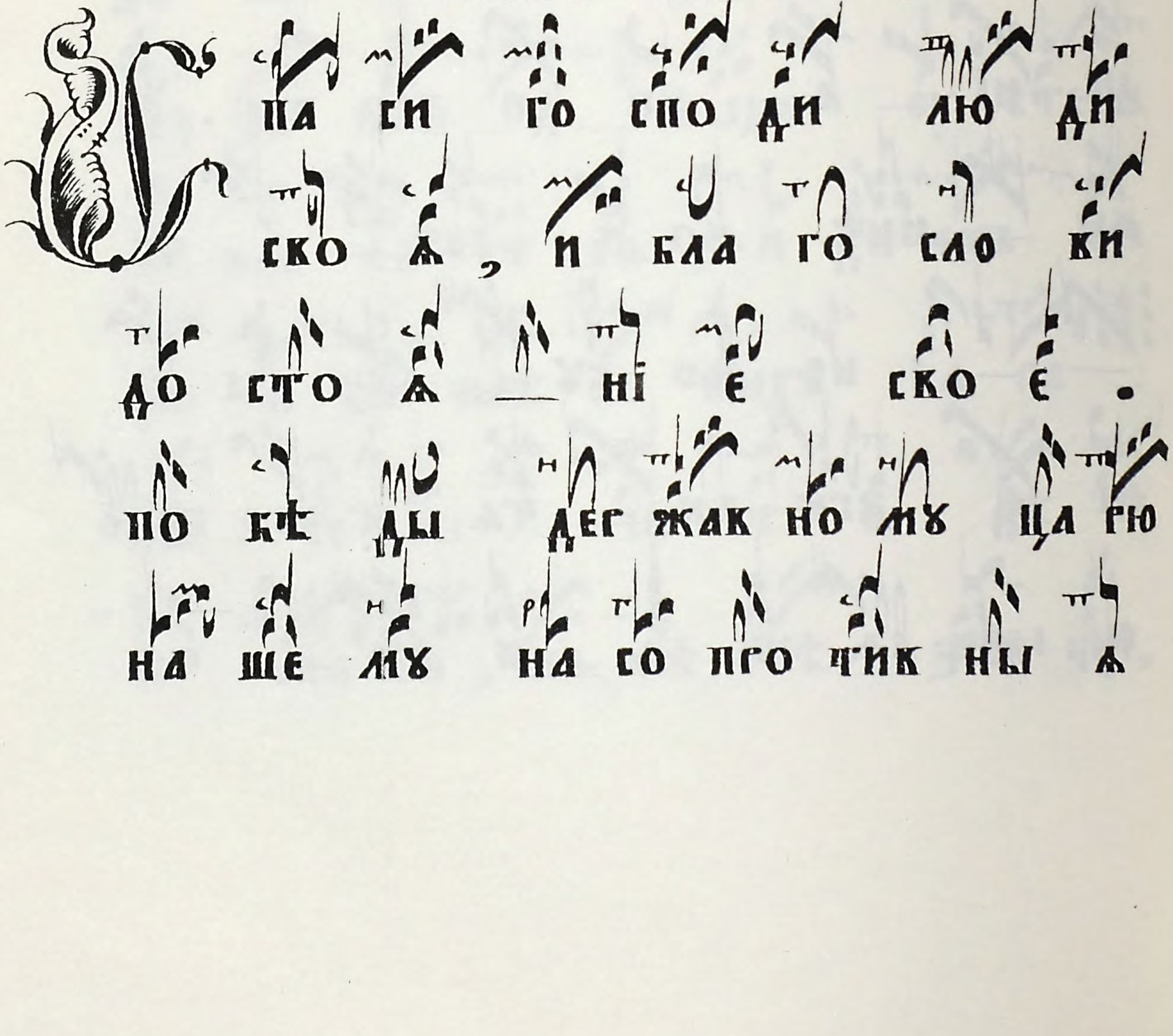

да — рѹй, ѧ҆ко а со хга

на а кре стомъ лю ди.

Кондакъ гла́съ д҃.

Воз не сы й сѧ на крестъ

во ле ю. те зо и ме

ни то мѹ ти ны нѣ жи тель

ствѹ, ще дро ты тво ѧ — да рѹй

хри сте бо — же. воз ве се ли

си ло ю ѧ҆ко е ю дер жав

на го ца ра на ше го, по

бѣ ды да ѧ е мѹ, на сѹ

по ста ты, по со бі е,

и му ще тко е ѿ гу

ѧкі е ми гу, не по бѣ ди

му ю по бѣ ду.

Свѣтиленъ.

Крестъ — хра ни тель всей

все лен — нѣй. крестъ кра

со та — цер ков — на ѧ. крестъ

— ца ремъ — дер жа — ва. крестъ

вѣр нымъ оу твер жде — ні е.

крестъ — — ан ге ломъ сла — ва.

крестъ — бѣ сомъ —

ꙗз ва.

М҃ца ноѧбрѧ въ к҃в день.

Введенію пр҃тыѧ бцы.

На малѣй вечерни на г҃ди воззвахъ.

Слава, і нынѣ, гласъ и҃.

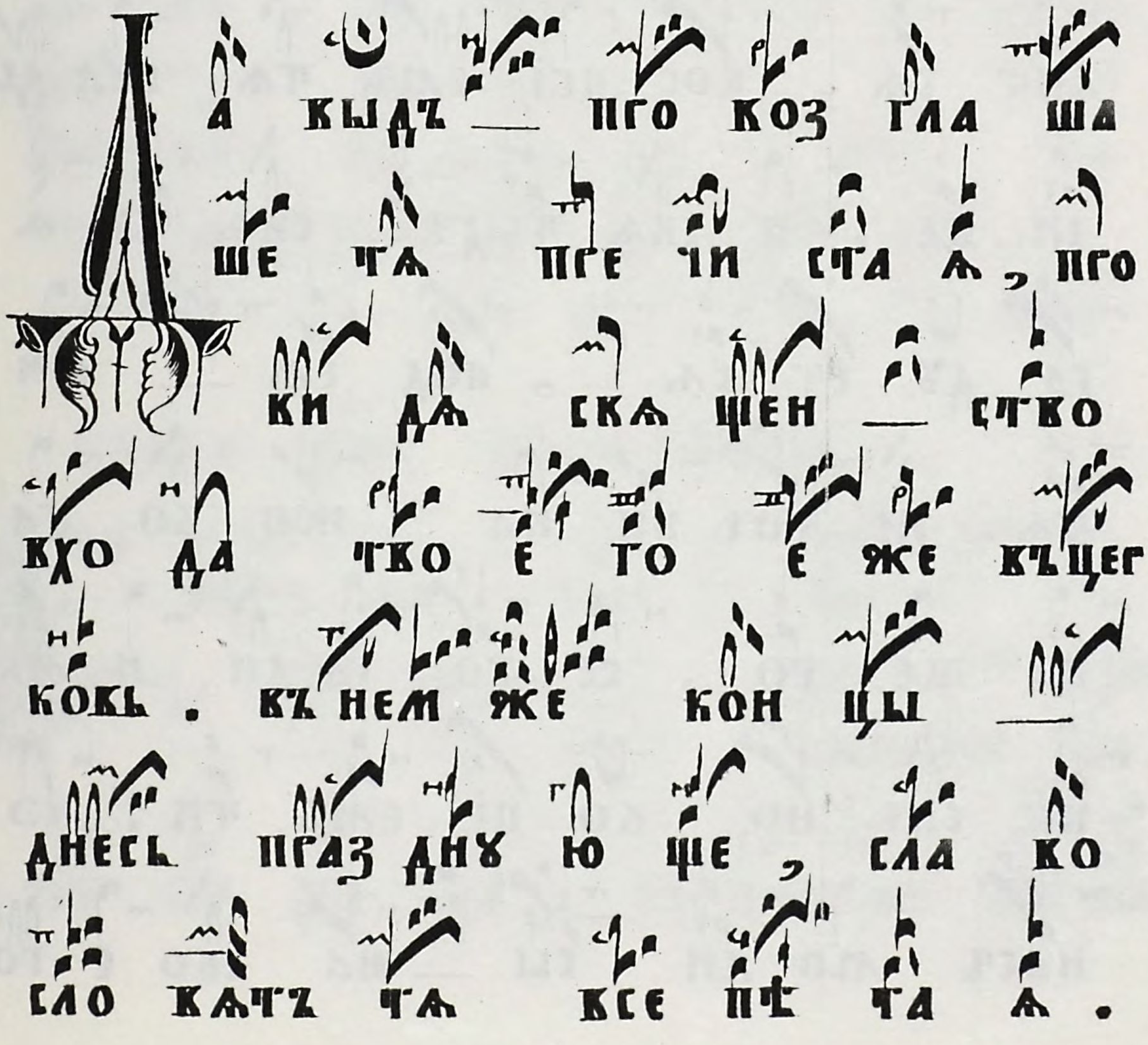

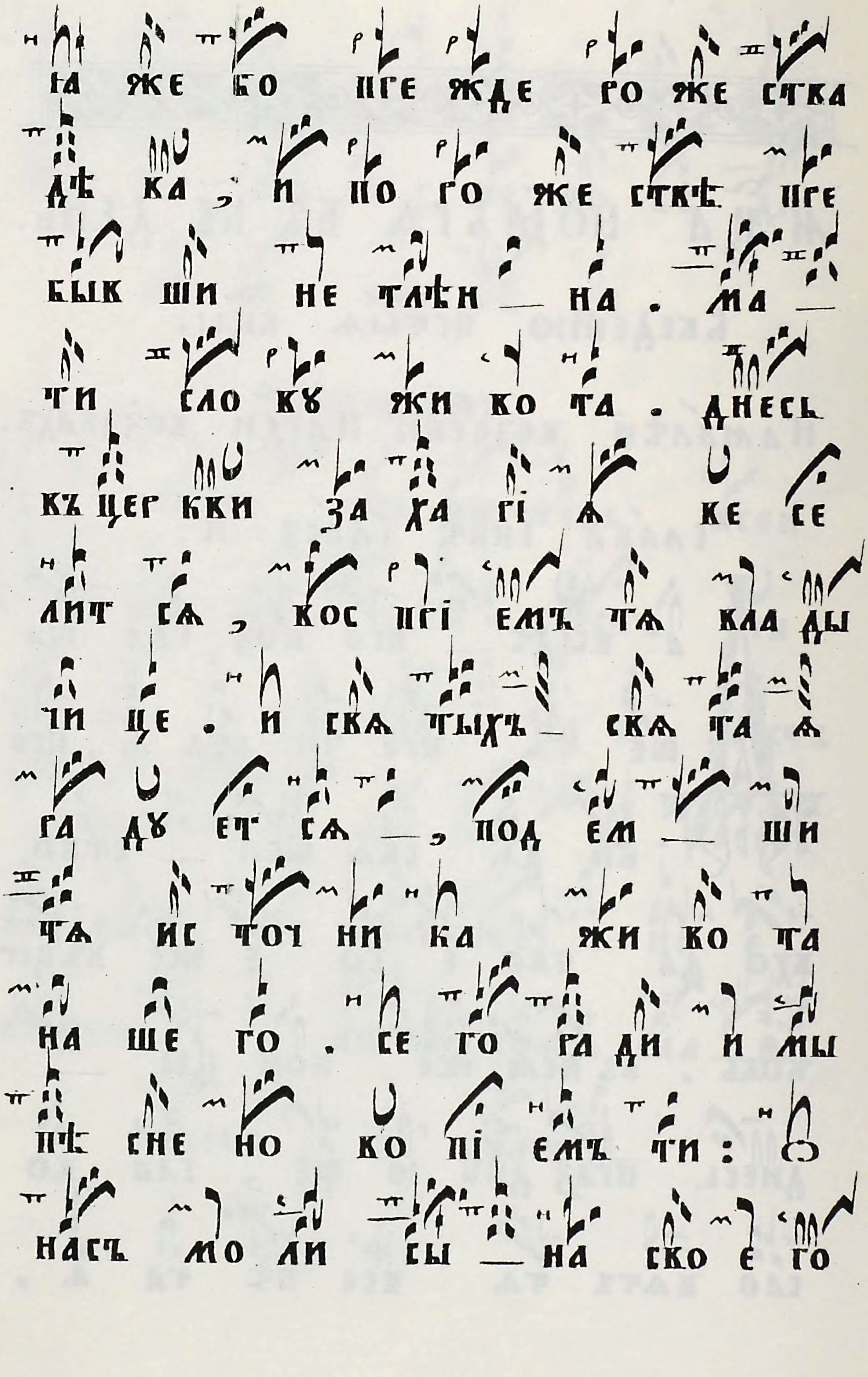
ѧ же во иже жде ро же ства
дѣ ка, и по го же ствѣ иже
бык ши не тлѣн — на. Ма —
ти сло ву жи во та. Днесь
къ цер кви за ха рі ѧ ве се
лит сѧ, вос прі емъ тѧ кла ды
зи це. И свѧ тых — свѧ тая
ра ду ет сѧ —, под ем — ши
тѧ ис точ ни ка жи во та
на ше го. Се го ра ди и мы
пѣ сне но во пі емъ ти: О
насъ мо ли сы — на сво е го

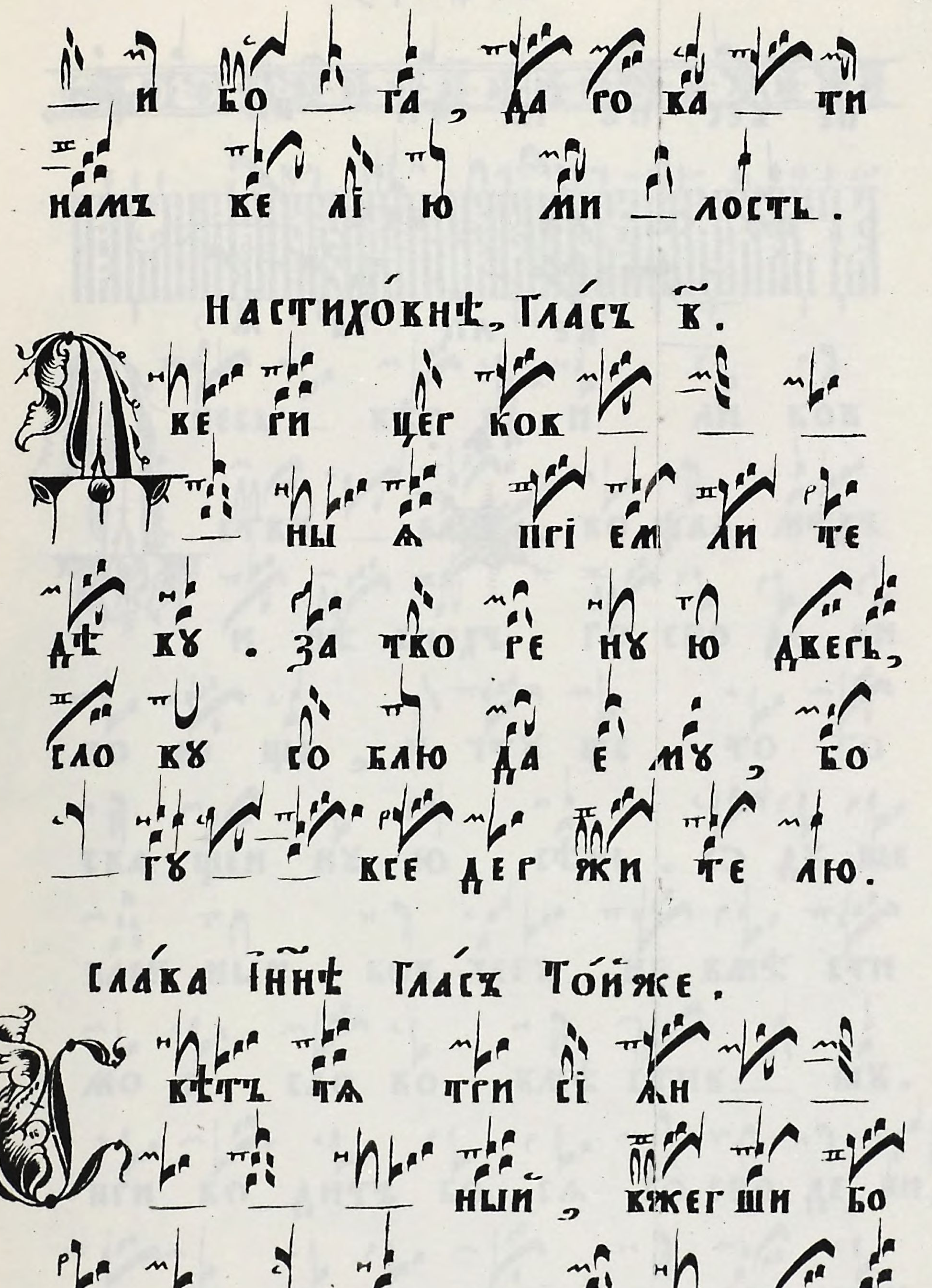
и бо га, да го ва ти
намъ ве лі ю ми лость.
На стиховнѣ, Гла́съ в.
Две ри цер ков
ны я прі ем ли те
дѣ ву. За тво ре ну ю двер,
сло ву со блю да е му, бо
гу все дер жи те лю.
Сла́ва і нн нѣ Гла́съ То́йже.
Свѣтъ тя три сі ян
ный, вжег ши бо
го ро ди це, въ цер кви сла вы,

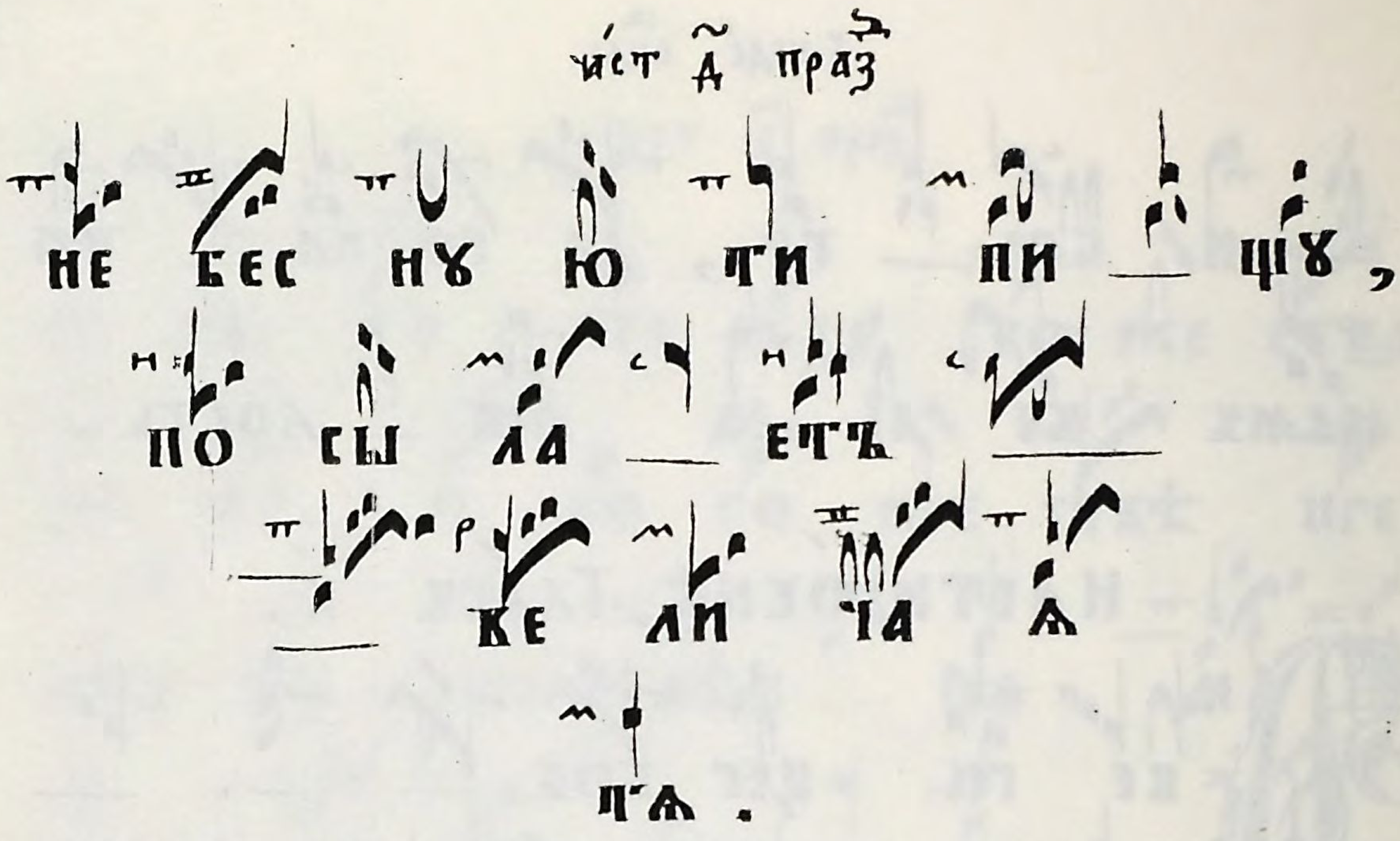
ист д праз
не бес ну ю ти пи щу,
по сы ла етъ
ке ли ча
ща.

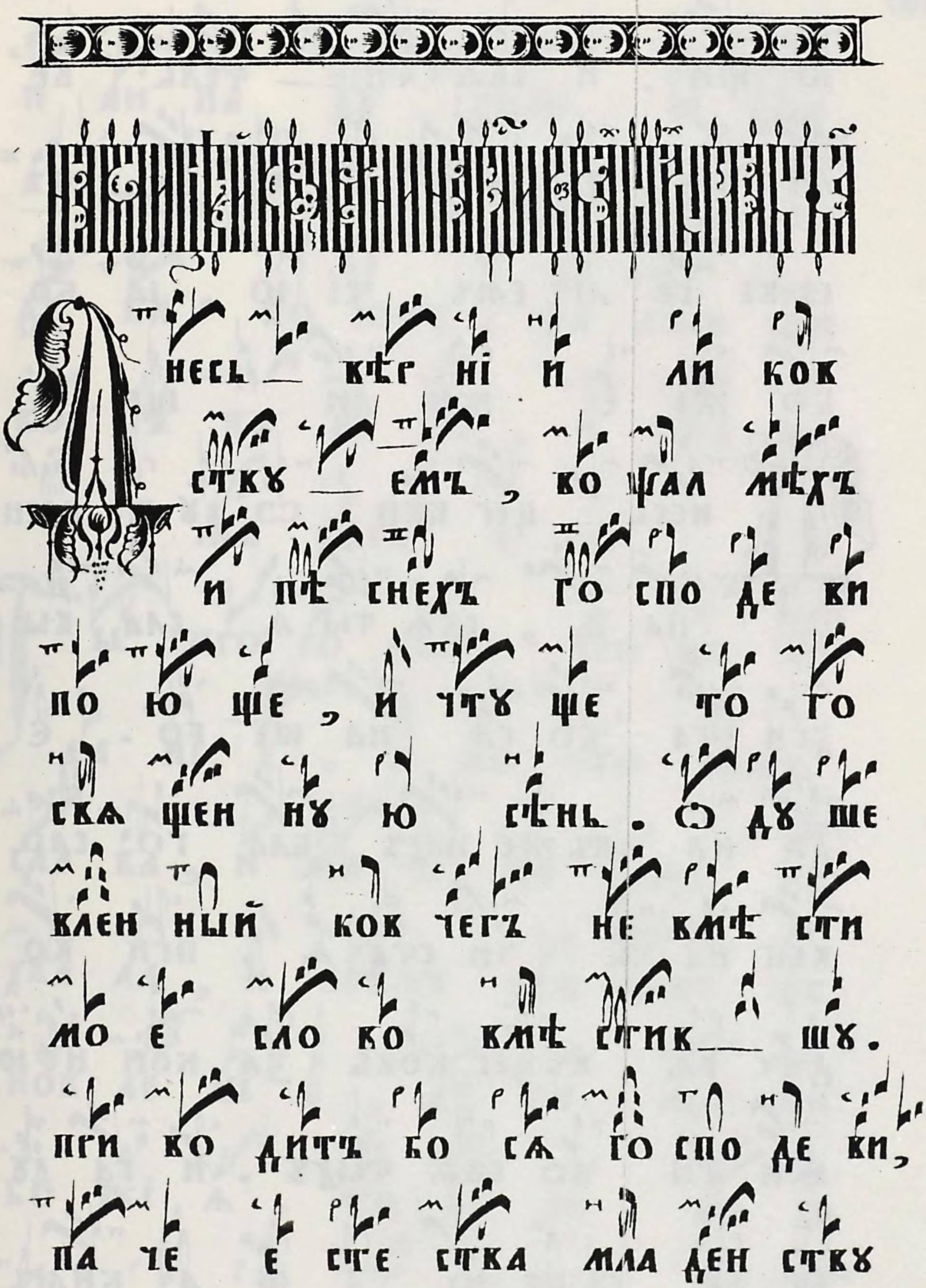
несь — вѣр ні и ли ков
ст҃ву — емъ, во ѿал мѣхъ
и пѣ снехъ го спо де ви
по ю ще, и чту ще то го
сва щен ну ю сѣнь. ѡ ду ше
влен ный ков чегъ не вмѣ сти
мо е сло во вмѣ сти в— шу.
при хо дитъ бо съ го спо де ви,
па че е сте ства мла ден ству

ю щи. и свѧ ти — тель ве
ли кій, за ха рі а прі ем летъ
съ ве се лі емъ сі ю, ıа ко
бо жі е жи ли — ще.
внесь — цер кви ѿ ду ше влен
на ѧ, свѧ ты ѧ сла вы
хри ста бо га на ше го. е
ди на къ же нахъ бла го сло
вен на ѧ чи ста ѧ. при хо
дит сѧ къ цер ковь за кон ну ю
жи ти во свѧ тыхъ. и га ду
ет сѧ съ не ю і ѡ а кимъ

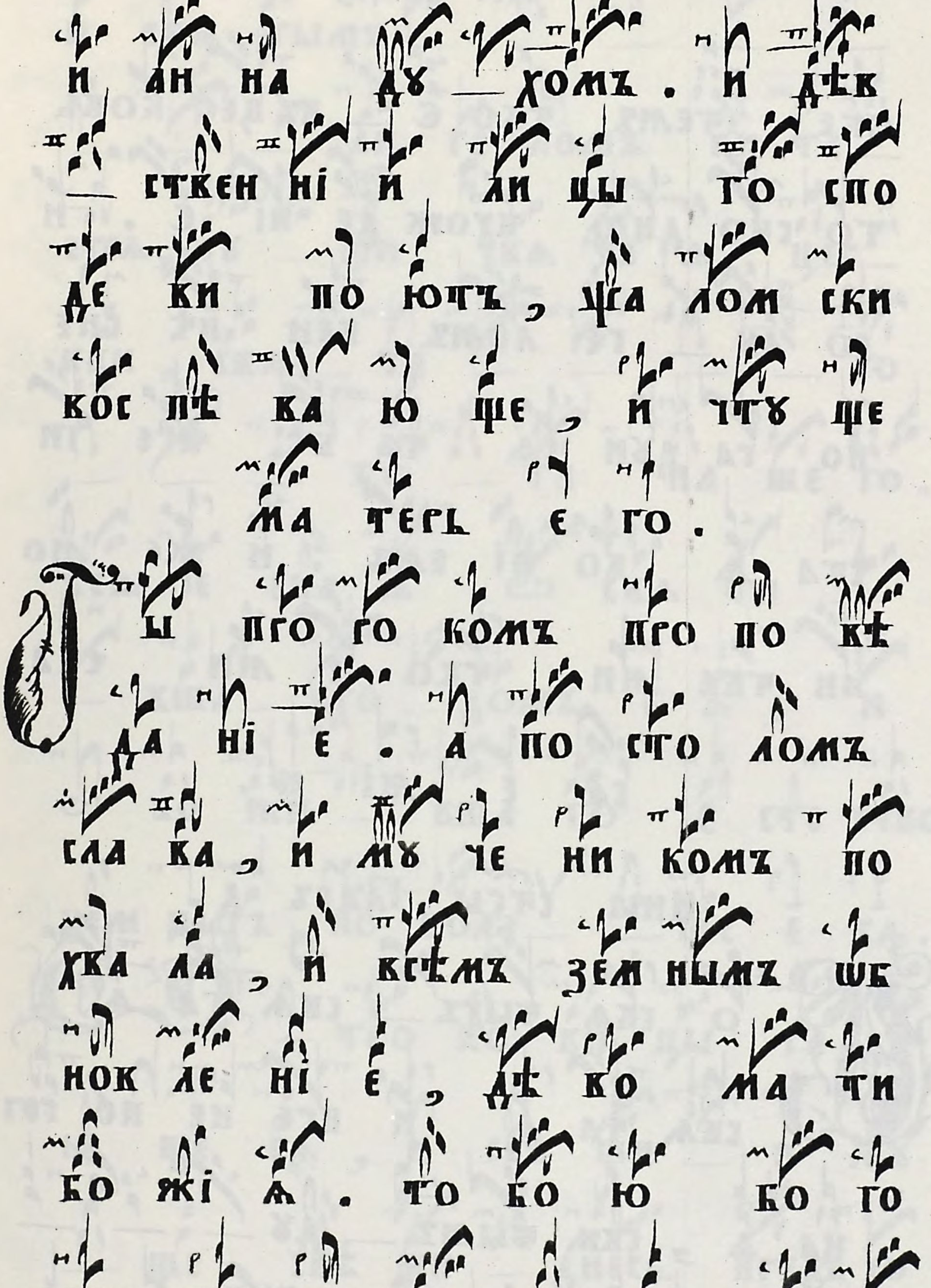
и ан на ду хомъ. и дѣв
ствен ні и ли цы го спо
де ки по ютъ, ѱа лом ски
кос пѣ ва ю ще, и чту ще
ма терь е го.
Ты про ро комъ про по вѣ
да ні е. а по сто ломъ
сла ва, и му че ни комъ по
хва ла, и всѣмъ зем нымъ об
нов ле ні е, дѣ во ма ти
бо жі я. то бо ю бо го
ки при ми ри хом ся. тѣм

же чтемъ ѧко е — къ цер ковь
го спо дню вхож де ні е. и
со ан — ге ломъ вси пѣ сне
но га дуи сѧ те бѣ пре чи
ста ѧ во пі емъ: и же мо
ли твами ѧко и ми спа
са е мі и.

Ины стиры Гласъ а҃.

В о свѧ тыхъ — свѧ та ѧ,
свѧ та ѧ и пре не по роч
на ѧ, свѧ тымъ — дѹ — — —
— — — — хомъ вво дит сѧ,

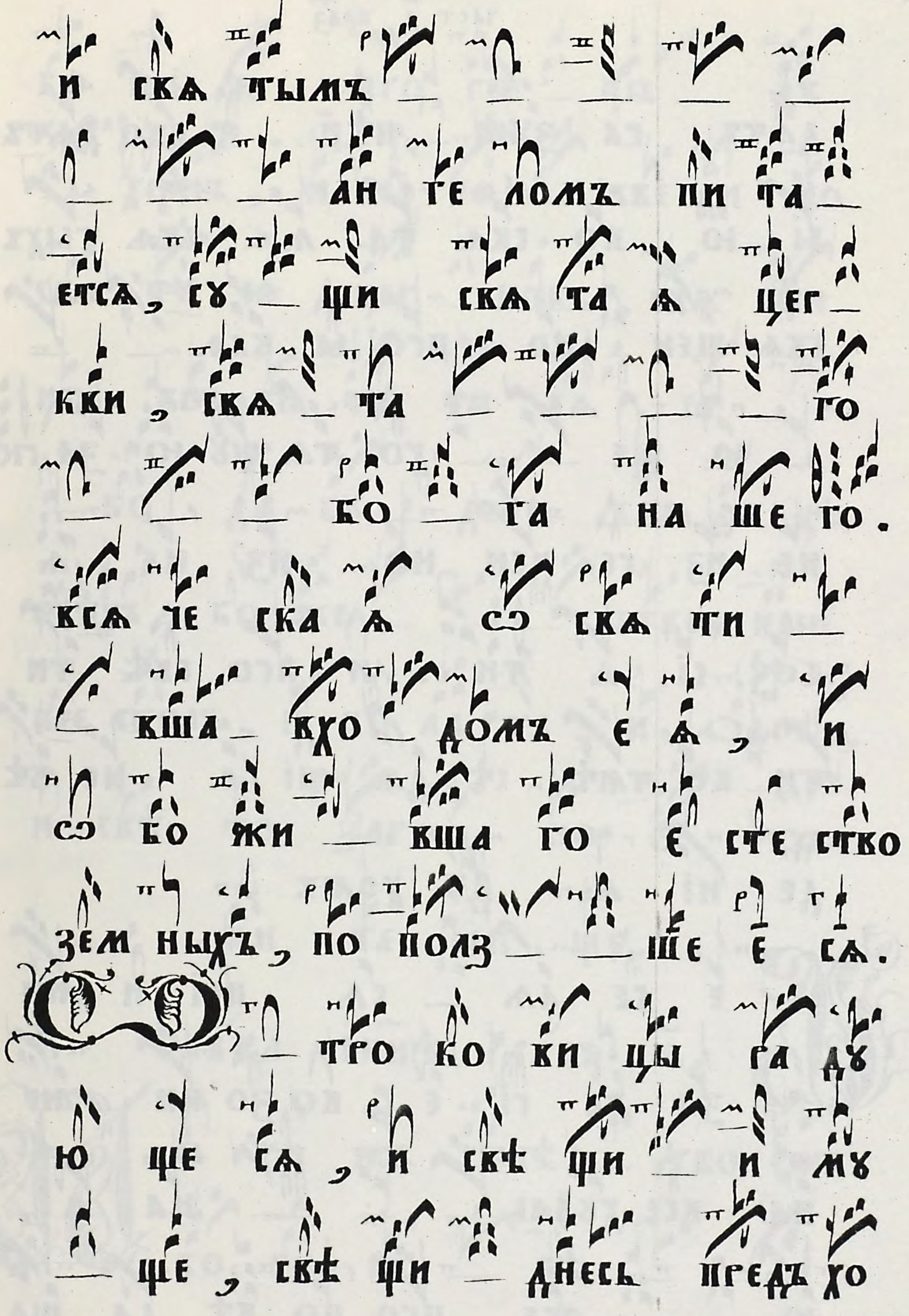
и свя тымъ — — — — —
— — — ан ге ломъ пи та —
ется, су — щи свя та я цер —
кви, свя — та — — — — го
— — — бо — га на ше го.
вся че ска я о свя ти —
— вша — вхо — домъ е я, и
о бо жи — вша го е сте ство
зем ныхъ, по полз — — ше е ся.
О — тро ко ви цы ра ду
ю ще ся, и све щи — и му
— ще, све щи — днесь пред хо

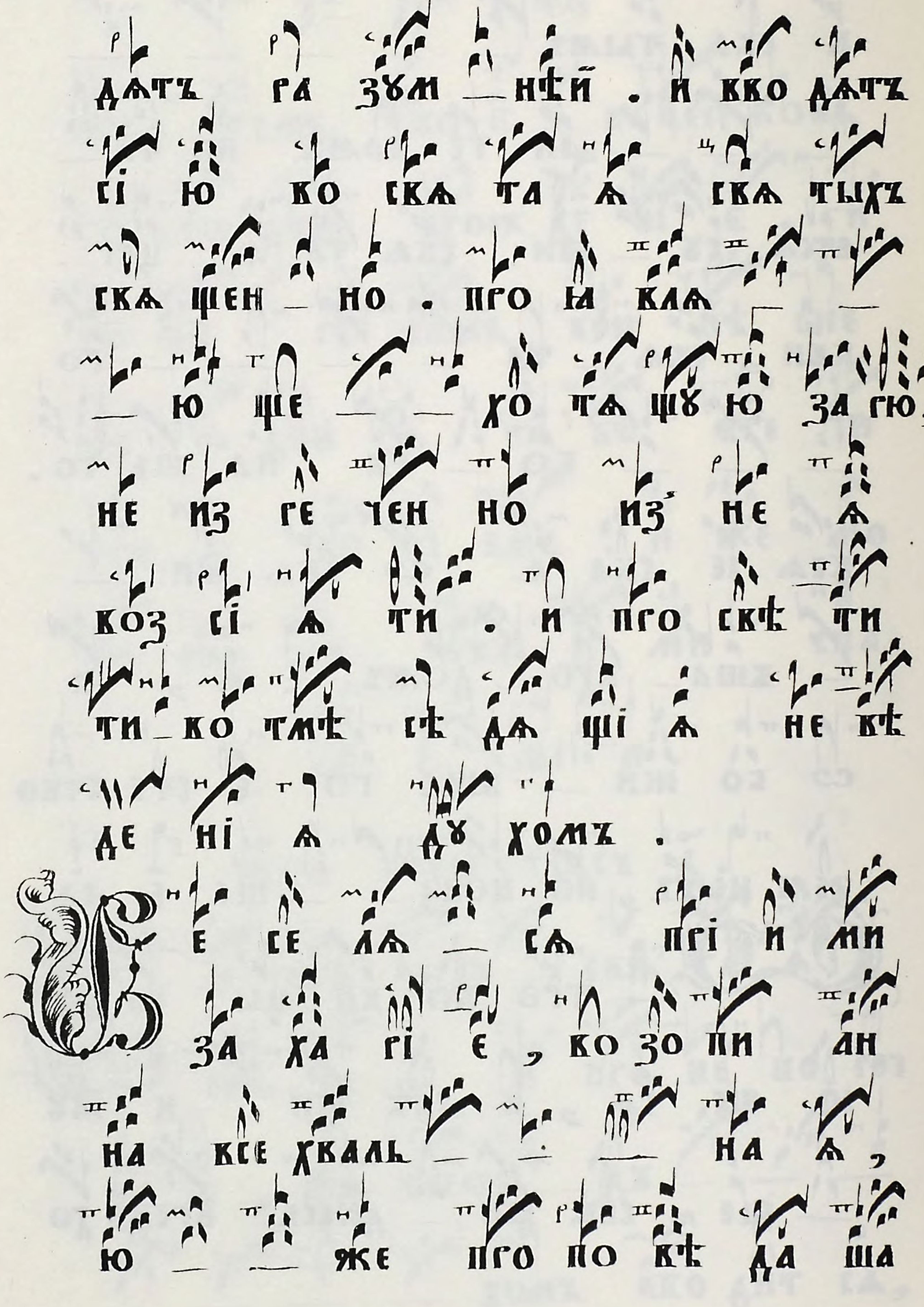
датъ ра зѹм — нѣй . и ѩко датъ
сї ю ко ска та ѧ ска тыхъ
ска щен — но . про ѩ клѧ — —
— ю ще — — хо тѧ щѹ ю за гю,
не из ге чен но из не ѧ
коз сї ѧ ти . и про свѣ ти
ти — ко тмѣ сѣ дѧ щї ѧ не вѣ
де нї ѧ дѹ хомъ .
е се лѧ — сѧ прї и ми
за ха рї е, ко зо пи ан
на все хвал — — — на ѧ,
ю — — же про по вѣ да ша

Бо жі и про го — цы — дꙋ

— хомъ, и сі ю — вве ди во

свѧ тꙋ ю цер — ковь, свѧ щен

но вос пи та ти сѧ. ꙗ —

— ко да бꙋ — детъ вла ды щѣ

всѣхъ, бо же — — — ствен ный

пре столъ, и по ла та, и ѡдръ,

и свѣ то зар — но е со

би те ли ще.

Сла́ва ины҃ Гла́съ и҃.

То го же свѣ — тко емꙋ

во го не — вѣ — —

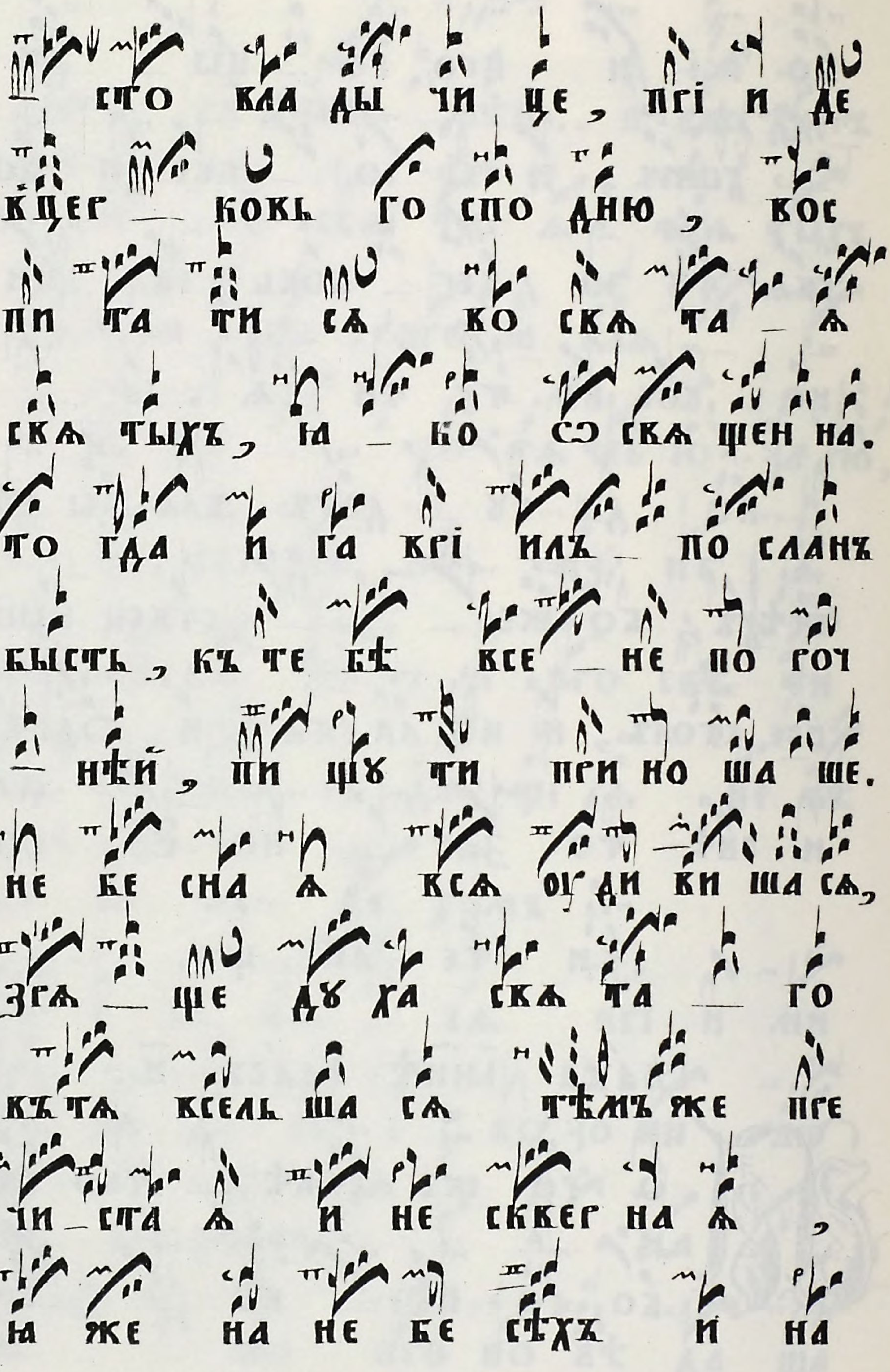
сто кла ды чи це, прі и де
вцер — ковь го спо дню, вос
пи та ти ся ко свя та — я
свя тых, я — ко свя щен на.
то гда и га врі илъ — по сланъ
бысть, въ те бѣ все — не по роч
— нѣй, пи щу ти при но ша ше.
не бе сна я вся оу ди ви ша ся,
зря — ще ду ха свя та — го
въ та всель ша ся тѣмъ же пре
чи — ста я и не сквер на я,
я же на не бе сѣхъ и на

На литіи гласъ а҃.

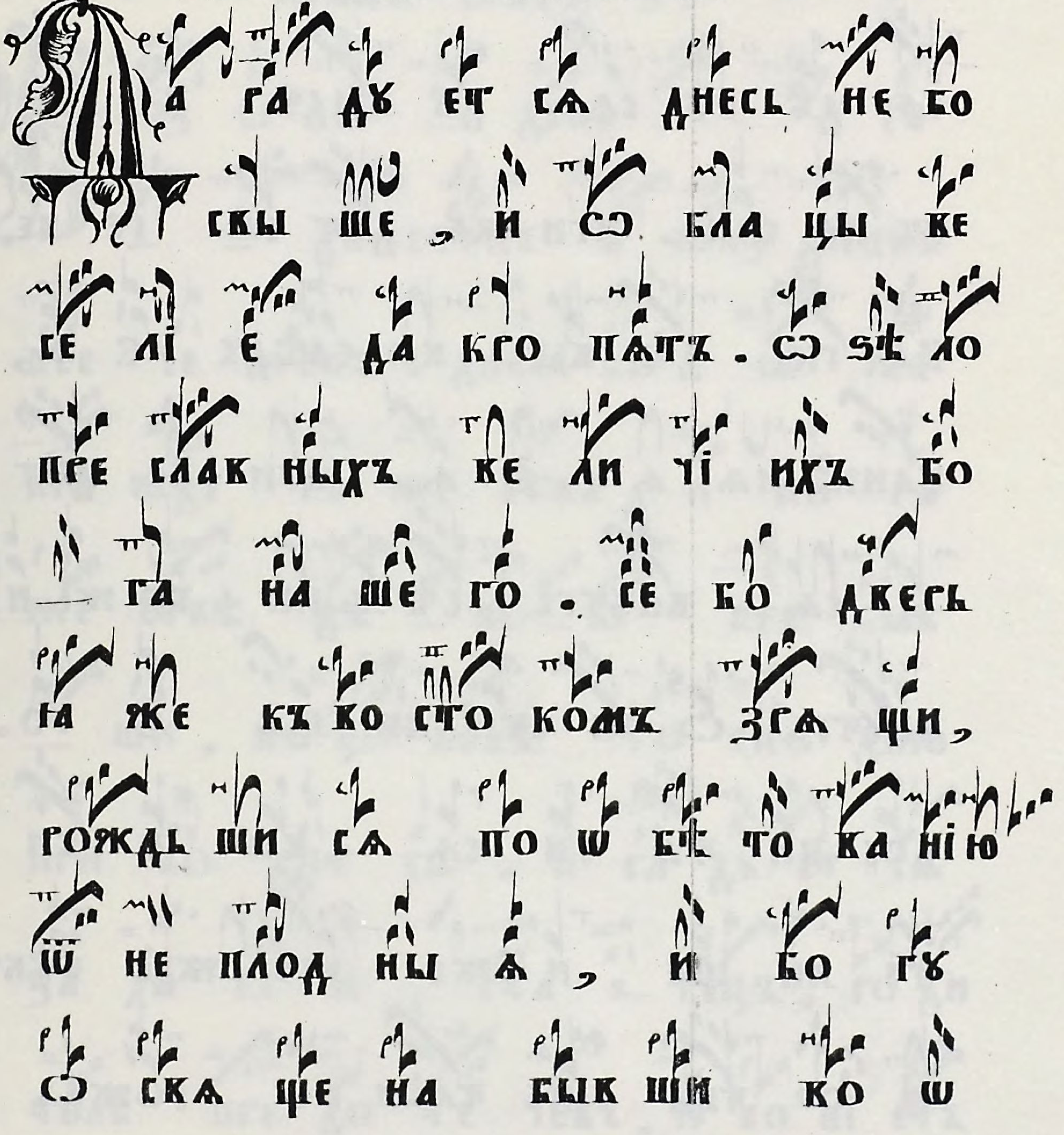

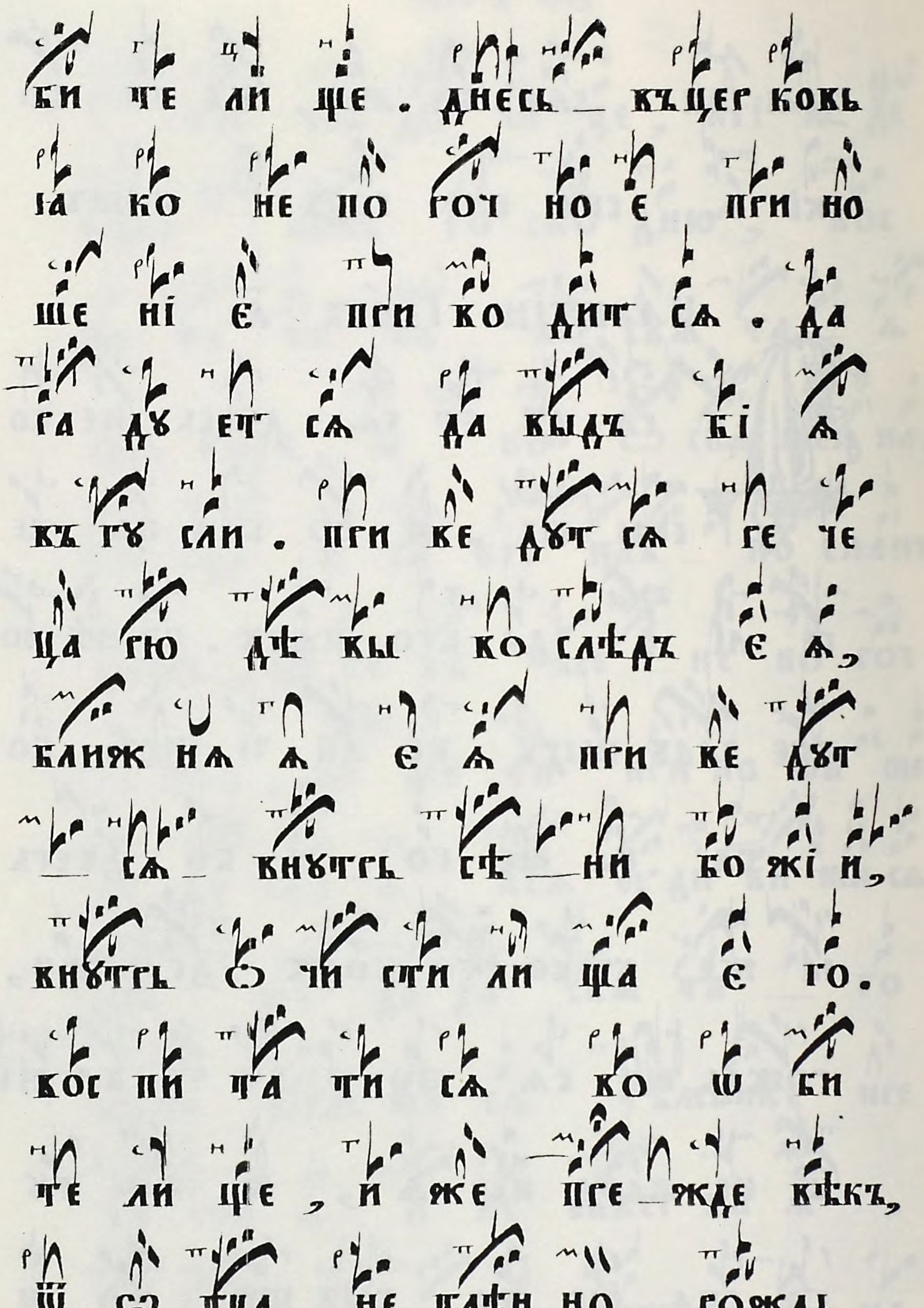
БИ ТЕ ЛИ ЩЕ. ДНЕСЬ ВЪ ЦЕР КОВЬ
ІА КО НЕ ПО РОЧ НО Є ПРИ НО
ШЕ НІ Є ПРИ КО ДИТ СА. ДА
ГА ДꙊ ЕТ СѦ ДА ВЫДѪ БІ Ѧ
КЪ ГꙊ СЛИ. ПРИ КЕ ДꙊТ СѦ ГЕ ЧЕ
ЦА РЮ ДѢ КЫ КО СЛѢДѪ Є Ѧ,
БЛИЖ НѦ Ѧ Є Ѧ ПРИ КЕ ДꙊТ
СѦ ВНꙊТРЬ СТѢ НИ БО ЖІ И,
ВНꙊТРЬ Ѻ ЧИ СТИ ЛИ ЩА Є ГО.
КОС ПИ ТА ТИ СѦ КО Ѡ БИ
ТЕ ЛИ ЩЕ, И ЖЕ ПРЕ ЖДЕ ВѢКЪ,
Ѿ Ѻ ТЦА НЕ ТЛѢН НО РОЖДЬ

шу ся, ко спа се нї е

ду шамъ на шимъ.

Сла́ва гла́съ е.

Воз сї я — день — — га

— — до стенъ и праз дникъ

все че стенъ. днесь бо га же

пре жде го же стка, и по го

же стке дѣ — ко — ю пре быв

— ши, къ цер ковь го спо дню

при во дит ся. и ра ду ет ся

за ха рї я ста — рецъ, ро ди

тель пре до те чевъ, и ко нї етъ

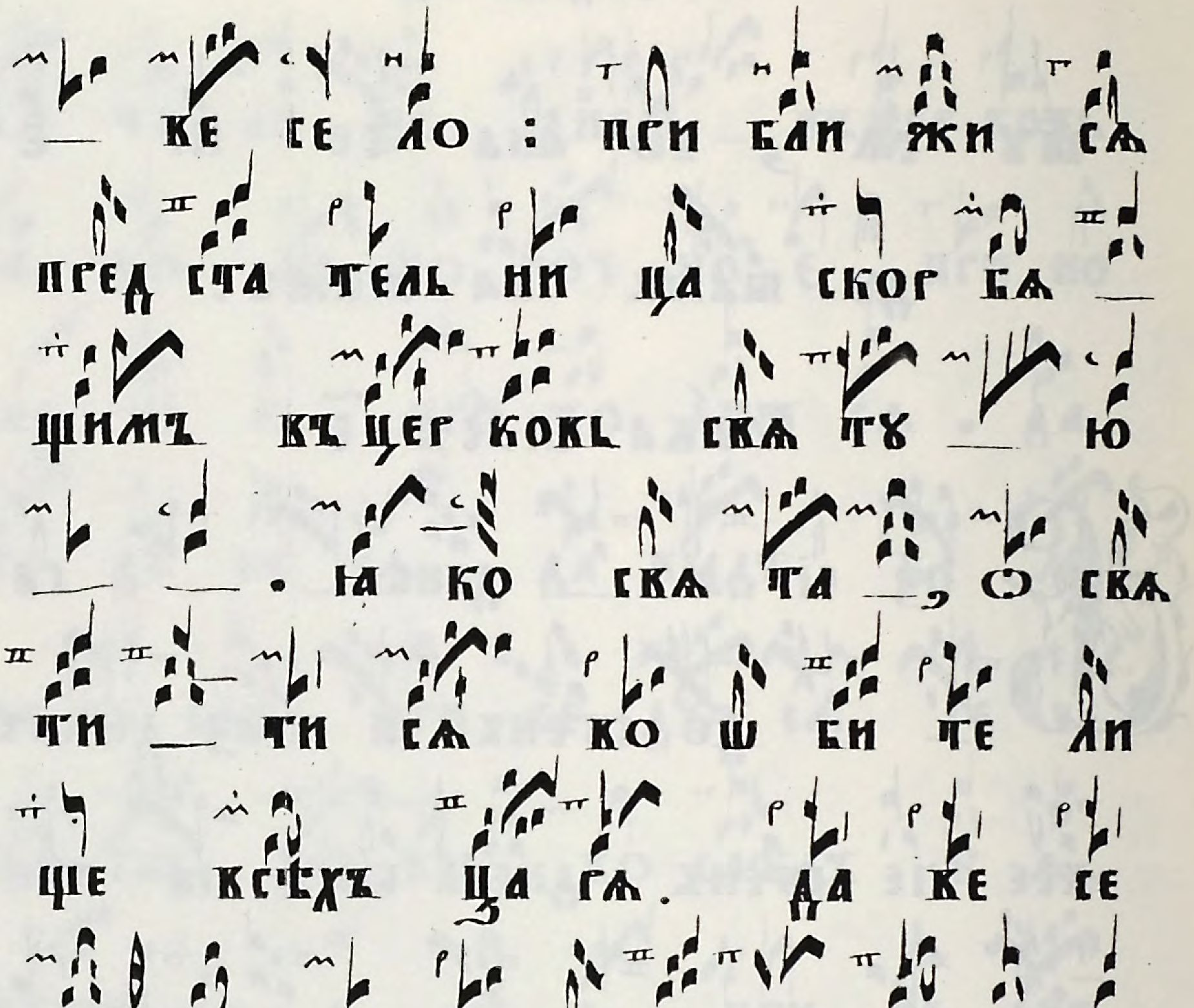
ке се ло: при бли жи ся
пред ста тель ни ца скор бя
щимъ къ цер кови свя ту ю
я ко свя та, о свя
ти ти ся ко ш би те ли
ще всѣхъ ца ря. да же се
лит ся і о а кимъ пра о тецъ
и ан на ра ду ет ся,
я ко при не со ста бо гу,
я ко три лѣт стну ю щу ю
ни цу, не по роч ну ю

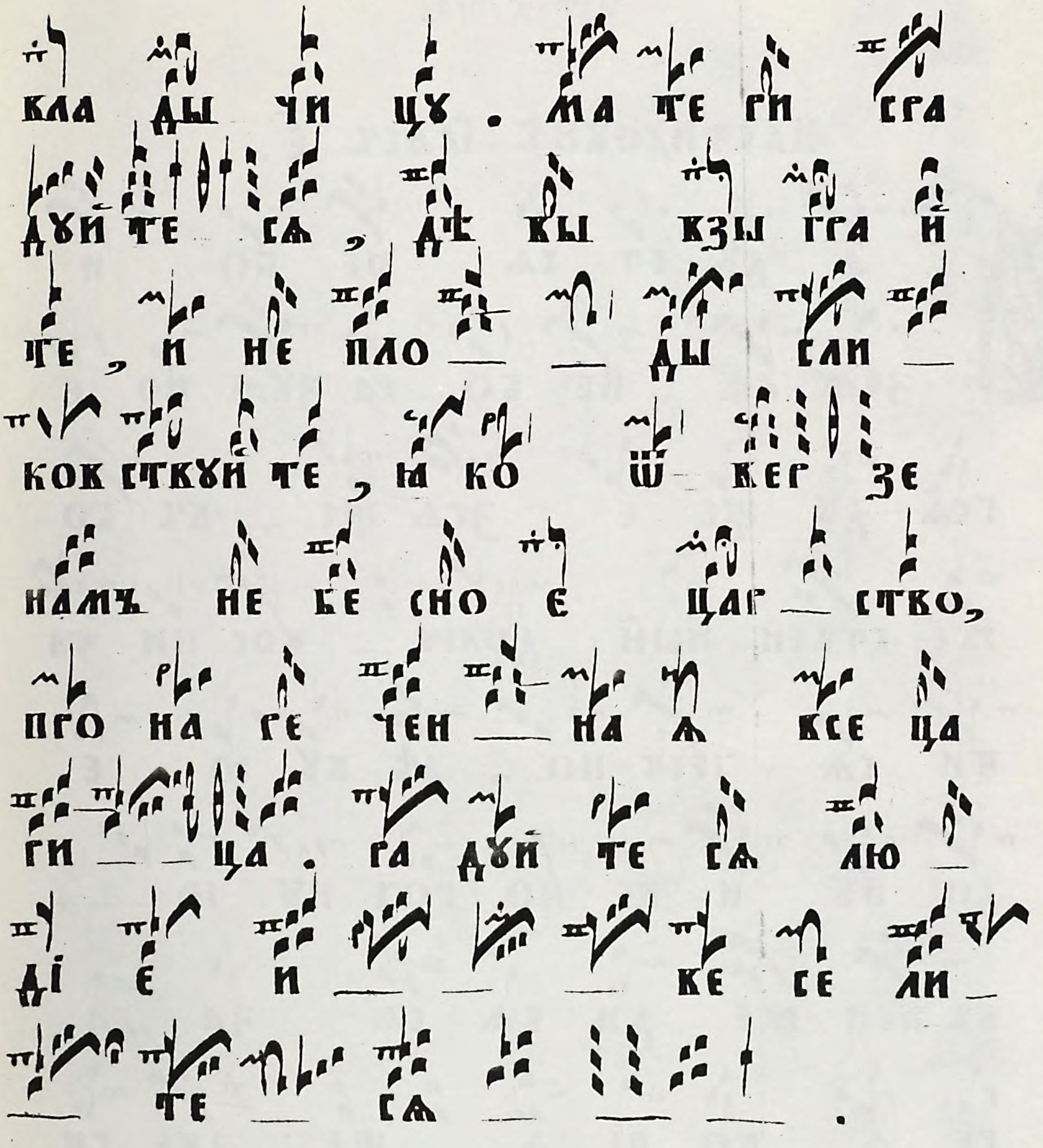

Ины҃ гла́съ и҃.

Дв҃дъ провозглаша́ше тѧ̀ прчтаѧ.

на вос ли҃.

На стиховнѣ гласъ е҃.

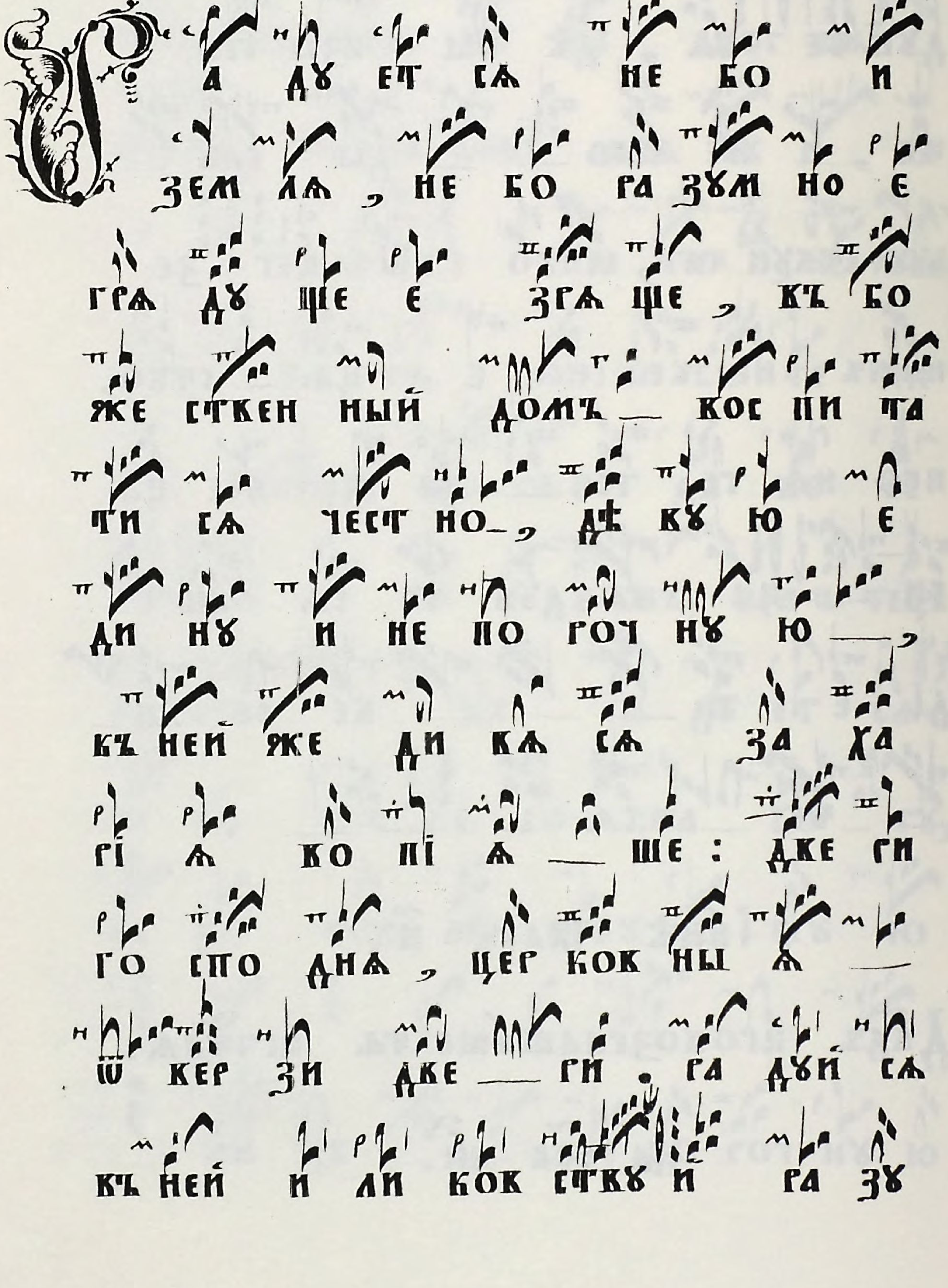

мѣхъ во и вѣ го _ вахъ. ıа во

оу же из вав ле ні е пгі и

де іак стве но и зга _ и лю.

и го дит са из те бе _ богъ

сло во, да _ гѹ ѧй ми _

ро ви ве лі ю ми _ лость.

Слава и нн҃ѣ. Гласъ ѕ.

несь _ со во ри вѣр ныхъ

со шед _ ше са, дѹ хо внѣ

тор же ствѹ _ емъ. и во го

со тро во ви _ цѹ дѣ вѹ

и во го ро _ ди цѹ, въ цер

кокь го спо дню при ко ди —
му, бла го чест но вос хва —
лимъ. про из бран ну — ю ѿ всѣ —
— родъ, ко ѿ би те ли ще всѣхъ
— ца ря хри ста и бо — га.
дѣ вы, свѣ щи но ся ще пред
и ди — те, при сно дѣ вы я
чтѹ — ще чест но е про ис хож
де ні е. ма — те ри пе чаль
кею ѿ лож — ше, ра дост но.
спо слѣд ствѹй те, ма те ри
бо жі и бы ка ю щей,

и га до сти ми гу хо да

тай цѣ, вси оу — бо га дост

нѣ, е же га — дви са со ан

ге ломъ во зо пї емъ сѣб га

до ван нѣй, при сно мо ла щей

са со ду шах на шихъ.

По н҃ ѱаломѣ та стга. Днесь собори.

На хвалитѣхъ сла́ва і҃ннѣ гласъ в҃.

Днесь вьцер ковь вво дит са

все не по роч на а дѣ

ва, во сби те ли ще

всѣхъ ца ря и бо — га,

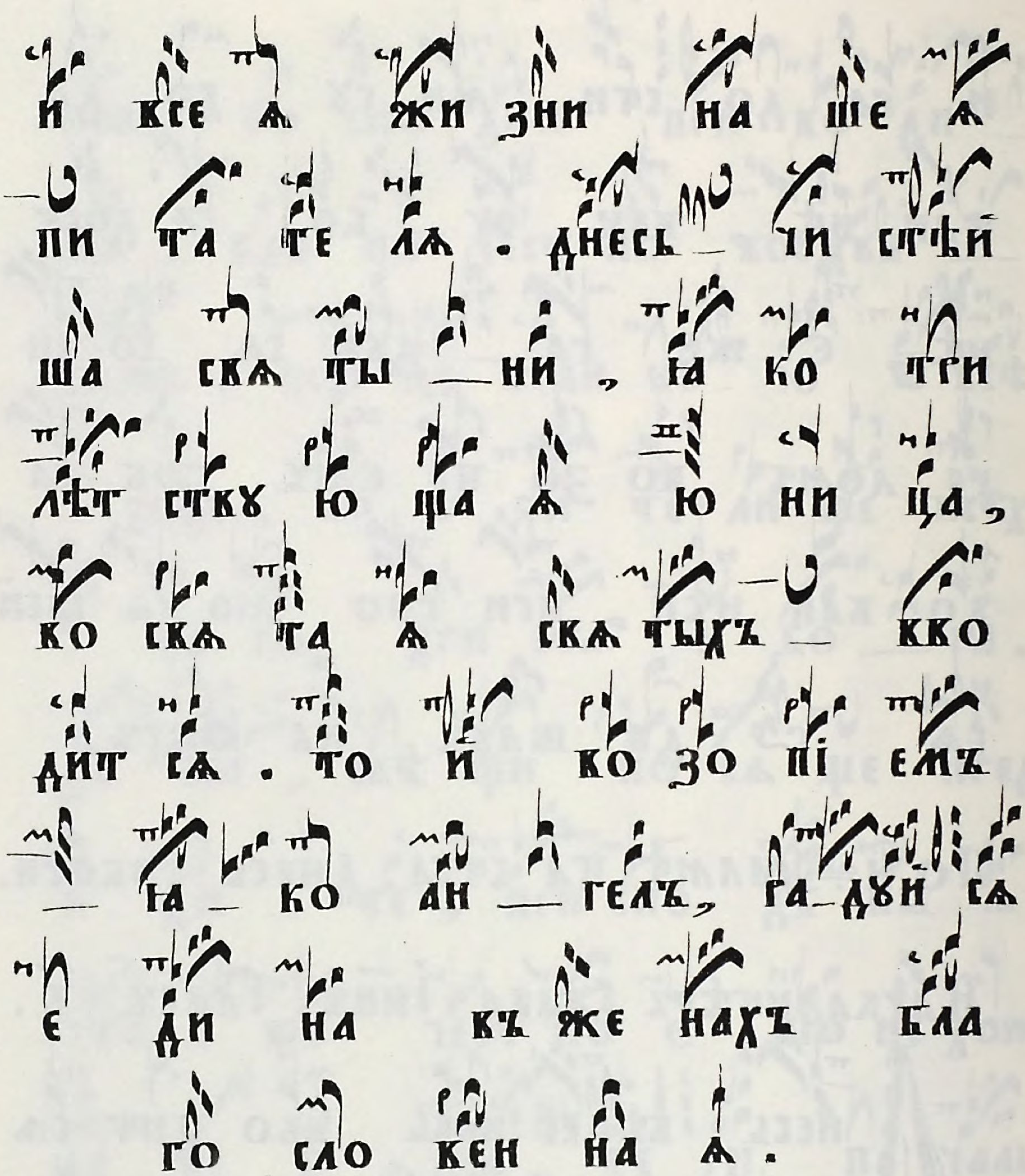

Тропарь гласъ д.

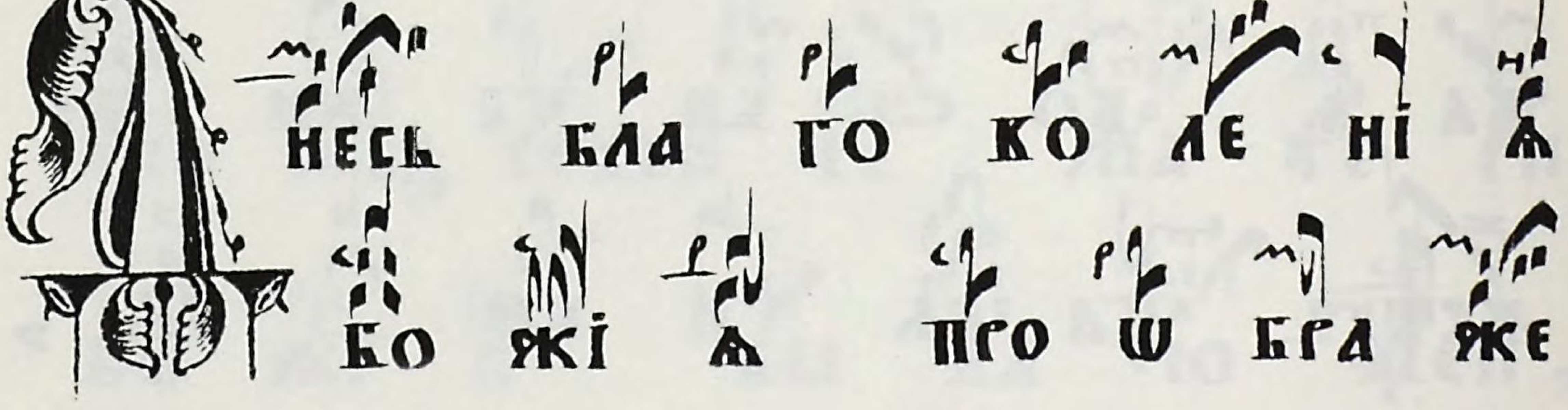

ні е, и че ло вѣ ча спа
се ні ѧ про по вѣ да ні е.
въ цер кви бо жі и ѧ сно
днѣ ка ѧ вл ѧ ет
сѧ, и хри ста всѣмъ бла
го вѣст ву етъ. той и мы
ве ле глас но во зо пі емъ:
ра ду и сѧ смо тре ні ѧ
зи жди те ле ва ис пол не ні е.

Кондакъ гласъ д҃.

П ре чи ста ѧ цер кви
спа со ва, мно го чест ный

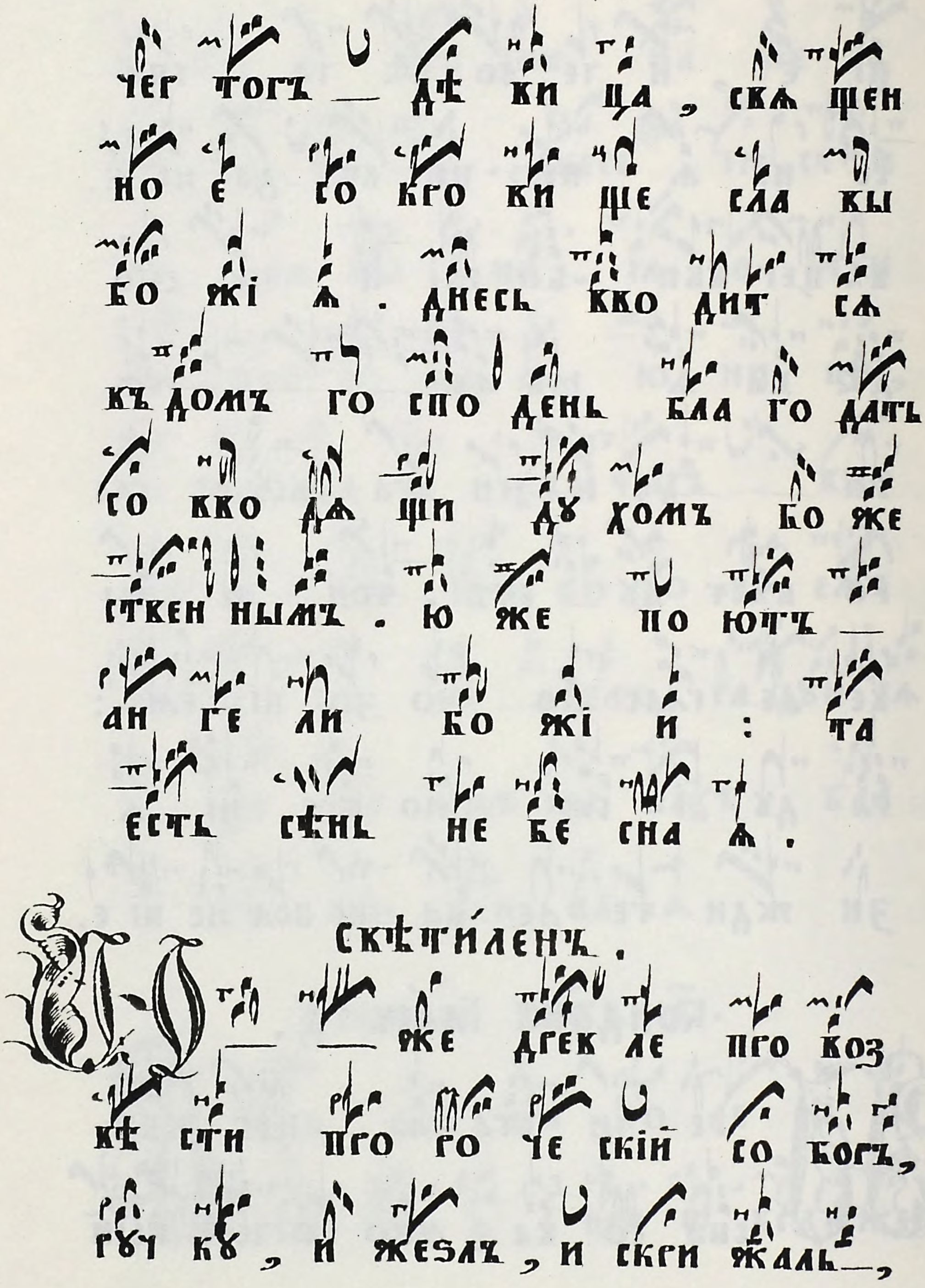
чер тогъ — дѣ ки ца, свѧ щен
но е го вко ки ще сла вы
бо жї ѧ. днесь вво дит сѧ
въ домъ го спо день бла го дать
го вко дѧ щи дꙋ хомъ бо же
ствен нымъ. ю же по ютъ —
ан ге ли бо жї и: та
есть снѣнь не бе сна ѧ.
Свѣтиленъ.
О — — же древ ле про роз
вѣ сти про ро че скїй со богъ,
рꙋ кꙋ, и жезлъ, и скри жаль —,

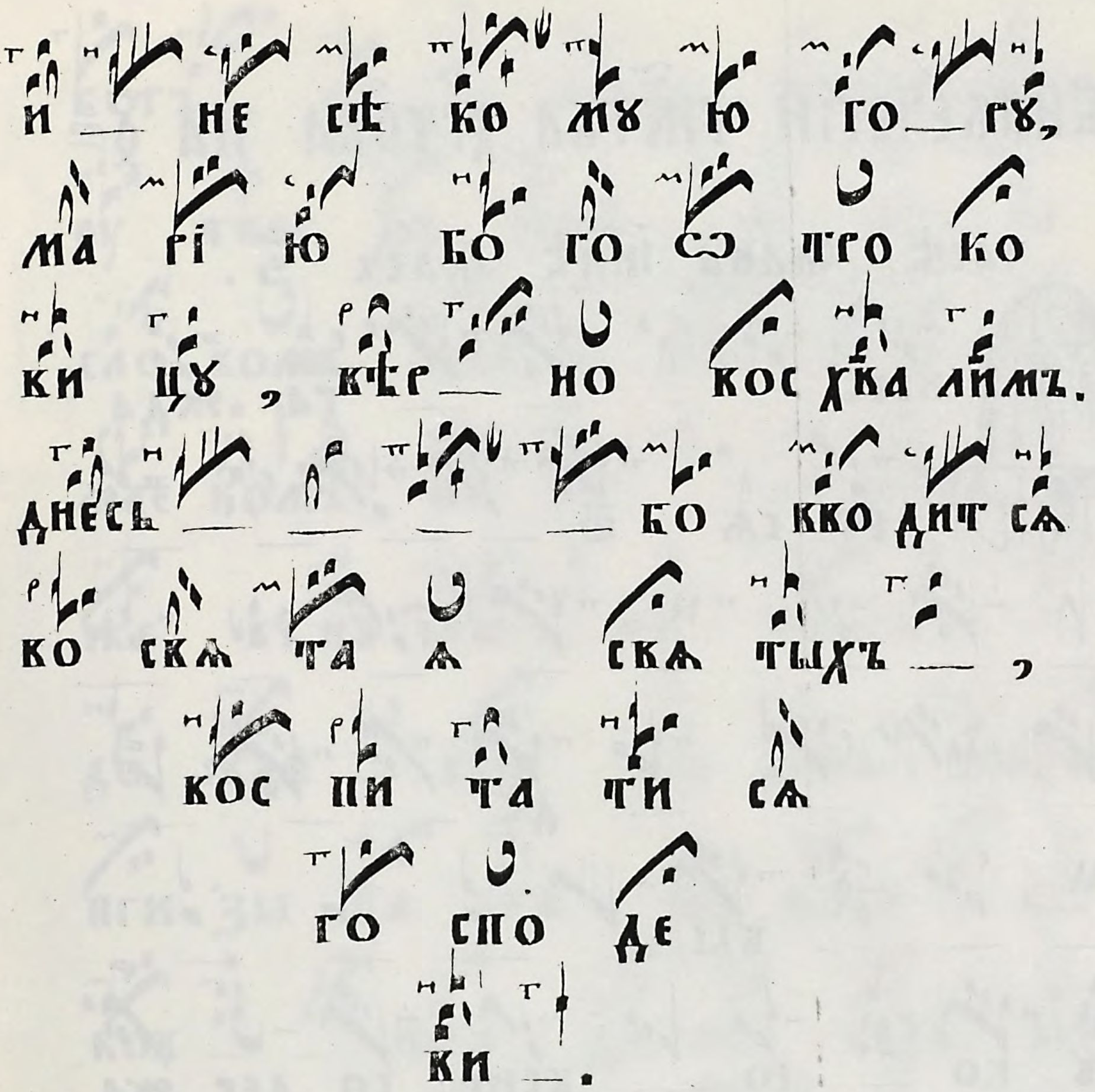
и — не сѣ ко мꙋ ю го — гꙋ,
ма рі ю бо го ѿ тро ко
ви цꙋ, вѣр — но вос хва лимъ.
днесь — — — — во вво дит ся
во свя та я свя тыхъ — ,
вос пи та ти ся
го спо де
ви — .

Внавечеріи ржтва хртова на ѳ҃мъ
часѣ слава інынѣ гласъ ѕ.

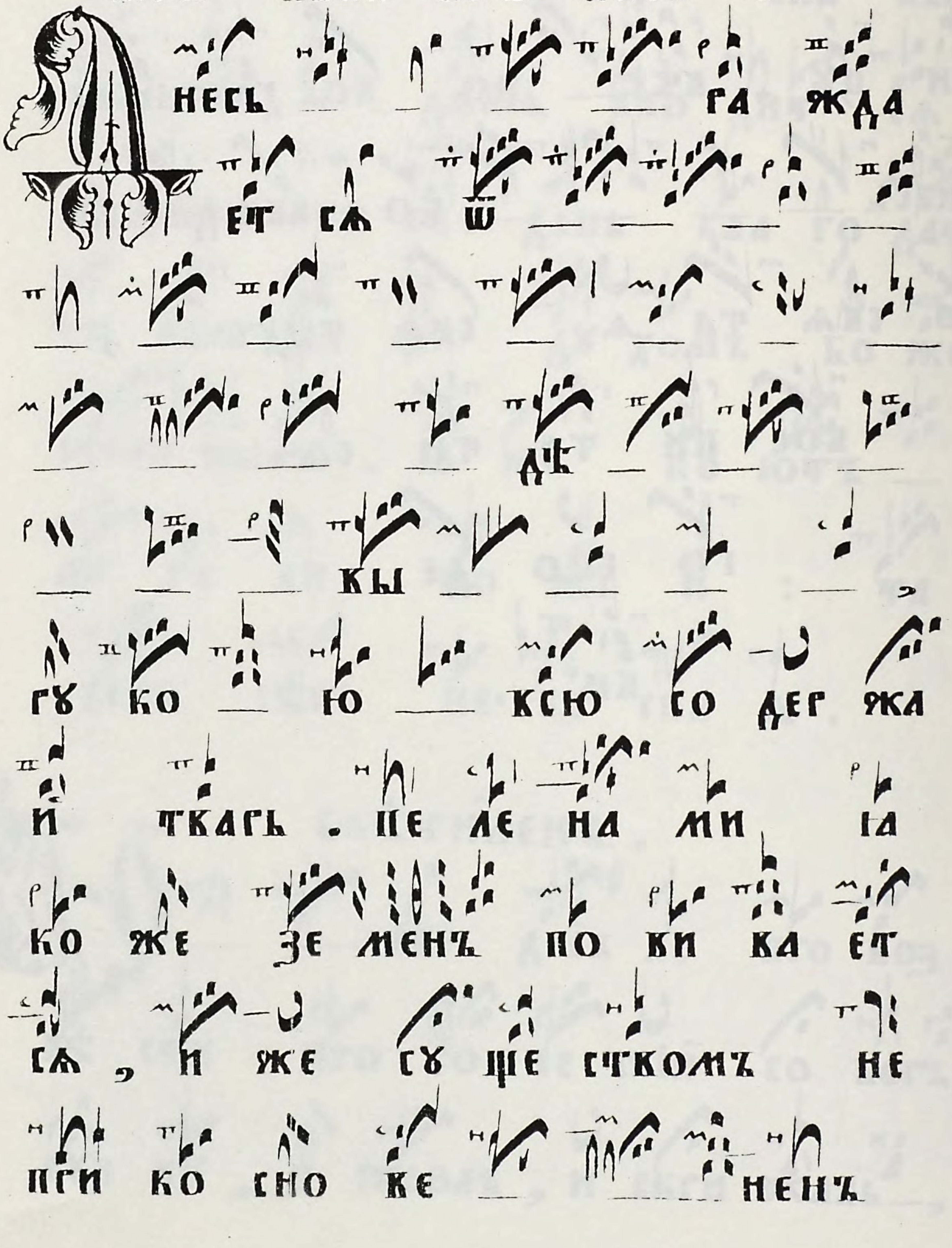

Богъ. Во я слѣхъ воз ле житъ,
оу твер ди кый не бе са
сло вомъ вна ча лѣ. Ѿ со сецъ
мле комъ пи та — ет ся, и
же въ пу сты — ни ман ну сѡ
до жди — кый лю демъ. Вол хвы
при зы ва етъ, же нихъ — цер
ков — — ный. Да ры сихъ прі
ем летъ сынъ — дв҃ы я. По
кло ня ем ся го же ству яко
е му — Хри сте. По кло ня ем
ся го же ству яко е му —

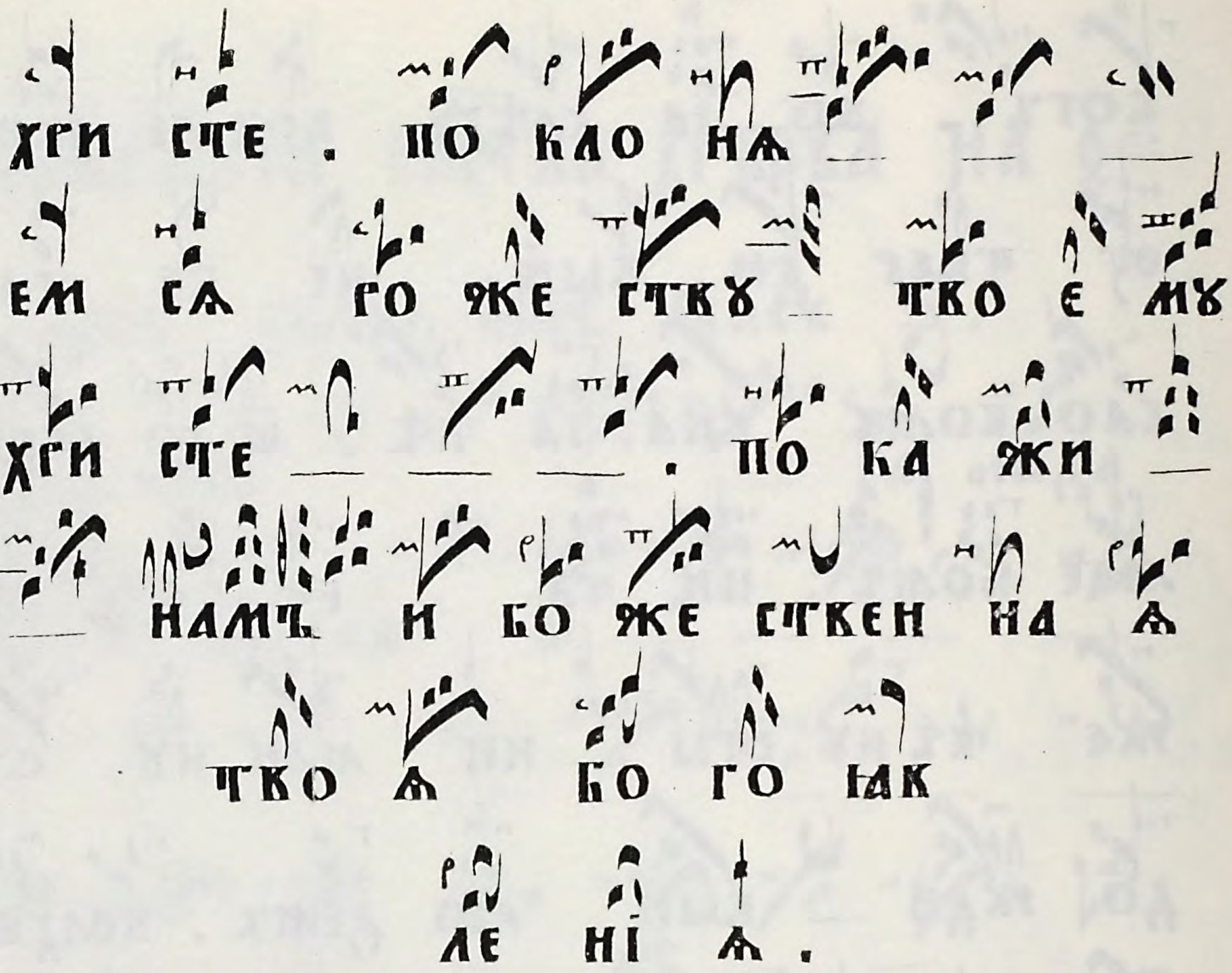
ХРИ СТЕ . ПО КЛО НА
ЕМ СА ГО ЖЕ СТКУ ТВО Е МУ
ХРИ СТЕ . ПО КА ЖИ
НАМЪ И БО ЖЕ СТВЕН НА А
ТВО А БО ГО ЯВ
ЛЕ НІ А .

рі и ди те коз га дꙋ
ем ся го спо де ки, на
сто я щꙋ ю тай нꙋ ска
зꙋ ю ще. сте до стѣ ні е гра
де жа раз гꙋ ши ся, и пла
мен но е ѡ гꙋ жі е пле щи
да етъ. и хе гꙋ кимъ ѿ стꙋ
па етъ ѿ дре ка жи зни.
и азъ гай скі я

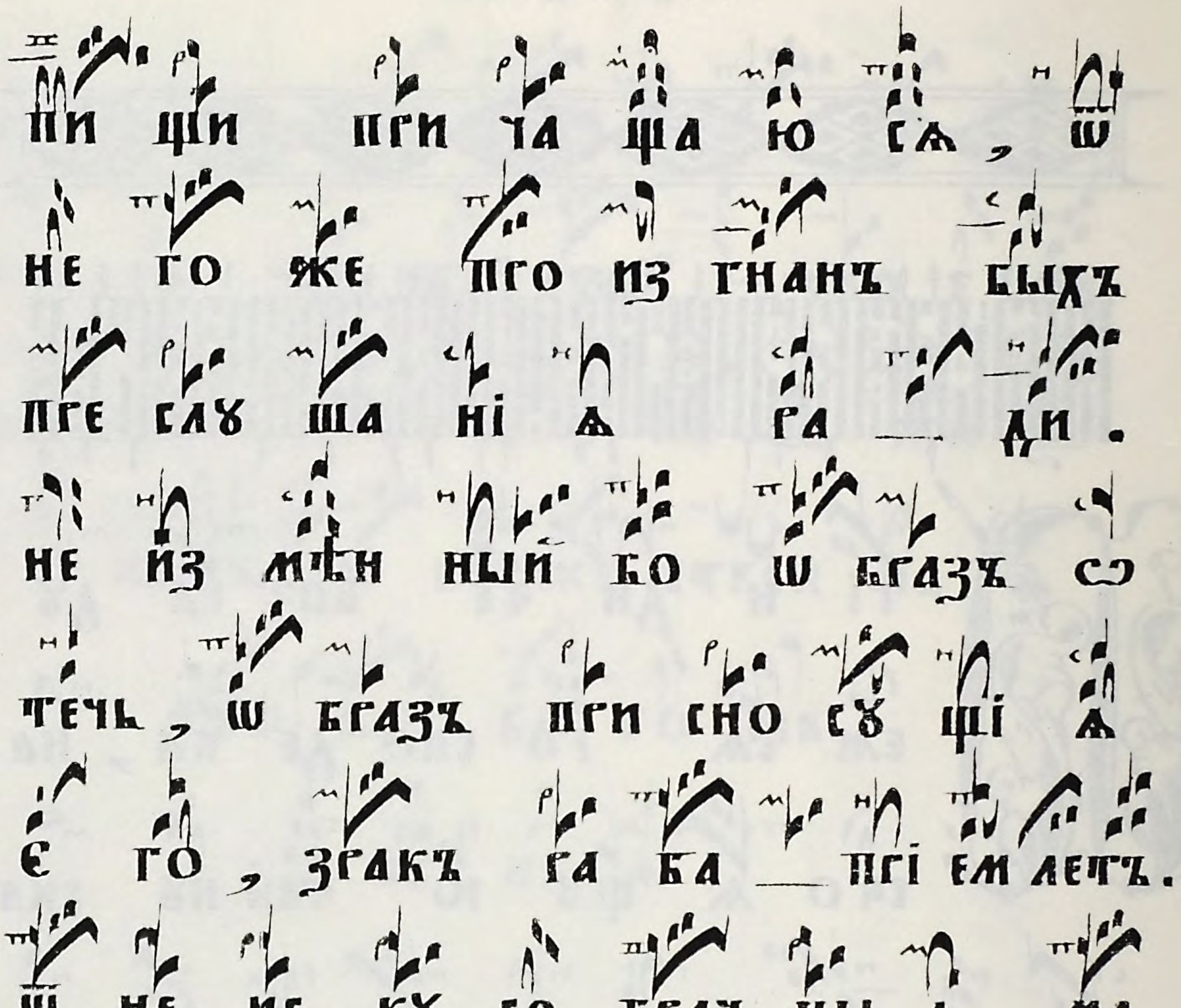
пи щи при ча ща ю сѧ, ѿ
не го же про из гнан бых
пре слу ша ні ѧ ра — ди.
не из мѣн ный бо ѡ браз со
течь, ѡ браз при сно су щі ѧ
е го, зрак ра ба — прі ем лет.
ѿ не ис ку со брач ны ѧ ма
— те ре про шед, не пре ло
же ні е пре тер пѣк. е же
бо бѣ пре быст, бог — сый
и сти нен. и е же не бѣ
— прі ял, че ло вѣк — бык

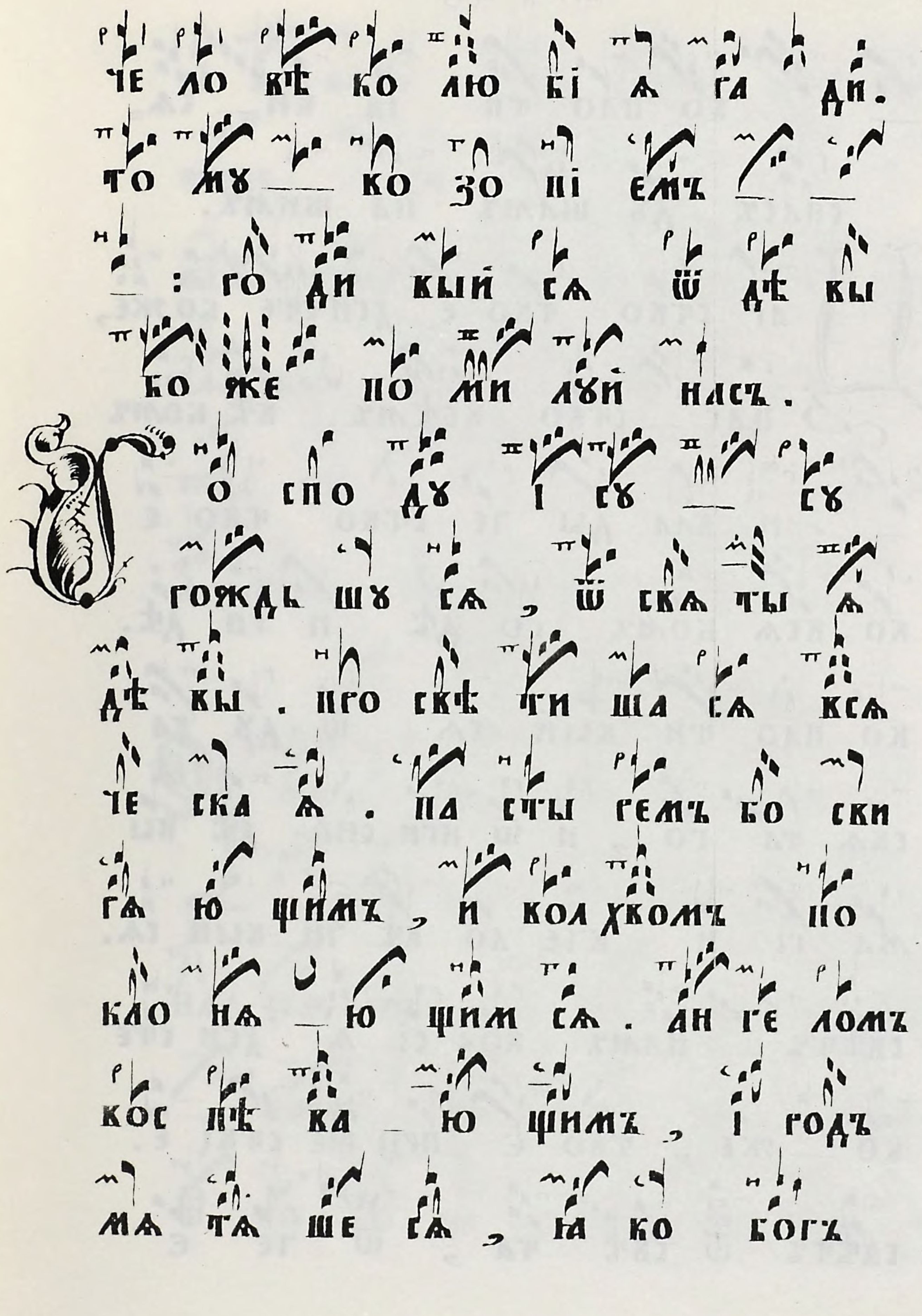
че ло вѣ ко лю бі а га ди.
то му — ко зо пі емъ — —
: го ди кый ся ѿ дѣ вы
бо же по ми луй насъ.
Го спо ду і су — су
гождь шу ся, ѿ ска ты а
дѣ вы. про свѣ ти ша ся вся
че ска я. па сты ремъ бо ски
гла ю щимъ, и вол хвомъ по
кло ня — ю щим ся. ан ге ломъ
вос пѣ ва — ю щимъ, і родъ
мя та ше ся, я ко богъ

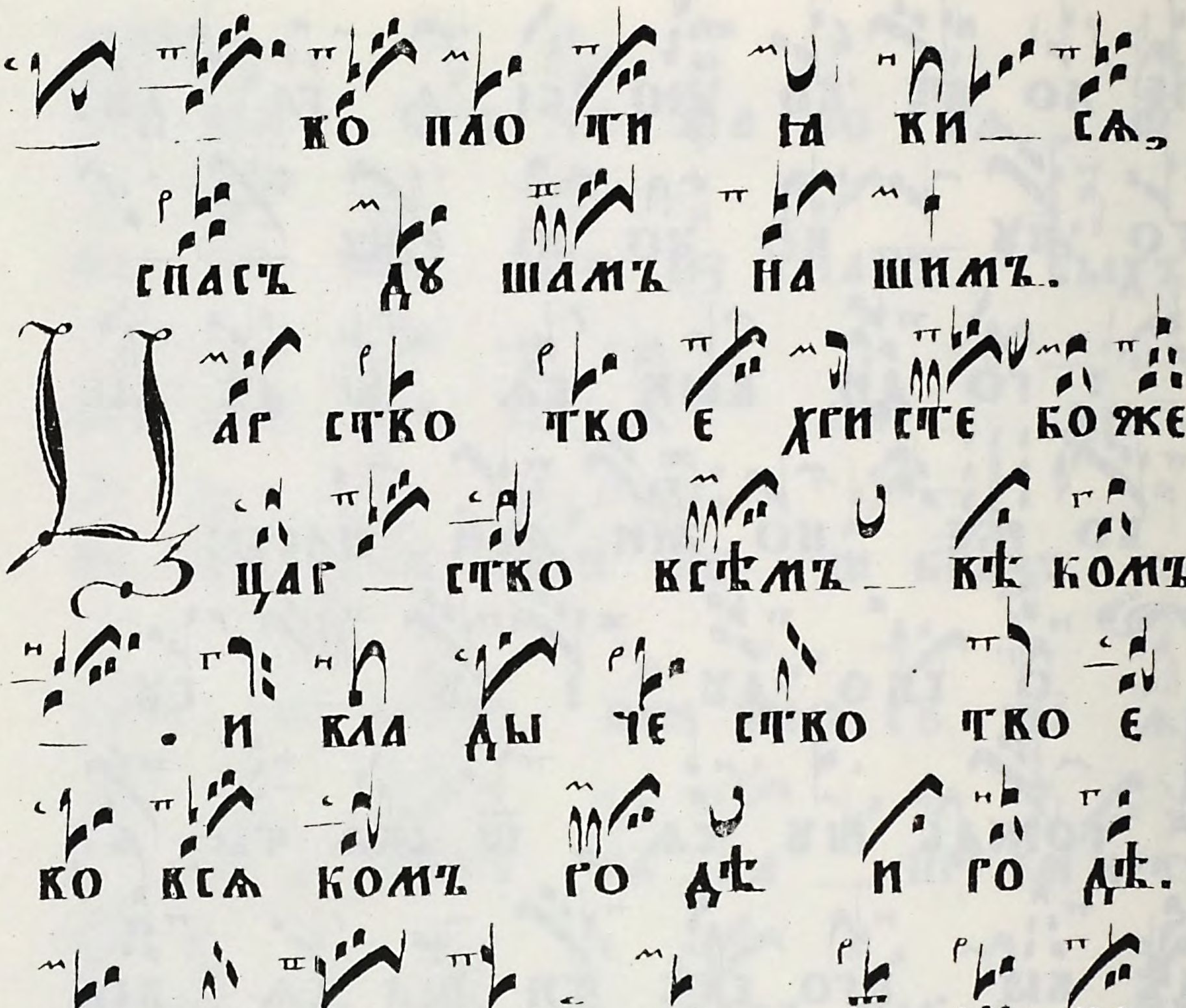
во пло ти ꙗ ки — сѧ,
спасъ дꙋ шамъ на шимъ.
Цар ство тво е хри сте бо же,
цар — ство всѣмъ — вѣ комъ
. и вла ды че ство тво е
во всѧ комъ ро дѣ и ро дѣ.
во пло ти выи сѧ ѿ дꙋ ха
свѧ та го, и ѿ при сно дѣ вы
ма рі и вче ло вѣ чи выи сѧ.
свѣтъ — намъ воз сі ѧ хри сте
бо — же, тво е при ше стві е.
свѣтъ ѿ свѣ та, ѿ че е

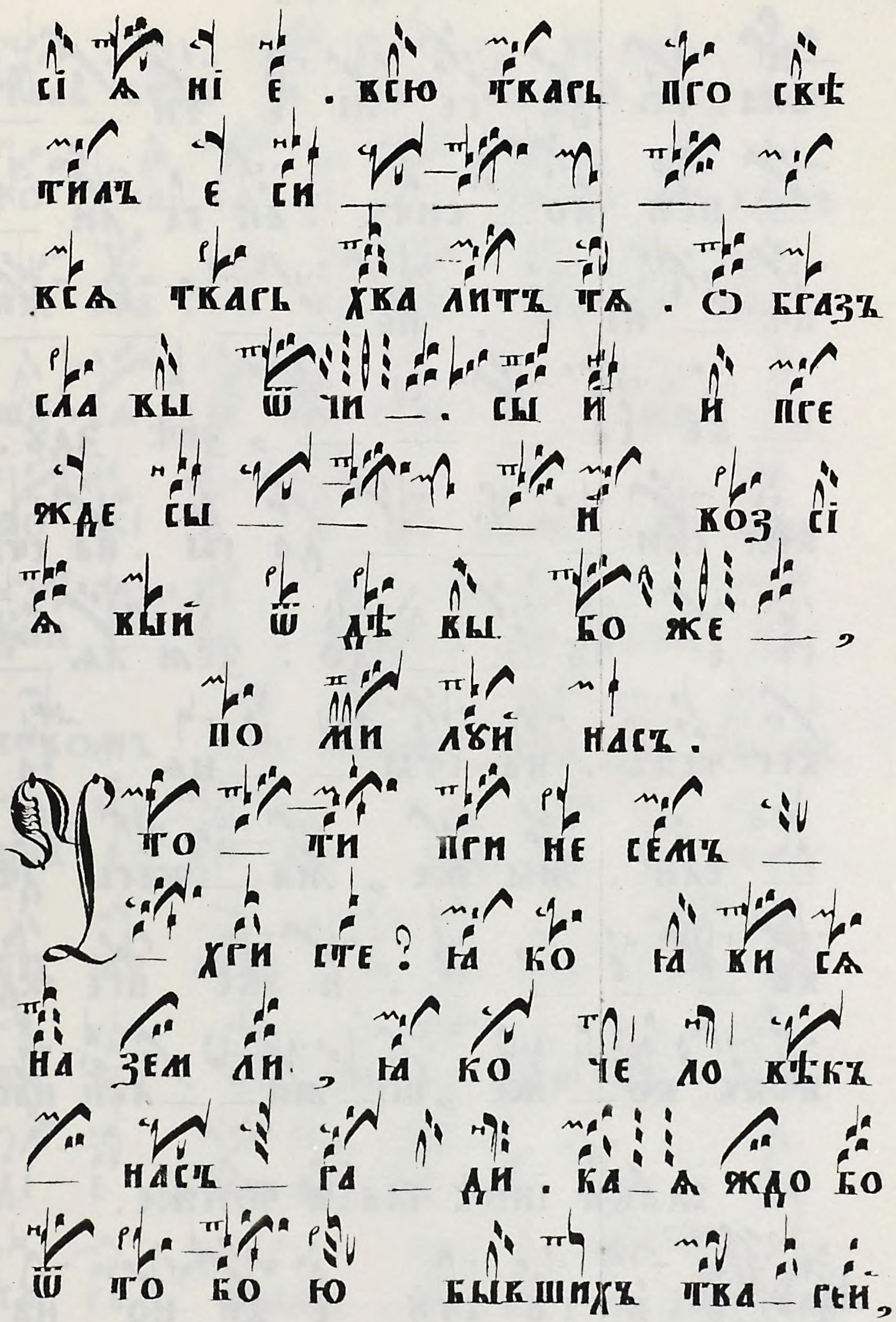
сі а ні е. всю тварь про свѣ
тилъ е си
вся тварь хва литъ тя. О бразъ
сла вы ѿ чи. сы и и пре
жде сы и воз сі
я вый ѿ дѣ вы бо же,
по ми луй насъ.
Что ти при не семъ
хри сте? я ко я ви ся
на зем ли, я ко че ло вѣкъ
насъ ра ди. ка ждо бо
ѿ то бо ю бывшихъ тва рей,

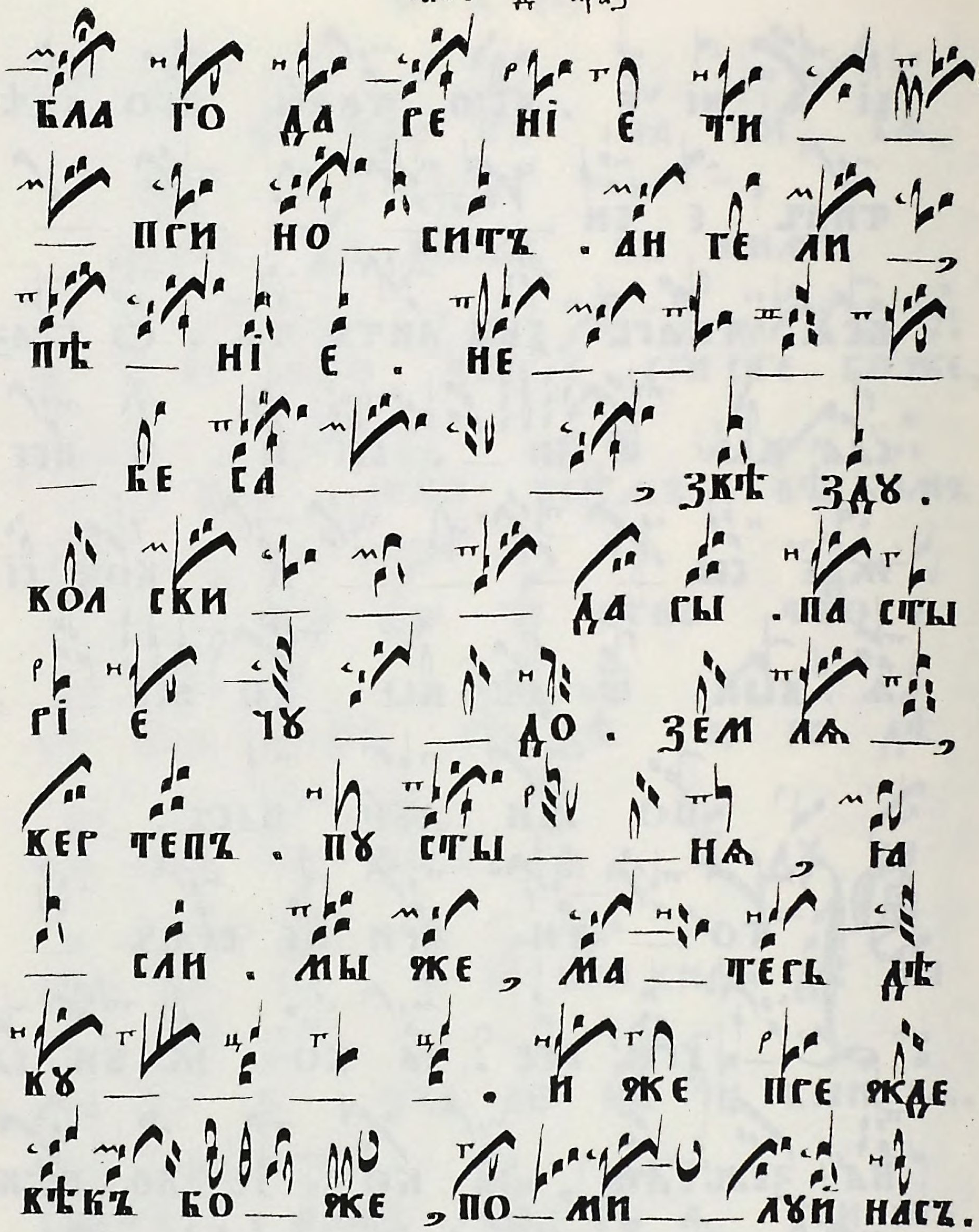

Сла́ва іннѣ гла́съ то́йже.

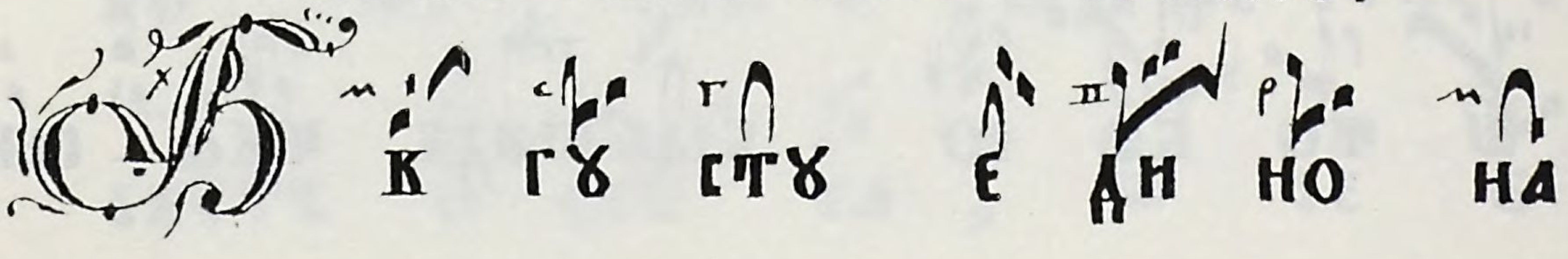

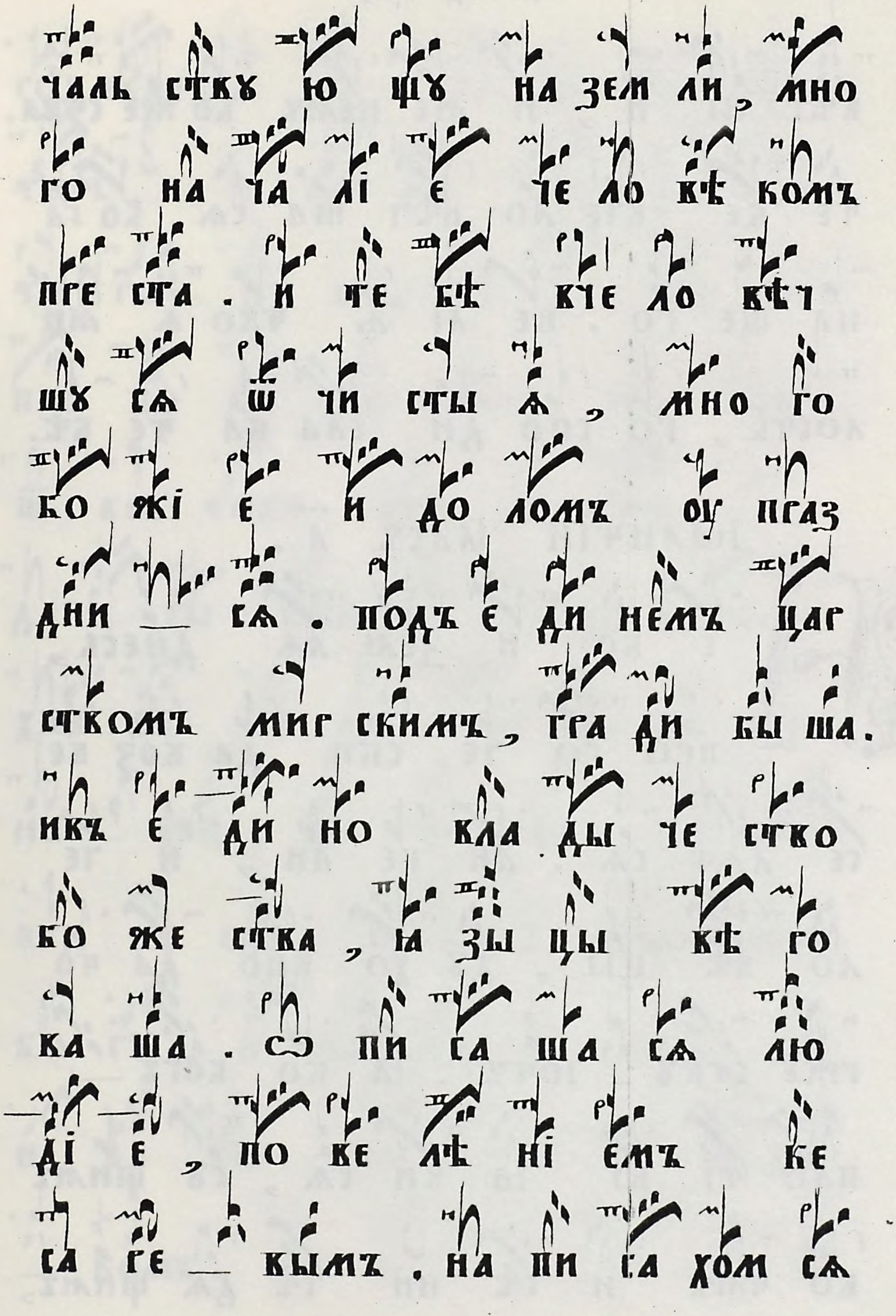
чаль стк8 ю щ8 на зем ли, мно
го на ча лі е че ло вѣ комъ
пре ста. и че вѣ кѣе ло вѣч
шѹ сѧ ѿ чи сты ѧ, мно го
бо жі е и до ломъ оу праз
дни — сѧ. подъ е ди немъ цар
ствомъ мир скимъ, гра ди бы ша.
икъ е ди но кла ды че стко
бо же ства, ıа зы цы вѣ го
ка ша. со пи са ша сѧ лю
ді е, по ке лѣ ні емъ ке
са ре — кымъ, на пи са хом сѧ

вѣр ні и, и ме немъ бо же ства.

те бе че ло вѣ чи ша ся бо га

на ше го. ве лі ю чко ю ми

лость, го спо ди сла ва те бѣ.

НАЛИТІИ ГЛАСЪ А҃.

Н е бо и зем ля днесь,

про ро че ски да воз ве

се лят ся. ан ге ли, и че

ло вѣ цы, ду хо вно да то

рже ству ютъ. я ко богъ

пло ті ю я ви ся, су щимъ

во тмѣ и сѣ ни сѣ дя щимъ,

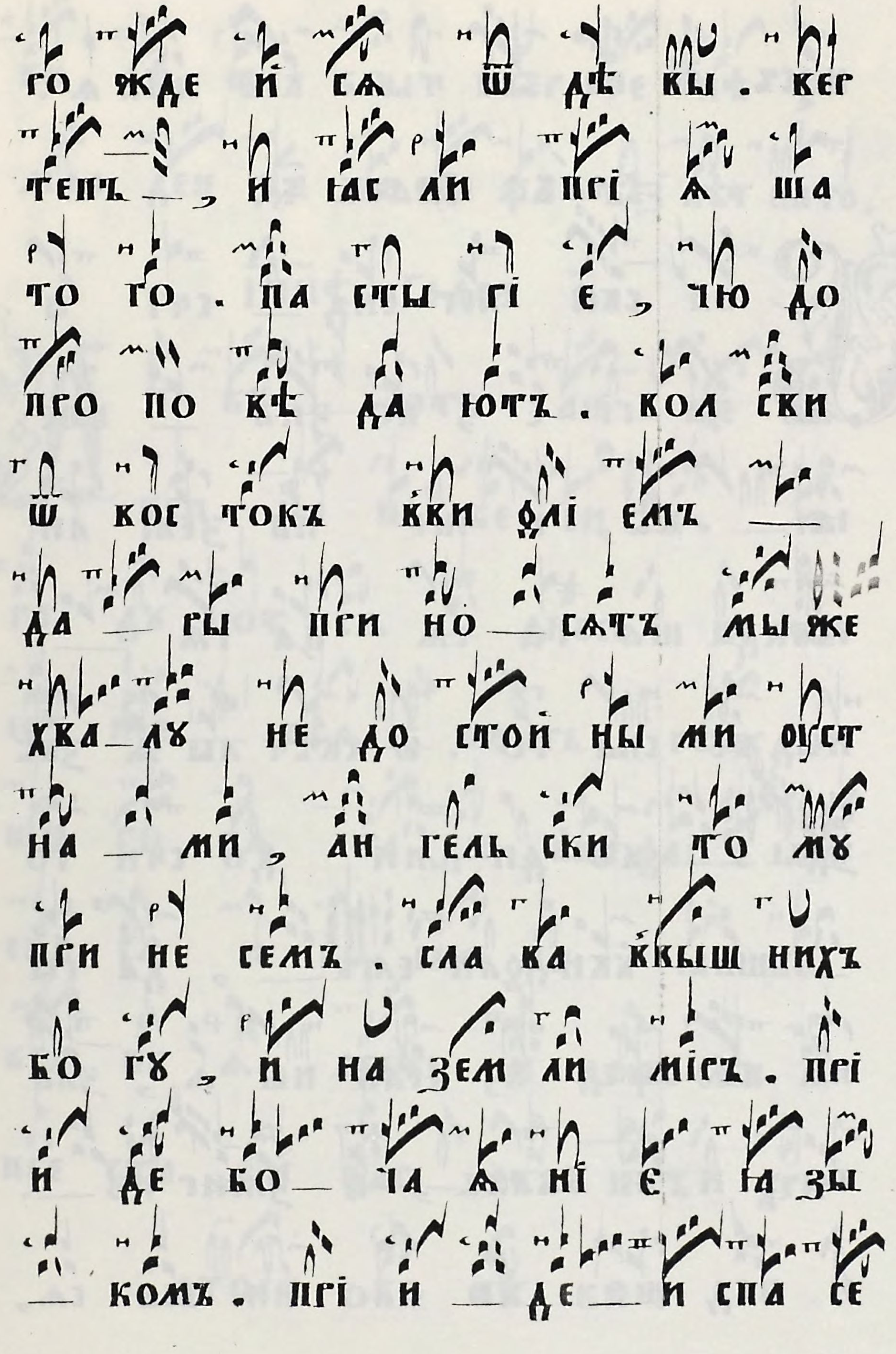
го жде и сѧ ѿ дѣ кы. вер
тепъ — , и ıас ли прі ѧ ша
то го. па сты рі є, чю до
про по вѣ да ютъ. вол ски
ѿ вос токъ ѕвѣ ѕді емъ —
да — ры при но — сѧтъ. мы же
хва — лу не до стой ны ми оуст
на — ми , ан гель ски то му
при не семъ. сла ва вышнихъ
бо гу , и на зем ли міръ. прі
и де бо — ѕа ѧ жні є ѧ зы
— комъ. прі и — де — и спа се

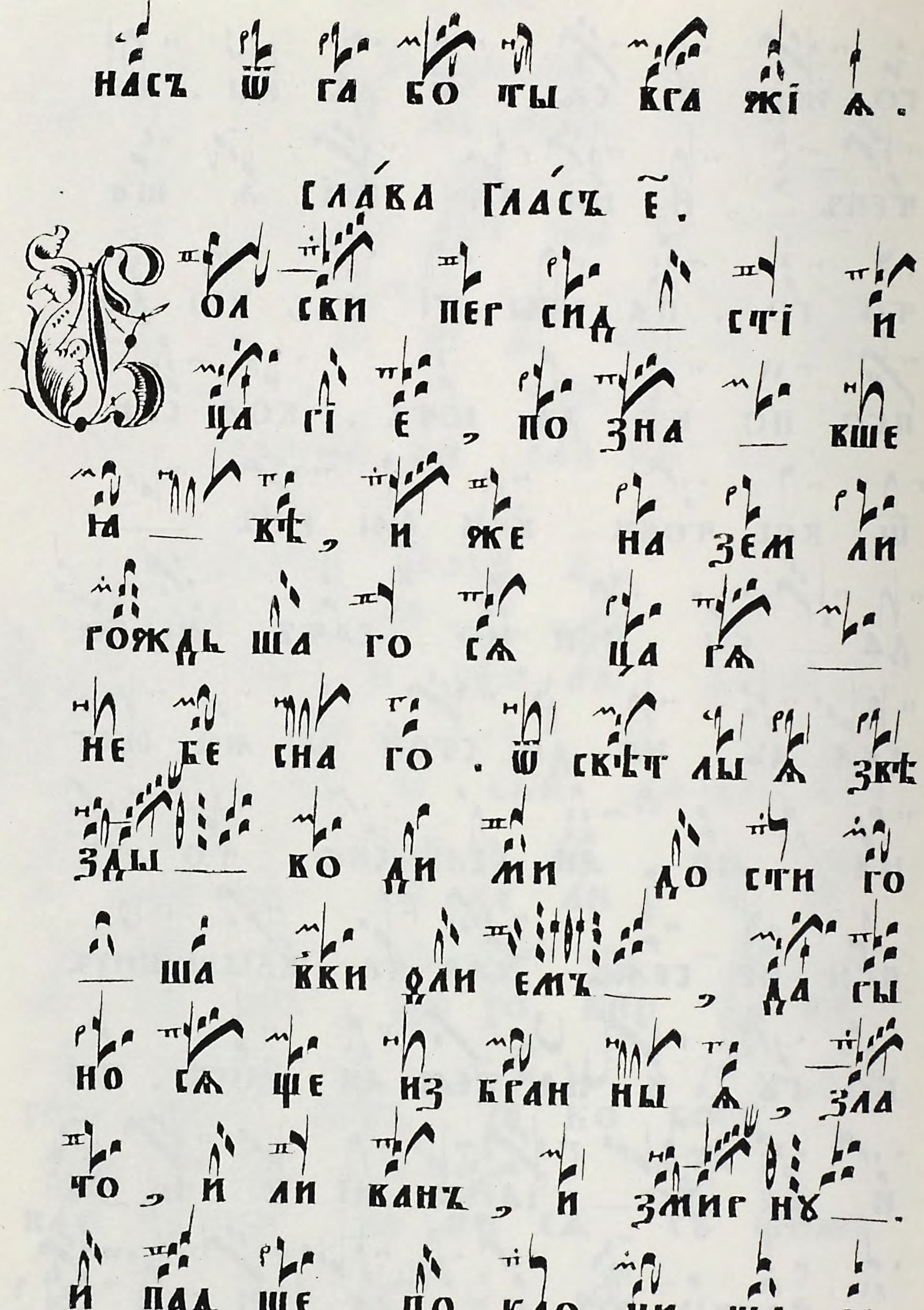
нас ѿ га бо ты вга жі а.
сла́ва гла́съ е̃.
Вол ски пер сид сті и
ца гі е, по зна вше
га кѣ, и же на зем ли
рожд ша го ся ца ря
не бе сна го. ѿ свѣт лы я звѣ
зды ко ди ми до сти го
ша вки оли ем, да сы
но ся ще из бран ны я, зла
то, и ли ван, и змир нѹ.
и пад ше по кло ни ша ся,

ви дѣ ша во ѵ́вер те пѣ ,
мла ден ца ле жа ща без лѣт на го.

Ініѣ гла́съ ѕ҃.

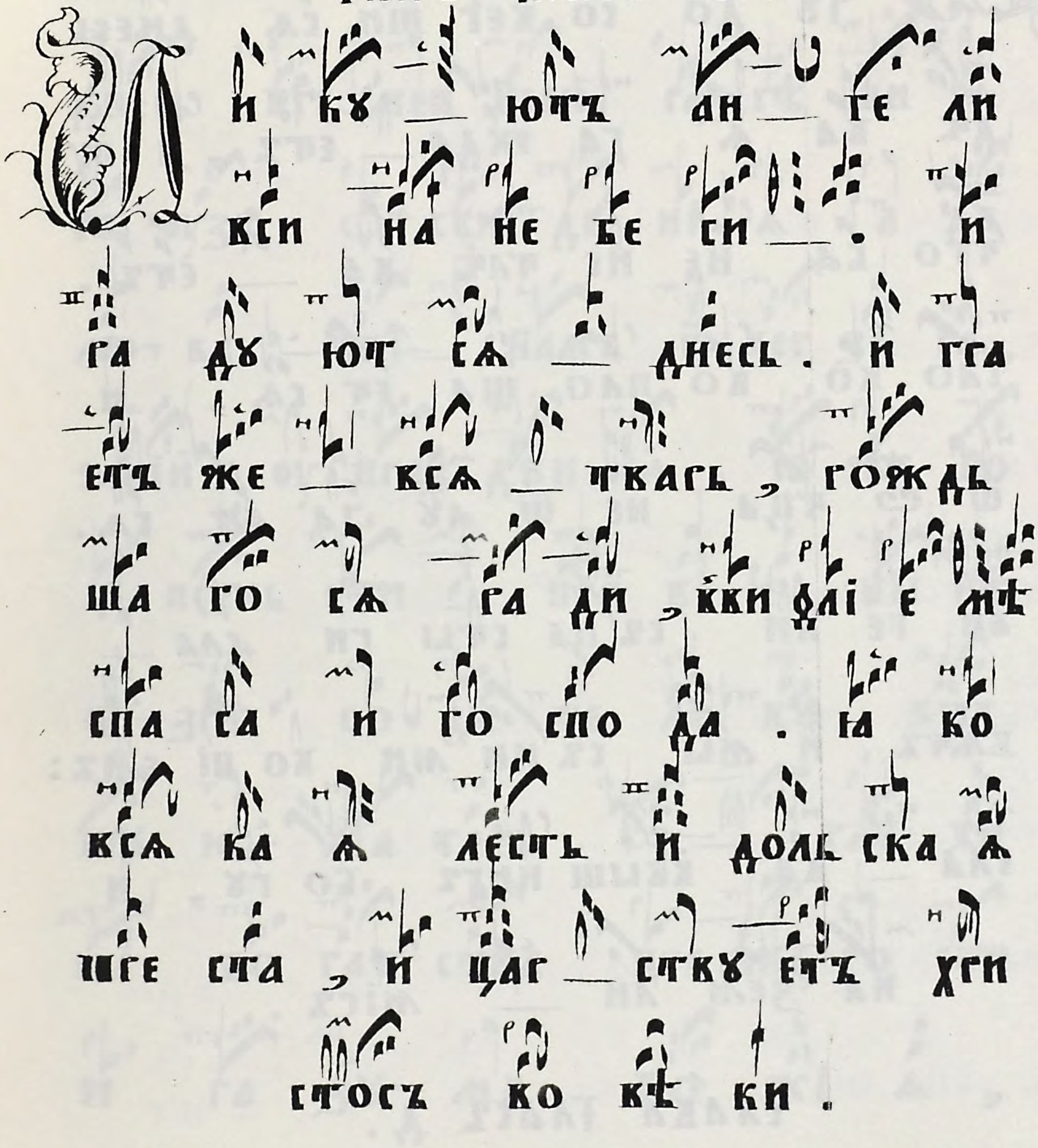
Ли ку — ютъ ан — ге ли
вси на не бе си — . И
ра ду ют ся — днесь . И гра
етъ же — вся — тварь , рожд
ша го ся ра ди , въ ви ѳлі е мѣ
Спа са и Го спо да . Я ко
вся ка я лесть и доль ска я
пре ста , и цар — ству етъ Хри
стосъ во вѣ ки .

На стиховне глас в.

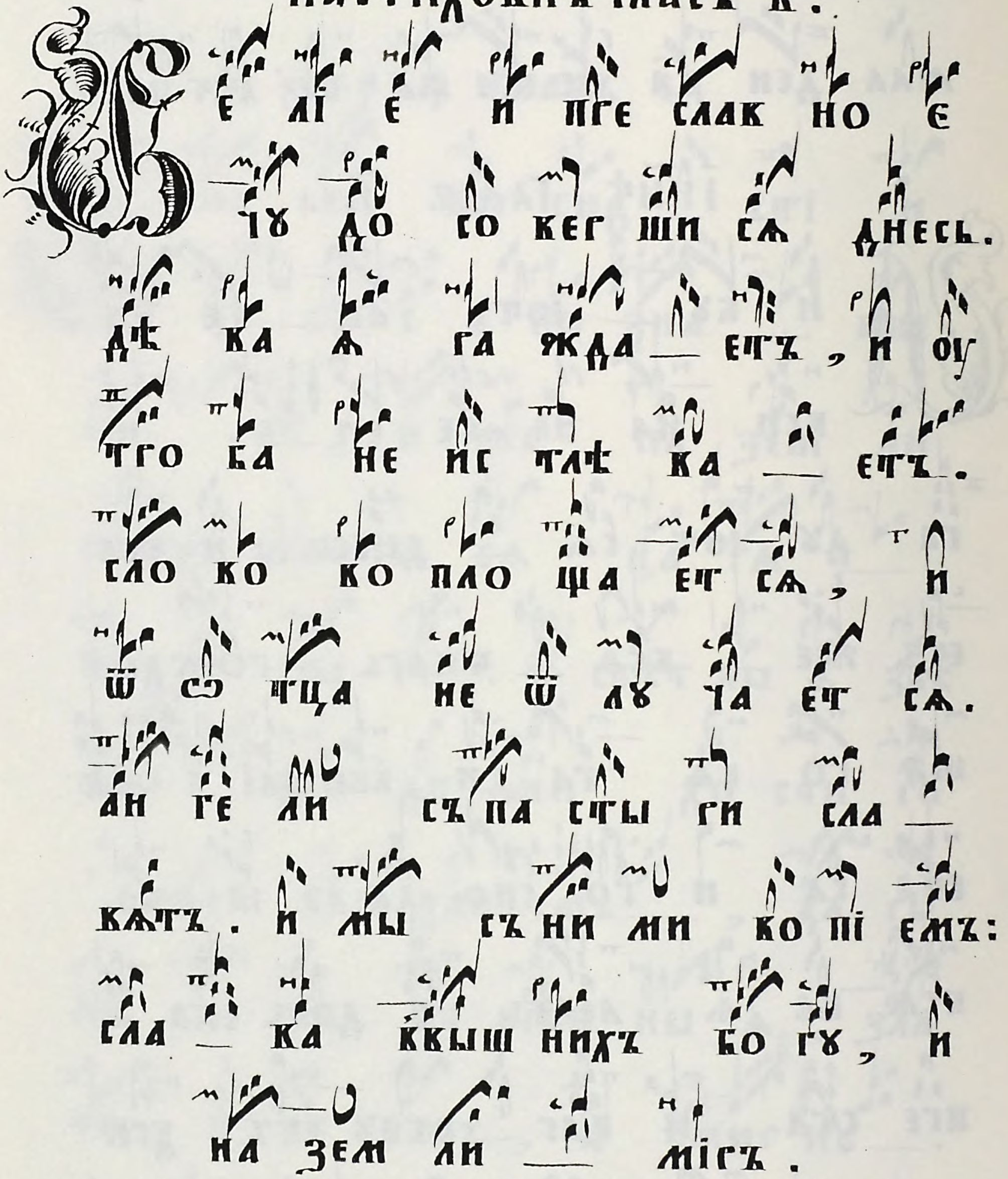

Слава глас д.

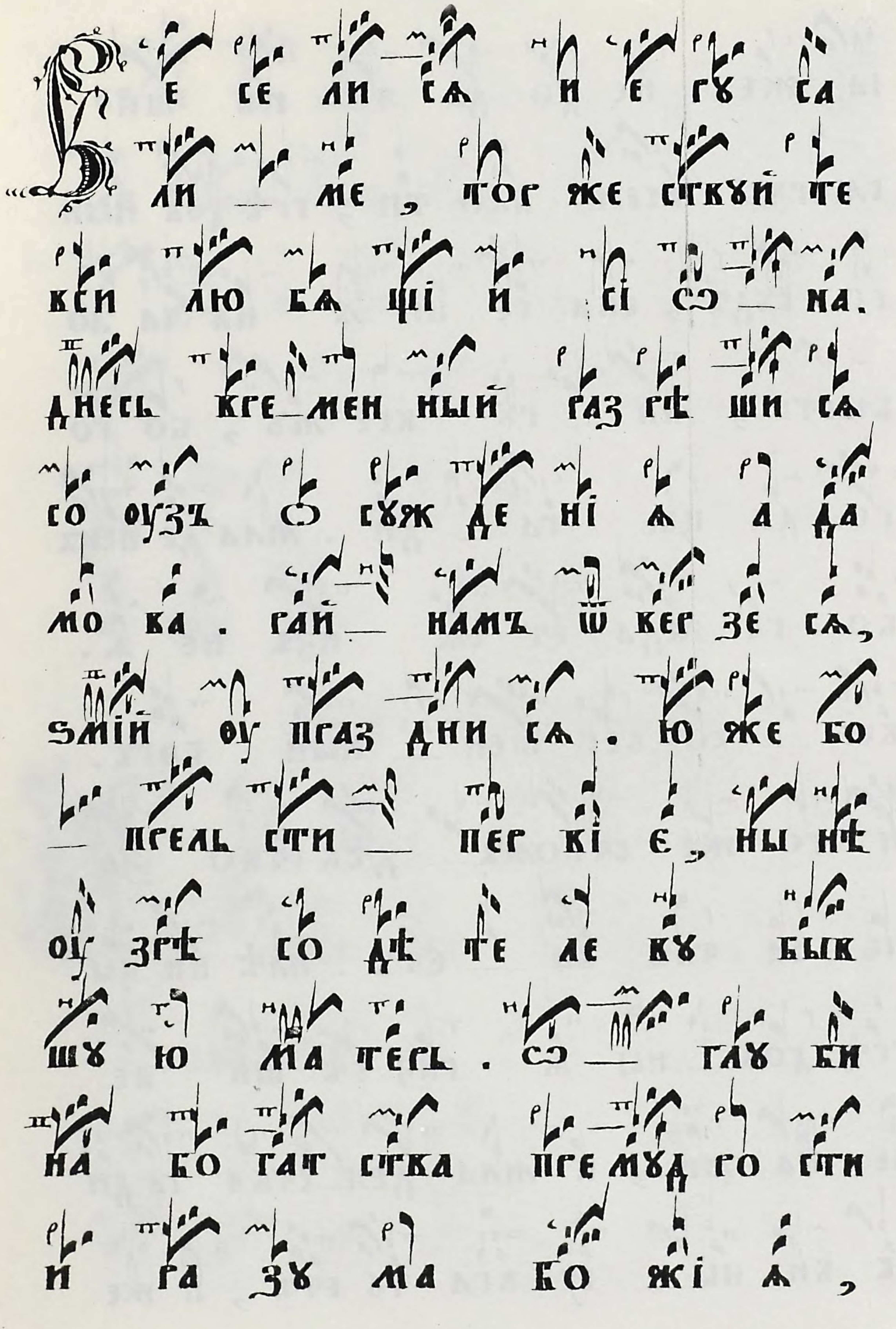
Ве се ли ся и е ру са
ли — ме, тор же ствуй те
вси лю бя щі и сі о — на.
днесь кре мен ный раз рѣ ши ся
со оузъ о суж де ні я а да
мо ка. рай — намъ ѿ вер зе ся,
ѕмій оу праз дни ся. ю же бо
— прел сти — пер ві е, ны нѣ
оу зрѣ со дѣ те ле ву вык
шу ю ма терь. о — гау би
на бо гат ства пре му д ро сти
и ра зу ма бо жі я,

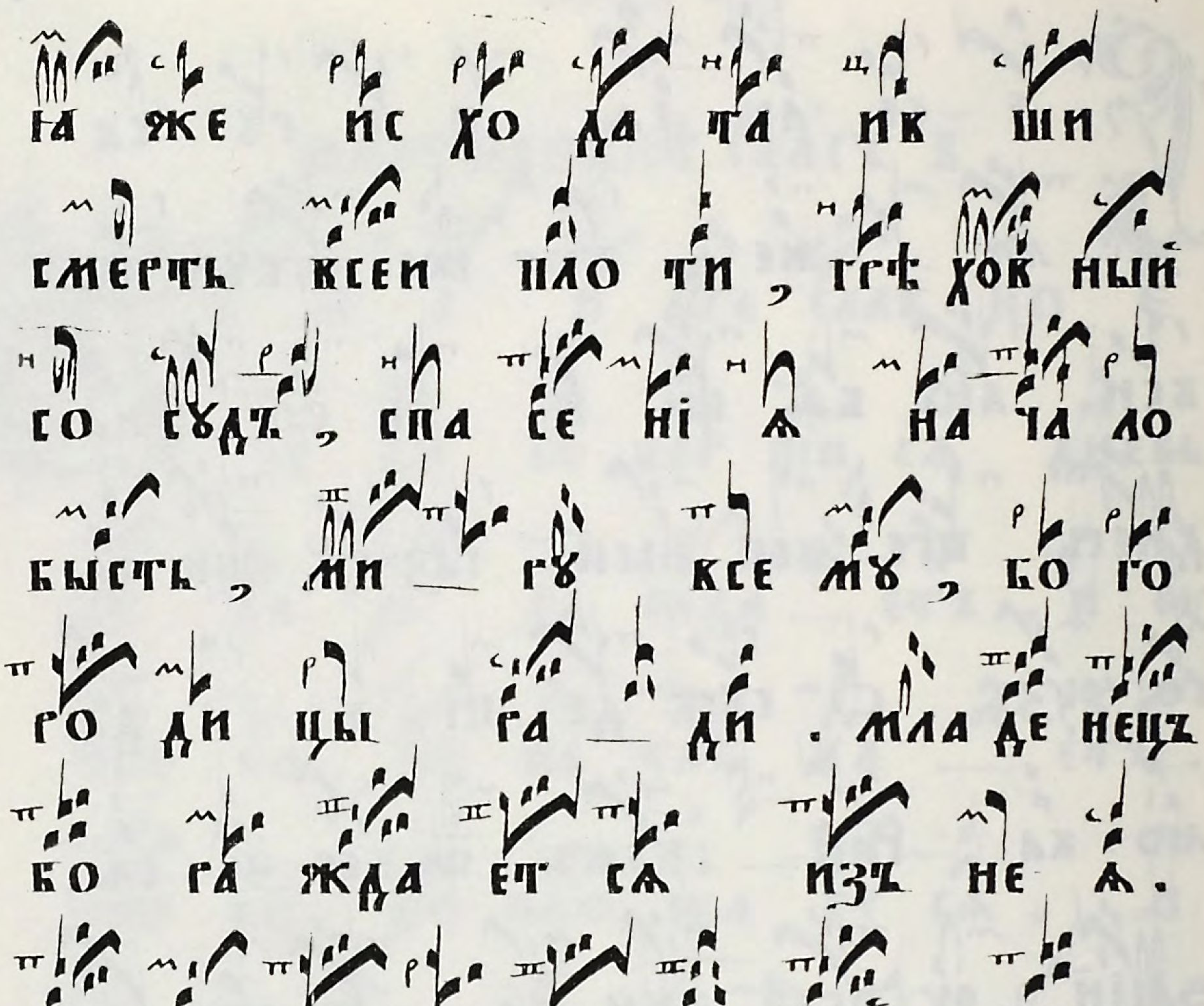
Ꙗ же ис хо да та ив ши
смерть всеи пло ти, грѣ хов ный
го сѹдъ, спа се ні ѧ на ча ло
бысть, ми — рѹ все мѹ, бо го
ро ди цы ра — ди. Мла де нецъ
бо ра жда ет сѧ изъ не ѧ.
все — со вер шен — ный богъ.
и ро же ствомъ — дѣв ство за
пе ча тлѣ ва — етъ. Пле ни цы
грѣ хов — ны ѧ раз рѣ ши пе
ле на ми, и мла ден — ства ра ди
ев ви ны — оу вра чѹ етъ, и же

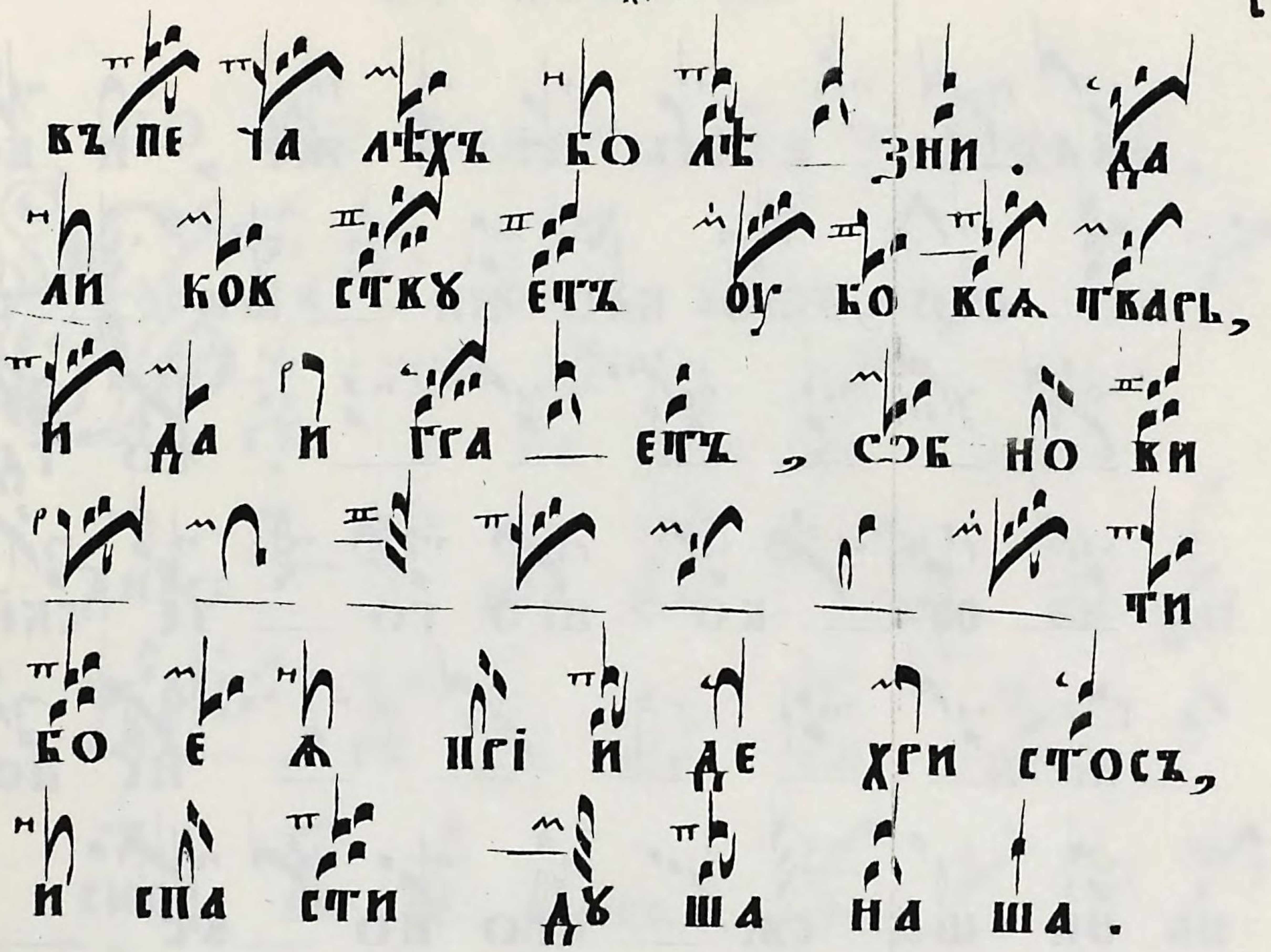

Ин҃ѣ гла́съ то́йже.

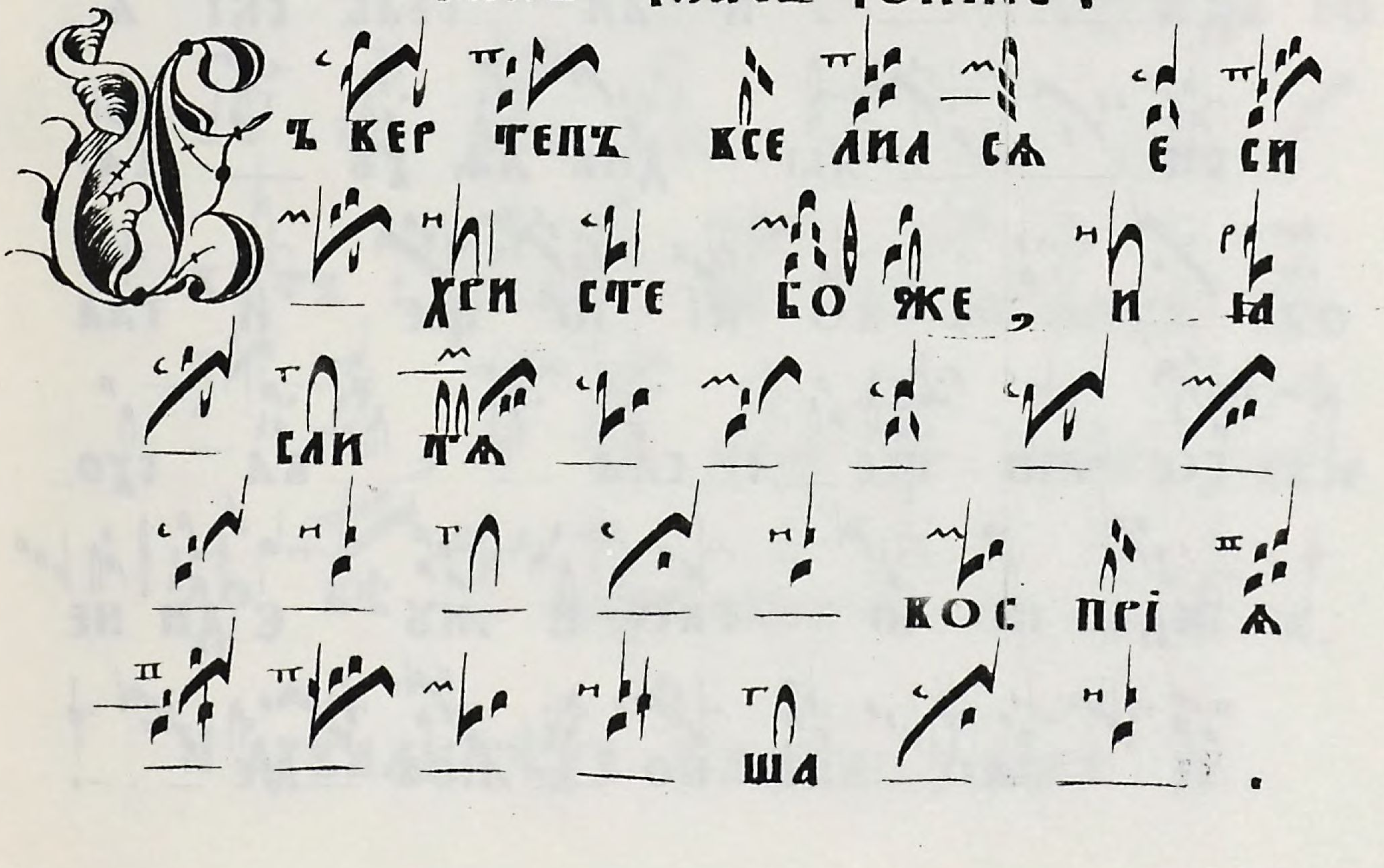

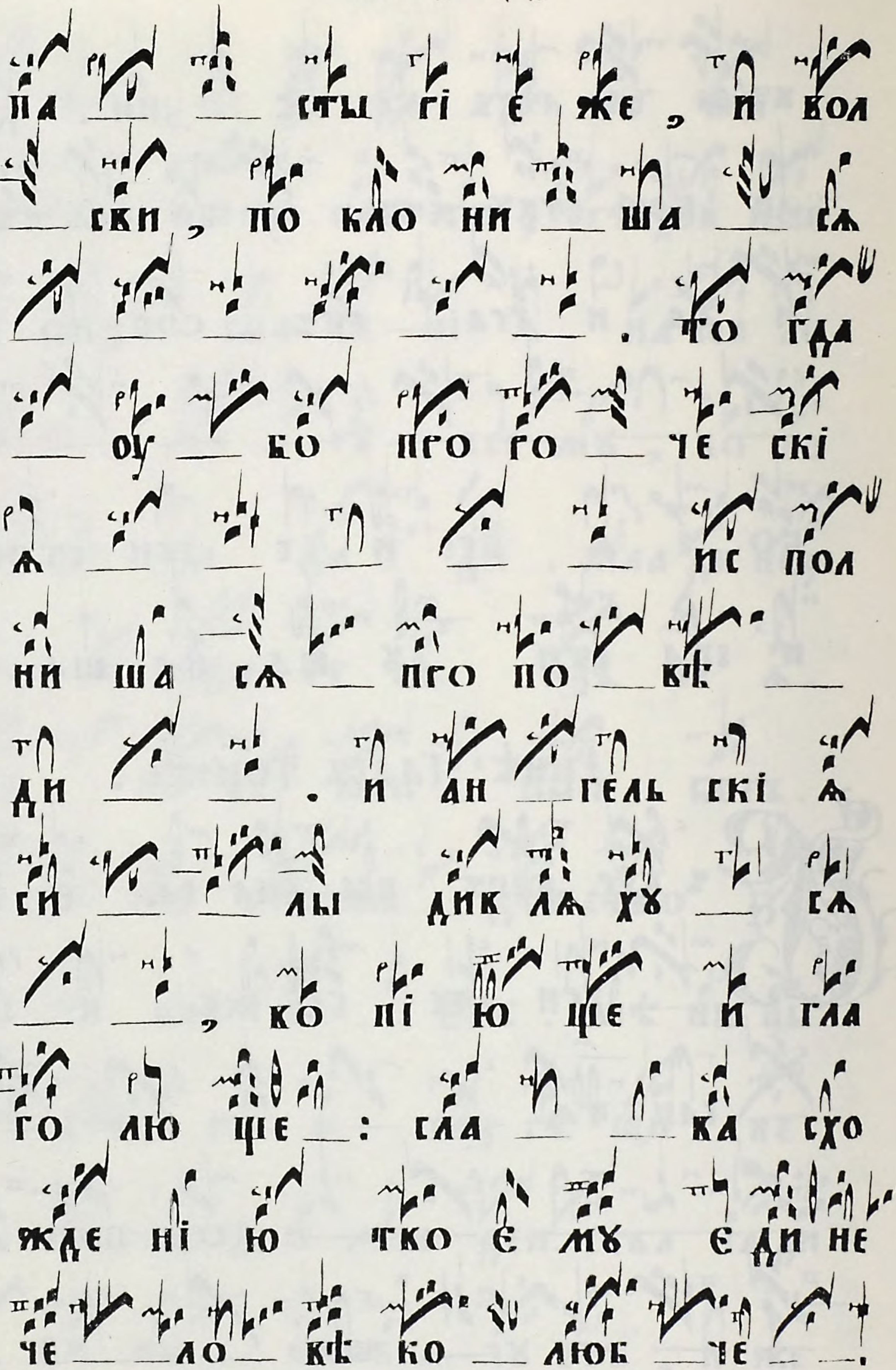
па сты гі є же, и кол
ски, по кло ни ша ся
. то гда
оу бо про ро че скі
я ис пол
ни ша ся про по вѣ
ди . и ан гель скі я
си лы дик ля хѹ ся
, ко пі ю ще и гла
го лю ще : сла ка схо
жде ні ю яко є мѹ є ди не
че ло вѣ ко люб че .

ПО Н҃ ѰАЛМѢ СТ҃РА ГЛА́СЪ Ѕ҃.

СЛА — ВА — ВЫШ НИХЪ БО — ГУ И НА ЗЕМ ЛИ МИРЪ, ДНЕСЬ — — ПРІ ЕМ — ЛЕТЪ ВИ ѲЛІ ЕМЪ —, СѢ ДЯ ЩА — ГО ПРИ — СНО СО Ѿ ЦЕМЪ. ДНЕСЬ — — АН ГЕ ЛИ МЛА ДЕН ЦА РО ЖДЕН НА ГО БО ГО ЛѢП НО СЛА ВО СЛО — ВЯТЪ: СЛА — ВА ВЫШ НИХЪ БО — ГУ, И НА ЗЕМ ЛИ МИРЪ, ВЪЧЕ ЛО ВѢ — ЦЕХЪ БЛА ГО ВО ЛЕ НІ Е.

НА ХВАЛИТѢХЪ СЛА́ВА ГЛА́СЪ Ѕ҃.

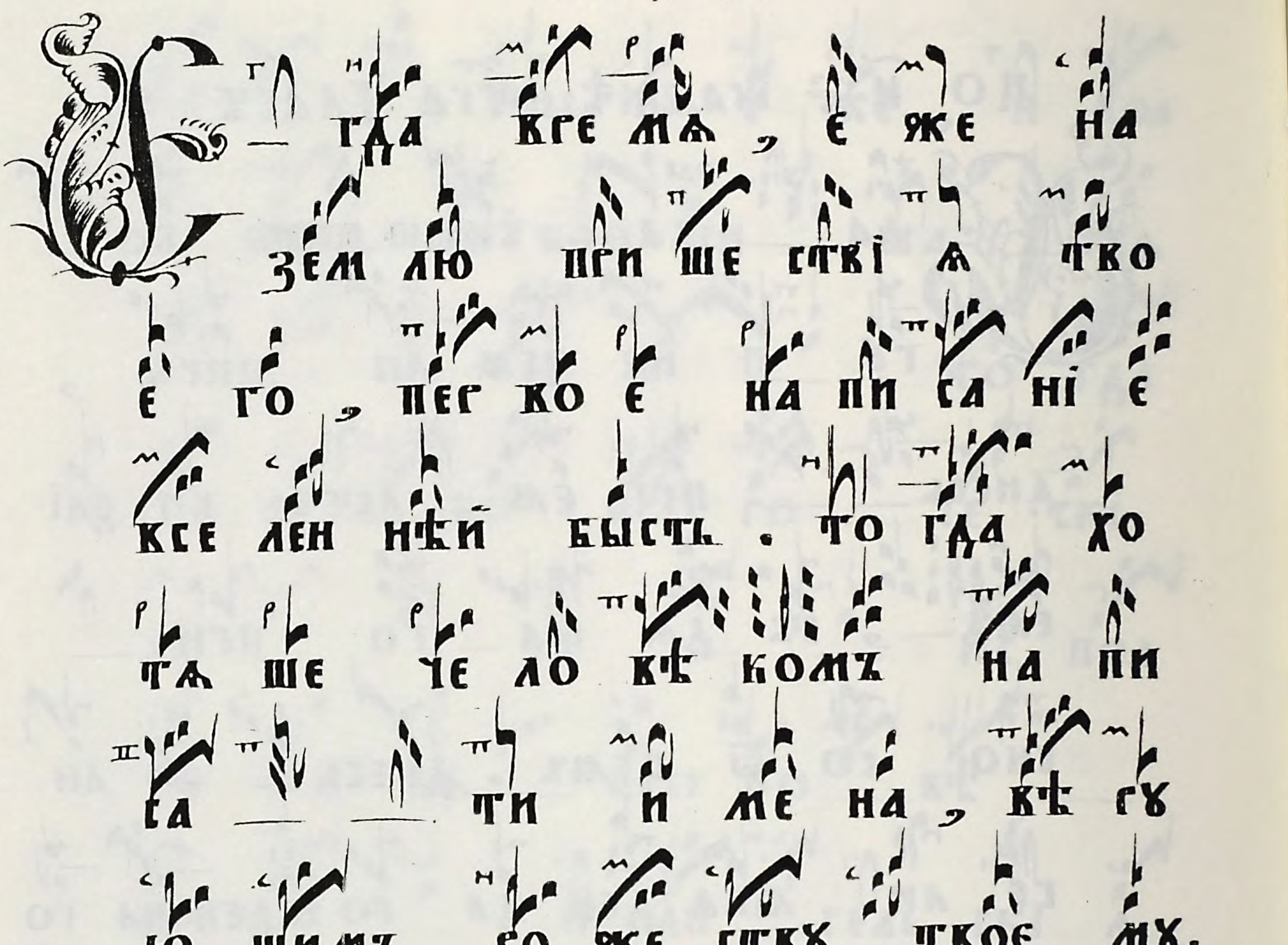
Е гда вре мѧ, е же на
зем лю при ше ствї ѧ тво
е го, пер во е на пи са нї е
все лен нѣй бысть. То гда хо
тѧ ше че ло вѣ ком на пи
са ти и ме на, вѣ су
ю щим го же ству твое му.
ве го га ди ча во во
по ве лѣ нї е ѿ ве
са гѧ воз гла си сѧ. вѣч но
му во тво е му цар ствї ю
при шед шу ѡб но ви ти сѧ.

тѣмъ ти и гри но симъ и мы —

за и мен на го дан но сло

кі ѧ, пра ко слав на бо гат

ства бо го сло кі — е, ıа ко

бо — гу, и спа су ду ша на шим.

І҆н҃нѣ, гла́съ в҃.

Днесь — хри стосъ, въ ви ѳлі

е — мѣ ра жда ет ся

ѿ дв҃ы. днесь — без на чаль

— ный на чи на ет ся, и сло

ко ко пло ща — ет ся. си лы

не бе сны ѧ ра ду ют ся,

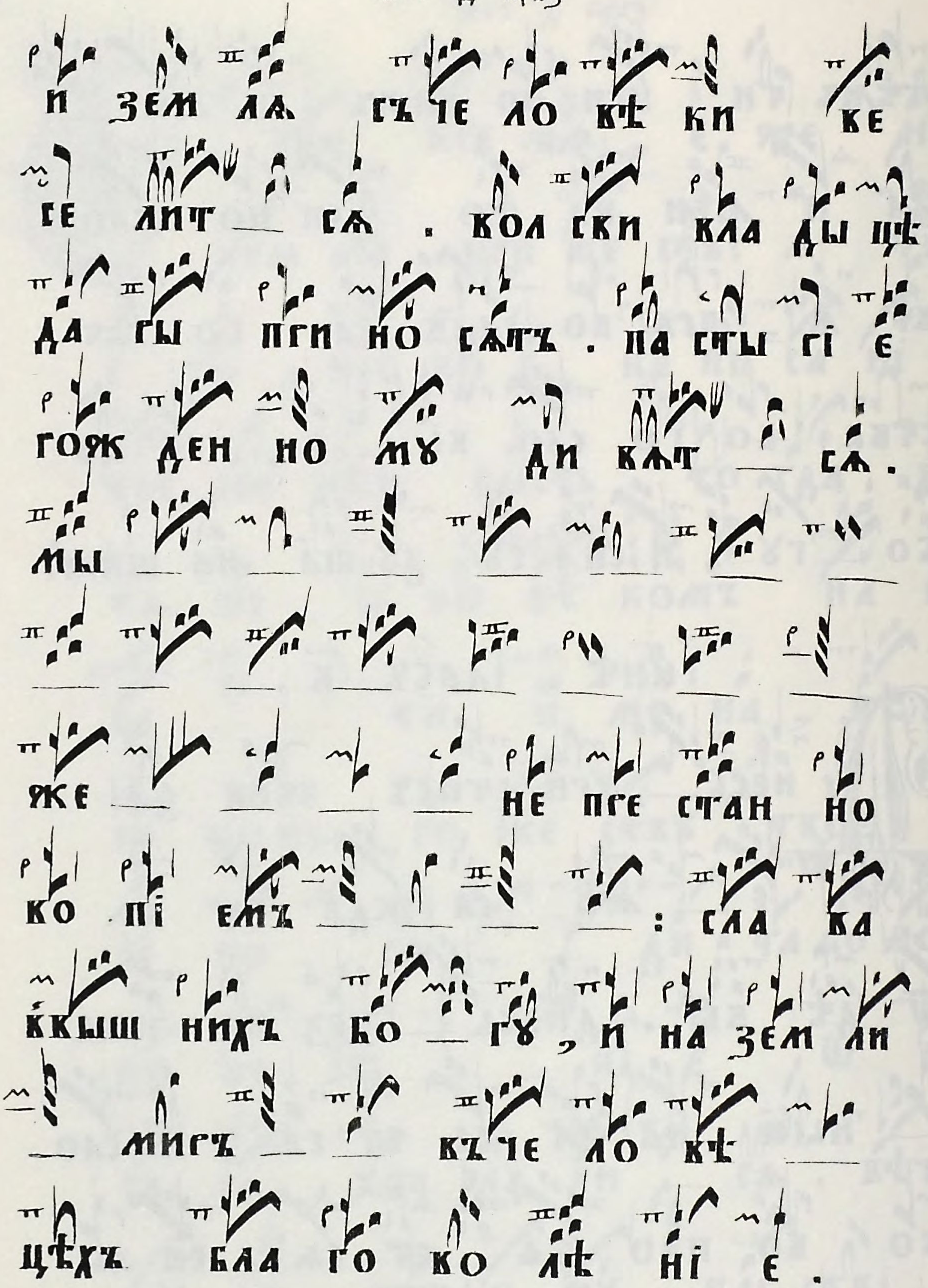

Тропарь Гласъ Д.

РО ЖЕ СТВО ТВО Е ХРИ СТЕ
БО ЖЕ НАШЪ, ВОЗ СІ Ѧ МИ
— РО ВИ СВѢТЪ РА ЗУМ — НЫЙ.
ВНЕМЪ БО И ЖЕ ЗВѢ ЗДАМЪ —
СЛУ ЖА ЩІ И, ЅВѢ ЗДО Ю ПО
ОУ ЧА ХУ СѦ. ТЕ БѢ КЛА НѦ
ТИ СѦ СОЛН ЦУ ПРА ВЕД НО МУ,
И ТЕ БЕ ВѢ — ДѢ ТИ СВЫ
ШЕ ВОС ТОКЪ ГО СПО ДИ СЛА ВА ТЕ БѢ.

Конда́къ гла́съ г҃.

ДѢ — ВА Ѧ ДНЕСЬ, ПРЕ СУ
ЩЕ СТВЕН НА ГО РА ЖДА — ЕТЪ.

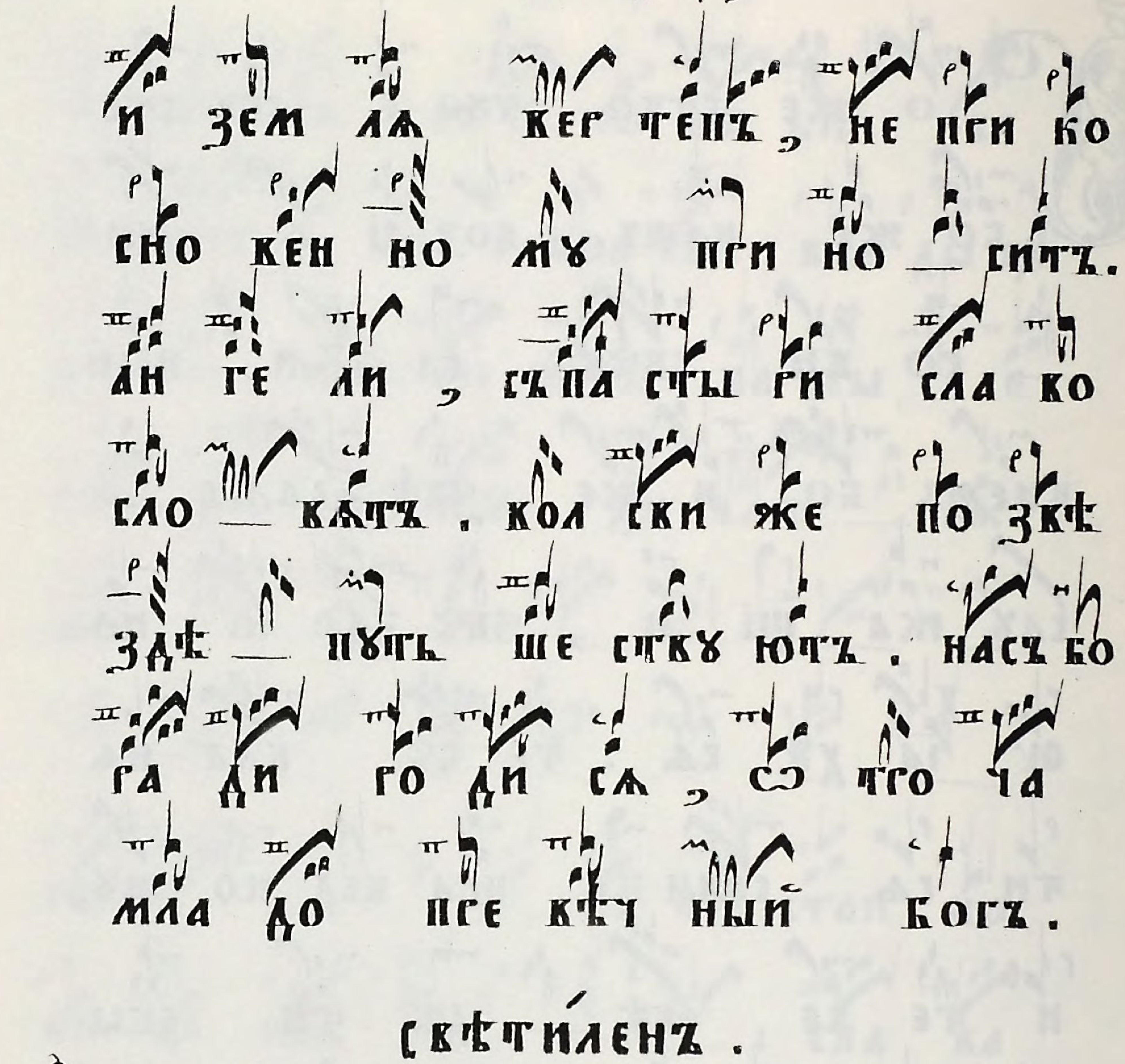
и зем лѧ кер тенъ, не при ко
сно кен но мѹ при но — ситъ.
ан ге ли, съ па сты ри сла ко
сло — катъ. кол ски же по звѣ
здѣ — пѹть ше ствѹ ютъ. насъ бо
ра ди го ди сѧ, ѿ тро ча
мла до пре вѣч ный богъ.
свѣтиленъ.
По — свѣ тилъ ны есть
скы ше спасъ — нашъ. кос
токъ — — ко сто комъ, и сѹ
щі ѧ ко тмѣ и сѣ ни ѿ

брѣ то хомъ и сти нꙋ. и бо
ѿ дѣ кы го ди сѧ го
спо дь —.

Вънавечеріи бг҃оявленія гд҃на

На ѳ҃-мъ часѣ слава гласъ е҃.

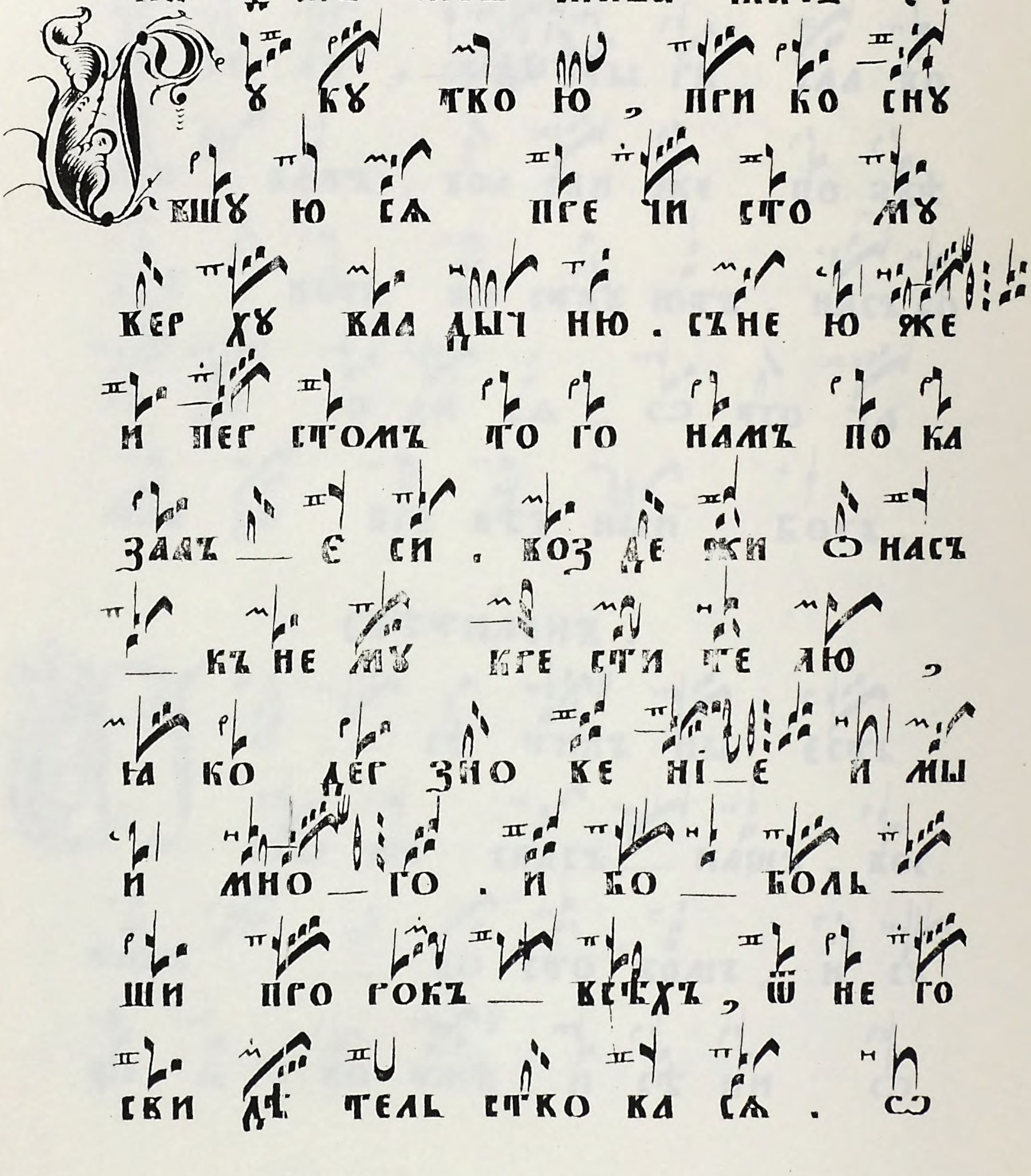

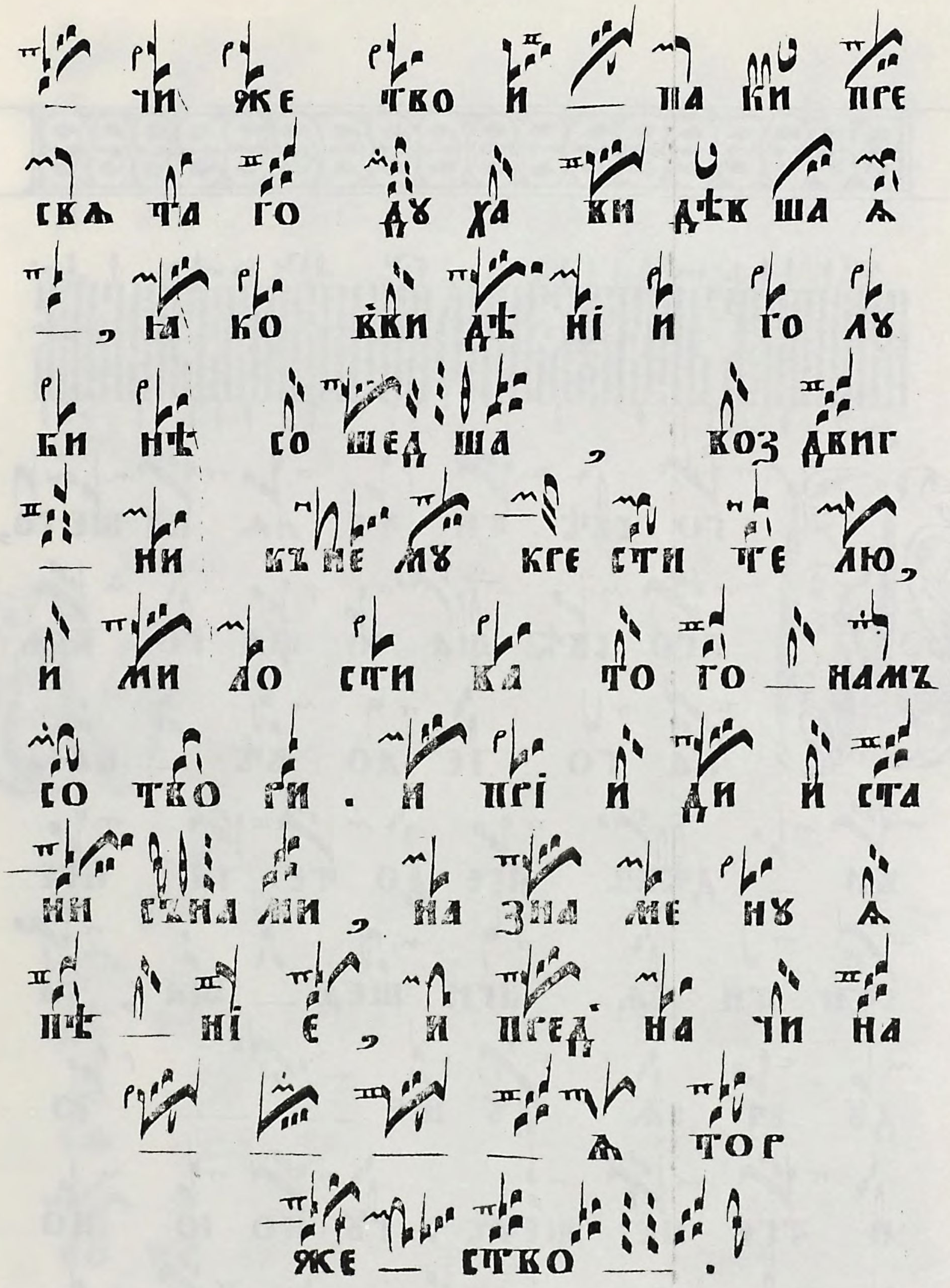
чи же тво и па ки пре
свя та го ду ха ки дѣк ша я
, я ко вки дѣ нi и го лу
би нѣ со шед ша , воз двиг
ни въ не му вре сти те лю,
и ми ло сти ва то го нам
со тво ри . и прi и ди и ста
ни сѣни ми , на зна ме ну я
нѣ нi е , и пред на чи на
я тор
же стко .

го свѣ ти те лѧ на ше го,
про свѣ ща ю ща го всѧ
ка го че ло вѣ — ка,
ки — дѣвъ пре до те ча кре
сти ти сѧ при шед — ша, га
дѹ ет сѧ дѹ ше — — ю
и тре пе щетъ. рѹ ко ю по
ка зѹ етъ е го, и гла го
— — — летъ лю демъ: се —

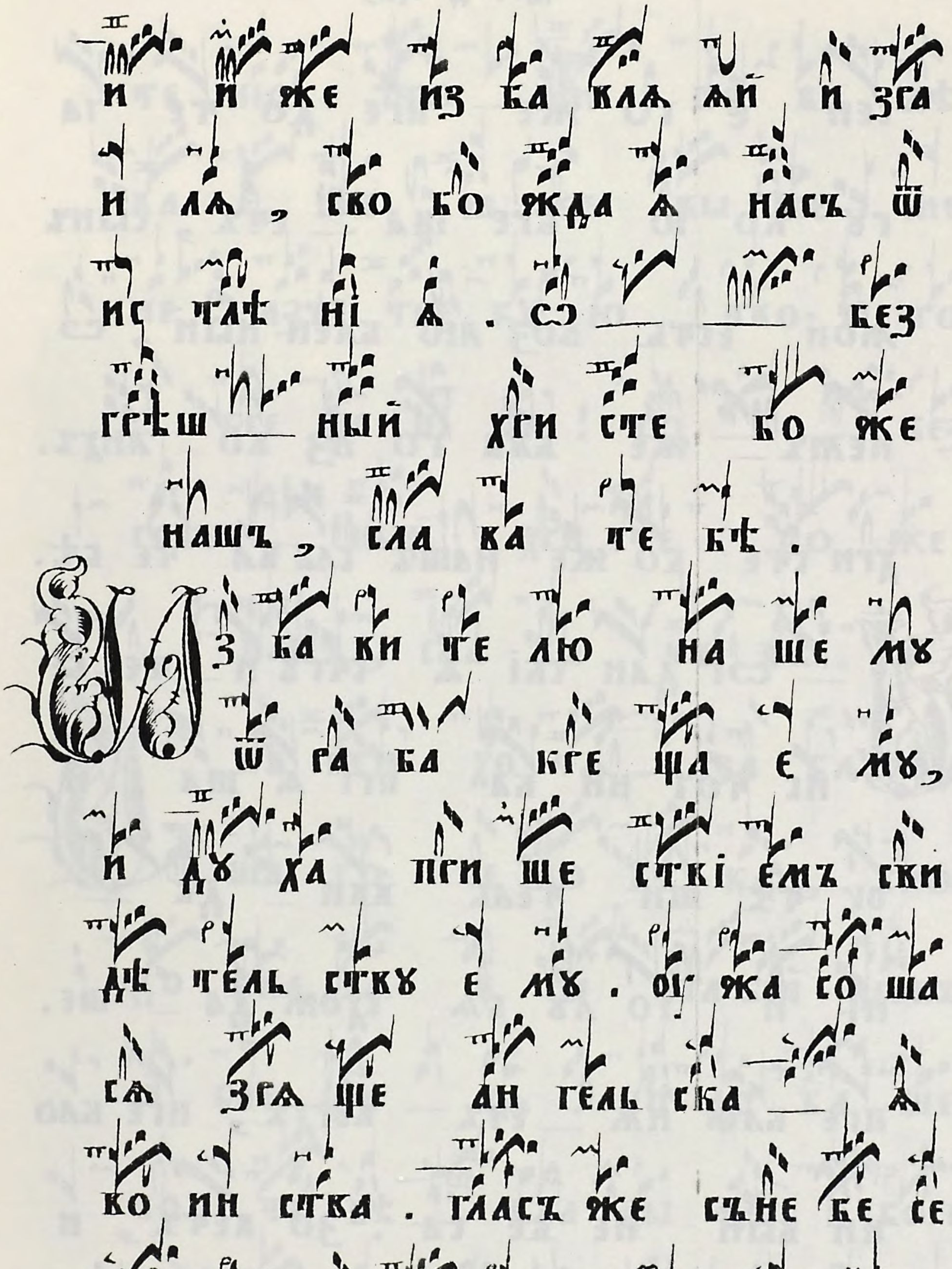
и и же из ба вла ди и зга
и ла , ѧко бо жда а насъ ѿ
ис тлѣ ні а . о без
грѣш ный хри сте бо же
нашъ , сла ва те бѣ .
з ба ви те лю на ше му
ѿ ра ба кре ща е му,
и ду ха при ше ствї емъ ви
дѣ тель ству е му . ѹ жа со ша
сѧ зра ще ан гель ска а
ко ин ства . гласъ же съ не бе се
при не се сѧ ѿ о тца:

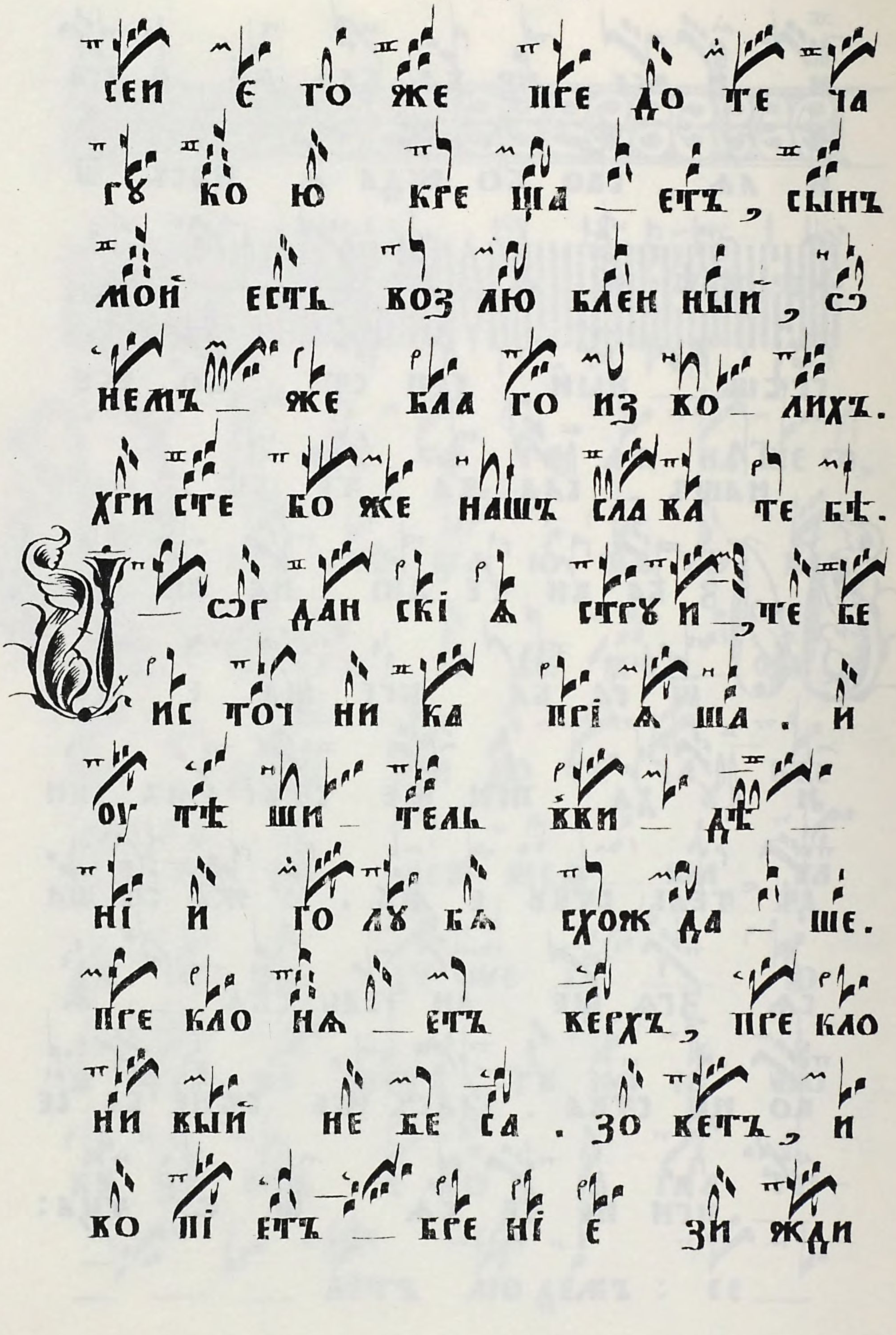
сеи е то же пре до те ча
г8 ко ю кре ща — етъ, сынъ
мой есть воз лю блен ный, съ
немъ — же бла го из во — лихъ.
Хри сте бо же нашъ сла ва те бѣ.
ордан скі а стр8 и, те бе
ис точ ни ка прі а ша. И
оу тѣ ши — тель
ні и го л8 ба схож да — ше.
пре кло на — етъ верхъ, пре кло
ни вый не бе са. зо ветъ, и
ко ні етъ — бре ні е зи жди

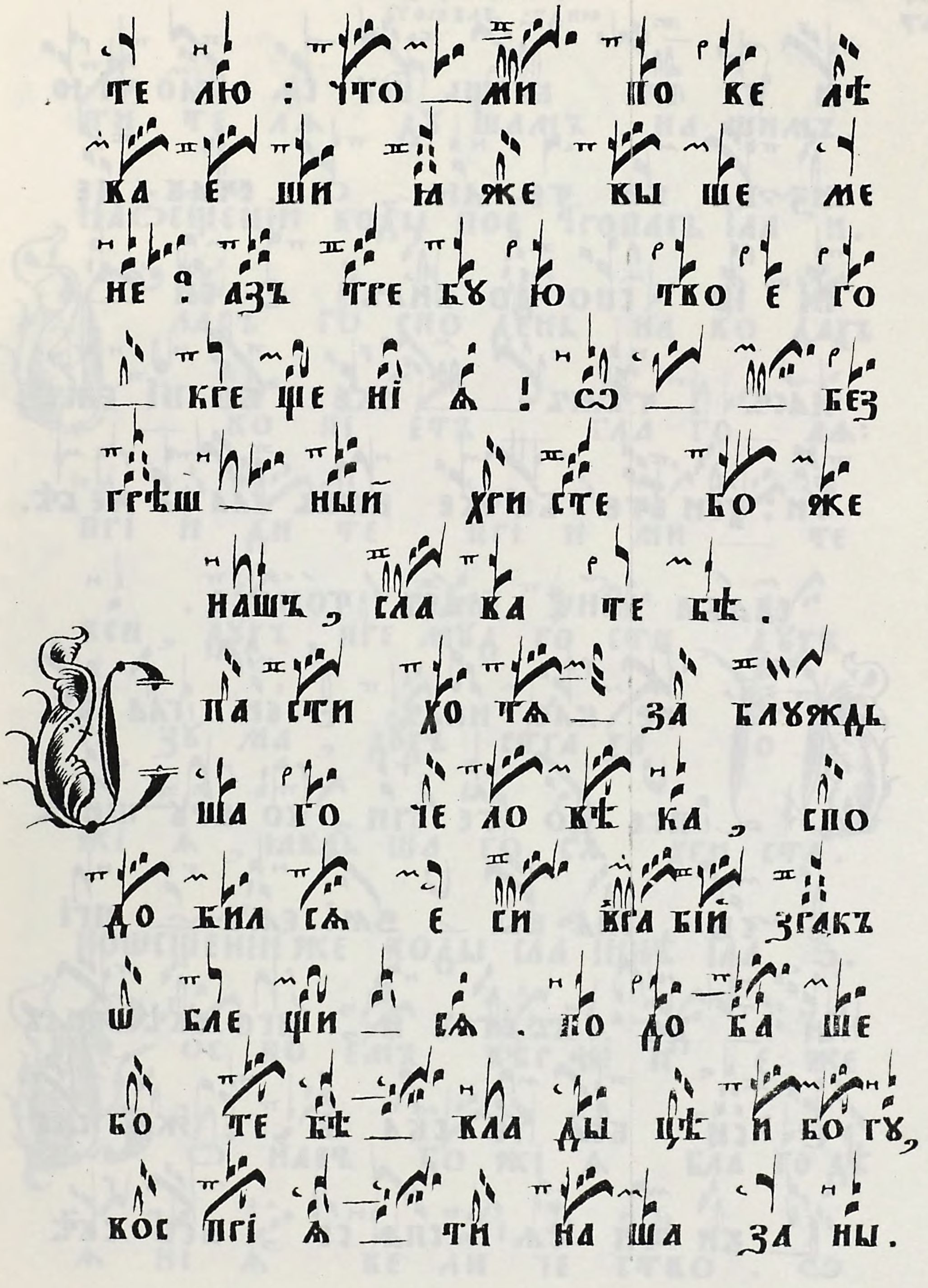
мо лю : что — ми по ве лѣ
ва е ши ꙗ же вы ше ме
не : азъ тре бꙋ ю тво е го
— кре ще ні ꙗ ! ѡ — — без
грѣ ш — ный хри сте бо же
нашъ, сла ва те бѣ.
С па сти хо тѧ — за блꙋжд
ша го че ло вѣ ка, спо
до бил сѧ е си вра бій зракъ
ѡ бле щи — сѧ. ꙗко до ба ше
бо те бѣ — вла ды цѣ и бо гꙋ,
вос прі ѧ — ти на ша за ны.

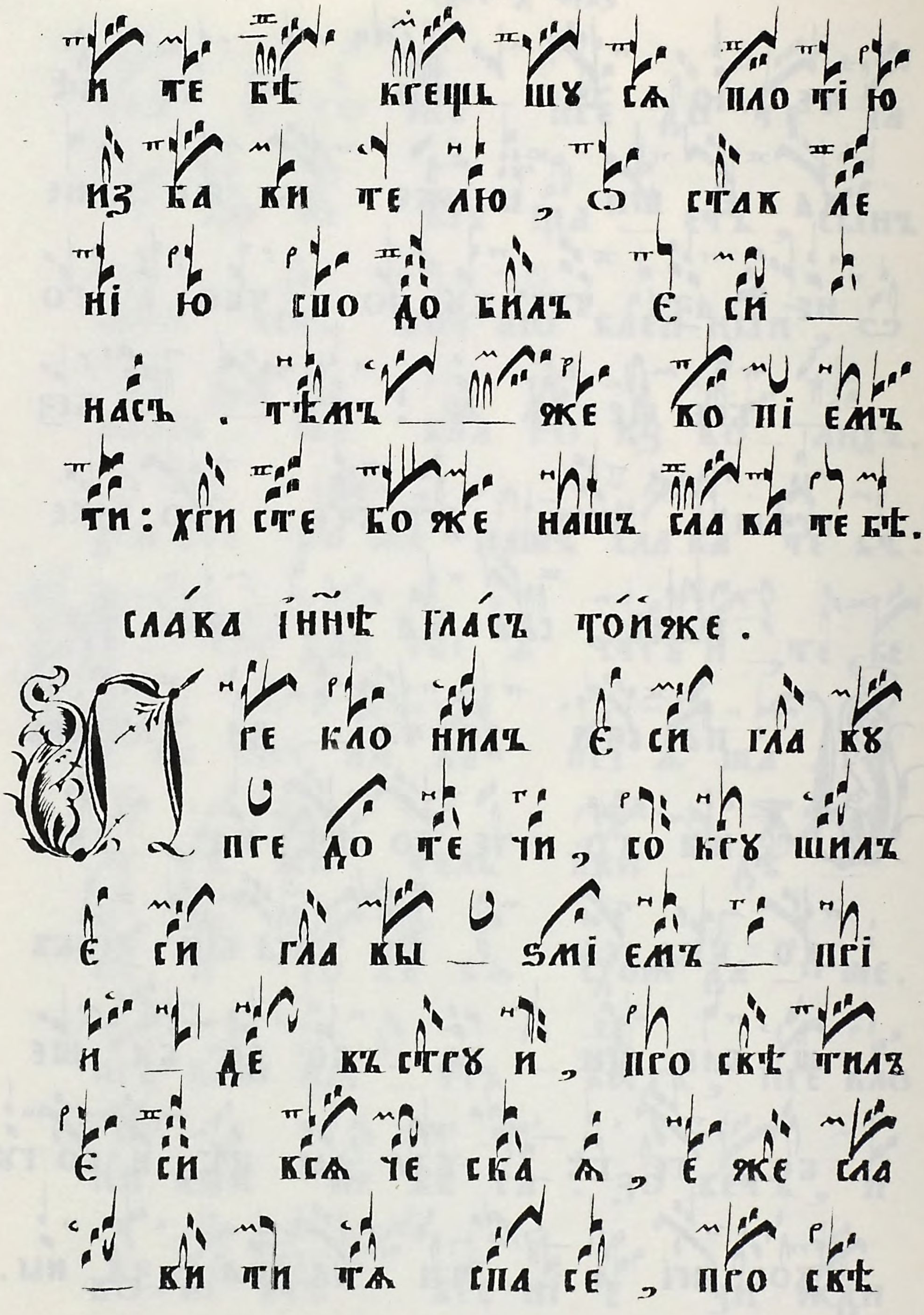
и те бѣ кре сти шѹ сѧ пло ті ю
из ба ви те лю , ѿ став ле
ні ю спо до билъ е си —
насъ . тѣмъ — же во пі емъ
ти : хри сте бо же нашъ сла ва те бѣ.
Сла́ва і҆нн҃ѣ гла́съ то́йже.
пре кло нилъ е си гла вѹ
пре до те чи , со кру шилъ
е си гла вы — ѕмі емъ — прі
и — де къ стрѹ и , про свѣ тилъ
е си вся че стна я , е же сла
— ви ти тѧ спа се , про свѣ

ти те лꙗ дꙋ шамъ на шимъ.

На ѡсщ҃ении воды пое тропарь гла҃ и.

Гласъ го спо день на во дахъ

во пі етъ гла го лꙗ:

прі и ди те прі и ми те

вси, дꙋхъ пре мꙋд ро сти, дꙋхъ

ра зꙋ ма, дꙋхъ стра ха бо

жі ѧ, ꙗвль ша го сѧ хри ста.

По ѡсщ҃ении же воды сла҃ иннѣ гла҃ ѕ.

Рос по емъ вѣр ні и, е же

ѡ насъ бо жі ѧ бла го дѣ

ѧ ні ѧ ве ли че ство. ѡ

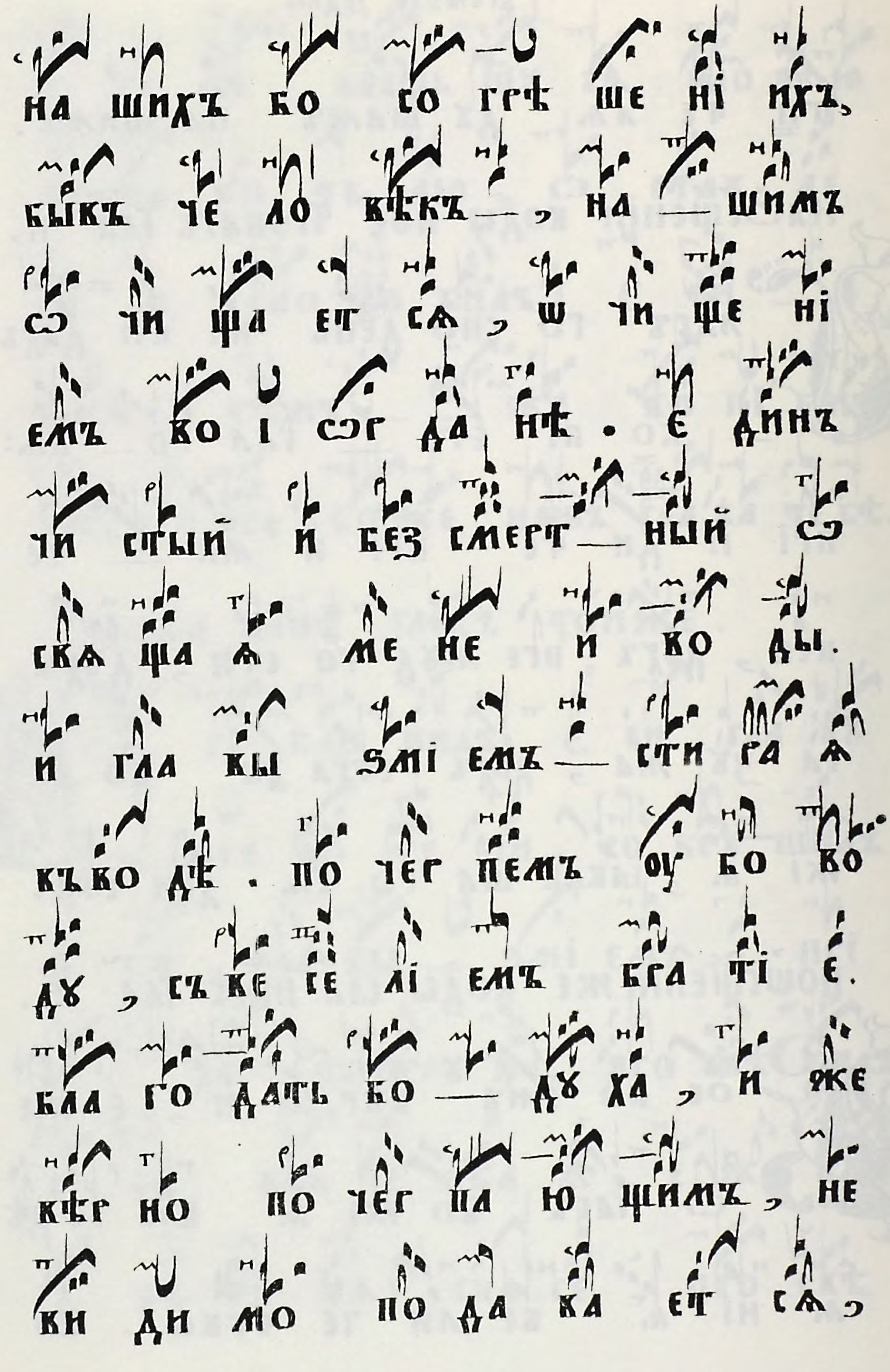
на шихъ бо со грѣ ше ні ихъ,
быкъ че ло вѣкъ —, на — шимъ
ѡ чи ща ет ся, ѡ чи ще ні
емъ бо і ѡг да нѣ. е динъ
чи стый и без смерт — ный ѡ
ска ша ся ме не и бо ды.
и гла бы ѕмі емъ — сти ра я
къ бо дѣ. по чер пемъ оу бо бо
дꙋ, съ бе се лі емъ бра ті е.
бла го дать бо — дꙋ ха, и же
вѣр но по чер па ю щимъ, не
ви ди мо по да ва ет ся,

ѿ Хрі ста Бо га, и спа са
ду шамъ на шимъ.

На литїи гла́съ д҃.

Дѣ ка ми ся ско томъ я ко ри зо ю, насъ ра ди по насъ бы ти спо до би ла ся есть. Ко сто у и о дѣ ка ет ся днесь і ор дан скі я. Не самъ сі е ко о чи ще ні ю тре бу я, но намъ со бо ю — смо тря я по рож де ні е.

Ѡ — — — чу де се — !

безъ ѿ гна из ка ра етъ , и

на зи да етъ , безъ со кру ше

ні а , и спа са етъ и же къ не

го про свѣ ща е мы а , хри стос

богъ , и спасъ — — ду шамъ на шимъ.

Слава гласъ и.

Го — спо ди ис пол —

— ни ти хо та , я же оу ста

вилъ е си ѿ вѣ ка , ѿ все а

тва ри слу жи те ла , тай нѣ

сво ей взялъ е си . ѿ ан гелъ

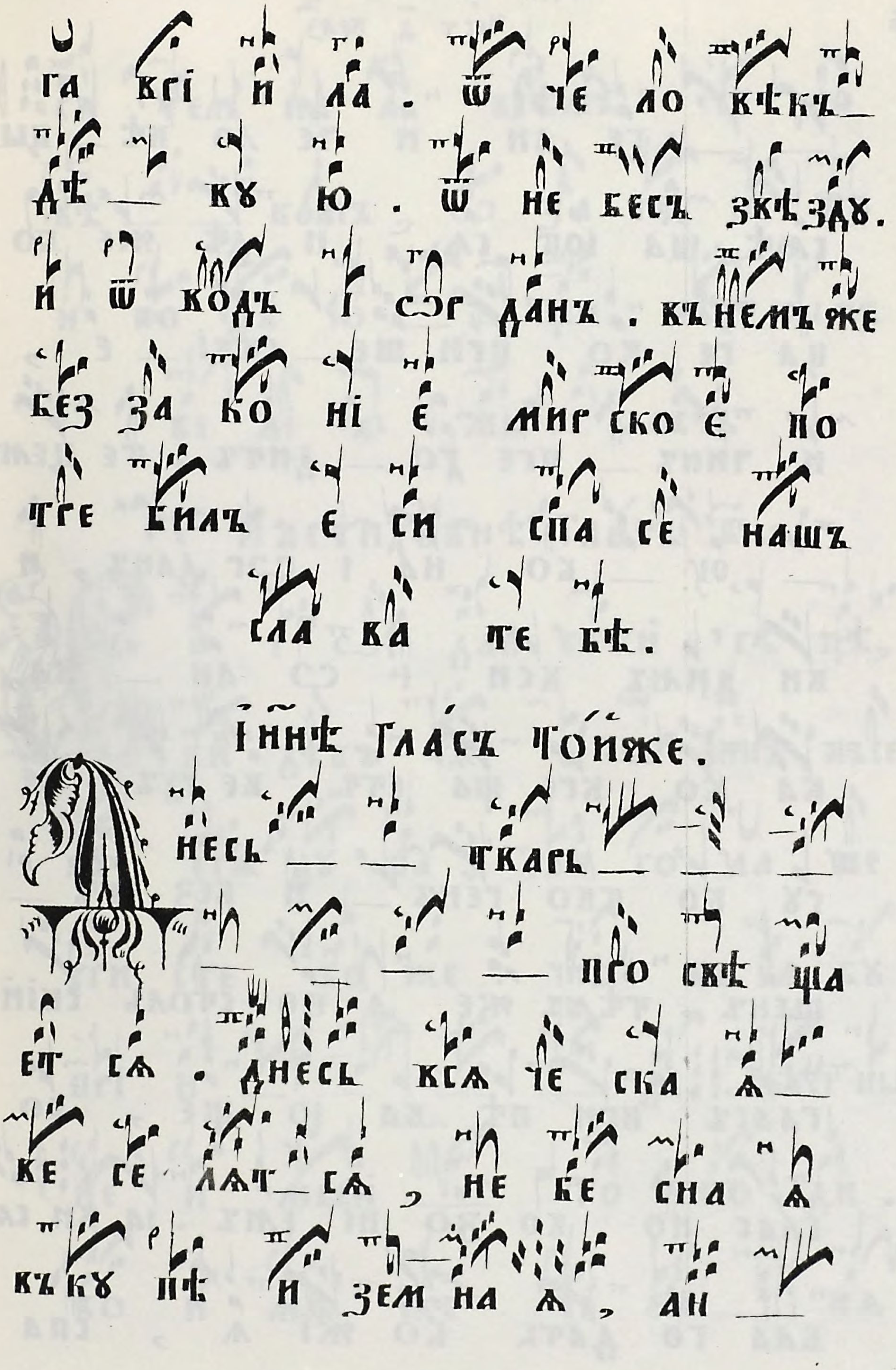
га бгі и ла. ѿ че ло вѣкъ
дѣ ку ю. ѿ не бесъ звѣздѹ.
и ѿ водъ і ѡр данъ. къ немъ же
без за ко ні е мир ско е по
тре бил е си спа се нашъ
сла ва те бѣ.
Іинѣ гласъ тойже.
Днесь царь
про свѣ ща
ет ся. днесь вся че ска я
ве се лят ся, не бе сна я
въ вы шнѣ и зем на я, ан

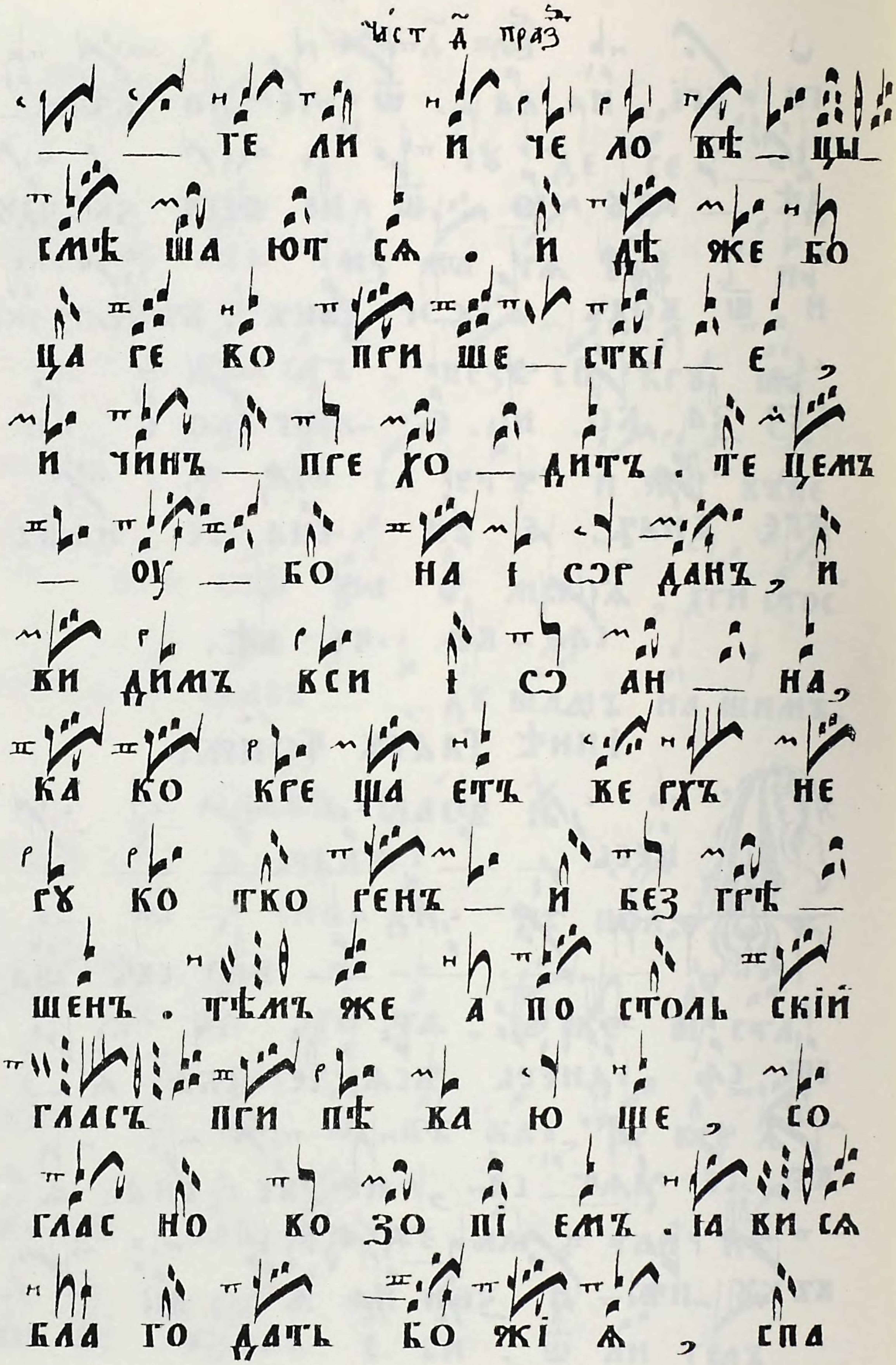
чист а праз
ге ли и че ло вѣ цы
смѣ ша ют ся . и дѣ же бо
ца ре ко при ше ствi е,
и чинъ пре хо дитъ . те цемъ
оу бо на і ѻр данъ, и
ви димъ вси і ѡ ан на,
ка ко кре ща етъ ве ръ не
ру ко тво ренъ и без грѣ
шенъ . тѣмъ же а по столь скiй
гласъ при пѣ ва ю ще, со
глас но ко зо пi емъ . ꙗ ви ся
бла го дать бо жi ꙗ, спа

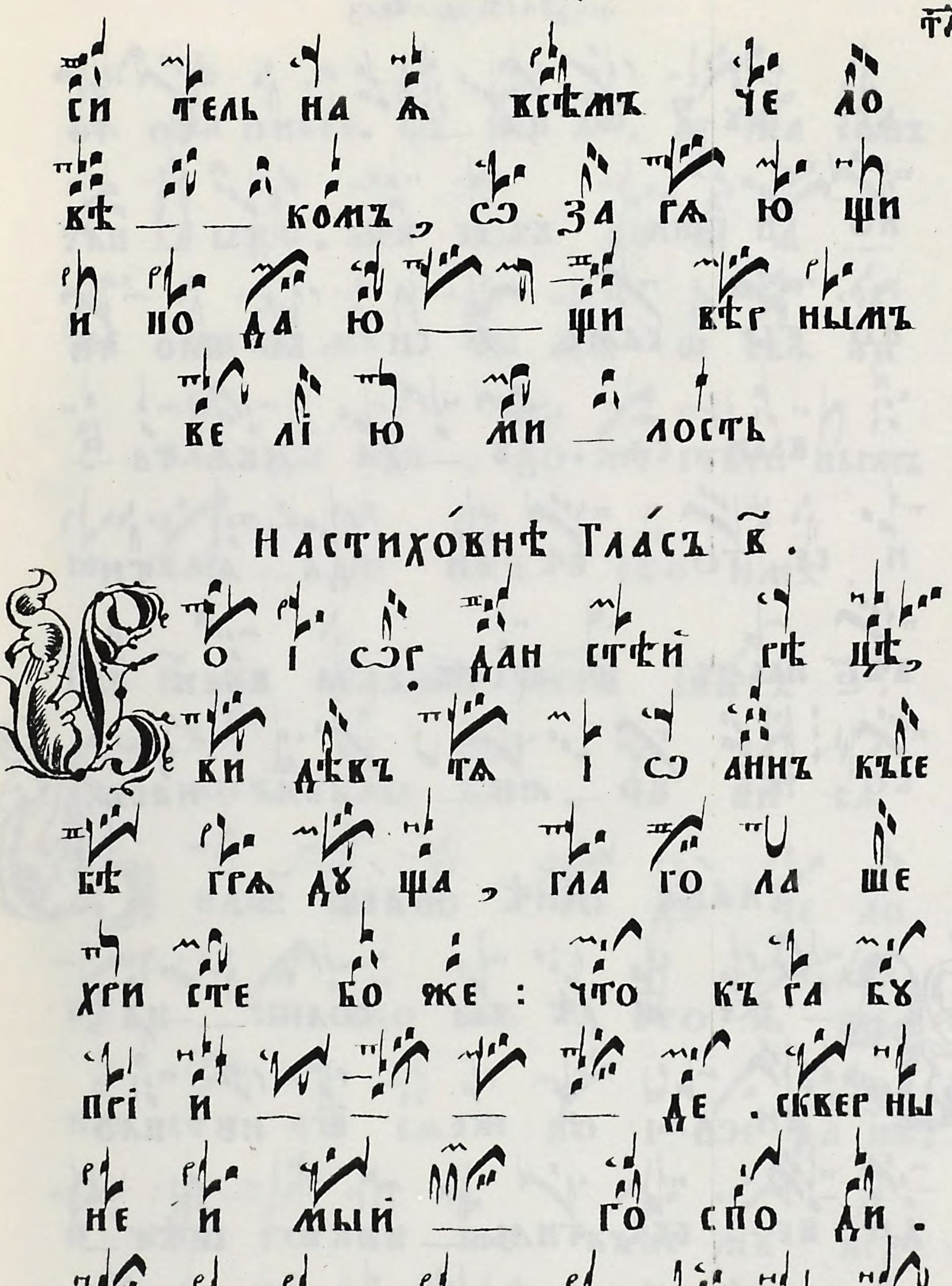
си тель на ѧ всѣмъ че ло
вѣ — — комъ, ѿ за гаѧ ю щи
и по да ю — — щи вѣр нымъ
ве лі ю ми — лость
На стиховне глас в.
Со і ѡр дан стѣй рѣ цѣ,
ви дѣвъ тѧ і ѡ аннъ въсе
вѣ гра дꙋ ща, гла го ла ше
хри сте бо же: что къ га бꙋ
прі и — — — — де. сквер ны
не и мый — го спо ди.
ко и мѧ же чі е — та

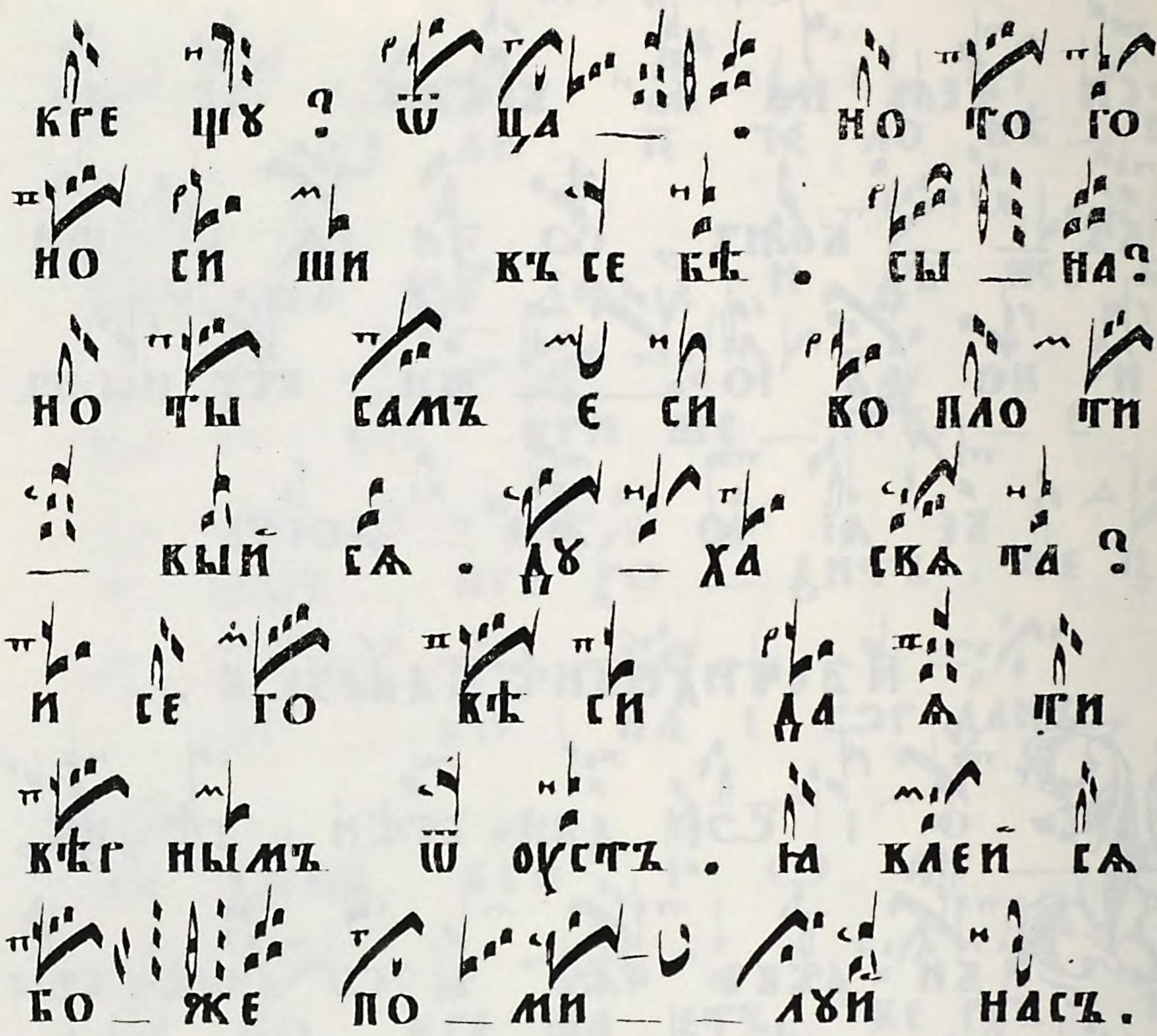

слава інне глас ѕ.

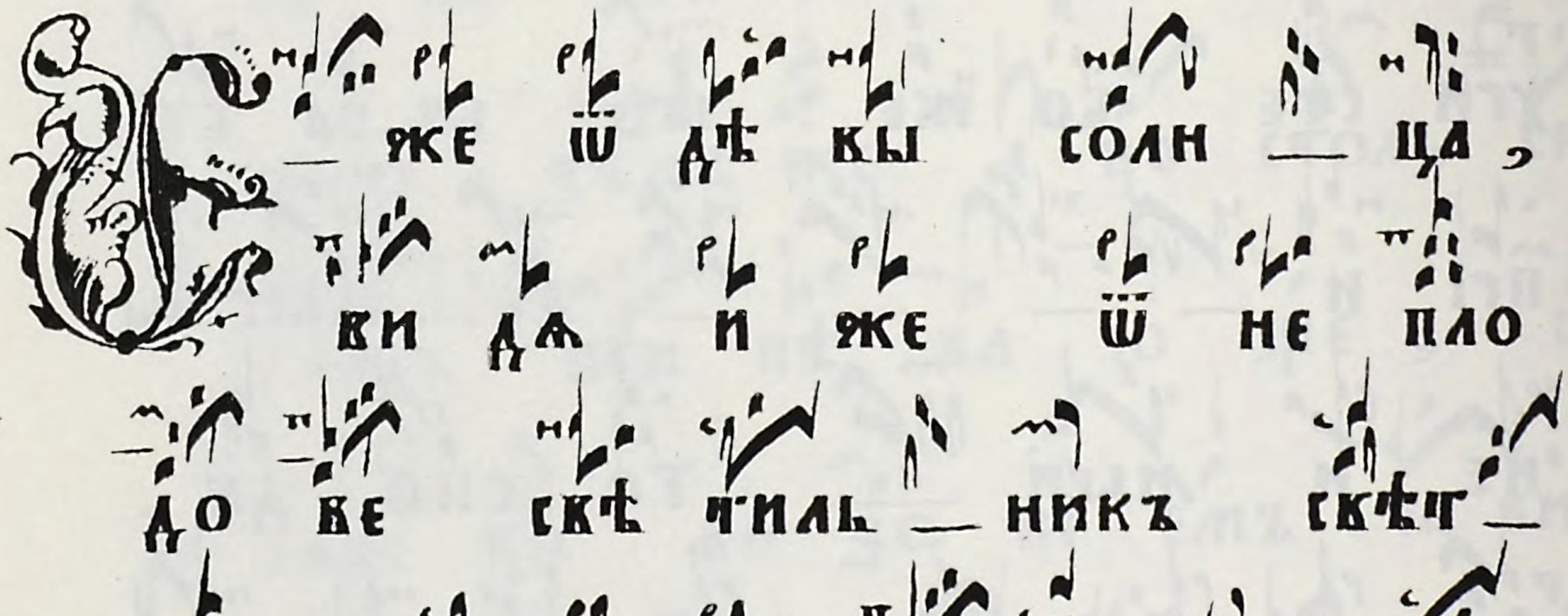

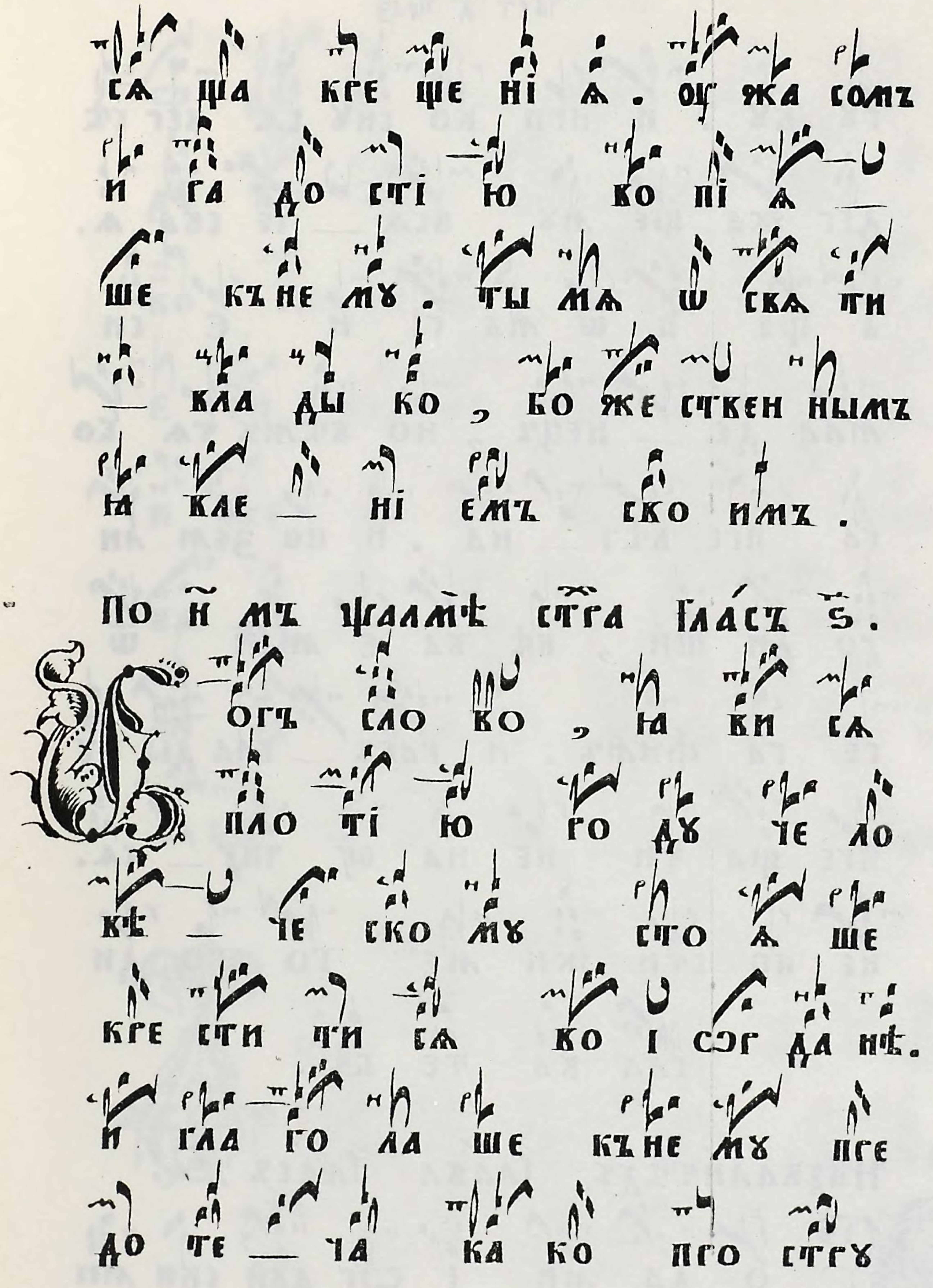
са ща кре ще ні ѧ. оу жа сомъ
и га до сті ю ко пі а —
ше къ не мѹ. ты мѧ ѿ сва ти
— кла ды ко, бо же ствен нымъ
ѩ кае — ні емъ ско имъ.
По н҃ мъ ѱаломѣ стиха гласъ ѕ҃.
огъ сло ко, ѩ ви сѧ
пло ті ю го дѹ че ло
вѣ — че ско мѹ сто ѧ ше
кре сти ти сѧ ко і сѹг да нѣ.
и гла го ла ше къ не мѹ пре
до те — ча ка ко пре стрѹ

гꙋ кꙋ. и при ко снꙋ сѧ вер стѣ

дер жа ще мꙋ вса — іе ска ж.

а ще и ѿ ма гі и є си

мла де — нецъ, но вѣмъ та бо

га пре вѣч — на. и по зем ли

хо ди ши, пѣ ва є мый ѿ

се ра фимъ. и рабъ — вла ды кꙋ

кре ща ти не на оу чих — са.

не по сти жи ме го спо ди

сла ва те бѣ.

Нахвалитѣхъ Слава Гласъ ѕ.

Во да ми і ѻр дан ски ми

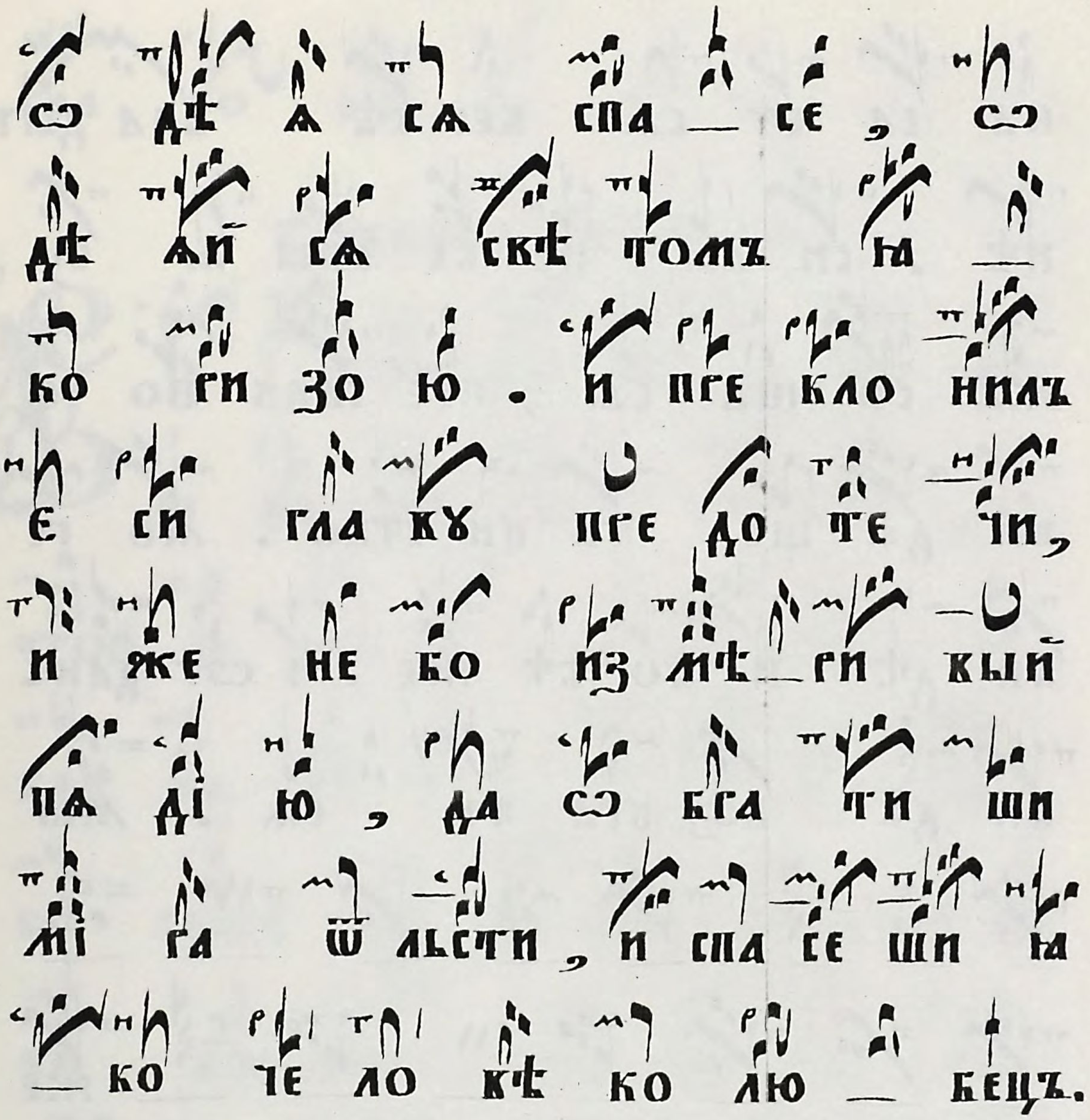
со дѣ ла ся спа — се, со
дѣ лай ся свѣ томъ ꙗ —
ко ри зо ю. и пре кло нилъ
е си гла ву пре до те чи,
и же не бо из мѣ — ри вый
па ді ю, да со бга ти ши
мі ра ѿ лести, и спа се ши ꙗ
— ко че ло вѣ ко лю — бецъ.

Ин҃ѣ гла́съ в҃.

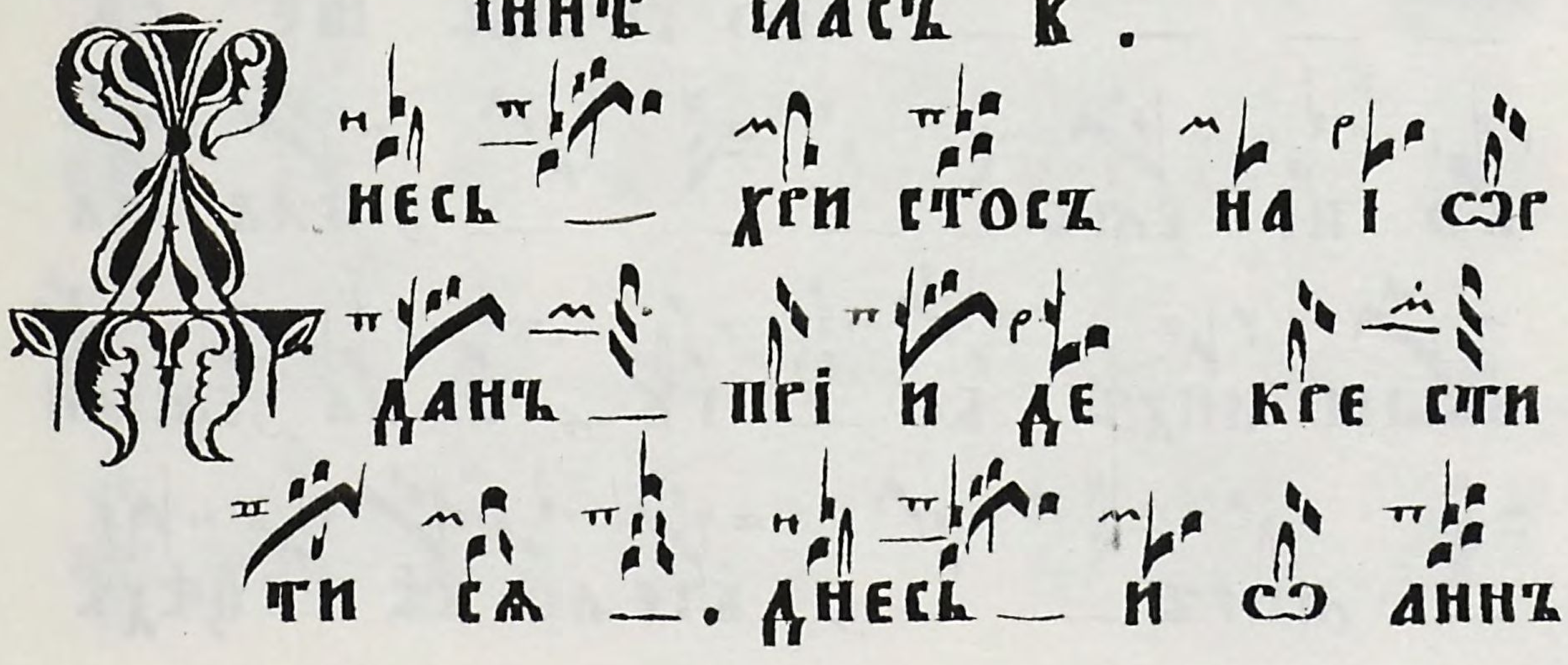
несь — хри стосъ на і ор
данъ — прі и де кре сти
ти ся —. днесь — и о аннъ

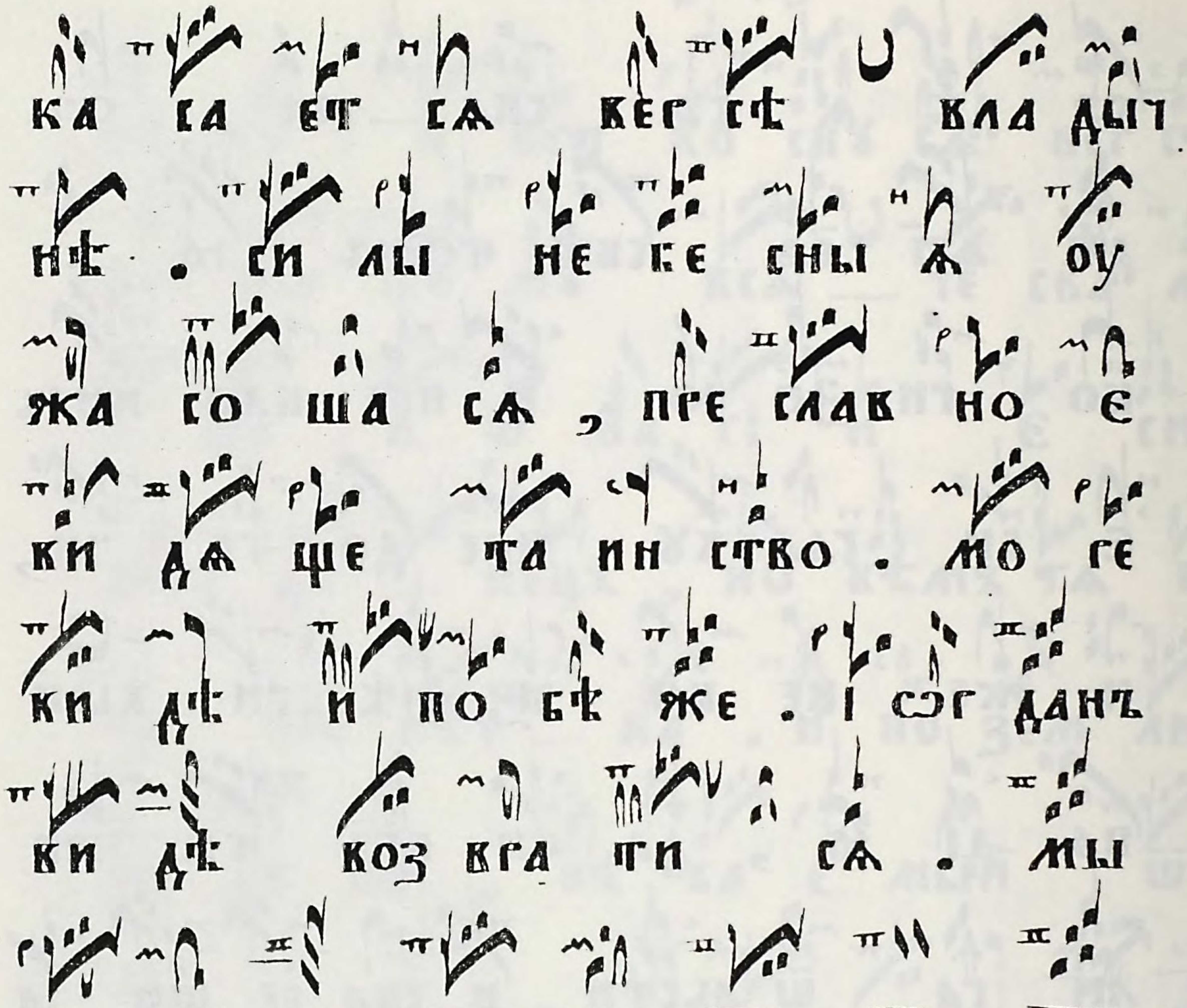
ка са ет ся вер сѣ вла дыч
нѣ . си лы не бе сны ѧ оу
жа со ша сѧ, пре слав но є
ки дѧ ще та ин ство . мо ре
ви дѣ и по бѣ же . і ор данъ
ви дѣ воз вра ти сѧ . мы
же
про свѣ щь ше сѧ
ко ні емъ ___ ___ ___ ___, сла ва
вышш нихъ бо ___ гу, и на зем ли
___ миръ ___ ___, вче ло вѣ ___ цѣхъ

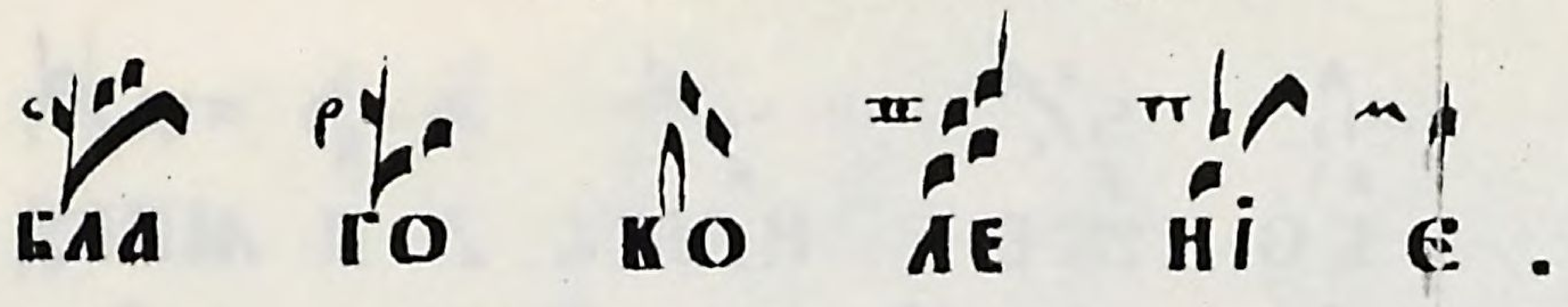

Тропа́рь гла́съ а҃.

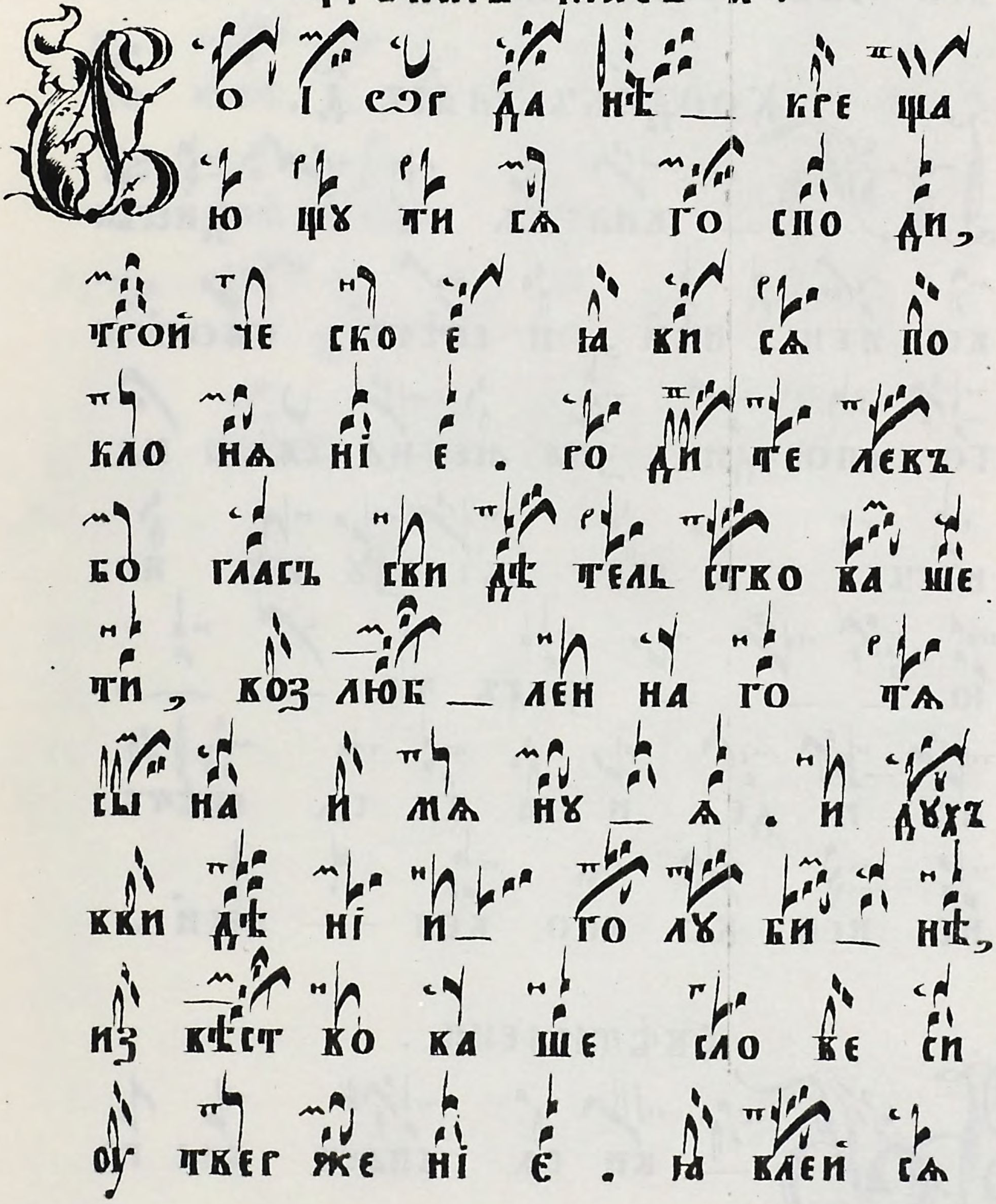

Хри сте Бо же нашъ. И миръ
про свѣ щей сла ва те бѣ.

Кондакъ гласъ д̃.

Ꙗ — вил ся е си днесь
все лен — нѣй, и свѣтъ твой
Го спо ди зна ме на ся на
насъ —, и же въ ра зу мѣ по
ю — — — щихъ тя — —.
при и де и ꙗ ви ся свѣтъ
не при ко сно вен — ный.

Свѣтиленъ.

Ꙗ — ви ся спасъ бла го

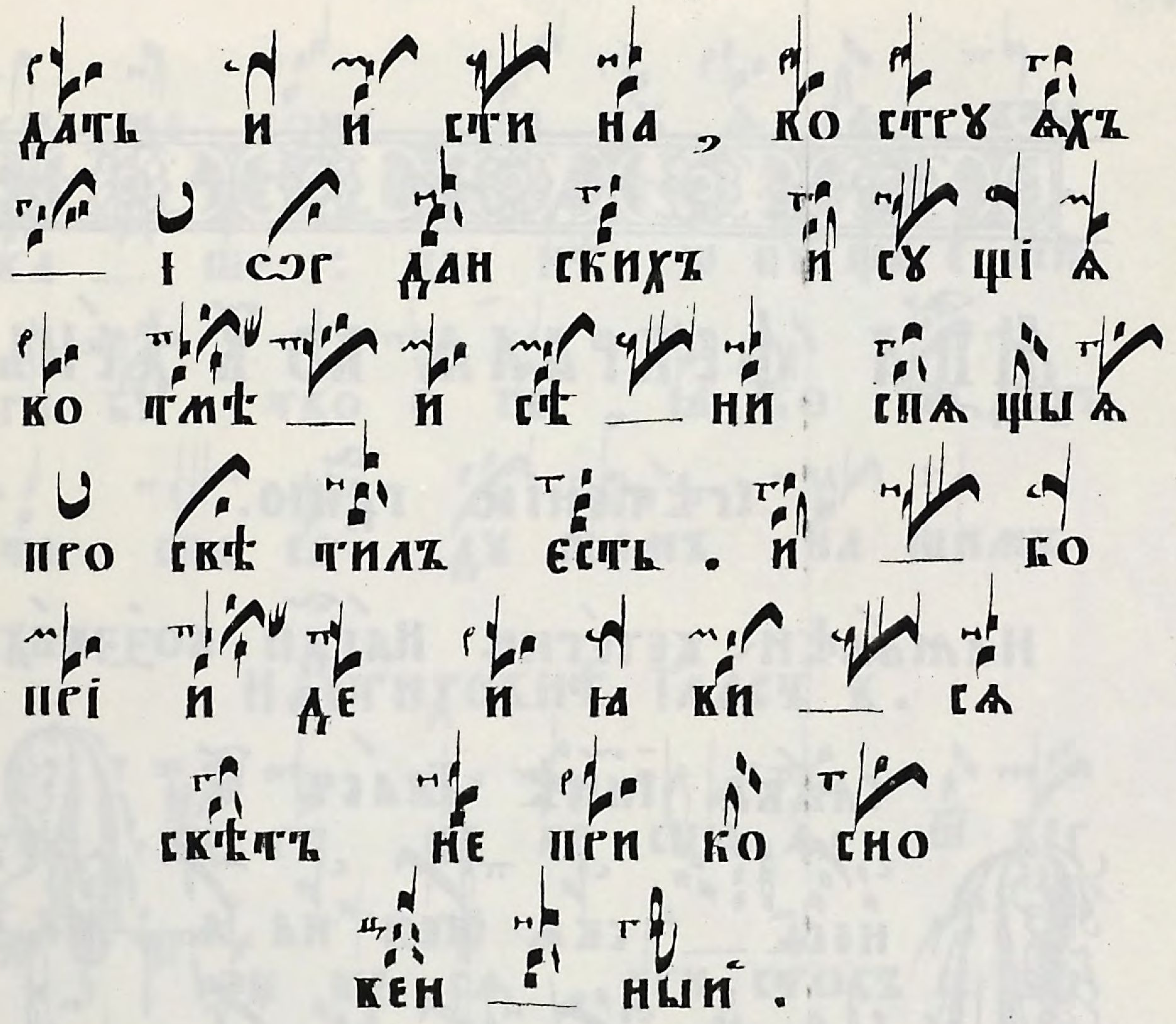
дать и и сти на, ко стру ахъ
— і сог дан скихъ и су щі а
ко тмѣ — и сѣ — ни сна щы а
про свѣ тилъ есть. и — ко
цѣі и де и ю ки — са
свѣтъ не при ко сно
вен — ный.

Мц҃а февраля во в҃ день.

Срѣтенію Гд҃ню.

На малѣй вечерни на Гд҃и воззвахъ

Слава и нынѣ глас а҃.

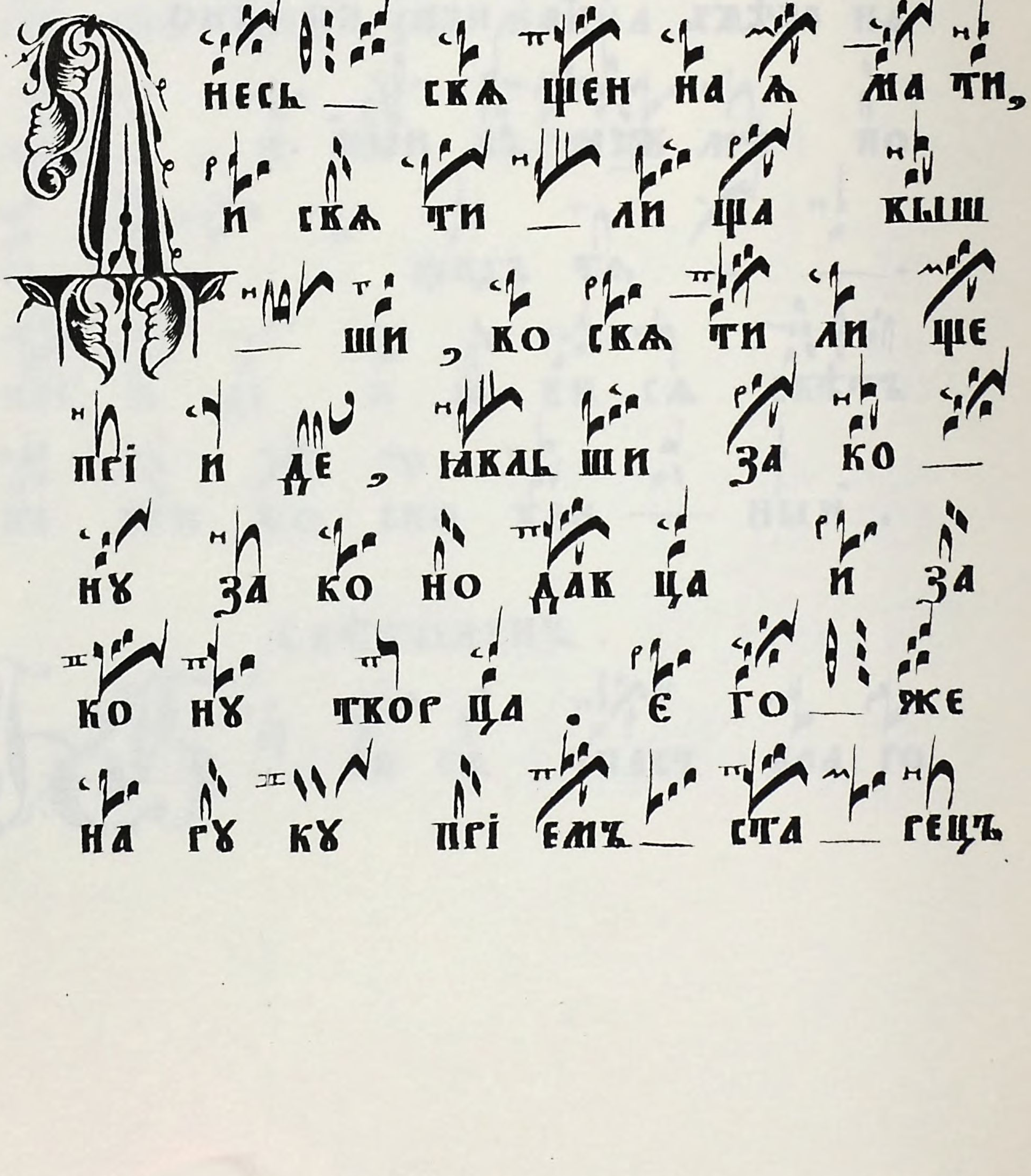

си ме ѡнъ, гла дꙋ щѧ сѧ взы ка — ше: ны нѣ ѿ пꙋ ща е ши ра ба тво е го, ꙗ ко ви дѣхъ тѧ спа са дꙋ шамъ на шимъ.

На стихо́внѣ гла́съ в҃.

Две ри не бе сны ѧ ѿ вер зи те сѧ, хри стосъ — во въ цер — ковь ꙗ ко мла де — нецъ, ма те рі ю дѣ во ю, бо гꙋ и ѿ цꙋ — при во дит сѧ.

Сла́ва і҆ нн҃ѣ тꙋ́же сти́х.

Две́ри нб҃ныѧ.

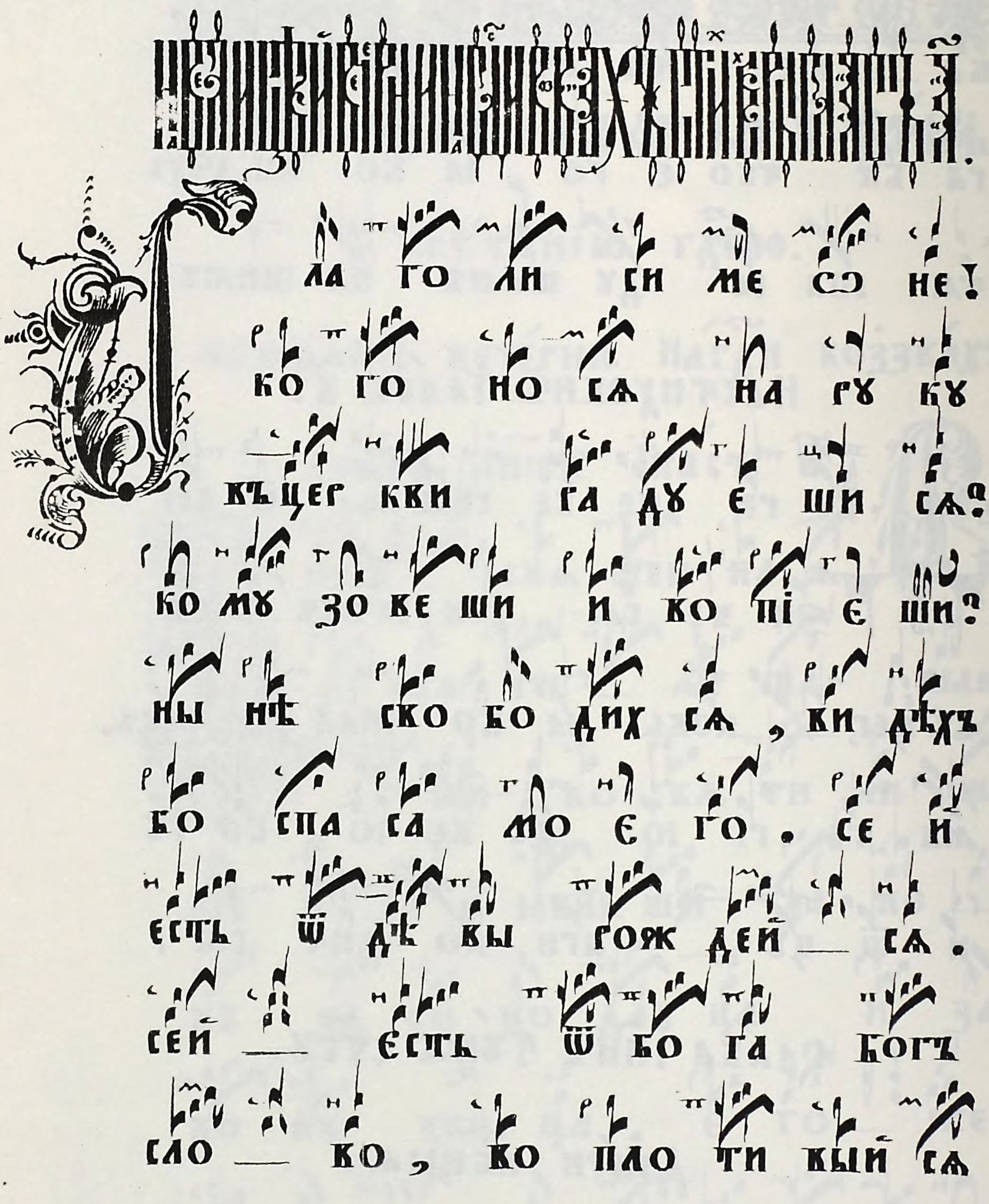
ла го ли си ме со не!
ко го но сѧ на ру ку
къ цер кви га ду е ши сѧ?
ко му зо ве ши и ко пі е ши?
ны нѣ ско бо дих сѧ, ки дѣхъ
бо спа са мо е го. се и
есть ѿ дѣ вы рож дей сѧ.
сей есть ѿ бо га богъ
сло во, ко пло ти вый сѧ

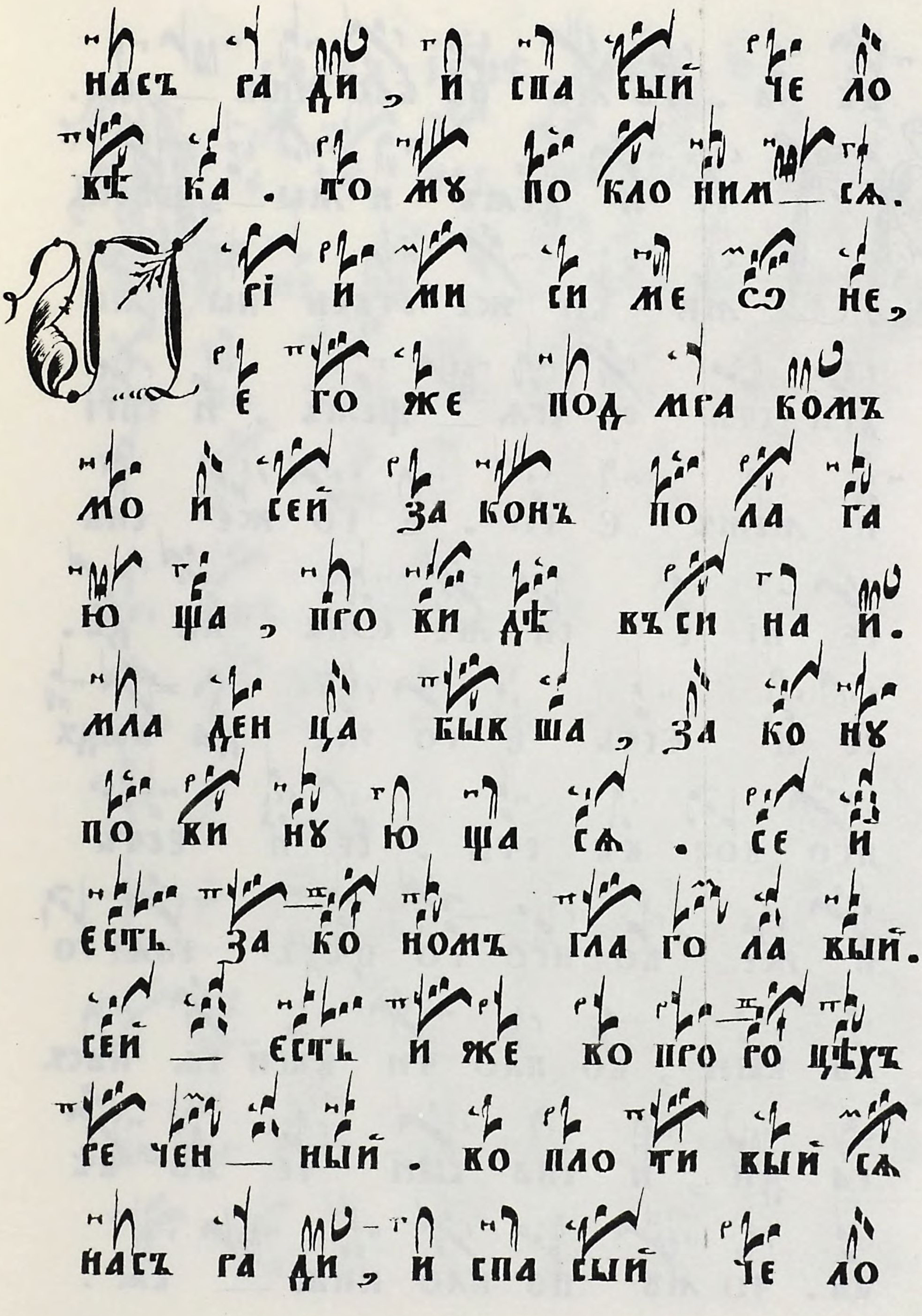
нась ра ди, и спа сый че ло
вѣ ка. то му по кло ним ся.
Ст рі и ми си ме ѡ не,
е го же под мра комъ
мо и сей за конъ по ла га
ю ща, про ки дѣ въ си на и.
мла ден ца быв ша, за ко ну
по ки ну ю ща ся. се и
есть за ко номъ гла го ла вый.
сей есть и же ко про ро цѣхъ
ре чен ный. ко пло ти вый ся
нась ра ди, и спа сый че ло

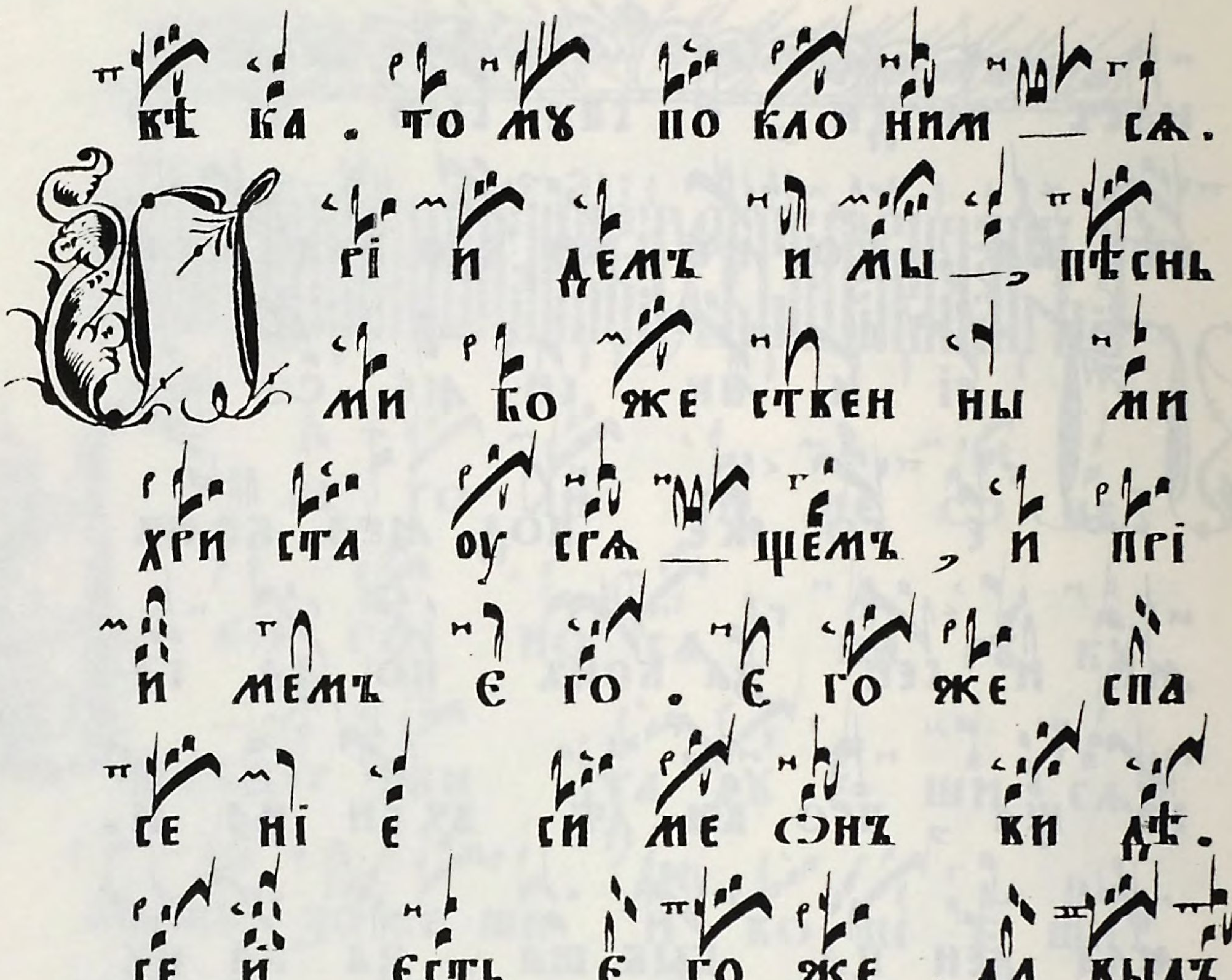
вѣ ка. то мꙋ по кло ним — ся.
рі и демъ и мы, пѣснь
ми бо же ствен ны ми
хри ста оу ср҃ — щемъ, и прі
и мемъ е го. е го же спа
се ні е си ме ѡнъ ки дѣ.
се и есть е го же да выдѣ
про коз вѣ сти. се и есть
и же ко про ро цѣхъ гла го
ла вый, ко пло ти вый ся насъ
ра ди, и спа сый че ло вѣ
ка. то мꙋ по кло ним — ся.

Сла́ва и҆ ны҃нѣ. Гла́съ ѕ.

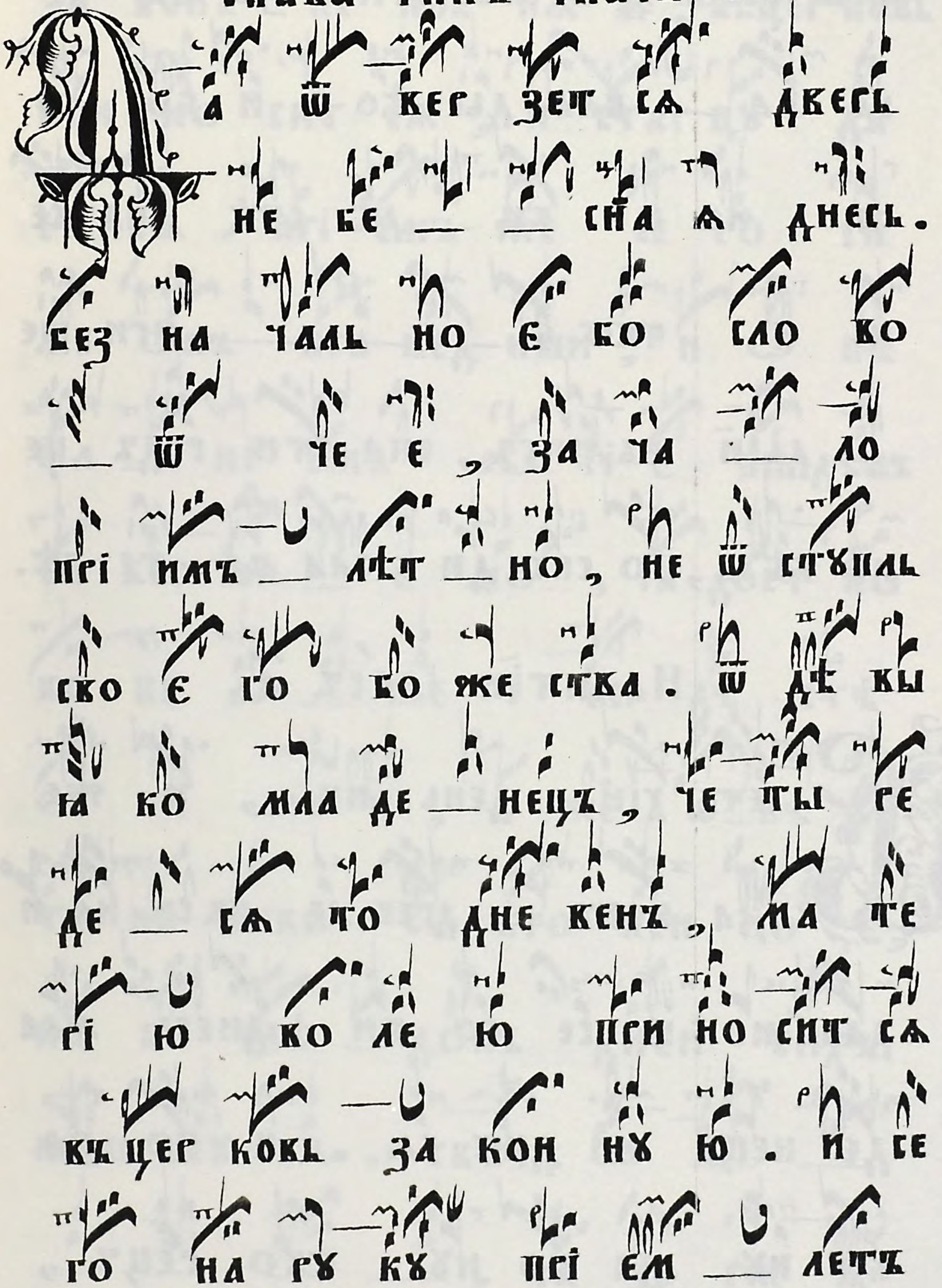

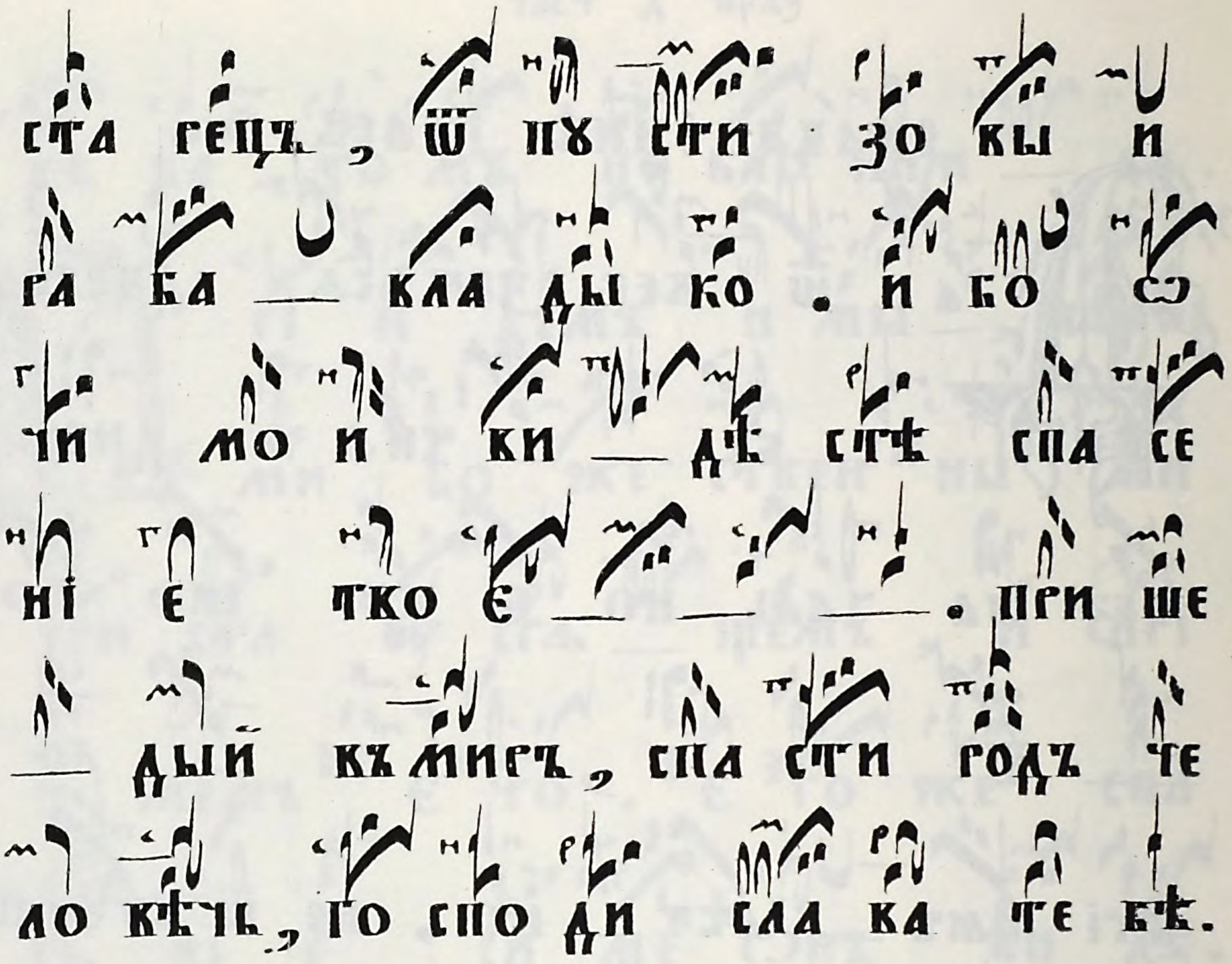

Налитїи глас А.

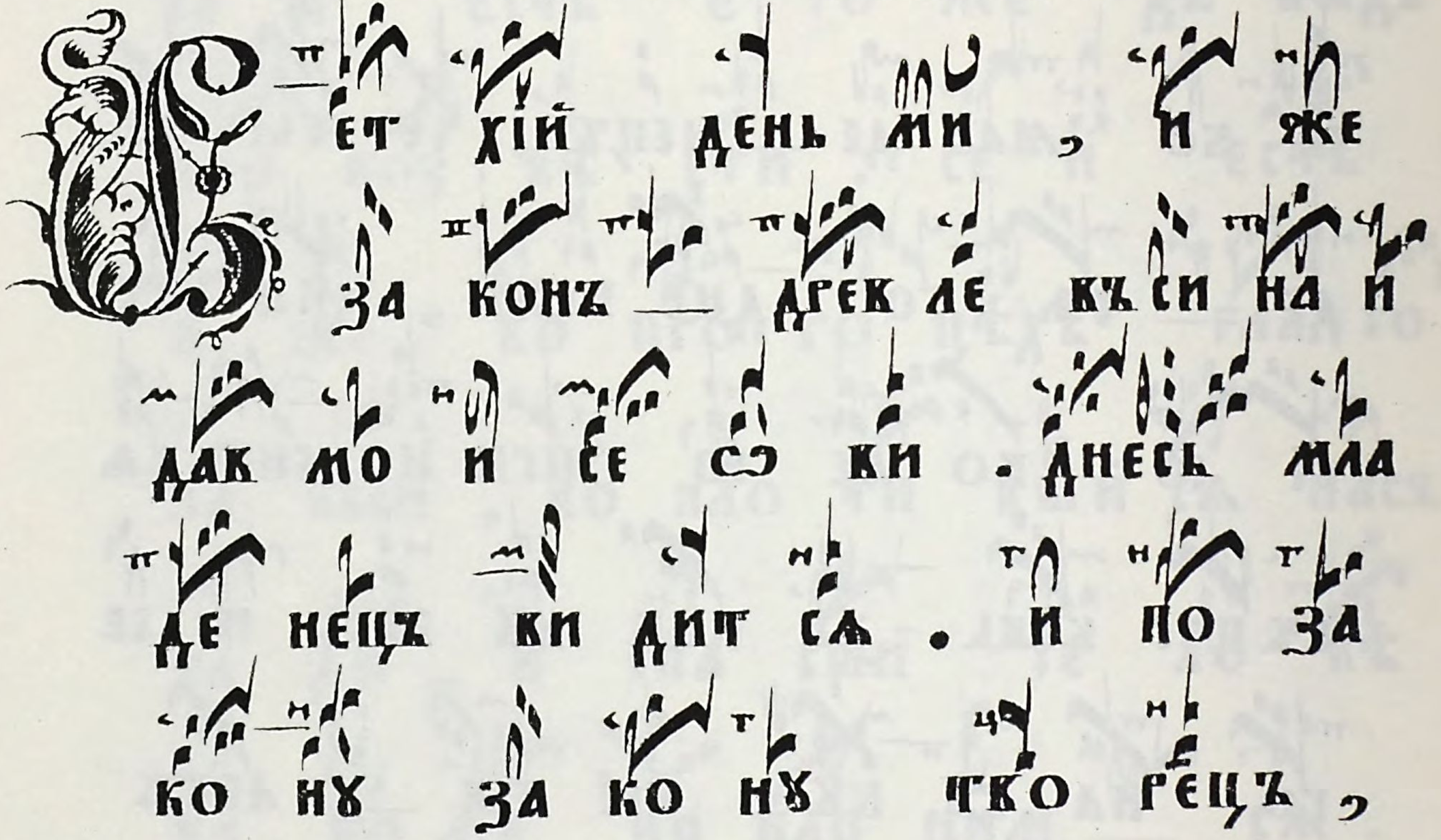

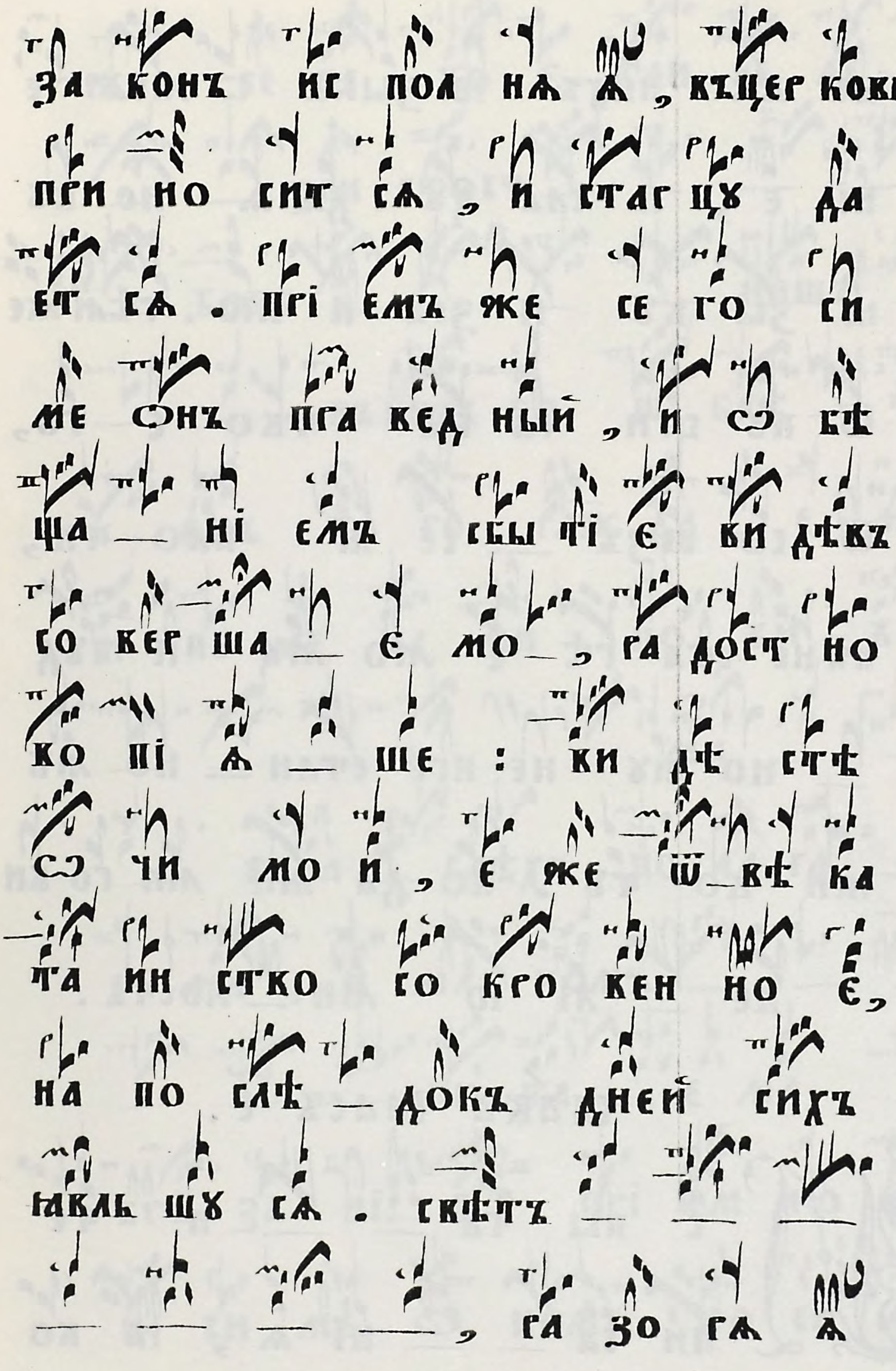
за конъ ис пол нѧ ѧ, вь цер кови
при но сит сѧ, и стар цу да
ет сѧ. прі емъ же се го си
ме ѡнъ пра вед ный, и ѡ ве
ща — ні емъ свы ті є ви дѣвъ
со вер ша — є мо —, ра дост но
ко пі ѧ — ше: ви дѣ стѣ
ѡ чи мо и, є же ѿ вѣ ка
та ин ство со кро вен но є,
на по слѣ — докъ дней сихъ
ꙗвль шу сѧ. свѣтъ — — —
— — — —, ра зо ра ѧ

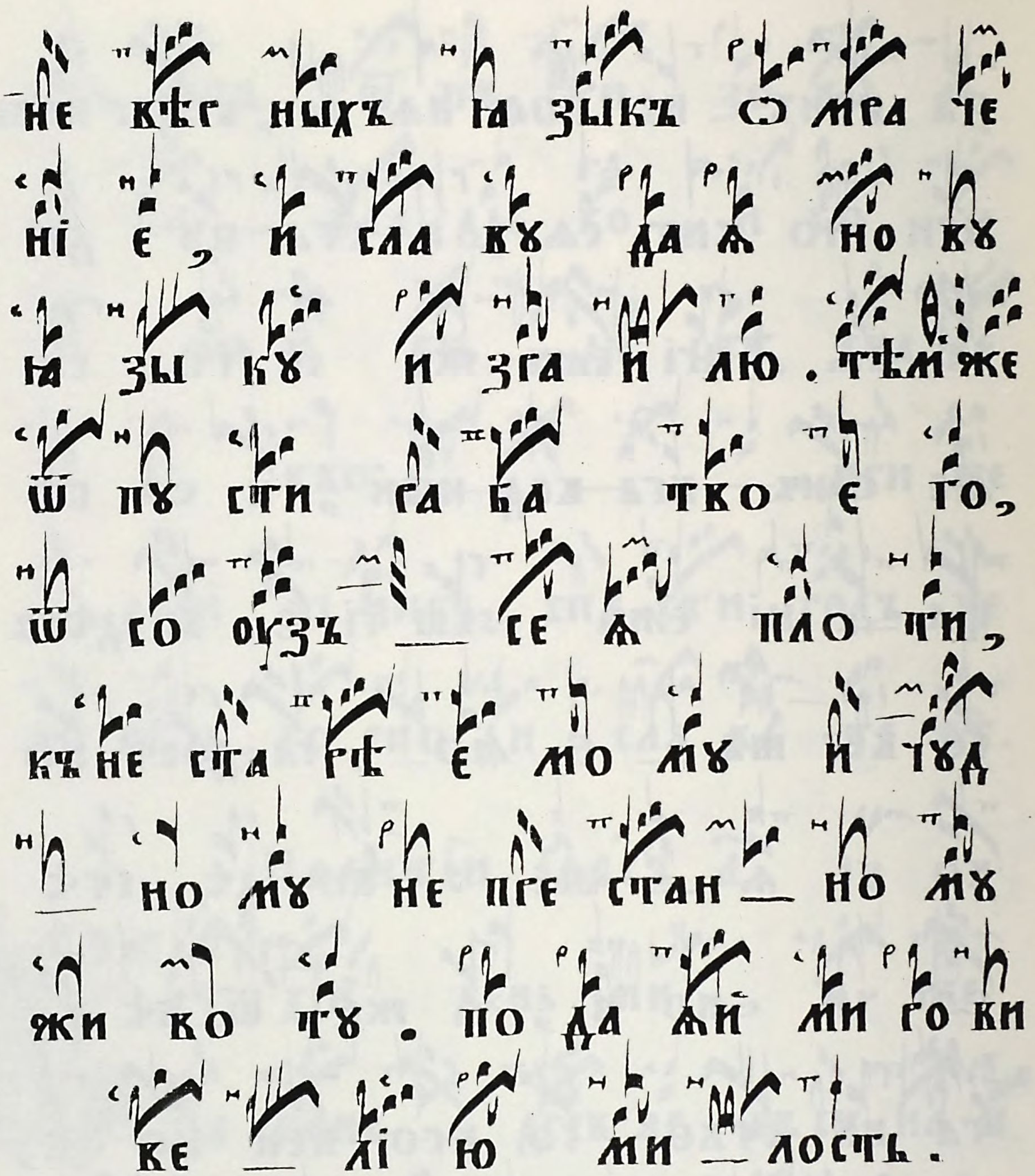

Сла́ка гла́съ е̃.

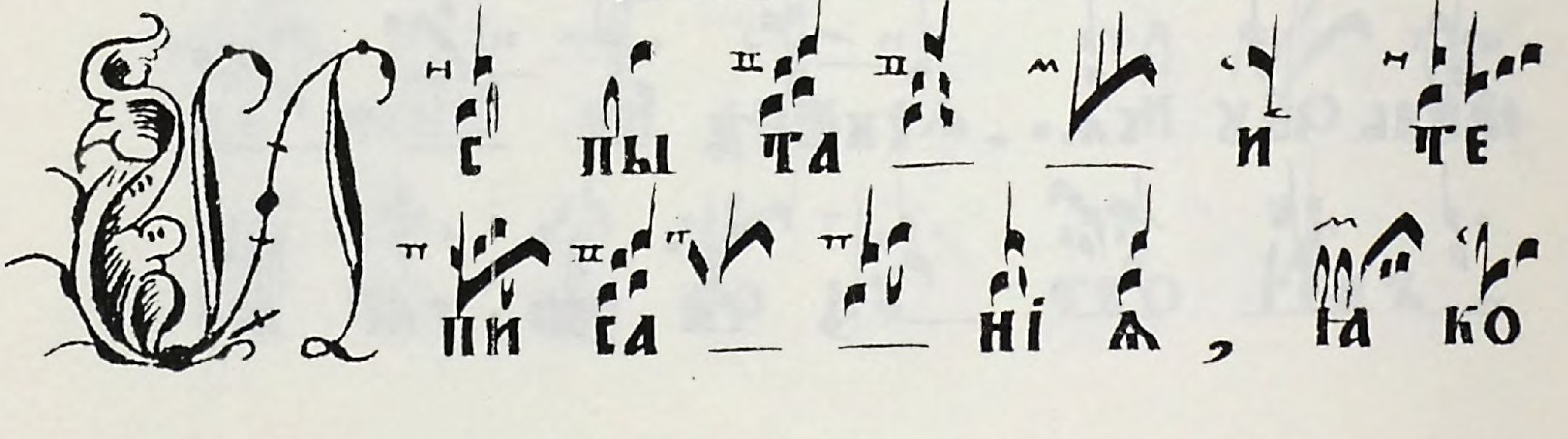

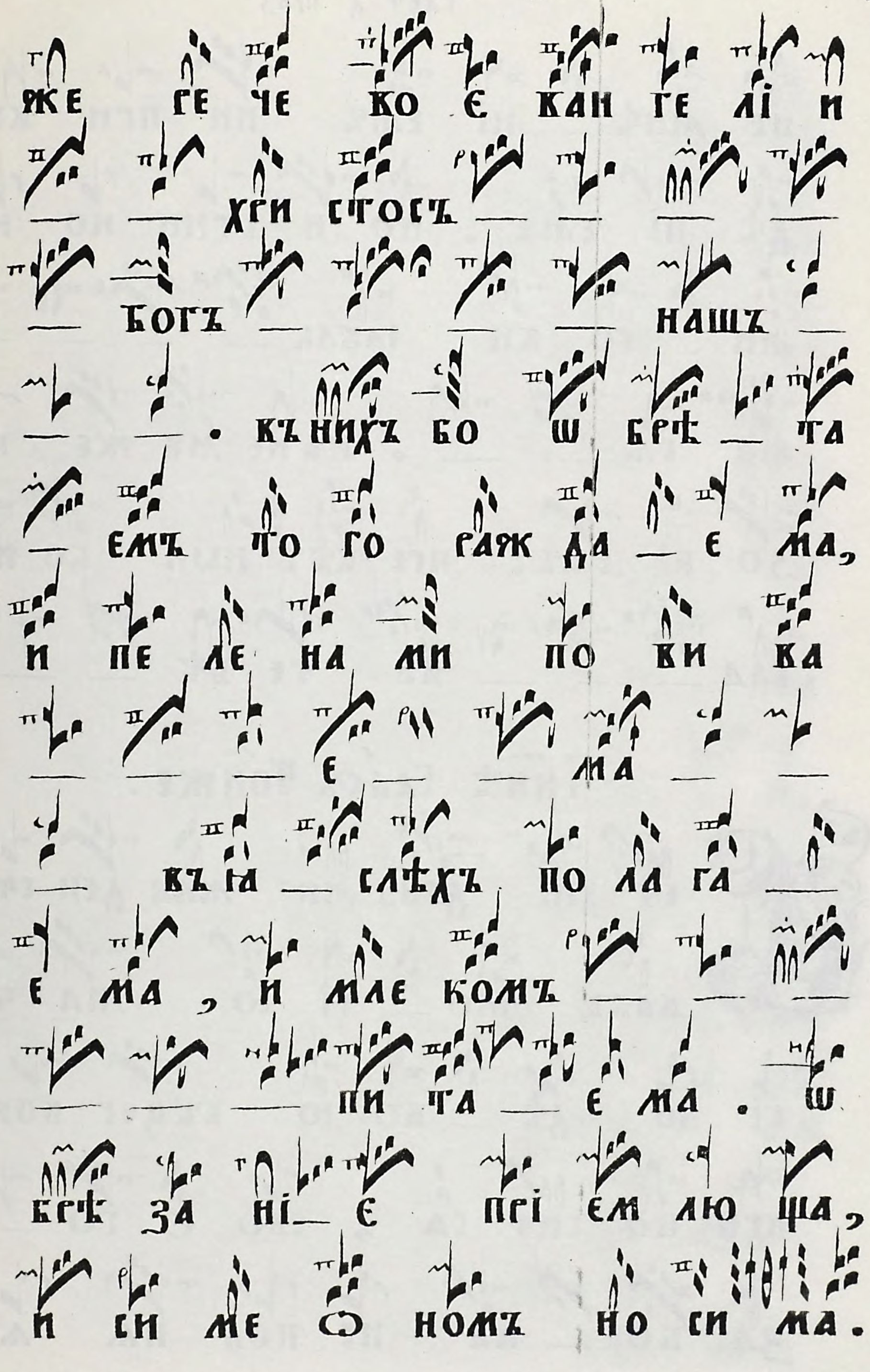
Яже ге че ко є кан ге лі и
Хри стосъ
Богъ нашъ
. Къ нихъ бо ѿ брѣ та
емъ то го раж да є ма,
и пе ле на ми по ви ка
є ма
въ я слехъ по ла га
є ма, и мле комъ
пи та є ма. ѿ
брѣ за ні є прі ем лю ща,
и си ме ѡ номъ но си ма.

Іинѣ гласъ тойже.

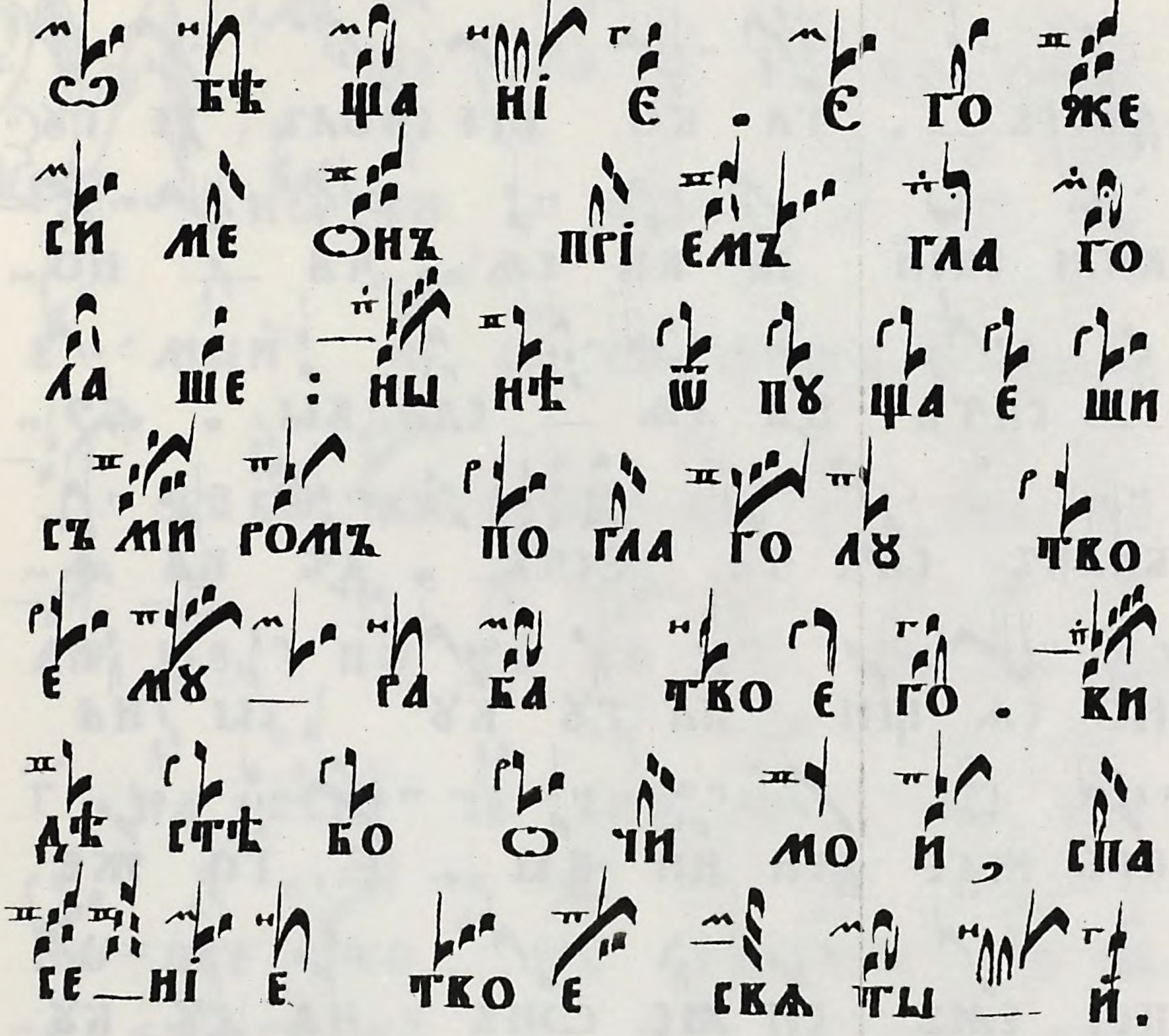

На стиховнѣ гласъ з҃.

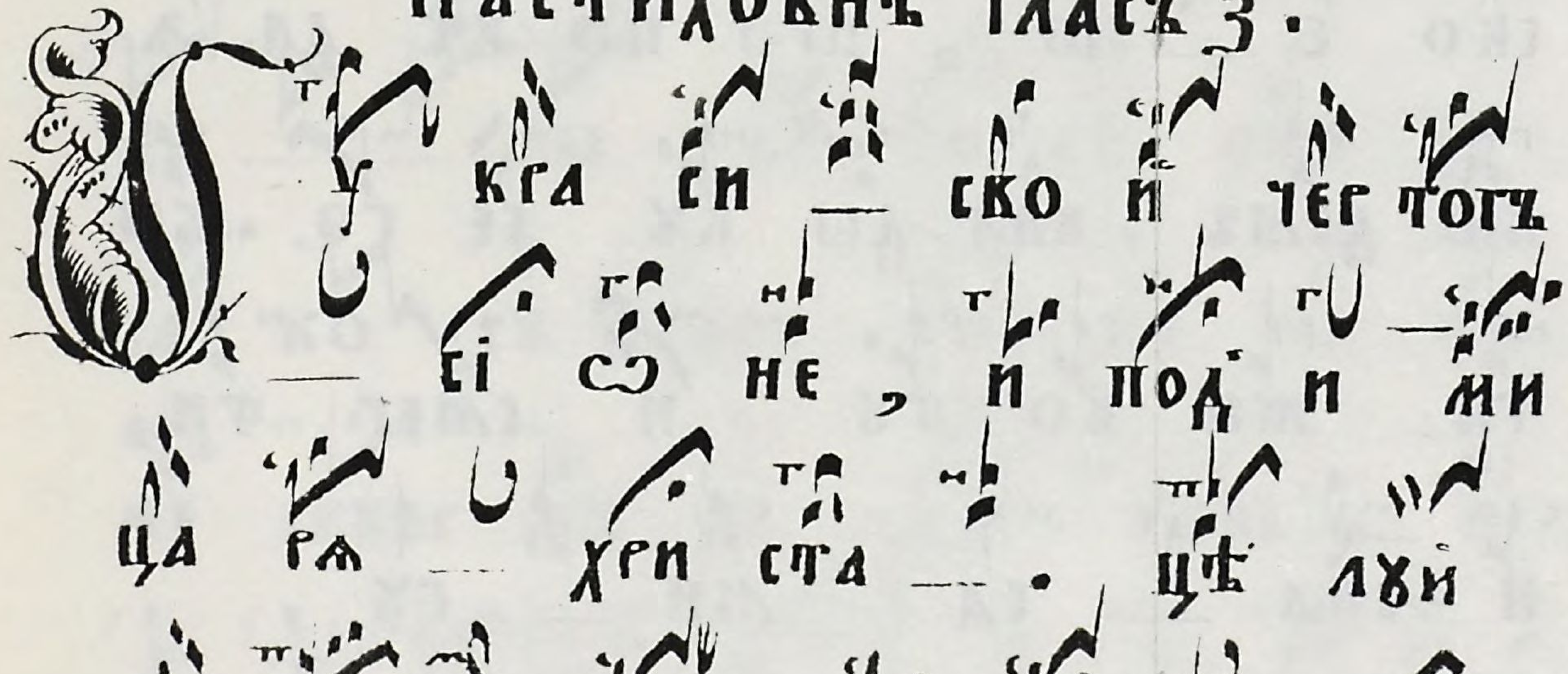

Слава інѣ, гласъ а̃ осмогласникъ.

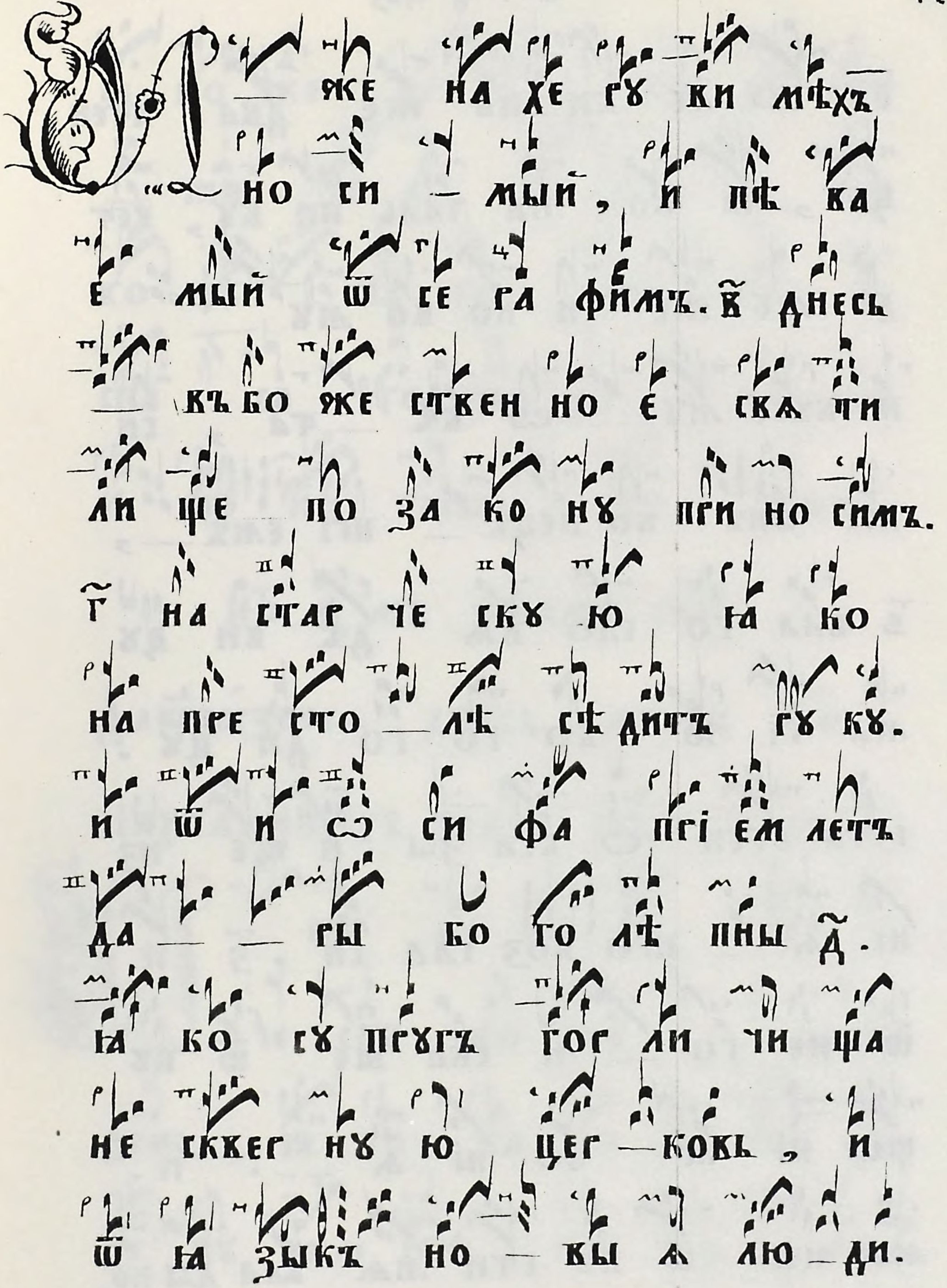
И — же на хе ру ви мѣхъ
но си — мый, и пѣ ва
е мый ѿ се ра фимъ. В҃ днесь
— къ Бо же ствен но е сва ти
ли ще по за ко ну при но симъ.
Г҃ на стар че ску ю я ко
на пре сто — лѣ сѣ дитъ ру ку.
и ѿ и ѡ си фа прі ем летъ
да — — ры бо го лѣ пны Д҃.
я ко су пругъ гор ли чи ща
не сквер ну ю цер — ковь, и
ѿ я зыкъ но — вы а лю — ди.

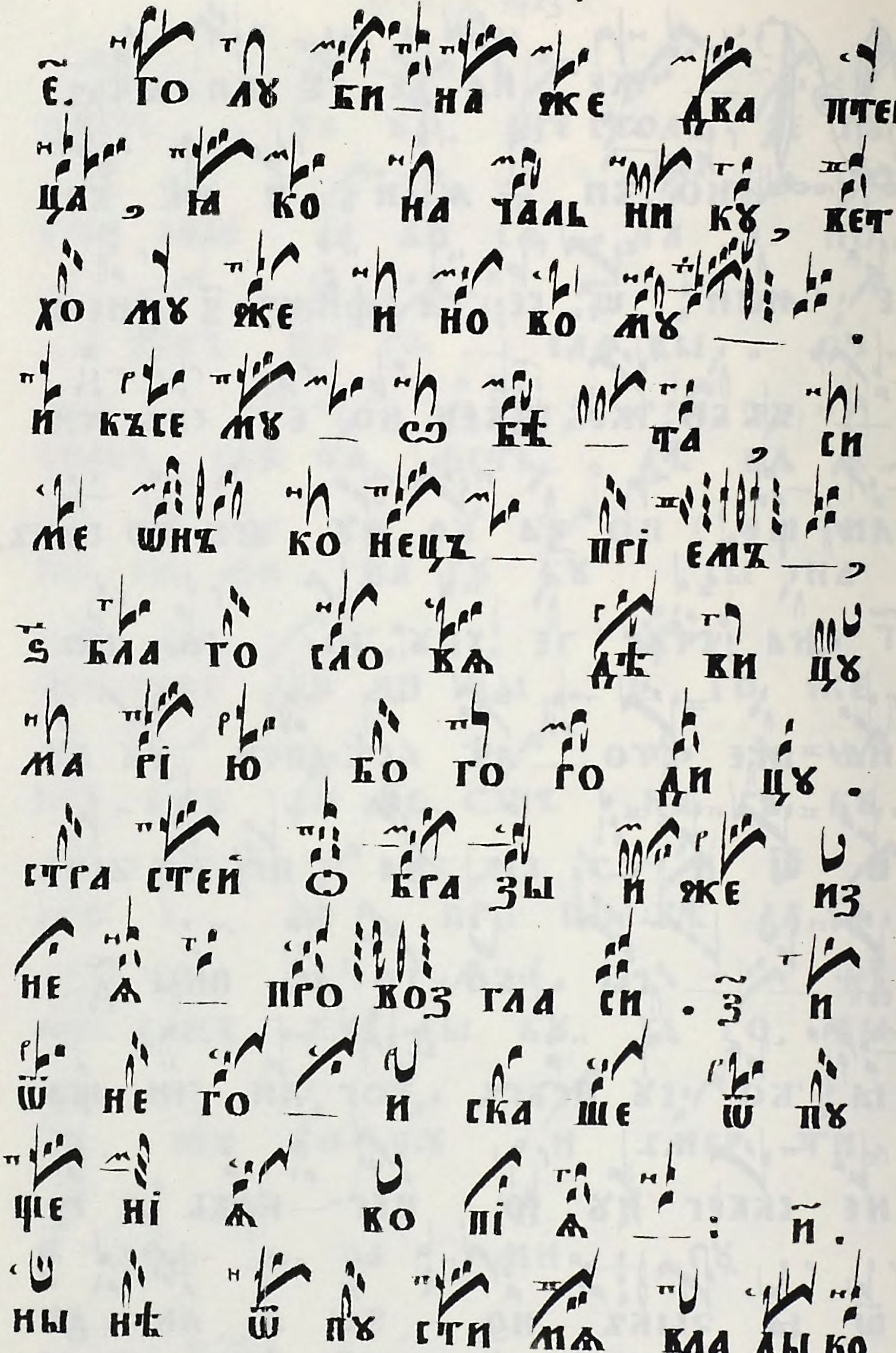
Е. го лу би на же два птен
ца, я ко на чаль ни ку, вет
хо му же и но ко му —.
и късе му — о бе — та, си
ме онъ ко нецъ — прі емъ —,
ѿ бла го сло ва дѣ ви цу
ма рі ю бо го ро ди цу.
стра стей о бра зы и же из
не а — про воз гла си. з҃ и
ѿ не го — и ска ше ѿ пу
ще ні а ко пі а —: и.
ны нѣ ѿ пу сти мя вла ды ко,

ꙗ ко же пре жде воз вѣ сти

— ми . ꙗ ко ви дѣхъ та пег

ко вѣі — на го скѣ — та , и

спа — са го спо да , а хри сто

и ме ни тымъ лю — демъ .

По н҃ мъ ѱалмѣ стр҃а.

Дашкерзетса днесь. листъ т҃аі.

Нахкалитѣхъ слава інн҃ѣ гласъ ѕ҃.

— же на гу ку стар —

че скх ко дне — — шній

день , ꙗ ко на ко ле сни цѣ

хе ру вим стѣ , вос кло ни ти са

Тропарь глас а҃.

свѣ ща а и же ко тмѣ

сꙋ щихъ. ве се ли ся и ты

ста рче пра вед ный, прї е мый

на рꙋ кꙋ ѧко бо ди те ля

дꙋ шамъ на шимъ. да рꙋ ю ща

го намъ вос кре се нї е.

Конда́къ гла́съ то́йже.

И — же оу тро бꙋ дв҃ ки

— ю ѿ свѧ тивъ го же

стковъ си, и рꙋ цѣ си ме

ѿ ни бла го сло вивъ, ѧ ко

же по до ба — ше пред ва ривъ.

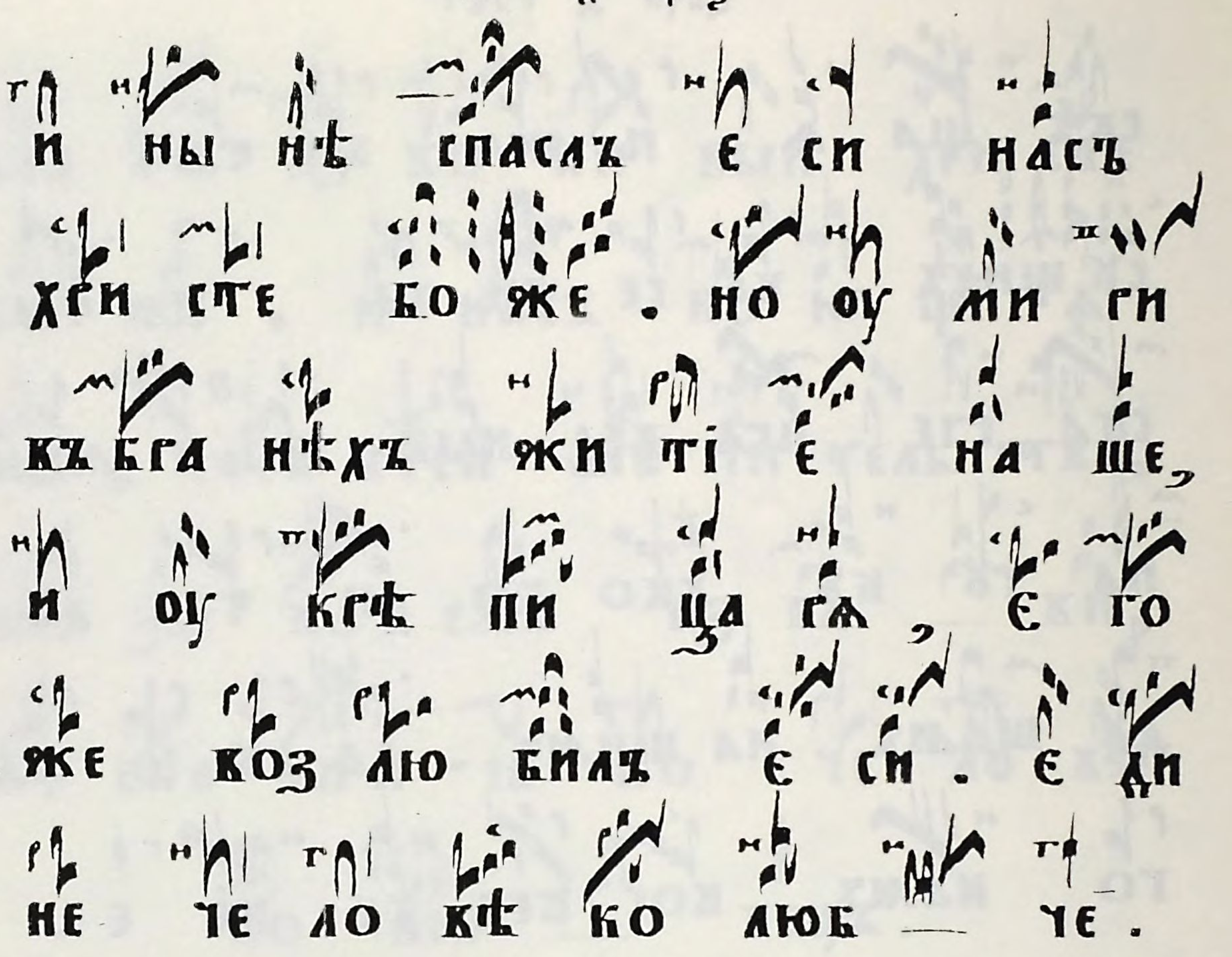
и ны нѣ спасалъ є си насъ
хри сте бо же . но оу ми ри
къ бра нѣхъ жи ті є на ше,
и оу крѣ пи ца ря, є го
же воз лю биль є си . є ди
не че ло вѣ ко люб — че .

Свѣтиленъ.

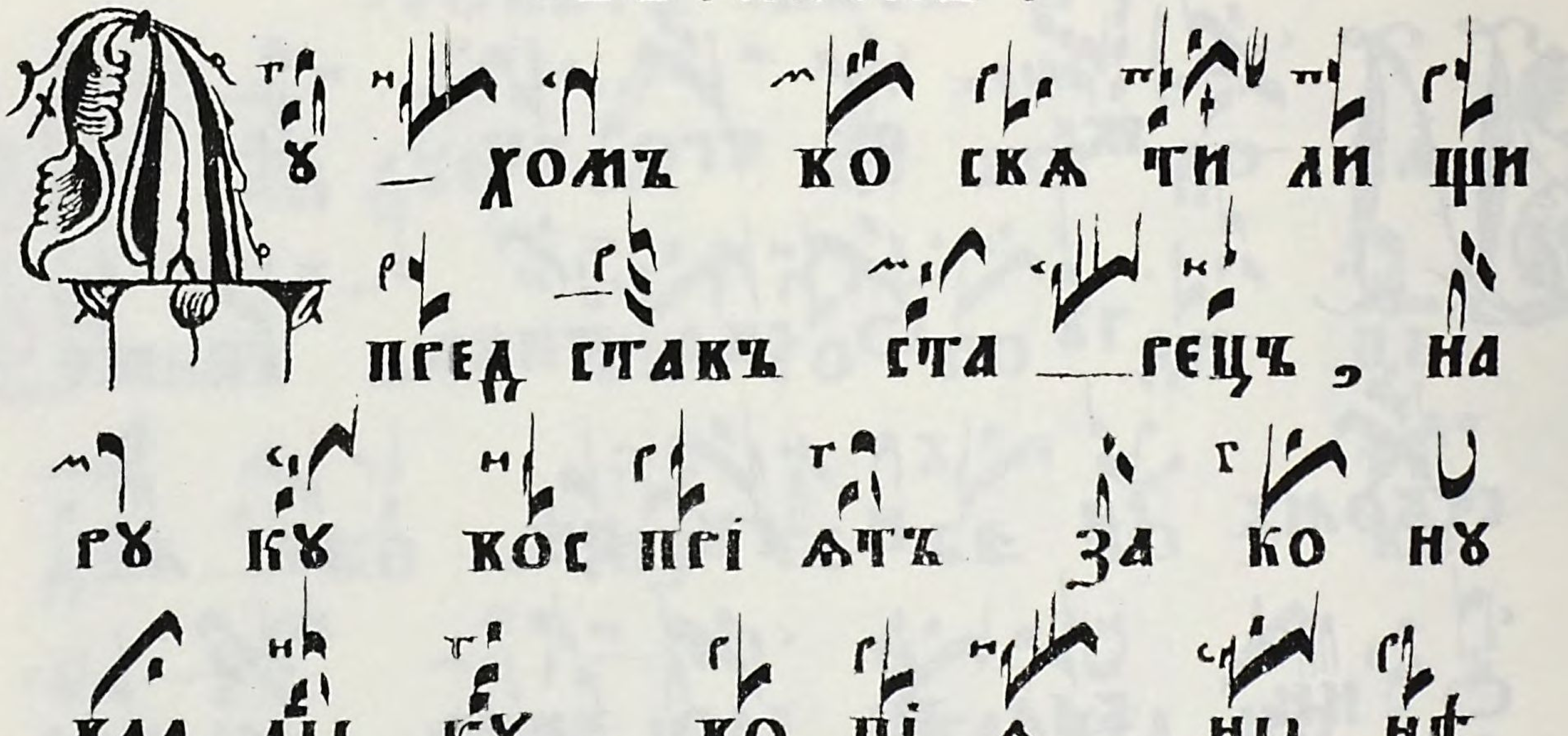
у — хомъ во свя ти ли щи
пред ставъ ста — рецъ, на
ру ку вос пріятъ за ко ну
вла ды ку . во пі я ны нѣ
со оузъ мя плот скихъ раз рѣ ши,

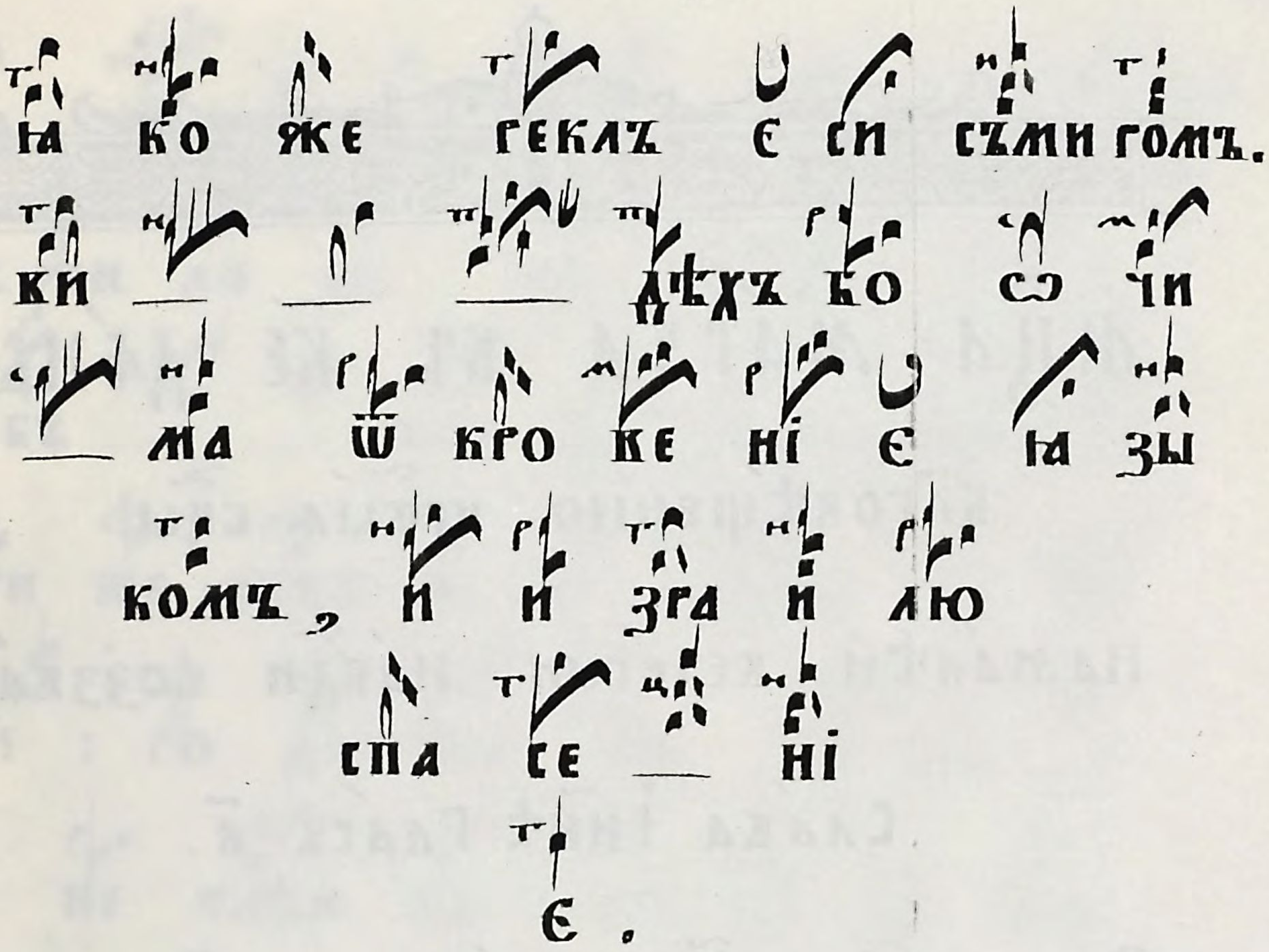
ꙗ ко же реклъ є си съ ми ромъ.
ви — — — дѣхъ бо ѡ чи
— ма ѿ кро ве ні є ꙗ зы
комъ, и и зра и лю
спа се — ні
є.

Мц҃а ма́рта въ к҃е де́нь.

Бл҃гове́щенію прⷭ҇тыѧ бц҃ы.

На ма́лѣй вече́рни на г҃ди воззва́хъ

Сла́ва і ны́нѣ гла́съ а҃.

Въ шесты́й мц҃ъ. ли́стъ т҃кг.

На стихо́внѣ гла́съ и҃.

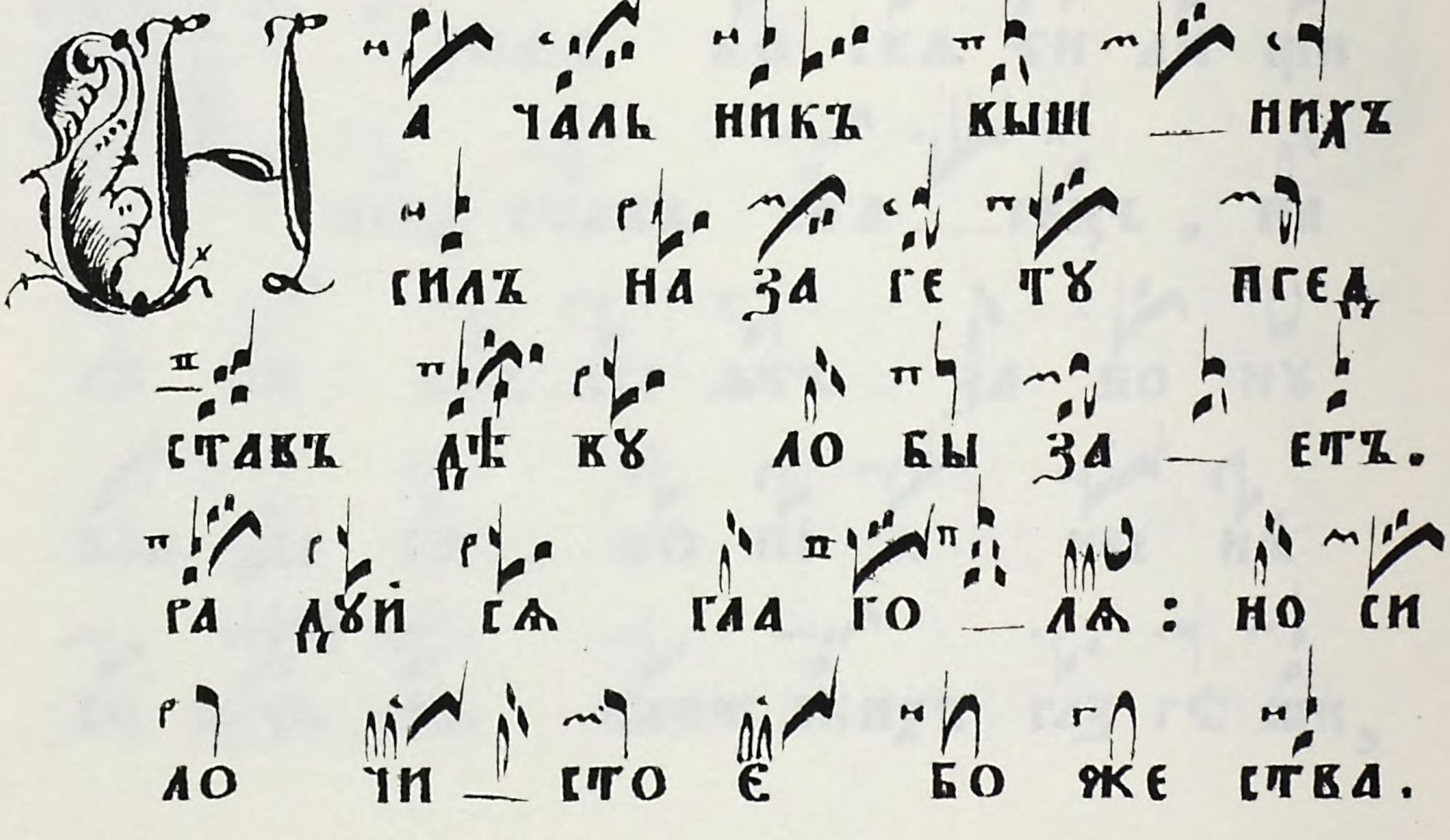

Сла́ва и҆ нн҃ѣ гла́съ д҃.

Вшесты́и мцъ.

пке.

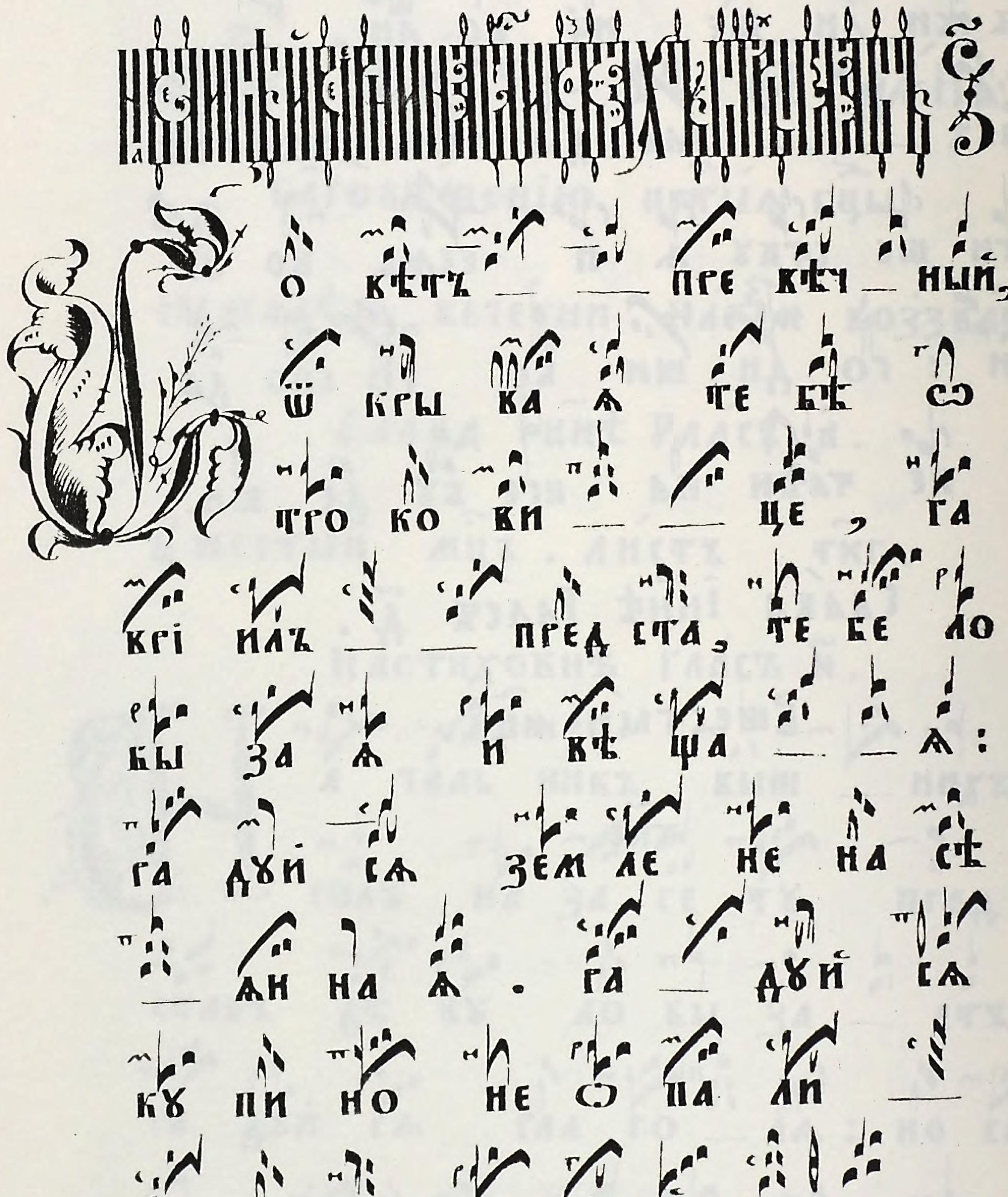

О свѣтъ — — пре свѣт — ный,
ѿ кры ка ѧ те бѣ ѡ
тро ко ви — — це, га
врі илъ — — пред ста, те бе ло
бы за ѧ и вѣ ща — — ѧ:
га дѹй сѧ зем ле не на сѣ
— ан на ѧ. га — дѹй сѧ
кѹ пи но не ѡ па ли —
— ма ѧ. га дѹ й сѧ —

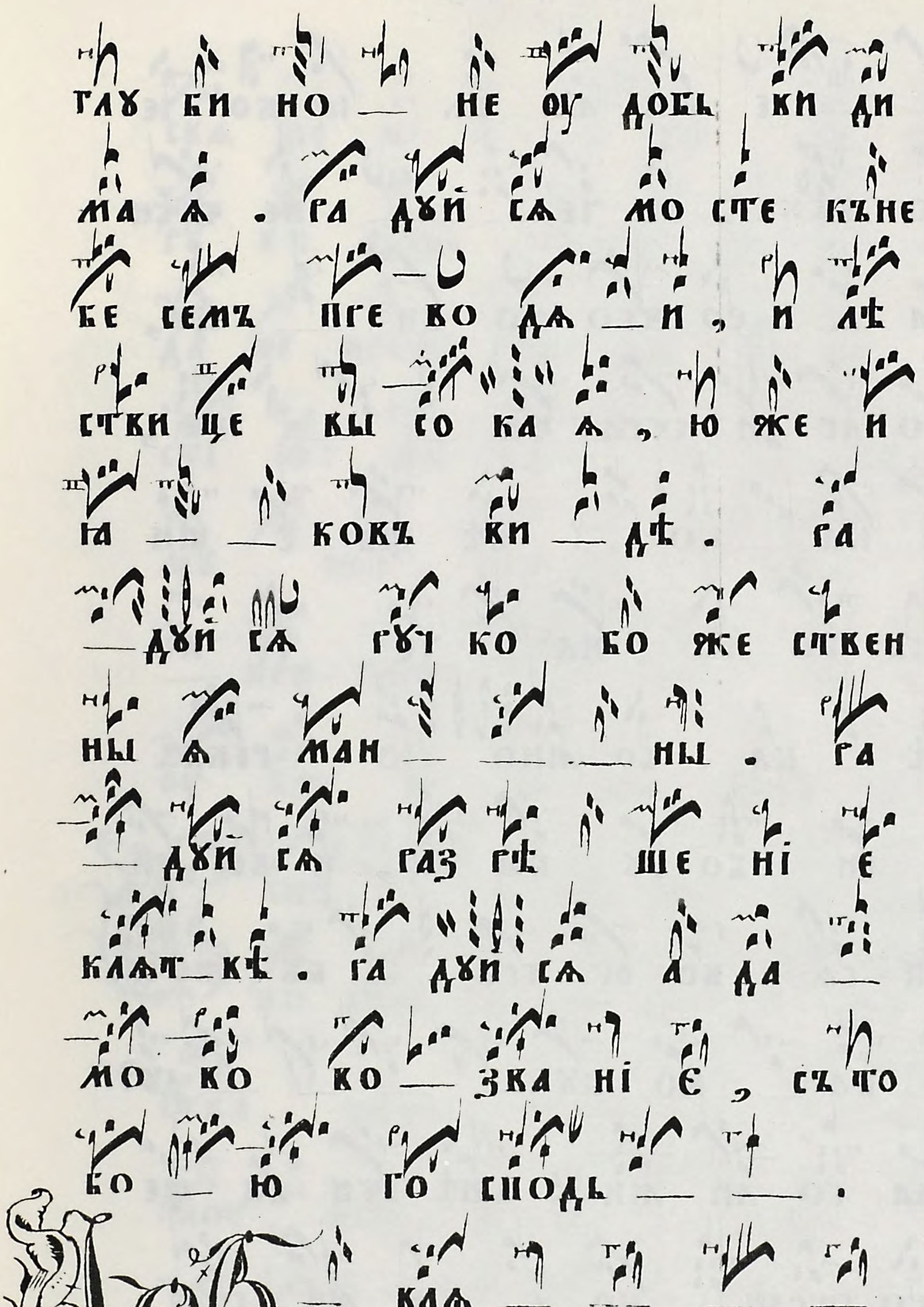
ГЛꙊ БИ НО — НЕ ОУ ДОБЬ КИ ДИ
МА Ѧ . РА ДꙊИ СѦ МО СТЕ КЪНЕ
БЕ СЕМЪ ПРЕ ВО ДѦ — И , И ЛѢ
СТВИ ЦЕ КЫ СО КА Ѧ , Ю ЖЕ И
ГА — — КОКЪ КИ — ДѢ . РА
— ДꙊИ СѦ ГꙊ КО БО ЖЕ СТВЕН
НЫ Ѧ МАН — — — НЫ . РА
— ДꙊИ СѦ РАЗ РѢ ШЕ НІ Е
КЛѦТ— КѢ . РА ДꙊИ СѦ А ДА —
МО КО КО — ЗКА НІ Є , СЪ ЧТО
КО — Ю ГО СПОДЬ — — .
КЛѦ — — — —

е ши ми ся ꙗ ко че
ло вѣкъ, ге че не члвѣ
на ж сѡ тво ко ки ца,
ко ар хи стра ти гꙋ,
и ка ко? вѣ ща е ши
гла го лы па че че ло
вѣ ка. со мно ю рекъ
е си бо гꙋ бы ти, и все ли
ти ся ко оу тро бꙋ мо ю.
и ка ко бꙋ дꙋ
гла го ли ми! вмѣ сти ли ще
про стран но е, и мѣ сто

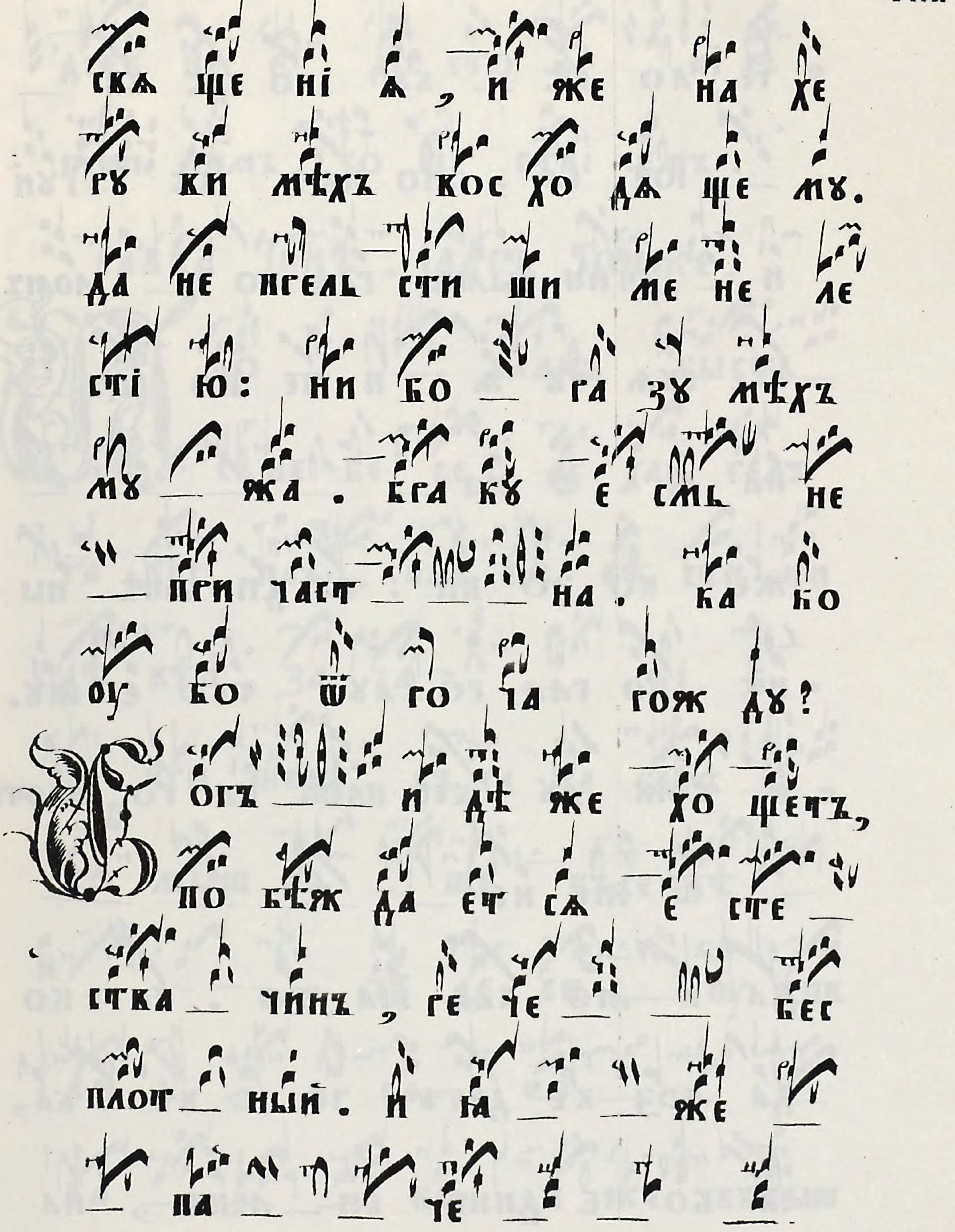
ска ще ні а, и же на хе
ру ки мѣхъ кос хо дя ще му.
да не прель сти ши ме не ле
сті ю: ни бо — га зу мѣхъ
му — жа. бра ку е смь не
— при част — — — на. ка ко
оу ко ш го ча гож ду?
Богъ — — и дѣ же хо щетъ,
по бѣж да ет ся е сте —
ства — чинъ, ге че — — — бес
плот — ный. и ка — — же —
— па — — — че — — —.

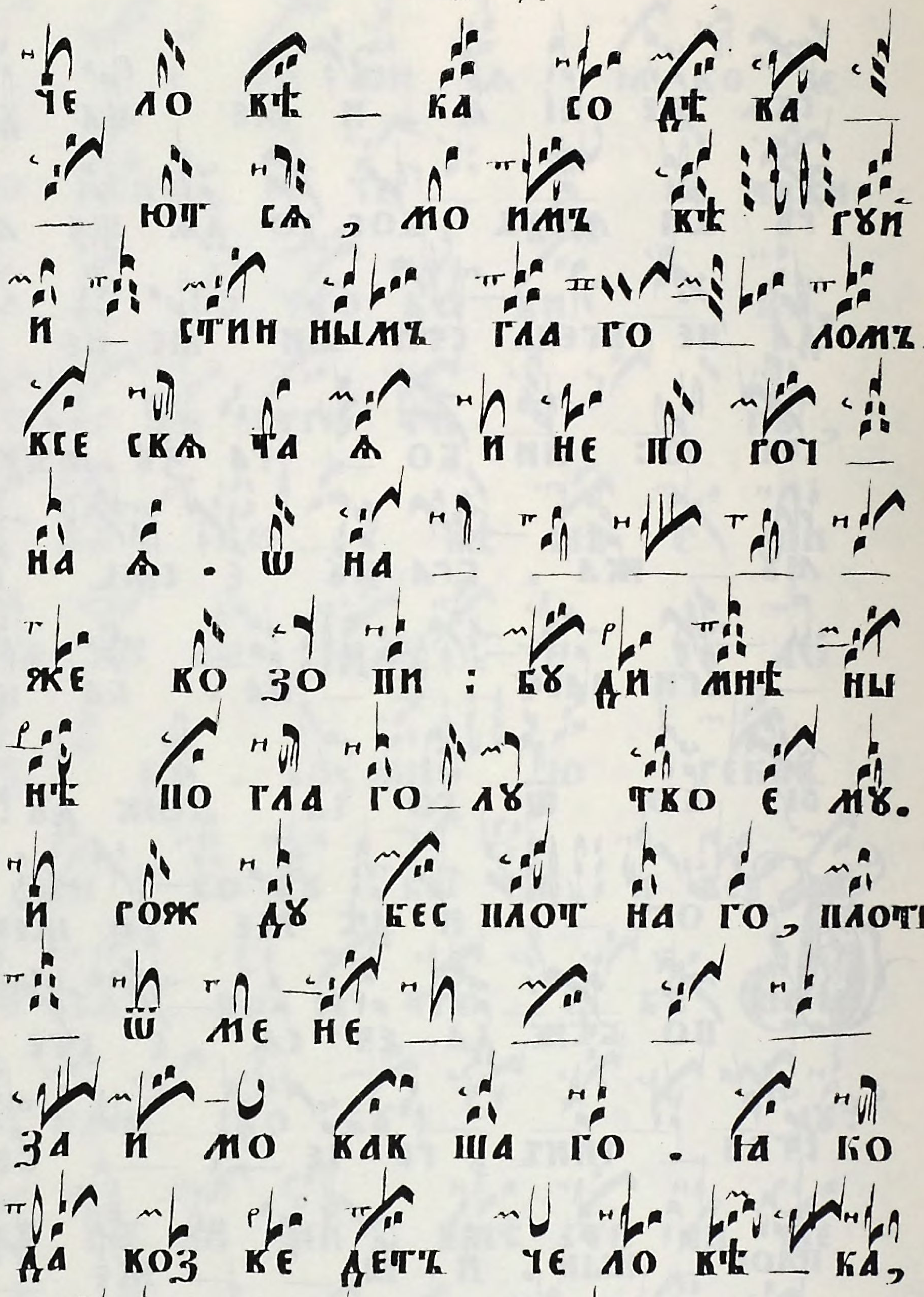
че ло вѣ — ка со дѣ ва —
— ют сѧ, мо имъ вѣ — гѹи
и — стин нымъ гла го — ломъ,
все скѧ ча ѧ и не по роч —
на ѧ. ѿ на — — — —
же ко зо пи: бѹ ди мнѣ ны
нѣ по гла го — лѹ ѩко є мѹ.
и гож дѹ бес плот на го, плотъ
— ѿ ме не — — — —
за и мо как ша го. ѩ ко
да коз ке детъ че ло вѣ — ка,
ѩ ко є динъ си — ленъ, на

дгек не є до сто а ні є,

край нимъ со ше ствї емъ.

Сла́ва, і҆нн҃ѣ, гла́съ то́йже.

П о — — сланъ бысть —

съ не бе се аг хан гелъ

га врї илъ, бла го вѣ сти ти

дѣ — вѣи за ча — — ті є.

и при шедъ къ на за ретъ —,

по мыш ля — ше къ се бѣ —

— — —, чю де си — оу дик

ля — — я ся. ѡ — — —

ка — — — ко и же къ выш

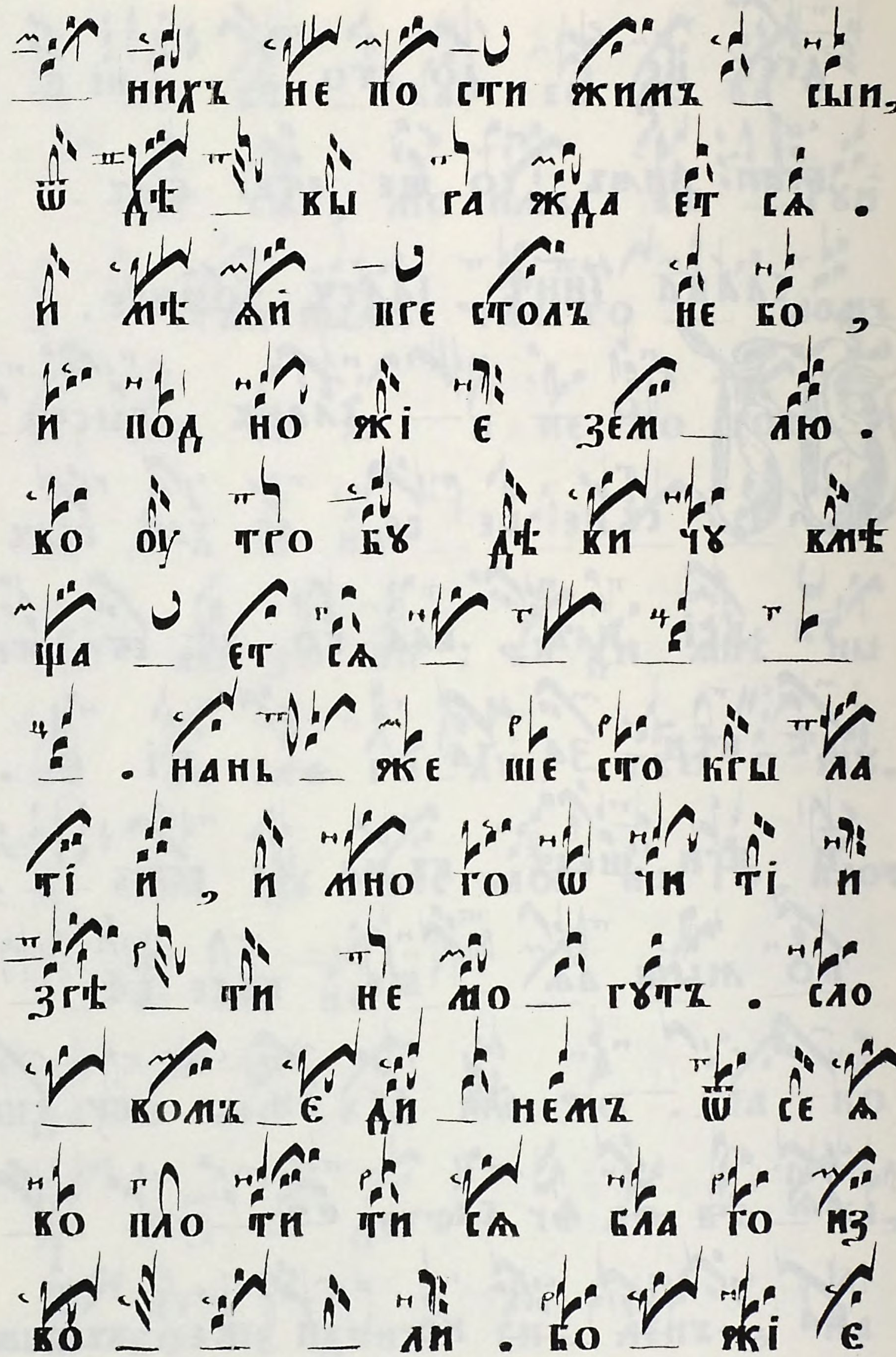
нихъ не по сти жимъ сый,
ѿ дѣ вы ра жда ет ся.
и мѣ жи пре столъ не бо,
и под но жі е зем лю.
ко оу тро бу дѣ ви чу вмѣ
ща ет ся
. нань же ше сто кры ла
ті и, и мно го ѡ чи ті и
зрѣ ти не мо гут. сло
вомъ е ди немъ ѿ се а
ко пло ти ти ся бла го из
во ли. бо жі е

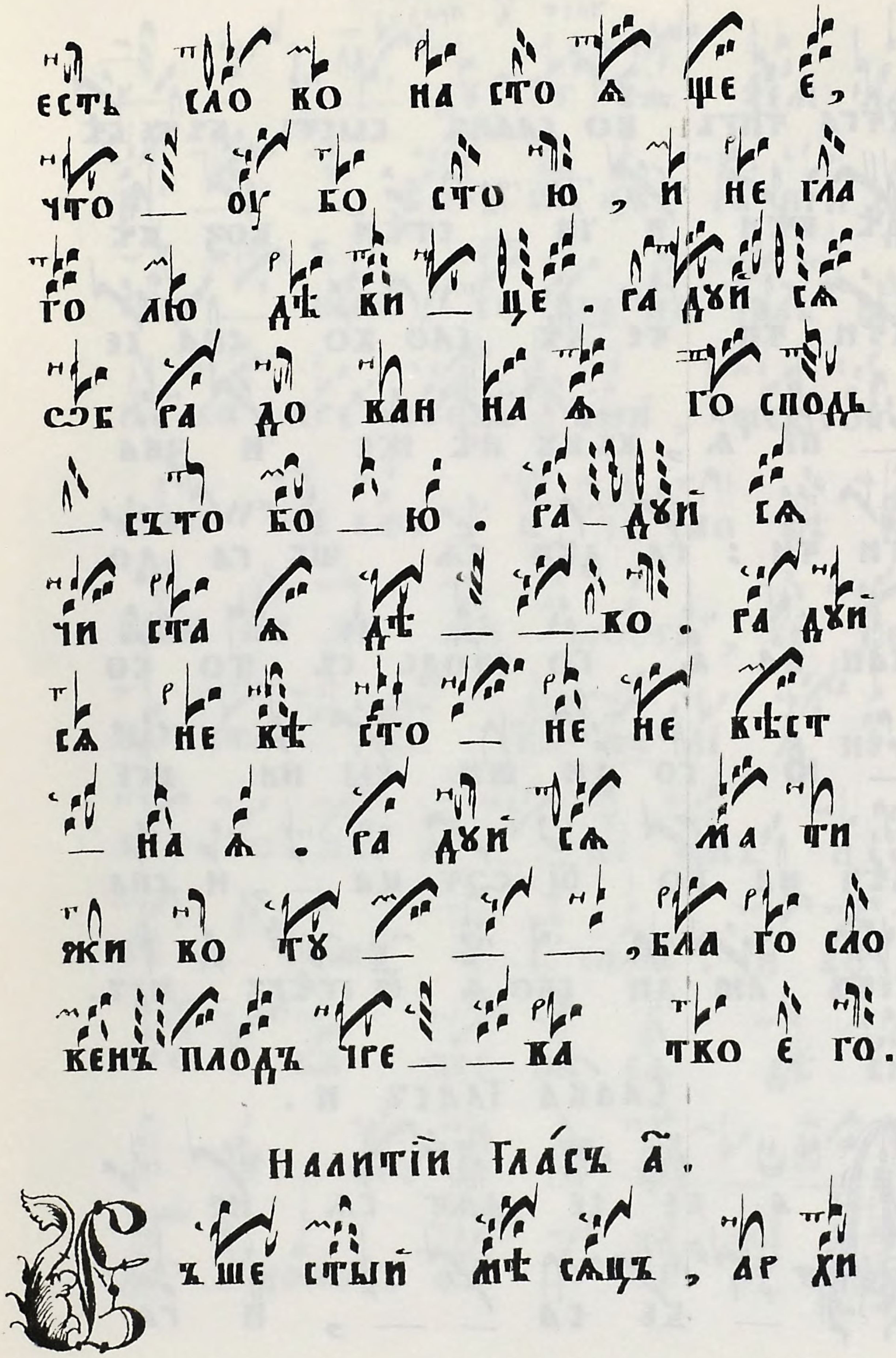
есть сло ко на сто а ще е,
что — оу ко сто ю, и не гла
го лю дѣ ки — ще. га дуи ся
сѡб ра до кан на а го сподь
— стто ко — ю. ра — дуи ся
чи ста а дѣ — —ко. ра дуи
ся не кѣ сто — не не вѣст
— на а. ра дуи ся ма ти
жи ко ту — — —, бла го сло
венъ плодъ чре — — ва тко е го.
Налитїи гласъ а҃.
ъ ше стыи мѣ сяцъ, ар хи

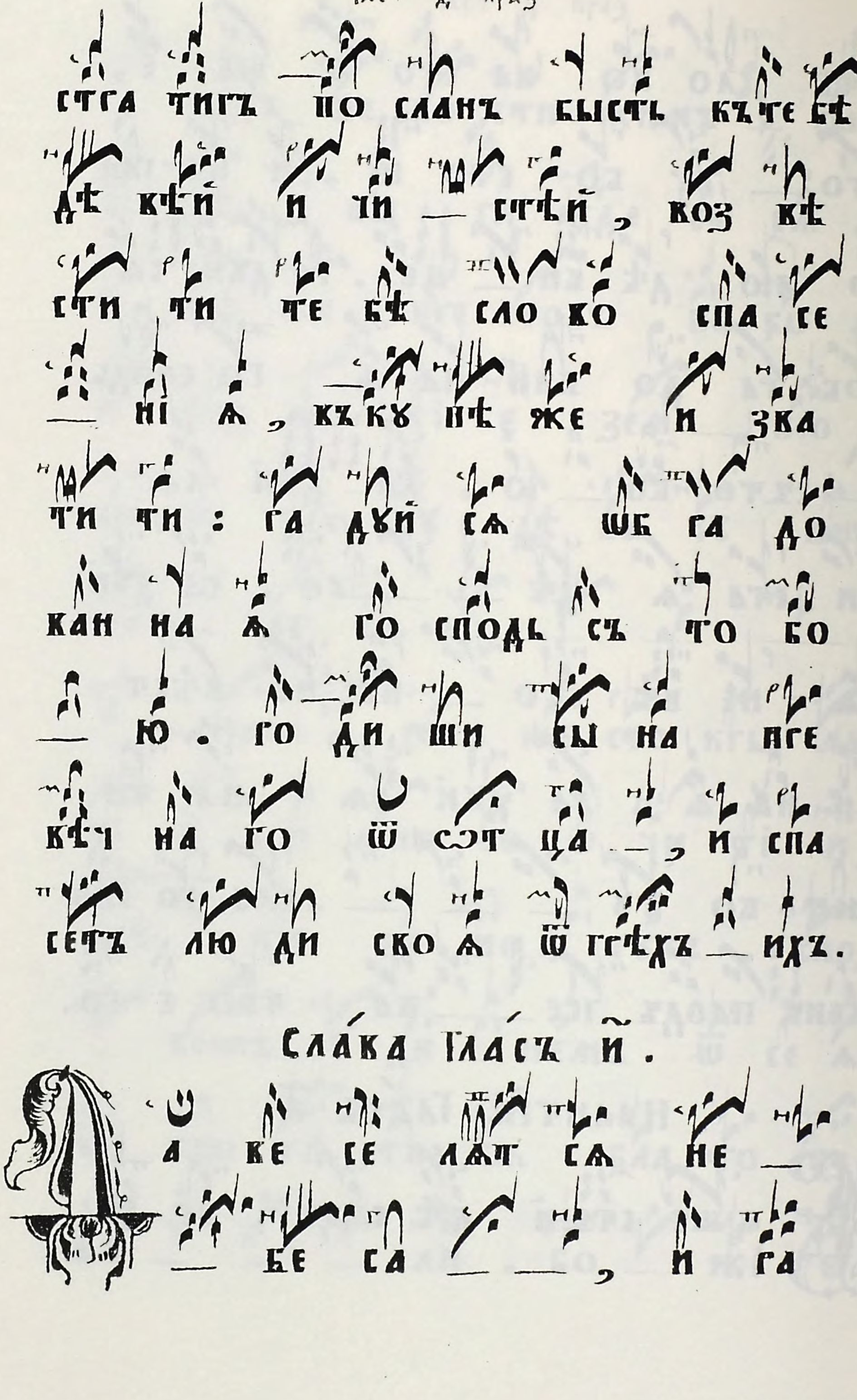
стга тигъ по сланъ бысть къ те бѣ
дѣ вѣй и ти — стѣй, воз вѣ
сти ти те бѣ сло во спа се
— ні ѧ, къ кѹ пѣ же и зва
ти ти: га дѹй сѧ ѿб га до
кан на ѧ го сподь съ то бо
— ю. го ди ши сы на пре
вѣч на го ѿ сот ца —, и спа
сетъ лю ди сво ѧ ѿ грѣхъ — ихъ.
Слава глас и.
а ве се лит сѧ не —
— бе са — —, и зра

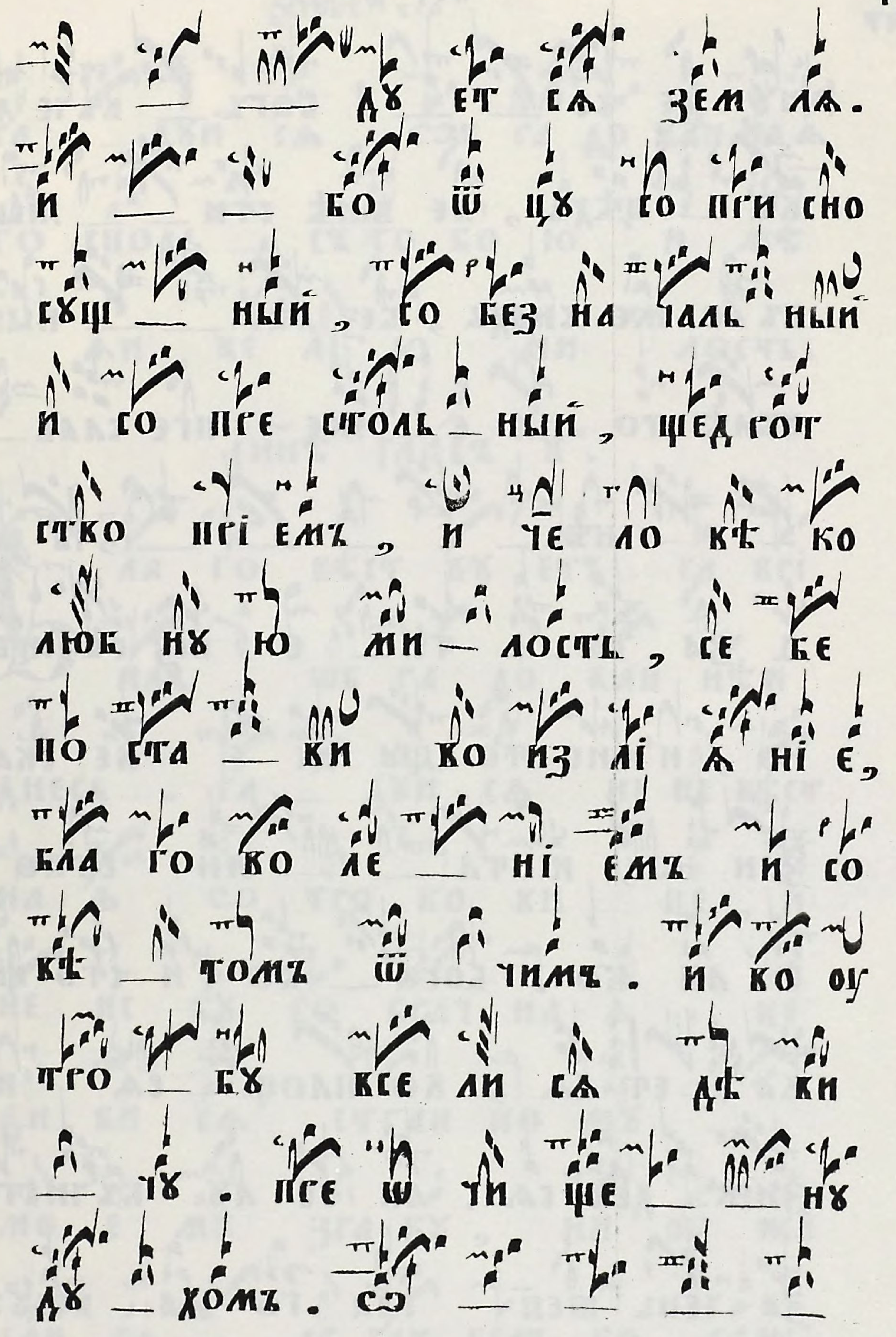
— — — дꙋ ет сѧ зем лѧ.
и — — бо ѿ цꙋ бо пги сно
сꙋщ — ный, бо без на чаль ный
и бо пге столь — ный, щед рот
стко пгі емꙋ, и че ло вѣ ко
люб нꙋ ю ми — лость, се бе
по ста — ки ко из лі ꙗ ні е,
бла го ко ле — ні емꙋ и со
вѣ — томꙋ ѿ — чимꙋ. и ко оу
тго — бꙋ все ли сѧ дѣ ки
— іꙋ. пге ѿ чи ще — — нꙋ
дꙋ — хомꙋ. сэ — — — —

чꙋ де се ! богъ въ че ло
вѣ цѣхъ , не вмѣ сти мый
въ ло же снахъ , без лѣт ный
въ лѣ то . и е же пре слав
нѣ е , ꙗ ко
и за ча ті е без сѣ мен
но , и ис то ща ні е не ска
зан но , и та ин ство
е ли ко . богъ бо и сто ще
ка ет сѧ , во площ сѧ и
зиж дет сѧ . ан ге лꙋ въ чистѣй
за чень шей гла го ла вшꙋ:

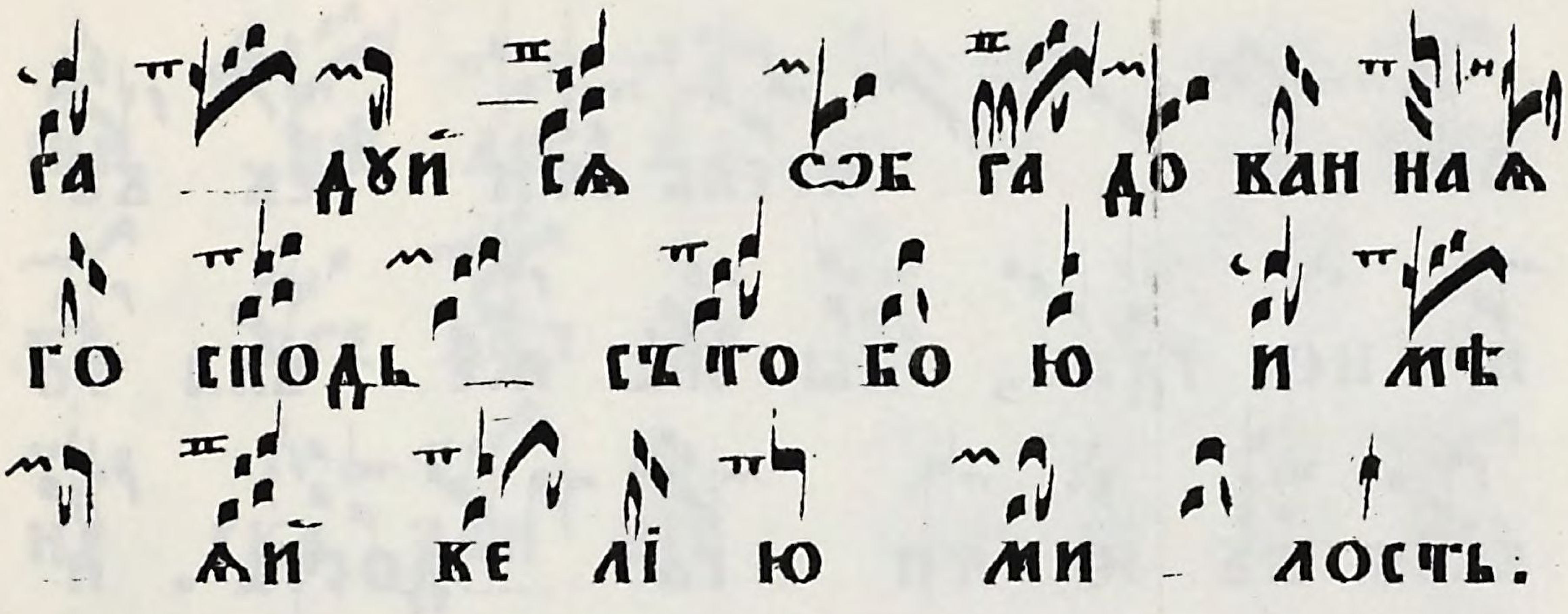
га — дуй ся сѡб га до кан на я
го сподь — съ то бо ю и мѣ
— ай ке лі ю ми — лость.

Инѣ гласъ в҃.

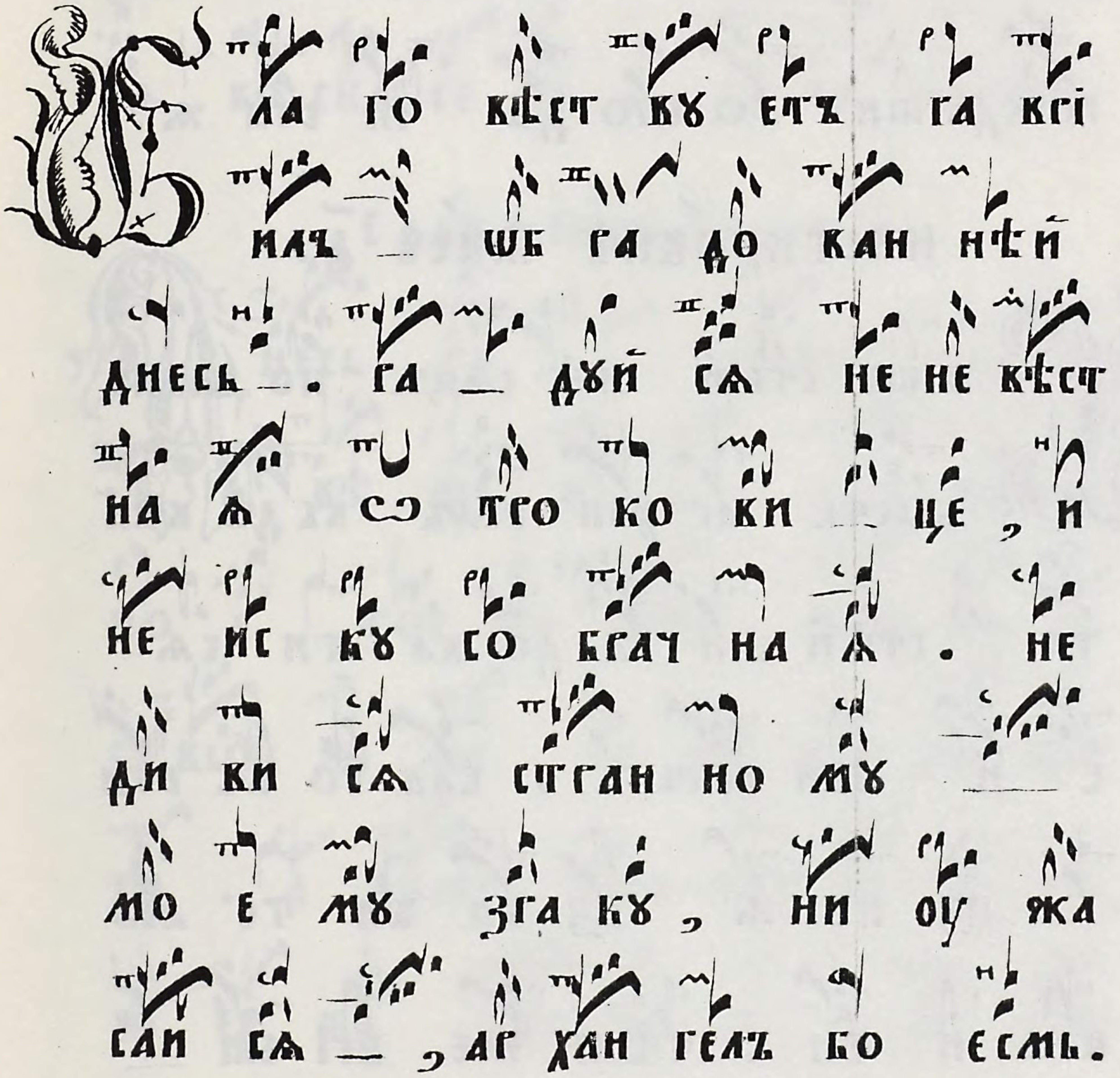
ла го вѣст ку етъ га врі
илъ — шб га до кан нѣй
днесь —. га — дуй ся не не вѣст
на я сѡ тро ко ки — це, и
не ис ку со брач на я. не
ди ки ся стран но му —
мо е му зга ку, ни оу жа
сай ся —, ар хан гелъ бо есмь.

На стиховнѣ глас д.

ши цѣ ло ва нї є, за чатъ

тѧ пре вѣч на го бо — га,

не ска зан но бла го во лив

ша го во че ло вѣ чи ти

сѧ. во спа се нї е дꙋ ша на ши.

Слава и нинѣ глас д.

Д несь ра — — дость бла го

вѣ ще нї ѧ. дѣв ствен

но е тор же ство, ниж нѧ ѧ

съ выш ни ми со во куп лѧ ют

сѧ. а дамъ об нов лѧ ет сѧ,

и ев ва пер вы ѧ пе ча

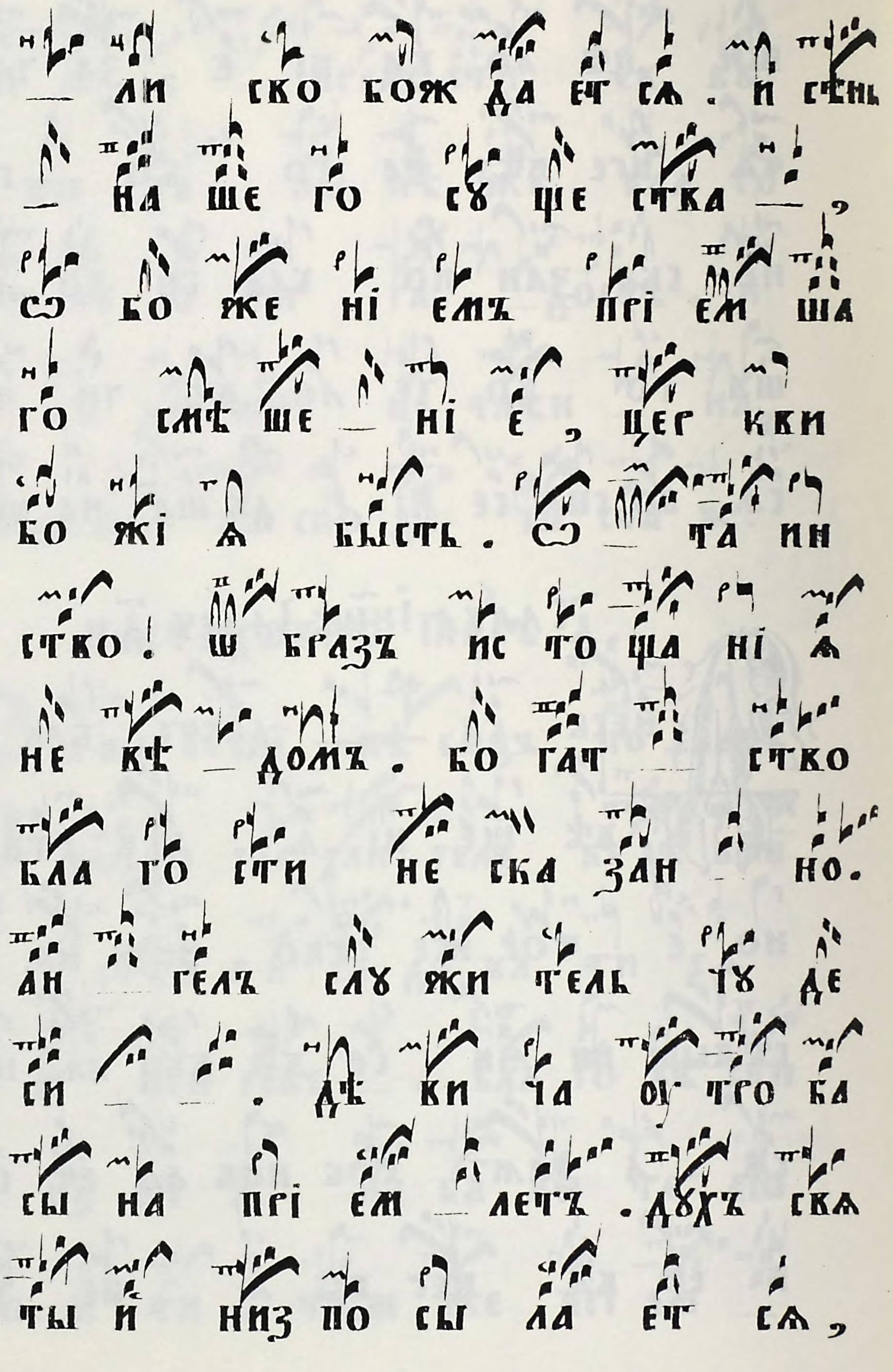
ли ско бож да ет ся. и сѣнь
на ше го су ще ства,
со бо же ні ем при ем ша
го сме ше ні е, цер кви
бо жі я быстъ. со та ин
ство! о браз ис то ща ні я
не вѣ домъ. бо гат ство
бла го сти не ска зан но.
ан гелъ слу жи тель ту де
си. дѣ ви ча оу тро ба
сы на при ем летъ. духъ свя
ты й низ по сы ла ет ся,

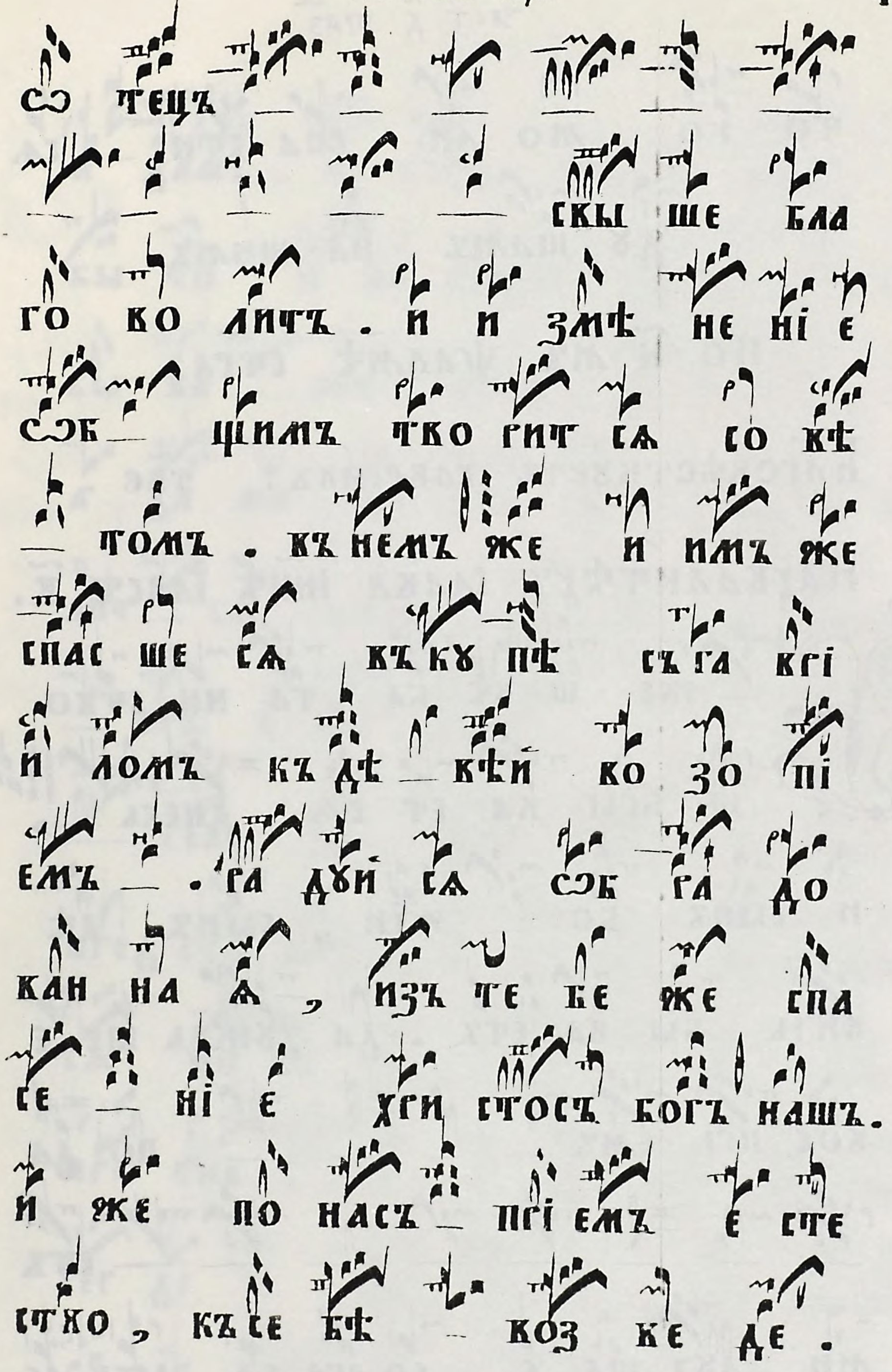
Ѡ тецъ
скы ше бла
го во личь. и и змѣ не ні е
Ѡб щимъ тво рит са со вѣ
томъ. къ немъ же и имъ же
спас ше са къ ку пѣ съ га врі
и ломъ къ дѣ вѣй во зо пі
емъ. ра дуй са Ѡб ра до
ван на а, изъ те бе же спа
се ні е хри стосъ богъ нашъ.
и же по насъ прі емъ е сте
ство, къ се бѣ воз ве де.

то го мо ли спа сти _ ся

дꙋ шамъ на шимъ.

По н҃ мъ ѱалмѣ стхра.

Бл҃говѣствꙋетъ гавріилъ. ѳке.

На хвалитѣхъ слава и нн҃ѣ гласъ в҃.

Е же ѿ вѣ ка та ин ство

ѿ кры ва ет ся днесь _,

и сынъ бо _ жій, сынъ дѣ

вичь бы ва етъ. да хꙋждь ше е

вос прі емъ _ _ _ _, по да

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ стъ

ми лꙋч ше е. со лга ся дрек ле

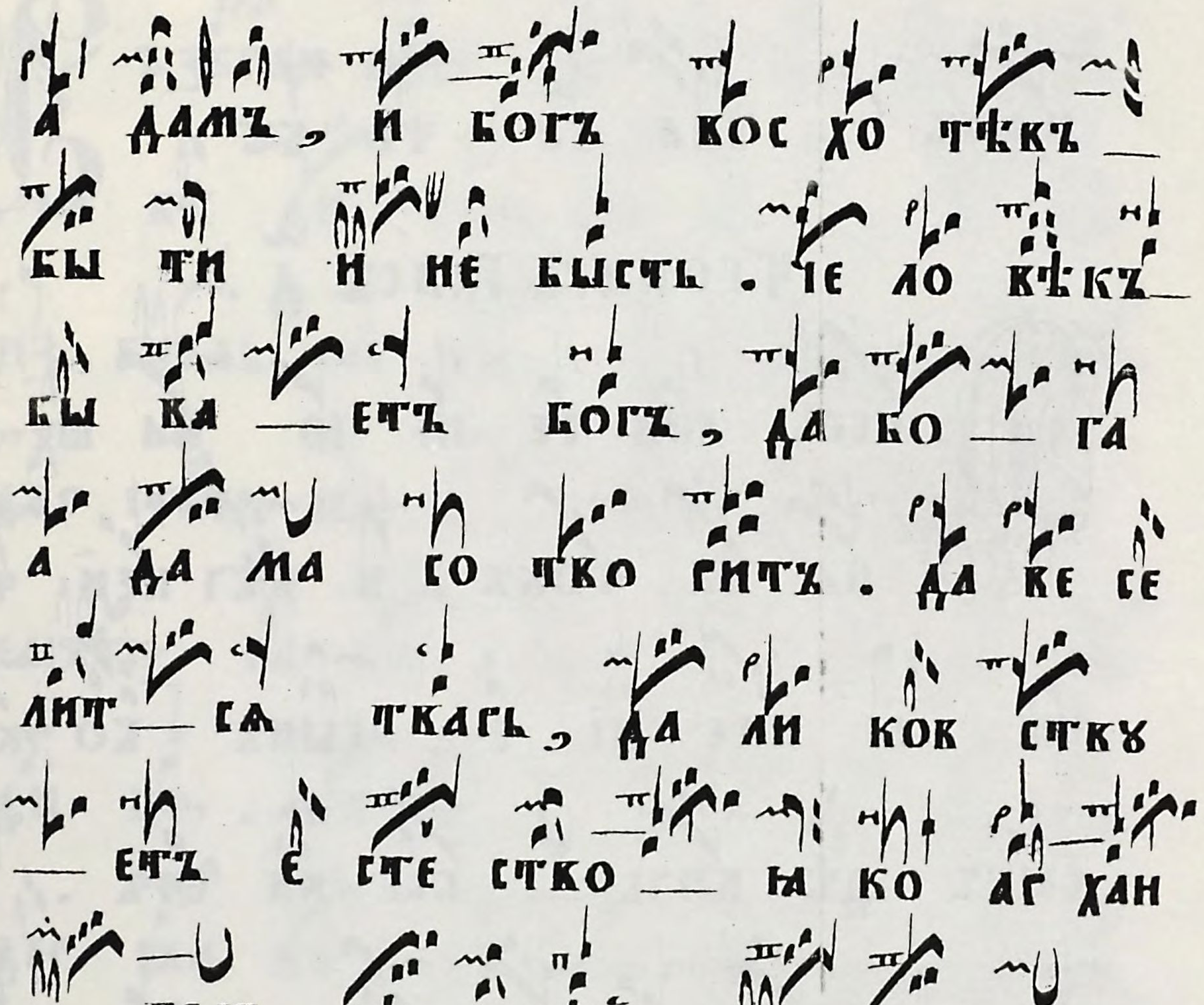
а дамъ, и богъ вос хо тѣвъ
бы ти и не бысть. че ло вѣкъ
бы ва етъ богъ, да бо га
а да ма со тво ритъ. да ве се
лит ся тварь, да ли ков ству
етъ е сте ство ꙗ ко ар хан
гелъ дв вѣй со стра хомъ
пред сто итъ, и е же ра дуй
ся во пі етъ. пе ча ли со
про тив но. и же за ми ло
сер ді е ми ло сти, во че ло
вѣ чи вый ся бо же

Тропа́рь гла́съ д҃.

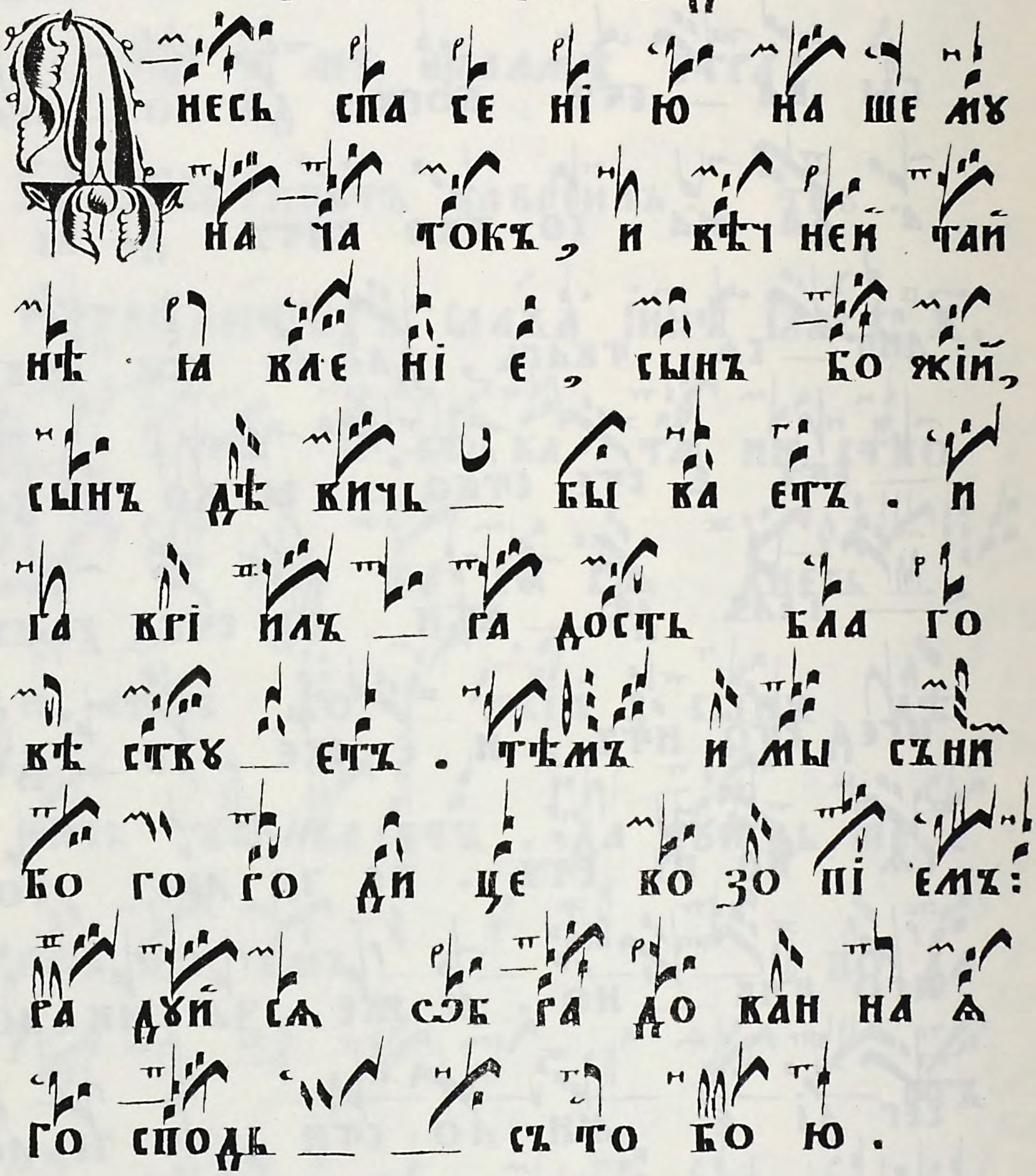

Конда́къ гла́съ и҃.

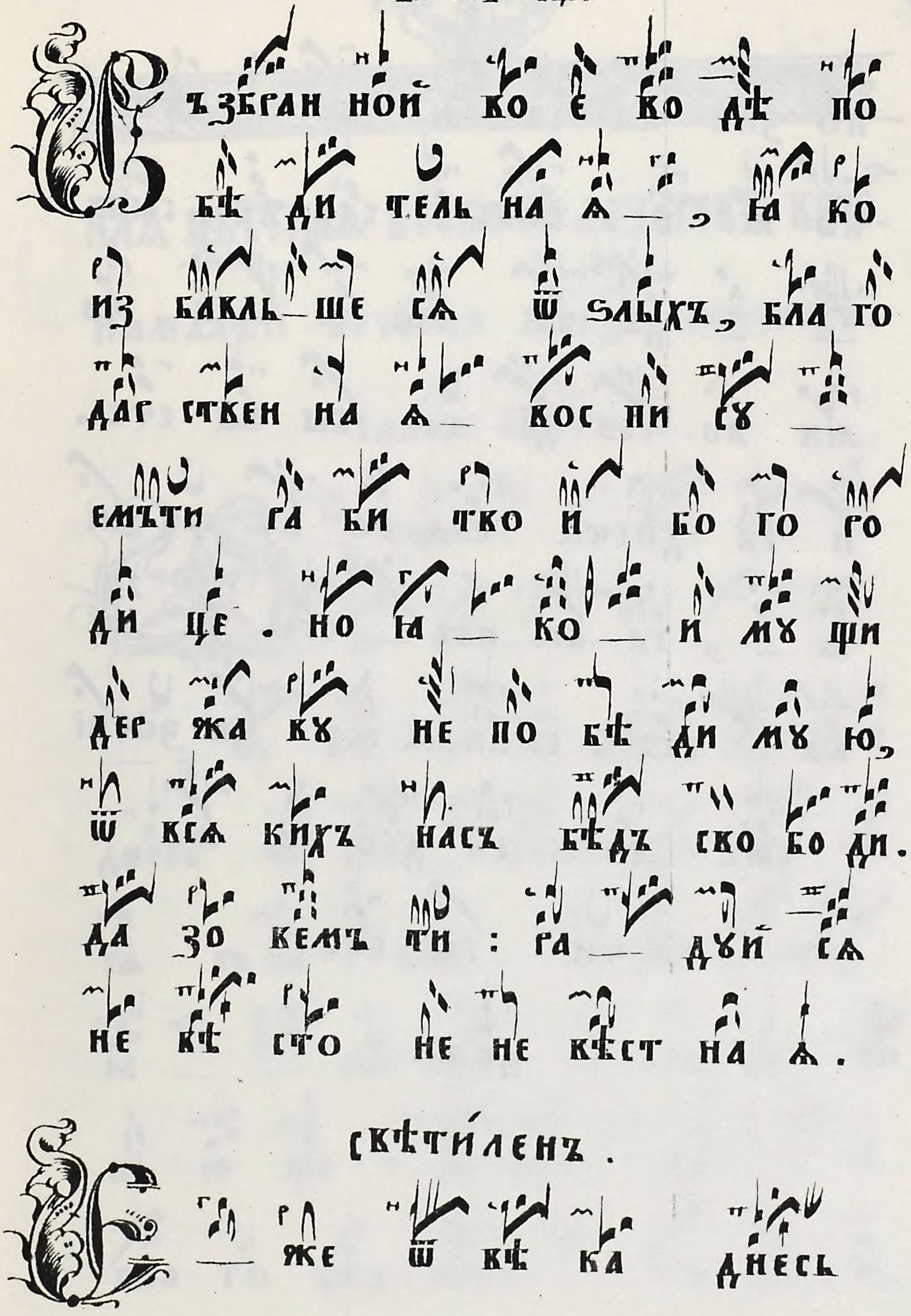
Възбран ной ко е ко дѣ по
бѣ ди тель на а — , ꙗ ко
из бавль ше ся ѿ ѕлыхъ, бла го
дар ствен на я — вос пи су —
емъ ти ра би твоя бо го ро
ди це. но ꙗ — ко — и му щи
дер жа ву не по бѣ ди му ю,
ѿ вся кихъ насъ бѣдъ сво бо ди.
да зо вемъ ти: ра — дуй ся
не вѣ сто не не вѣст на я.
Свѣтиленъ.
С — же ѿ вѣ ка днесь

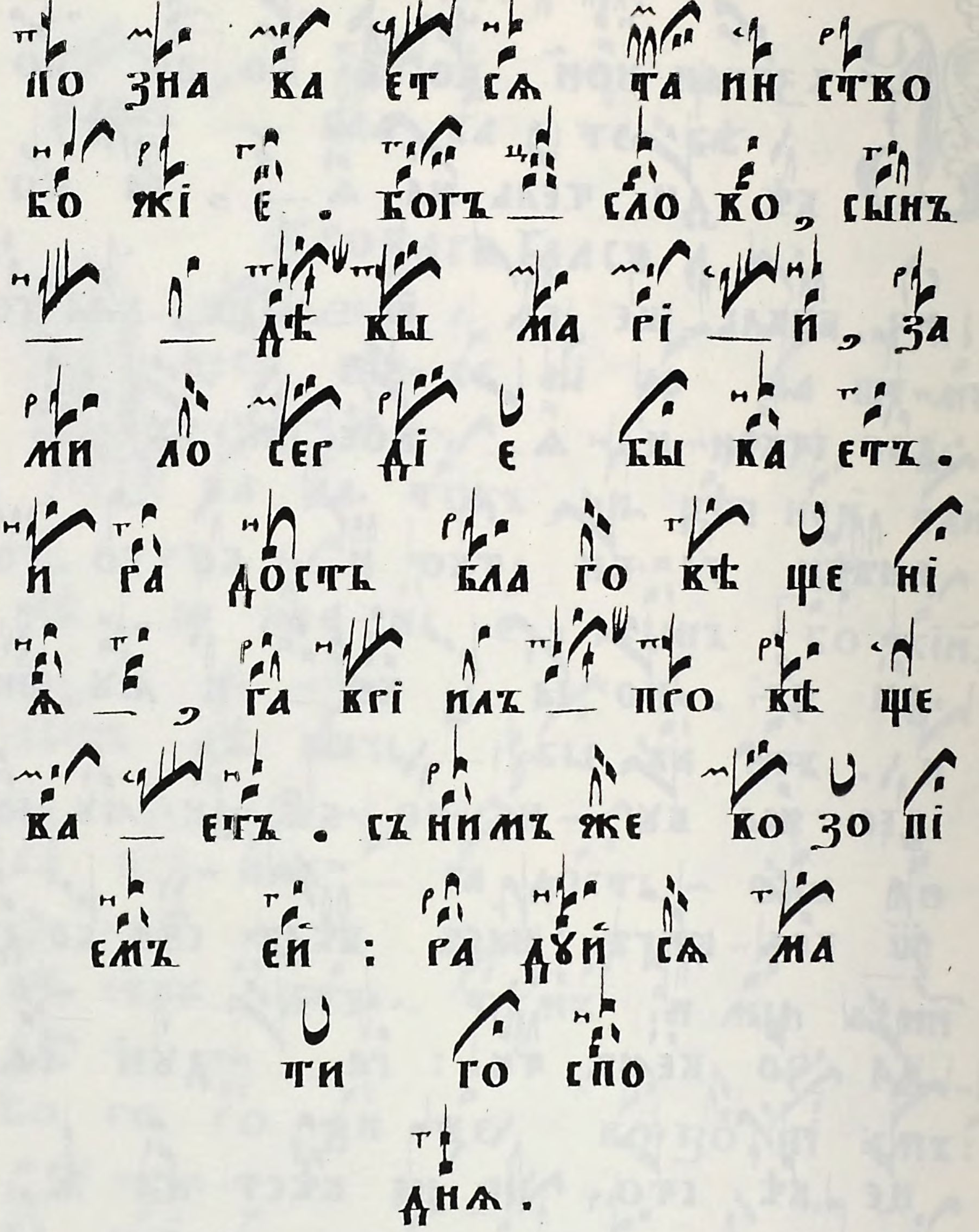
по зна ва ет ся та ин ство
бо жi е . богъ сло во, сынъ
дѣ вы ма рi й, за
ми ло сер дi е бы ва етъ .
и ра дость бла го вѣ ще нi
я , га врi илъ про вѣ ще
ва етъ . съ нимъ же во зо пi
емъ ей : ра дуй ся ма
ти го спо
дня .

На цвѣтнаѧ въ субботу Лазареву вечеръ.

На малѣй вечерни на Г҃и воззвахъ.

Слава гласъ и҃.

Ѡ бще е __ вос кре се
нї е __ __ __ __ __
__, оу вѣ ра ю ще, вѣр нї и
днесь оу гра __ щемъ хри ста ца
ра сѣ ва і емъ. ра зум __ но,
ра __ __ ко же ѿ тро цы во
пї ю ще: ѡ сан __ на __ !
бла го сло венъ __ гра ды и,

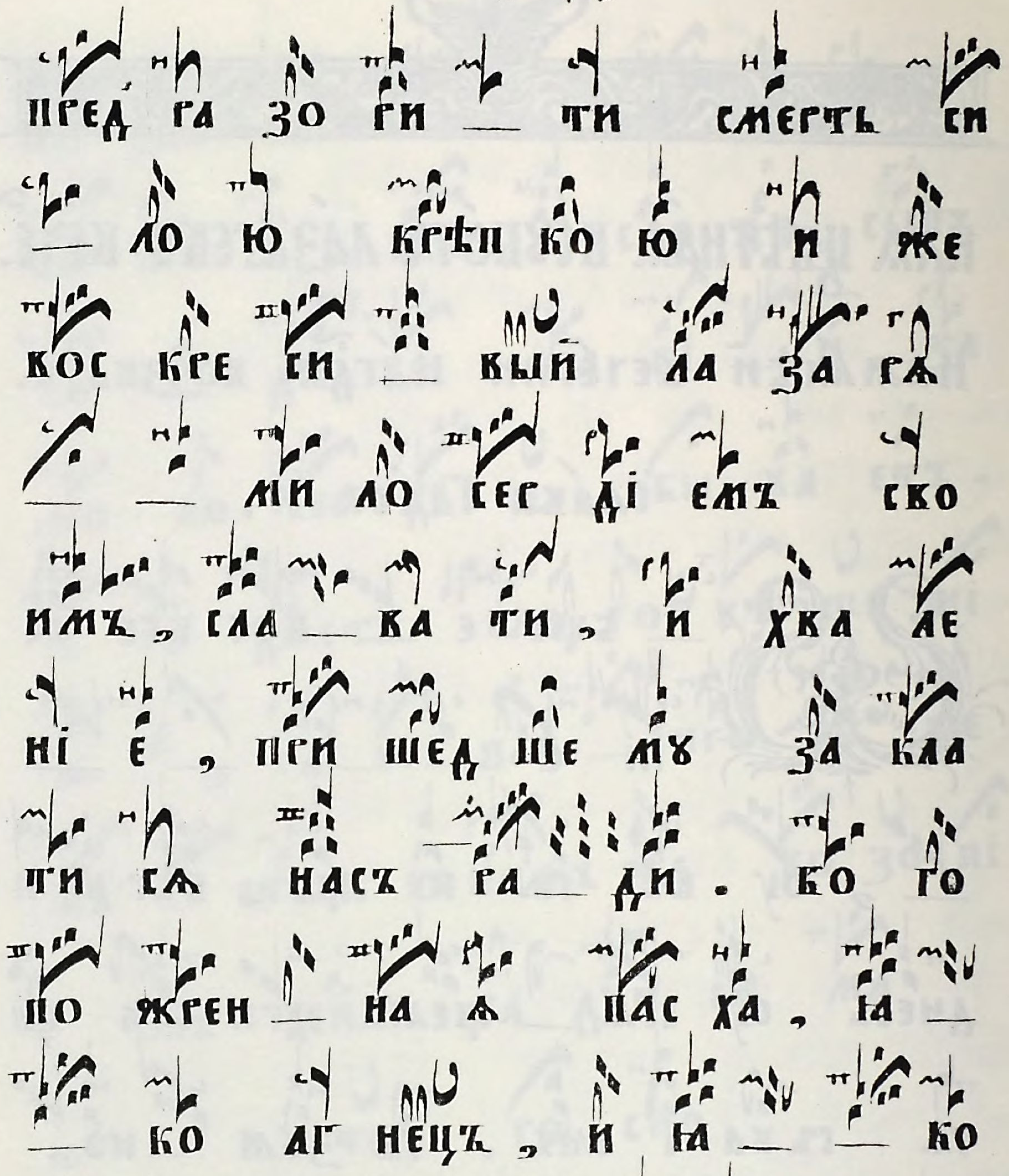
пред га зо ри — ти смерть си
— ло ю крѣп ко ю и же
вос кре си — вый ла за ря
— — ми ло сер ді ем ско
им, сла — ва ти, и хва ле
ні е, при шед ше мꙋ за кла
ти сѧ нас ра — ди. бо го
по жрен — на ѧ пас ха, ѧ —
— ко аг нец, и ѧ — — ко
па стырь, и из ба — ви тель. спо
до би нас цар ствї ѧ тво
е го го спо ди.

Іннѣ гласъ в.

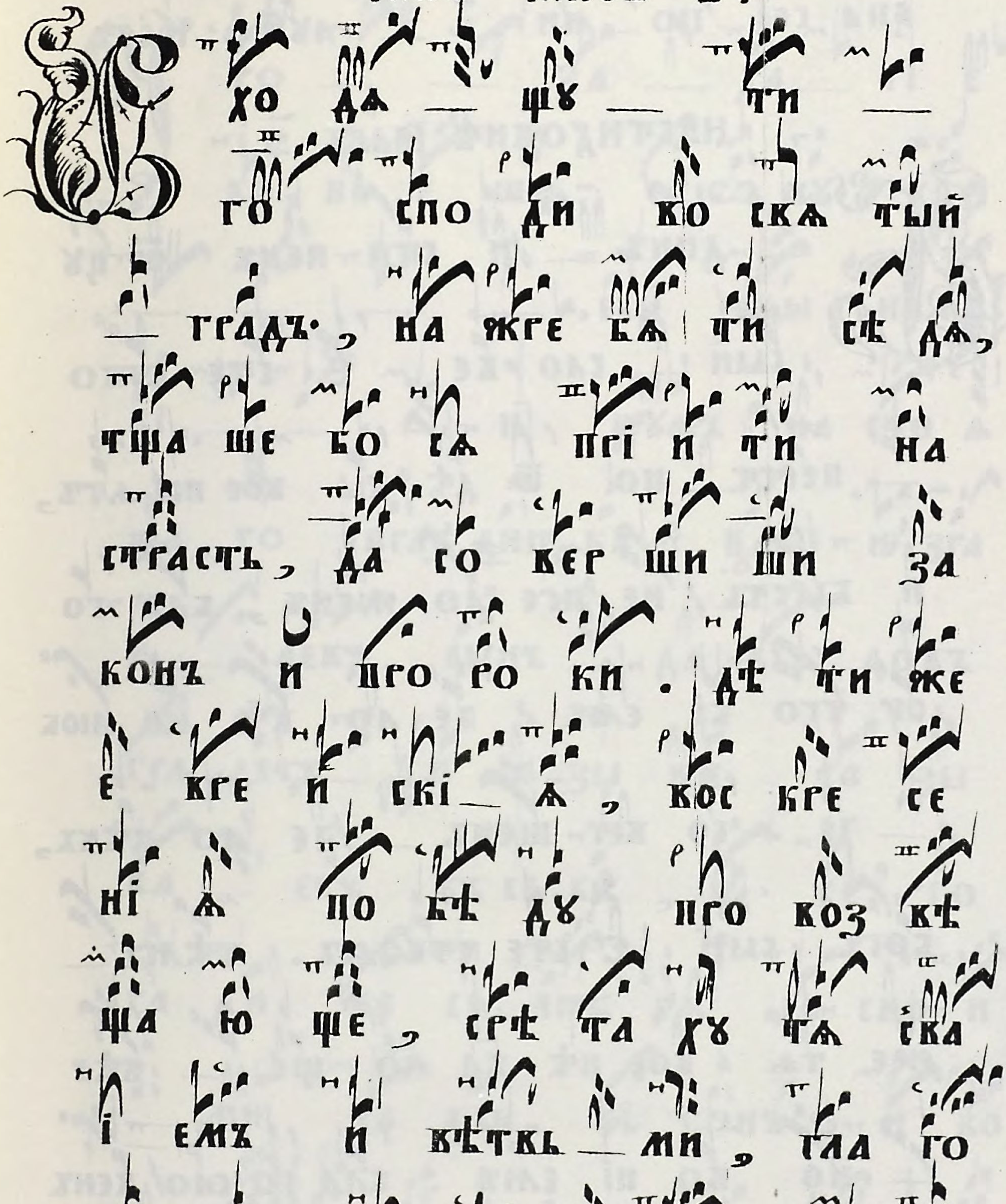
хо да — щу — ти —
го спо ди во свя тый
— градъ, на же ре бя ти сѣ дя,
тща ше бо ся прі и ти на
страсть, да со вер ши ши за
конъ и про ро ки. дѣ ти же
е вре и скі — я, вос кре се
ні я по бѣ ду про воз вѣ
ща ю ще, срѣ та ху тя съ ва
і емъ и вѣтвь — ми, гла го
лю ще: бла го сло венъ е си

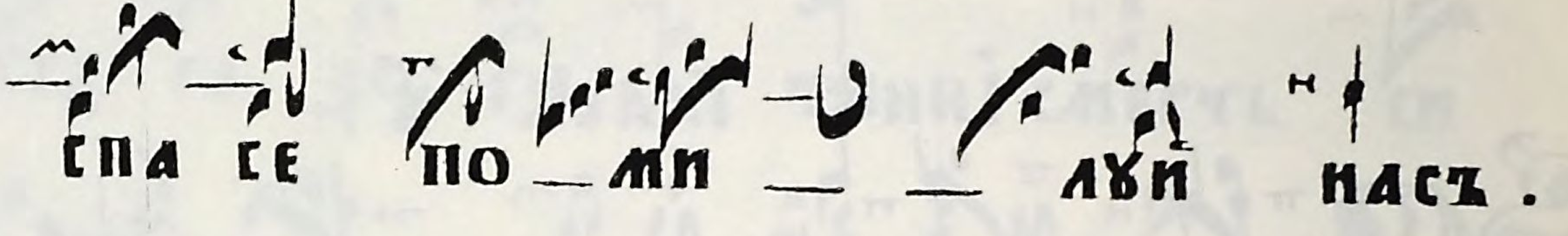

Настиховнѣ гласъ ѕ.

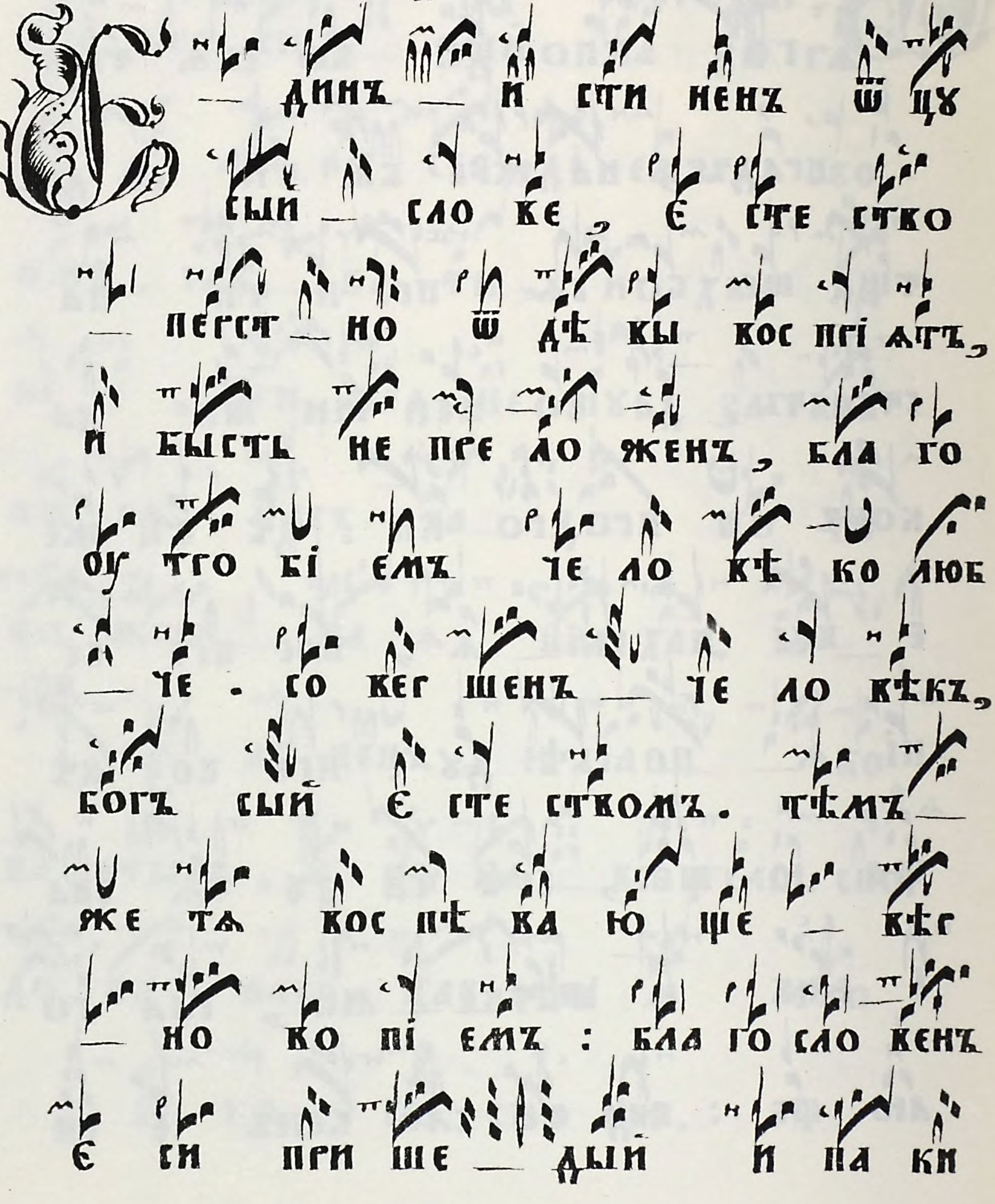

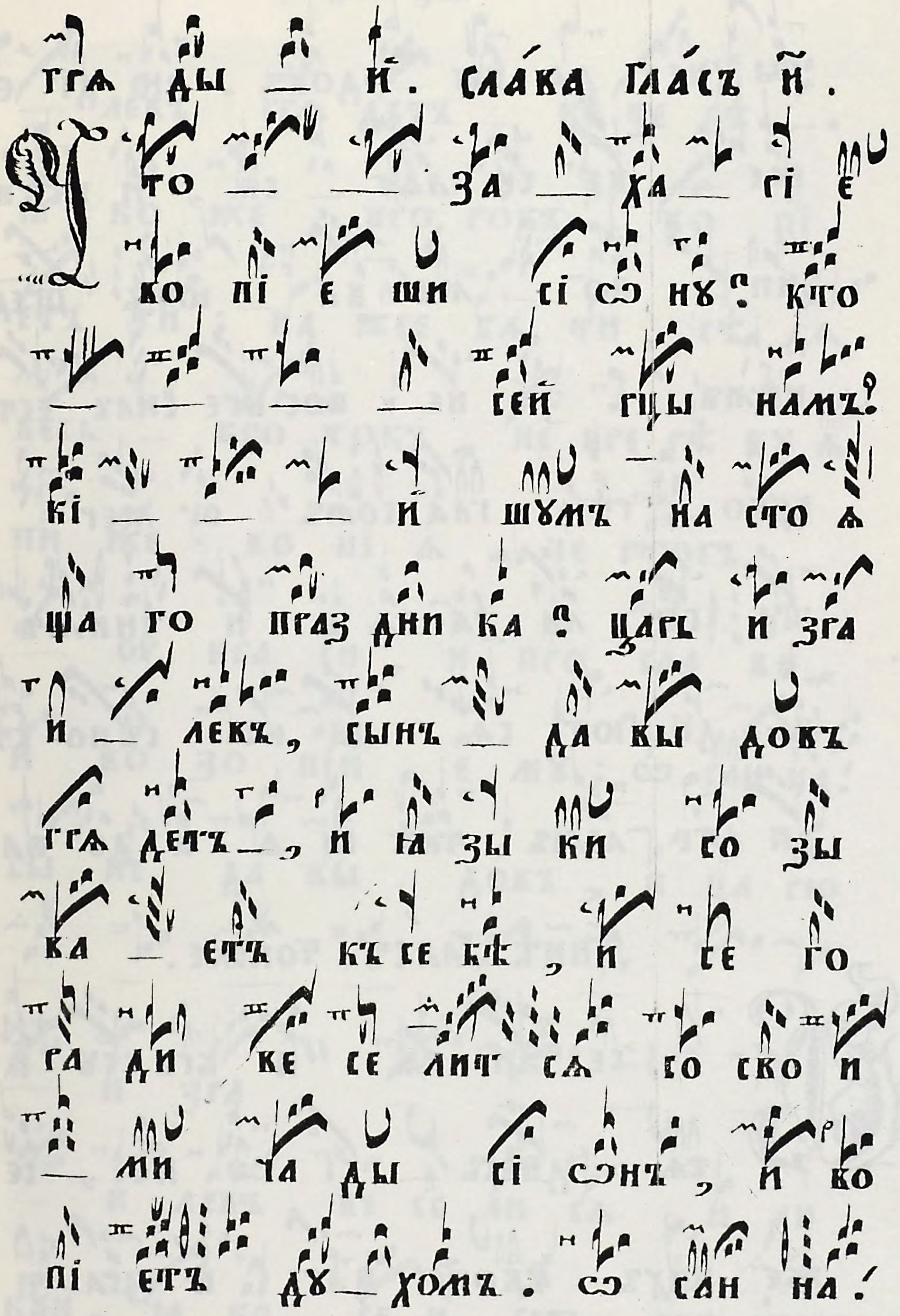
Гра ды — и. Слава Гласъ и.
то — — за — ха — гі е
ко пі е ши сі со нꙋ? Кто
— — — — сей гцы намъ?
ві — — — и шꙋмъ на сто я
ща го праз дни ка? царь и зра
и — левъ, сынъ — да вы довъ
гра детъ —, и ва зы ки со зы
ка — етъ къ се бѣ, и се го
ра ди ве се лит ся бо ско и
— ми ла ды сі онъ, и ко
пі етъ ду — хомъ. о сан на!

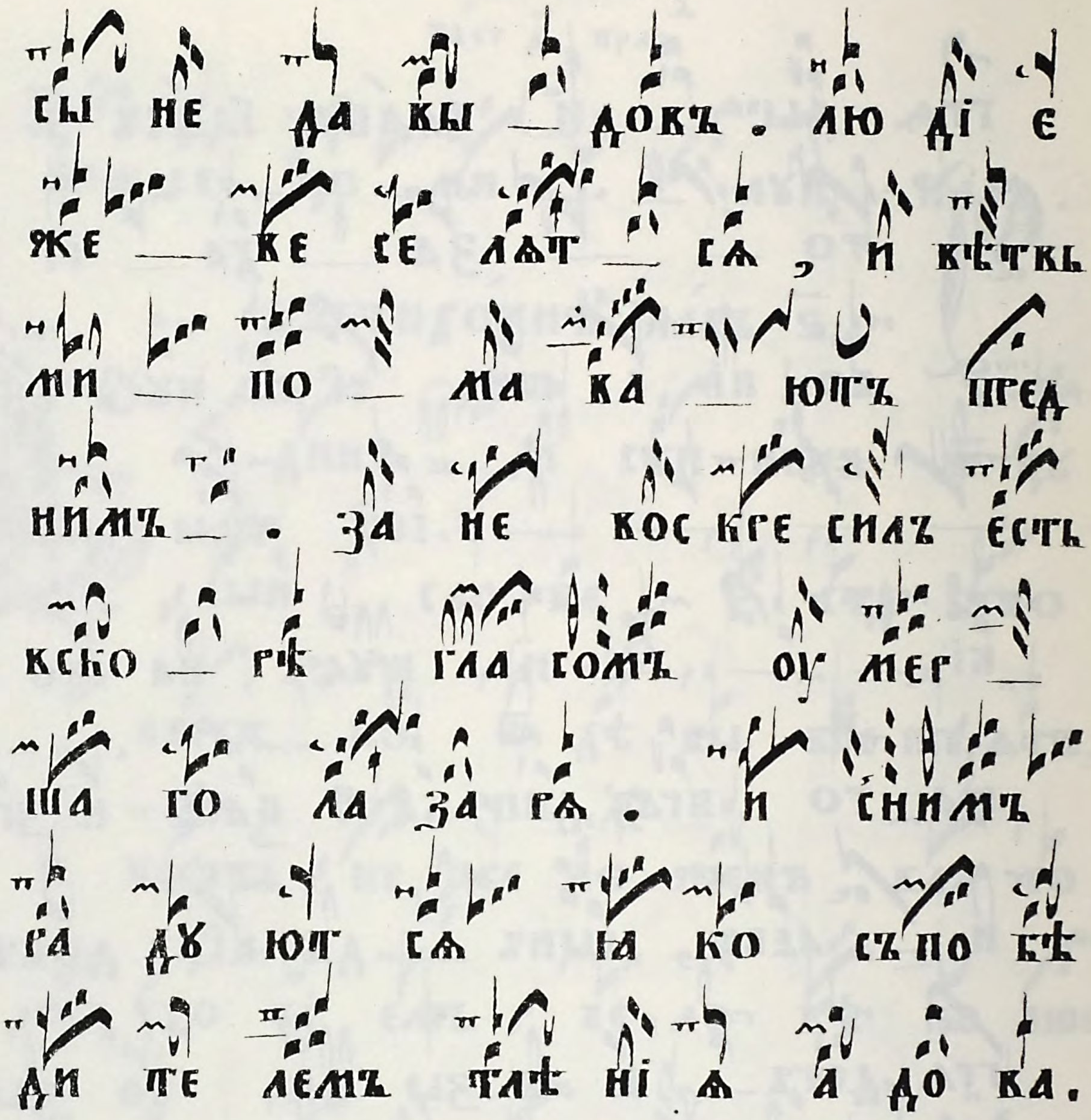

Інъ гласъ тойже.

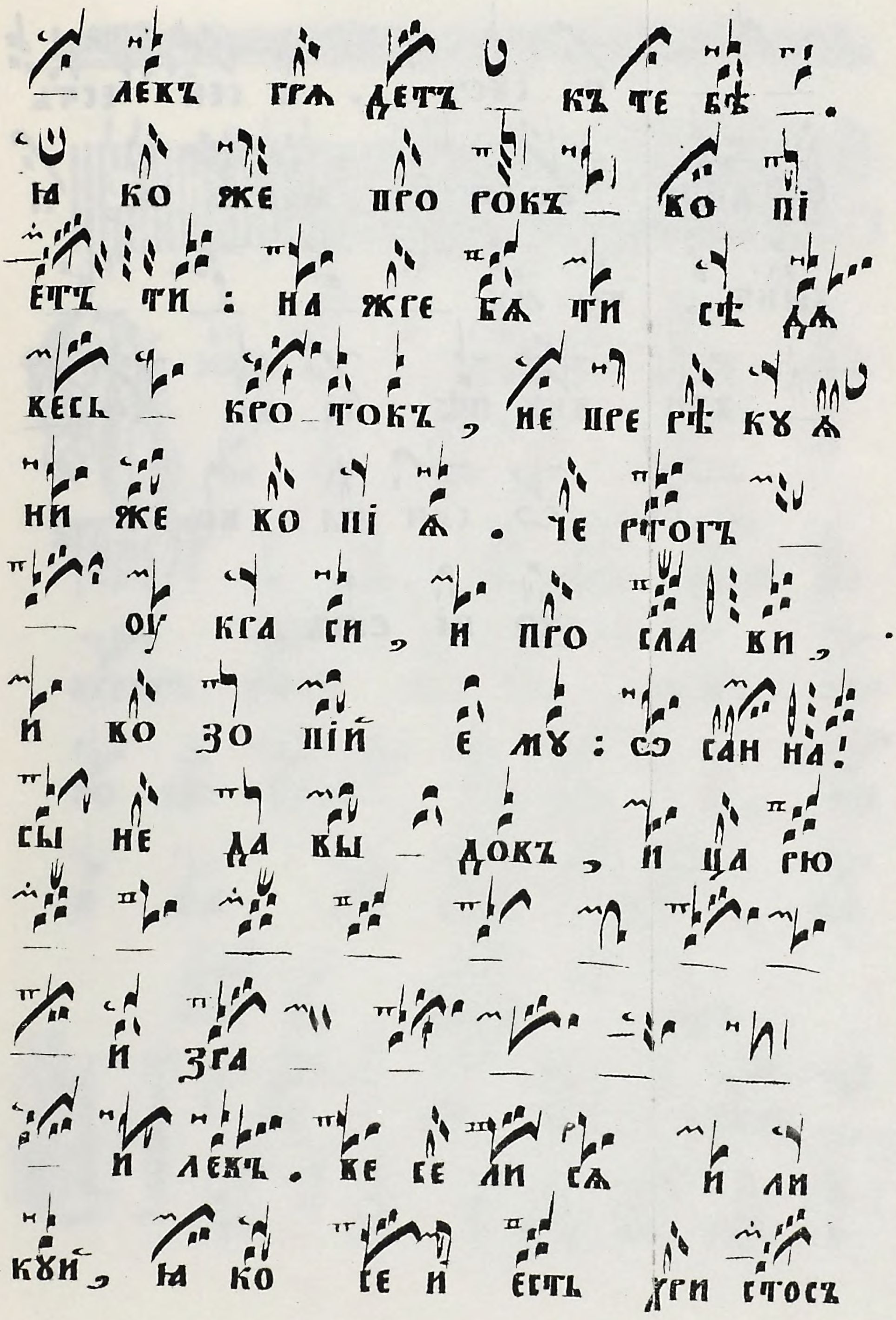
лекъ гра детъ къ те бѣ.
ꙗ ко же про рокъ ко пі
етъ ти : на же ре ба ти се да
кесь кро токъ, не пре рѣ кꙋ ѧ
ни же ко пі ѧ. те ргогъ
оу кра си, и про сла ви,.
и ко зо пій е мꙋ : ѡ сан на!
сы не да кы докъ, и ца рю
и зга
и лекъ. ке се ли сѧ и ли
кꙋи, ꙗ ко се и есть хри стосъ

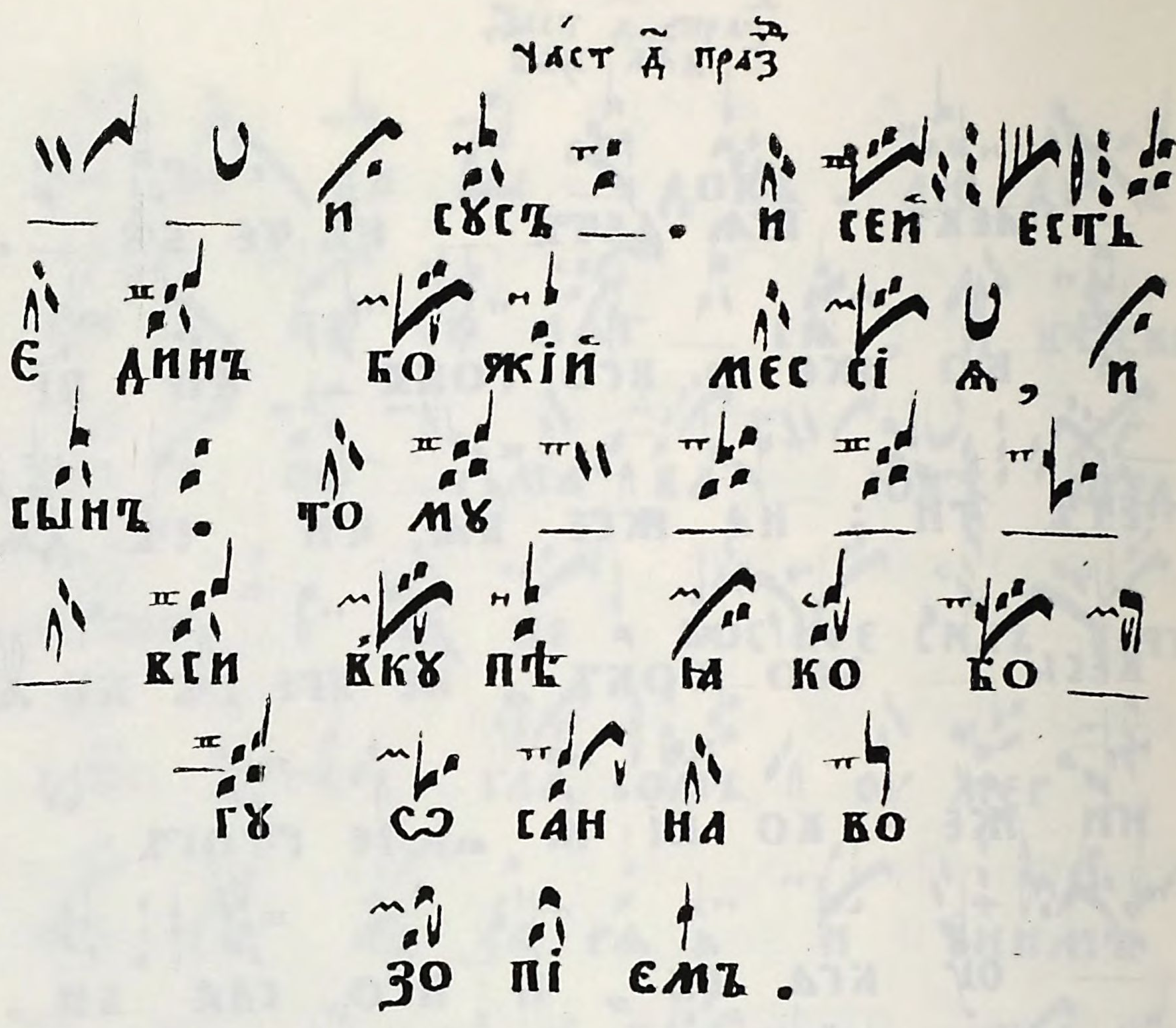
част д праз
и сꙋсъ . и сей есть
е динъ бо жій мес сі а, и
сынъ . то мꙋ
всѧ вкꙋ пѣ ѧ ко бо
гꙋ ѡ сан на во
зо пі емъ .

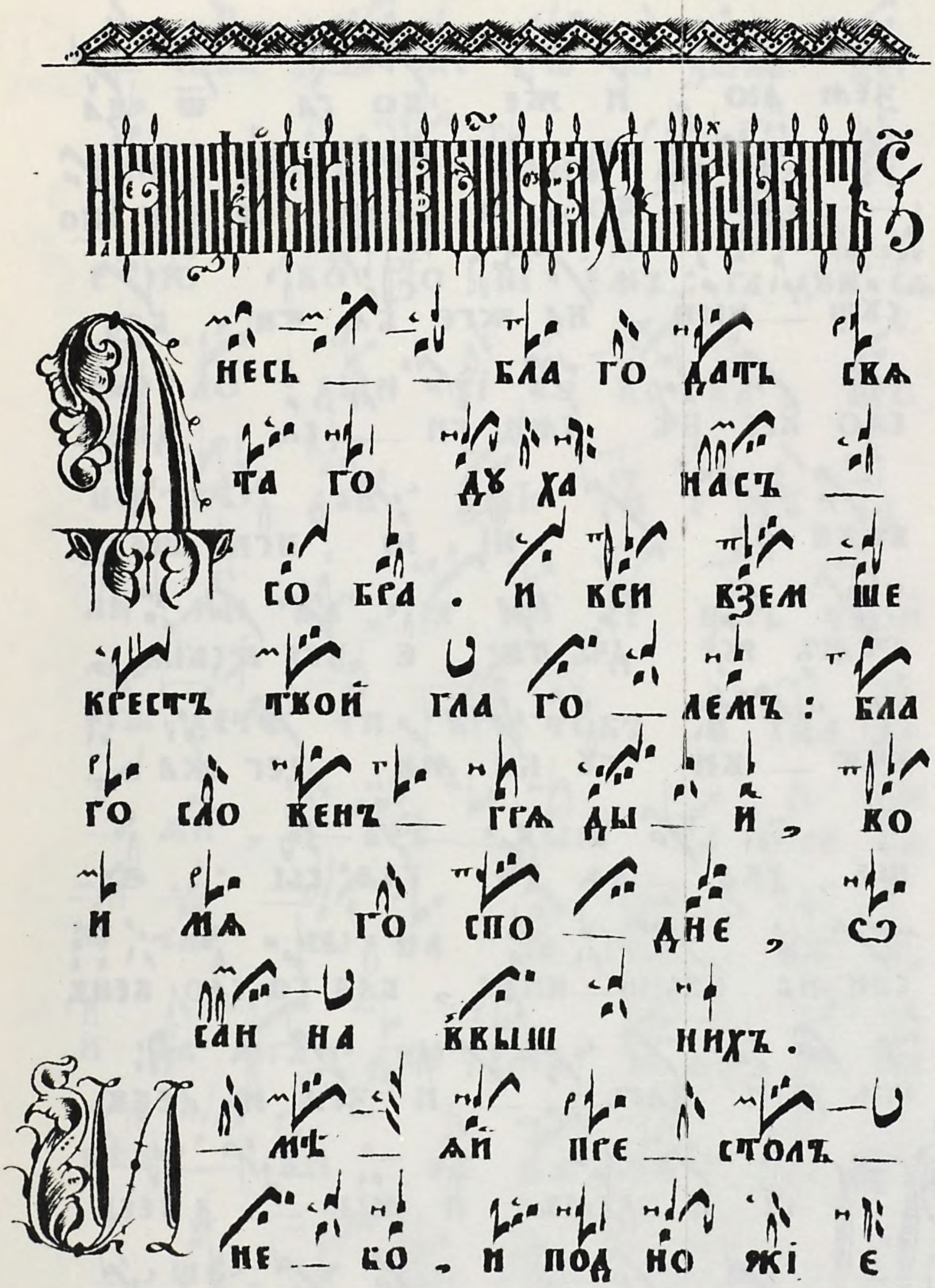
НЕСЬ — — БЛА ГО ДАТЬ СКА
ТА ГО ДХ ХА НАСЪ —
ГО БРА. И ВСИ ВЗЕМ ШЕ
КРЕСТЪ ТВОЙ ГЛА ГО — ЛЕМЪ: БЛА
ГО СЛО ВЕНЪ — ГРА ДЫ — И, КО
И МА ГО СПО — ДНЕ, О
САН НА В ВЫШ НИХЪ.
— МЪ — АЙ ПРЕ — СТОЛЪ —
НЕ — КО, И ПОД НО ЖІ Е

зем лю, и же бо га ѿ ца
— сло — во, и сынъ со при сно
сущ — ный, на жре бя ти без
сло вес нѣ сми ри — ся, днесь
въ ви ѳа — ні ю при шедъ.
тѣмъ же дѣ ти е вре йскія,
вѣт — ви ру ка ми дер жа —
ще, хва — лы ху гла сы: о
сан на въ выш — нихъ, бла го сло венъ
гря дый царь — — и зра и левъ.
П рі и демъ и мы — днесь
весь но вый и зра — —

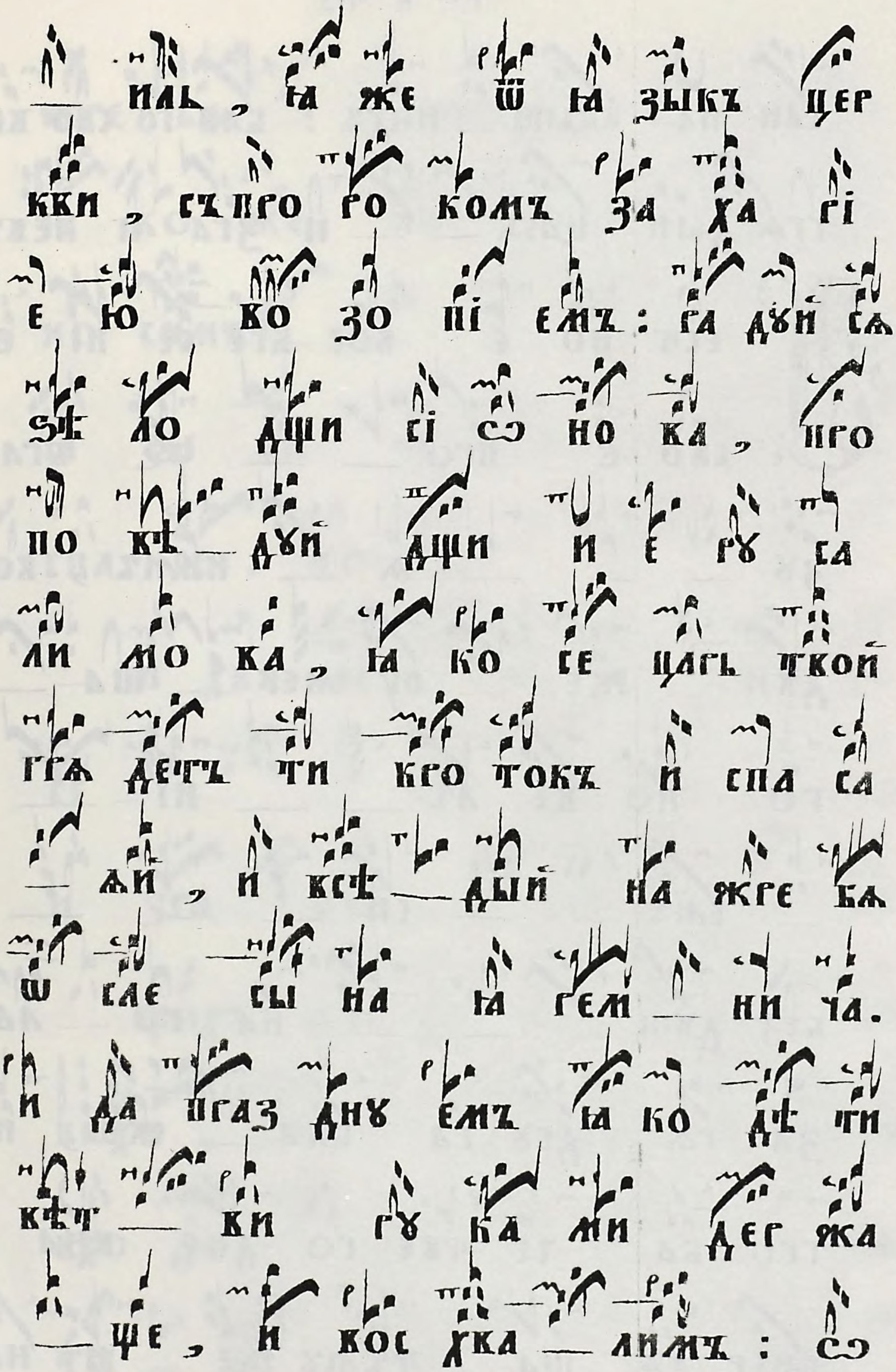
— иль, ıа же ѿ ıа зыкъ цер
кви, съпро ро комъ за ха рі
е ю ко зо пі емъ: ра дѹи ся
ѕе ло дщи сі ѡ но ка, про
по вѣ — дѹи дщи и е рѹ са
ли мо ка, ıа ко се царь твой
гря детъ ти кро токъ и спа са
— ай, и всѣ — дый на жре бя
ѿ гле сы на ıа рем — ни ча.
и да праз днѹ емъ ıа ко дѣ ти
вѣт — ви рѹ ка ми дер жа
— ще, и вос хва — лимъ: ѡ

Стих а праз
сан на вкыш — них! бла го сло вен
гря дый царь — — и зра и левъ.
Ч ест но е вос кре се ні е
ско е про — — со бга
зу — — — а — намъ, воз
дви — же — оу мер — ша —
го по ве лѣ — — ні —
— емъ — — си — — —,
без душ — — — на го ла
за гря дру га бла — же, из
гро ба че тве ро дне вна
смер дя ща. тѣмъ же и на

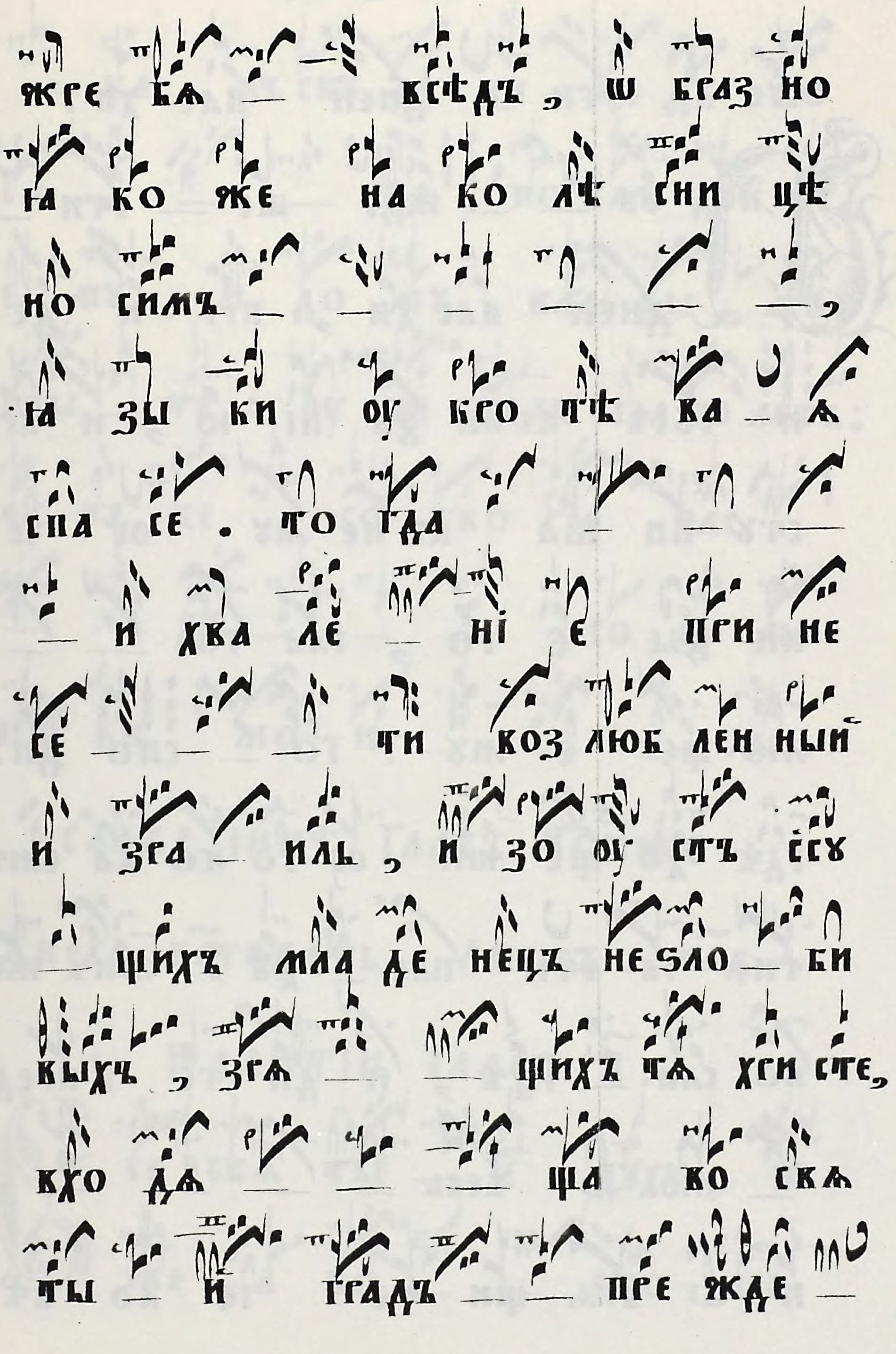
жре ба — всѣдъ, ѿ браз но
на ко же на ко лѣ сни цѣ
но симъ — — — — — — ,
ꙗ зы ки оу кро тѣ ка — ѧ
спа се. то гда — — —
— и хва ле — нї е при не
се — — — — ти воз люб лен ный
и зра — иль, и зо оу стъ ссу
— щихъ мла де нецъ не ѕло — би
выхъ, зрѧ — — щихъ тѧ хри сте,
кто дѧ — — — ша ко скѧ
ты — и градъ — — пре жде —

ше — сти — дней пас хи.

Пре ге — — жде ше — сти —

дней пас хи, прі и дѣ

і сусъ къ ви ѳа ні ю, и при

сту пи ша къ не му оу че

ни цы е го, гла го — —

лю ще е му: го — спо ди!

гдѣ хо ще ши оу го то ва емъ

ти ꙗ сти пас — хꙋ? Ѡнъ же

по сла — ихъ, и ди те къ пред

— ню ю весь — — — —,

и ѡ бря щи те че ло вѣ

— ка, къ ску дѣ ли ко дꙋ но

сѧ — — — ща, по слѣ дꙋй те

е мꙋ, и до мꙋ кла ды — цѣ

рцы — те: оу чи тель гла го летъ:

оу те бе — — со тко рю пас —

— — хꙋ — — — — со оу че

ни ки мо и — — — ми.

Сла́ва і҆нн҃ѣ гла́съ то́йже.

Дне́сь бл҃года́ть. листъ. т҃лд.

Нали́тіи гла́съ а҃.

Се ска ты — й дꙋхъ, и

же а по — — сто лы

на оу чи кый гла го ла ти,
и нѣ ми стран ны ми ѧ зы
ки, той и дѣ темъ е врей
скимъ не и скѹ со ѕлоб нымъ,
по ве лѣ ва етъ зва ти:
со сан на вкыш нихъ! бла
го сло венъ грѧ ды и
царь и зра и левъ.
слава інынѣ гласъ г.
ре жде
ше сти дней бы ті ѧ
пас хи, прі и де і сусъ

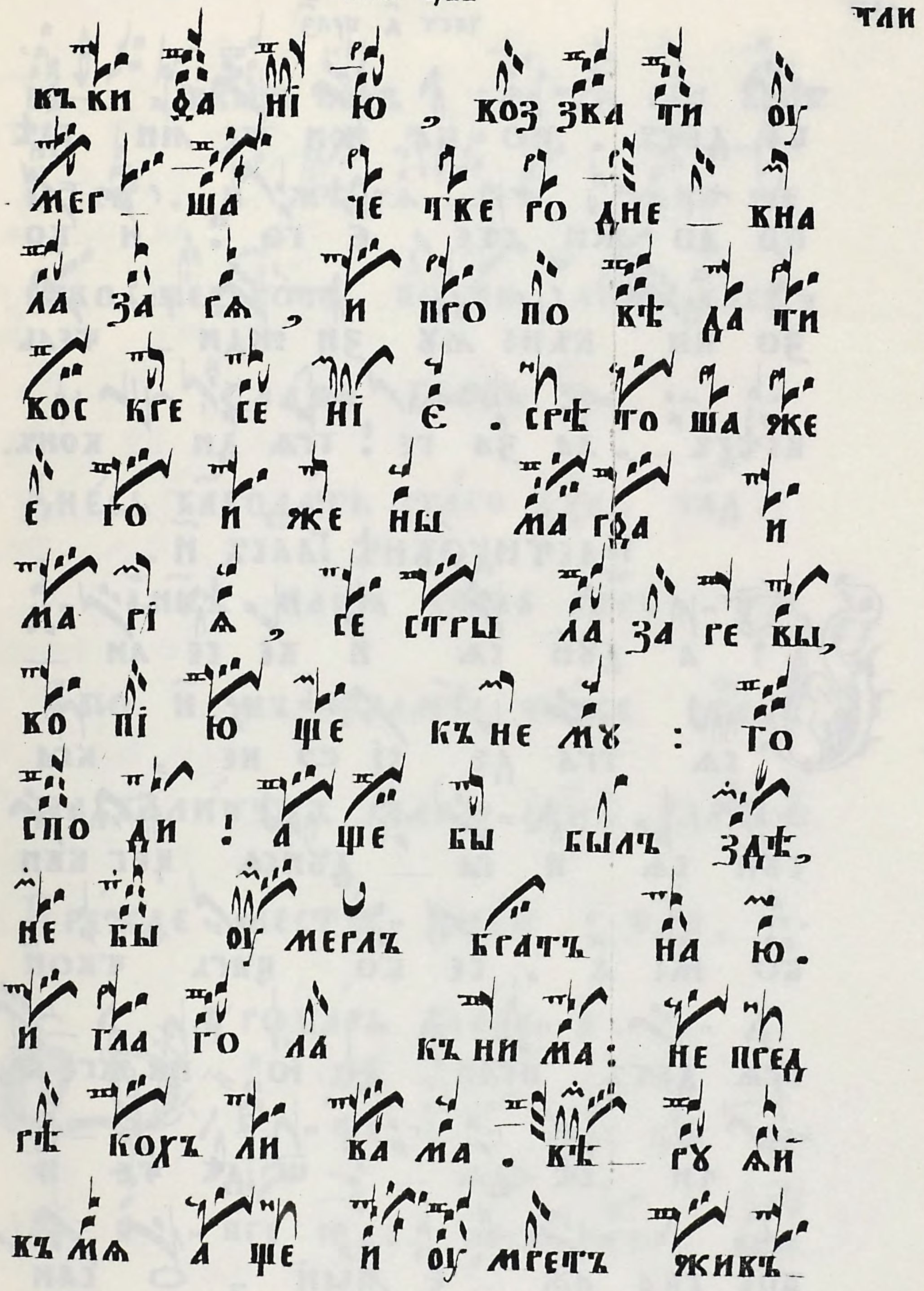
къ ки ѳа ні ю, коз зка ти оу
мег ша ѥ тке го дне кна
ла за гл҃, и про по кѣ да ти
кос кге се ні є. срѣ то ша же
є го и же ны ма гда и
ма рі а, се стры ла за ре кы,
ко пі ю ще къ не мꙋ: го
спо ди! а ще бы былъ здѣ,
не бы оу мерлъ братъ на ю.
и гла го ла къ ни ма: не пред
рѣ кохъ ли ка ма. кѣ гꙋ ай
къ ма а ще и оу мретъ жикъ

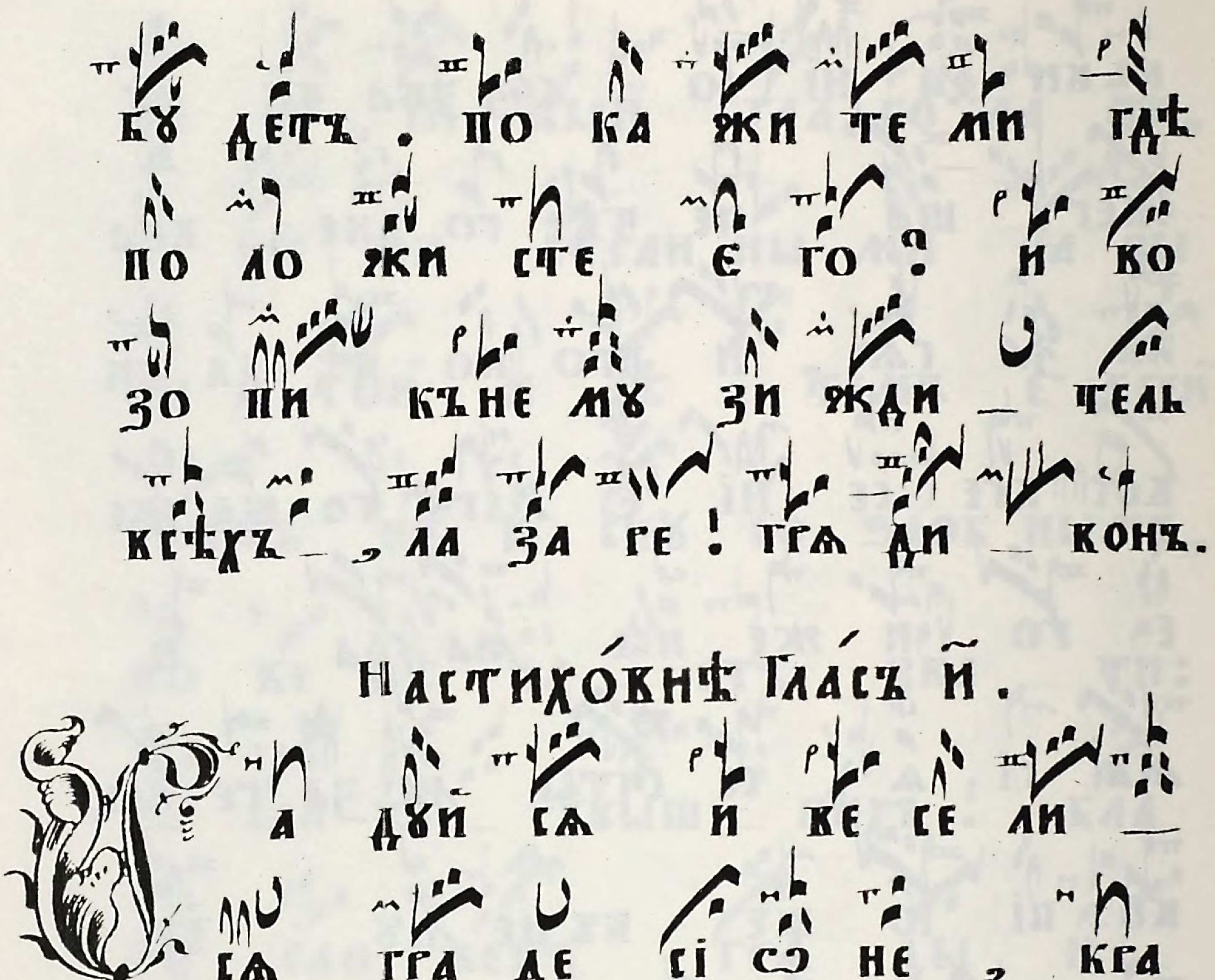
бꙋ детъ. по ка жи те ми гдѣ
по ло жи сте е го? и ко
зо пи къ не мꙋ зи жди — тель
всѣхъ — , ла за ре! гря ди — вонъ.
На стиховнѣ гласъ и҃.
Са дꙋй ся и ве се ли —
ся гра де сі ѡ не, кра
сꙋй ся и га — дꙋй ся цер кви
бо жі я. се бо царь твой
гря детъ прав — до ю, на жре ба
ти сѣ дя — . ѿ дѣ те и
вос хва ля — е мый, ѡ сан

на — — вышнихъ ! бла го сло венъ

е си . и мѣ а — и мно же

ство щед=ротъ по ми — луй насъ .

Слава гласъ ѕ.

Днесь бл҃годать ст҃аго дх҃а . тлⷣ.

Інн҃ѣ паки тѹжде стх҃ѹ .

І по н҃ мъ ѱалмѣ таже стр҃а .

На хвалитѣхъ слава інн҃ѣ гласъ ѕ.

Прежде шести дней . тлѕ.

Тропарь гласъ а҃ .

О бще е — вос кре се ні е пре жде стра сти тво

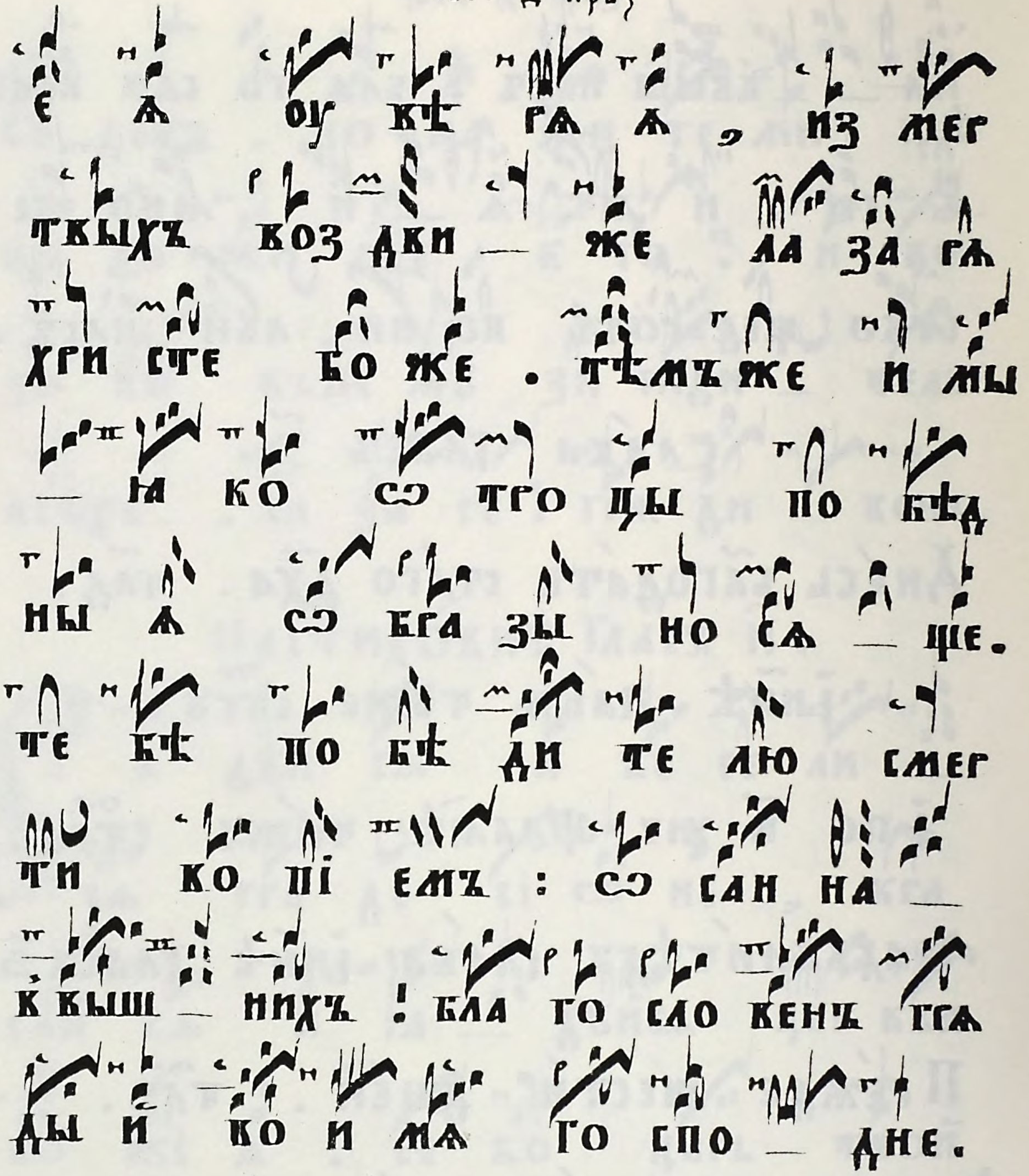

Другій тропарь глас д.

сте бо же нашъ, да безъ смерт
ны ѧ жи зни спо до бим сѧ
вос кре се ні емъ тво имъ,
и вос пѣ ва ю ще зо вемъ:
бла го сло венъ гра ды и
ко и ма го спо дне.

Конда́къ гла́съ ѕ҃.

На пре сто лѣ на не бе си,
на жре бѧ ти на зем ли
но симъ хри сте бо же. ѿ
ан гелъ хва ле ні е, ѿ дѣ тей
вос пѣ ва ні е прі ем лѧ

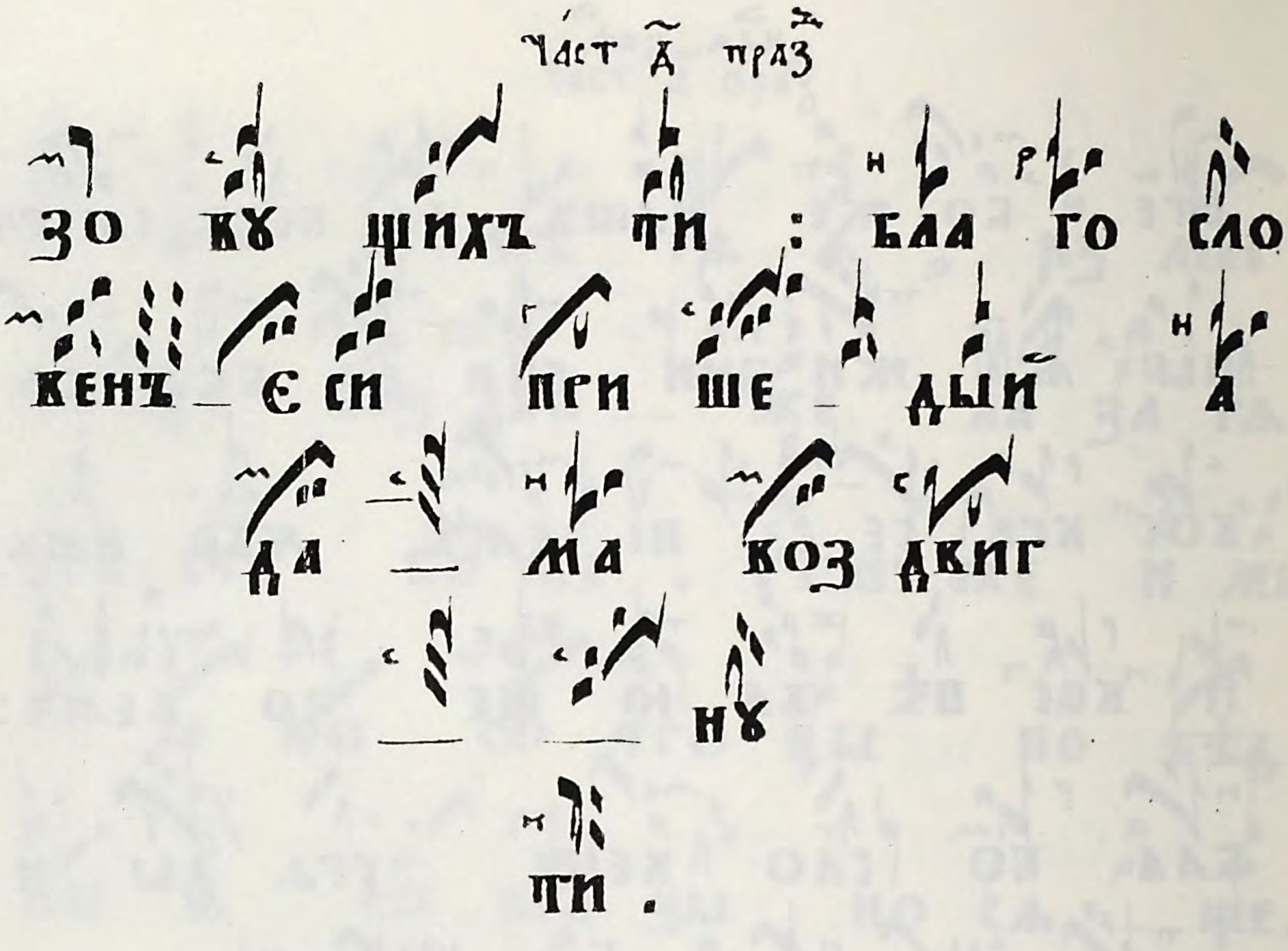
Част д праз
зо ву щихъ ти : бла го сло
венъ е си при ше дый а
да ма воз двиг
ну
ти .

Въ четвертокъ ѕ҃ н҃ли по пасцѣ

Вознесенію гд҃ню.

На малѣй вечерни на Гд҃и воззвахъ.

Слава и нн҃ѣ гласъ е҃.

П рі и ди те вѣр ныхъ _ со во кꙋп ле — ні ѧ, оу мы тай но на оу чив ше сѧ _ оу че никъ _ хри сто _ выхъ. не пре стан но пѣ ні е рцемъ на е ле ѡ _ нѣ _ ꙗ ко же и а по сто ли, сꙋда вы до

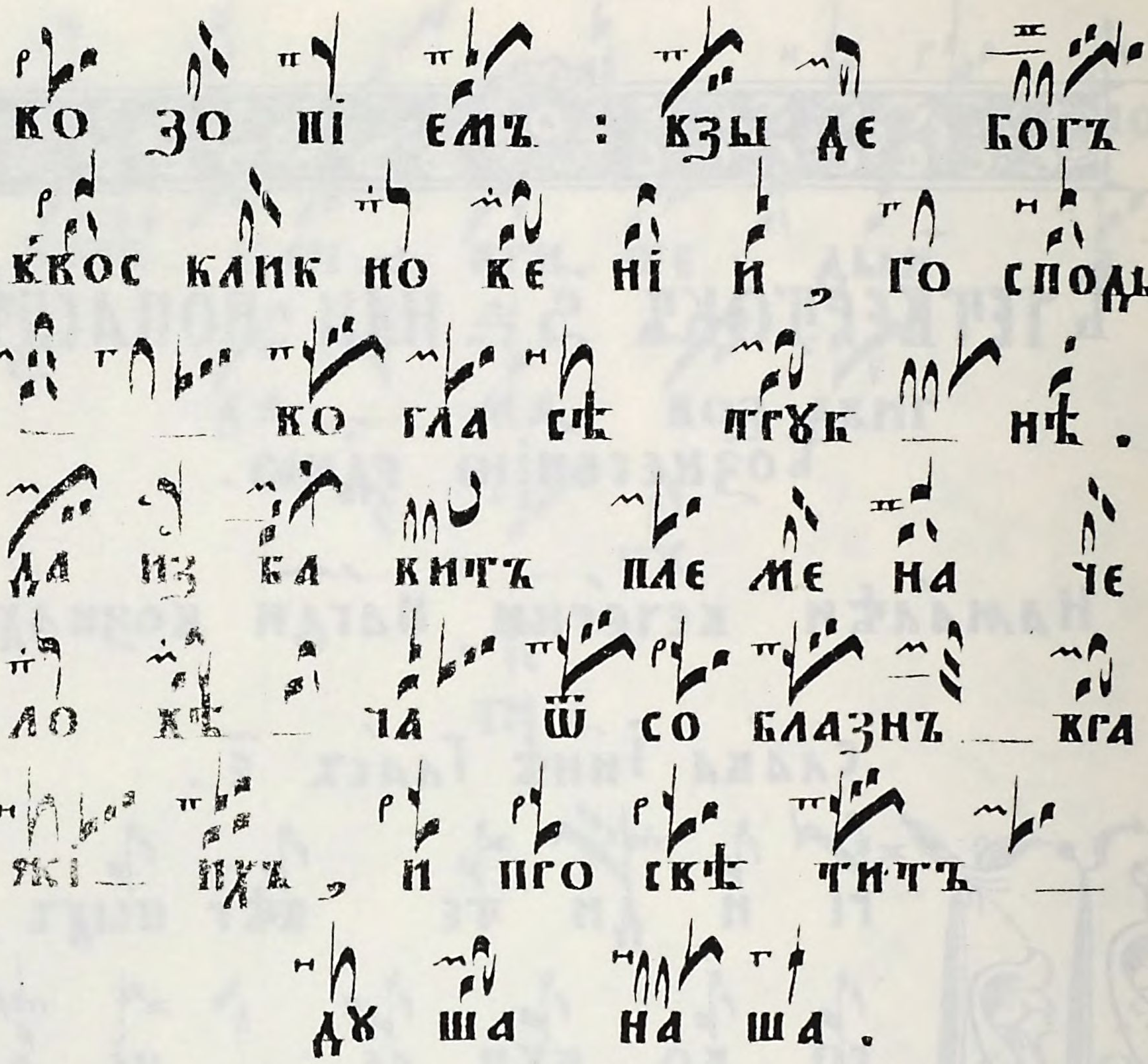

Настиховнѣ глас҃ъ в҃.

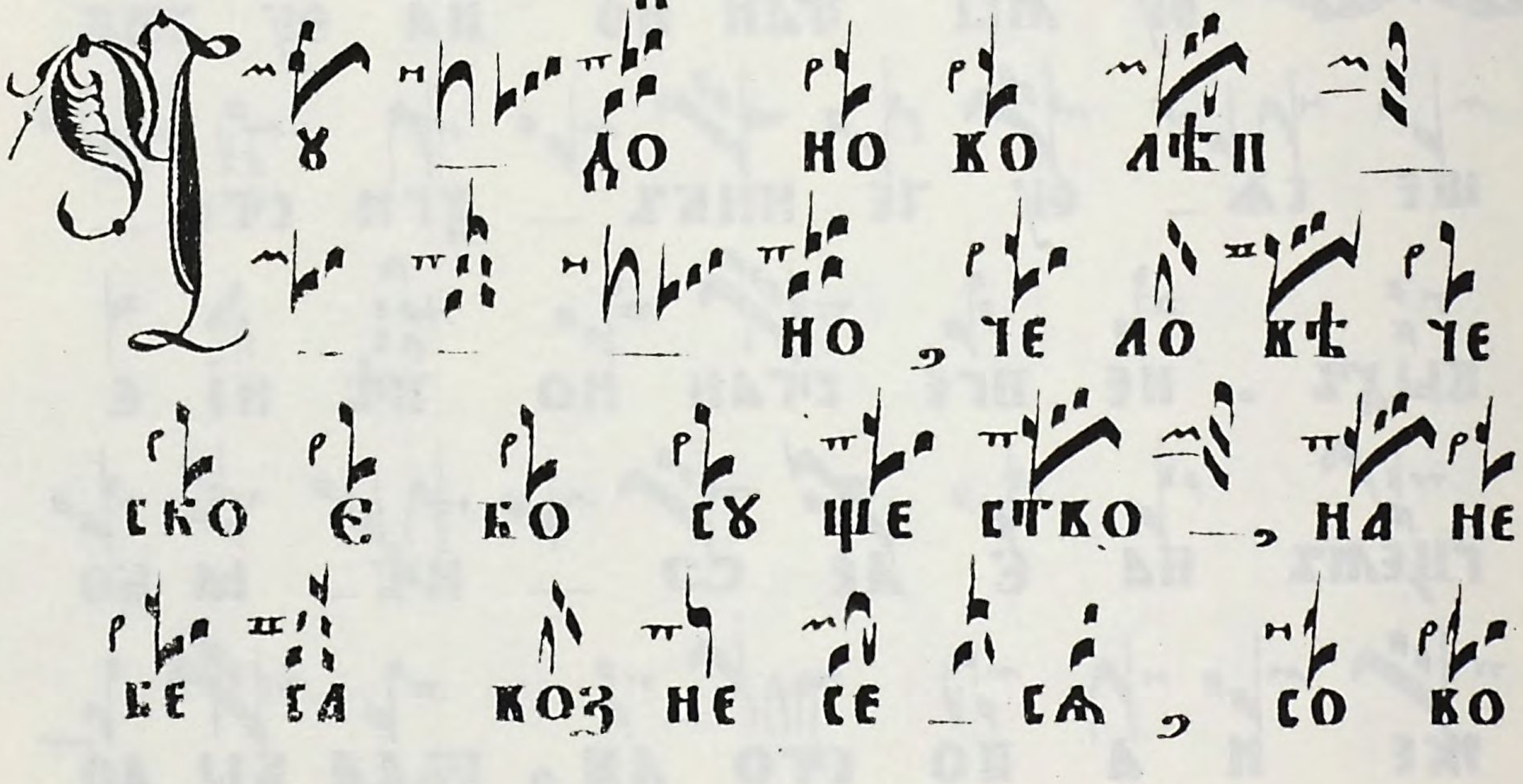

кȣ и вся — сло вȣ бо жі ю

все дер жи те лю.

Слава и нынѣ глас тойже.

Х ка — лȣ бо го по доб —

— — — нȣ, со а по сто

лы бо го ро ди ца вос пѣ

ка — етъ, го спо да зря —

щи на ѡ бла цѣхъ но

си — ма.

О СПОДЬ ВОЗ НЕ СЕ СѦ НА
НЕ БЕ СА, ДА ПО СЛЕТЪ ОУ
ТѢ ШИ ТЕ ЛѦ МИ ГЪ. НЕ
БЕ СА ОУ ГО ТО ВА ША ПРЕ
СТОЛЪ Е ГО, Ѿ ВЛА ЦЫ ВОС
ХОЖ ДЕ НІ Е Е ГО. АН ГЕ
ЛИ ДИ ВѦТ СѦ, ЧЕ ЛО ВѢ КА
ЗРѦ ЩЕ ПРЕ ВЫ ШЕ СЕ БЕ.
Ѿ ТЕЦЪ БО ЖДЕТЪ, Е ГО ЖЕ

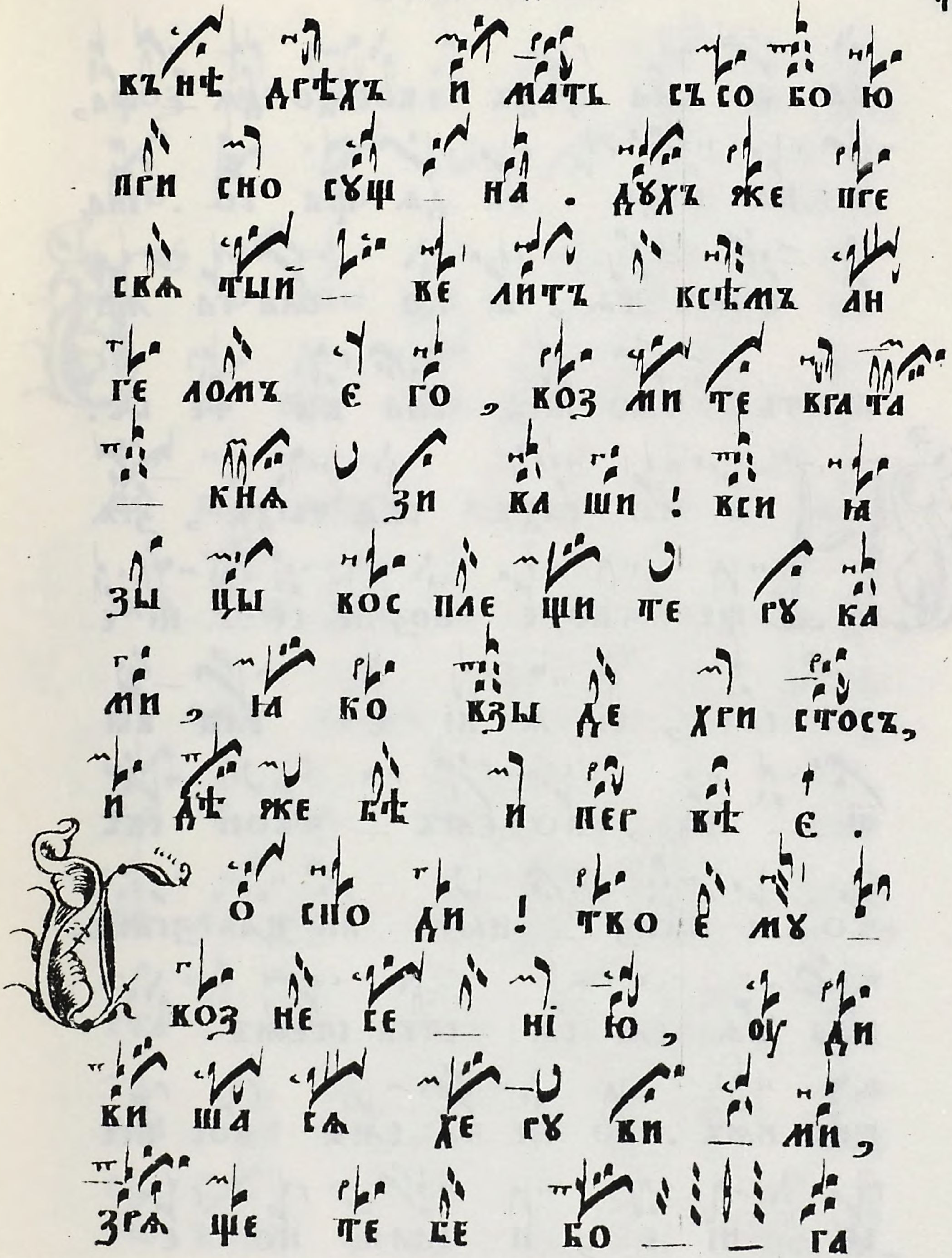
въ нб҃ѣ дрѣхъ и мать съ со бо ю
при сно сущ на . дꙋхъ же пре
свѧ тый ве литъ всѣмъ ан
ге ломъ е го , воз ми те вра та
кнѧ зи ва ши ! вси ꙗ
зы цы вос пле щи те ру ка
ми , ꙗ ко взы де хри стосъ ,
и де же бѣ и пер вѣ е .
Го спо ди ! тво е му
воз не се ні ю , оу ди
ви ша сѧ хе ру ви ми ,
зрѧ ще те бе бо га

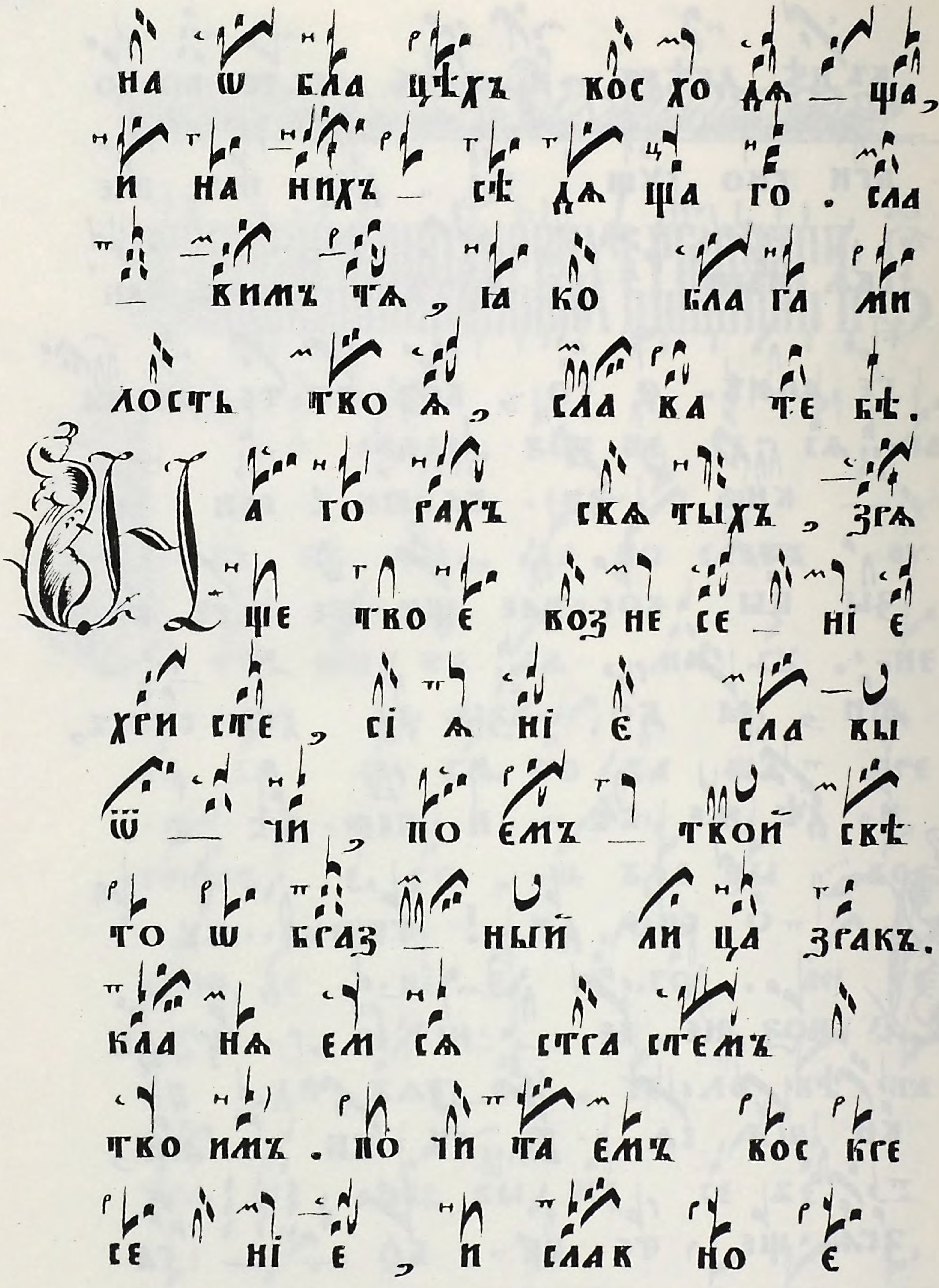
на ѡ бла цѣхъ вос хо дѧ — ща,
и на нихъ — сѣ дѧ ща го. сла
— вимъ тѧ, ıа ко бла га ми
лость твоѧ, сла ва те бѣ.
И а го рахъ свѧ тыхъ, зрѧ
ще твое е воз не се — ні е
хри сте, сі ѧ ні е сла вы
ѿ — чи, по емъ — твой свѣ
то ѡ браз — ный ли ца зракъ.
кла нѧ ем сѧ стра стемъ
твоимъ. по чи та емъ вос кре
се ні е, и слав но е

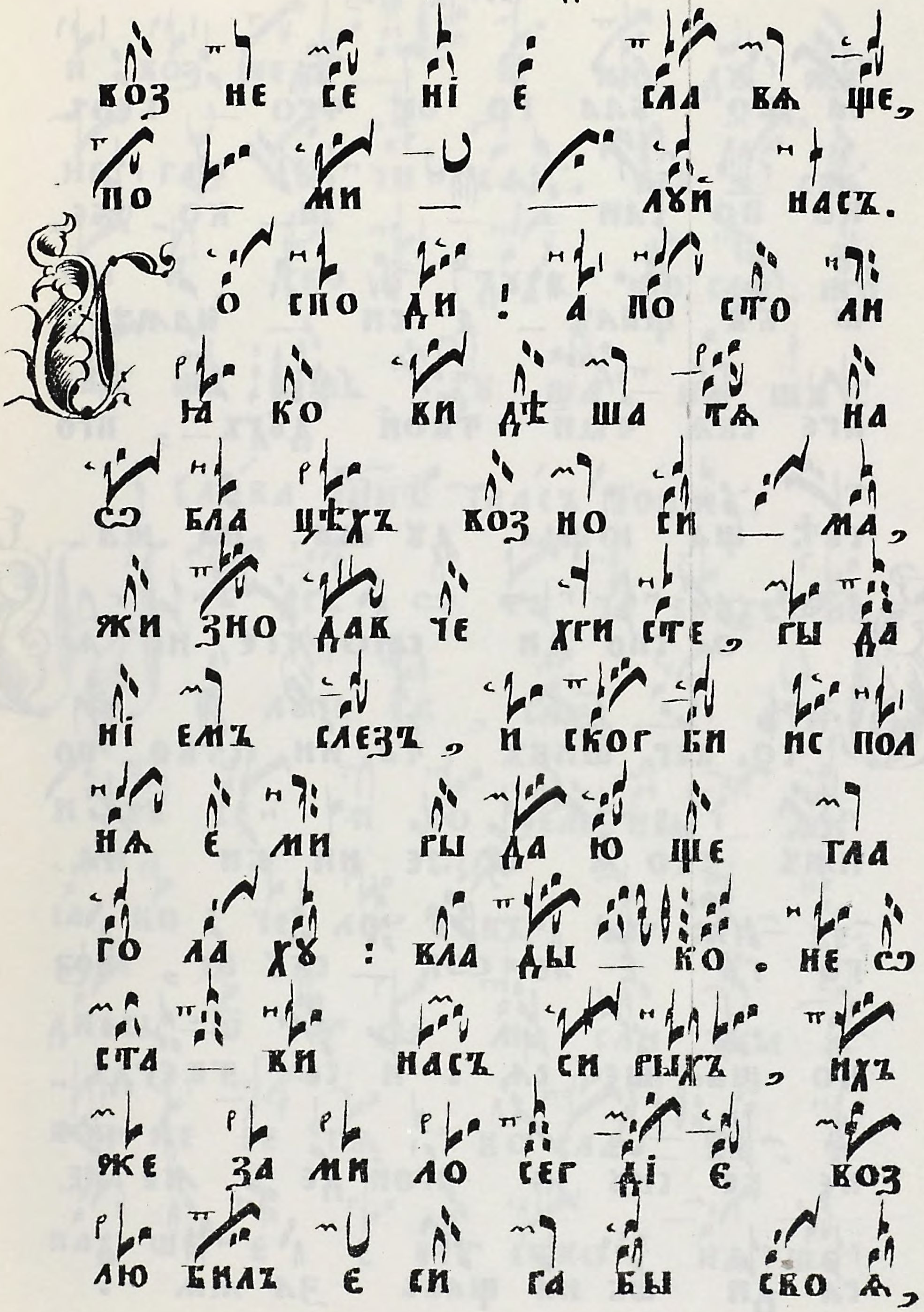
воз не се ні е сла вѧ ще,
по — ми — — лꙋи нас.
Го спо ди! а по сто ли
ꙗ ко ки дѣ ша тѧ на
ѡ бла цѣх воз но си — ма,
жи зно дав че хри сте, ры да
ні ем слез, и скор би ис пол
нѧ е ми ры да ю ще гла
го ла хꙋ: вла ды — ко. не ѡ
ста — ви нас си рых, их
же за ми ло сер ді е воз
лю бил е си ра бы сво ѧ,

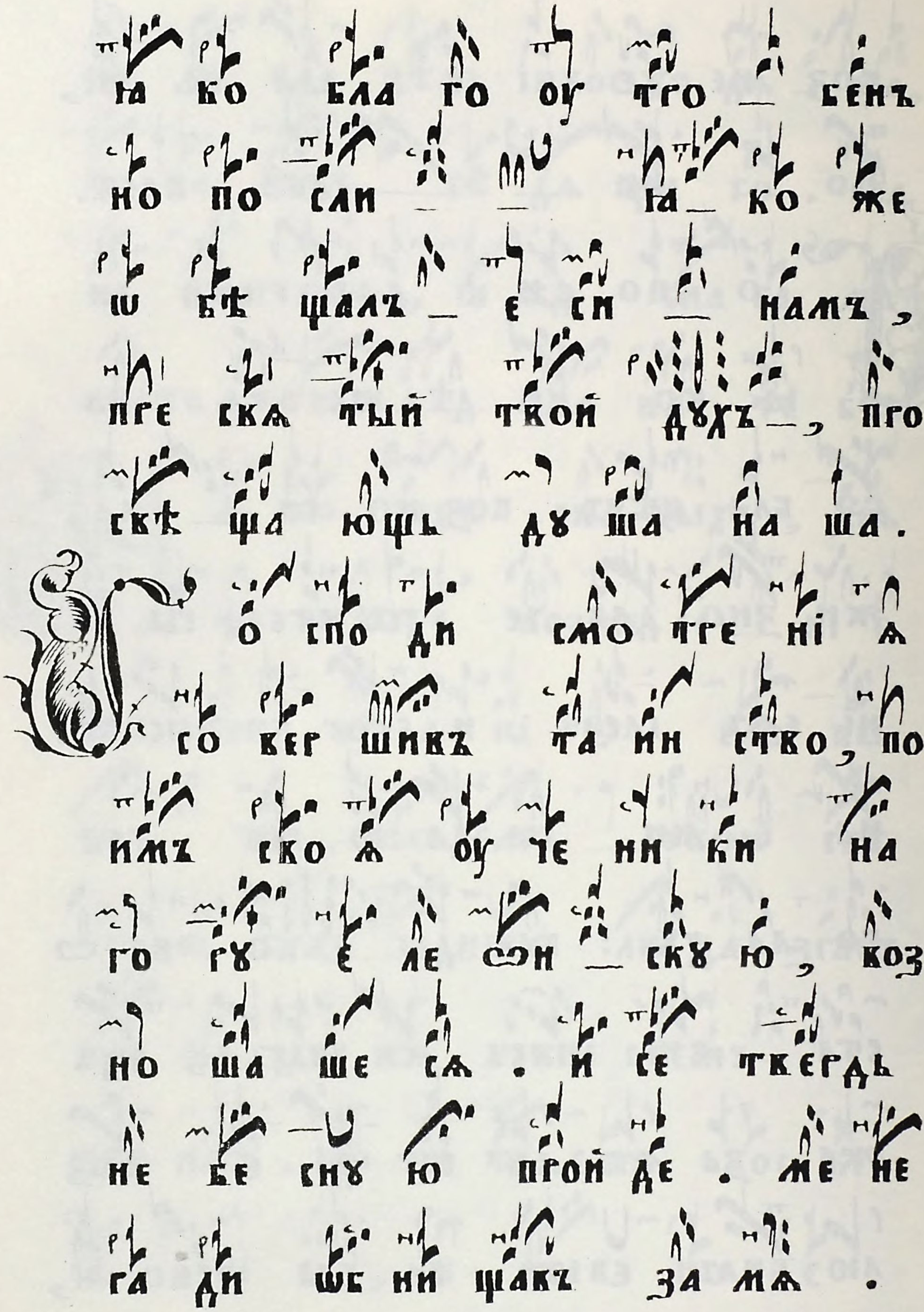
ꙗ ко бла го оу тро — бенъ
но по сли — — ꙗ — ко же
ѿ бѣ щалъ — е си — намъ,
пре свѧ тый твой дѹхъ —, про
свѣ ща ющь дѹ ша на ша.
о спо ди смо тре нїѧ
со вер шивъ та ин ство, по
имъ сво ѧ оу че ни ки на
го рѹ е ле ѡн — скѹ ю, воз
но ша ше сѧ. и ве твердь
не бе снѹ ю прой де. же не
га ди ше ни щавъ за мѧ.

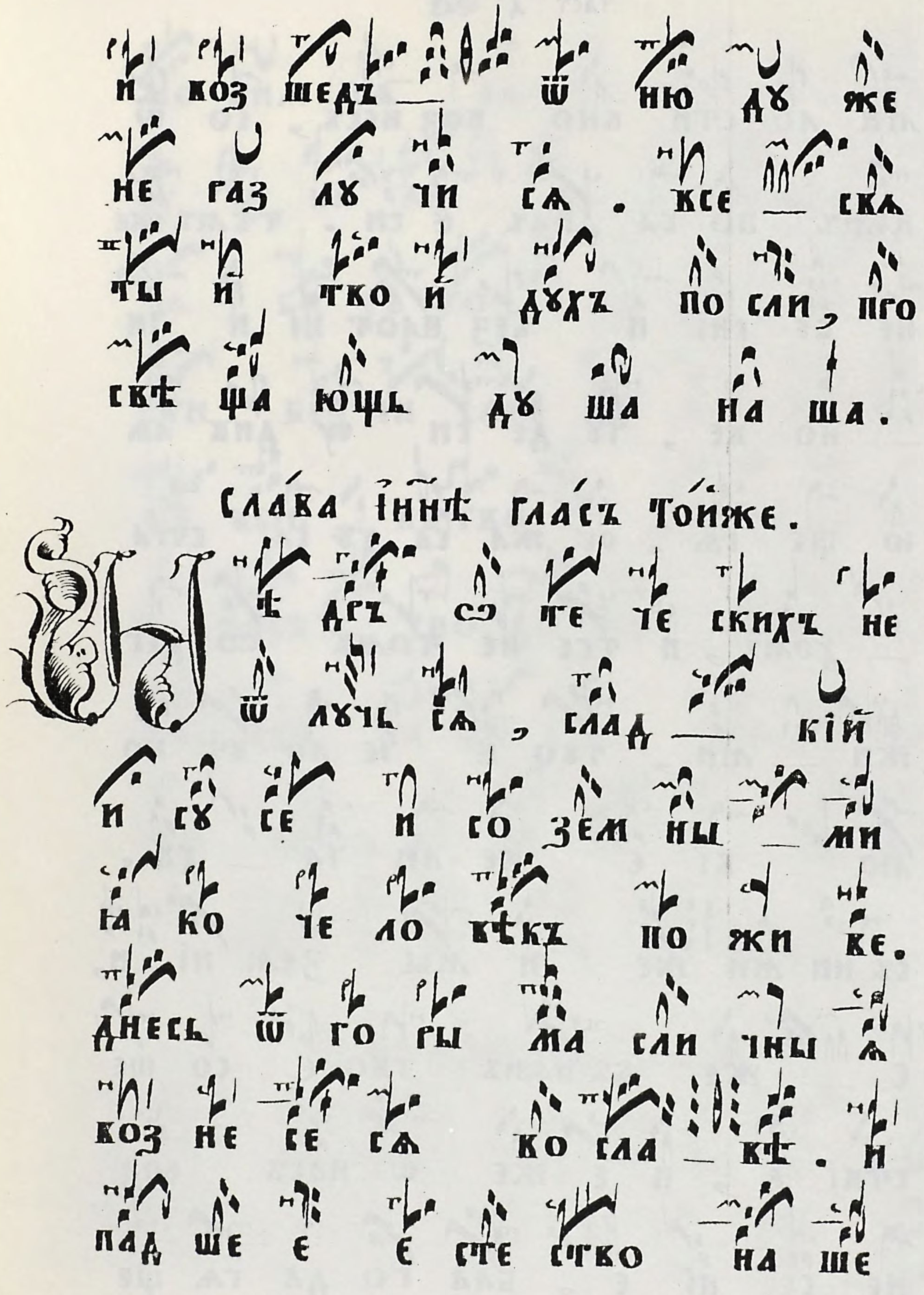
и воз шедъ — ѿ ню ду же
не раз лу чи ся. все — свя
ты и тко и духъ по сли, про
свѣ ща ющь ду ша на ша.
Слава и нынѣ глас тойже.
Инѣ дгъ ѿ те че скихъ не
ѿ лучь ся, слад — кий
и су се и со зем ны — ми
ѧ ко че ло вѣкъ по жи ве.
днесь ѿ го ры ма сли чны я
воз не се ся ко сла — вѣ. и
пад ше е е сте стко на ше

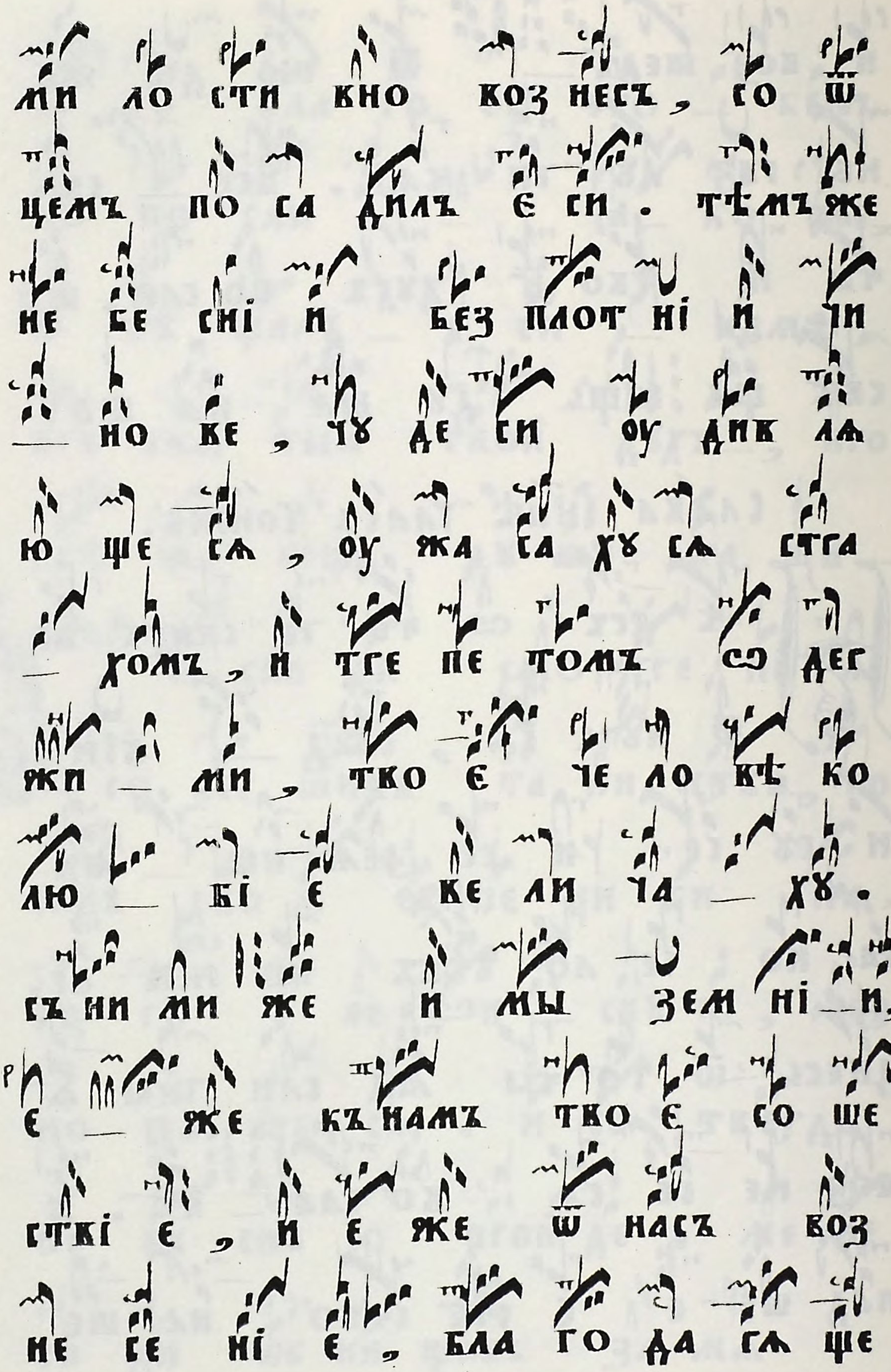
ми ло сти вно воз несъ, со ѿ
цемъ по са дилъ е си. тѣмъ же
не бе снi и без плот нi и и
— но ке, чу де си оу дик ля
ю ще ся, оу жа са ху ся стра
— хомъ, и тре пе томъ со дер
жи — ми, яко е че ло вѣ ко
лю — бi е ве ли ча — ху.
съ ни ми же и мы зем нi — и,
е — же къ намъ яко е со ше
ствi е, и е же ѿ насъ воз
не се нi е, бла го да ря ще

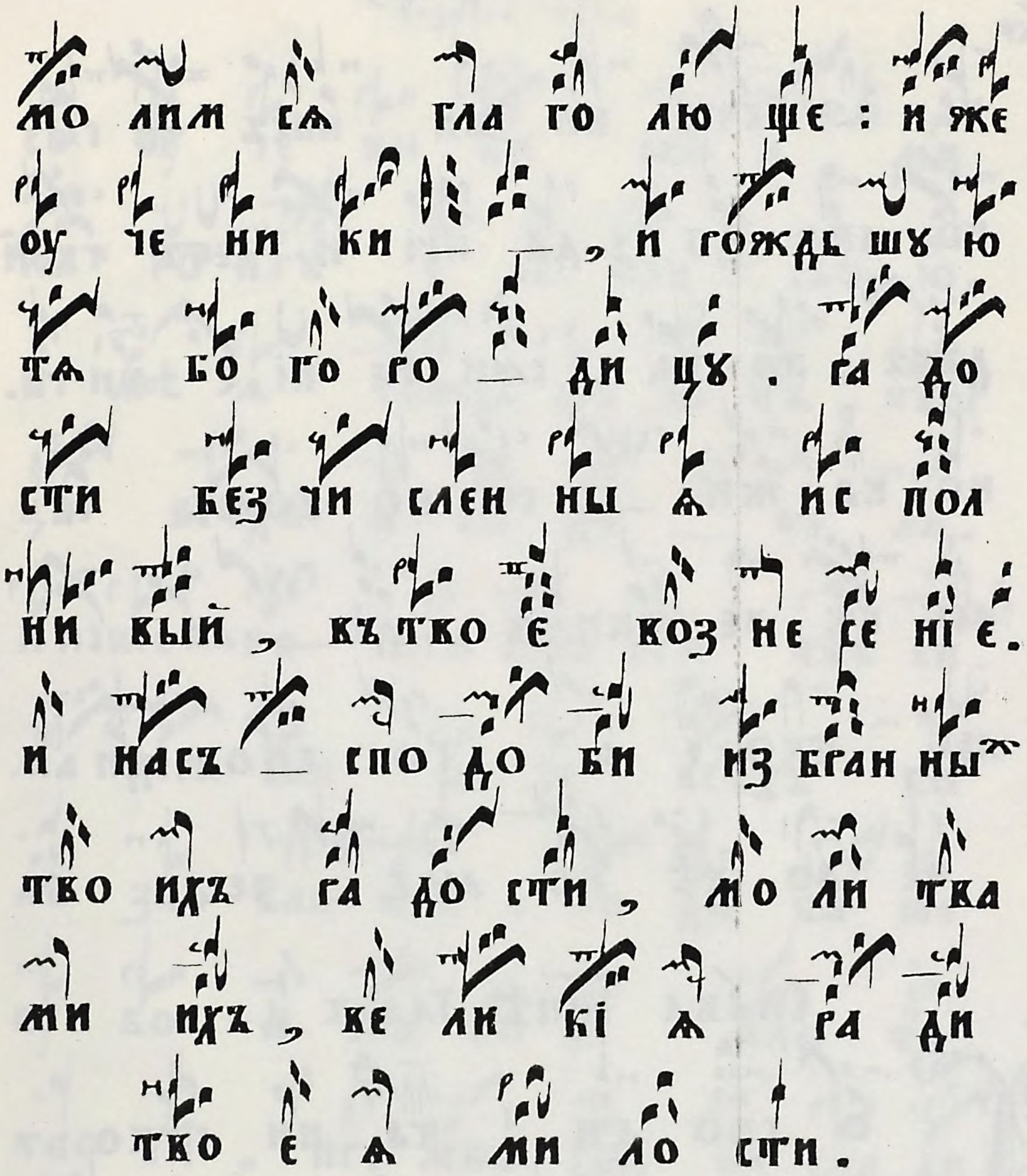

На стиховне глас а.

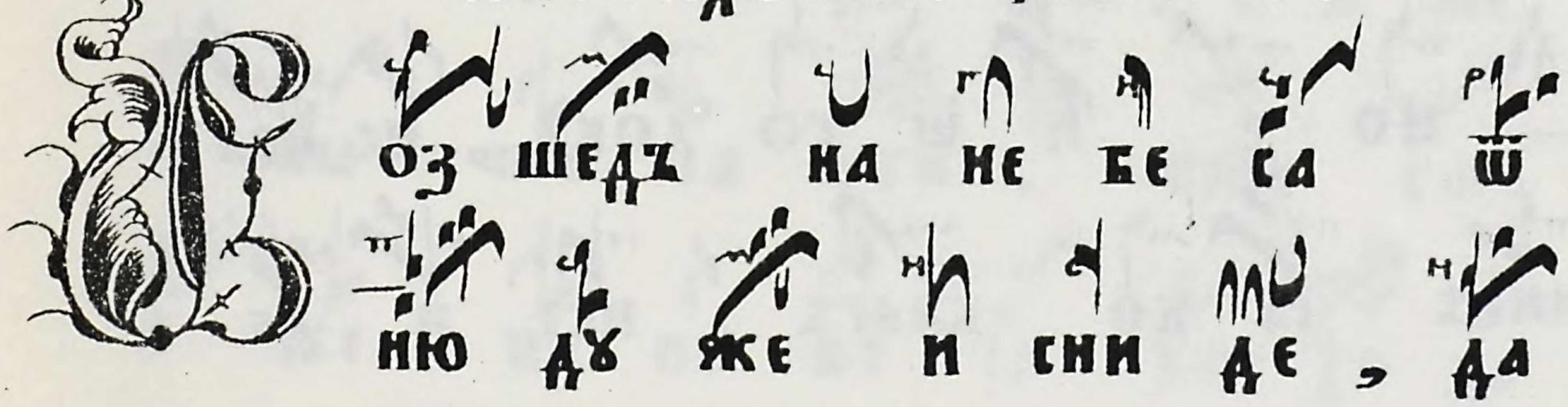

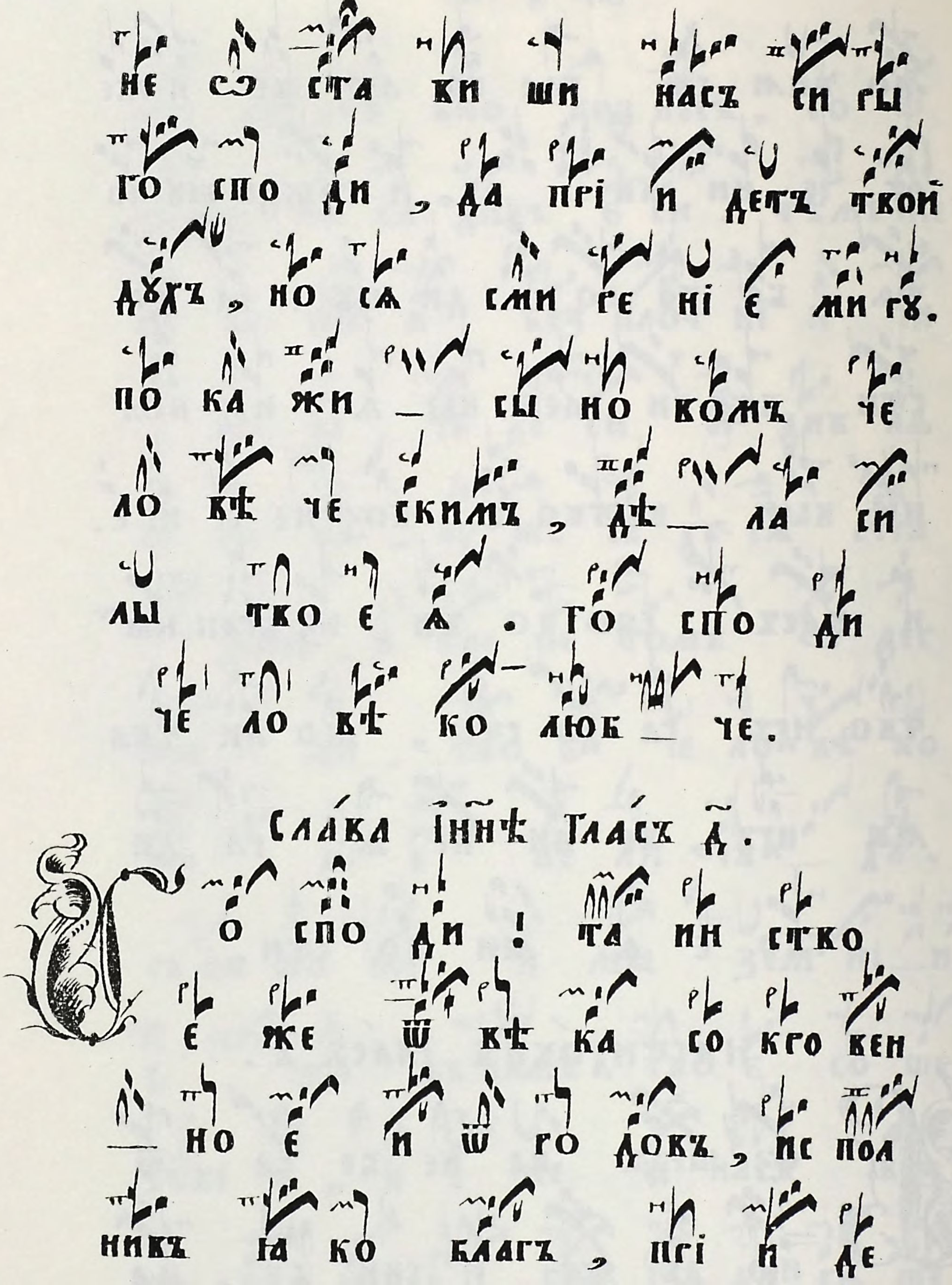
не сѡ ста ки ши насъ си гы
го спо ди, да прі и детъ твой
дѹхъ, но са смѝ ре ні е ми гѹ.
по ка жи — сы но комъ че
ло вѣ че скимъ, дѣ — ла си
лы тко е а. Го спо ди
че ло вѣ ко люб — че.
Слава инне глас д.
о спо ди! та ин ство
е же ѿ вѣ ка со кро вен
— но е и ѿ го докъ, ис пол
никъ ꙗ ко благъ, прі и де

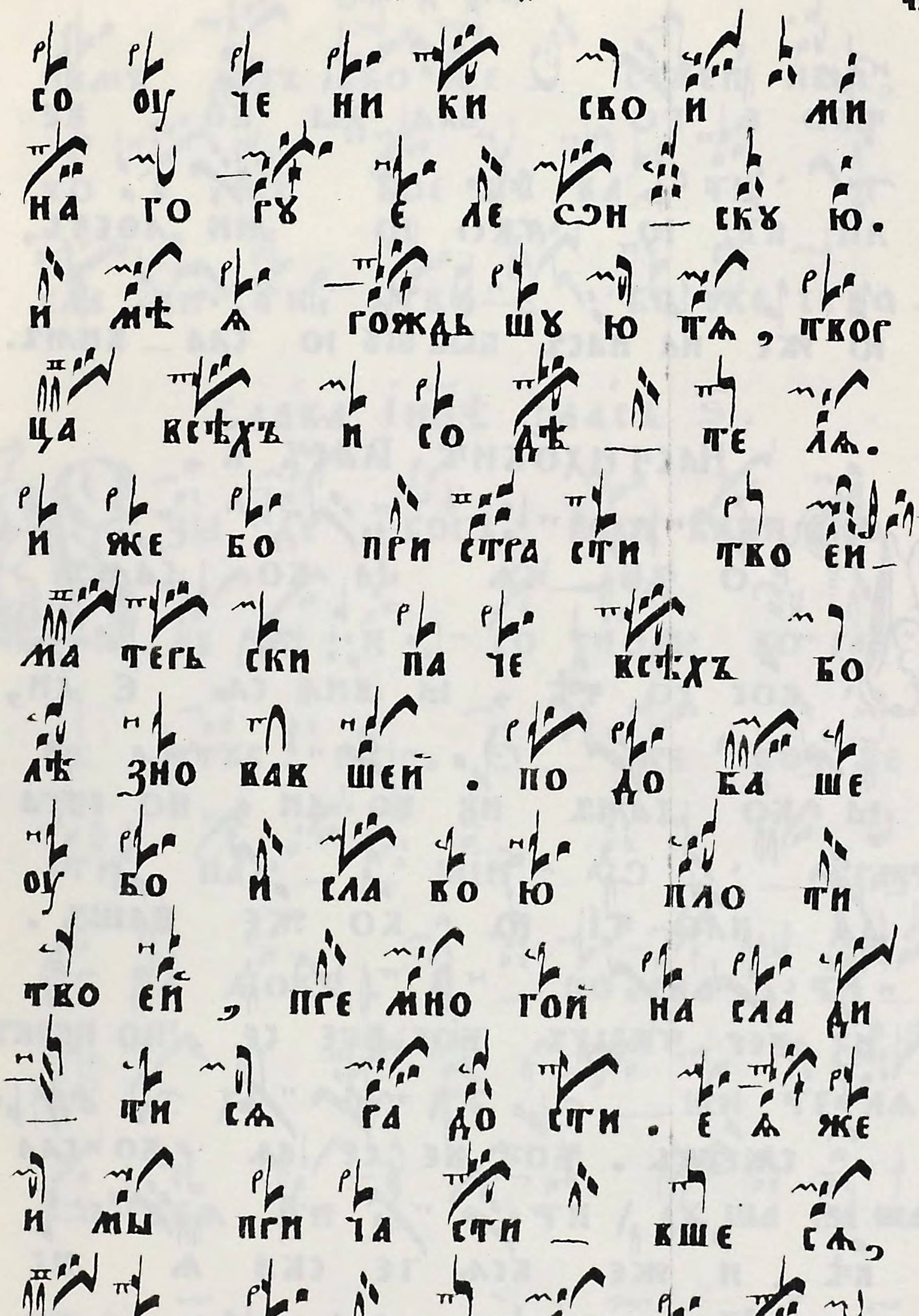
со оу че ни ки сво и ми
на го ру е ле ѻн — ску ю.
и мѣ а гождь шу ю ща, твор
ца всѣхъ и со дѣ — те ля.
и же бо при стра сти тво ей —
ма терь ски па че всѣхъ бо
лѣ зно вак шей. по до ба ше
оу бо и сла во ю пло ти
тво ей, пре мно гой на сла ди
— ти ся ра до сти. е я же
и мы при ча сти — вше ся,
е же на не бе са вос хо да

Настиховнѣ гласъ в҃.

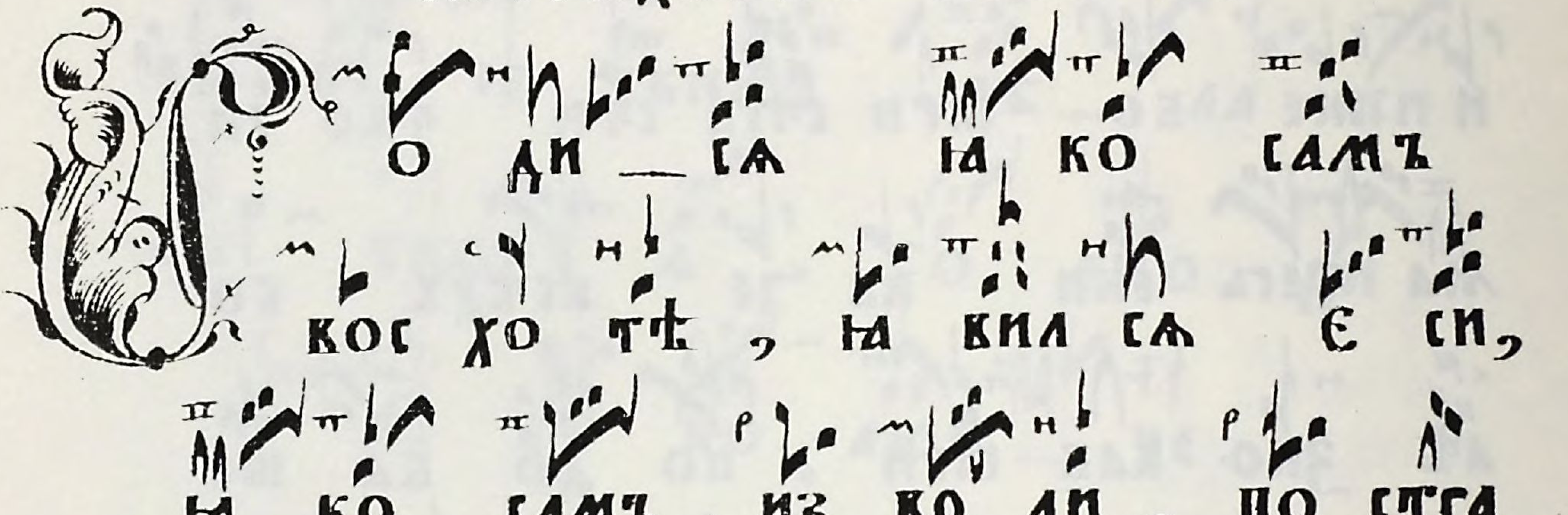

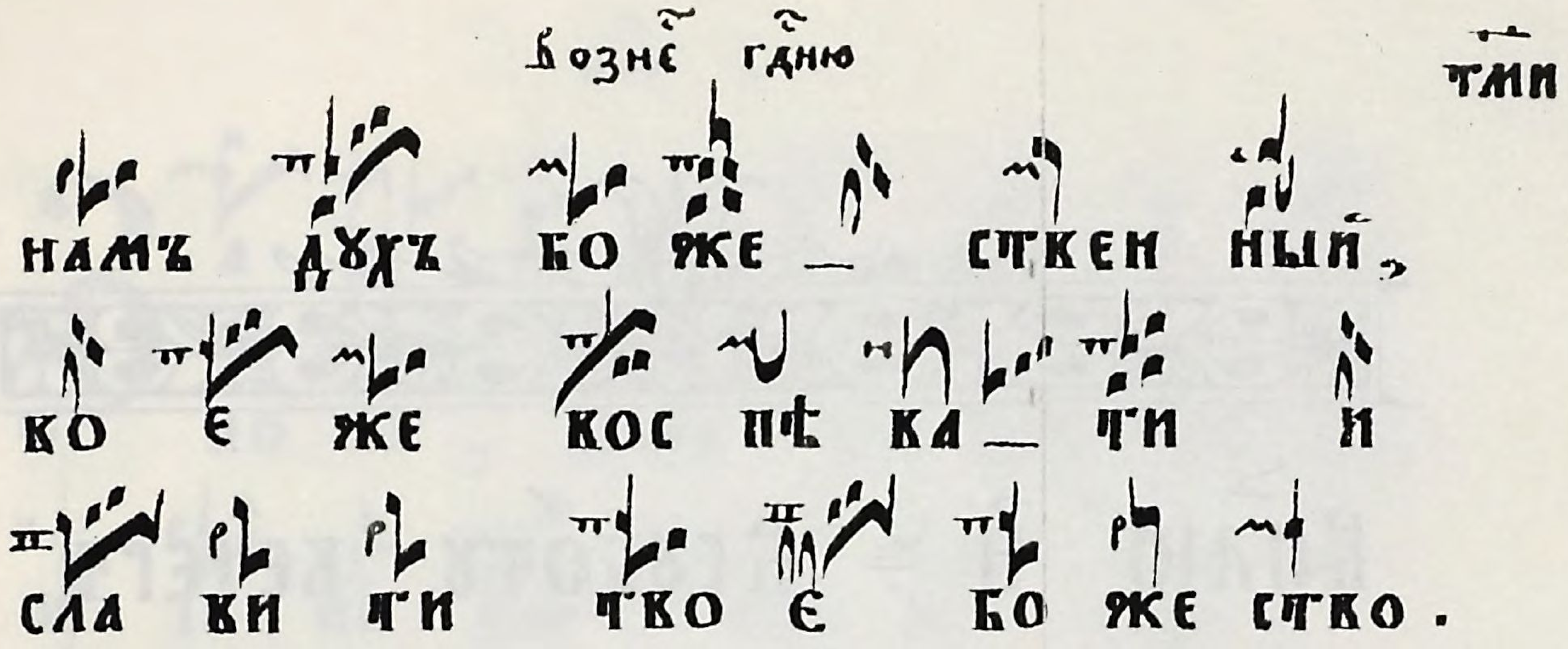

Сла́ва і ны́нѣ Гла́съ ѕ҃.

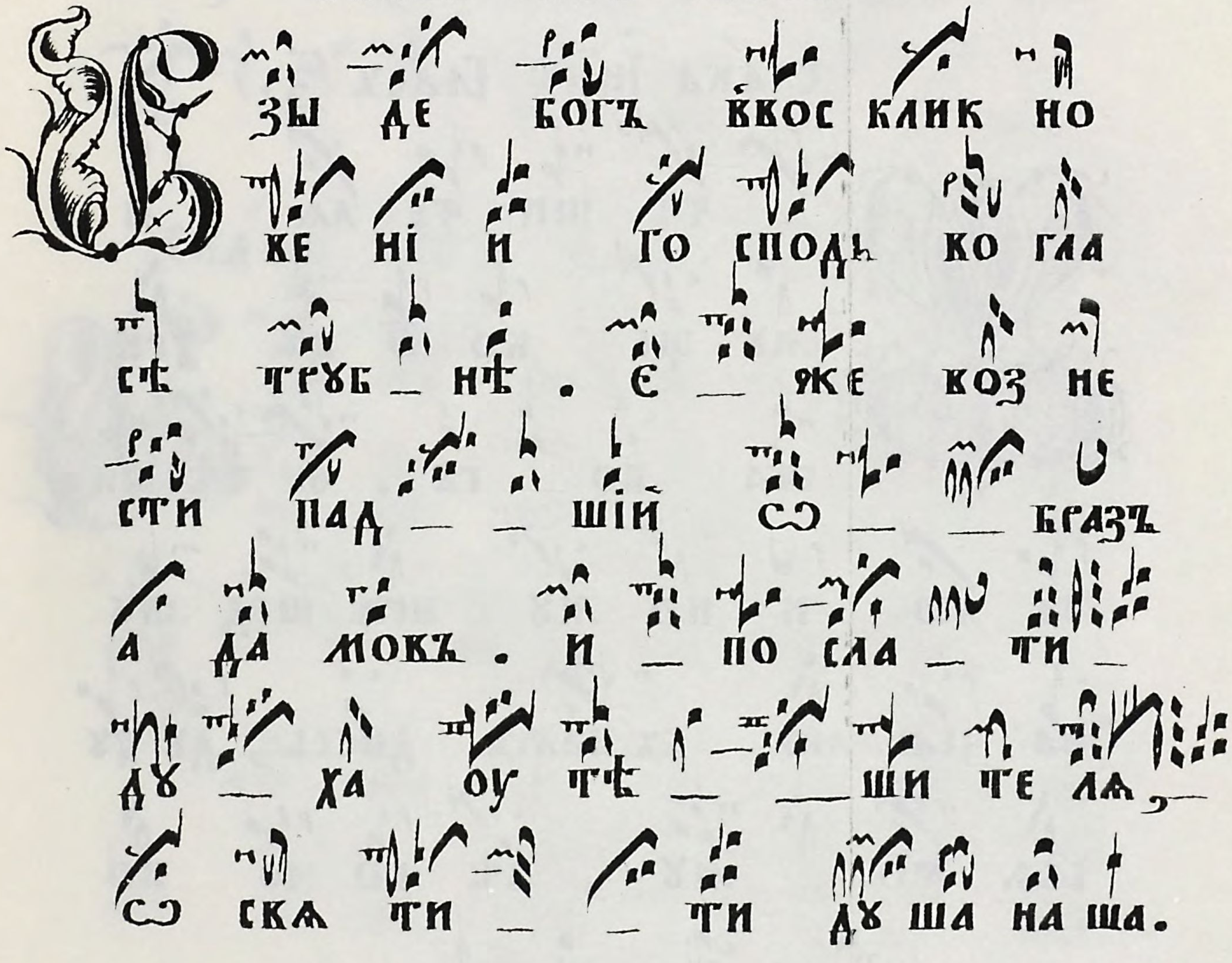

По а҃ мъ ѱалмѣ стхра Гла́съ ѕ҃.

Внлю н҃ в суботу кечеръ

На малѣй кечерни на г҃ди воззка

Слáка Іннѣ Гласъ з҃.

Тѣ ши те ла и

му ще ко ѿ цу хри

ста бо — га. оу тѣ ши

те лю и но му при шед шу

на зем лю къ намъ днесь, дх ху

ска то — му, кѣ го ю по

кло ним — са.

Настиховнѣ Гласъ к҃.

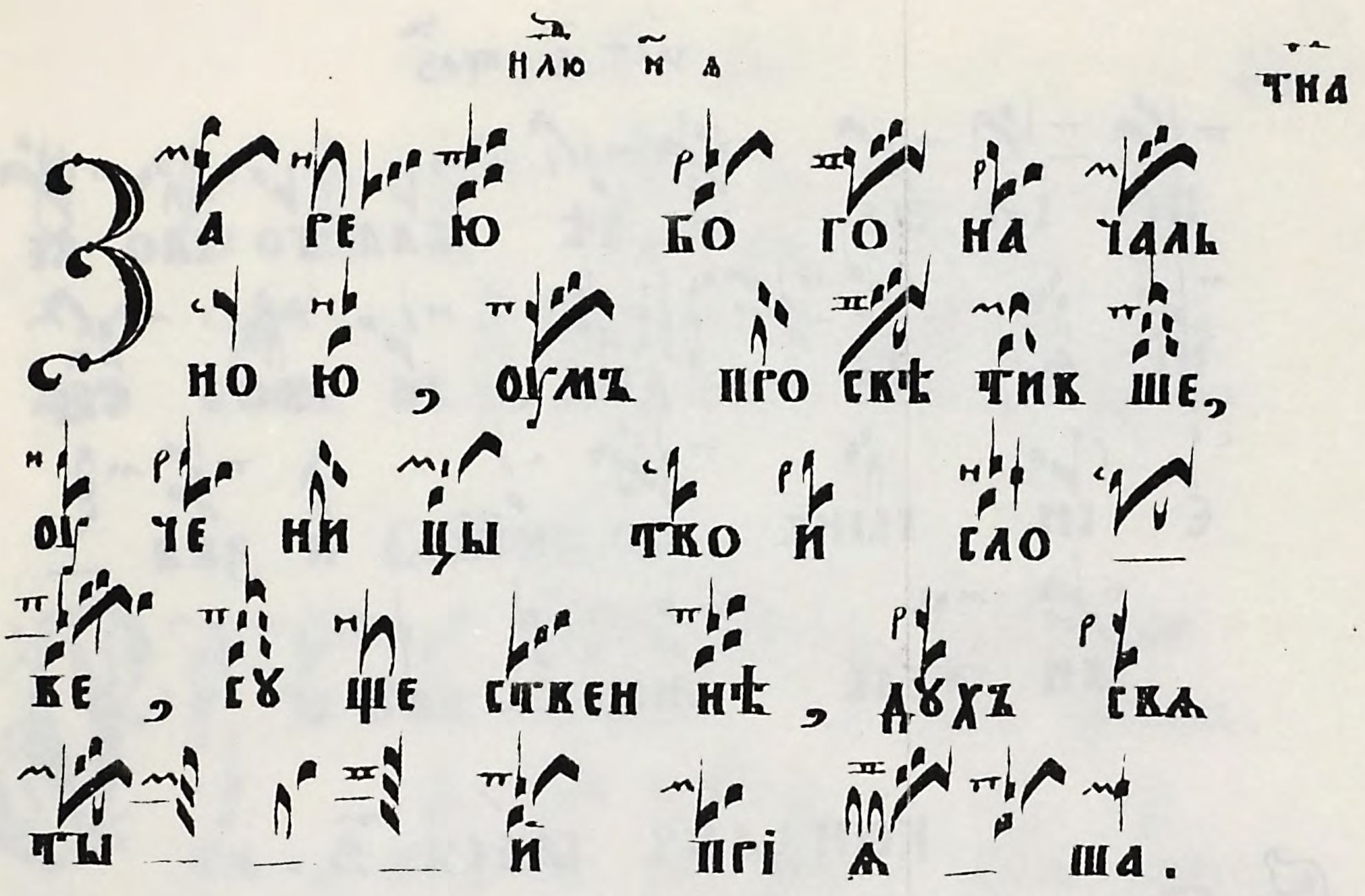

Слава і нн҃ѣ гласъ тойже.

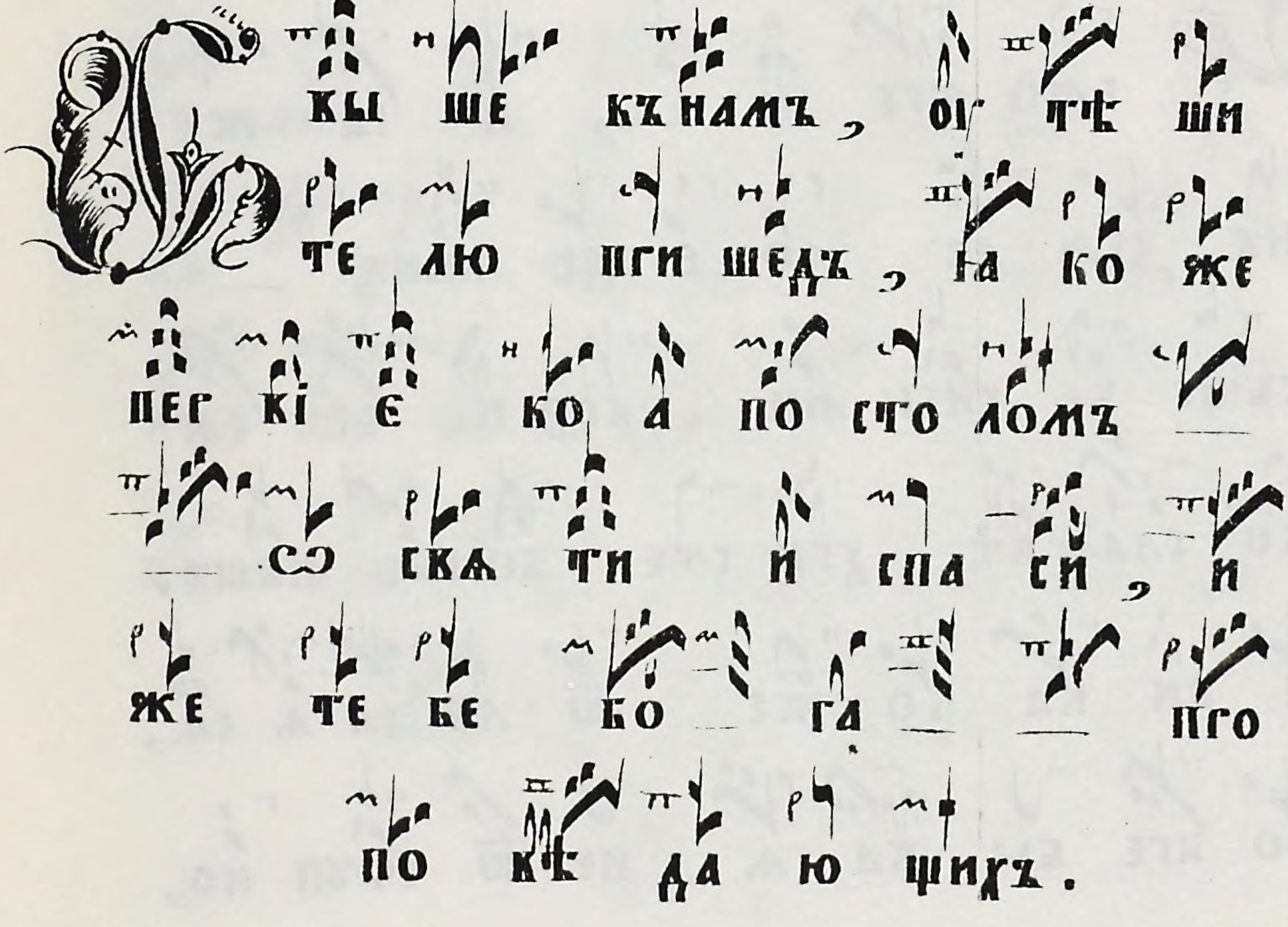

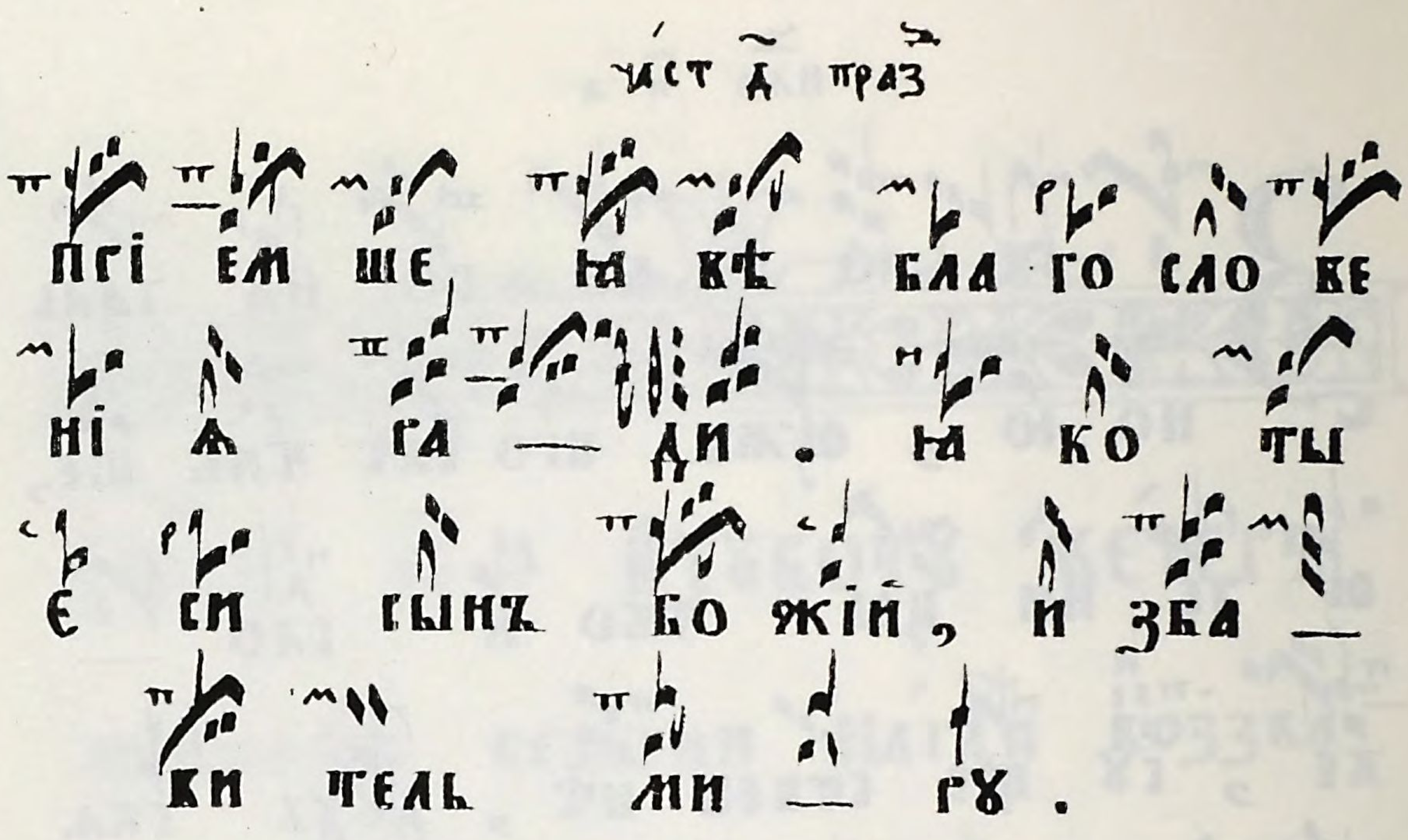

Кондакъ гласъ ѕ.

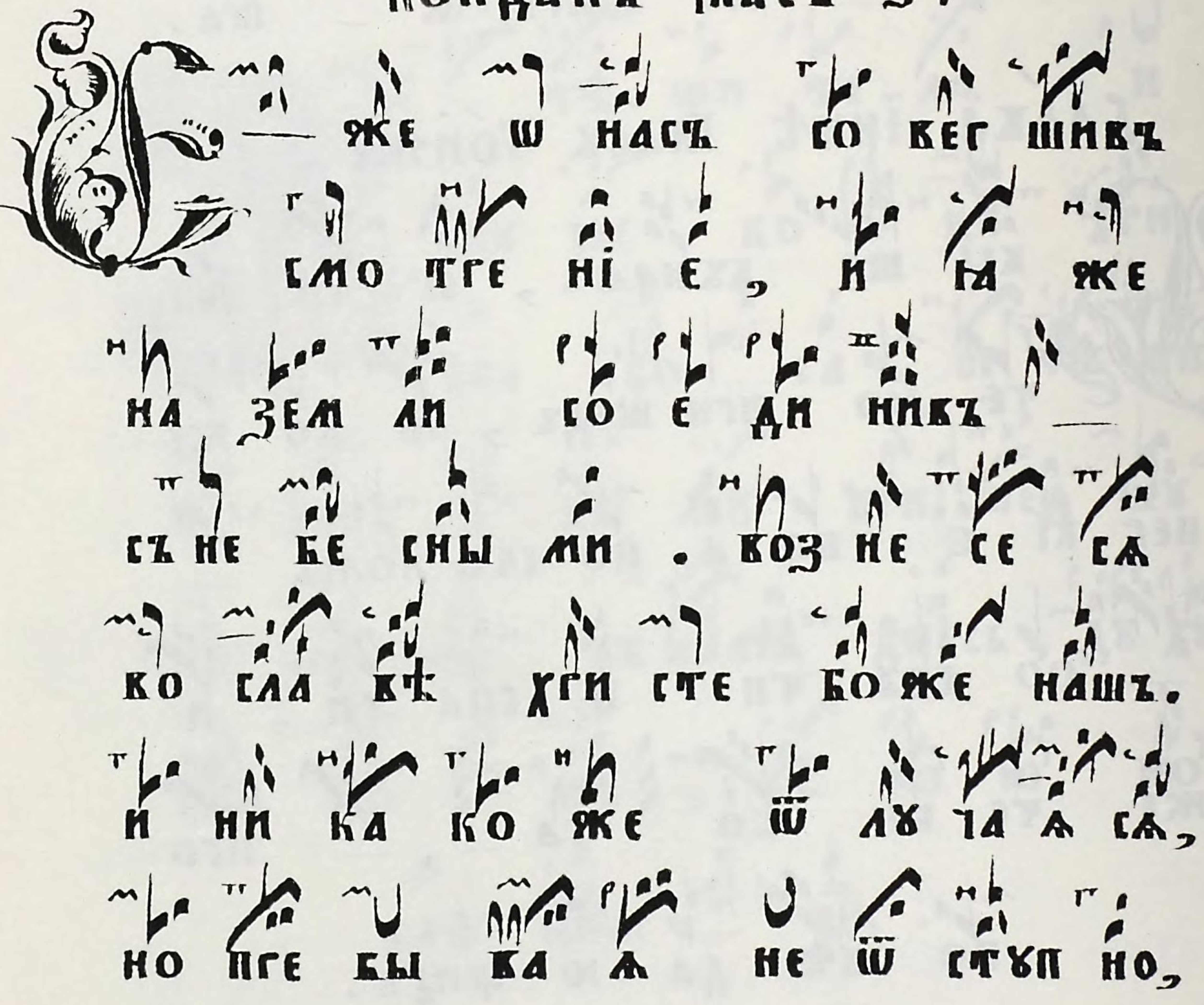

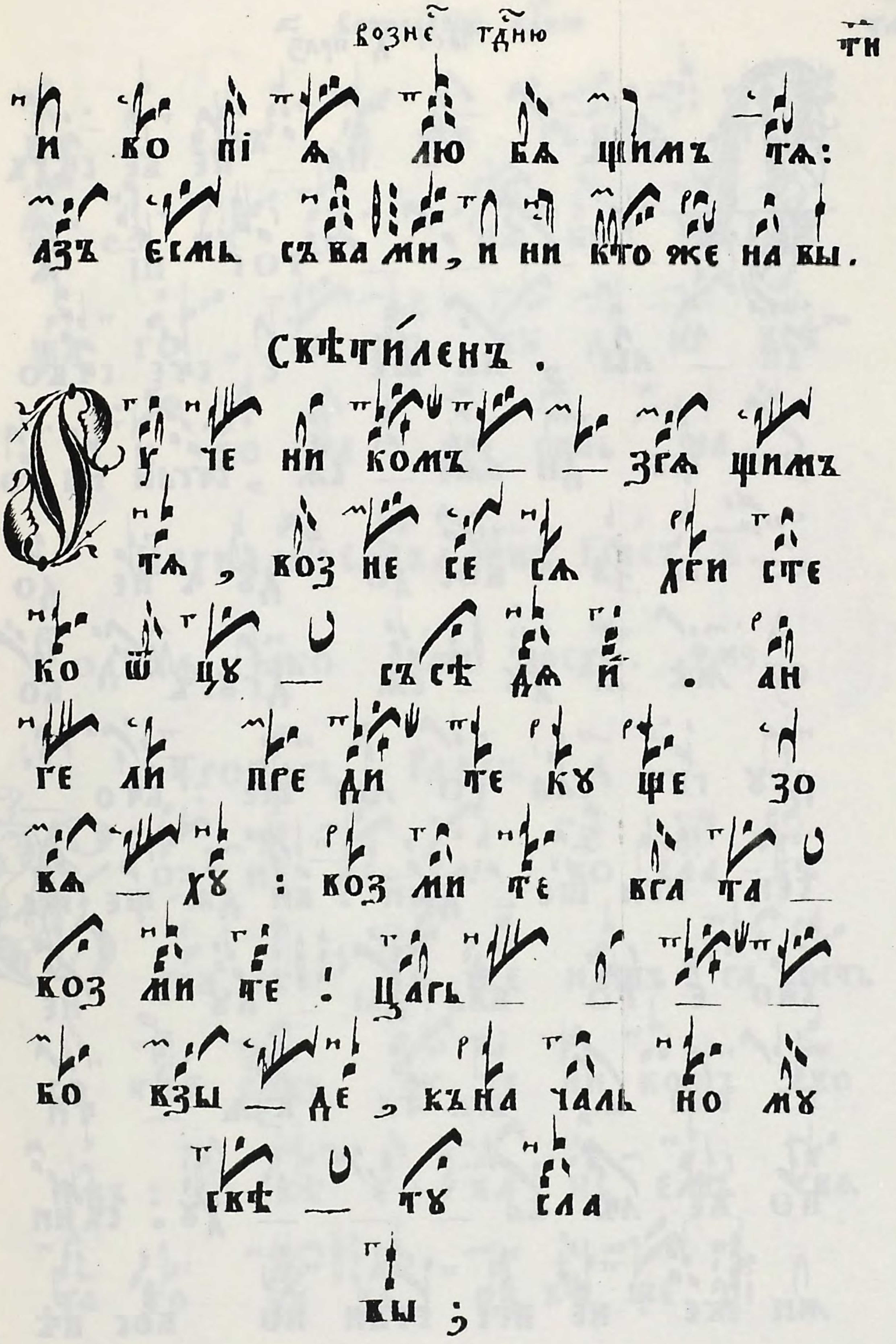
возне̃ тд̃ню
ти
и во пі а ю ва щимъ та:
азъ есмь съ ва ми, и ни кто же на вы.
Свѣтиленъ.
О у че ни комъ — — зра щимъ
та, воз не се ся хри сте
ко ѿ цу — съ сѣ да й. ан
ге ли пре ди те вү ще зо
ва — хү : воз ми те вра та —
воз ми те! царь — — — —
во взы — де, въ на чаль но мү
свѣ — тү сла
вы;

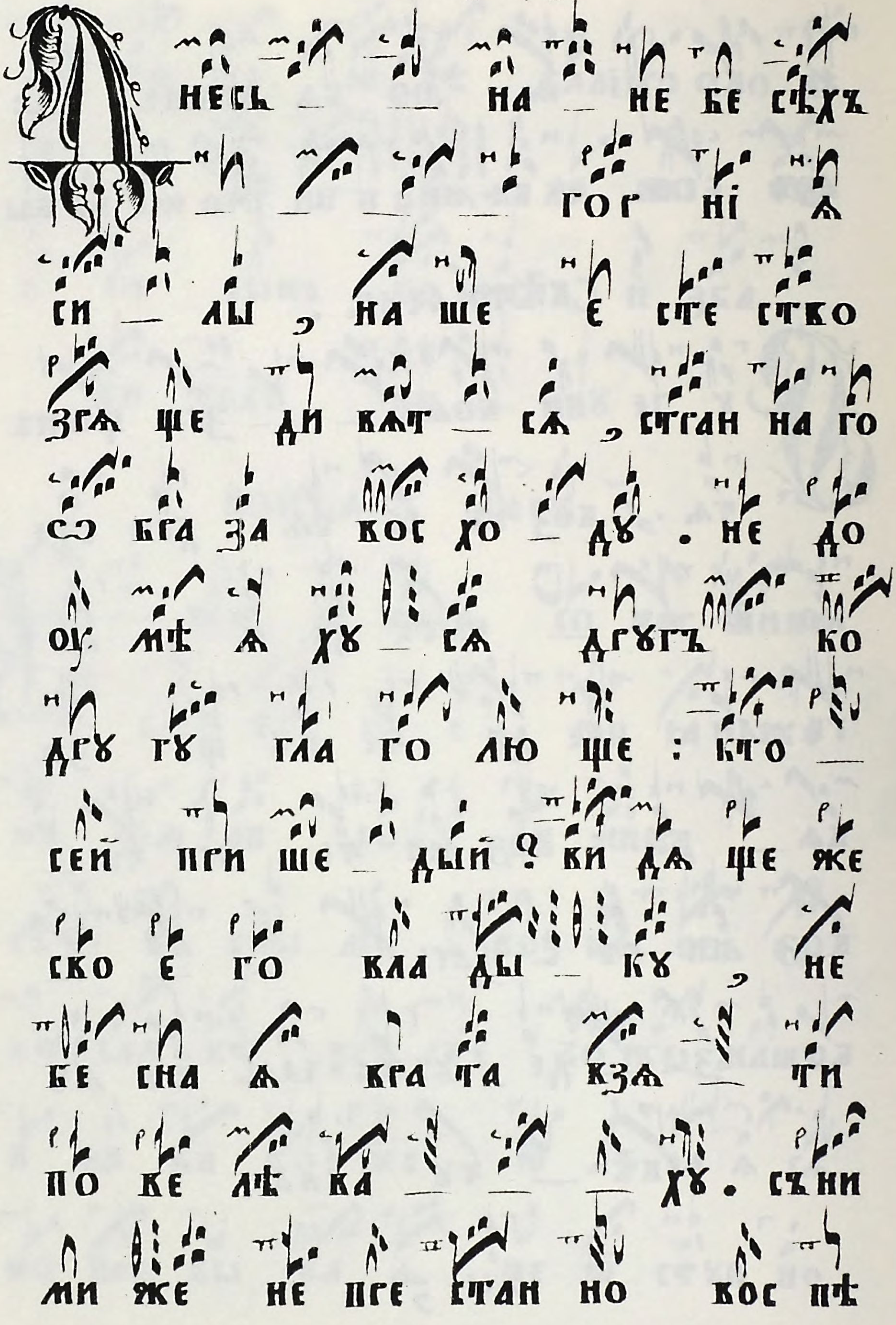
Д несь — — на — не бе сѣхъ
— — — гор ні ѧ
си — лы, на ше є сте ство
зрѧ ще ди вѧт — сѧ, стран на го
со бра зу вос хо — ду. не до
оу мѣ ѧ ху — сѧ, дру гъ ко
дру гу гла го лю ще: кто —
сей при ше — дый? ви дѧ ще же
ско є го вла ды — ку, не
бе сна ѧ вра та взѧ — ти
по ве лѣ ва — — — ху. сѣ ни
ми же не пре стан но вос пѣ

ка — емъ. и же съ пло ті ю

ѿ со ню ду па ки гря ду

ща го, ꙗ ко су ді ю всѣ

и бо га все силь — на.

Нахвали́т Сла́ва і҆ ны́нѣ Гла́съ в҃.

Роди́ся ꙗ́ко са́мъ восхо́. тмз҃.

Тропа́рь Гла́съ д҃.

Воз не се ся ко сла вѣ

Хри сте Бо же нашъ. ра дость

со тво ривъ оу че ни комъ сво

имъ: ѡ бѣ то ва ні емъ свя

та го ду ха, из вѣ ще ні

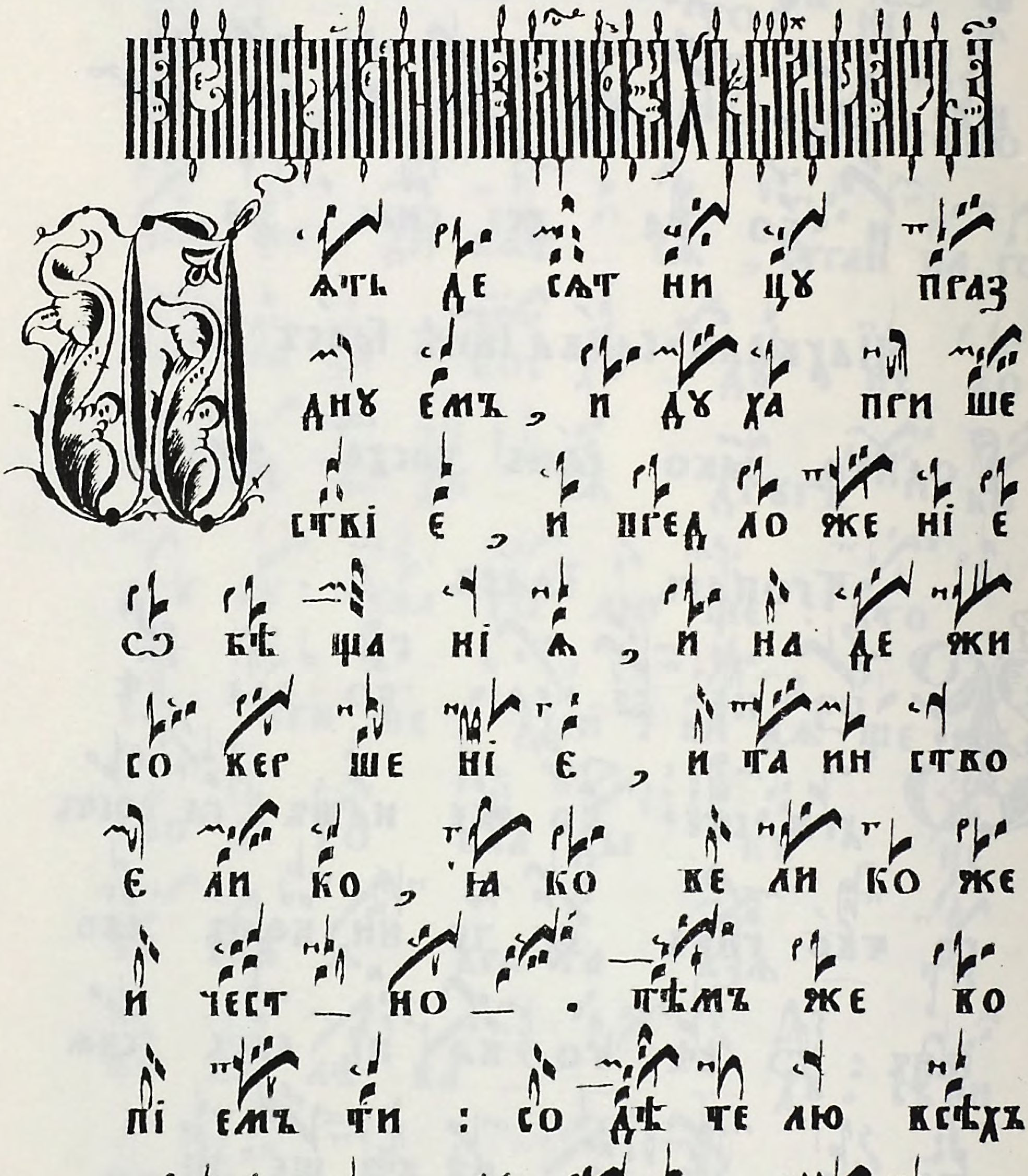
Пѧть де сѧт ни цу праз
дню емъ, и ду ха при ше
ствіе, и пред ло же ні е
ѡ бѣ ща ні ѧ, и на де жи
со вер ше ні е, и та ин ство
є ли ко, ѧ ко ве ли ко же
и чест но. Тѣмъ же во
пі емъ ти: со дѣ те лю всѣхъ
Го спо ди сла ва те бѣ.

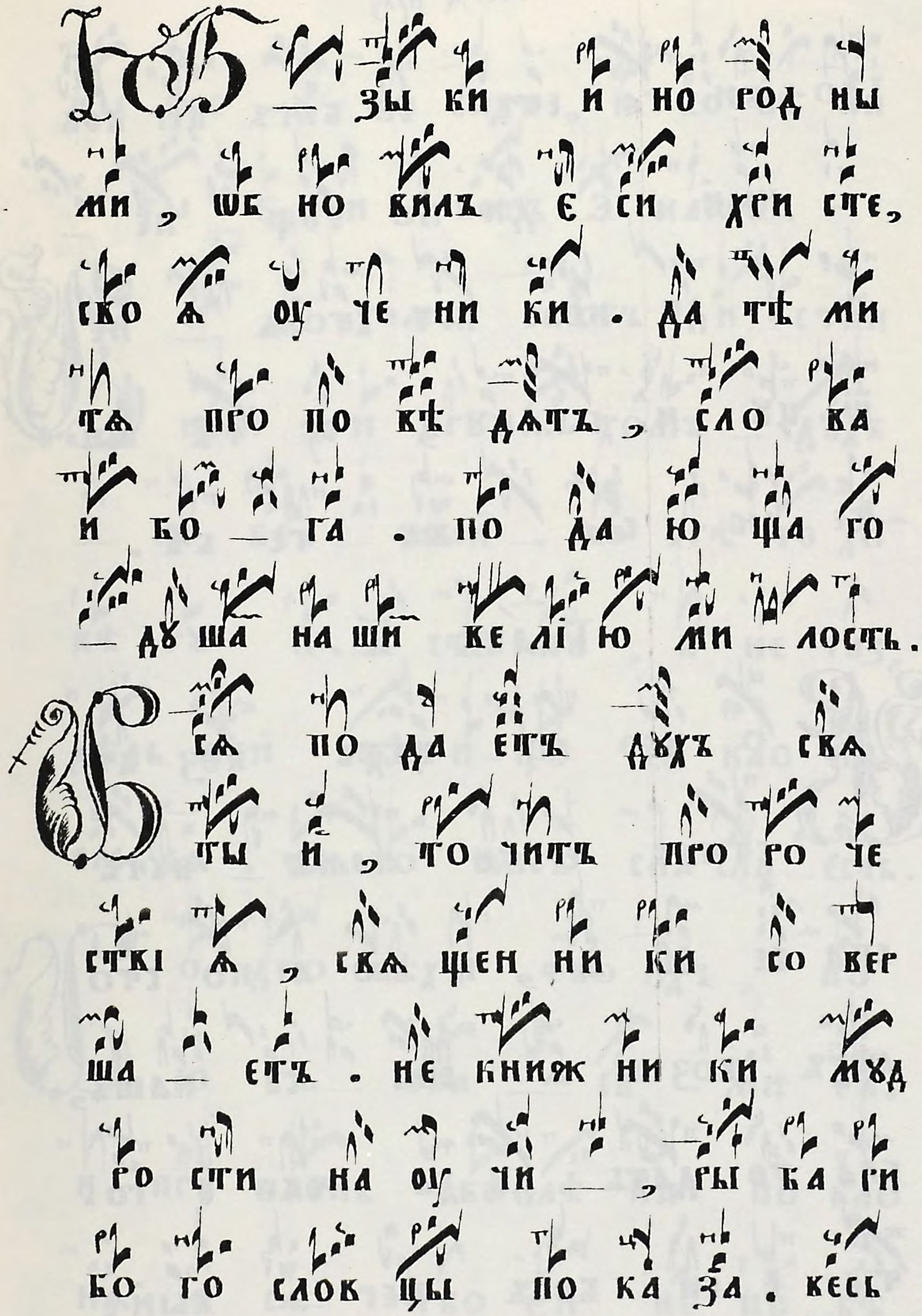
Ꙗ — зы ки и но род ны
ми, ше но вилъ є си хри сте,
сво ѧ оу че ни ки. да тѣ ми
тѧ про по вѣ дать, сло ва
и бо — га. по да ю ща го
— ду ша на ши ве лі ю ми — лость.
Всѧ по да етъ духъ свѧ
ты й, то читъ про ро че
ствї ѧ, свѧ щен ни ки со вер
ша — етъ. не книж ни ки муд
ро сти на оу чи —, ры ба ри
бо го слов цы по ка за. весь

со би ра етъ со боръ цер ков
ный . Е ди но сущ — не —
и е ди но пре стол — не,
ѿ цу и сы ну, оу тѣ ши
те лю сла — ва те бѣ.
Гласъ к҃.
Во про ро — цѣхъ воз вѣ
стилъ е си намъ — путь
спа се ні я, и во а по сто
лѣхъ воз сі я спа — се нашъ,
бла го дать ду ха тво е го.
ты е си богъ пер — вый,

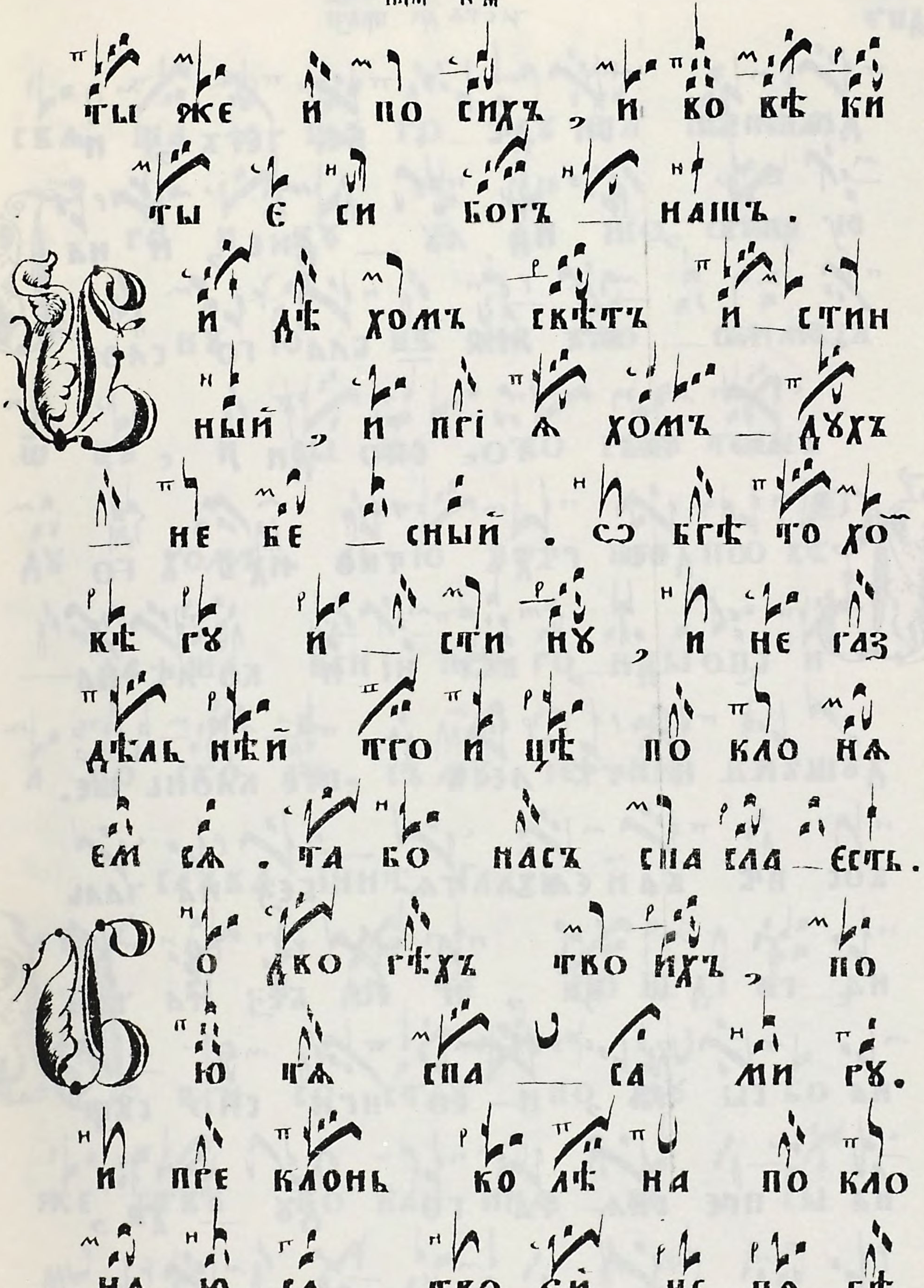
ты же и по сихъ, и ко вѣ ки
ты е си богъ — нашъ.
и дѣ хомъ свѣтъ и стин
ный, и прі ѧ хомъ — дѹхъ
— не бе — сный. ѿ вѣ то хо
кѣ гѹ и — сти нѹ, и не раз
дѣль нѣй тро и цѣ по кло нѧ
ем сѧ. та бо насъ спа сла — есть.
о дко грѣхъ тво ихъ, по
ю щѧ спа — са ми рѹ.
и пре клонь ко лѣ на по кло
нѧ ю сѧ тво ей не по бѣ

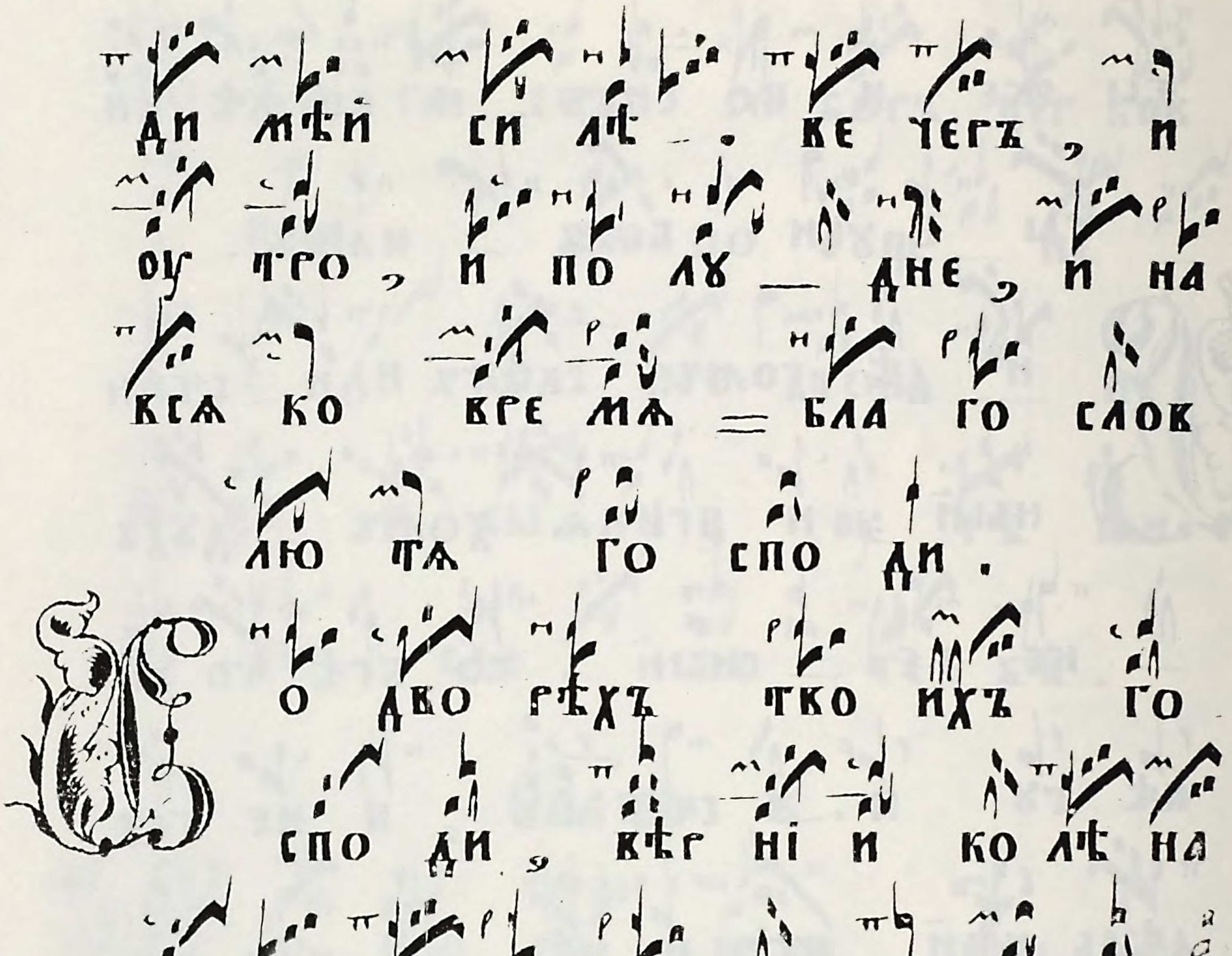
ди мѣй си лѣ . ве черъ, и
оу тро, и по лу — дне, и на
вся ко вре мя — бла го слов
лю тя го спо ди.
о дво рехъ тво ихъ го
спо ди, вѣр ні и ко лѣ на
душъ — и тѣ лесъ пре клонь ше.
вос пѣ ва емъ тя без на чаль
на го ѿ ца, и со без на чаль
на сы на, и со при сно сущ
на пре свя та го ду — ха,
про свѣ ща ю ща го и ѡ

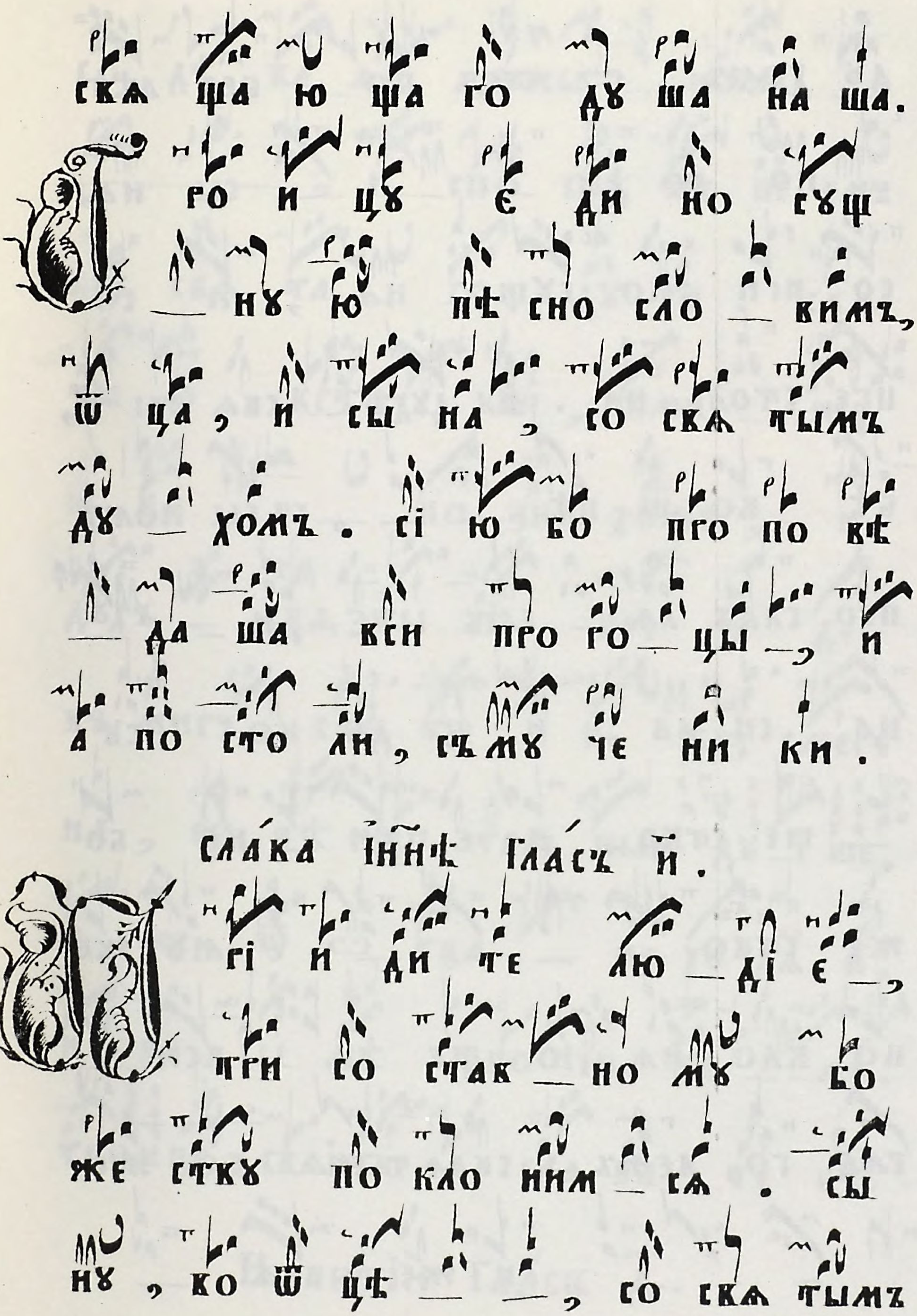
ска ща ю ща го ду ша на ша.
го и цу є ди но суш
ну ю пѣ сно сло вимъ,
ѿ ца, и сы на, со ска тымъ
ду хомъ. сі ю бо про по вѣ
да ша вси про ро цы, и
а по сто ли, съ му че ни ки.
Слава інн҃ѣ гласъ н҃.
гі и ди те лю ді є,
пги со стак но му бо
же стку по кло ним ся. сы
ну, ко ѿ цѣ, со ска тымъ

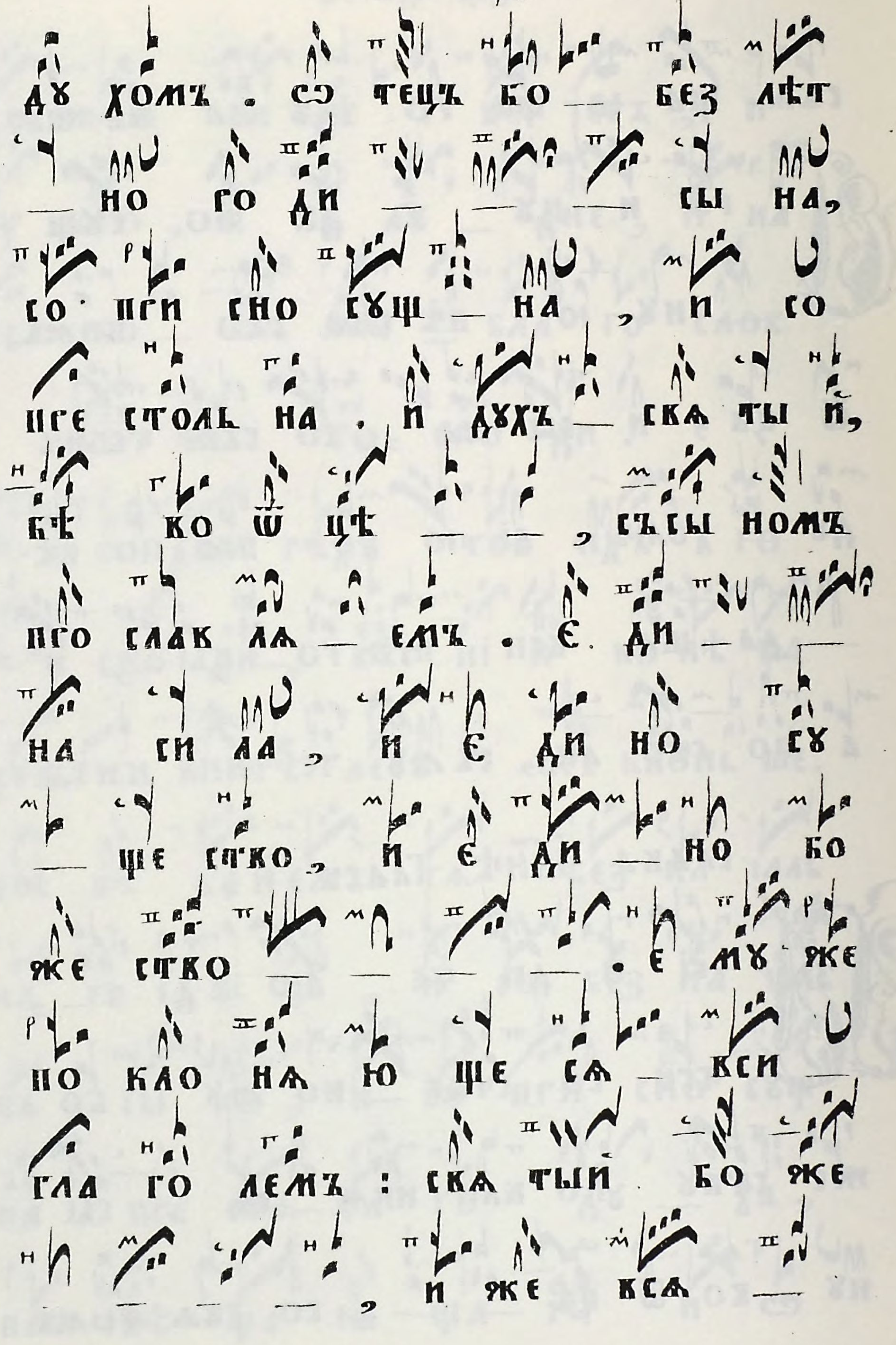
ДУ ХОМЪ . Ѿ ОТЕЦЪ БО — БЕЗ ЛѢТ
— НО ГО ДИ — — — СЫ НА,
СО ПРИ СНО СУЩ — НА, И СО
ПРЕ СТОЛЬ НА . И ДУХЪ — СКА ТЫ Й,
БѢ КО Ѿ ЦѢ — — , СЪ СЫ НОМЪ
ПРО СЛАВ ЛѦ — ЕМЪ . Є ДИ — —
НА СИ ЛА, И Є ДИ НО СУ
— ЩЕ СТВО, И Є ДИ — НО БО
ЖЕ СТВО — — — . Є МУ ЖЕ
ПО КЛО НѦ Ю ЩЕ СѦ — ВСИ —
ГЛА ГО ЛЕМЪ : СВѦ ТЫЙ БО ЖЕ
— — — — , И ЖЕ ВСѦ —

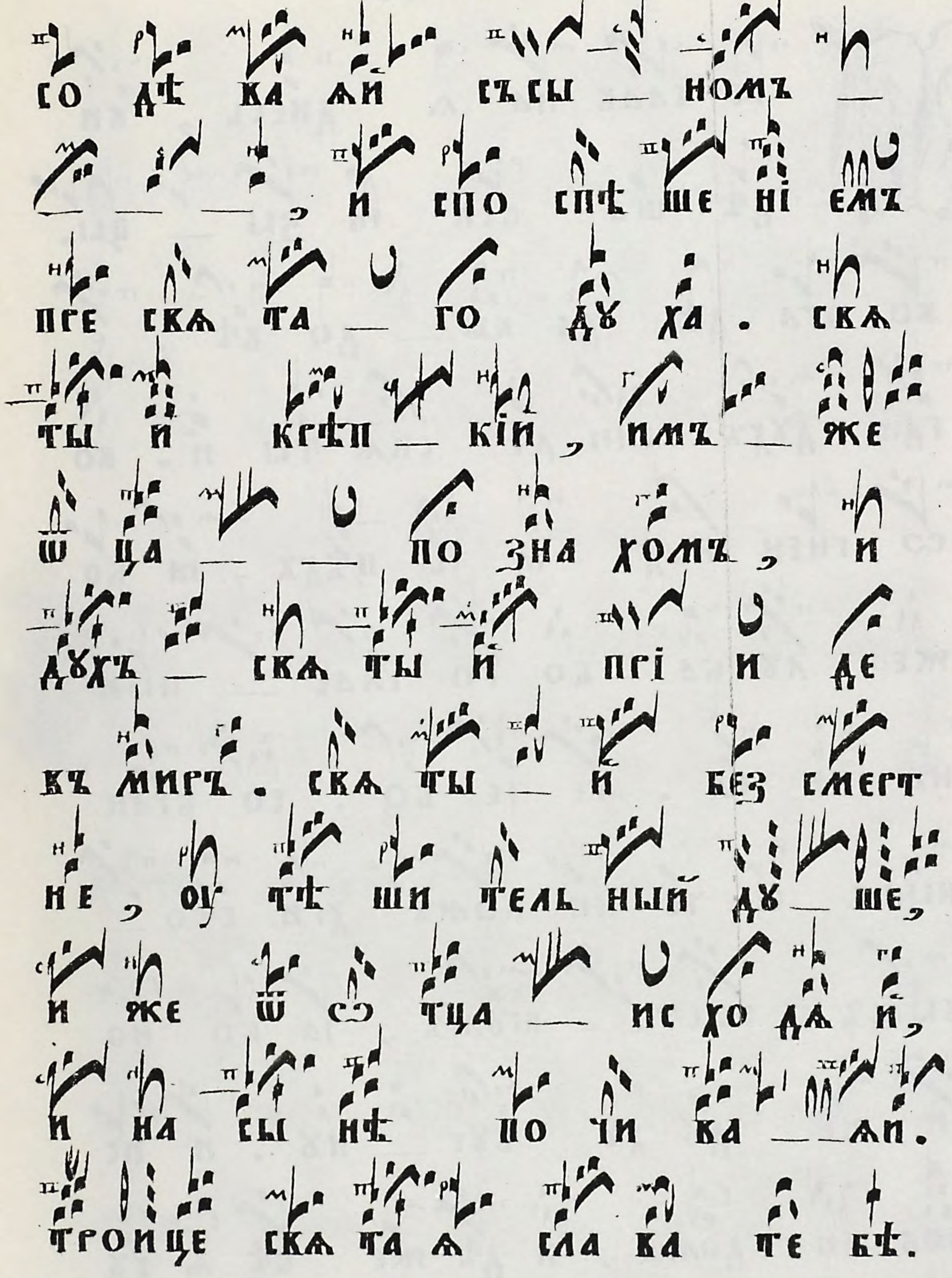

Налитїи Гласъ д҃.

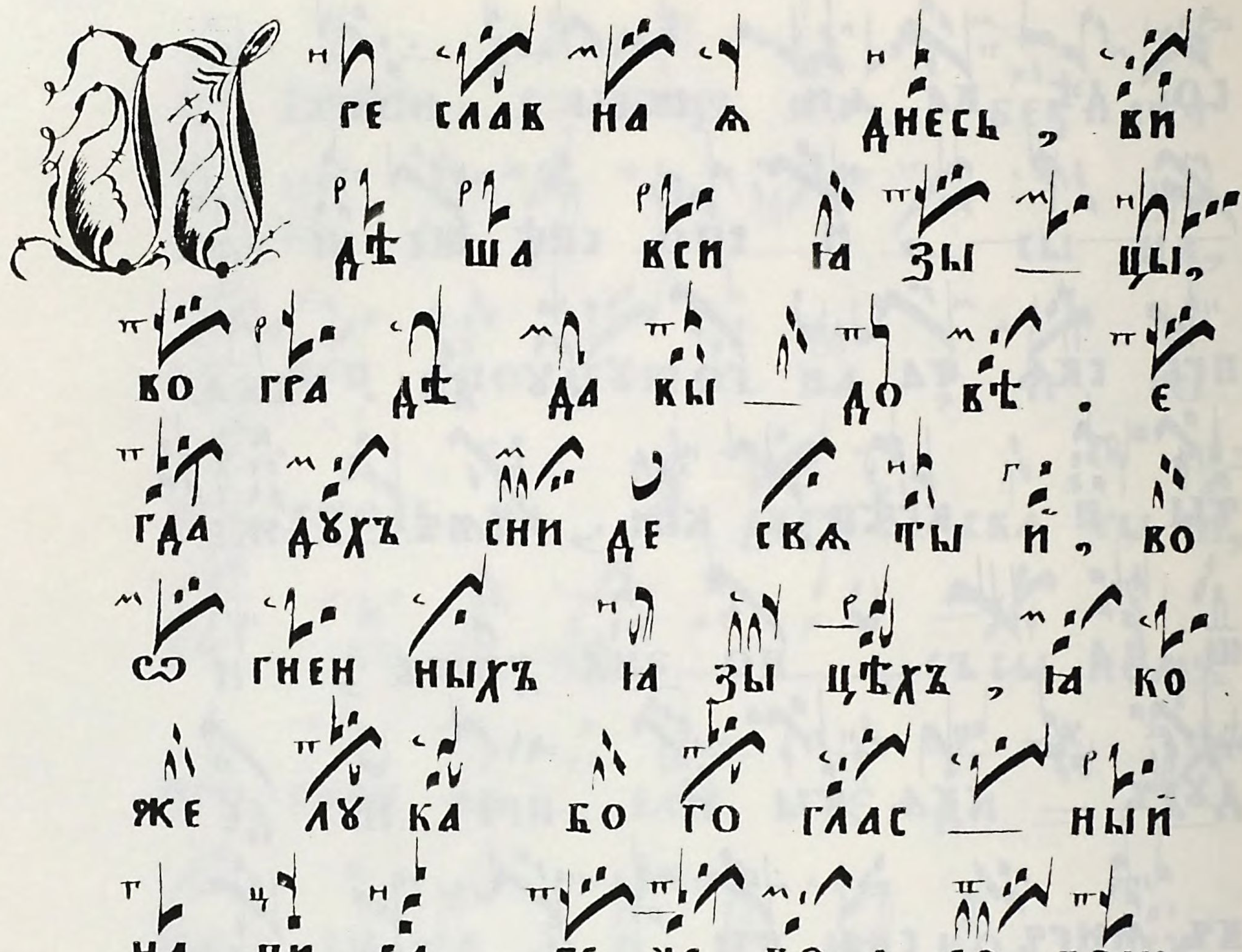
ге слав на ж днесь, ви
дѣ ша вси ꙗ зы — цы,
во гра дѣ да кы — до вѣ. е
гда дꙋхъ сни де свѧ ты й, во
ѡ гнен ныхъ ꙗ зы цѣхъ, ꙗ ко
же лꙋ ка бо го глас — ный
на пи са. ге че бо: со бран
нымъ оу че ни комъ хри сто —
вымъ. бысть — шꙋмъ, ꙗ ко но
си мꙋ дꙋ хꙋ бꙋр — нꙋ. и ис
пол ни домъ, и дѣ же бѣ ѧ хꙋ
сѣ да ще. и вси на ча ша

гла го ла ти стран ны ми

гла го лы, стран ны ми оу че

ні и, стран ны ми по ве лѣ

ні и свѧ ты ѧ тро и цы.

Сла́ва іннѣ. Гла́съ и҃.

Е гда дѹхъ твой по слалъ

е си го спо ди, сѣ дѧ

щимъ а по сто ломъ

то гда и е врей скі ѧ дѣ ти

зрѧ ще сихъ, оу жа са хѹ сѧ

стра хомъ. слы ша хѹ оу бо ихъ

гла го лю ща, и нѣ ми ꙗ зы

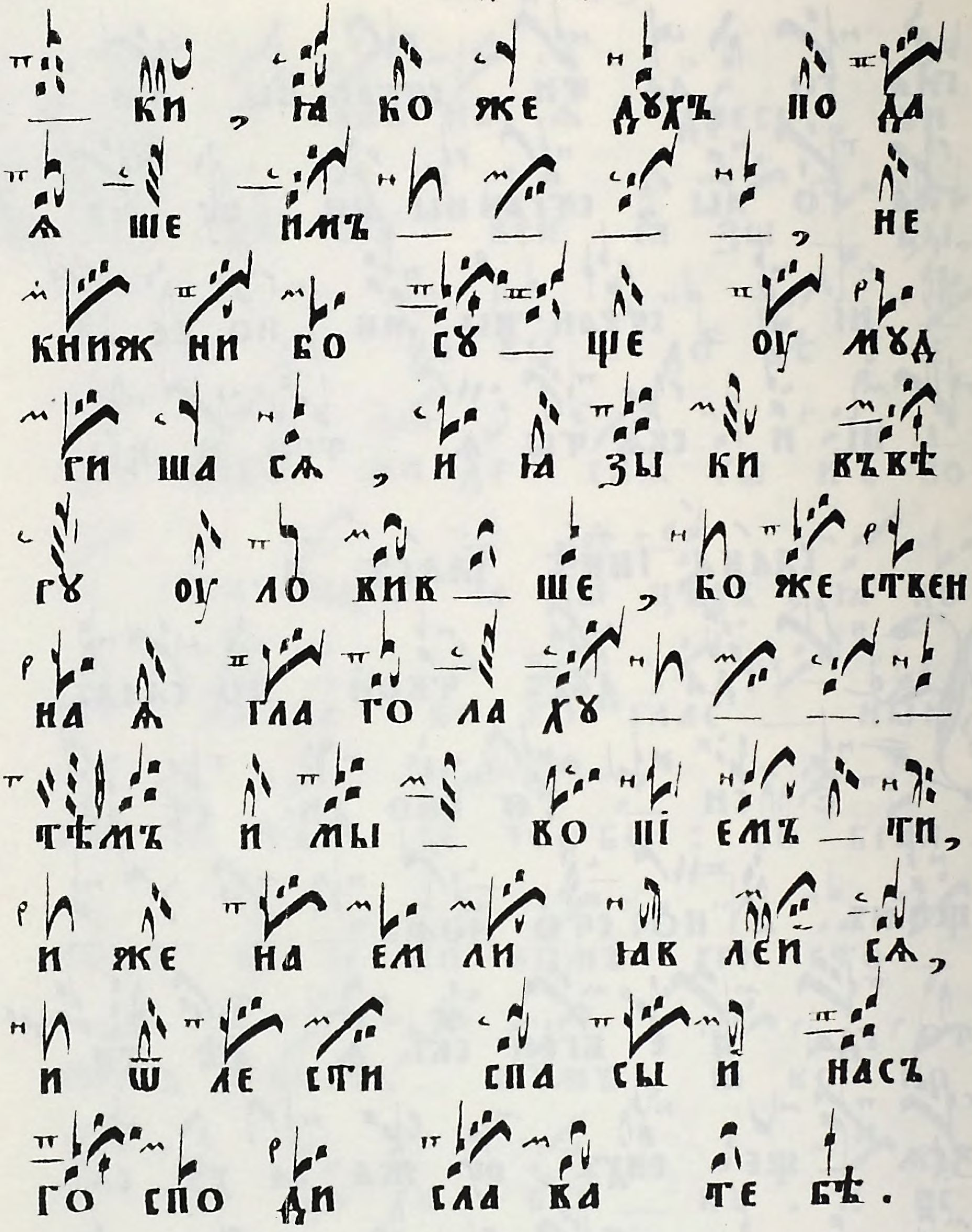

Настихокнѣ гла́съ ѕ.

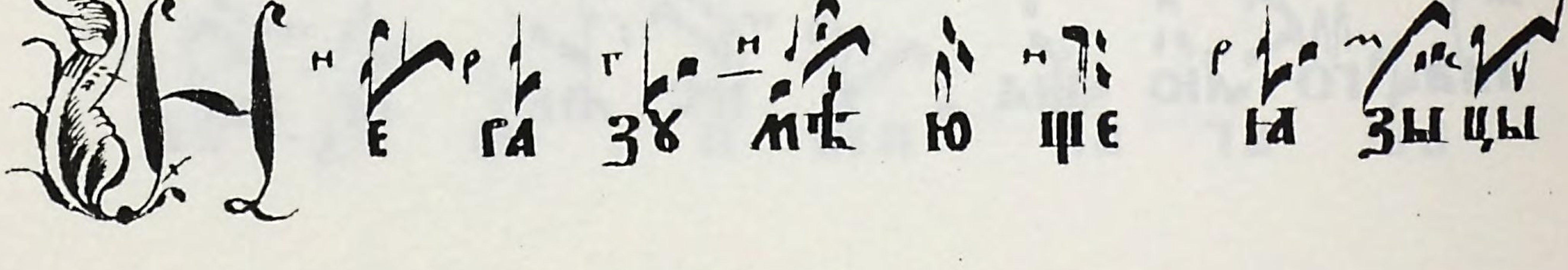

го спо ди, пре свѧ та го дꙋ ха,
на а по сто лы ти быв ші ѧ
си — лы, и змѣ не ні емъ
ꙗ зыкъ пі ѧ — ныхъ мнѧ — хꙋ.
мы же оу твер див ше сѧ и ми,
без пре стан — но си це гла го
— лемъ: дꙋ ха ꙗко е го свѧ
та го не ѿ и ми ѿ насъ,
мо лим ти сѧ че ло вѣ ко люб че.

Слава и нн҃ѣ гласъ и҃.

Ѧ — зы цы и но гда
газ мѣ си — ша сѧ, дер зо

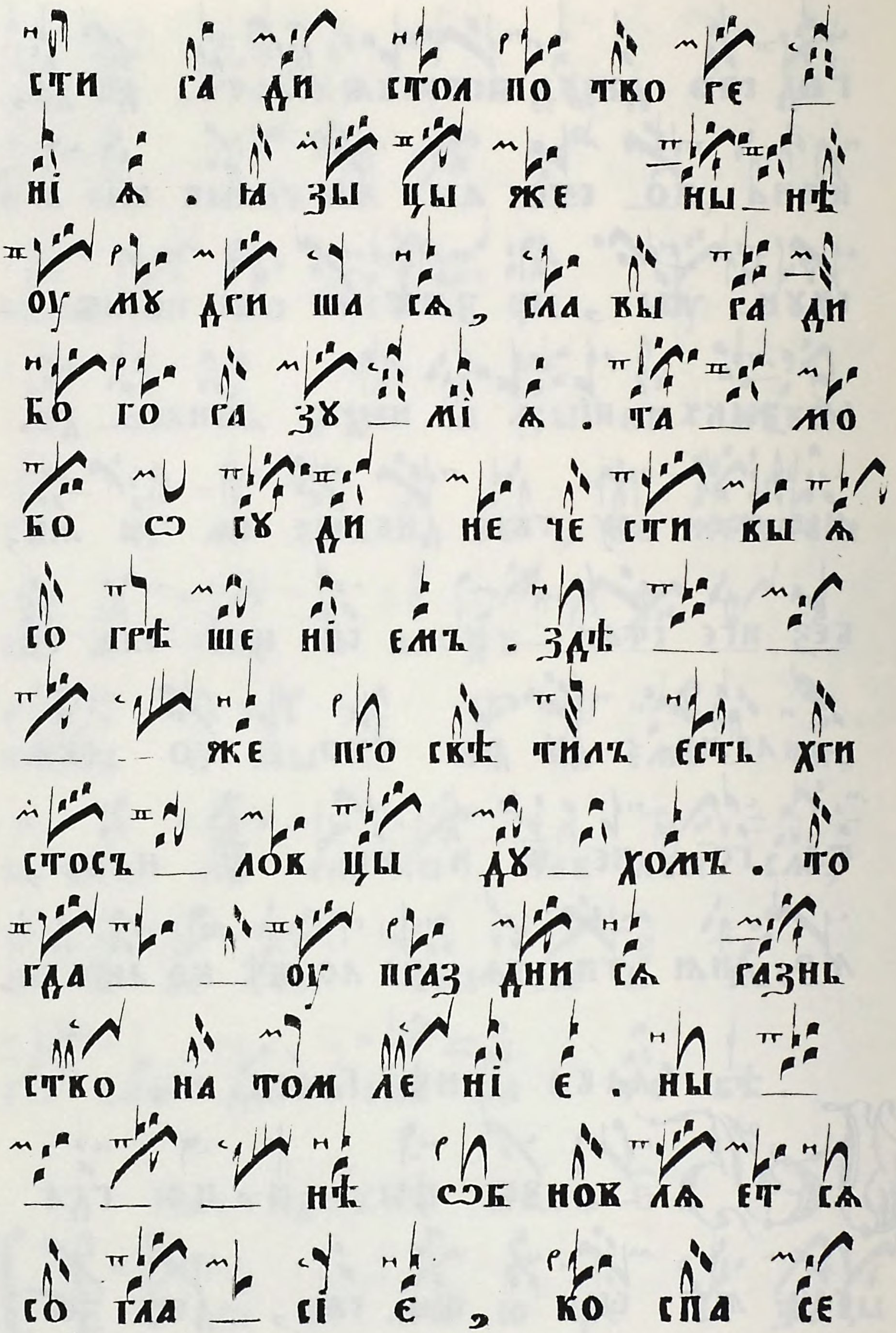
сти ра ди стол по тво ре
ні ѧ . ꙗ зы цы же ны нѣ
оу мѹ дри ша сѧ, сла вы ра ди
бо го ра зѹ мі ѧ . та мо
бо ѡ сѹ ди не че сти вы ѧ
со грѣ ше ні емъ . здѣ
же про свѣ тилъ есть хри
стосъ лов цы дѹ хомъ . то
гда оу праз дни сѧ разнь
ство на том ле ні е . ны
нѣ ѡб нов лѧ ет сѧ
со гла сі е, ко спа се

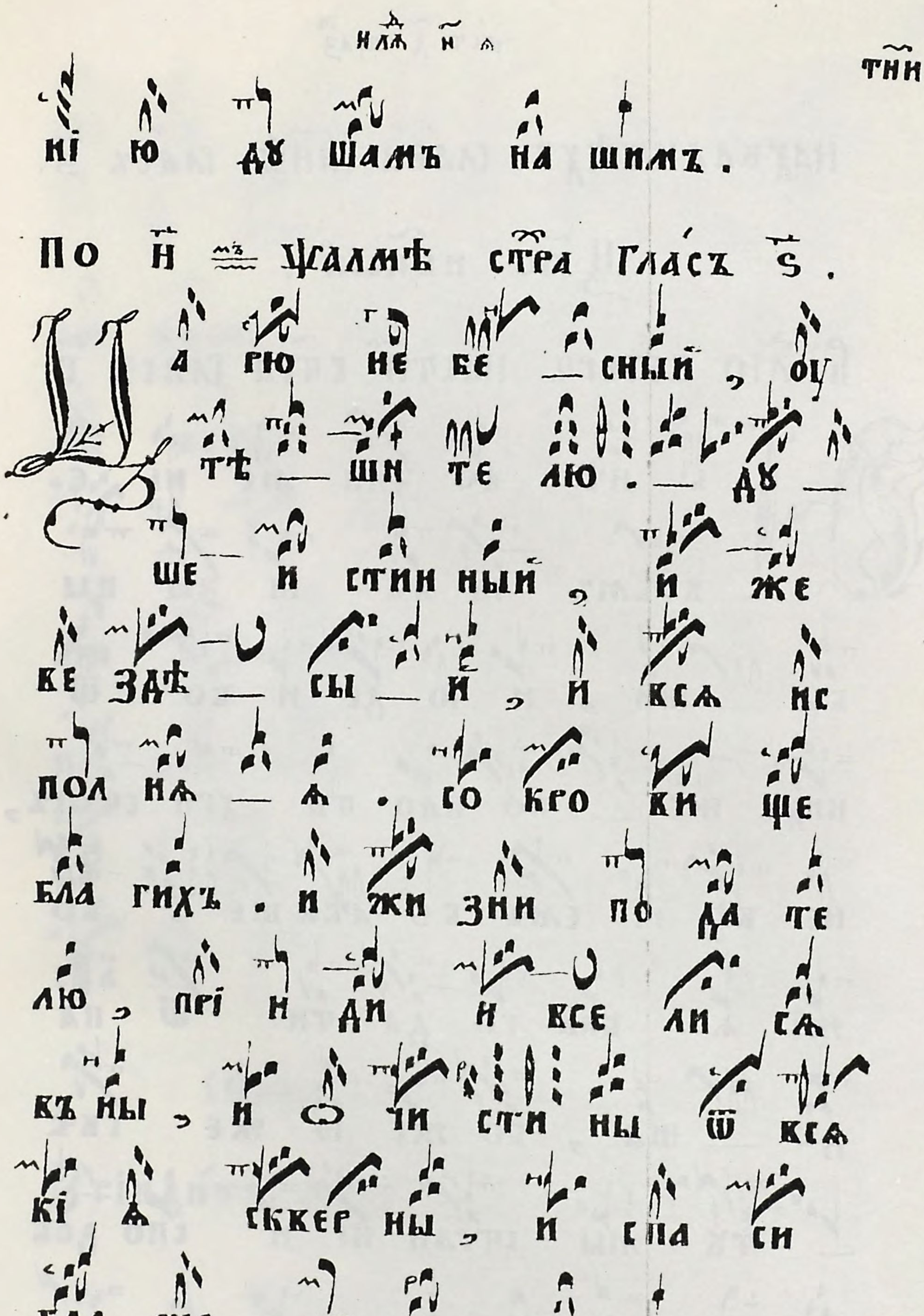
тни
кі ю дꙋ шамъ на шимъ.
По н҃ Ѱалмѣ стр҃а гласъ ѕ҃.
Ц а рю не бе — сный, оу
тѣ — ши те лю. — дꙋ —
ше и стин ный, и же
ке здѣ — сы — и, и вса ис
пол на — а. со кро ки ще
бла гихъ. и жи зни по да те
лю, прі н ди и все ли са
къ ны, и ѡ чи сти ны ѿ вса
кі а скверны, и спа си
бла же дꙋ ша на ша.

Нахкали́тѣхъ сла́ва іннѣ гла́съ ѕ̃.

Цгю нѣный.

Внлю ве́черъ насти стра гла́съ г̃.

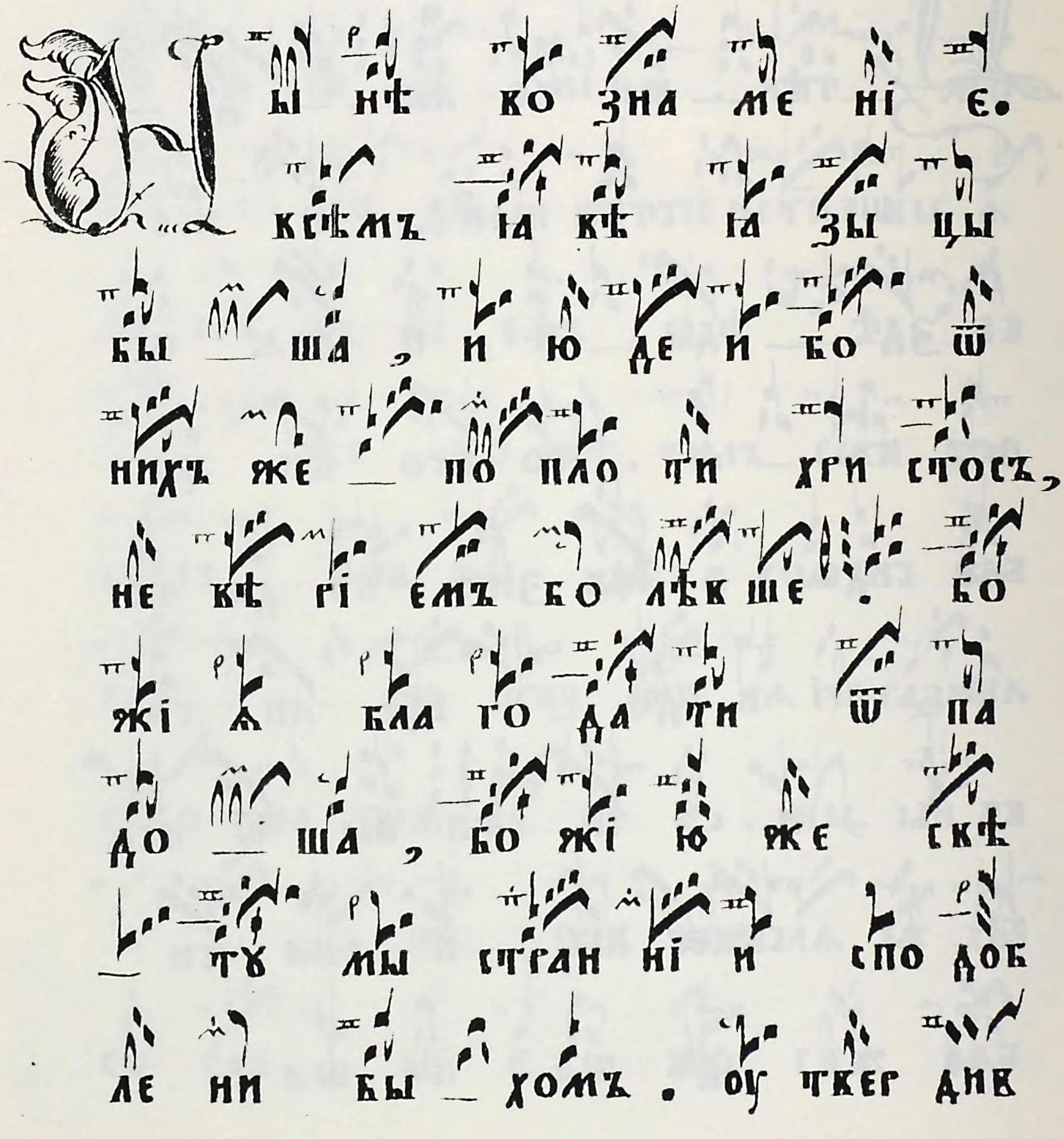

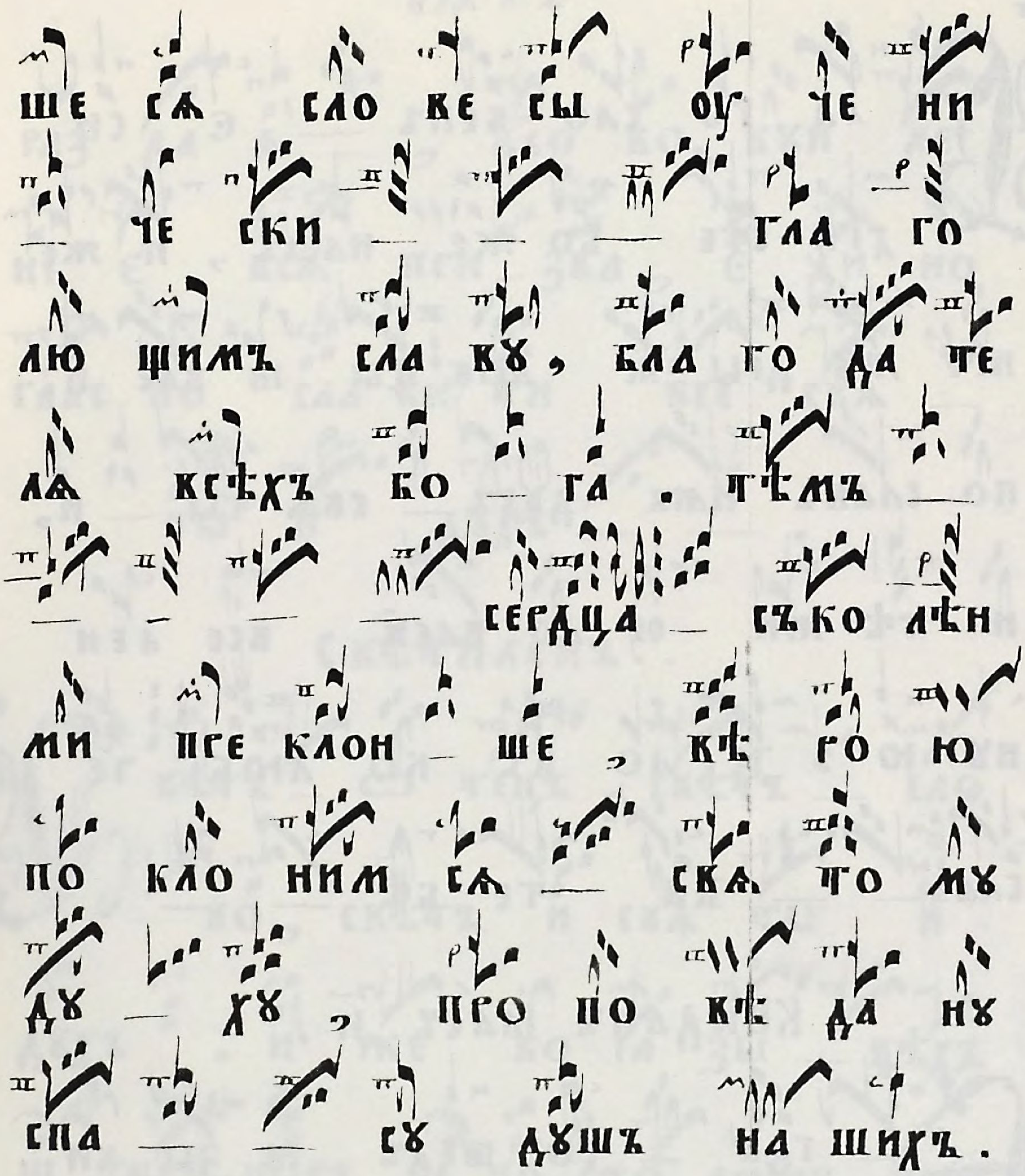

Сла́ва і҆ нн҃ѣ Гла́съ и҃.

Прїидите людїе трисоста́. т҃нд.

Тропа́рь Гла́съ и҃.

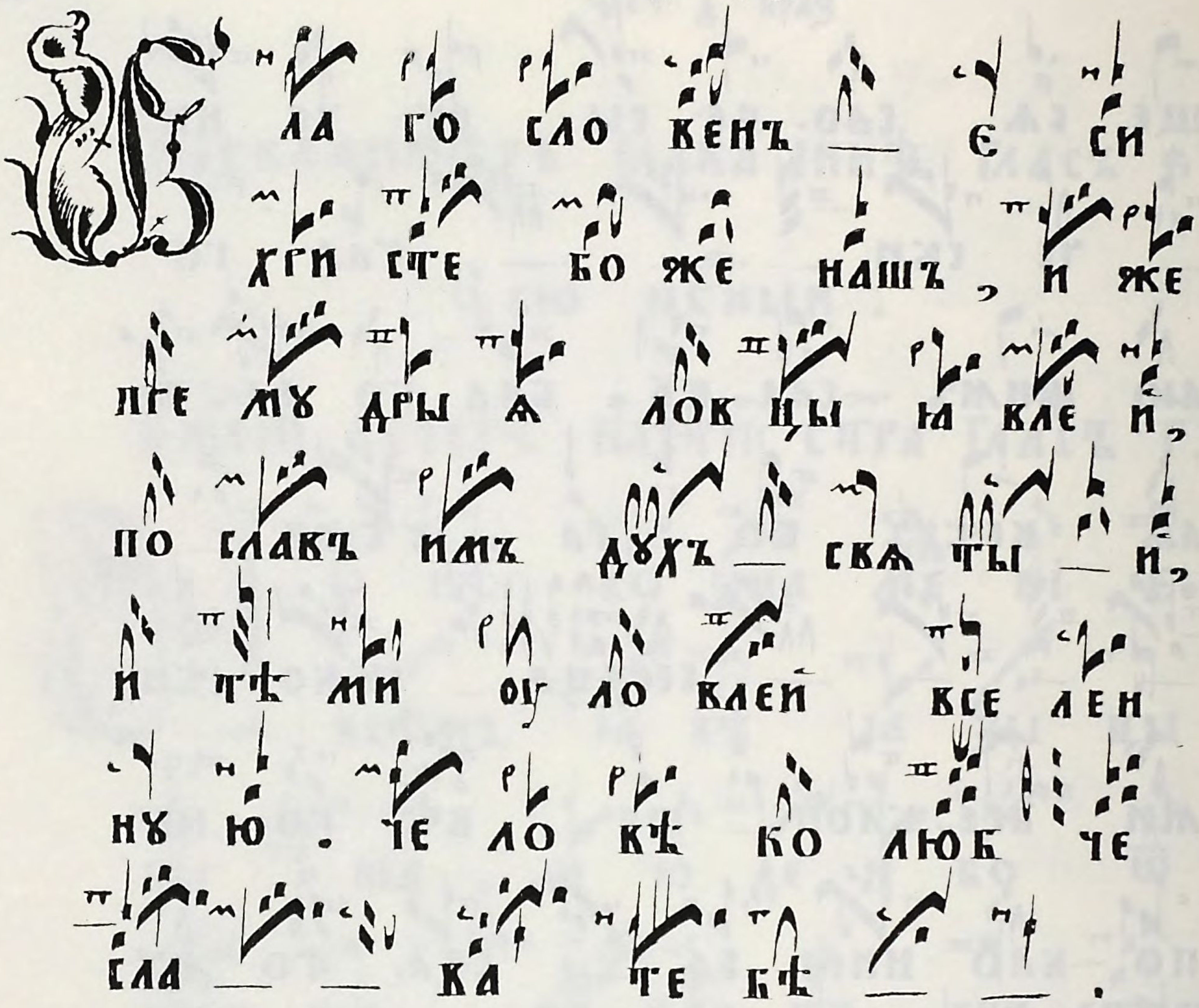

КОНДАКЪ ГЛАСЪ И.

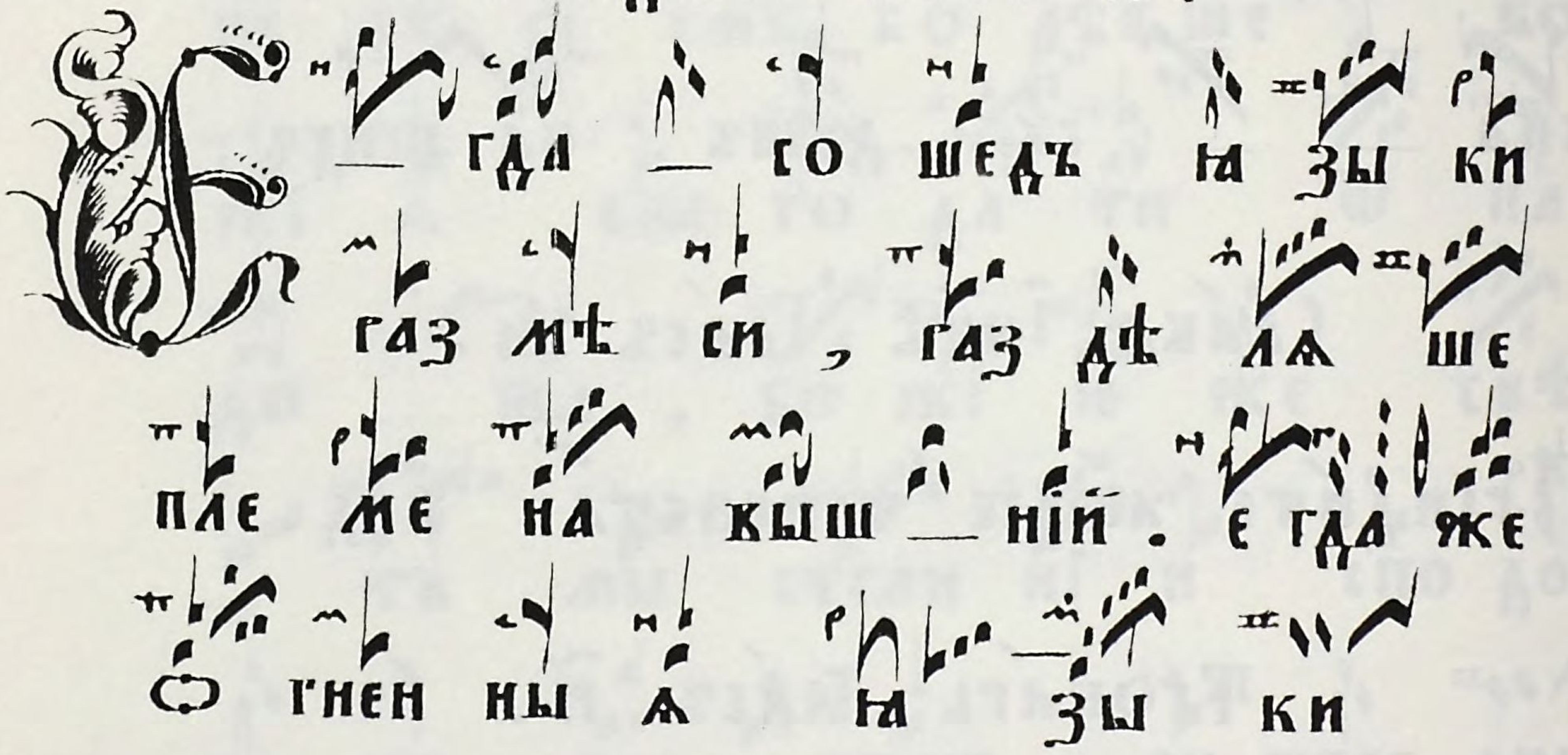

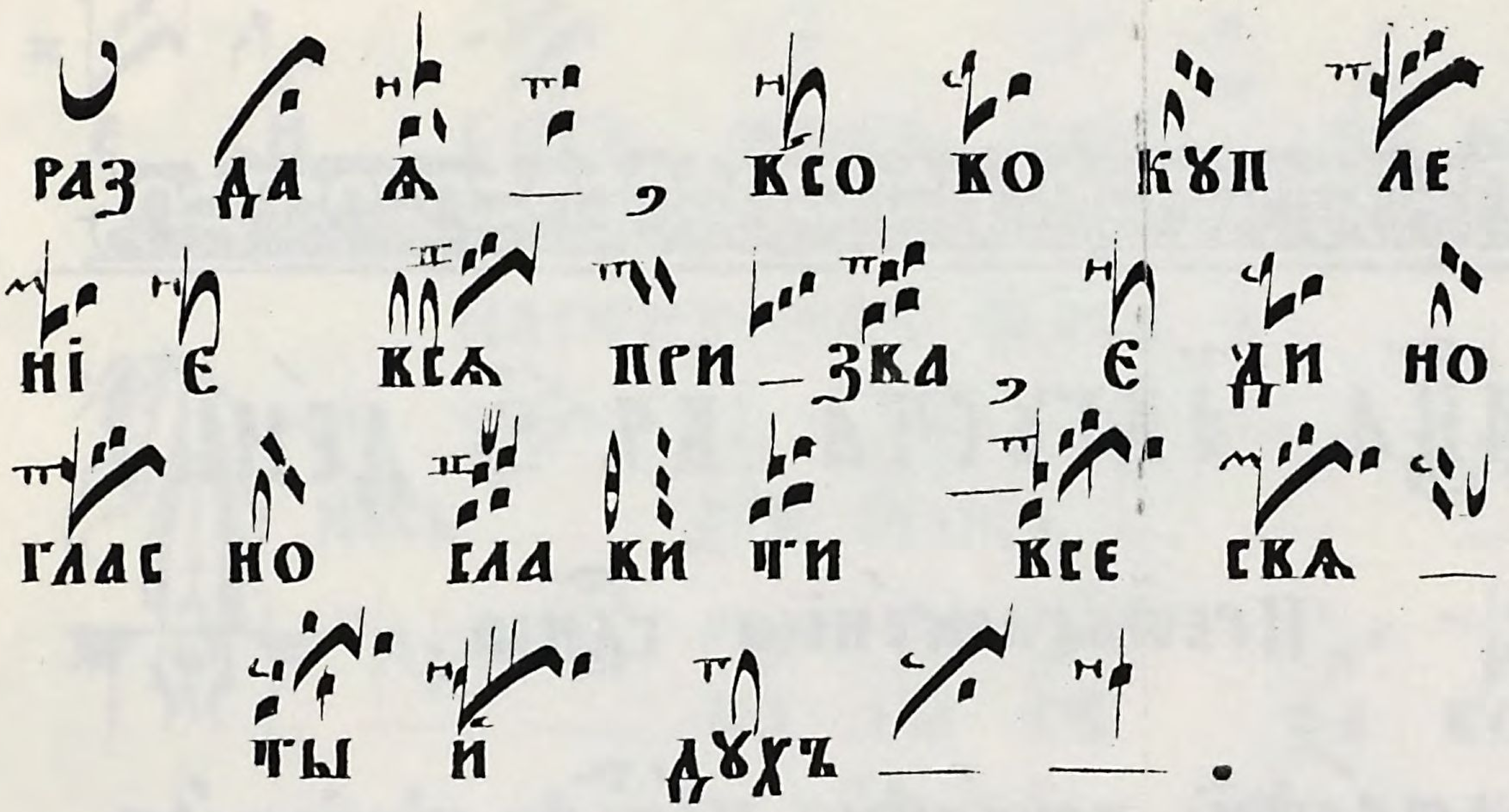
раз да ѧ —, всо во кꙋп ле
ні е всѧ при — зва, е ди но
глас но сла ви ти все свѧ —
ты и дꙋхъ — — .

Свѣти́ленъ.

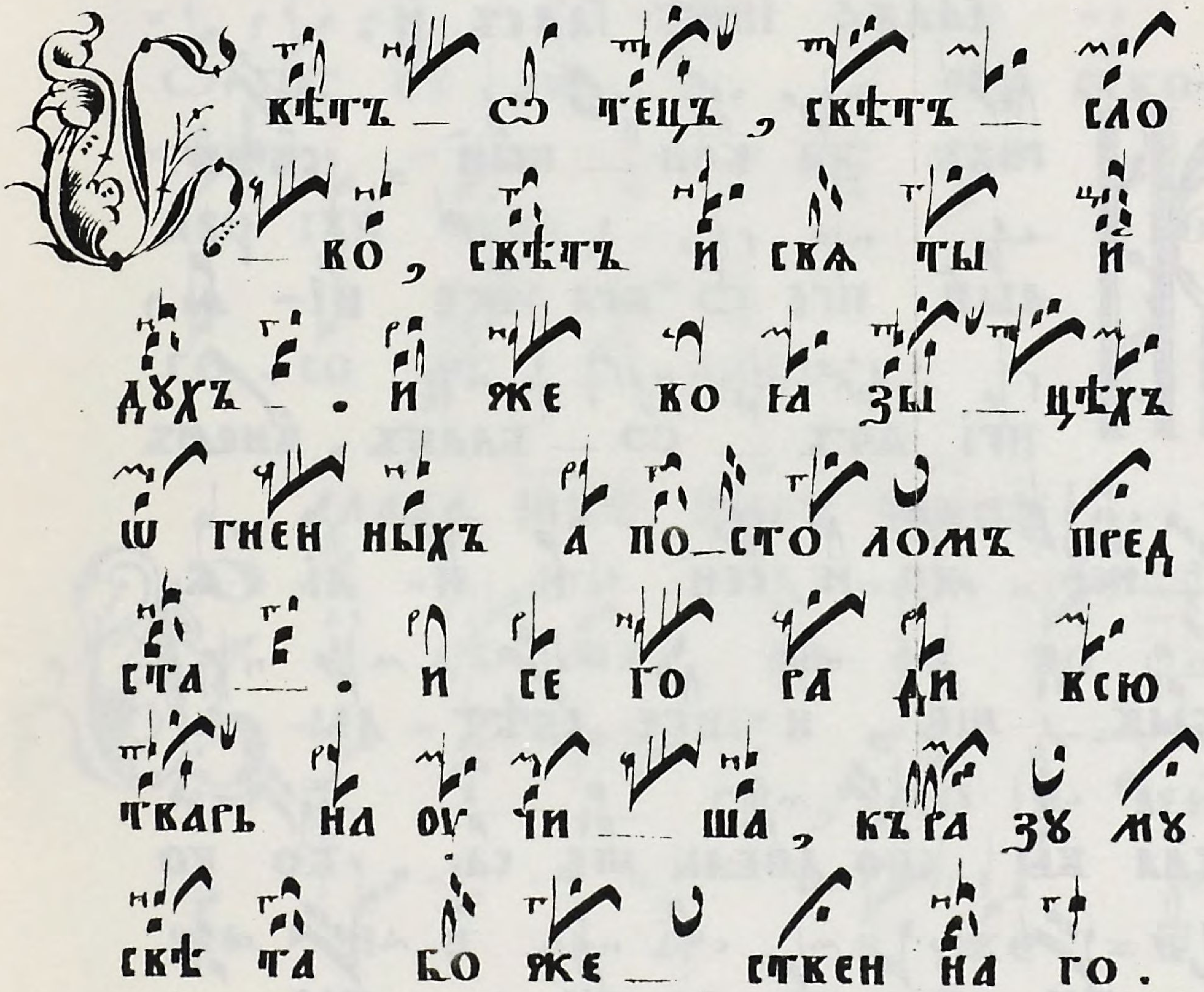
Свѣтъ — ѡ тецъ, свѣтъ — сло
— во, свѣтъ и свѧ тый
дꙋхъ —. и же во ѧ зы — цѣхъ
ѿ гнен ныхъ а по — сто ломъ пред
ста —. и се го ра ди всю
тварь на оу чи — ша, въ ра зꙋ мꙋ
свѣ та бо же — ствен на го.

Мц҃а а҆вгꙋста въ ѕ҃ де́нь

Преѡбраже́нїю гдⷭ҇ню.

На ма́лѣй вече́рни на гдⷭ҇и воззва́хъ.

Сла́ва і҆ н҃нѣ гла́съ и҃.

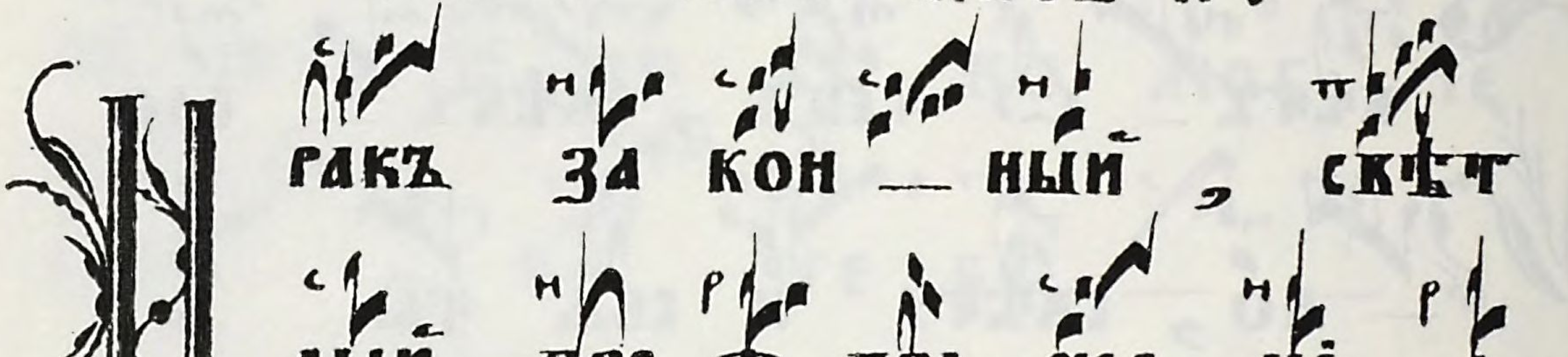

е си богъ нашъ царь — кѣ комъ.

На стиховнѣ гласъ в.

Днесь — Хри стосъ — — — — на го рѣ ѳа вор стѣй, а да — мо ко пре мѣ никъ ѡ чер нѣ вше е е сте ство, про свѣ тивъ — — — — бо го со дѣ — лавъ.

Слава и нынѣ гласъ тойже.

Ви дѣ ша на ѳа ко — — — — рѣ, мо и сей же и и лі а, и же ѿ

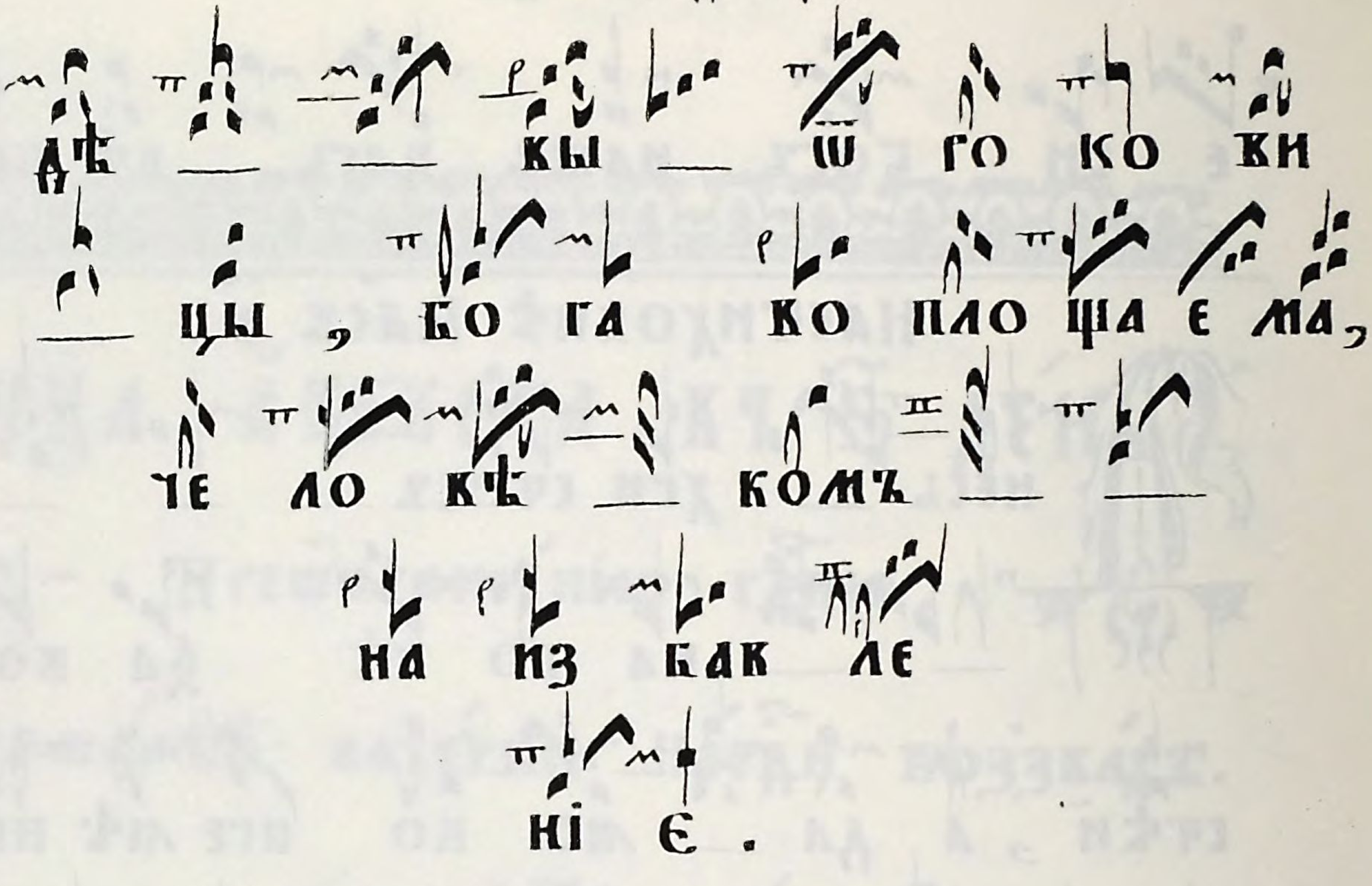
дѣ — — кы — ѿ го ко ви
— цы, во га ко пло ща е ма,
че ло вѣ — ком — —
на из вак ле
ні е.

ГЕ ѦЖДЕ КРЕ СТА ТВО Є ГО

ГО СПО ДИ, ГО РА НЕ БЕ

СИ ПО ДО БѦ ЩИ СѦ.

И Ѡ БЛАКЪ Ꙗ КО СѢНЬ ПРО ТѦ

ЗА ШЕ СѦ. ТЕ БѢ ПРЕ Ѡ БРА

ЗѦ ЩꙊ СѦ, Ѿ Ѡ ТЦА ЖЕ СКИ

ДѢ ТЕЛЬ СТВꙊ Є МꙊ. ТꙊ БѢ ПЕТРЪ

— СО І Ꙗ КО КОМЪ И І Ѡ

АН — НОМЪ, Ꙗ КО ХО ТѦ ХꙊ

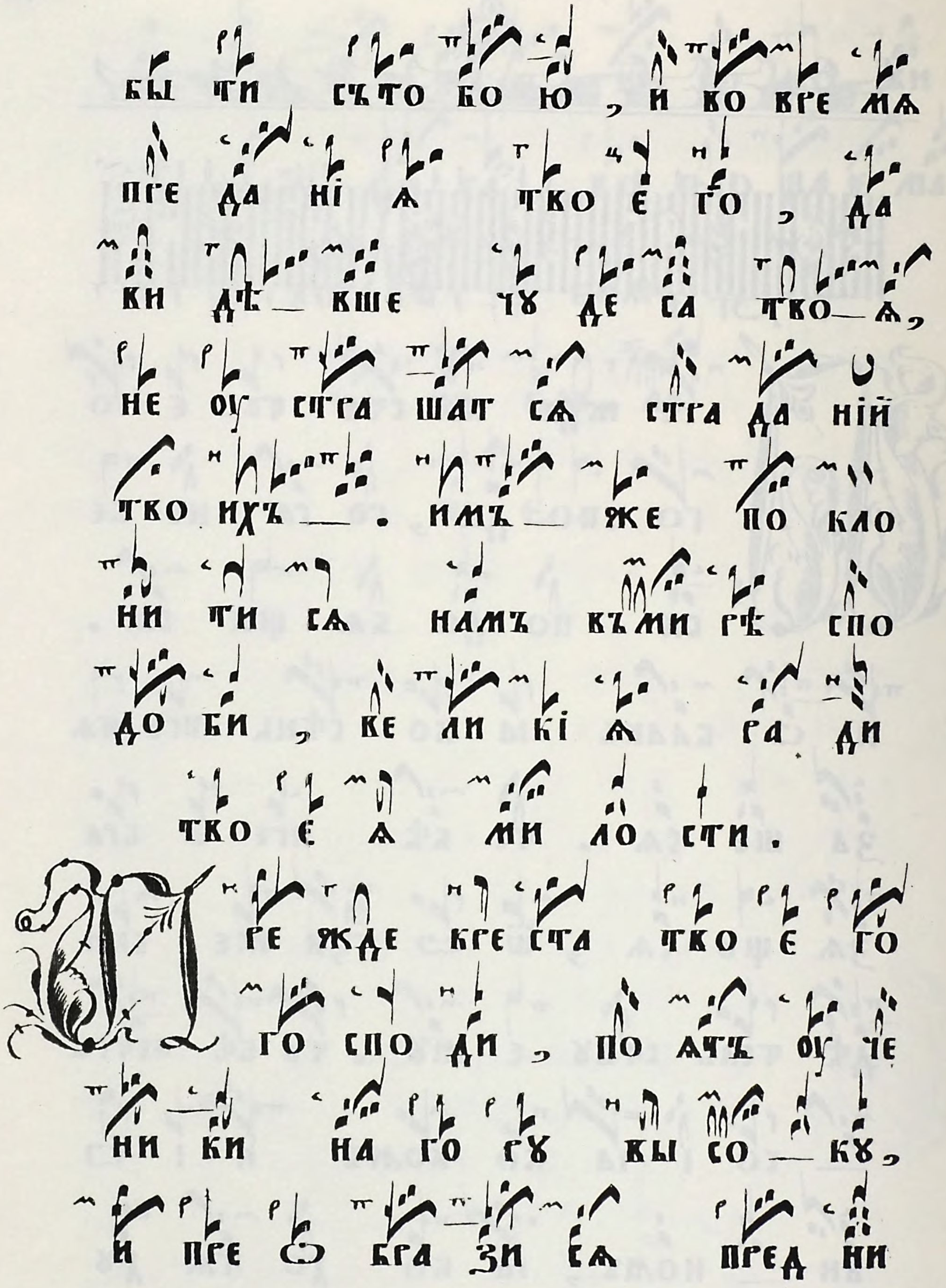
бы ти съ то бо ю, и во вре мѧ
пре да ні ѧ тво е го, да
ви дѣв ше чꙋ де са тво ѧ,
не оу стра шат сѧ стра да ній
тво их. им же по кло
ни ти сѧ нам къ ми рѣ спо
до би, ве ли кі ѧ ра ди
тво е ѧ ми ло сти.
Пре жде кре ста тво е го
Го спо ди, по ѧтъ оу че
ни ки на го рꙋ вы со кꙋ,
и пре ѡ бра зи сѧ пред ни

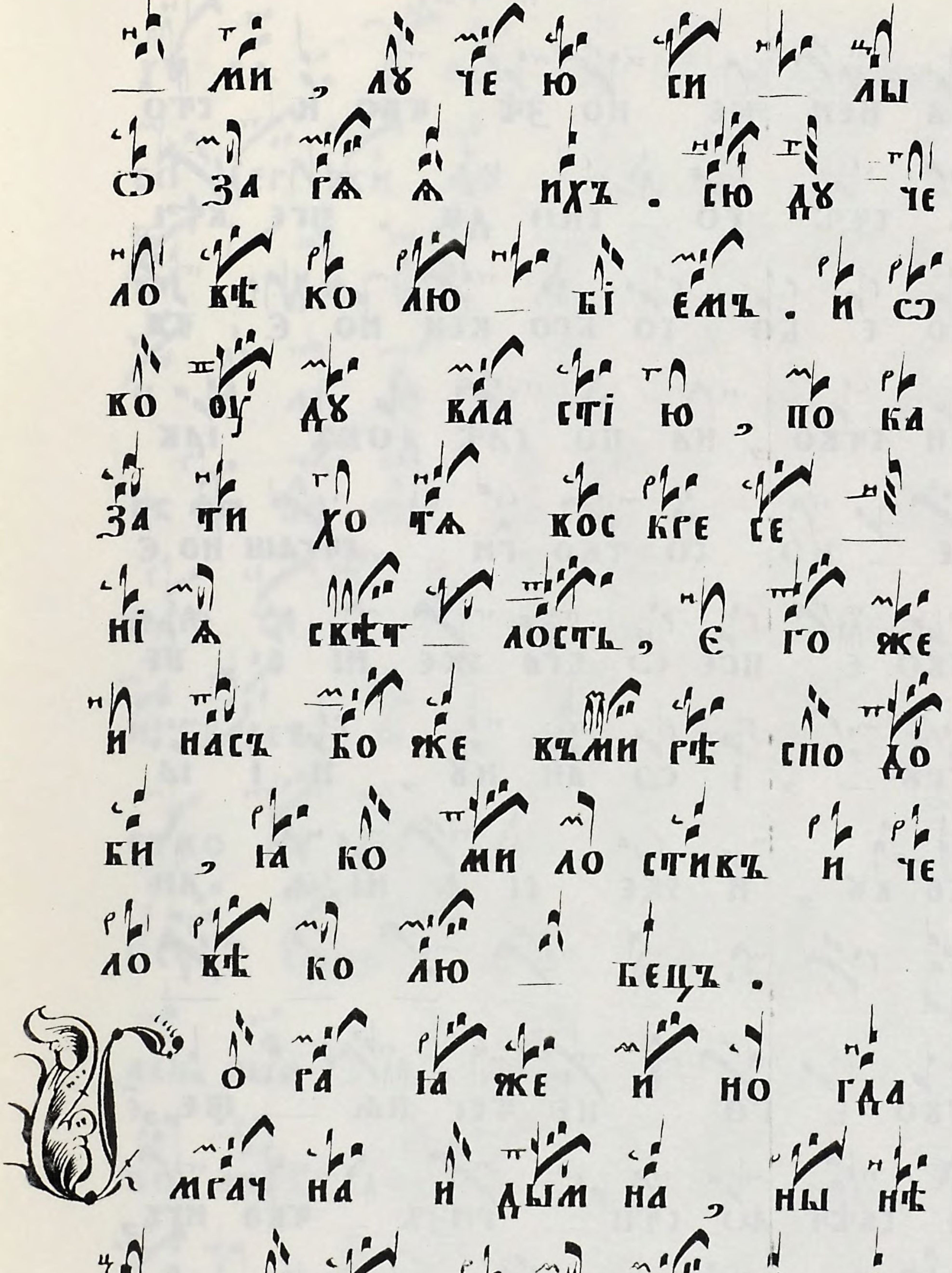
— ми, лꙋ че ю си — лы
ѡ за га ѧ ихъ. сю дꙋ че
ло вѣ ко лю — бі емъ. и ѡ
ко оу дꙋ вла сті ю, по ка
за ти хо тѧ кос кре се —
ні ѧ свѣт — лость, є го же
и насъ бо же къми рѣ спо до
би, ꙗ ко ми ло стивъ и че
ло вѣ ко лю — бецъ.
Т о га ꙗ же и но гда
ꙋ мрач на и дым на, ны нѣ
же чест на и свѧ та — есть.

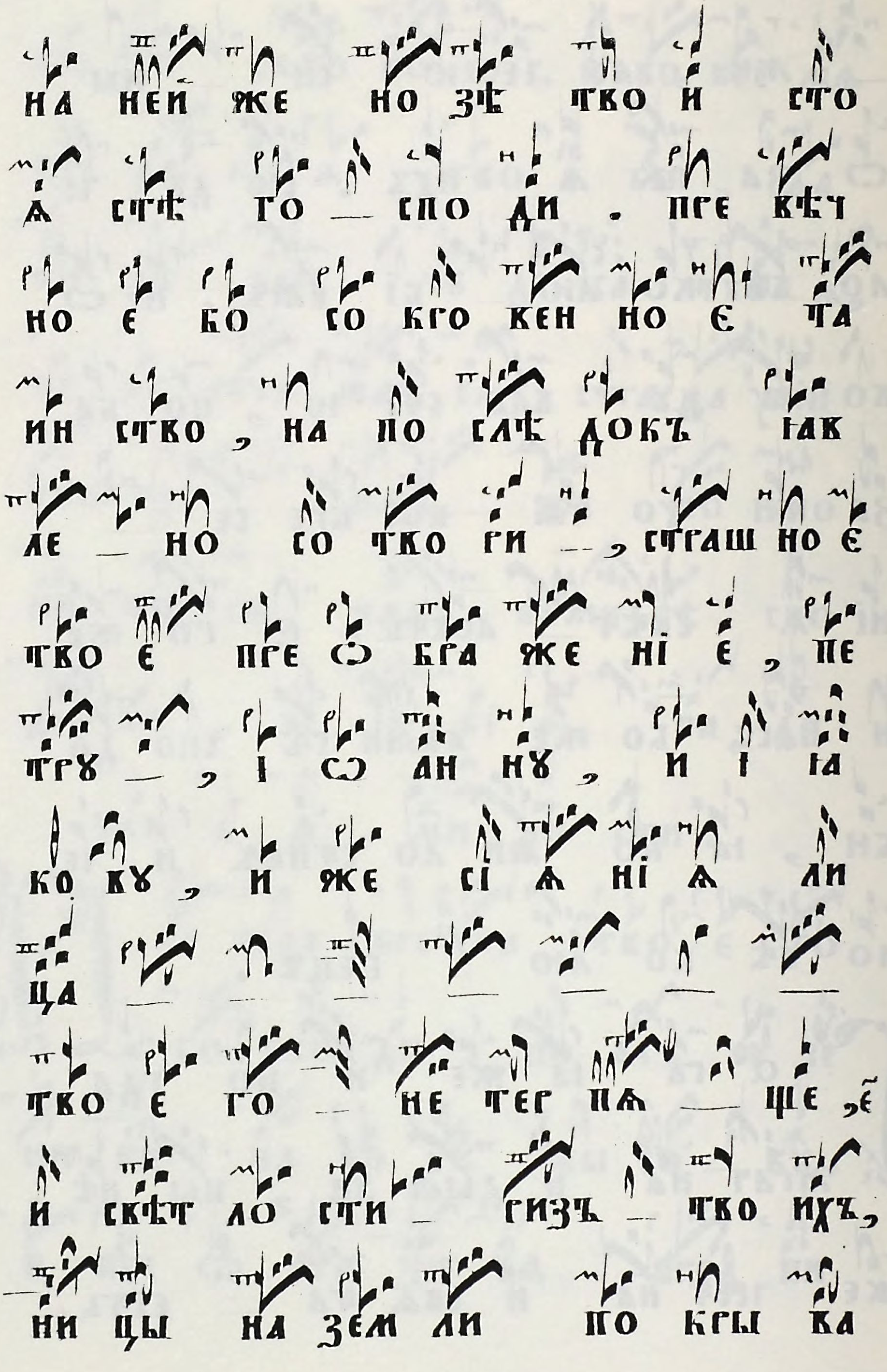
на ней же но зѣ тво и сто
ꙗ стѣ го — спо ди . пре вѣч
но е бо со кро вен но е та
ин ство, на по слѣ докъ ꙗв
ле — но со тво ри —, страш но е
тво е пре ѡ бра же ні е, пе
тру —, і ѡ ан ну, и і ꙗ
ко ву, и же сі ꙗ ні ꙗ ли
ца
тво е го — не тер пѧ — ще, е
и свѣт ло сти — ри зъ — тво ихъ,
ни цы на зем ли по кры ва

ХѸ СА . И ЖЕ И ОУ ЖА СОМЪ
СО ДЕР ЖИ МИ , ДИК ЛА ХѸ СА
КИ — ДА ЩЕ МО И СЕ — ЛѦ.
И И ЛІ Ю , ГЛА ГО ЛЮ ЩА
СЪ ТО БО Ю, ХО ТА ЩА А ПРИ
КЛЮ ЧИ — — ТИ СА ТЕ БѢ.
И ГЛАСЪ Ѿ СО ТЦА СКИ ДѢ ТЕЛЬ
СТВО КА ШЕ ГЛА ГО — ЛА : СЕЙ
ЕСТЬ СЫНЪ — МОЙ ВОЗ ЛЮБ —
ЛЕН НЫЙ ! СО НЕМЪ ЖЕ БЛА ГО ИЗ
ВО ЛИХЪ , ТО ГО ПО СЛѸ ШАЙ ТЕ.
И ЖЕ И ДА ГѸ ЕГЪ МИ ГО КИ

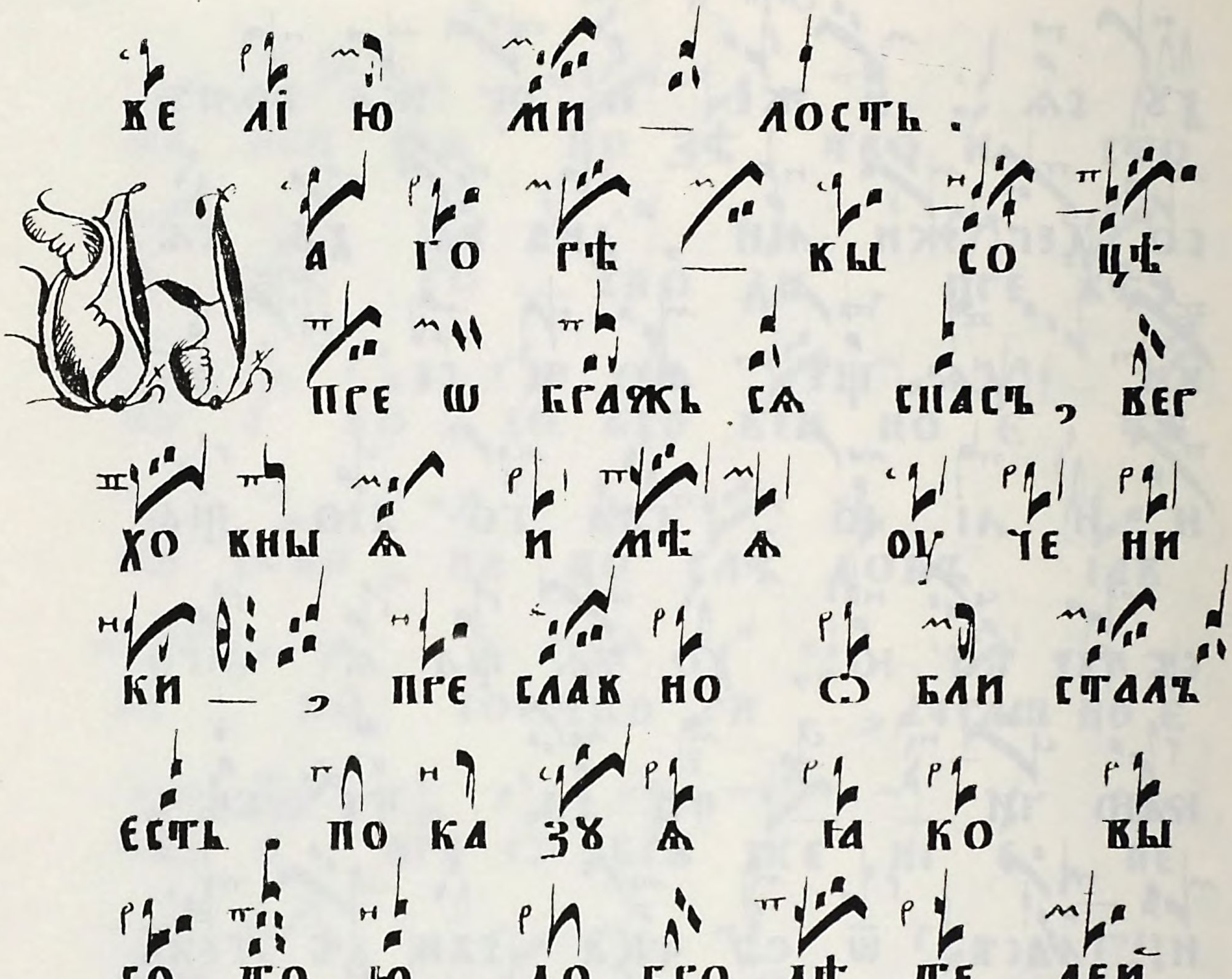
ве лі ю ми — лость.
а го рѣ — кы со цѣ
пре ш брачь ся спасъ, вер
хо вны а и мѣ а оу че ни
ки — , пре слав но ѡ бли став
есть. по ка зу а ꙗ ко вы
со то ю до бро дѣ те лей
пре шед ші и , и бо же ствен
ней сла — вѣ спо до бит ся.
гла го лю ща же со хри стом
мо и сей и и лі а — , по
ка зо ва ху ся, ꙗ ко жи

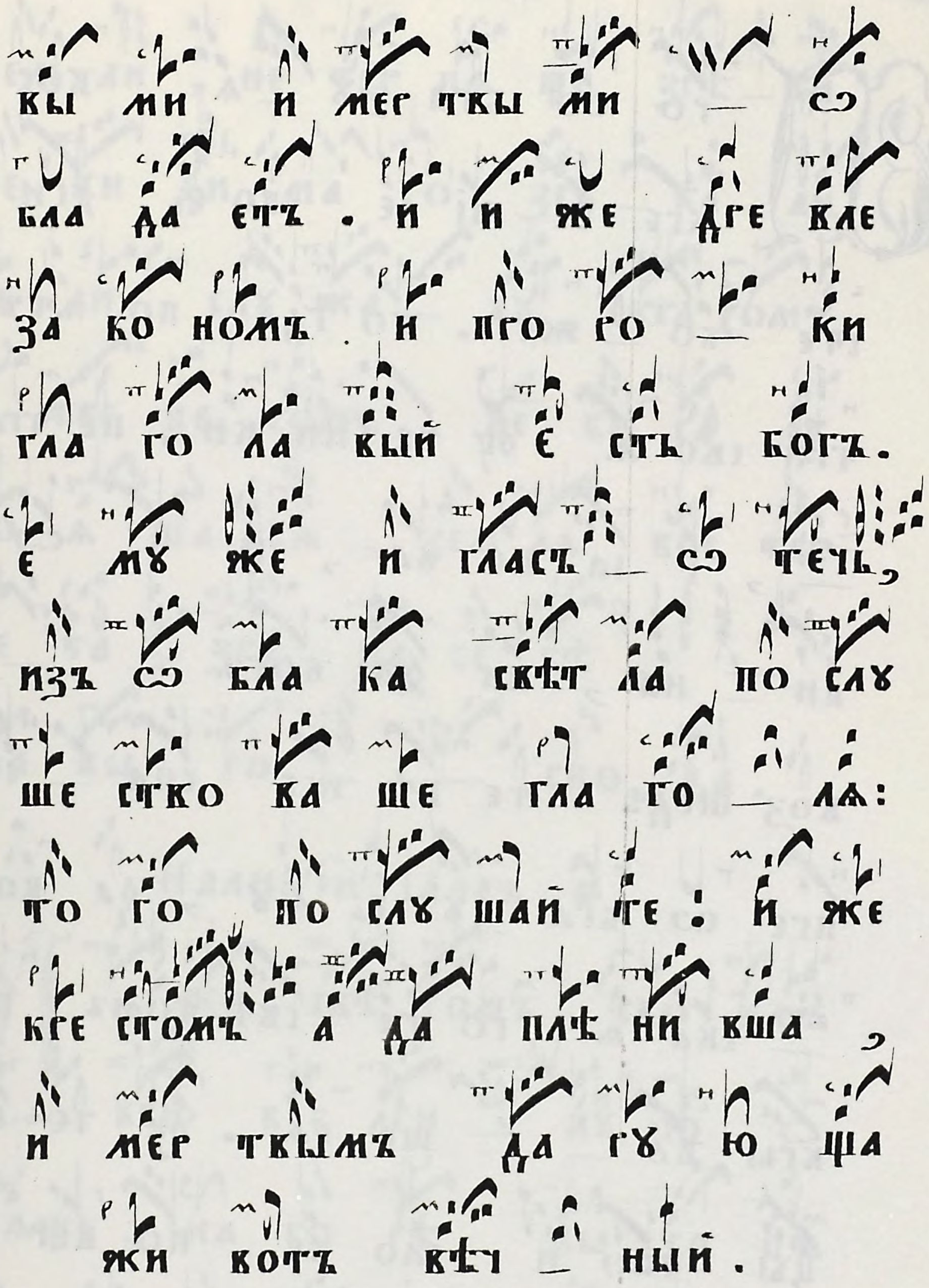

Слава и нынѣ гласъ ѕ.

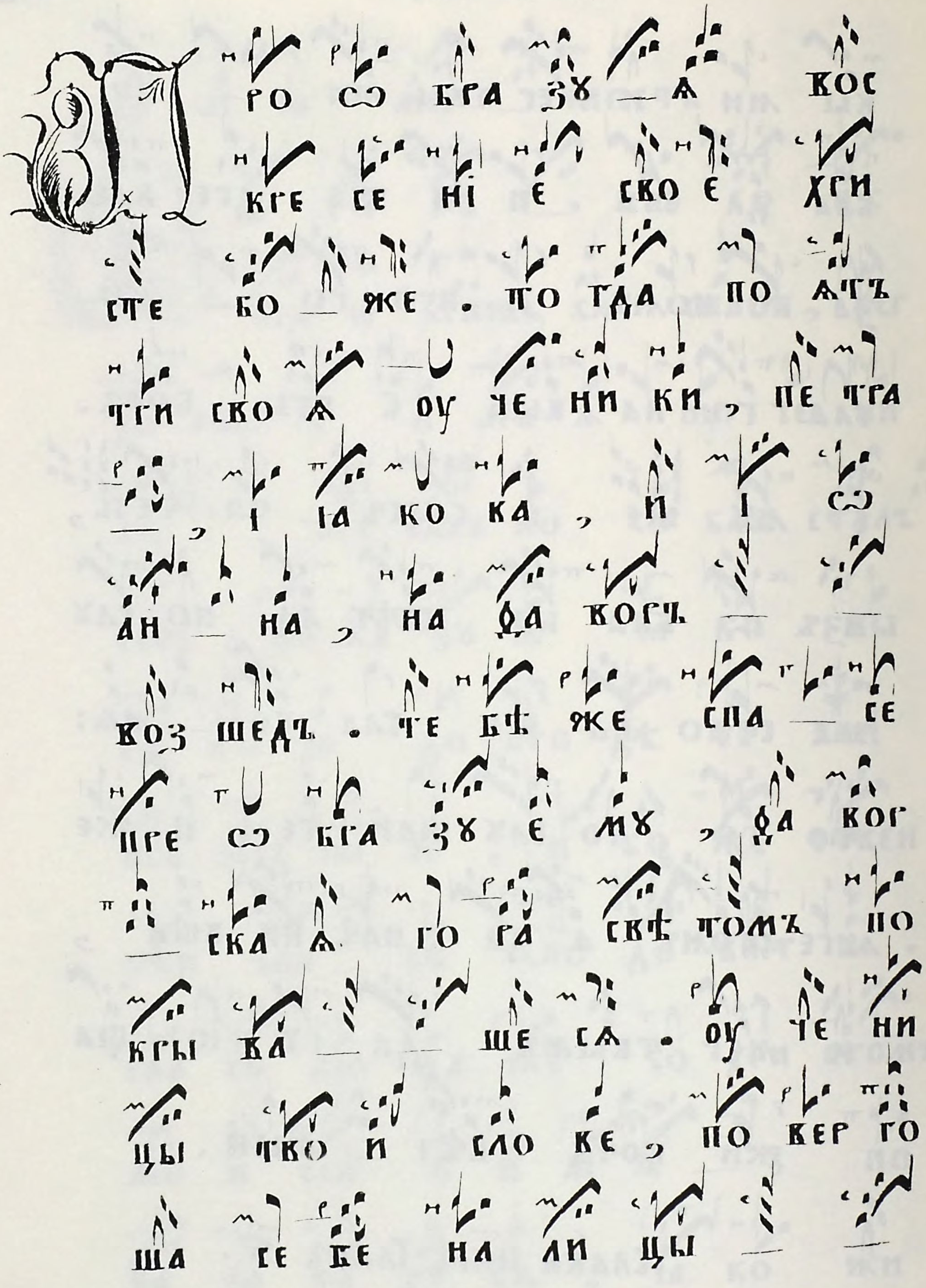
ро сѡ бра зу — а кос
кре се ні е ско е хри
сте бо — же. по гда по ат
тги ско а оу че ни ки, пе тра
— і іа ко ка, и і сѡ
ан — на, на фа вор —
воз шед. те бѣ же спа — се
пре сѡ бра зу е му, фа вор
ска а го ра свѣ том по
кры ва — — ше са. оу че ни
цы тво и сло ке, по вер го
ша се бе на ли цы — —

зем ли, не тер пѧ ще зрѣ — ти
не ви ди ма го зра — ка. ан
ге ли слꙋ жа — хꙋ стра хомъ
и тре пе томъ. не бе са оу
бо ѧ ша сѧ, зем лѧ кос тре
пе та, зрѧ на се бѣ — —
сла вы го — — спо да.

Налитїи гласъ К.

И — же свѣ томъ сво имъ
всю все лен — нꙋю ѡ
сиѧщь, на го рѣ вы со цѣ
пре ѡ бра зи сѧ бла же, по

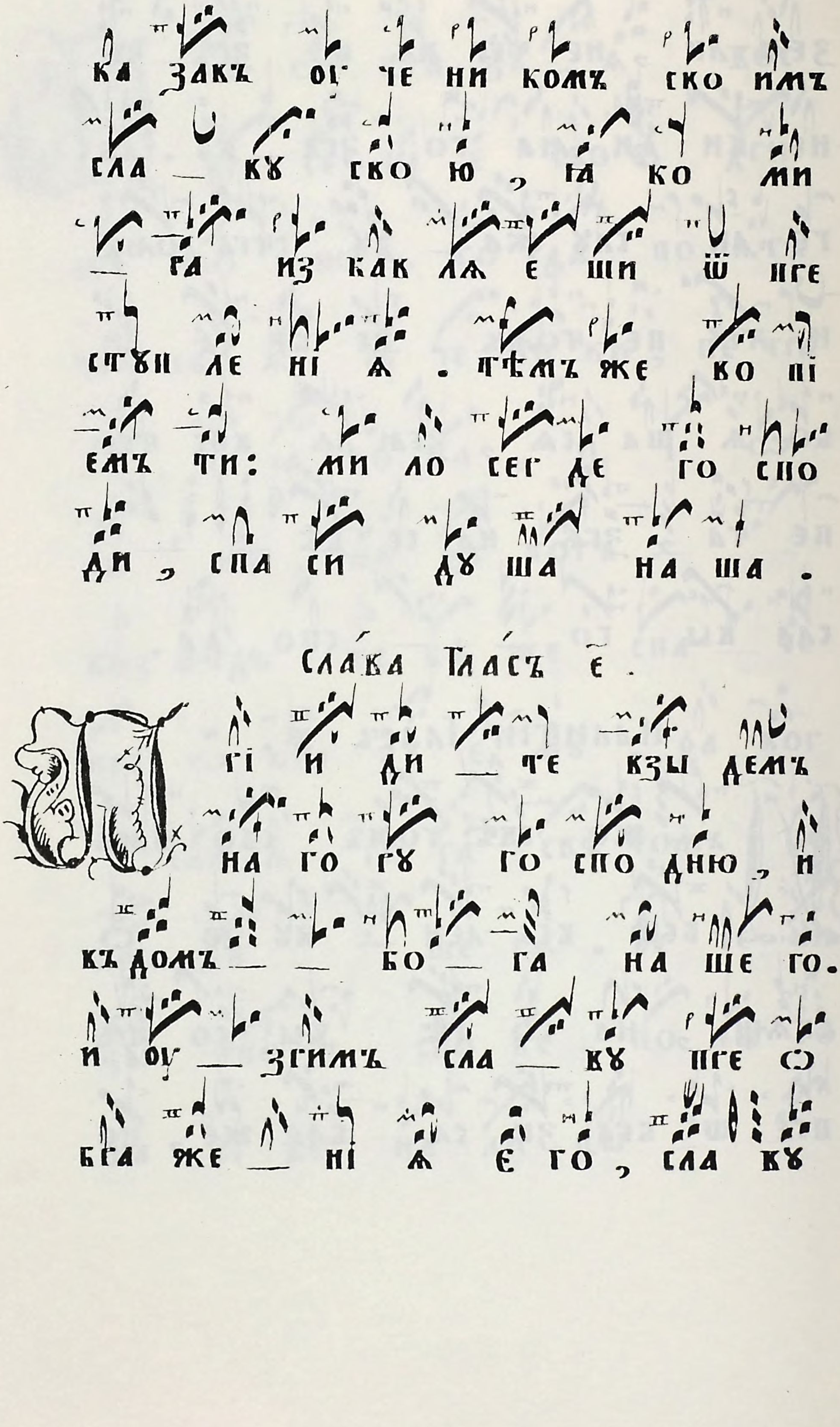
ка закъ оу че ни комъ ѥко имъ
сла — ву ѥко ю, га ко ми
— ра из как лж е ши ѿ пре
ст8пле ні а. тѣмъ же ко пі
емъ ти: ми ло сер де го спо
ди, спа си ду ша на ша.
Слава гласъ е.
гі и ди — те взы демъ
на го ру го спо дню, и
къ домъ — — бо — га на ше го.
и оу — зримъ сла — ву пре ѡ
бра же — ні а е го, сла ву

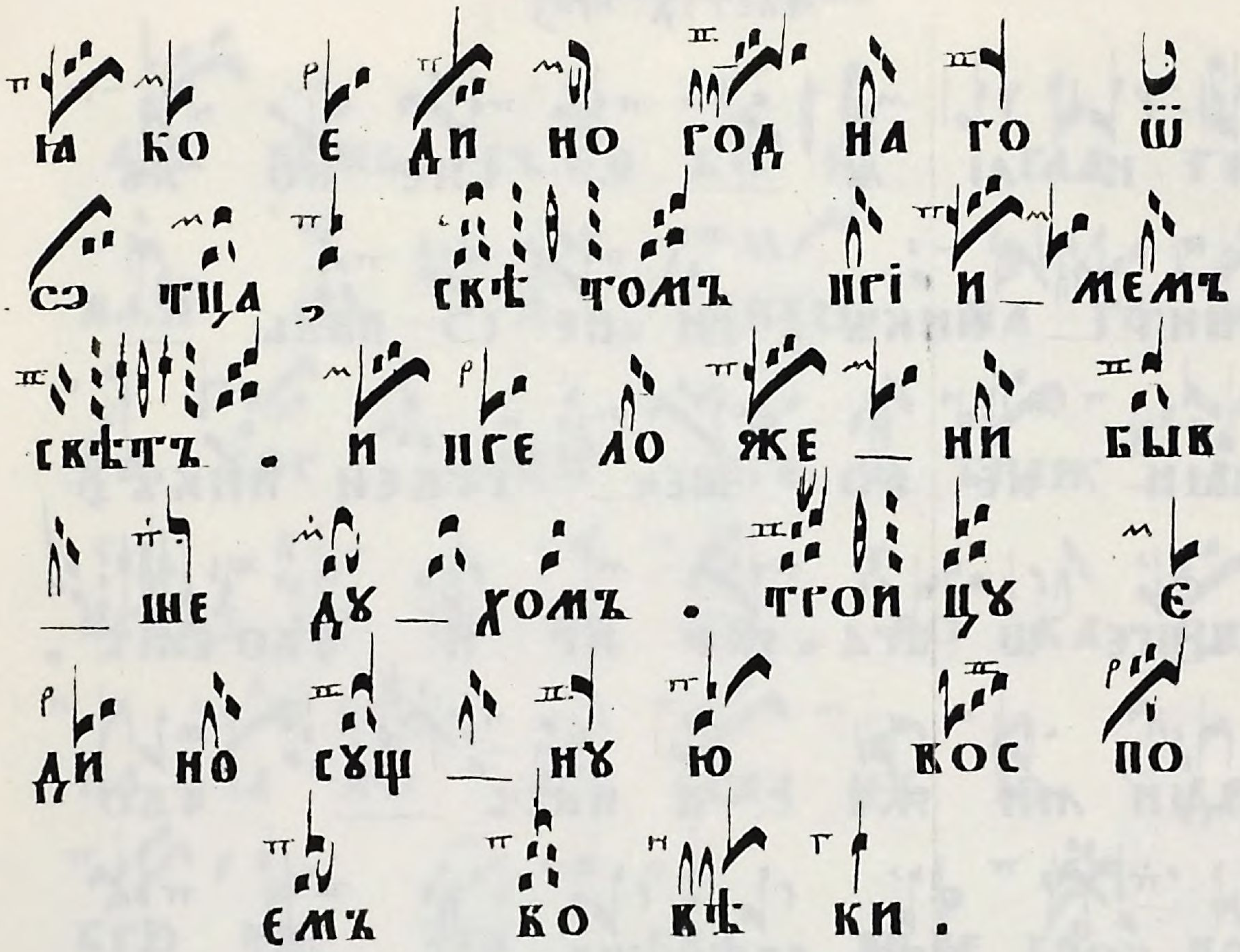

Іннѣ гласъ тойже.

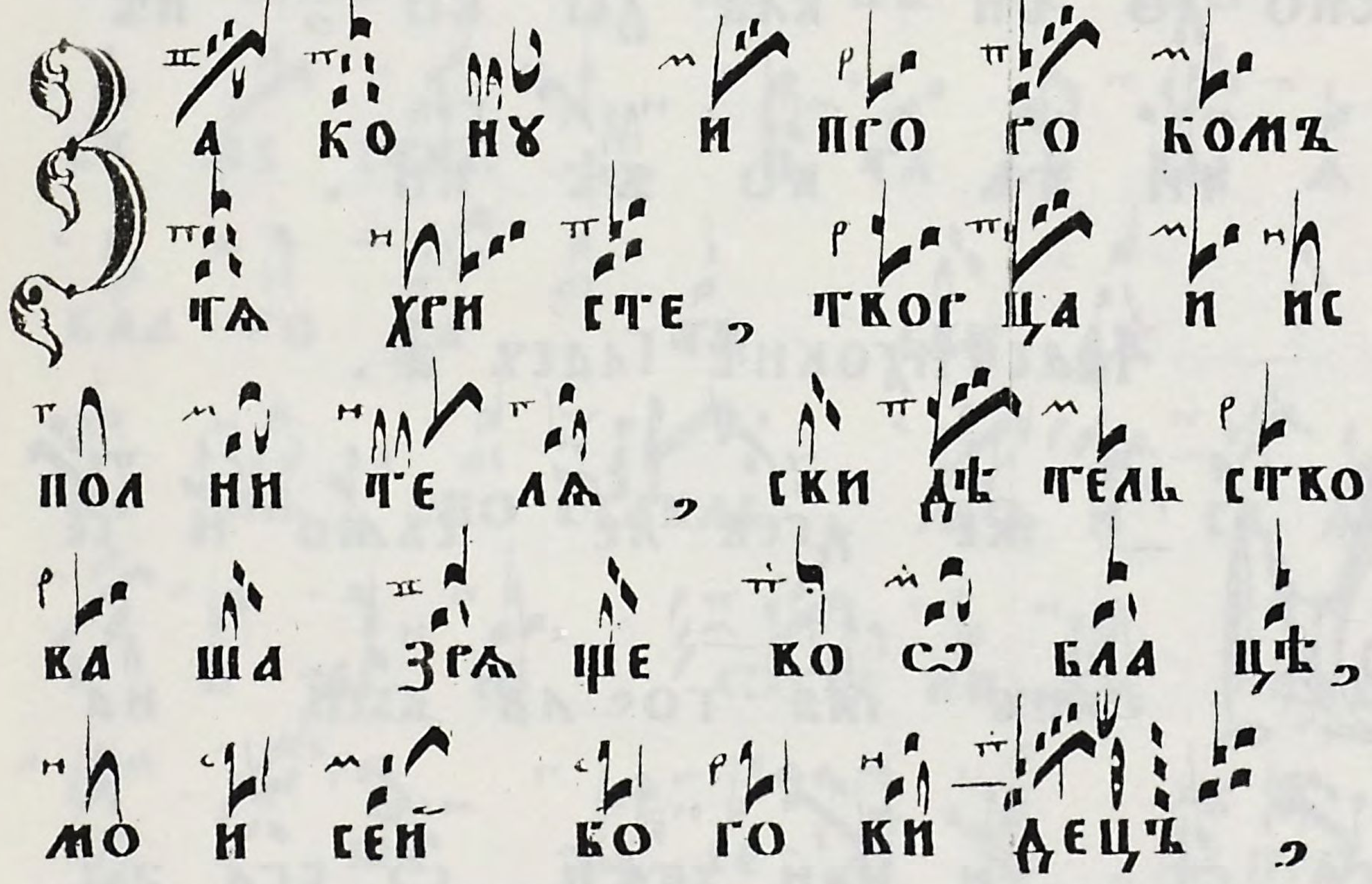

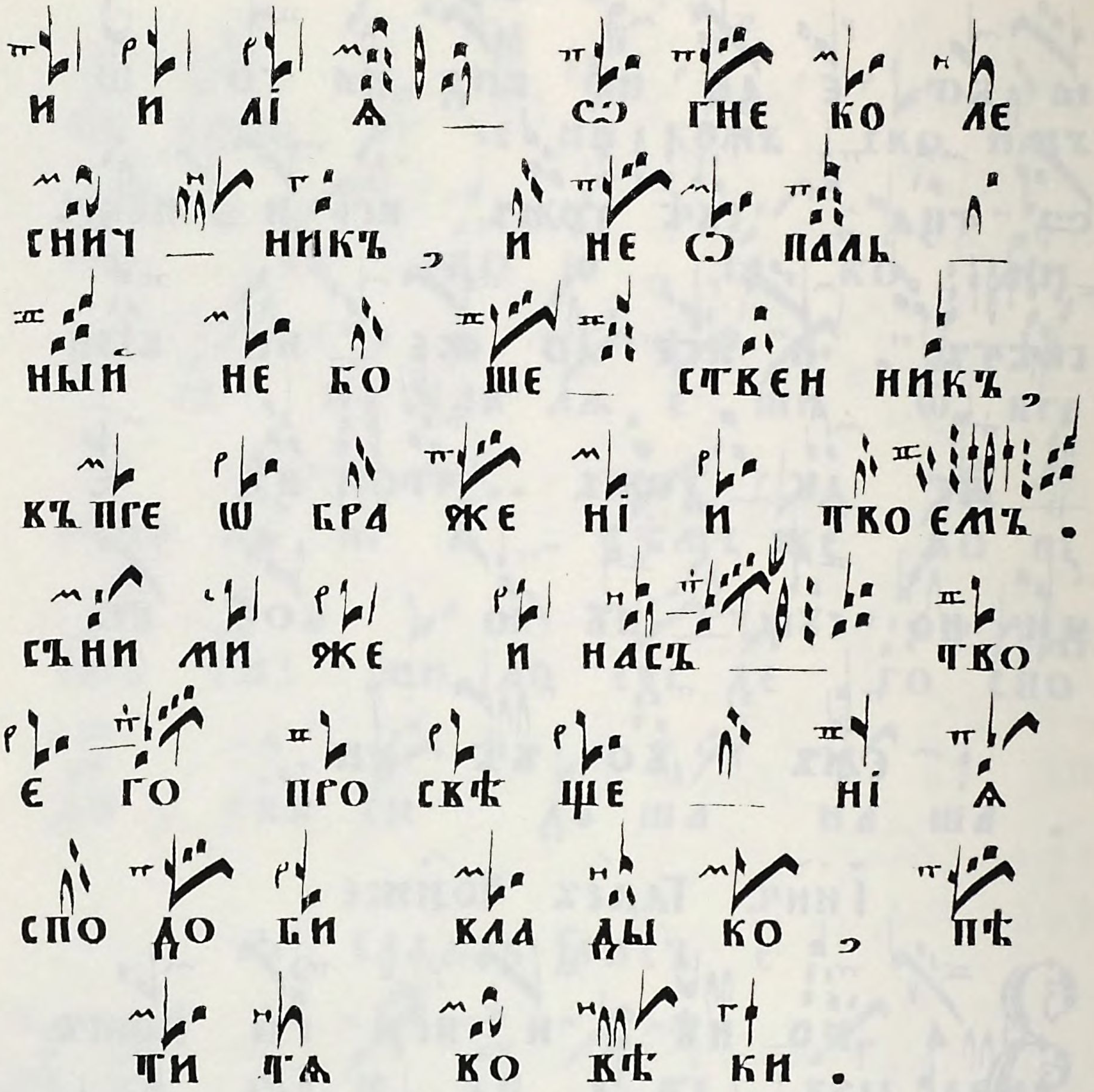

Настиховнѣ гласъ а.

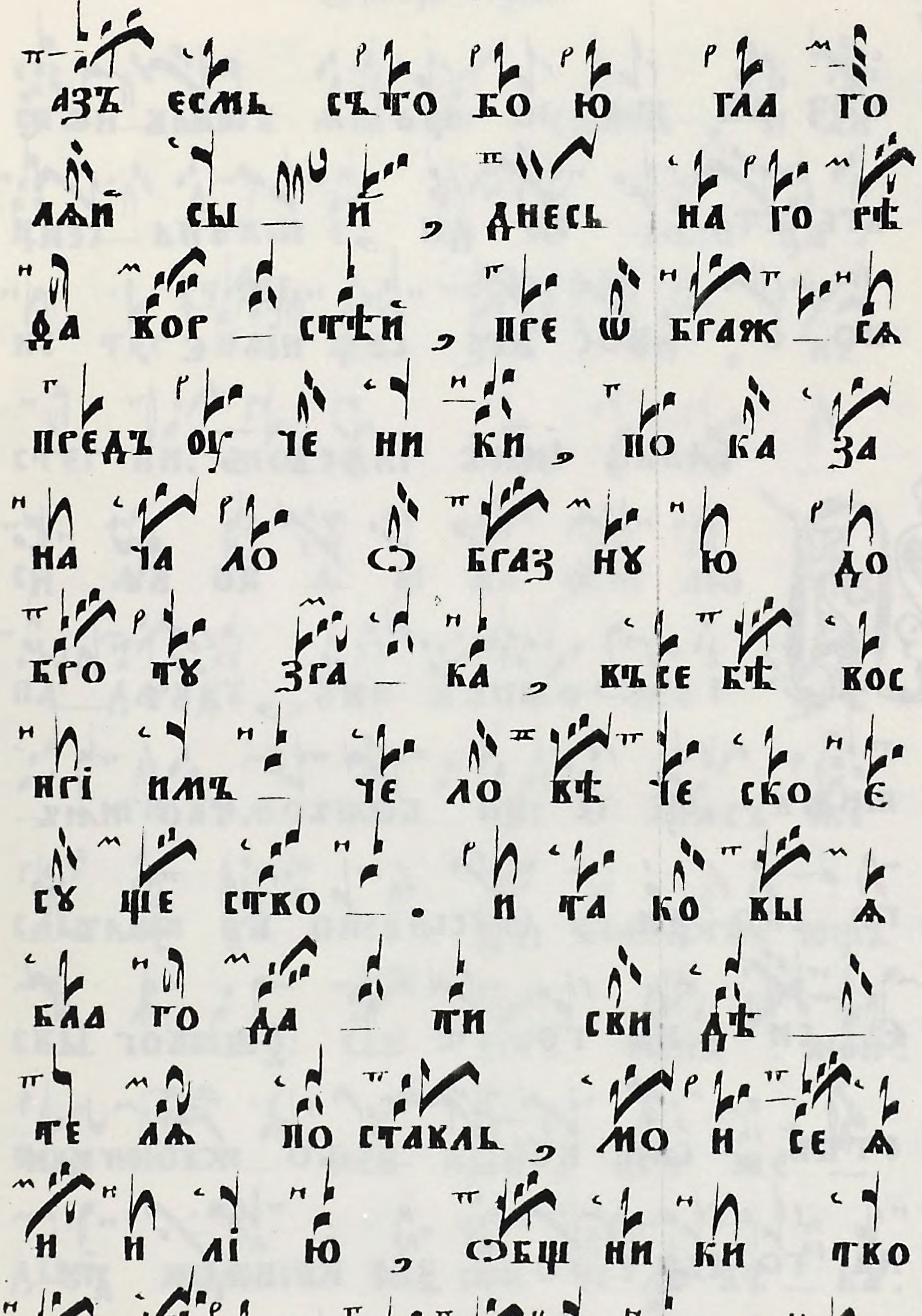
АЗЪ ЕСМЬ СЪТО БО Ю ГЛА ГО
ЛАЙ СЫ — И, ДНЕСЬ НА ГО РѢ
ДА КОР — СТѢЙ, ПРЕ Ѡ БРАЖ — СА
ПРЕДЪ ОУ ЧЕ НИ КИ, ПО КА ЗА
НА ЧА ЛО Ѡ БРАЗ НѸ Ю ДО
БРО ТѸ ЗРА — КА, КЪ СЕ БѢ КОС
НРІ ИМЪ — ЧЕ ЛО ВѢ ЧЕ СКО Е
СѸ ЩЕ СТВО —. И ТА КО ВЫ Я
БЛА ГО ДА — ТИ СВИ ДѢ —
ТЕ ЛЯ ПО СТАВЛЬ, МО И СЕ Я
И И ЛІ Ю, ОБЩ НИ КИ ТВО
РЯ — ШЕ ВЕ СЕ ЛІ Ю, ПРО

Слава інѣ глас ѕ .

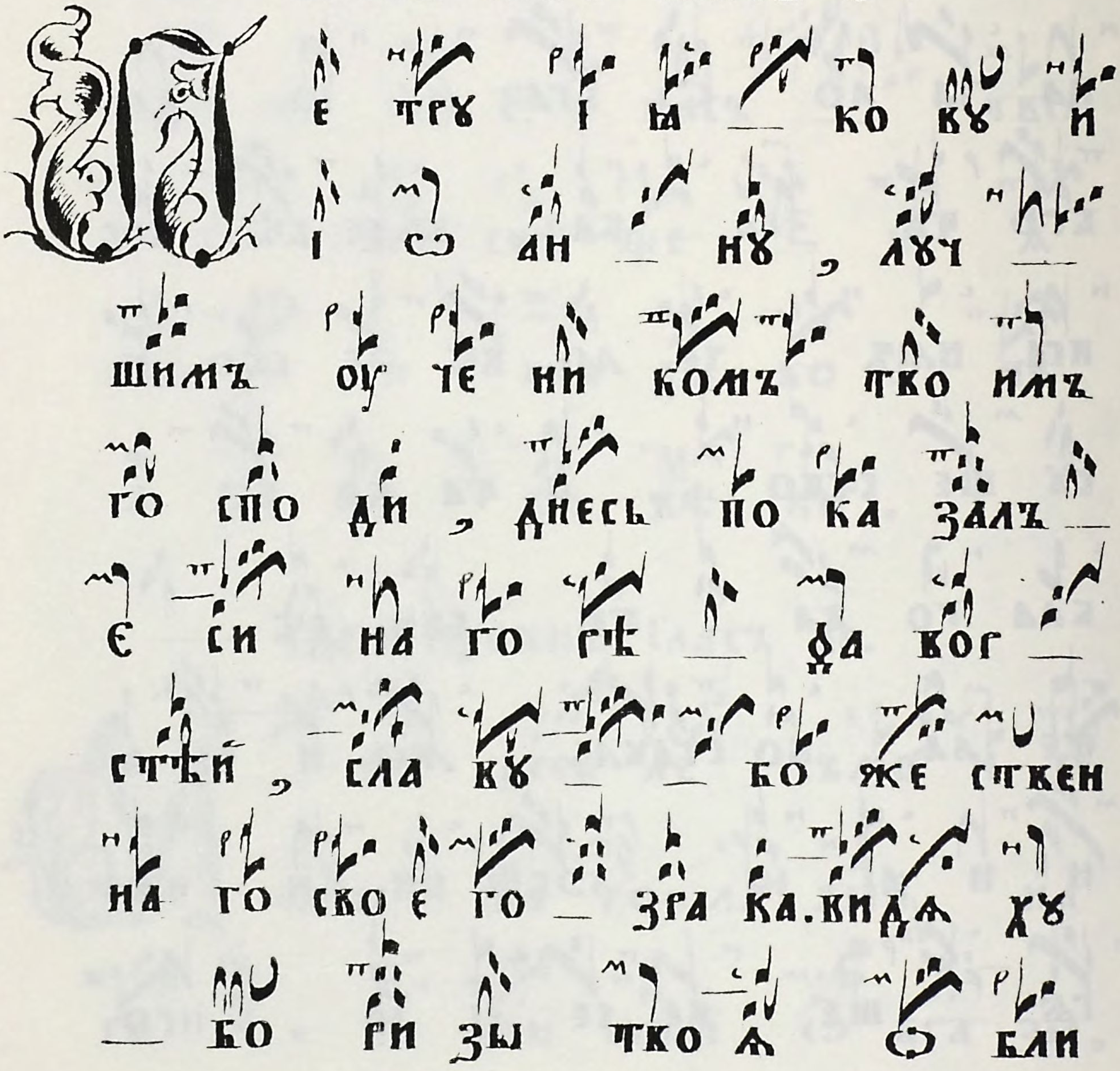

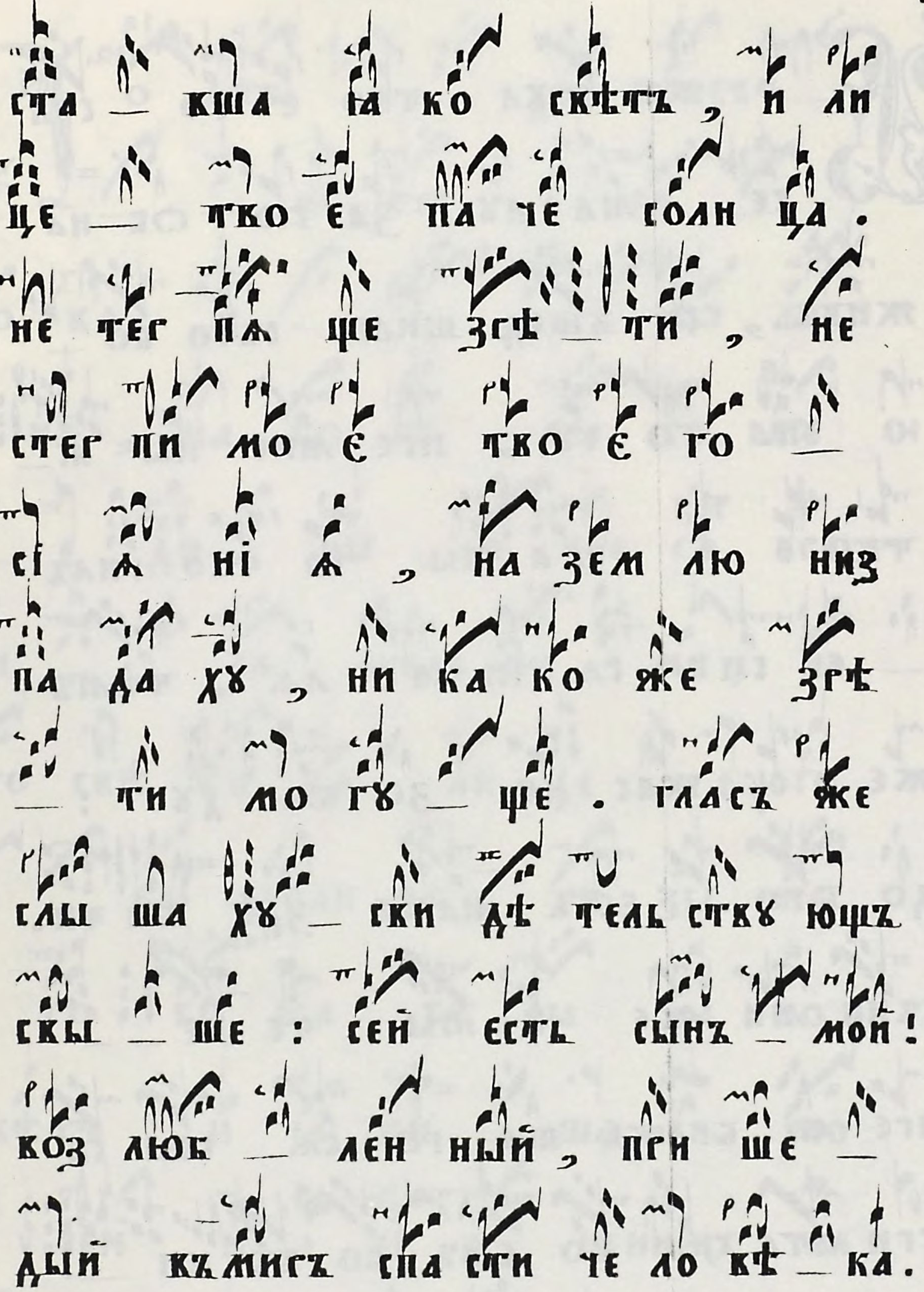

По и мъ ѱалмѣ стра гласъ є.

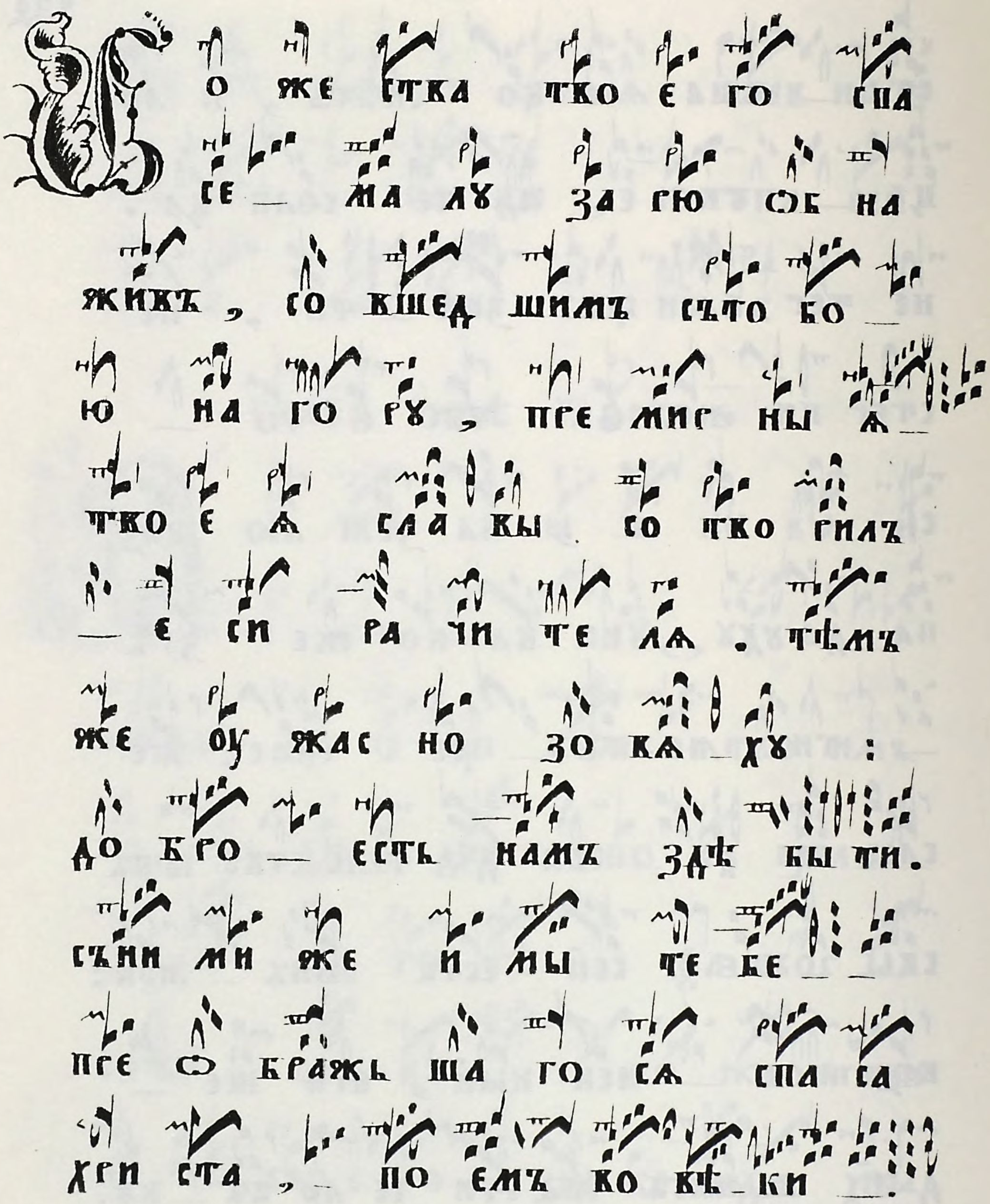

На хвали́тѣхъ сла́ва і ны́нѣ гла́съ и҃.

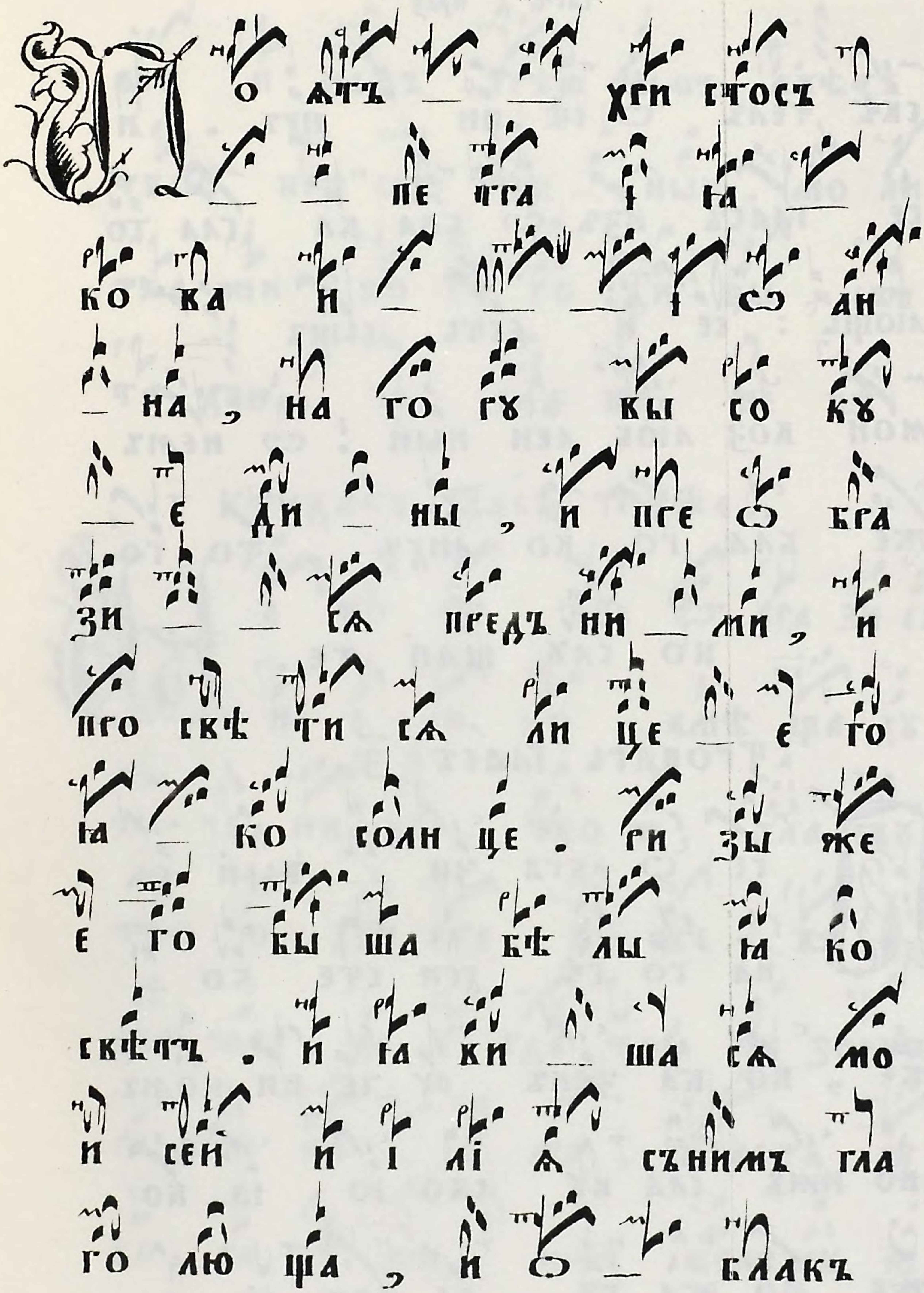
П о ꙗтъ — — хри стосъ —
— — пе тра і ꙗ
ко ва и — — — і ѡ ан
— на, на го ру вы со ку
— е ди — ны, и пре ѡ бра
зи — — сѧ пред ни — ми, и
про свѣ ти сѧ ли це — е го
ꙗ — ко солн це. ри зы же
е го бы ша бѣ лы ꙗ ко
свѣтъ. и ꙗ ки — ша сѧ мо
и сей и і лї а съ ним глa
го лю ща, и ѡ — блакъ

свѣ тел о сѣ ни — ихъ. и

се гласъ изъ о бла ка гла го

лющь : се и есть сынъ —

мой воз люб лен ный ! о немъ

же бла го во лихъ , то го

— по слу шай те.

Тропарь гласъ 3.

ре о бра зи — вый ся

на го рѣ Хри сте Бо —

же , по ка закъ оу че ни комъ

сво имъ сла ву сво ю я ко

же мо жа ху . да воз сі я

етъ и намъ грѣш нымъ свѣтъ
твой при сно сущ — ный, мо ли
тва ми бо го ро ди цы, свѣ
то дав — че сла ва те бѣ.

Кондакъ гласъ тойже.

На го рѣ пре ѡ бра зи ся,
и е ли ко вмѣ ща ху
оу че ни цы тво и, сла ву
тво ю хри сте бо же ви —
дѣв ше. да е гда тя оу зрятъ
ра спи на — е ма, страсть оу
бо ра зу мѣ — ютъ воль ну ю,

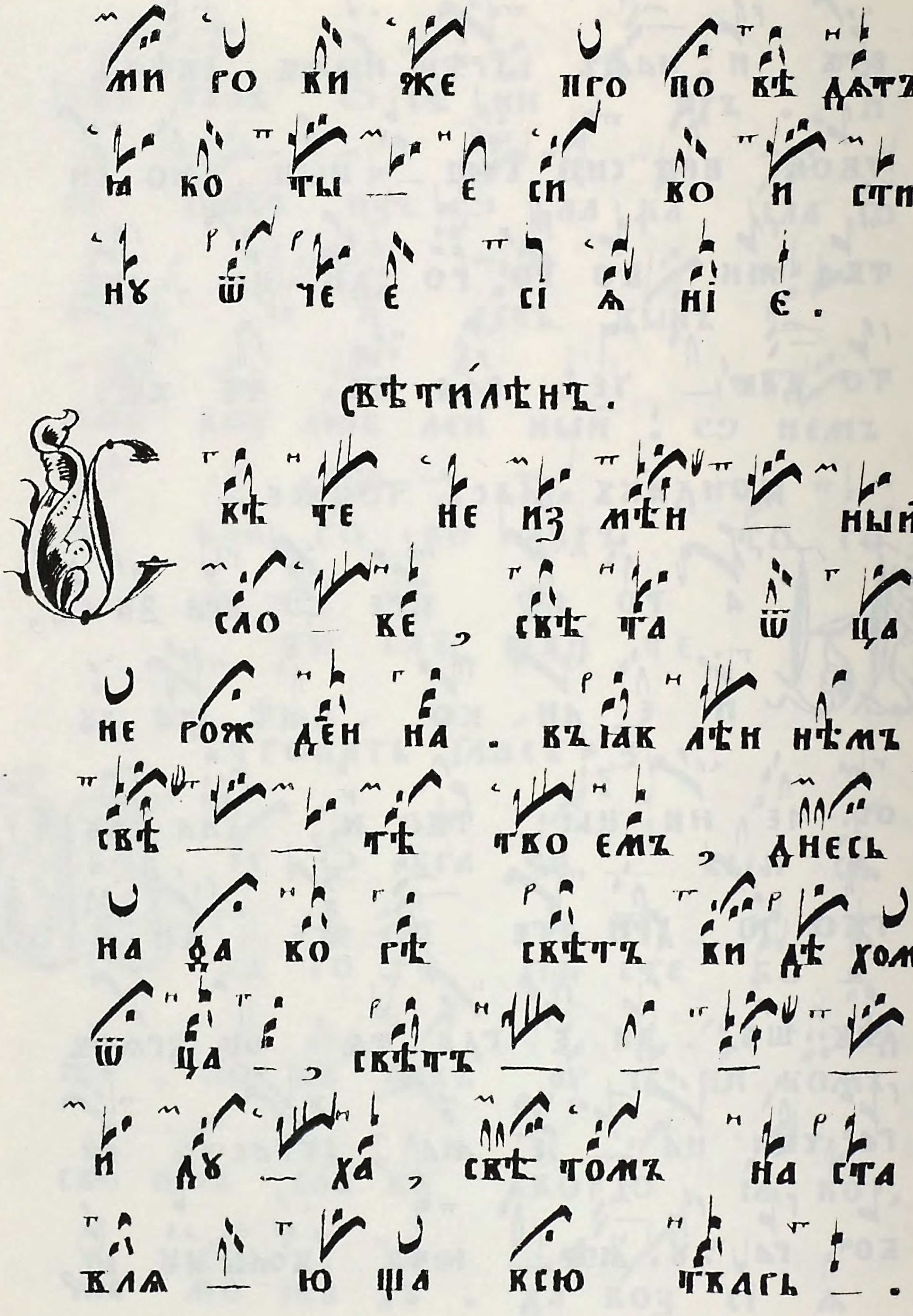
ми ро ви же про по вѣ датъ
ꙗ ко ты — е си во и сти
нꙋ ѿ че е сі ꙗ ні е.
Свѣтиленъ.
вѣ те не из мѣн — ный
сло — ве, свѣ та ѿ ца
не рож ден на. въ ꙗк лен нѣмъ
свѣ — — тѣ ꙗко емъ, днесь
на ꙗ ко рѣ свѣтъ ви дѣ хомъ
ѿ ца —, свѣтъ — — —
и дꙋ — ха, свѣ томъ на ста
вля — ю ща всю тварь —.

Мца тогоже въ еі день

оуспенію пртыѧ бцы.

На малѣй вечерни на гди воззвахъ.

Слава и нынѣ гласъ ѕ.

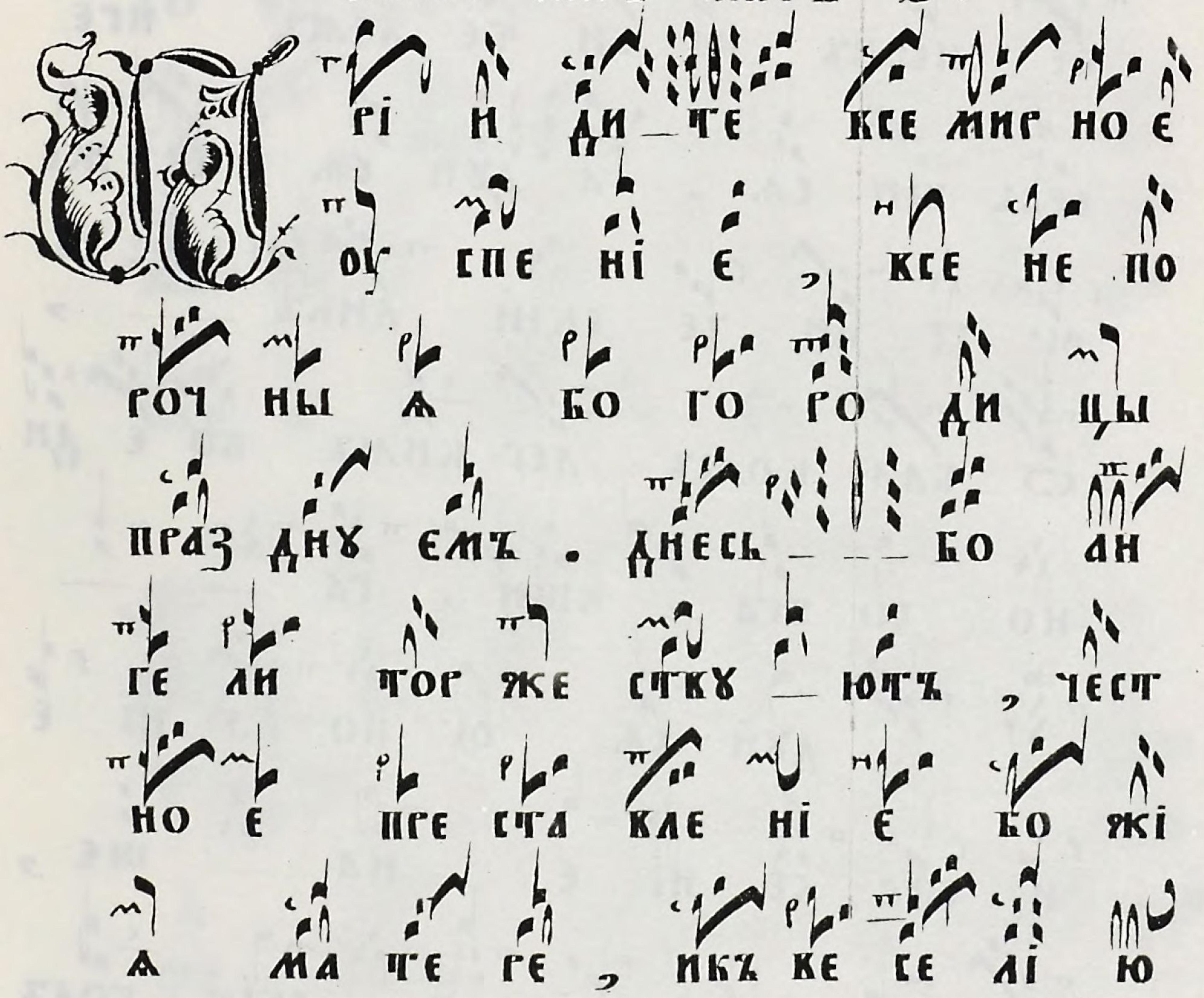

чист ҃д праз

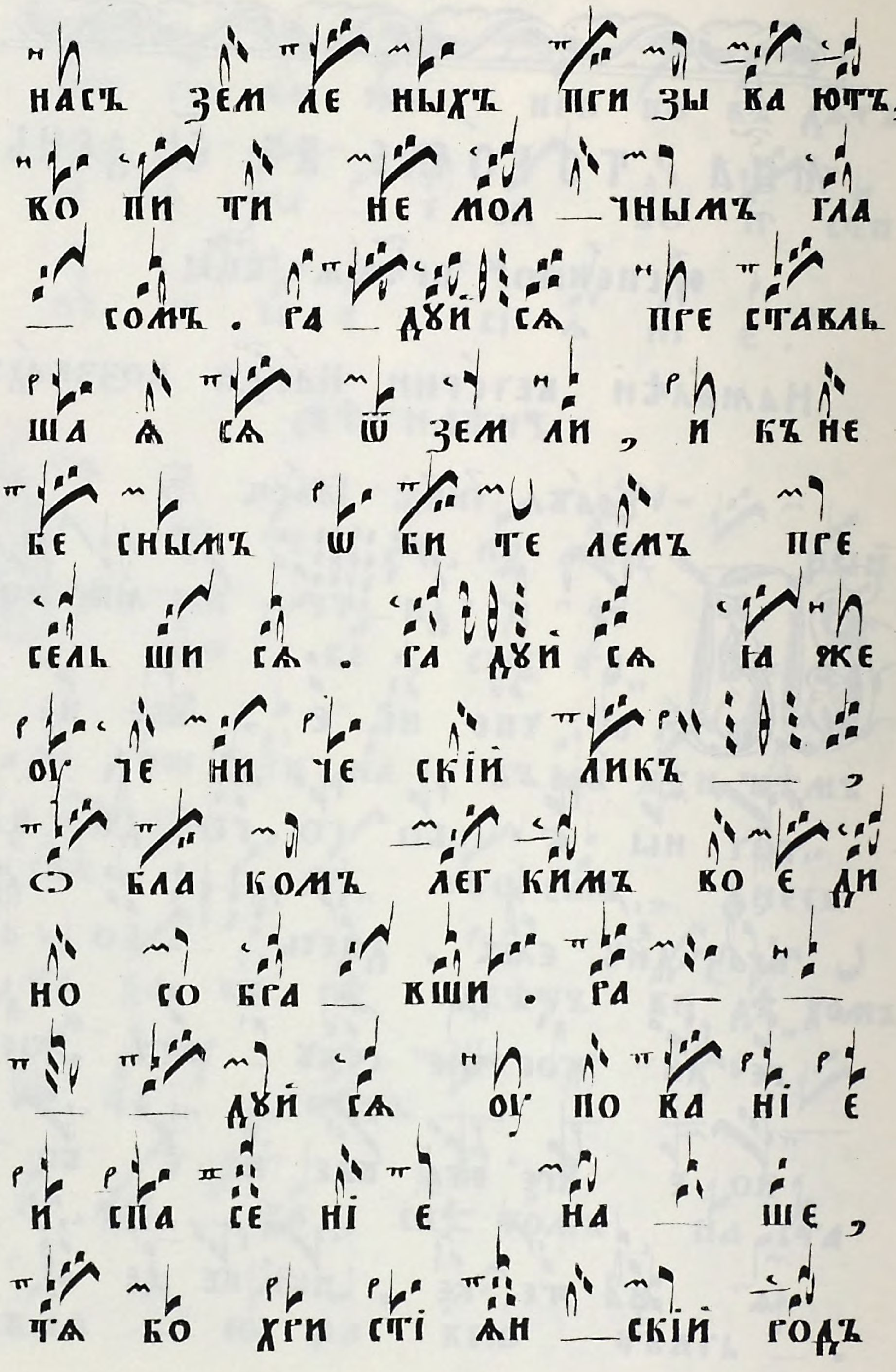
насъ зем ле ныхъ при зы ва ютъ,
ко пи ти не мол — чнымъ гла
— сомъ. ра — дуи сѧ пре ставль
ша ѧ сѧ ѿ зем ли, и къ не
бе снымъ ѿ би те лемъ пре
сель ши сѧ. ра дуи сѧ ꙗ же
оу че ни че скїи ликъ —,
ѡ бла комъ лег кимъ ко е ди
но со бра — вши. ра — —
— — дуи сѧ оу по ка нї е
и спа се нї е на — ше,
ча бо хри стї ан — скїи родъ

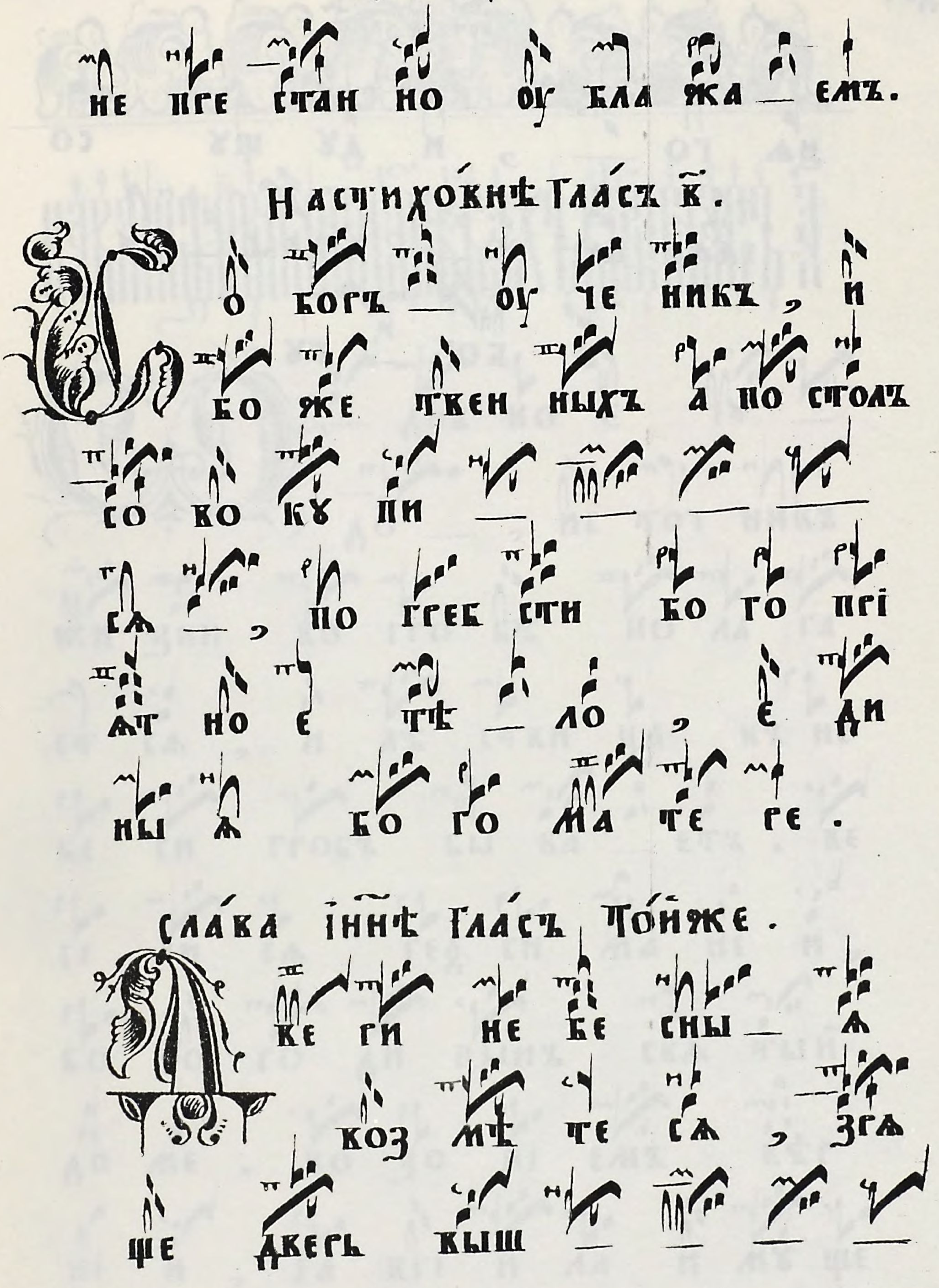
не пре стан но оу бла жа ем.
На стиховне глас к.
о богъ оу че никъ, и
бо же твен ныхъ а по столъ
со ко ку пи
ся, по греб сти бо го при
ат но е те ло, е ди
ны я бо го ма те ре.
Сла́ва і́нне глас тойже.
ке ги не бе сны я
коз мѣ те ся, зря
ще дверь выш

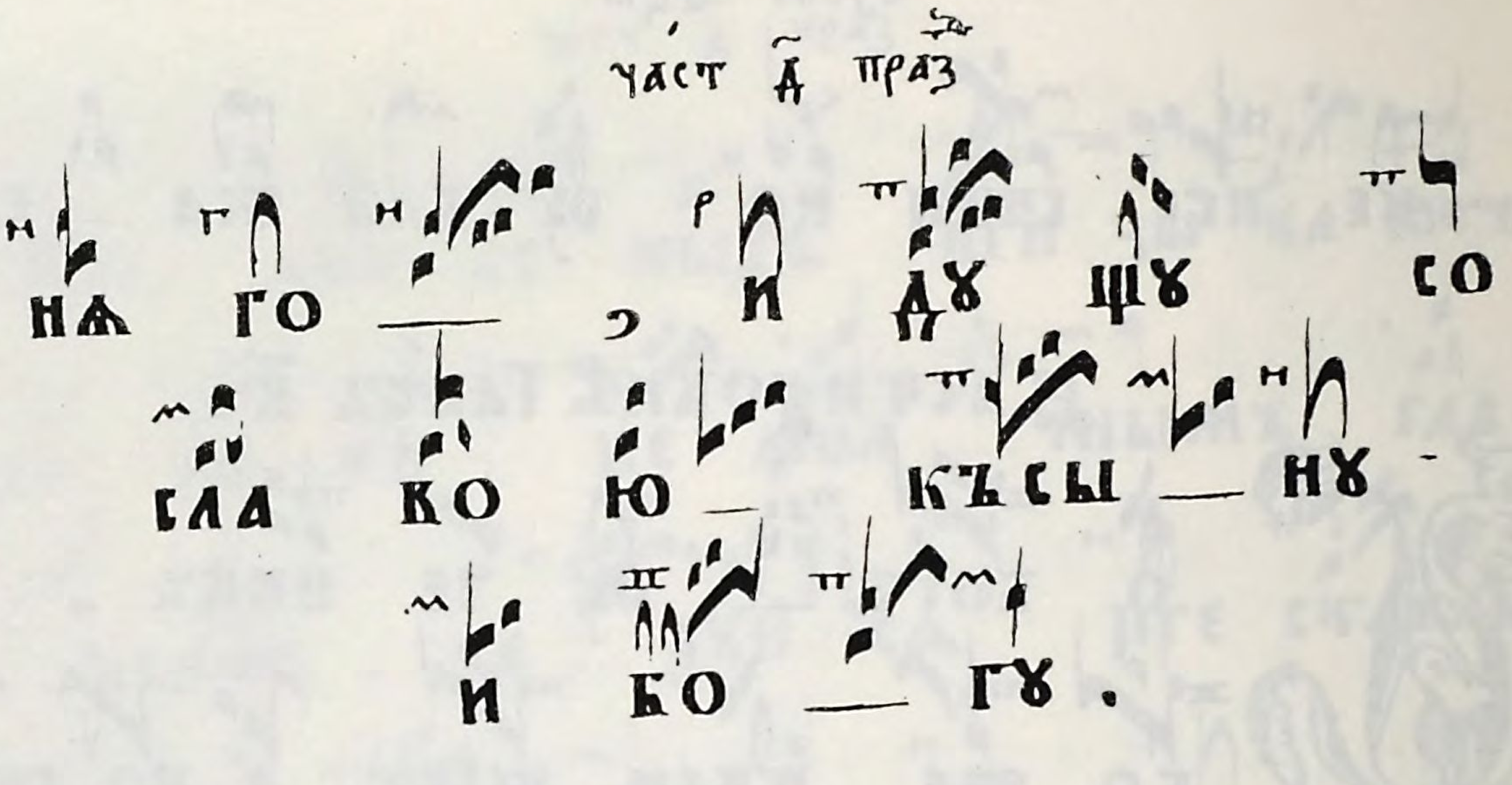
част д праз
нж го — и дȣ щȣ со
гла ко ю — къ сы — нȣ
и бо — гȣ.

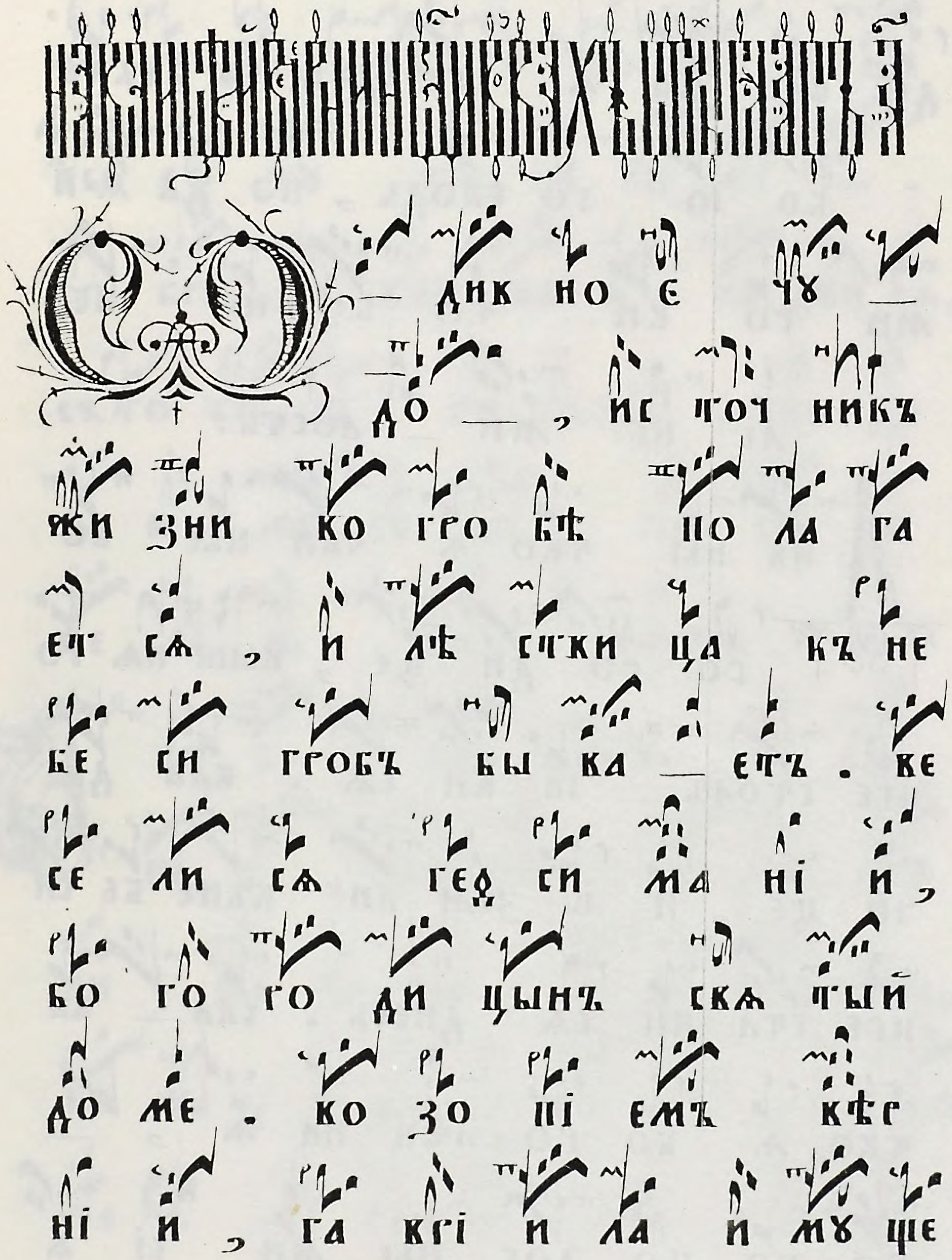
дик но е чу
до , ис точ никъ
жи зни ко гро бѣ по ла га
ет ся , и лѣ стви ца къ не
бе си гробъ бы ка етъ . ве
се ли ся гев си ма ні и ,
бо го ро ди цынъ свя тый
до ме . во зо пі емъ вѣр
ні и , га вгі и ла и мѣ ще

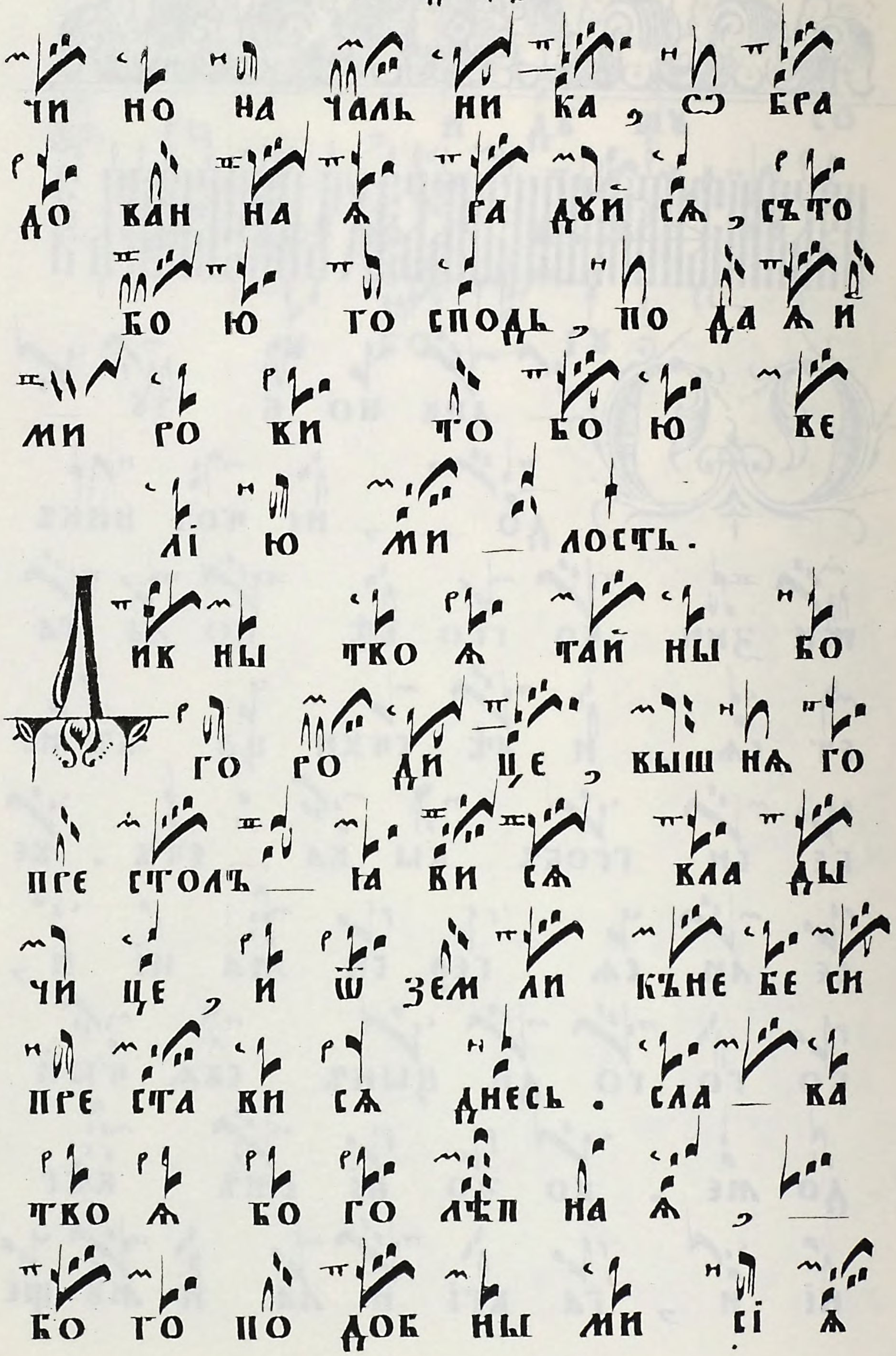
чи но на чаль ни ка, со бра
до кан на ѧ га дуи сѧ, свето
бо ю го спод ь, по да ж и
ми ро ки то бо ю ве
лі ю ми — лость.
Дик ны тко ѧ тай ны бо
го ро ди це, кыш нѧ го
пре столъ — ѩ ви сѧ кла ды
чи це, и ѿ зем ли къне бе си
пре ста ви сѧ днесь. сла — ва
тко ѧ бо го лѣп на ѧ, —
бо го по доб ны ми сі ѧ

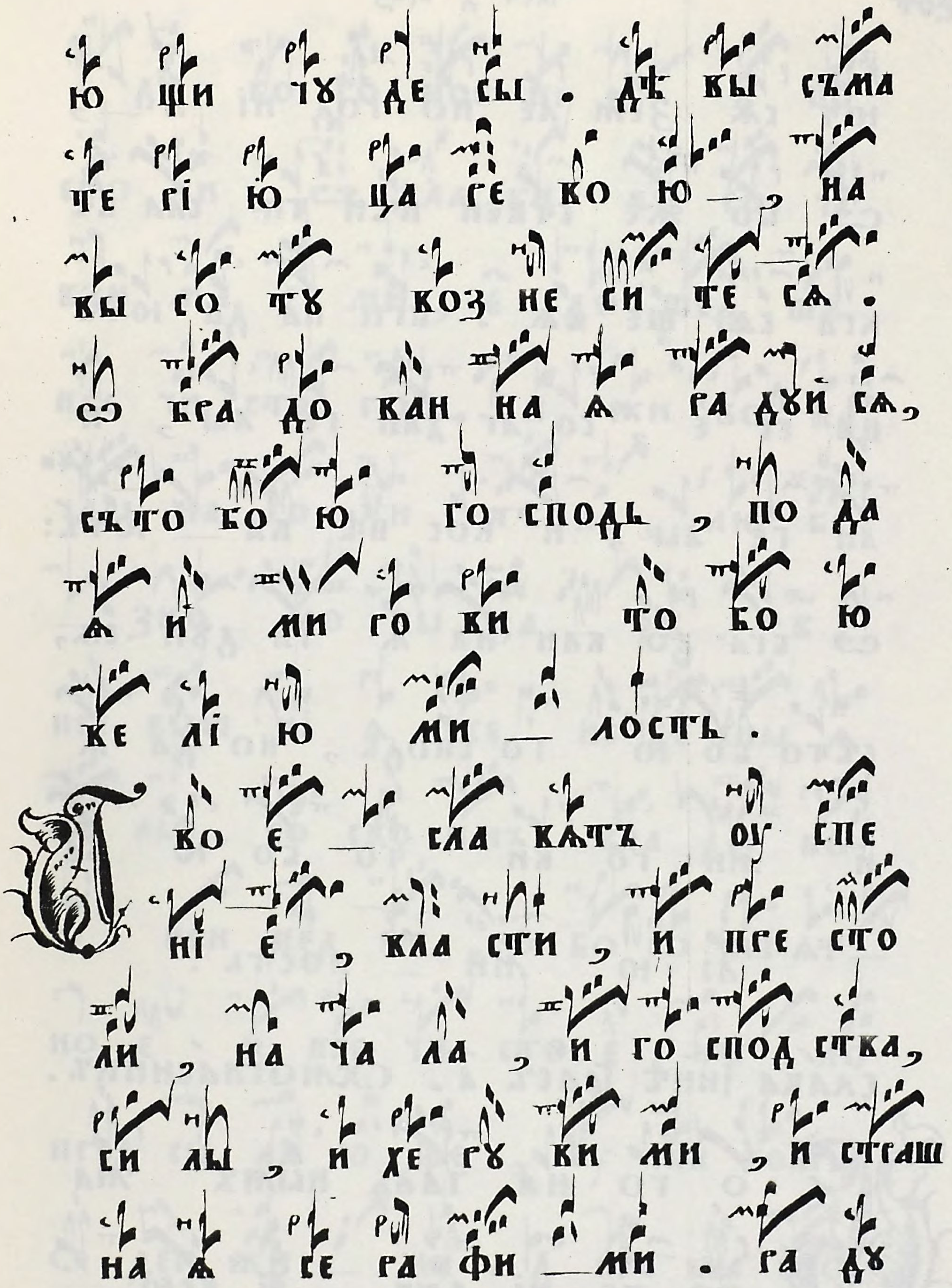
Ю ЩИ ТѸ ДЕ СЫ. ДѢ ВЫ СЪМА
ТЕ РІ Ю ЦА ГЕ КО Ю, НА
ВЫ СО ТѸ ВОЗ НЕ СИ ТЕ СѦ.
СО БРА ДО ВАН НА Ѧ РА ДѸЙ СѦ,
СЪТО БО Ю ГО СПОДЬ, ПО ДА
Ѧ И МИ ГО ВИ ТО БО Ю
ВЕ ЛІ Ю МИ ЛОСТЬ.
Т ВО Е СЛА ВАТЪ ОУ СПЕ
НІ Е, ВЛА СТИ, И ПРЕ СТО
ЛИ, НА ЧА ЛА, И ГО СПОД СТВА,
СИ ЛЫ, И ХЕ РѸ ВИ МИ, И СТРАШ
НА Ѧ СЕ РА ФИ МИ. РА ДѸ

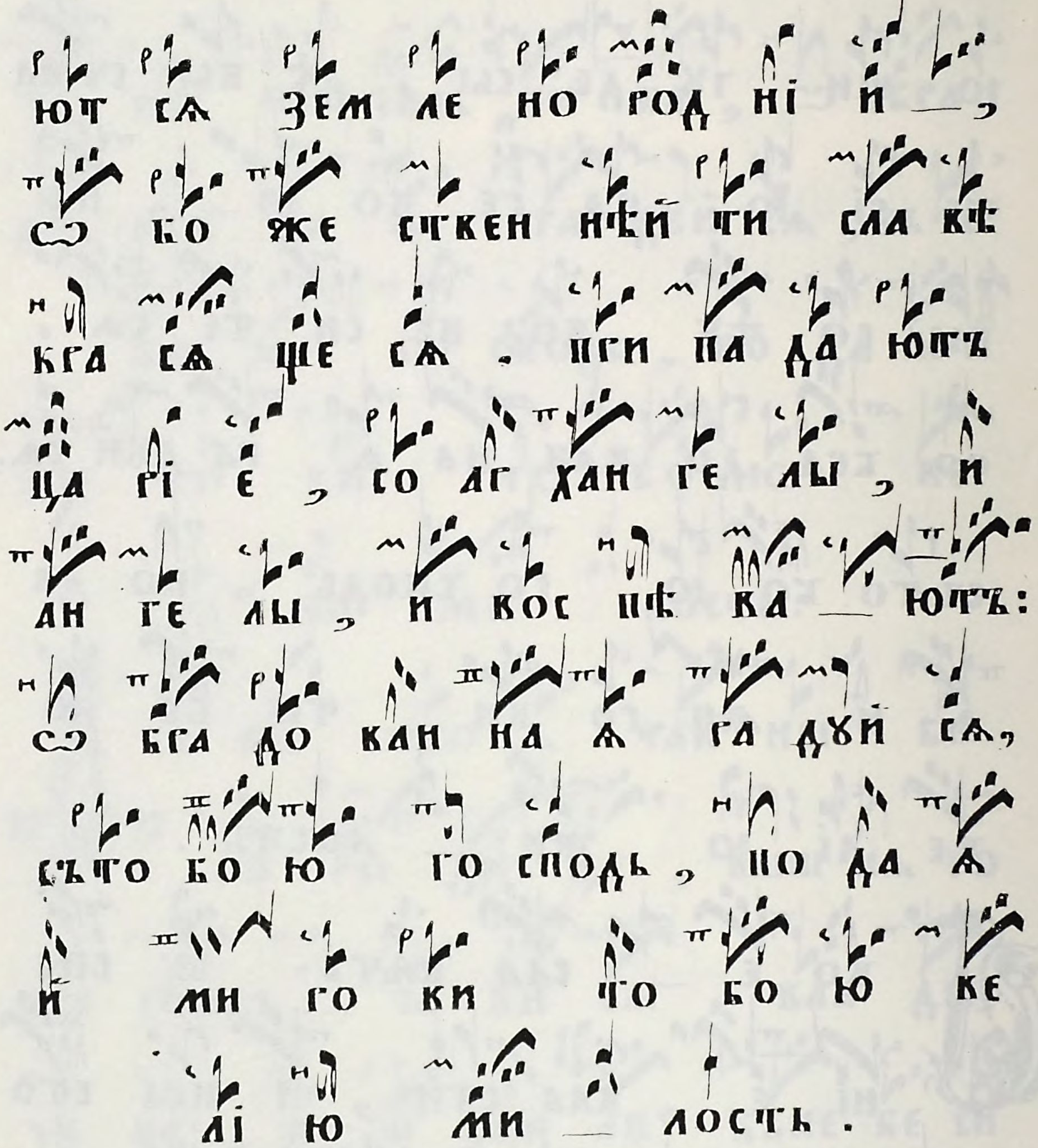

Сла́ка і҆нн҃ѣ гла́съ а҃. Ѡмогла́сникъ.

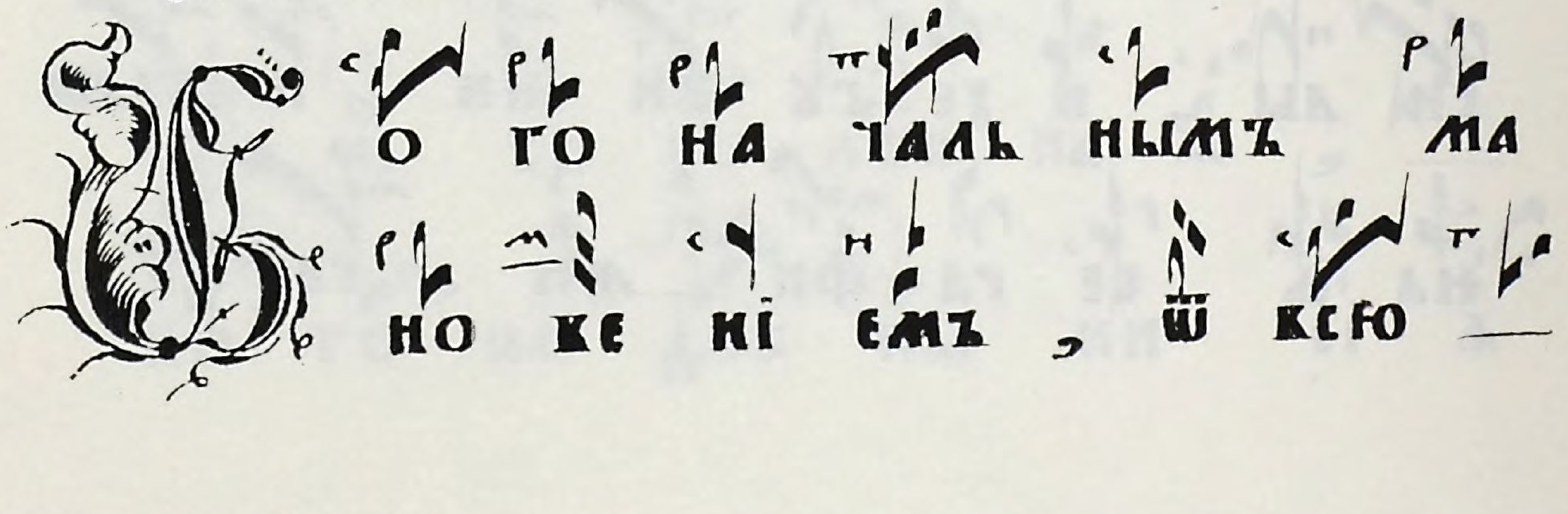

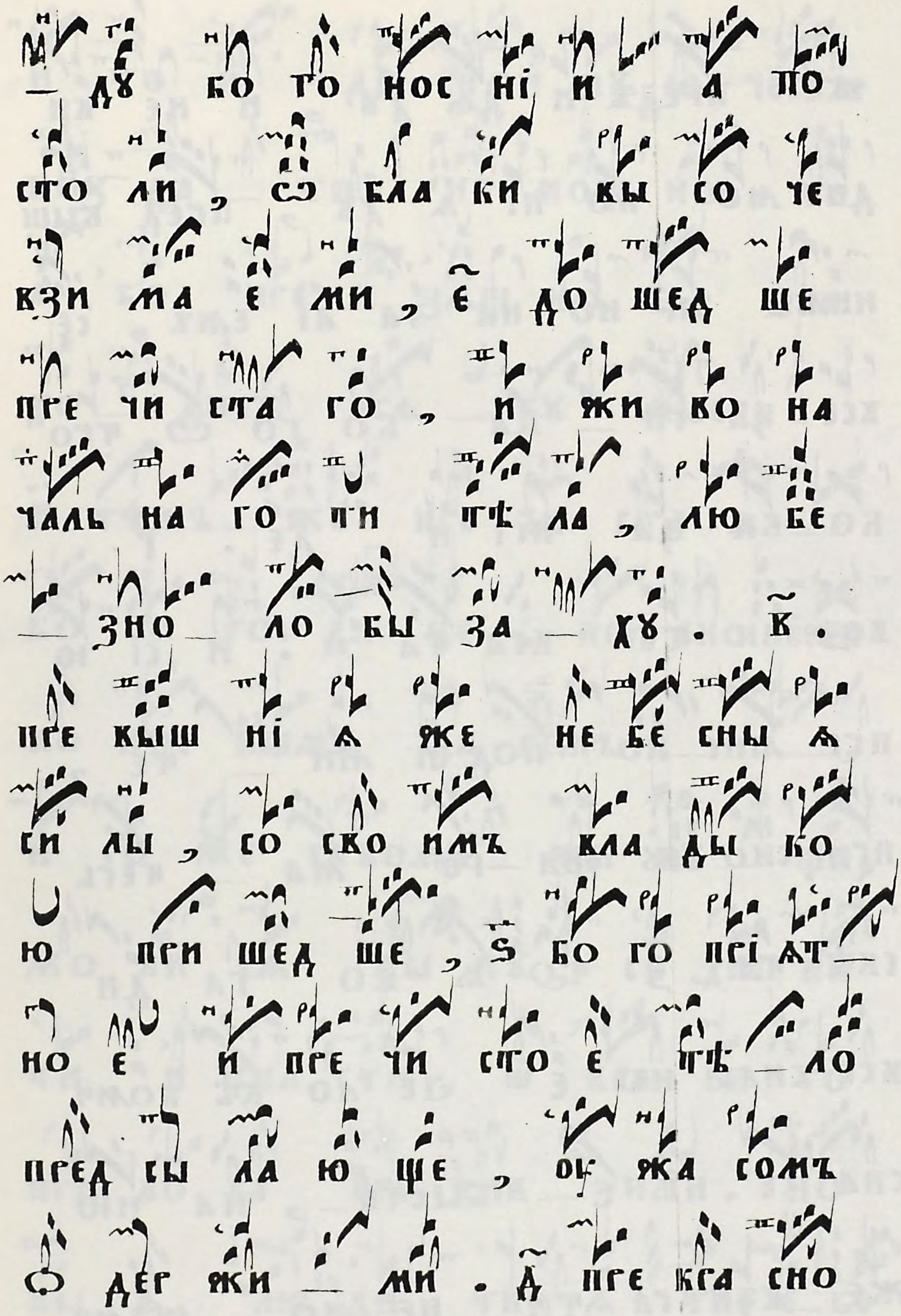
— ду бо го нос ні и а по
сто ли, сѡ бла ки вы со че
взи ма е ми, е до шед ше
пре чи ста го, и жи во на
чаль на го ти тѣ ла, лю бе
— зно — ло бы за — ху. в.
пре выш ні а же не бе сны а
си лы, со сво им҃ вла ды ко
ю при шед ше, ѿ бо го прі ят—
но е и пре чи сто е тѣ — ло
пред вы ла ю ще, оу жа сом҃
ѡ дер жи — ми. а҃ пре кра сно

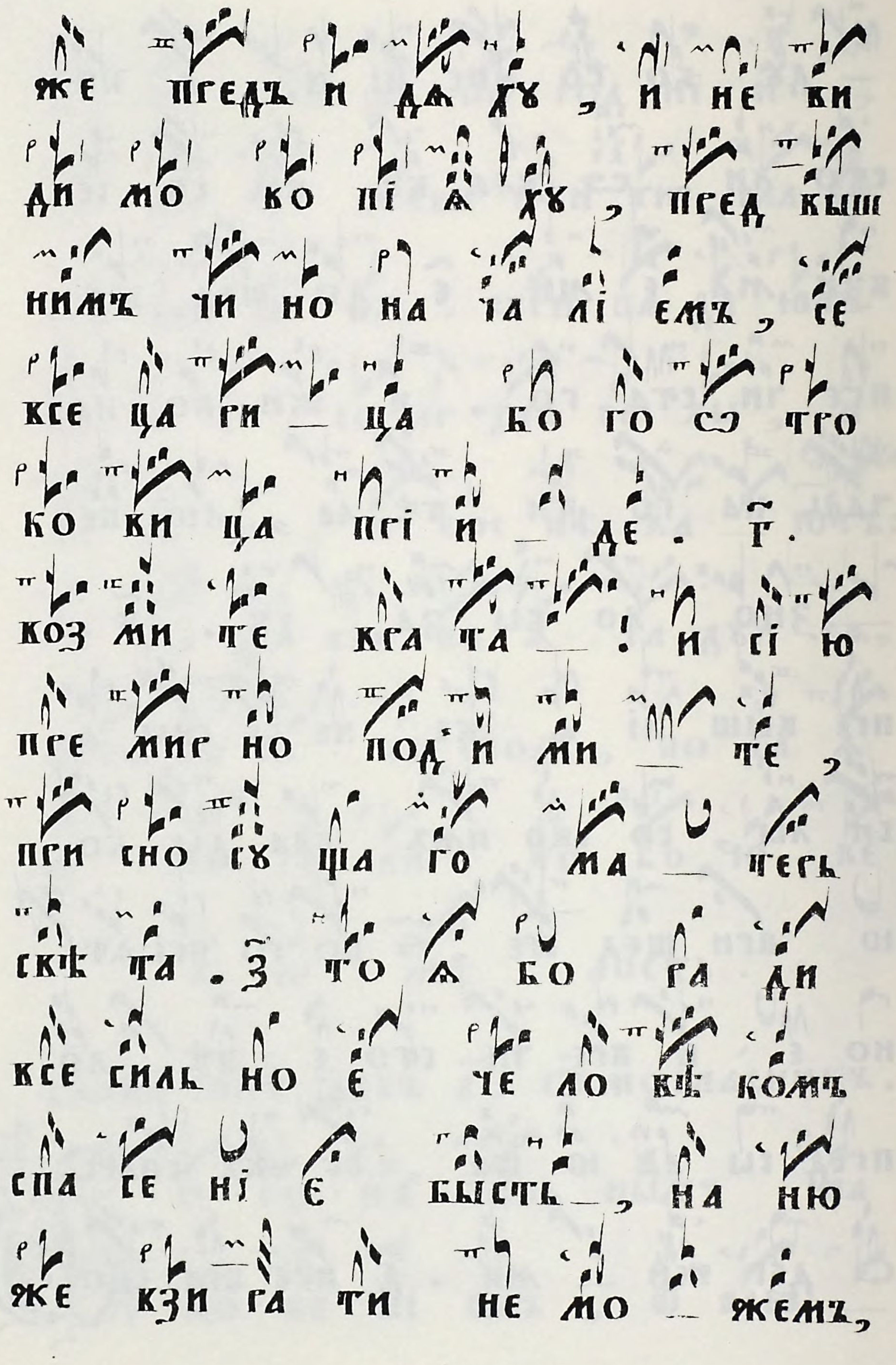
ѧже предъ и дѧ хѹ, и не ви
ди мо ко пі ѧ хѹ, пред выш
нимъ чи но на ча лі емъ, се
все ца ри — ца бо го ѿ тро
ко ви ца прі и — де. г.
коз ми те вра та — ! и сі ю
пре мир но под и ми — те,
при сно сѹ ща го ма — терь
свѣ та. з. то ѧ бо ра ди
все силь но е че ло вѣ комъ
спа се ні е бысть —, на ню
же взи ра ти не мо — жемъ,

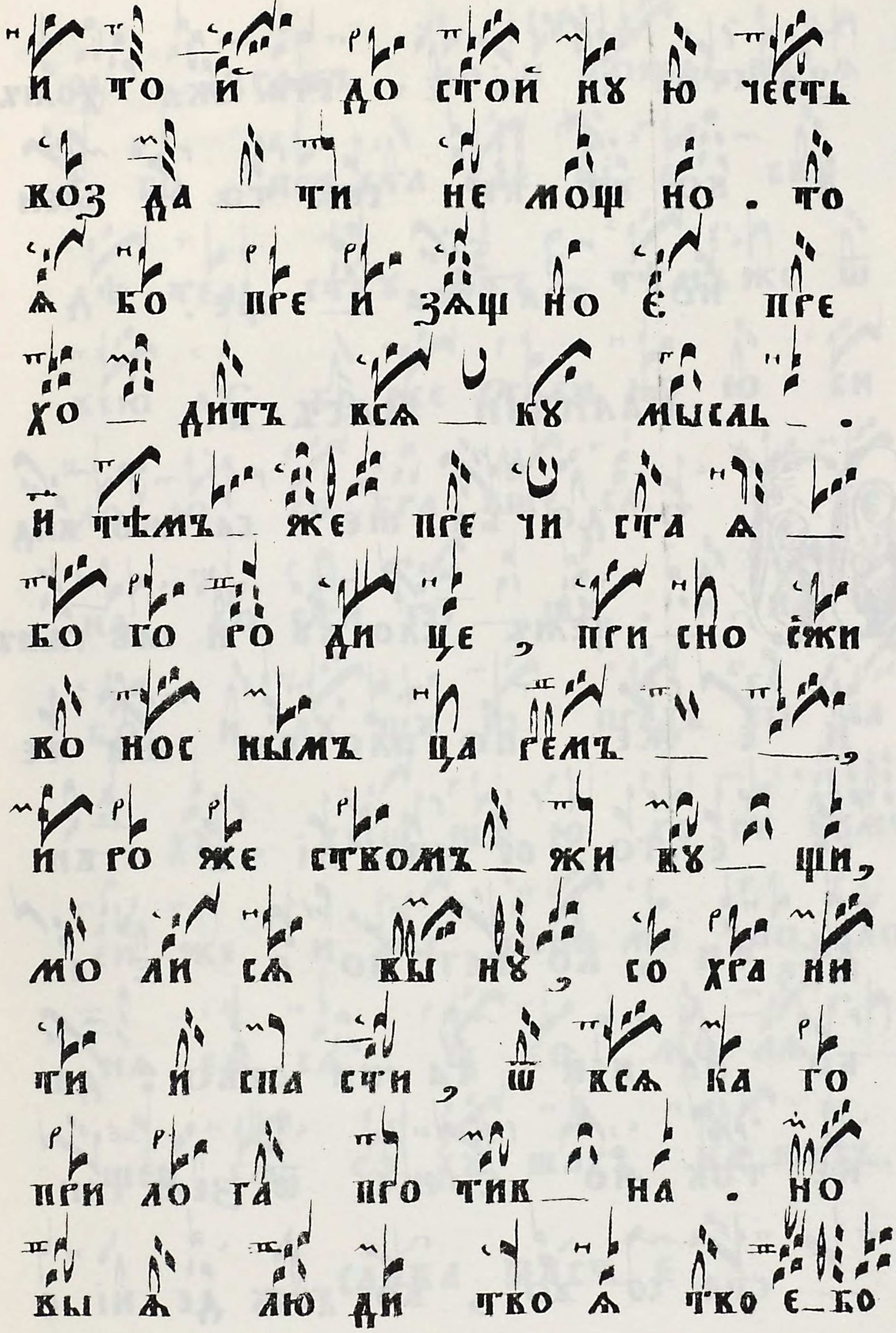
и то и до стой ну ю честь
коз да ти не мощ но . то
ѧ ко пре и защ но е пре
хо дитъ всѧ ку мысль .
и тѣмъ же пре чи ста ѧ
бо го ро ди це , при сно дѣ
во нос ным ца ремъ ,
и ро же стхомъ жи ву щи,
мо ли сѧ кы ну , со хра ни
ти и спа сти , от всѧ ка го
при ло га про тив на . но
вы ѧ лю ди тко ѧ тко е бо

За сту пле ні е ст҃ж жа хомъ.

А̃ ко кѣ ки скѣ что на клен

но бла жа — ще.

Налитїи гласъ а̃.

П о до ба ше са мо вид

— цемъ сло вꙋ и слꙋ гамъ,

и е же по пло ти ма те

ре е го оу спе ні е ви

дѣ ти, ко неч но е не ли

ко на ней та ин ство. да

не ток мо е же ѿ зем ли

— спа со ко, вос хож де ні е

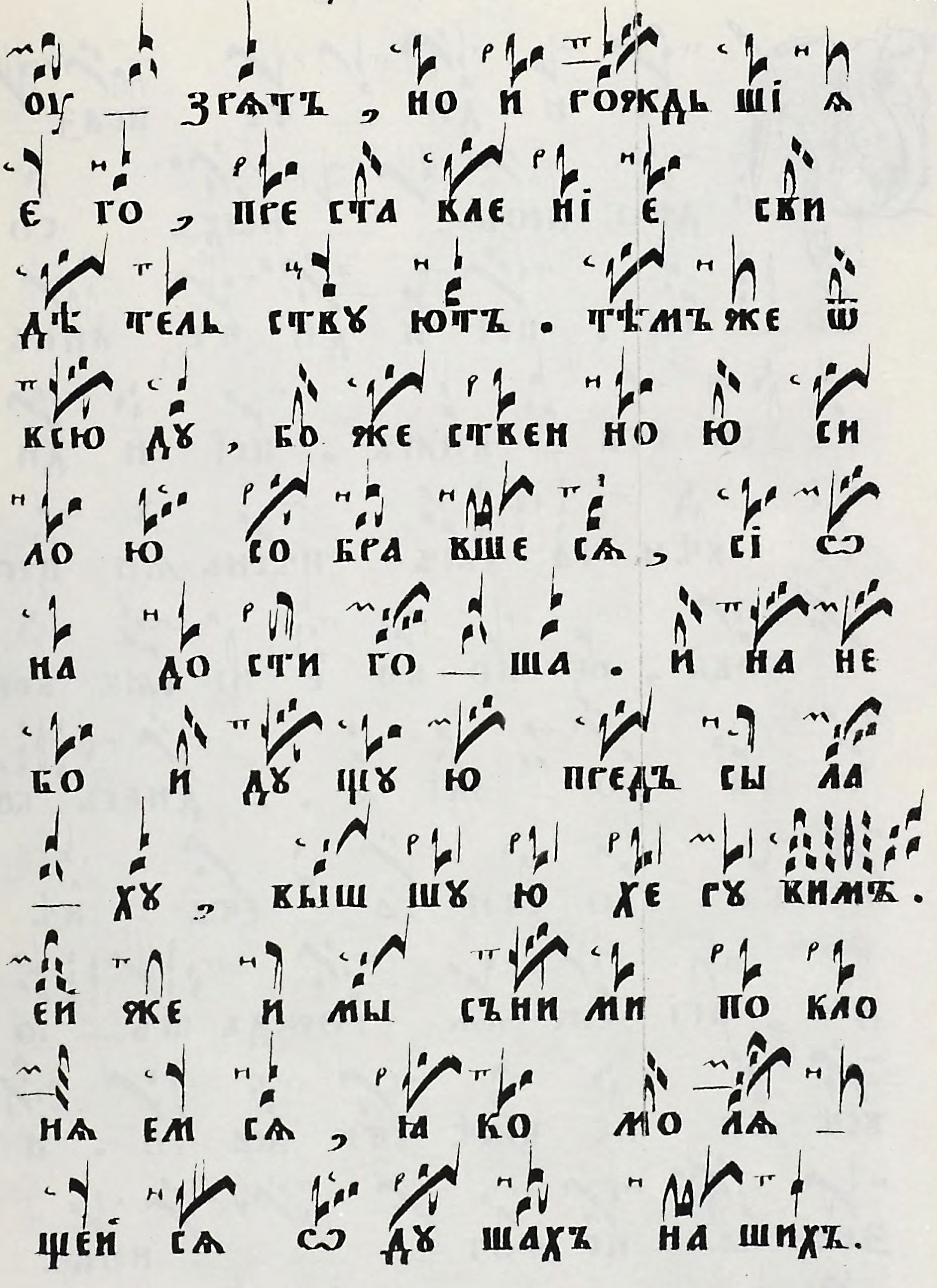

Сла́ва гла́съ е.

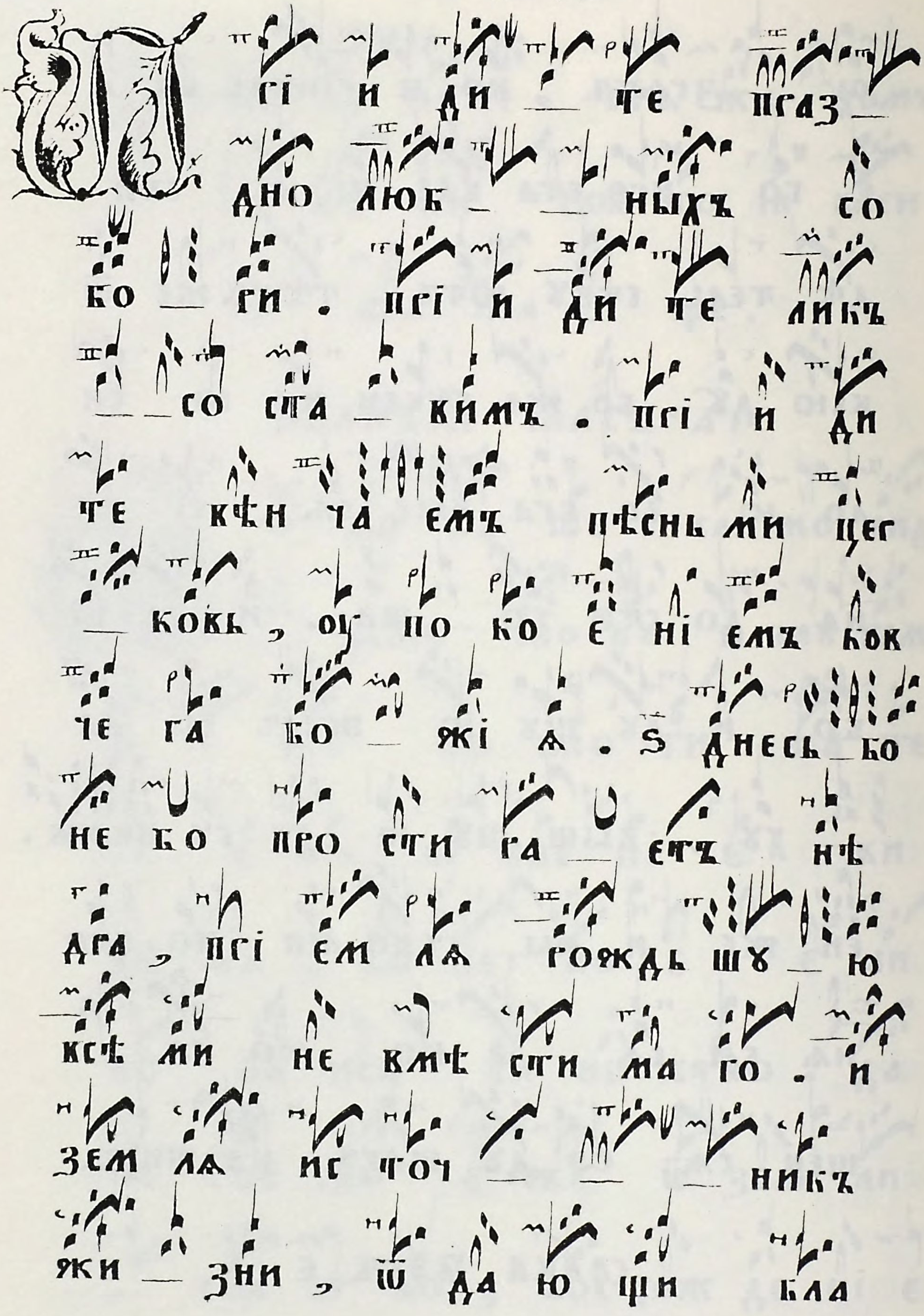
гі и ди — те праз —
дно люб — — ныхъ со
бо — ри . псі и ди те ликъ
— со ста — кимъ . псі и ди
те кѣн ча емъ пѣснь ми цег
— кокь , оу по ко е ні емъ бок
че га бо — жі а . ѕ днесь бо
не бо про сти га — етъ нѣ
дга , псі ем ла рождь шѹ — ю
ксѣ ми не вмѣ сти ма го . и
зем ла ис точ — — — никъ
жи — зни , ѿ да ю щи бла

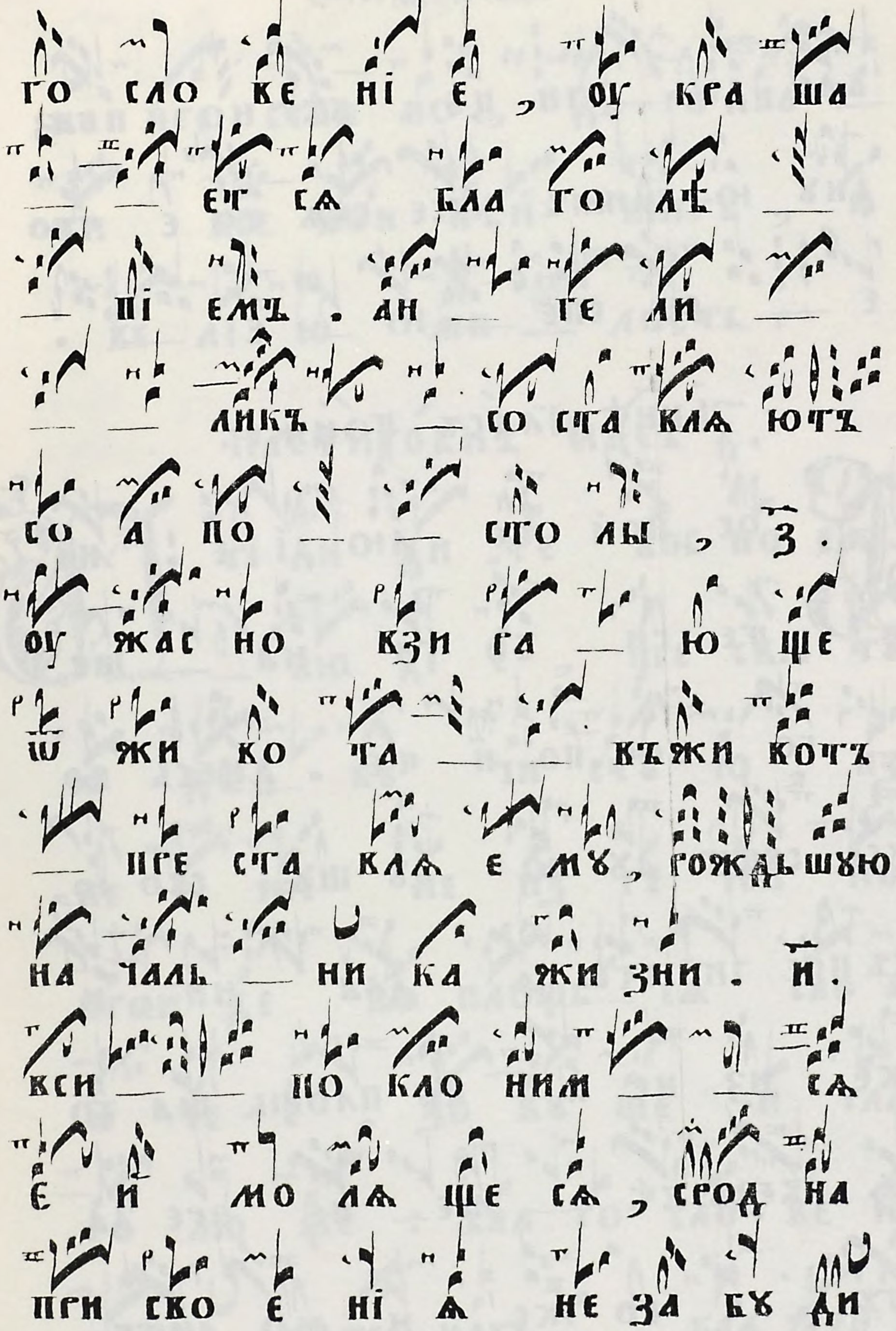
го сло ве ні е, оу кра ша
ет са бла го дѣ
пі емъ. ан ге ли
ликъ со ста вла ютъ
со а по сто лы, з.
оу жас но вꙁи га ю ще
ѡ жи ко та вꙁжи котъ
пре ста вл е мꙋ, рождьшꙋю
на чаль ни ка жи ꙁни. и.
вси по кло ним са
е и мо ла ще са, срод на
при ско е ні а не ꙁа бꙋ ди

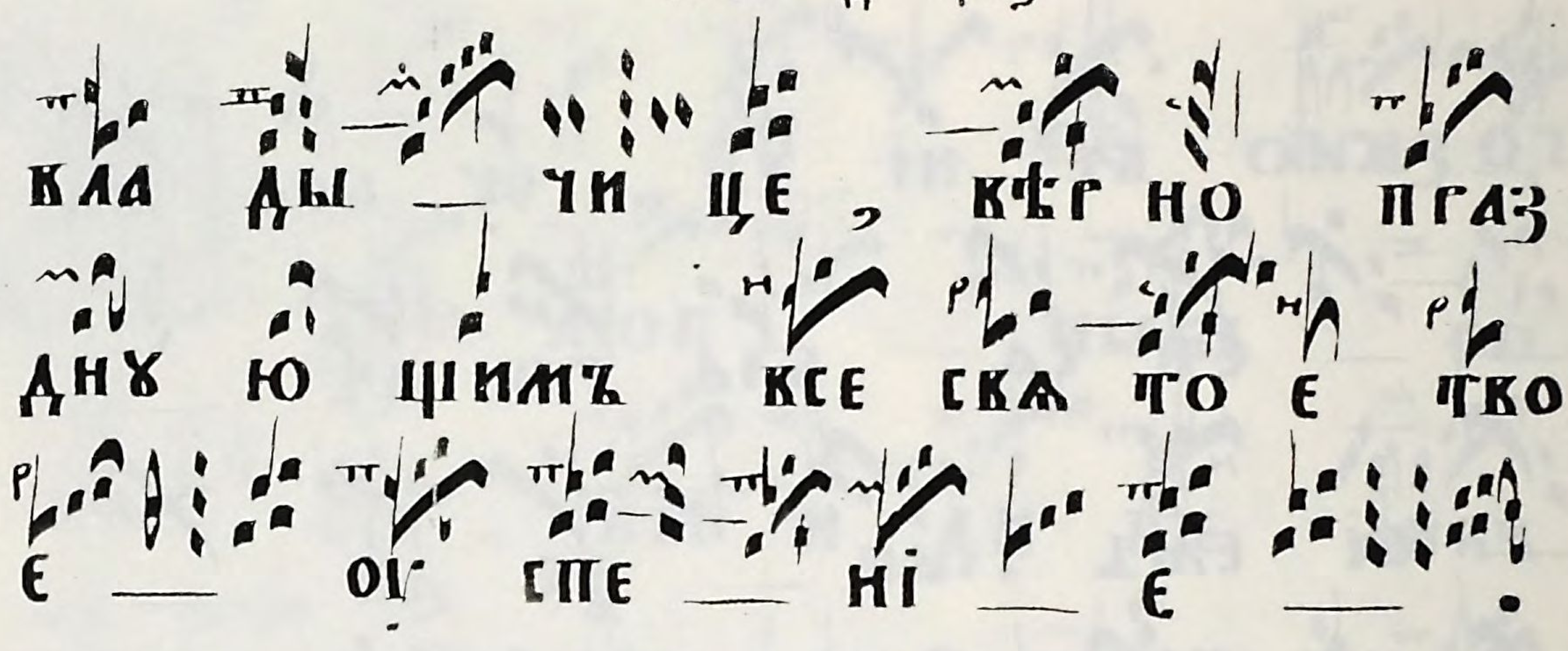

Іннѣ гласъ тойже.

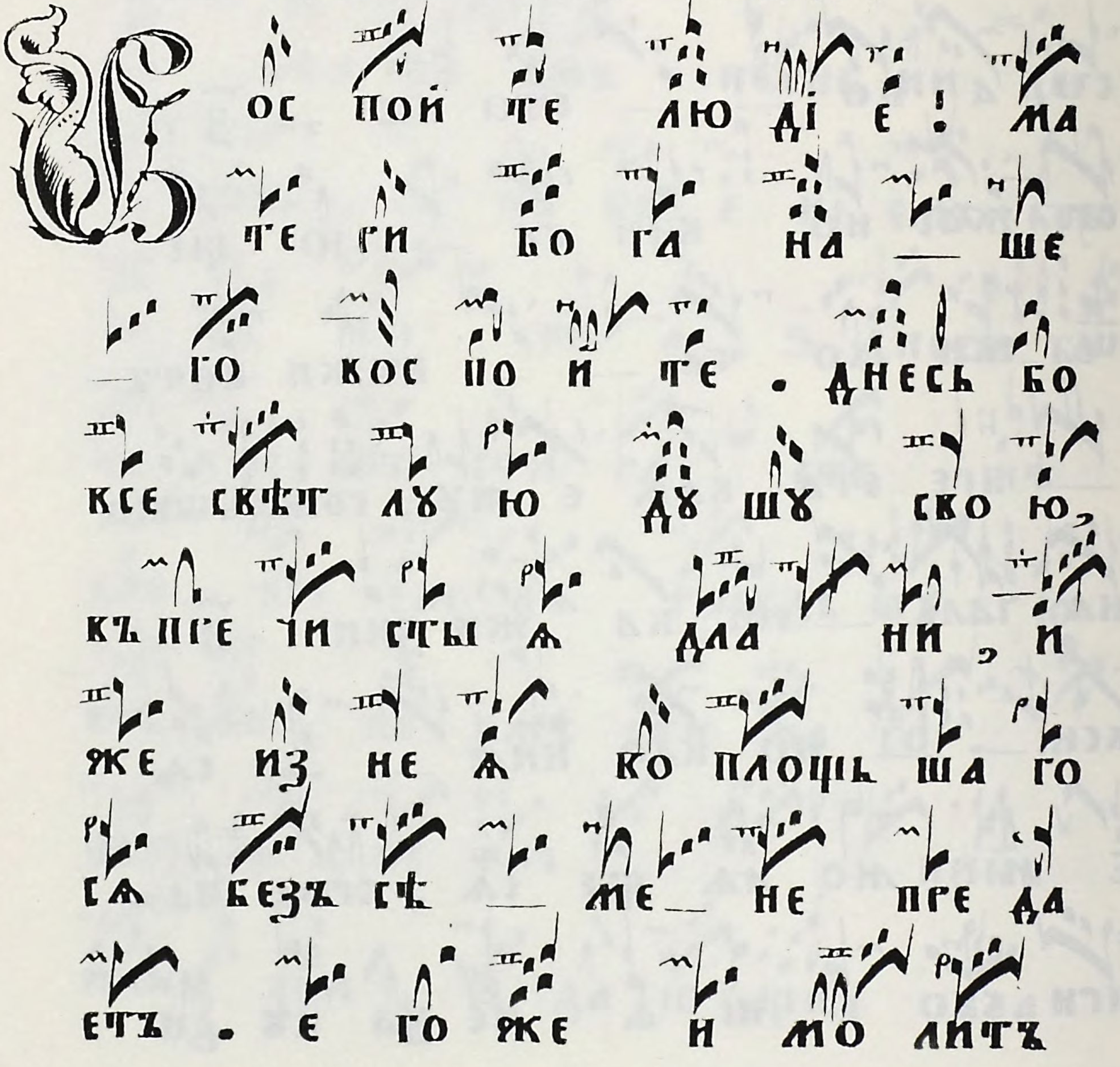

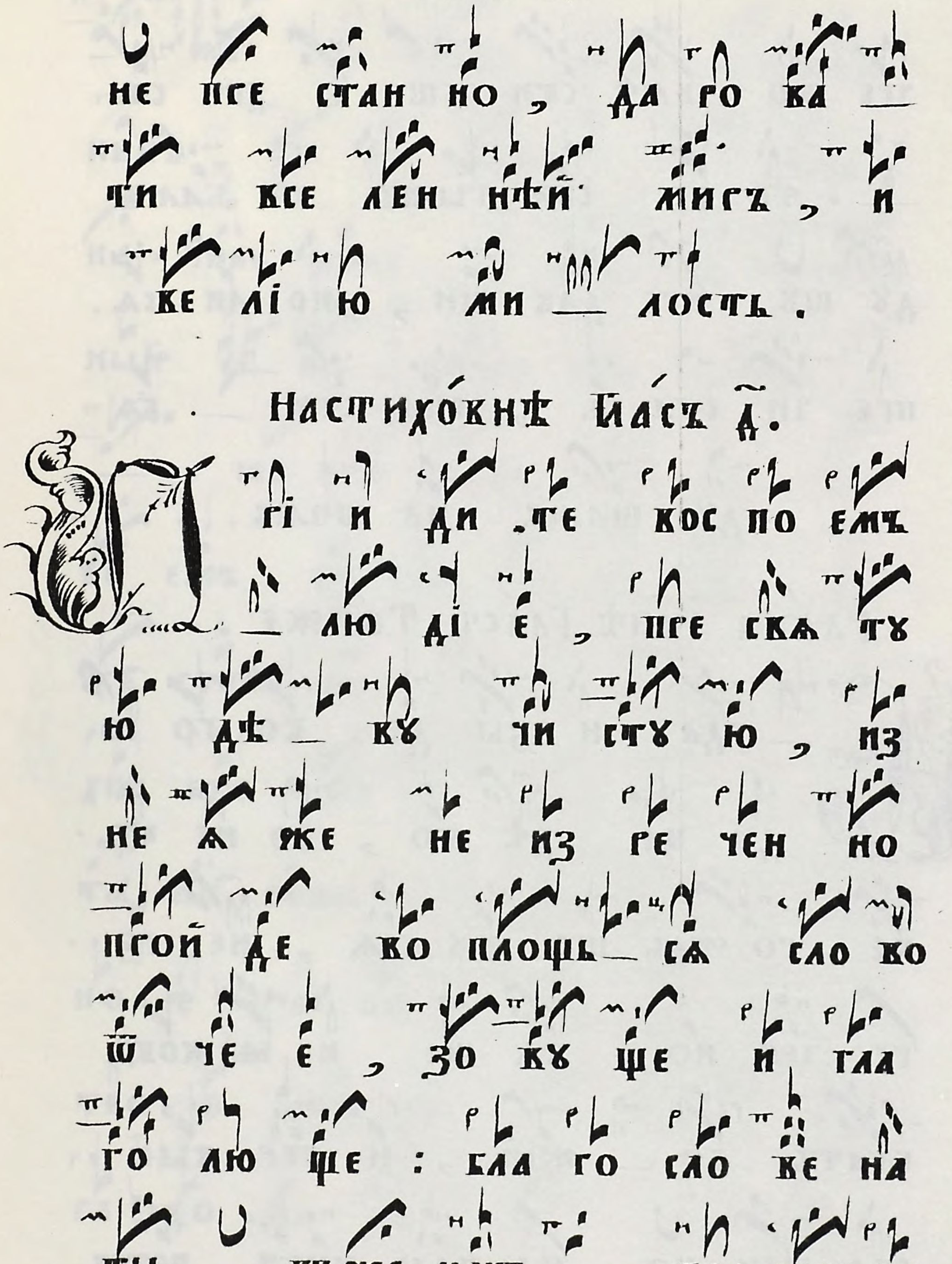
не пре стан но, да ро ва —
ти все лен нѣй мирѹ, и
ве лі ю ми — лость.
На стихо́внѣ гла́съ д҃.
Прі и ди те вос по емъ
— лю ю ді е, пре свѧ тѹ
ю дѣ — вѹ чи стѹ ю, из
не ѧ же не из ре чен но
пре ій де во площь — сѧ сло во
ѿ че е, зо вѹ ще и гла
го лю ще: бла го сло ве на
ты — въ же нахъ —, бла жен но

чте ко вмѣ сти вше е хри ста

— . то го скѫ тымъ рѹ камъ

дѹ шѹ пре дак ши, мо ли сѧ

пре чи ста а, спа сти — сѧ

дѹ шамъ на шимъ.

Слава іннѣ гласъ тойже.

К — гда и зы де ко го ро

ди це дѣ ко, ко ис те

бе ро ждь ше мѹ сѧ не из

ре чен но, ба ше и ꙗ ковъ

братъ бо — жій, и пер вый

свѧ щен но на чаль никъ. петръ

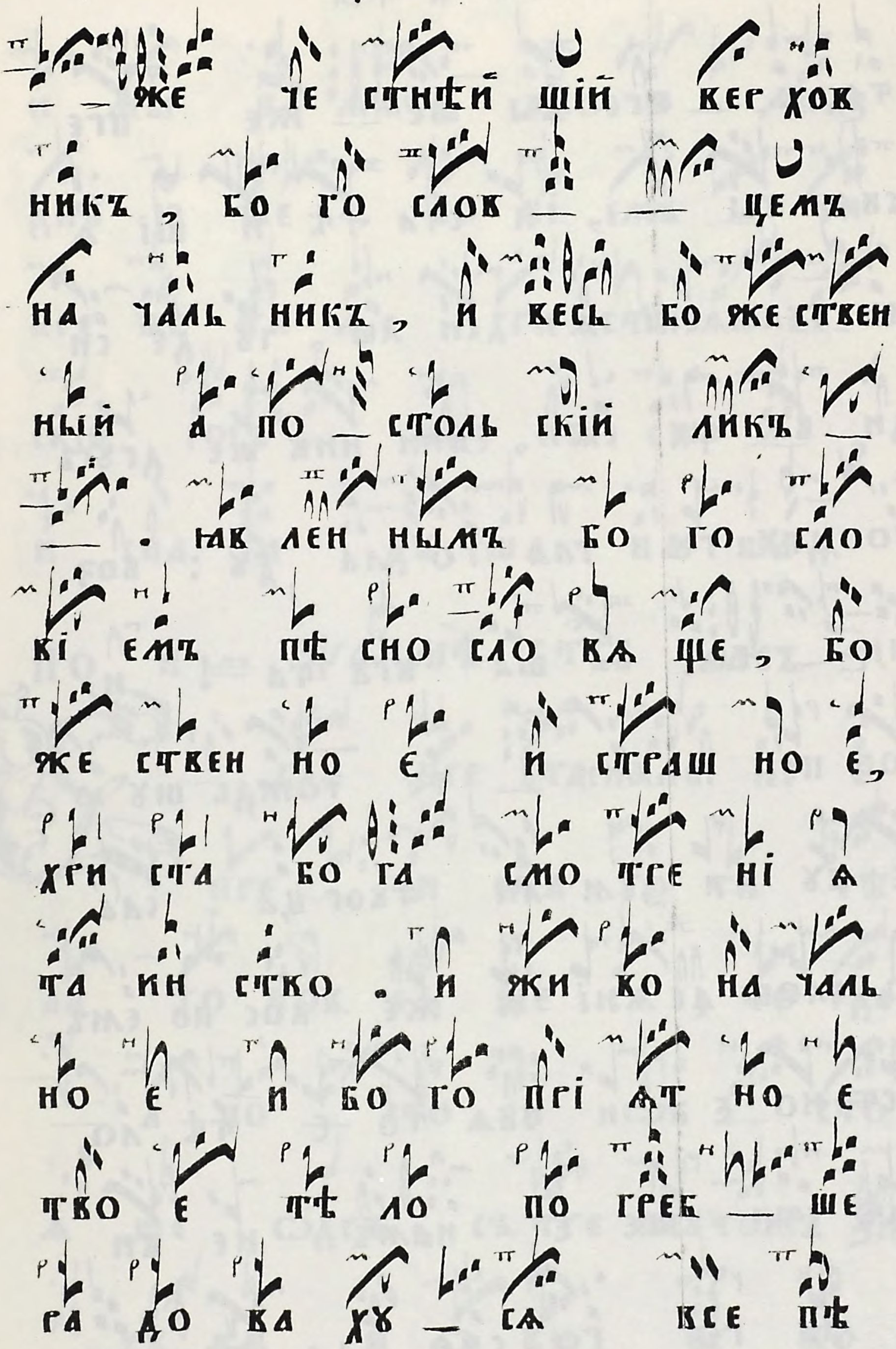
— — же че стнѣй шій кер хов
никъ, бо го слов — — цемъ
на чаль никъ, и весь бо же ствен
ный а по — столь скій ликъ —
— . ꙗв лен нымъ бо го сло
кі емъ пѣ сно сло ва ще, бо
же ствен но е и страш но е,
хри ста бо га смо тре ні а
та ин ство . и жи ко на чаль
но е и бо го прі ят но е
тво е тѣ ло по греб — ше
ра до ва хѹ — са все пѣ

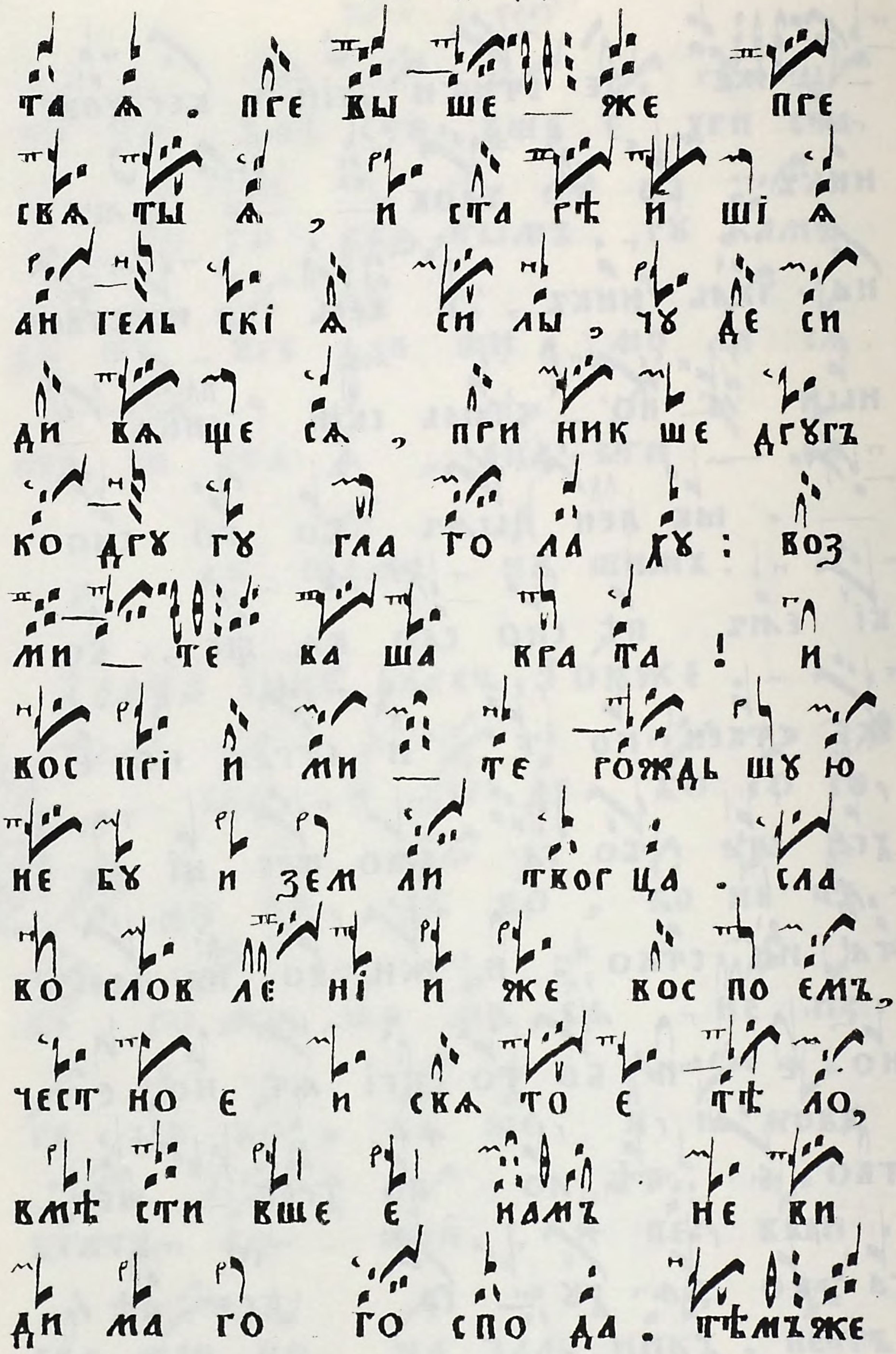
та ѧ. пре вы ше — же пре
свѧ ты ѧ, и ста рѣ и ші ѧ
ан гель скі ѧ си лы, ѹ де си
ди вѧ ще сѧ, при ник ше дрѹгъ
ко дрѹ гѹ гла го ла хѹ: воз
ми — те вѧ ша вра та! и
вос прі и ми — те рож дь шѹ ю
не бѹ и зем ли твор ца. бла
го слов ле ні и же вос по емъ,
чест но е и свѧ то е тѣ ло,
вмѣ сти вше е намъ не ви
ди ма го го спо да. тѣмъже

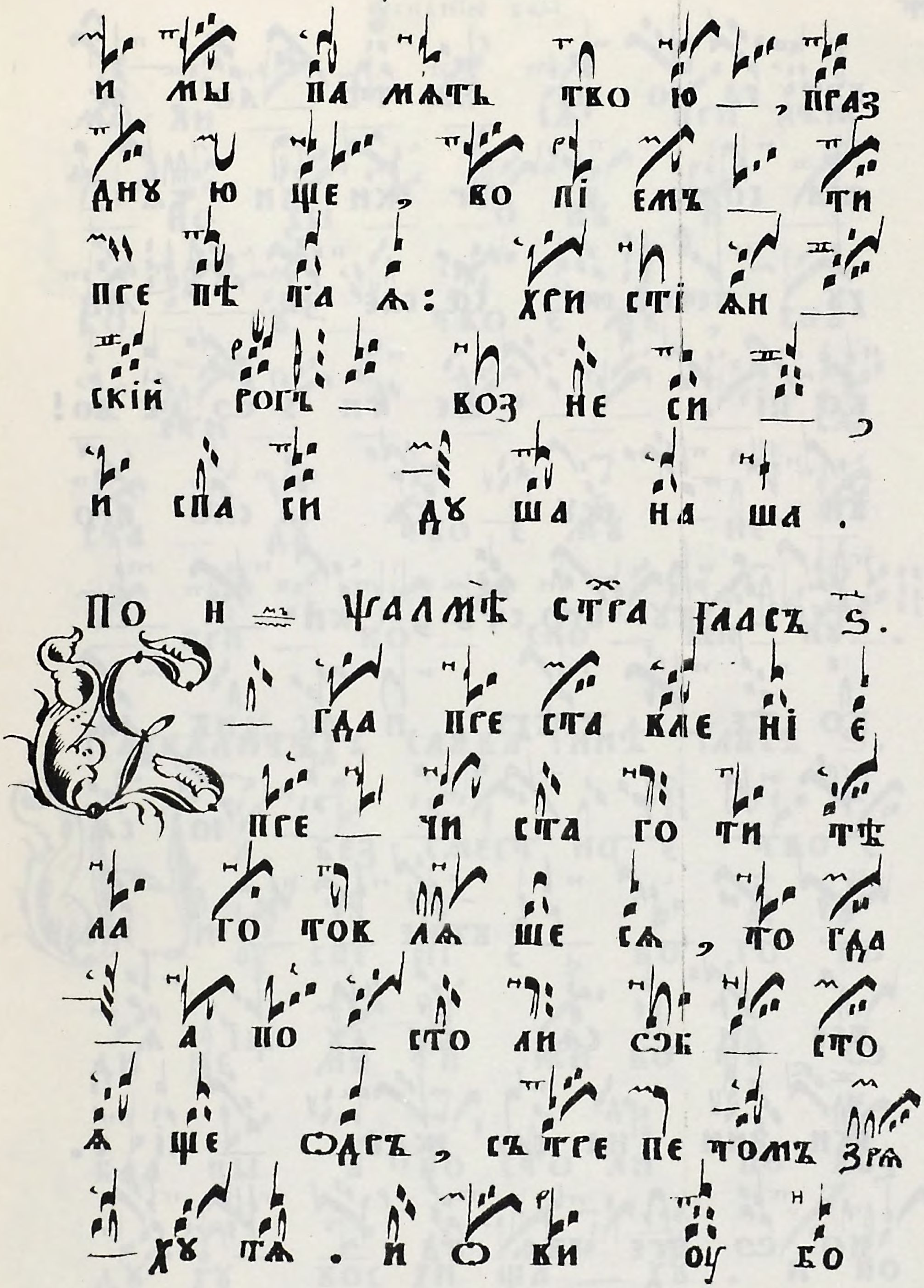
и мы па мать тво ю — , праз
дну ю ще , во пі емъ — ти
пре пѣ та а : хри стї ан —
скій рогъ — коз не си — ,
и спа си ду ша на ша .
По н мъ ѱалмѣ стра гласъ ѕ.
гда пре ста вле ні е
пре — чи ста го ти тѣ
ла то ток аше са , то гда
— а по — сто ли съб сто
я ще одръ , съ тре пе томъ зря
— ху та . и о ки оу ко

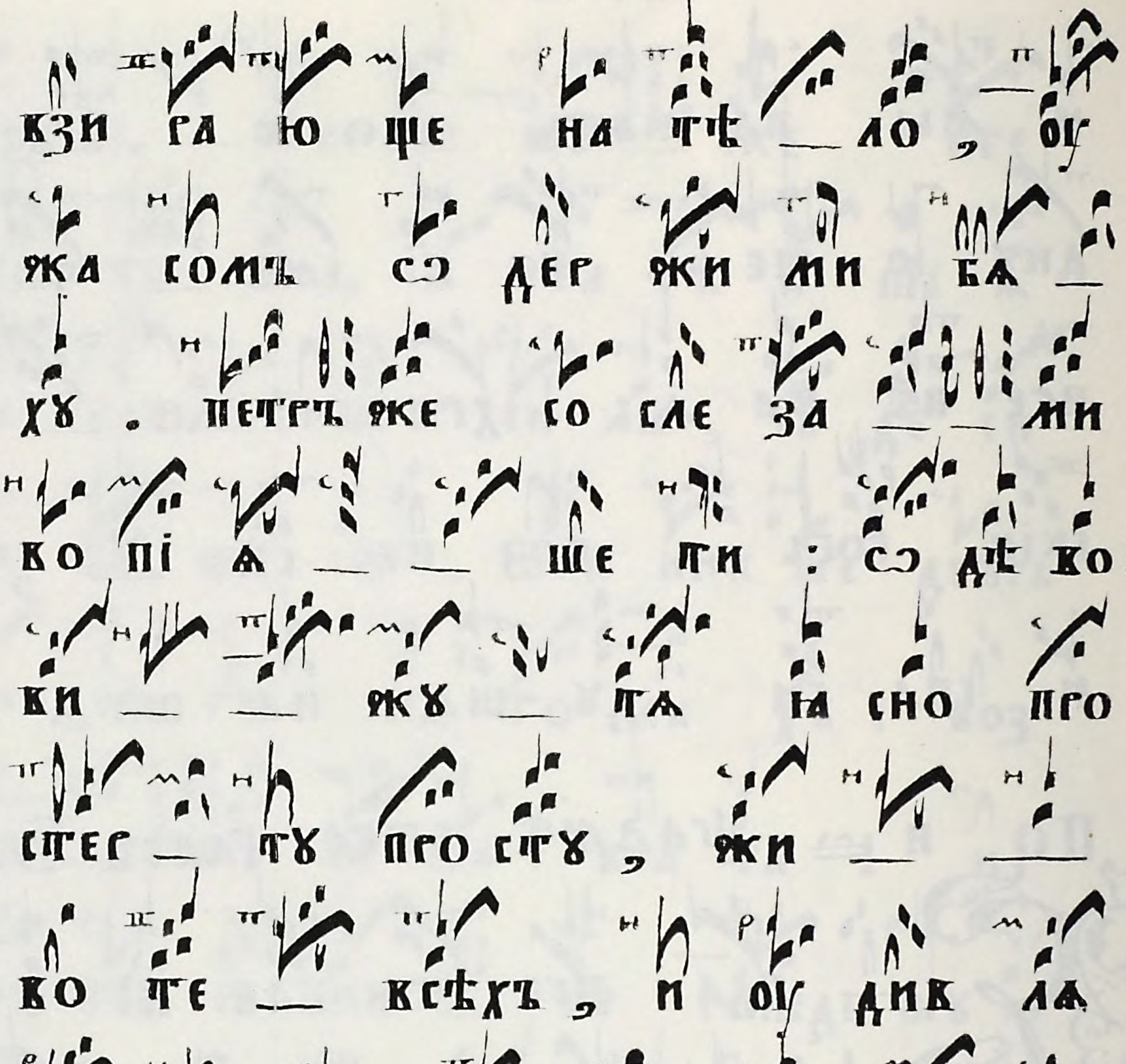
кзи ра ю ще на тѣ — ло, оу
жа сомъ съ дер жи ми ба —
ху. петръ же со сле за — ми
ко пі а — — ше ти: съ дѣ ко!
ки — — жу — та ја сно про
стер — ту про сту, жи — —
ко те — всѣхъ, и оу див ла
— — — — — — ю са
— — — —. въ не — — и же
все ли — са бу ду щі а
жи зни на сла жде — — ні е.
но съ пре ска та — — а

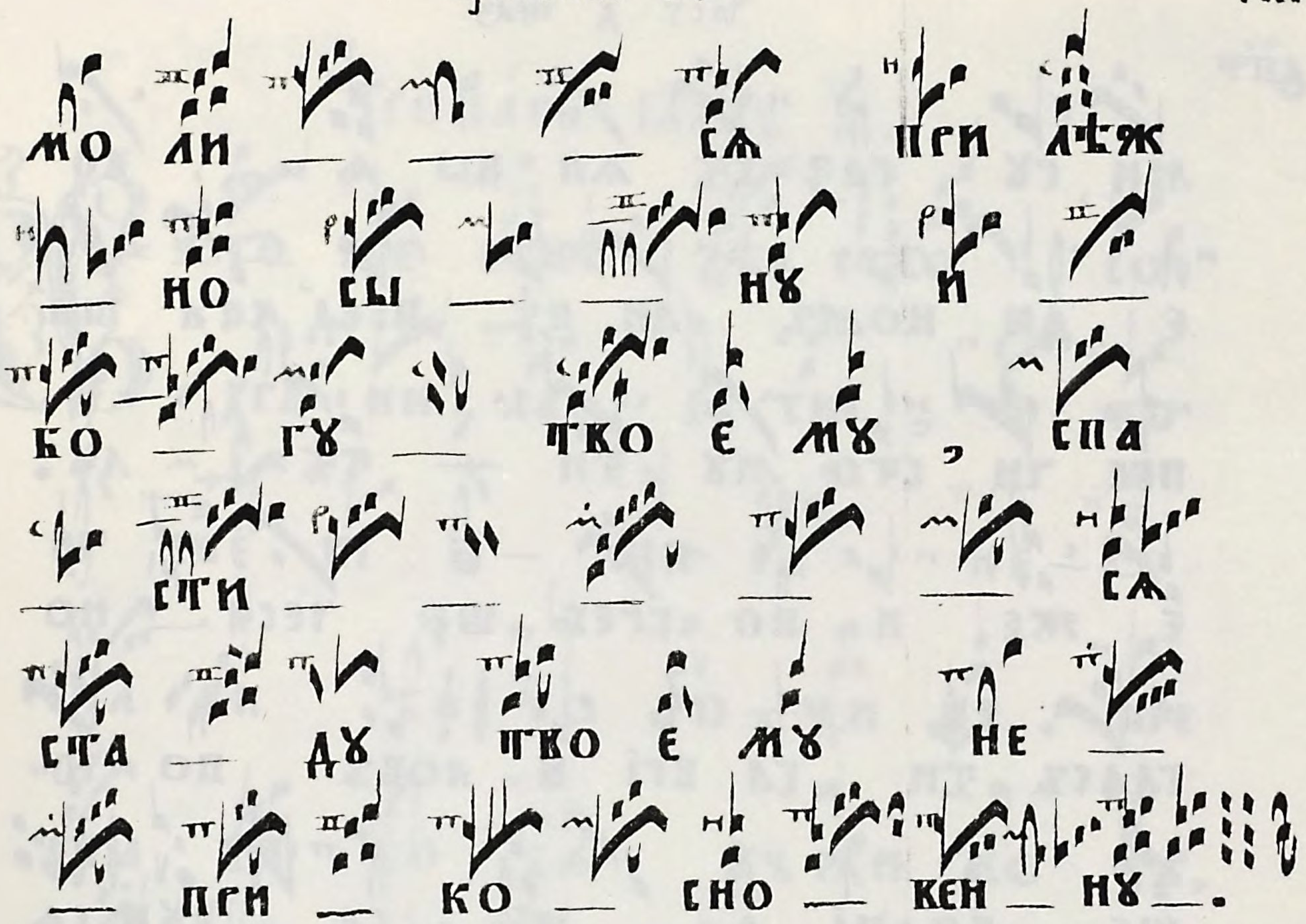

На хвалитехъ слава і нынѣ. Гласъ ѕ.

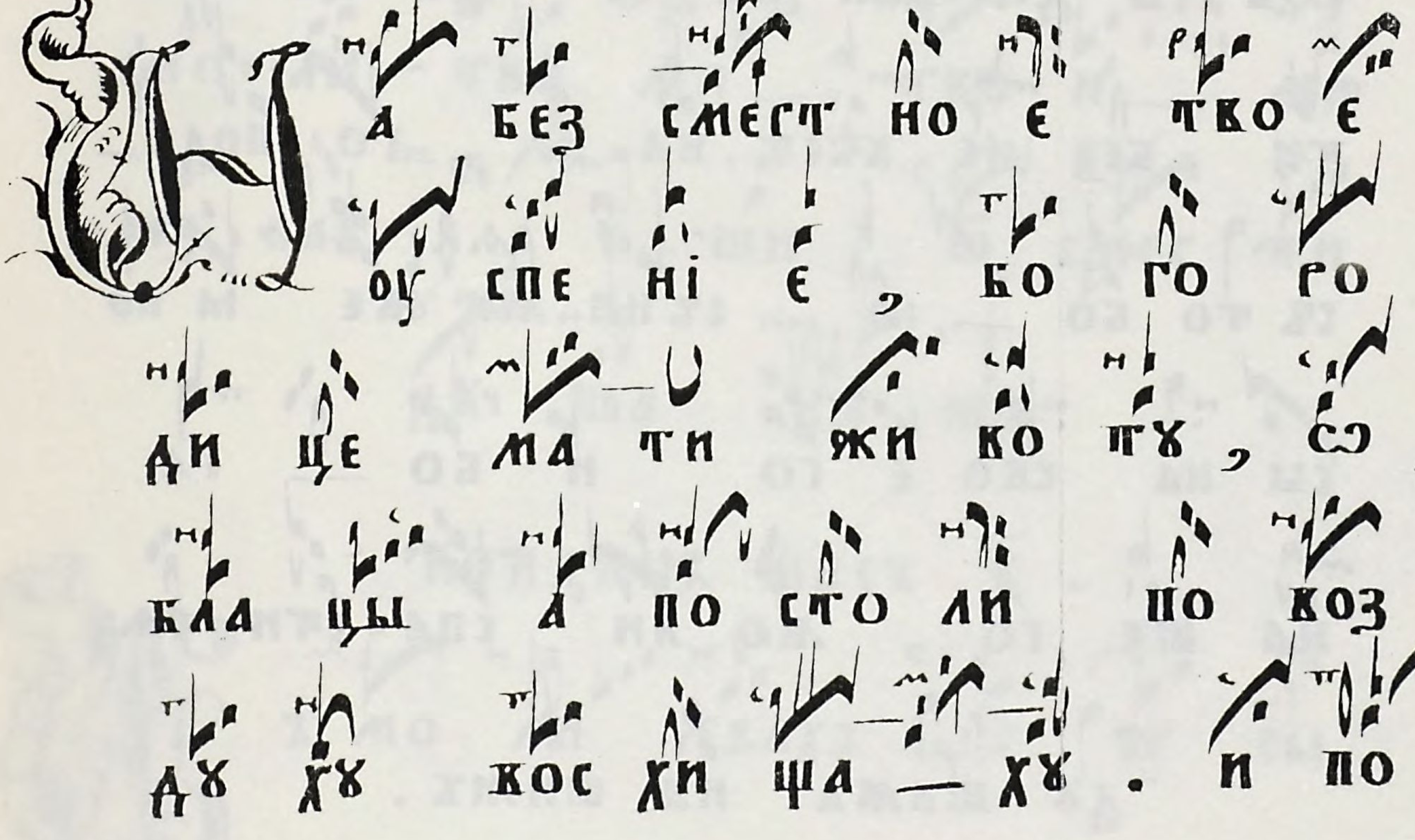

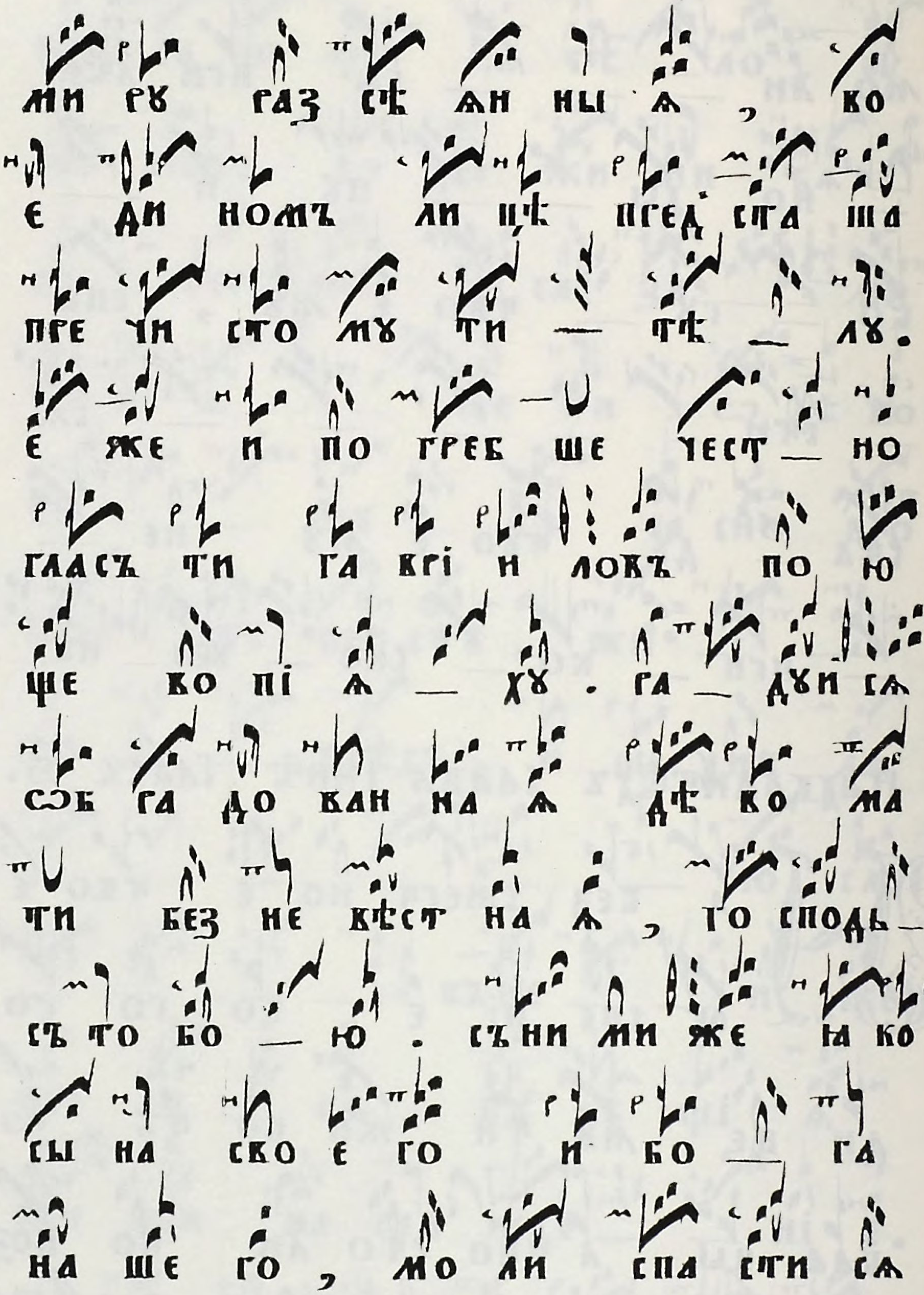
ми рѹ раз сѣ ан ны а , ко
е ди номъ ли цѣ пред спа ша
пре чи сто мѹ ти — тѣ — лѹ.
е же и по греб ше чест — но
гласъ ти га бгі и ловъ по ю
ще ко пі а — хѹ. га — дѹи га
сѡб га до ван на а дѣ ко ма
чи без не вѣст на а , го сподь —
съ то бо — ю. съ ни ми же ıа ко
сы на ско е го и бо — га
на ше го , мо ли спа сти са
дѹ шамъ на шимъ.

Тропа́рь гла́съ а҃.

Въ ро же ств҃ѣ дв҃ ств҃о со
хра ни ла е си, и ко
оу спе нї и ми ра не ѡ
ста ви бо го ро — ди це. пре
ста ви ся къ жи во тꙋ,
ма ти сꙋ щи жи во та. и
мо ли тва ми — тво и — ми
из ба вл е ши ѿ смер ти
дꙋ ша на ша.

Конда́къ гла́съ в҃.

Въ мо ли твахъ не оу сы

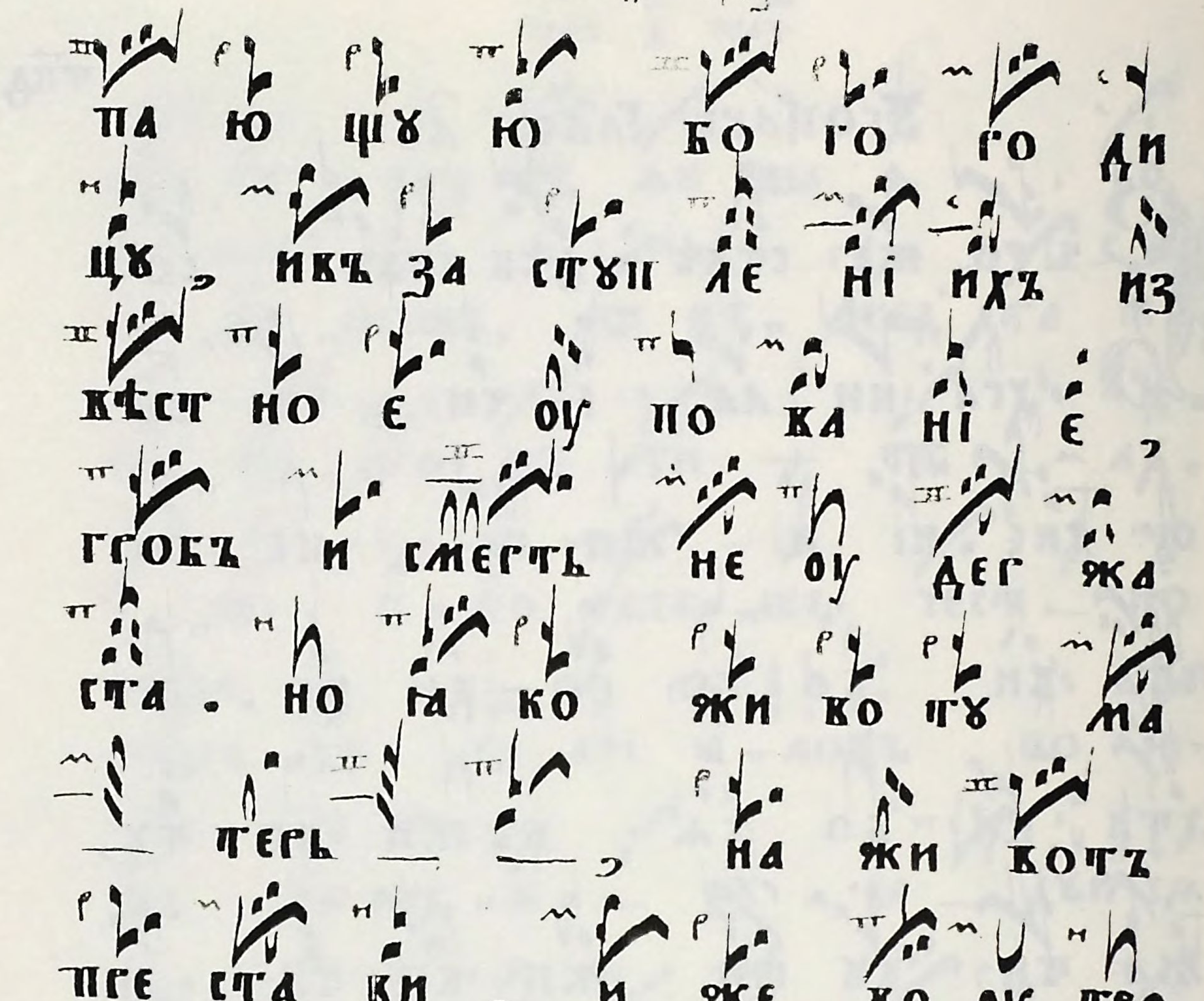
па ю щꙋ ю бо го го ди
цꙋ, икъ за стꙋп ле ні ихъ из
вѣст но е оу по ка ні е,
гробъ и смерть не оу дер жа
ста. но ꙗ ко жи во тꙋ ма
терь, на жи вотъ
пре ста ви, и же во оу тро
бꙋ все ли вый ся, при
сно дѣв ствен нꙋ ю.
Свѣтиленъ
по сто ли ѿ
ко нецъ го во купль ше ся здѣ,

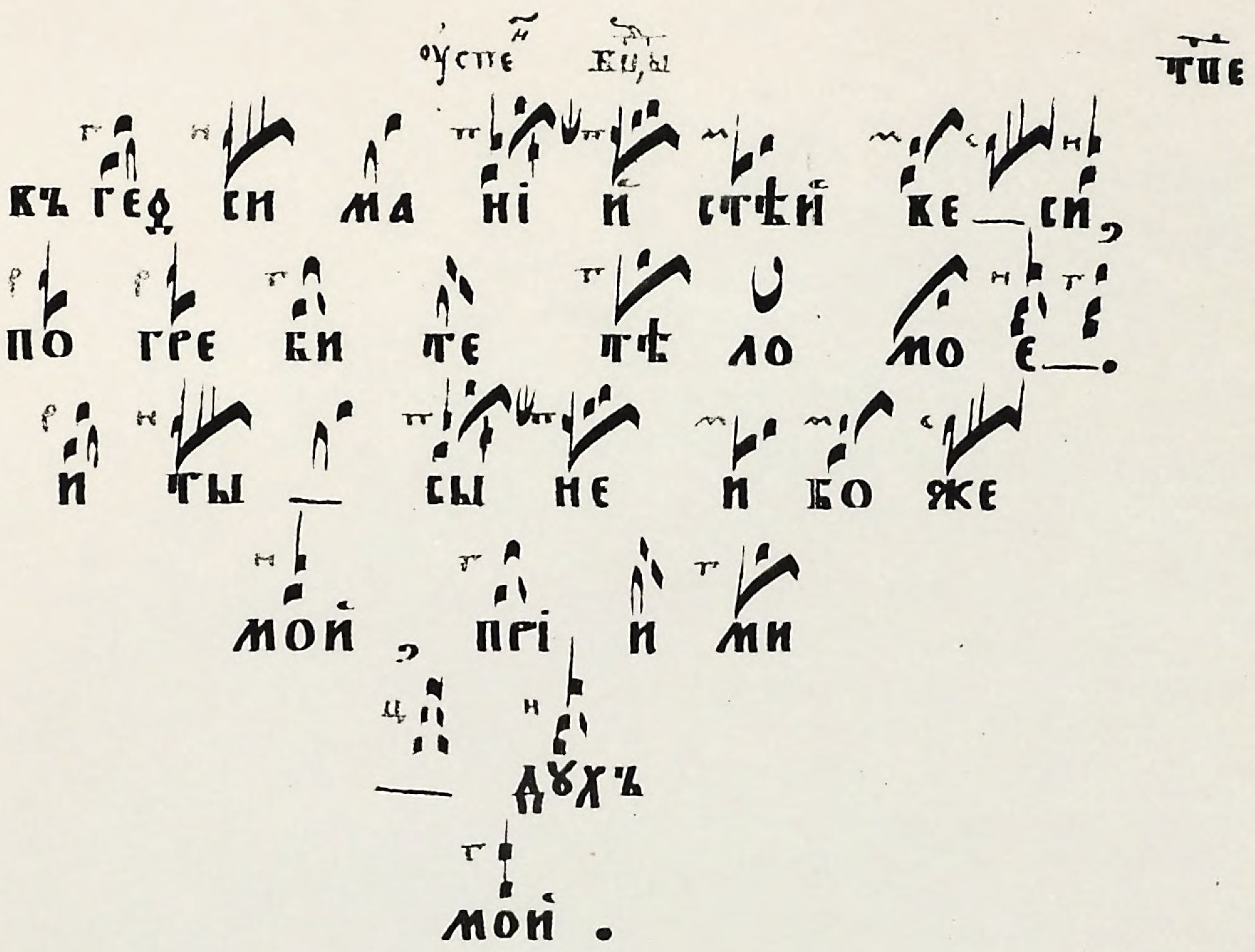

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Buchbinde
Theo Storfi
8260 Al

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Razumovskij, Dmitrij V. [Herausgeber]

Krug cerkovnago drevnjago znamennago pěnija v šesti častjach

Bd.: 4

S.-Peterburg 1885

4 Acad. 140 qp-83,4
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11469182-3